

Siddur di rito italiano

secondo l'uso di Gerusalemme

a cura di

Angelo Piattelli *ed* Hillel Sermoneta

Seconda edizione rivista, corretta ed ampliata

Gerusalemme, 5771 (2010)

©

All rights reserved
Graphit Press Ltd., Jerusalem

סדר תפלוות כמנהג איטליאני

כפי הנהוג בירושלים עיה"ק

כולל : תפלוות לימי חול, לשבת, לר"ח, לשבת ור"ח,
סדר חנוכה, סדר פורים, יוצרות ופיוטים לשבות מוחדות וכו'

ערוך, מסודר והוגה ע"י

הלל מ' סרמונייה ואנגלו מ' פיאטילי

מהדורה שנייה מתוקנת ומורחבת

ירושלים

בשנת לשמע אל הרנה ואל התפלה לפ"ק

התוכן

Cliccare sul capitolo che si desidera raggiungere.

1	סדר השכמת הבוקר .
3	ברכות
10	זמירות לימי חול
21	סדר שחרית לימי חול
55	סדר מנהה לימי חול
68	סדר ערבית לימי חול
80	סדר ספירת העומר
83	סדר קריית שמע על המטה
85	סדר הטבת חלום
87	סדר עירובין (בתים וಚירות, תחומיין ותבשילין)
88	סדר הדלקת נרות
89	קבלת שבת
94	תפלת ערבית של שבת
105	סדר קידוש ליל שבת
106	סדר תפלה שחרית של שבת (ברכות השחר)
114	סדר תפלה שחרית של שבת (זמירות)
126	סדר תפלה שחרית של שבת (נשמה כל חי)
140	סדר הוצאת ספר תורה
152	סדר מוסף של שבת
162	קידוש ליום שבת
163	סדר מנהה של שבת
179	סדר ערבית למוצאי שבת
198	סדר הבדלה
200	סדר הלל
204	סדר קריית התורה בראש חודש
206	מוסף לראש חודש

ברכת הלבנה	211
מוסך לשבת וראש חודש	213
סדר הדלקת נרות חנוכה	218
סדר קריית התורה בחנוכה	219
יצירות לחנוכה	225
סדר פורים	232
יציר לשבת ופורים	237
פיוטים לשבתות מיוحدות	238
עמידה לערבית, שחרית ומנהה של שלוש רגלים	264
סדר קידוש ושלוש רגלים	269
אין כמוך ליום ז של פסח, לשבעות ולשב"ת	271
עמידה למוסף של שלוש רגלים	274
עמידה לערבית, שחרית ומנהה של ראש השנה	281
תפילה על הפנסת ימים נוראים	286
סדר קידוש לראש השנה	287
סדר הכנסת ספר תורה	289
לבך-מצוה ולבת-מצוה	291
סדר השכבה	292
סדר הזכרת נשמות	294
פיוט לעת עצירת הגשמי	296
ביבליוגרפיה	297

פתח דבר

המנハג האיטליאני — יחד עם מנהג רומניה הקרוב אליו — הוא המנהג העתיק ביותר שהיה נהוג בארכזות אירופה ובו עדין ניכרים היבט שידי מנהג ארץ ישראל הקודום. השם המקורי הוא "מנהג לועז" או "מנהג לרוזים" (דהיינו מנהג היהודים, דוברי השפה הלטינית או השפות הרומניות) או "מנהג בני רומי" (בני רומא, או רומה). נוסח זה היה נחגג בקהילות דרום איטליה והעיר רומא. מרומה המנהג התפשט לכל קהילות מרכז איטליה וצפוןה, ומכאן השם "מנהג איטליאני" (או איטלי), ככלומר המנהג המשותף והמאפיין את כל קהילות אדמת איטליה.¹ כמו כן מנהג זה היה קיים גם בעיר צפת במאה ה-12, עד תחילת המאה ה-13² וכן בבתי הכנסת אחדים בקושטא ובשאולוניקי. יש המכנים אותו "מנהג איטלקי" לפי העברית בעת החדשה.³ כתבי יד של סידורים ומחזורים כמנהג בני רומה הינם נפוצים ביותר בספריות ברוחבי העולם. בכךון לתצלומי כתבי יד עברים אשר בספרייה הלאומית בירושלים ישם מעל 600 צילומי כתבי יד כאלה. הקדום ביותר, הנושא ציון תאrik, הינו משנת כ"ה (1265).⁴ סדר התפלות של יהודי איטליה הינו הראשון מכל המנהגים היהודיים שיצא לאור, בשנת רמ"ו (1486–1485), בשתי עירות שבabilia לומברדיה: שונצינו וקוזאל מג'ורה.⁵ מאז נדפס עשרות פעמים.⁶

¹ על המנהג האיטליאני, ראה: דניאל גולדשטייט, מנהג בני רומא, בתוך: שמואל דוד לוצאטו, מבוא למחרוז בני רומא, תל אביב, תשכ"ו, עמ' 79–102 ובהערות שם; ולאחזרונו עיין במאמרו של הרב אלברטו משה סומך, *Aspetti peculiari del Nusach italiano*.

² Segulat Israel 5, עמ' 32–6 (МОПיע גם באתר: www.morasha.it).

³ קארפי, בתרבות הרנסנס ובין חומות הגטו, תל אביב תשש"ט, עמ' 236–255; א' דוד, עלייה והתיישבות בארץ ישראל במאה ה-12, ירושלים תשנ"ג, עמ' 121–120.

⁴ מ"ע הרטום, המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק, ירושלים תשנ"א, עמ' 11.

⁵ G. Margoliouth, *A florentine Service. Book at: the British Museum*, JQR, 1904, pp. 73–97; E. Birnbaum, *Mahzor Roma: the Cluj manuscript dated 5159 a.m./1399 c.e.*, JQR 76 (1985), pp. 59–95 לשון חכמים באיטליה על פי מחזורים מימי הביניים, ירושלים, מוסד ביאליק, תשס"ט. על כל פנים, כתוב היד הקדום ביותר (כנראה מן המאה ה-12) הלא הוא "סדר חבור ברכות" שהיה שמו באספירה הלאומית בטורינו ועלה באש בש:rightה בשנת 1894. ראה: A.I. Schechter, *Studies in Jewish Liturgy, based on a unique manuscript entitled Seder Hibbur Berakot*, Philadelphia 1930. העתקה כתוב ידי מאת פרופ' שלמה שכתן נמצאת עתה בספרייה בית המדרש לרובנים בני יורק.

⁶ ראה: פ' חבבי, *דף ערש אינקונבולים*, קריית ספר סדר (תשנ"ב–תשנ"ג), עמ' 698–709, מס' 39; י' יודלב, *המחזוריים הראשונים כמנהג בני רומא, שונצינו ורמ"ו – פאנו לדס"ד*, שם, עמ' 1448–1435.

⁷ עיין: י' יוסף כהן, *ביבליוגרפיה של מחזוריים וסידורי תפילה לפי מנהג בני רומא*, בתוך: שמואל

בתולדות עם ישראל, איטליה הייתה מקום מקלט וمفגש בין היהודי המזרח והמערב ומטבע הדברים ובעקבות ההגירות הרבות, מנהג בני רOME הושפע – הן ממנהג מגורשי ספרד ופורטוגל (בעיקר ברומא ובAMILANO) והן מיזואים אשכנז וצරפת (בטורינו וקהילות חבל פימונטה). יש לציין שמסוף המאה ה-17 המנהג הושפע גם מיזומות חכמי הקבלה שלעתים אף יצאו בחריפות נגד "מנาง הלועזים" וביקשו לתקן נוסח התפלות המאפיינות את המנהג.⁷

בעקבות עלייה משמעותית לארץ ישראל של יהודי איטליה בשנות ה-30 של המאה ה-20, ריכוזם בירושלים ואילו התקאלאות בתפלות החגיגים בכתי הכנסת שפעלו כבר בעיר, בימים הנוראים של שנת תש"א (1940) הרוב מנהם עמנואל הרטום ז"ל והחוץ משה כהן פיראני ז"ל ארגנו לראשונה מניין מנaga איטליאני בירושלים, בעידודו ובהדרכתו של הרב אליה שמואל הרטום ז"ל. הוזות להשתדרותם של ד"ר רנטו יאראך ז"ל ומהשכיל ד"ר יהודה מנחם פאצ'יפיצי ז"ל הפך ה"מנין" לבית הכנסת הפתוח בכל השבטים והימים הטוביים ומיד החלה עבודה גיבוש המנהג האיטליאני בארץ ישראל. הקמת המדינה חייבה הכנסת פרטיטים חדשים בתפילה ובשנת תש"ז התמנתה וועדה לצורך זה, בה היו חברים יחד עם הרב א"ש הרטום, ד"ר שלמה אומברטו נכוון וד"ר גדי בן עמי צופטי. החלטות הוועדה וגיבוש המנהג סוכמו ע"י הרב מנהם עמנואל הרטום בחוברת "המנאג האיטלקי בירושלים עיה"ק" (תשכ"ו) ובמהדרה שנייה מתוקנת בשנת תשנ"א). באותה תקופה (בשנת תש"ב) בית הכנסת מנaga עברה מרומה עבר למשכנו החדש, ברוח הלל 27 בירושלים.⁸ מאז המניין פועל באופן מסודר עד עצם היום הזה. אולם עד כה טרם יצא לאור סידור תפילה מסודר ושימושו לקהיל כמנאג איטליאני הנהוג בירושלים ולכך ראיינו לנכוון, למלא את החסר, בהוצאת סידור לימי חול, לשבותה, לראש חדש, להנוכה ולפורים וכו'.

יש לציין שבית הכנסת מנאג בני רOME היה והינו אכן שואבת לכל עולי קהילות איטליה, כולל יוצאי הקהילות הספרדיות אשר באיטליה, כגון פירנצה, ליבורנו, וינציה ועוד. מתפללים מקהילות אלה ואחרים, לעיתים, לפעמים, אף הנהיגו מנהגים מסוימים מנאגם, בוגיון לקביעותיו של הרב הרטום. נזכיר כאן, למשל: אמרית הסlichot מנאג הספרדים בעבר ר"ה ויה"כ, נוסח הקפות לשמחת תורה (מנאג ליווננו), סדר המודעה אחרי תפילה מנהת ערבית יה"כ ועוד.

דור לוצאנו, מבוא למחוז בני רOME, תל אביב, דבר, תשכ"ו, עמ' 103–137; נ' פריד, הערוות לביבליוגרפיה של מחוזים וסידורי תפילה, אرشת ה (תשכ"ב), עמ' 494–499 וכן בתקליטור, C.D.I. Systems תשש"ח, 2008.

⁷ ראה מ' בניהו, *וינון הקבלה עם הלהכה*, דעת 5 (תש"ט), עמ' 95–99.
⁸ מ"ע הרטום, *המנאג האיטלקי* הנ"ל, עמ' 9–11.

מסוף שנות השמונים של המאה העשירה הקהלה התעשרה בעולים רבים מרומא. ציבור המתפללים החדש הרגש צורך להכניס شيئاוים והוספות בנוסח התפילהות הנוהג בבית הכנסת כנוסח קהילת רומא. لكن לאחר החלבטוויות חברתיות והתייעצויות הלכתיות, ועד "חברת יהודי איטליה לפעה רוחנית" הסמיך וועדה לבחון ולקבוע שינויים קלים והוספת תפילהות ופיוטים. הועודה נתנה חופש מוגבל לשיליחי הציבור לנוהג על פי מנוג עיר מוצאם (כגון: אמרית "ברכו" בסוף תפילות שבת, אמרית תפילה "אנא בכח" בקבלה שבת נשמטה מכיוון שהיא תפלה קבלית, נוסח מקובל להוצאה ספר תורה כמנוג רומא, אמרית הפזמון "משכילד מכם" בערב שבת ובשבת בשחרית כאשר נולד בן זכר בקהלה, אמרית "מוזמור Shir ליום השבת לעתיד לבא" בסוף מוסף של שבת שניינו — דרך אגב — המנוג המקורי ועוד). לאור שינויים הרכב אנשי הקהלה המנוג עדיין לא גובש סופית. בכלל אופן, החוכרת של הרב הרטום זו' מהויה עדין בסיס וייסוד המנוג.

בסיור שלפנינו החלטנו להציג את השינויים וההוספות הנ"ל, בהדפסה, בין סוגרים עגולים, באותיות זעירות או לאחר ההנחה "יש אומרים" או "יש מוסיפים", המצביעים ששינויים אלו אינם בנוסח המנוג שגובש ע"י הרב הרטום זו'.

על פי הרוב, מطبع הלשון והנוסח נקבע לפי המחזור הנדפס בפולניה בשנת ש"ש"א, בשינויים קלים; כאשר הוספות מלים בטקסט שהתקבלו ברוב קהילות איטליה (בעיקר ברומא ובAMILANO) מופיעים בסידור בסוגרים עגולים. (אולם במקרה שטבעות הלשון הנוהגות היום מופיעות כבר במחזור שנוצרנו רמ"ו — אך לא במחзор בולוני — בסידור תופענה ללא סוגרים עגולים להוציאם מקרים מעטים וחידושים בהם תיקנו את הנוסח לפי מחзор ש"ל, כגון: אלה נשמה, יהי רצון שלאחר ברכות השחר, אדון עולם, יגיד, סדר קריית התורה בחילוקו וסדר ההבדלה. עליינו לציין שבמחзор בולוני, נוסח ברכבת גבורות ("אתה גבור") בחזרה הש"ז של מוסף ליום ראשון של פסח ובחזרה של מוסף לשmini עצרת, הינו שונה מהנוסח הרגיל ומתואם להחלפה בין הגוף לטל ובין הטל לגשם, אולם הנוסח שנקבע בדורות האחرون וכן הונגה בירושלים הינו הנוסח הרגיל שהוא בונייציאה. (מוזכר במחзор ש"ל, ח"ב ליוורנו, טרט"ז). בערבית של חול לאחר "זה הוא רחום" השמנתו את י"ג מדות המובאות חלקיים ולא כפסק של מורות שמופיעות במחзор בולוני הנ"ל, הייתה והמנוג יכולים לא לאמורן וכי שציין זאת הרב הרטום זו' בחוכרתו בעמי' 14 (ראה ביבליוגרפיה). כמו"כ הפסוקים הנאמרים בסוף תפילה שחרית המופיעים במחзор בולוני לאומרים גם לאחר תפילה ערבית הוושטו שלא נагו בירושלים ביום לאומרים).

לערכות הסידור השתמשנו כאמור בראש ובראשונה במחзор בולוני ובמחзор

שונצינו רם"ו, וכן במחוזר עם מבוא מאת שד"ל (ר' שמואל דוד לוצאטו, ליוורנו תרט"ז) ובמחוזר של הרב מ"ע הרטום (כך ר' רומא תש"ז). על פי הסתמכנו לקביעת נוסח התפילות הנהוג בירושלים ולניוקדו). היו נגד עינינו הסידורים של הרב דוד יצחק פאנצ'יiri (וינה-בודפשט תרכ"ג) ושל הרב דונאטו קאמריני (טורינו 1912) שהיינן עדין בשימוש רב, וכן הסידורים שייצאו לאחרונה בהוצאה "מורשה" במילאנו ("סידור בני רומי") כמנג'ק"ק רומא ומילאנו.

בענין נוסח הפoitים לשבתות מיוحدות, הנוסח נקבע לפי מחוזר בולונייא ועל פי פירושו של הרב יהנן טריוכיס, "كمחה אדאיבישונא" (ישנם מעט שינוי גירסאות בפיוטים בין הנוסח המופיע במחוזר בולונייא לבין הנוסח המובא בפירוש הנ"ל. בעיקרון במקרים הללו הילכו לפי הנוסח המובא ע"י הרב טריוכיס). בפיוטים השתדלנו לתקן את הטעויות וшибושים הדפוס שנפלו במחוזר בולונייא וליוורנו. במהדרה שנייה זו הוספנו את תפילות ימי החול, העמידות לשלווש ורגלים ועוד; תוקנו טעויות דפוס רבות; כל פסוקי המקרא הוגהו מחדש על פי "כתר ירושלים" (ראה בביבליוגרפיה); הוכנסו שינויים והוספות (בטקסטים, בפיסוק, ובעיצוב הגרافي); לкриיאת שם הוספו טעמי המקרא. הוספנו סדר השכמת הבוקר, סדר הכנסת ספר תורה והפיוטים "יפוצו" ו"אליה" אשר לא מופיעים במחוזר בולונייא, כמו"כ הוספנו מי שברך כבר מצוה כפי מה שופיע במחוזר הרטום כך ר' נושא תפילה על הפרנסה לפי מחוזר שד"ל וכן נוספו שמות מחברי הפיוטים.⁹

חוובתנו הנעימה להודות לכל מי שיש בידינו במלואה: לד"ר מרדכי גלצ'ר, לפרופ' יצחק פנקובר ובעיקר לד"ר מיכאל ריז'יק עם התיעצנו לעתים קרובות בנושא נוסח התפילות, נוסח המקרא ונינני לשון ודקדוק; למתפללי בית הכנסת ולדונאטו גروسר שהעירו הערות וצינו טעויות; לדוד פצ'יפיצ'י, על עזרתו המתמדת בנושאי מיחשוב והקלדה ועל כך שהואיל בטובו להעלות את הסידור הלאז באתר המופעל על ידו, לשם שימושים. www.torah.it. ולבסוף לכל עובדי בית הדפוס "גרפית" שבירושלים. ברצוננו להתנצל כבר מעתה על הטעויות שנפלו בהדפסה, ונשמח לקבל הערות והארות מצד משתמשי הסידור. אם הסידור יהיה שימוש נוח וייעיל לקהיל והיה זה שכרכו.

העורכים

ב"ה, חג אורים התשע"א, ירושלים עיה"ק ת"ז

9. מ' בר-אלן, העדות לטיפוגרפיה של הסידור, שנה בשנה לט (תשנ"ט), עמ' 505–526.

סדר השכמת הבוקר

יתגבר כاري לעמוד בבוקר לעבוד את בוראו וכשיעור משנתו מיד יקום ויאמר:

מָדָה (חנויות אומנות: מודה) **אני לפניך מלך** חי וקיים, **שהחנחת بي נשותי בכם לה רביה אמוןתך.**

יטול מים על ידיו שלוש פעמים ויאמר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותו וצונו על נטילת ידים.

וכל היום כשיעשה צרכי בין קטעים בין גודלים יברך ברכה זו:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים, גלי וידוע לפניו כסא כבודה, שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם, אין כל בריה יכולה לעמוד לפניך שעה אמרת, **ברוך אתה יי הרופא לכל בשור ומפליא לעשות.**

לפני לבישת טלית קטן יפריד הציציות ויברך:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותו וצונו על מצות איזאת.

כשיצא מפתח ביתו יניח יד ימין על המזווה ויאמר:

ליישועתך קורתי יי.

כשנכנס לבית הכנסת יאמר:

שוייתי לנגיד תמיד, כי מימני בל-אמות.

ואני בלב חסדק אבוא ביתך, אשפטתך אל-היכל-קדשך ביראתך. מה טוב אחליך יעקב, משכנתיך ישראל. אבואה למשכנתיך, אשפטתך

לְהַדּוֹם וּגְלִיכָּה. וְאַנִּי תְּפֵלָתִי לְךָ יְיָ עַת רְצׁוֹן אֱלֹהִים בְּרָבִ-תְּסֻךְ עֲנָנוֹ
בְּאֶמֶת יִשְׁעָךְ.

לפנֵי עטיפת הטלית יפריד הציציות ויברך:
ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו
להתעטף בציצית.

לפנֵי קשיית התפילין על הזרוע יברך:
ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו
לחתניהם תפליין.

לפנֵי הנחת תפליין של ראש יברך (תשובה הר"י"ד ס' סג; מחוזר בולוניא ח"ב, סדר הנחת
תפליין וברכתן):

ברוך אתה ייְהוָה מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו על
מצוות תפליין.

כשמגלגים את הרצואה על האמה יש נוהגים לומר: וארשתייך לי לעולם וכו'.

יש נוהגים לומר קודם קודם הברכות:

אדון עולם אשר מלך, בעת נעשה כחפכו כל, ואחרי כלות הפל, והוא חי והוא היה, והוא אחד ואין שני, בלוי ראיית בלוי תכליות, והוא אלוי וחי גואלי, והוא נפי וממושי, בידך אפקיד רוחך, עם רוחך גוינוך,	בטרם כל יציר נברא. אוֹזֵן מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא. לְבָדוֹ יִמְלֶךְ נִזְרָא. וְהָוָא יְהִי בְּתִפְאָרָה. לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחְבִּירָה. וְלוֹ קָעֵז וְהַמְשָׁרָה. וְצָור חַבְלִי בְּעֵת צָרָה. מִנְתָּה כּוֹסִי בַּיּוֹם אַקְרָא. בְּעֵת אִישָׁן וְאַעֲיָה. יְיָ לִי וְלֹא אִירָא.
--	---

מנהג טוב שלא יפסיק אחר "אשר יצר", אלא אומר בביתו "אלهي נשמה".

אֱלֹהִי, נְשָׁמָה שְׁנַתְּתֵה בַּי טְהוֹרָה. אַתָּה בָּרָא תְּהֻהָה בַּי,
וְאַתָּה מְשִׁמְרָה בְּקָרְבֵּי, וְאַתָּה עֲתִיד לְטַלֵּה מִפְנֵי, וְאַתָּה עֲתִיד לְהַחְזִירָה
בַּי לְעַתִּיד לְבוֹא. כֹּל זָמֵן שְׁהַנְּשָׁמָה בְּקָרְבֵּי מָזָה (הנשים אומרות: מָזָה)
אַנְיָה לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַמַּחְזִיר נְשָׁמָות
לְפָגְרִים מְתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נָתַן לְשָׁכּוֹן בֵּין הַבָּחִין
בֵּין יוֹם וּבֵין לְילָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשָׂנִי עַבְדָּךְ (נ"א: עַבְדָּךְ).
הנשים אומרות: **שְׁפַחָה**.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁעֲשָׂנִי יִשְׂרָאֵל.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שֶׁלֹּא עֲשָׂנִי אֲשָׁה (הנשים אומרות:
שֶׁעֲשָׂנִי כֶּרֶצּוֹנוֹ).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פּוֹקֵחַ עֲוֹרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַפִּיר אֲסּוּרִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַגְבִּיבָה שְׁפָלִים.

(**בָּרוּךְ** אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַנּוֹתֵן לִיעַף פְּחָם).

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עַרְפִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זֹקֵף פּוֹפִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמִּםִּים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַפְּכִין מַצְעָדי גָּבָר.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגִבּוֹרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עֹוטָר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעָשָׂה לִי כָּל אָרְכִּי.

ברוך אטה יי, אלְהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמֶּעָבֵר חַבְלֵי שָׁנָה מְעִינִי וַתְנוֹמָה מַעֲפָעֵי.

יהי רצון מלפנייך, יי אלהינו ואלהי אבותי שתרגיליםני לדבר מצוה, ולאחר פריגילני לך בר עברה ועוזן, והשלט بي יציר טוב, ועל תשלט בי יציר רע, ומחזקני במצוותך ומן חלקי בתורתך, ועל תביאני לידי חטא ולא לידי גניזון ולא לידי בזין, וכוכב (את) יצרי להשעיבך לך. והכנע ערפי לשוב אליך, וחדש כלוותי לשמור פקדיך, ומול את לבבי ואת לבב זרע לאחבה (ו) ליראה את שמה, ולעשות הטוב והישר בעיניך, וקרובני לכל מה שאחבת, ורחקני מכל מה ששונאת. וקיים עלי ועל זרע זרע זרע מקרה שכחוב, ומלו יי אלהיך את לבך ואת לבב זרעך, לאחבה את יי אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך למען חיך. ואני זאת בריתי אתם אמר יי, רוחי אשר עלייך ידבורי אשרא-شمתי בפייך, לא-dimoshu מפיק ומפיק זרעך ומפיק זרעך אמר יי מעתה ועד-עולם.

ונורע בגוים זרעם וצאצאיהם בתוכה העמים, כל-דיאיהם יכירותם כי הם זרע ברוך יי. לא ייגעו לrisk ולא ילדו לבלה, כי זרע ברוכי יי הפה וצאצאיהם אתם. והיה טרמ-יקראו ואני עננה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כי אצק-מים על-צמא ונזלים על-יבשה, אצק רוחי על-זרעך וברכתי על-צאצאיך. וצמחיו בין חציר, בערבים על-יבלים-מים. זה יאמר ליי אני וזה יקרה בשם-יעקב, וזה יכתב ידו ליי ובשם ישראל יכנה. ויהי כחול זרעך וצאצא מייך כמעתו, לא-יברת ולא-ישמד שמו מלפני.

וთהיה לי למשגב ומכח ומגדל עז ובית מצודות להושיעני, ולהציל נפשי משחת ומכל צרה ותגני (היום ובכל יום), לחן ולחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל-רואי, וגמלני חסדים טובים. ברוך אטה יי, גומל חסדים טובים לעמו ישראל.

יהי רצון מלפניך, יי אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּצִילֵנוּ הַיּוֹם וּבָכֶל יוֹם
מֵעֵץ פָנִים וּמֵעוֹזִות פָנִים, וּמֵיאָר הָרָע וּמֵאָדָם רָע, וּמֵשָׁכֵן רָע, וּמֵלָשׁוֹן
הָרָע וּמֵשָׁטֵן הַמְשֻחִית, וּמִדֵין קָשָׁה וּמִבָּעֵל דִין קָשָׁה, בֵין שֶׁהוּא בֶן
ברית וּבֵין שֶׁאִינוּ בֶן ברית (ומדיינָה של גִיהַנָם).

ברוך אתה יי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְמַצּוֹתָיו וְצִוְנוּ עַל
דְבָרֵי תֹרַה. (ו) הַעֲרָבָנָא יי אֱלֹהִינוּ אֲתָּה־דְבָרִי תֹרַתְךָ בְפִינָו, וּבְפִיטִיות
עַמָךְ בֵית יִשְׂרָאֵל, וּנְגִיחָה אַנְחָנוּ וְצָאצָאיָנוּ, (וְצָאצָאי צָאצָאיָנוּ) וְצָאצָאי
עַמָךְ בֵית יִשְׂרָאֵל, כָלָנוּ יְרָאֵי שְׁמָךְ, וּלְזִמְדִי תֹרַתְךָ לְשָׁמָה. ברוך אתה
יי, הַמְלָפֵד תֹרַה לְעַמוֹ יִשְׂרָאֵל.

ברוך אתה יי אֱלֹהִינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחַרְבֵנוּ מִבְּלַעַם העמים,
וּגְמַנְלַנָנוּ את תֹורַתוֹ. ברוך אתה יי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

(יש מוסיפים: וְנִשְׁלָמָה פָרִים שְׁפִתִינוּ, בָמָקוּם קָרְבֵן תְמִיד של בָקָר).

וַיֹּדַבֵּר יי אֶל־מֵשָׁה לְאָמֵר. צו אֲתָה־בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ אֱלֹהֶם,
אֲתָה־קָרְבָנִי לְחַמִי לְאַשִׁי רֵיחַ נִיחַחַת שְׁמָרוּ לְהַקְרִיב לֵי בְמּוֹעֵדָו.
וְאָמְרָתָ לְהָמָר זֶה הָאֲשָׁה אֲשֶׁר פָקַרְבָו לֵי, כְבָשִׁים בְנֵי־שָׁנָה תְמִימִם
שְׁנִים לַיּוֹם עַלְהָתָמִיד. אֲתָה־קָבַשׁ אֶחָד פְעַשָּׂה בְפָקָר, וְאֶת־קָבַשׁ
הַשְׁנִי פְעַשָּׂה בֵין הַעֲרָבִים. וּעֲשִׂירִית הָאִיפה סָלַת לְמִנְחָה, בְלוּלָה
בְשָׁמָן פְתִית רְבִיעַת הַהִין. עַלְתָתָמִיד, הַעֲשִׂيه בְהָר סִינִי לְרֵיחַ נִיחַחַת
אֲשָׁה לֵי. וְנִסְכָו רְבִיעַת הַהִין לְקָבַשׁ הָאֶחָד, בְקָדֵשׁ הַסָּףָגָן שְׁכָר
לֵי. וְאֶת־קָבַשׁ הַשְׁנִי פְעַשָּׂה בֵין הַעֲרָבִים, בְמִנְחַת הַבָּקָר וּבְנִסְכָו
פְעַשָּׂה אֲשָׁה רֵיחַ נִיחַח לֵי.

בראש חודש מוסיפים:

וּבְרַאשֵי חִדְשֵיכֶם פָקַרְבָיו עַלְהָתָמִיד, פָרִים בְנֵי־בָקָר שְׁנִים וְאַיִל אֶחָד, כְבָשִׁים
בְנֵי־שָׁנָה שְׁבַעַת תְמִימִים. וְשֶׁלֶשֶׁה עַשְׂרָנִים סָלַת מִנְחָה בְלוּלָה בְשָׁמָן לְפָר

האחד, ושני עשרנים סלת מנהה בלולה בשמן לאיל אחד. ועשרן עשרון סלת מנהה בלולה בשמן לבש האחד, עליה ריח ניחח אשה לוי. ונספיקם חצי הайн יהיה לפר ושלישת הайн לאיל ורביעת הайн לבש יין, זאת עלת חדש בחדרו לחדרי השנה. ושביר עזים אחד לחטאת לוי, על-עלת הקמיד יעשה ונסכו.

תורה

ויבקר יי אל-משה לאמר. דבר אל-הרן ואל-בניו לאמר מה תברכו את-بني ישראל, אמרו להם. יברך יי וישראל. יאר יי פניו אלקיך ויחנק. ישא יי פניו אלקיך וישראל לך שלום. ושמו את-שמי על-بني ישראל ואני אברכם. ושמրתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אותם, למען פשכilio את כל-אשר פעשון.

נביים

לא-ימוש ספר התורה הזה מפיך וקהギת בו יומם ולילה למען תשמר לעשות הכל-הכתוב בו, כי-או מצלייח את-דרך ואו פשכיל. והוא צויתיך חזק ואם אל-פערץ ואל-תחת, כי עפק יי אל-היך בכל אשר תלך. גאלנו יי צבאות שמו, קדוש ישראל.

כתובים

אשרי האיש אשר לא החל בעצת רשעים, ובדרך חטאיהם לא עמד, ובמושב לזרים לא ישב. כי אם בתורת יי חפצו ובתורתו יהגה יומם ולילה. וזהו בצע שתויל על-פלגיהם, אשר פריו יתן בעתו ועליו לא-יבול, וכל אשר-יעשה יצליית.

משנה

מֵאִימָתִי קורין את שם בערבית? משעה שהפְּהַנִּים נכנסים לאוכל בתרומתן, עד סוף האשמה הראשונה, דברי רבי אליעזר. וחכמים אומרים עד חצות. רבנן גמליאל אומר עד שעלה עמוד השחר.

تلמוד

פֶּגֶא, היכא קאי דקפניマイםתי? ותו, Mai שנא דקפני בערבית ברישא? לתני דשחרית ברישא! פֶּגֶא אקרא קאי, דכטיב ובלשכבה ובוקומך. והכי קפני: איימת זמן קריית שם דשכיבה? משעה שהפְּהַנִּים נכנסים לאוכל בתרומתן. וαι בעית, אםא: ילייף מבריתו של עולם, דכטיב ויהי ערב ויהי בקר يوم אחד. אי הכי, סיפא דקפני בשחר מברך ברישא, לתני בערב מברך ברישא! פֶּגֶא ערבית פֶּגֶא ברישא, והדר פֶּגֶא בשחרית. ואדקקי בשחרית, מפרש מלוי דשחרית, והדר מפרש מלוי ערבית.

א. איזהו מקומן של זבחים? קדשי קדשים שחיטתן באפון. פר ושביר של יום הפפוריים שחיטתן באפון, וקובול דמן בכל依 שרת באפון, ודמן טעון הזיה על בין הבדים, ועל הפרכת, ועל מזבח הזבח. מפנה אחת מהן מעכבה. שיריו הקוד היה שופך על יסוד מערבי של מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נמן, לא עכב.

ב. פרים הנשרפים ושבירים הנשרפים שחיטתן באפון, וקובול דמן בכל依 שרת באפון, ודמן טעון הזיה על הפרכת ועל מזבח הזבח. מפנה אחת מהן מעכבה. שיריו הקוד היה שופך על יסוד מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נמן, לא עכב. אלו ואלו נשרפיין בבית הקודן. ג. חטאת הצبور והיחיד, אלו הן חטאת הצبور: שעירין ראשין חזדים ושל מזุดות, שחיטתן באפון, וקובול דמן בכל依 שרת באפון, ודמן טעון ארבע מתןות על ארבע קרנות. כיצד? עליה בכבש, ופנה

לפוגב, ובא לו לארון דרומית מזרחית, מזרחית צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרומית. שיריו הרים קיה שופך על יסוד דרומי. ונأكلין לפנים מן הקלוים, לזכרי כהנה, בכל מאכל ליום ולילה, עד חצות.

ד. העולה קדש קדשים. שחיתטה באפון, וקובל דמה בכל שרת באפון, ורק מה טעון שתי מינות שנן ארבע, וטעונה הפשט, ונתחת, וכליל לאשים.

ה. זבחי שלמי צבור ואשות, אלו הן אשות: אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חרוופה אשם נזיר, אשם מצורע, אשם פלי, שחיתתן באפון, וקובל דמן בכל שרת באפון, ורקמן טעון שתי מינות שנן ארבע. ונأكلין לפנים מן הקלוים לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות.

ו. התודה ויאיל נזיר קדשים קלים. שחיתתן בכל מקום בעורה, ורקמן טעון שתי מינות שנן ארבע, ונأكلין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות. המורים מהם פיוואה בהם, אלא שהמורים נאכל לפהנים, לנשיהם ולבנייהם ולעבדיהם.

ז. שלמים קדשים קלים. שחיתתן בכל מקום בעורה, ורקמן טעון שתי מינות שנן ארבע, ונأكلין בכל העיר, לכל אדם, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. המורים מהם פיוואה בהם, אלא שהמורים נאכל לפהנים, לנשיהם ולבנייהם ולעבדיהם.

ח. הבכור והמעשר והפסח קדשים קלים. שחיתתן בכל מקום בעורה, ורקמן טעון מפנה אחת, ובלבך שיטן בגנד הייסוד. שנה באכילתן: הבכור נאכל לפהנים, והמעשר לבן אדם, ונأكلין בכל העיר, בכל מאכל, לשני ימים ולילה אחד. הפסח אינו נאכל אלא בלילה, ואיןו נאכל אלא עד חצות, ואיןו נאכל אלא למניין, ואיןו נאכל אלא צלי.

בריתא דרבי ישמعال

רבינו יeshmuel אומר, בשלש עשרה מדות התורה נדרשות: מקל וחמר. מגנזה שורה. מבניין אב מכתוב אחד, ומבניין אב משני כתובים. מقلל ופרט. ומפרט וכלל. מقلל ופרט וכלל, אי אתה דין אלא בדין הפרט. מقلל שהוא צרייך לפרט, ומפרט שהוא צרייך לכלל. וכל דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא, אלא ללמד על הכלל כלו יצא. וכל דבר שהיה בכלל, ויצא לטעון טעון אחר שהוא בעניינו, יצא להקל ולא להחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא לטעון טעון אחר שלא בעניינו, יצא להקל ולהחמיר. וכל דבר שהיה בכלל ויצא שיחזירנו הפתוח לכללו בפירוש. בדבר הלמד מעניינו, בדבר הלמד מסופו. וכן שני כתובים המקחישים זה את זה, עד שיבא הפתוב השלישי וכיום.

אלוי דברים שאין להם שעור: הפאה והபכורים והראيون וגמלות חסדים ותלמוד תורה. אלוי דברים שאין אדם יוכל פרוטתיהם בעולם הזה ותקרון קימת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם, וגמלות חסדים, והבאת שלום בין אדם לחברו, ותלמוד תורה פגנד פלים. אמר רבי זירא, בנות ישראל הן החמיירו על עצמן, שאפילו רואות טפת דם כחרдел, יושבות עליהם שבעה נקיים.

תנא דברי אלהו כל האומר הילכה ושונה בה מבטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: הילכות עולם לו, אל תקורי הילכות אלא הילכות.

מצירין יציאת מצרים בלילה, אמר רבי אלעזר בן-עזריה: הרי אני בגין שבעים שנה ולא זכיתי שתאמיר יציאת מצרים בלילה, עד שדרשה בגין וזהו שנאמר: למען תזולר את יום צאתך מארץ מצרים, כל ימי חייך. ימי חייך הימים, כל ימי חייך היללות. ותחממים אומרים: ימי חייך העולים הזה, כל ימי חייך להביא לימות המשיח.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: פָּלֶמִידִי חֲכָמִים מְרַבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, שָׁגָג אָמֵר: וְכָל-בְּנֵיכֶךָ לְמוֹדֵי יְהִי וּרְבָ שָׁלוֹם בְּנֵיכֶךָ. אל תַּקְרִי בְּנֵיכֶךָ אֶלָּא בְּנֵיכֶךָ. יהי-שָׁלוֹם בְּחִילָךְ, שָׁלוֹה בְּאַרְמָנוֹתֶיהָ.

ברוןך אל-הינו שבראנו לבבוזו, והבדילנו מן התועים, ונמנן לנו תורהתו תורה אמת. הוא יפתח לבנו לתוכתו וישים בלבנו לאהבה אותו, וליראה אותו, ולבשות רצונו בלב שלם, למען לא ניגע לריק ולא גליד לבהלה, ונירש חקיו, ונזפה לתלמוד תורה ולמעשים טובים ולחמי העולם הבא.

زمירות

לעוֹלָם יְהִי אָדָם יָרָא שָׁמִים בְּפַתְּחָר וּמְזָה עַל הָאָמֶת וְדוֹבֵר אָמֶת בְּלִבְבוֹ וּבְשָׁבֵדים וַיֹּאמֶר: רבונך כל העולמים, לא על צדקותינו אנחנו מפילים תחנונינו לפניה כי על רחמייך הרבים. מה אני, מה חיינו, מה חסדנו, מה א Zuknu, מה כתנו, מה גבורתנו. מה נאמר לפניה יי אל-הינו ואלהי אבותינו, הלא כל הגבורים באין לפניה ואנשי השם כלאי היו ותחכמים כבלי מדע ונבונים כבלי השפל, הלא כל מעשינו תהוי נבהו וימי חיינו הצל לפניה, שכן כתוב בדברי קדשך: ומותר האדם מן-הבהמה אין כי הפל הפל.

אָבֵל אָנָחָנו עַפְךָ בְּנֵי בְּרִיתָךָ. בני אברהם אהבה שנשבעת לו בהר המוריה, זרע יצחק ייחיך שנעקד על גביו מזבחך, עדת יעקב בנך בכורה, שמאהבתך שאהבתו אותו ומשמחתך ששמחתך בו, קראת אותו ישראאל וישורון. לפיכך אנו חייבים להודות לך ולשבחך ולפארך ולתנן سبحانך והודאה לשמה, וחייבים אנו לומר לפניה פמיד שמא בכל יום. אשרינו מה טוב חלקנו, מה נעימים גורלנו, מה יפה מאד ירשתנו. אשרינו שאנו משכימים ומעריבים ערבות ובקור פמיד בכל יום ומייחדים את שמה פעים באהבה ואומרים: שמע ישראל, יי

אלָהִינוּ יְיָ אֶחָד. אַפְתָה הָוָא עַד שֵׁלָא נְבָרָא הַעוֹלָם וְאַפְתָה הָוָא מְשֻׁגְּבָרָא הַעוֹלָם וְאַפְתָה הָוָא בְּעוֹלָם הַזֶּה וְאַפְתָה הָוָא לְעוֹלָם הַבָּא. קָדוֹשׁ אֶת שְׁמָךְ עַל מִקְדִּישִׁ שְׁמָךְ, קָדוֹשׁ אֶת שְׁמָךְ בְּעוֹלָמָךְ וּבִישׁוּעָתָךְ, פָּרִים וּמְגַבִּיהָ קְרִינָנוּ. בָּרוּךְ מִקְדָּשׁ שְׁמוֹ בָּרִבִּים.

אַפְתָה הָוָא יְיָ אֶלְהִינוּ בְּשָׁמִים מִמּעָל וּ(ב)שְׁמֵי הַשָּׁמִים הַעֲלִיוֹנִים. אַפְתָה הָוָא רַאשׁוֹן וְאַפְתָה הָוָא אַחֲרֹזָן וּמִפְלַעַדְיךָ אֵין אֱלֹהִים. קָבֵץ קָנִיךְ (מִתְהִרְהָה) מִאַרְבֶּעָה בְּנִפְוֹת הָאָרֶץ. יְכִירָה וּמִרְעָיו בְּלִבְאֵי הַעוֹלָם כִּי אַפְתָה (יְיָ) הָוָא אֱלֹהִים לְבָדָק לְכָל מִמְּלֹכּוֹת הָאָרֶץ. אַפְתָה עֲשִׂית אֶת הַשָּׁמִים וְאֶת הָאָרֶץ וּמֵי בְּכָל מַעֲשֵׂי יְדֵיכָה בְּעַלְיוֹנִים אוֹ בְּפִתְחוֹנִים שִׁיאָמֵר לְךָ מָה תַּעֲשֶׂה. אַבְינָנוּ שְׁבָשִׁמִּים עֲשָׂה עַמְנוּ בְּעַבוּר כְּבָוד שְׁמָךְ הָאָלָה הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, וְקִים עַלְינוּ מִתְהִרְהָה מָה שָׁאָמָרָת עַל יָדֵינוּ אַפְנִיהָ גְּבִיאָךְ: בָּעֵת הָהִיא אָבִיא אֶתְכֶם וּבָעֵת קָבָצִיא אֶתְכֶם, כִּי-אַתֶּן אֶתְכֶם לְשֵׁם וְלַתְּהִלָּה בְּכָל עַמִּי הָאָרֶץ בְּשׁוּבִי אֶת-שְׁבּוֹתֵיכֶם לְעַיְנֵיכֶם אָמֵר יְיָ.

(בעשרה ימי תשובה יש אומרים: יְיָ הָוָא אֱלֹהִים. יְיָ הָוָא אֱלֹהִים).

ואומרים פעמיים: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.

יְהִי כְּבָוד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְּעָשָׂיו, בְּגִיאַיְזָן צִגְּלוּ בְמַלְכֵם. יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהִיךְ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְּלוֹיִה. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל, עֲשָׂה נְפָלוֹת לְבָדוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבָodo לְעוֹלָם וּמִפְלָא כְּבָodo אֶת-כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

יְיָ מֶלֶךְ גָּאות לְבָשָׁר, לְבָשָׁר יְיָ עַז הַתְּאֹזֶר, אַפְתָּכוֹן תְּבָל בְּלִתְמֹוט. נְכוֹן כְּסֶף אֶמֶּז, מְעוֹלָם אַפְתָה. נְשָׂאו נְהָרוֹת יְיָ, נְשָׂאו נְהָרוֹת קוֹלָם, יְשָׂאו נְהָרוֹת דְּכִים. מְקָלוֹת מִים רְבִים אֲדִירִים מְשֻׁבְּרִים, אֲדִיר בְּמָרוֹם יְיָ. עַדְתִּיךְ נָאָמָנו מַאַד, לְבִיתְךָ נְאֹהָה-קָדוֹשׁ, יְיָ לְאָרָה יְמִים.

הוֹדֵךְ לִיְּנָא בְשֶׁמוֹ, הַוְדִיעָה בְעֲמִים עַלְילָתָיו. שִׁירֵךְ לוֹ זַמְרוֹדוֹלוֹ, שִׁיחָוּ בְכָל־גַּפְלָאתָיו. הַתְּהִלָּלוּ בְשֶׁם קָרְשָׂוּ, יִשְׁמַח לְבָבְקָשִׁי יְיָ. דָּרְשָׂוּ יְיָ וְעַזּוֹ, בְּקָשָׂוּ פָנֵיו תָּמִיד. זְכָרוּ נַפְלָאָתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתָּיו וּמִשְׁפְּטִיּוֹ־פִּיהָ. זָרָע יִשְׂרָאֵל עַכְדָּוּ, בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּכָל־הָאָרֶץ מִשְׁפְּטָיו. זְכָרוּ לְעוֹלָם בְּרִיתָוּ, דָּבָר צְוָה לְאַלְפָ דָּוָר. אֲשֶׁר כָּרְתָּ אֶת־אָבָרָהָם, וִשְׁבוּעָתוּ לִיצָּחָק. וִיעַמְדֵיכְךָ לַיְעַקְבָּ לְחַק, לִיְשָׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לְאָמֵר לְךָ אַפְּנָן אָרְצָכָנָעָן, חָבֵל נְחַלְתָּכָם. בְּהִיוֹתָכָם מַתִּי מִסְפָּר, כִּמְעֵט וְגָרִים בָּה. וַיִּתְהַלֵּכוּ מְגֻוִּי אַלְגּוּי, וּמִפְמָלָכָה אַלְעַם אַחֲר. לְאַהֲנִיחָ לְאִישׁ לְעַשְׁקָם, וַיַּוְיכָח עַלְיָהָם מַלְכִים. אַל־תָּגָעָו בְּמִשְׁיחִי, וּבְנַבְיָאֵי אַל־תְּרֻעָו. שִׁירֵךְ לִיְיָ בְּכָל־הָאָרֶץ, בְּשָׁרוּ מִיּוֹם־אַלְיָום יְשֻׁוָּתָו. סְפָרוּ בְגָוִים אֶת־כְּבָודָו, בְּכָל־הָעָםִים נַפְלָאָתָיו. כִּי גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מֵאָד, וּנוֹרָא הוּא עַל־כָּל־אָלָהִים. כִּי כְּל־אֱלֹהִי הָעָםִים אֲלִילִים, וְיְיָ שְׁמִים עָשָׂה. הַוָּד וְהַדָּר לְפָנֵינוּ, עַז וְחַדּוֹה בְמִקְמוֹ. הַבּוּ לִיְיָ מִשְׁפָּחוֹת עָמִים, הַבּוּ לִיְיָ כְּבָוד וְעַז. הַבּוּ לִיְיָ כְּבָוד שְׁמוֹ, שָׁאוּ מִנְחָה וּבָאוּ לְפָנֵינוּ, הַשְּׁפָחוֹת לִיְיָ בְּהַדְרָת־קָדְשָׁו. חִילּוּ מַלְפָנֵינוּ בְּלָהָרֶץ, אַפְּתָכּוֹן תָּבֵל בְּלָתָמוֹת. יִשְׁמַחוּ הַשְּׁמִים וְתָגֵל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְגָוִים יְיָ מֶלֶךְ. יַרְעֵם הַיִם וּמַלְוָאוֹ, יַעַלְץ הַשְׁדָה וּכְל־אָשְׁר־בָּו. אֹז יָרְגֵנוּ עַצְיָה הַיּוֹרֵד, מַלְפָנֵי יְיָ כִּי־בָּא לְשִׁפּוֹת אֶת־הָאָרֶץ. הַוָּדוּ לִיְיָ כִּי טֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסְדָוּ. וַיֹּאמְרוּ הַוְשִׁיעָנוּ אֱלֹהִי יְשֻׁעָנוּ, וְקַבְּצָנוּ וְהִצְילָנוּ מִן־הָגּוֹים, לְהִזְדֹּת לְשָׁם קְדָשָׁךְ, לְהַשְׁפֵּבָה בְּתַהְלָתָךְ. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מִן־הָעוֹלָם וְעַד הַעַלָּם, וַיֹּאמְרוּ כְּל־הָעָם אָמֵן וּמְלָל לִיְיָ.

לְמִנְצָח מִזְמָר לְדָוָד. הַשְּׁמִים מִסְפָּרִים כְּבָוד־אָל, וּמְעָשָׂה יְדֵי מַגִּיד הַרְקִיעָה. יוֹם לְיוֹם יְבִיעָ אָמָר, וְלִילָה לְלִילָה יִתְוֹהָדָעָת. אַיִן־אָמָר וְאַיִן דָּבָרִים, בְּלִי נִשְׁמַע קוֹלָם. בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קָנוּם וּבְקָאָה תָּבֵל מַלְיָהָם, לְשִׁמְשָׁ שְׁמָ־אָהָל בָּהָם. וְהָוָא בְּחַתּוֹן יֵצֵא מַחְפָּתוֹ, יִשְׁיַׁש בְּגַבּוֹר רָרוֹן

ארח. מכאן השים מוצאו ותוקופתו על-קצוטם, ואין נסתר מהפתחו. תורת יי' תמיינה משיבת נפש, עדות יי' נאמנה מחייבת פתי. פקיידי יי' ישרים משמחיד-לב, מצות יי' ברה מאירת עיניהם. ראת יי' טהורה עומדת לעד, משפטידין אמת, צדקנו ייחדו. הנחמדים מזקב ומפז רב, ומתקים מדבר ונפתח צופים. גם עבדך נזכר בהם, בשמרם יעקב רב. שגיאות מיידין, מנstarsות נקני. גם מוזדים חשך עבך, אל-ימשלורבי אז איתם, ונקיתי מפשע רב. יהיו לרצון אמרידי-פי והגיון לבו לפניה, יי' צורי וגAli.

יי מלך ירגزو עממים, ישב כרוביים פנוט הארץ. יי' בציון גדול, ועם הוא על-כל-העמים. יודו שם גדול ונורא, קדוש הוא. ועו מלך משפט אהב אתה פוננט מישרים, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. רוממו יי' אלהינו והשתתחו להדם רגלו, קדוש הוא. משה ואהרן בכהני ושמו אל בקראישמו, קראים אל-יי והוא יungan. בעמיד ענן ידבר אליהם, שמרו עדתי וחק נמן-למו. יי' אלהינו אתה עניתם, אל נושא היתה להם, ונתקם על-עלילותם. רוממו יי' אלהינו והשתתחו להר קדשו, כי-קדוש יי' אלהינו.

והוא רוחים יכפר עון ולא-ישחת, והרבה להшиб אפו, ולא-יעיר כל-חמתו. זכר-רחמיך יי' וחסיך, כי מעולם המה. אתה יי' לא-תכל אלא רחמייך מפני, חסיך ואמתך תמיד יארני. תנע עז לאלהים, על-ישראל גאותו, ועו בשחקים. נורא אלהים מקדשיך, אל ישראל הוא נתן עז ומעצמות לעם ברוך אלהים. יי' אדניינו, מה-אדיר שם בכל-הארץ. יי' צבאות עמו, משגב-לני אלהי יעקב סלה. יי' צבאות, אשרי אדם בטח בה. יי' הפיר עצת-גויים, הגיא מחייבות עמים. עצה יי' לעולם פעד, מחייבות לבו לדוד ודור. קונה אל-יי חזק ויאמן לבך, וקונה אל-יי. אל-נקמות יי', אל נקמות הופיע. הנשא שפט הארץ, קשב

גמול על-גאים. עזרנו אֱלֹהִי יְשֻׁעָנוּ עַל-דָּבָר כִּבְוד-שֶׁמֶךְ, וְהַצִּילָנוּ
וכפר על-חטאינו למען שֶׁמֶךְ. וירם קָרְנוּ לְעַמּוֹ, תַּהֲלֵה לְכָל-חַסִּידִיוֹ,
לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עִם קָרוּבוֹ, הַלְלוּיָה. מַגְדָּל-עַז שֵׁם יְהָ, בּוֹרִיאָן צְדִיק
וּנְשָׁקֶב. עֲשָׂה-עַמִּי אֹתָה לְטוֹבָה, וַיָּרָא שְׁנָאי וִיבָשָׂו, כִּי-אַתָּה יְהָ
עֹזָרָתִי וְנַחֲמָתִי. וַיָּרָא בַּצָּר לָהֶם, בְּשָׁמְעוֹ אֶת-דְּרַעַתָּם. וַיַּזְפֵּר לָהֶם
בְּרִיתָתוֹ, וַיִּנְחַם כָּרֶב חֶסְדִּיו. וַיִּתְּנַחֵם לְרַחֲמִים, לְפִנֵּי כָּל-שׁוּבֵיכֶם.
הוֹשִׁיעָנוּ יְהָ אֱלֹהִינוּ וְקָבָאנּוּ מִן-הַגּוֹיִם לְהֽוֹדָה לִשְׁם קָדוֹשׁ, לְהַשְׁפֵּבָה
בְּתַהֲלַתָּךְ. אַתָּה תָּקוֹם תְּרַחְמָם צִיּוֹן, כִּי-עַת לְחַנְנָה כִּי-בָא מָוֶעֶד. וְחַפְרָה
הַלְבָנָה וּבָוָשָׂה הַחַפְתָּה, כִּי-מֶלֶךְ יְהָ אֶצְבָּאוֹת בְּהָר צִיּוֹן וּבִירוּשָׁלָם, וּנְגַדְּרָה
זְקָנָיו כְּבָוד. וְאָמַר בַּיּוֹם הַהוּא, הַגָּה אֱלֹהִינוּ זֶה קָוִינוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעָנוּ, זֶה
יְהָ קָוִינוּ לוֹ, נְגִילָה וּנְשָׁמָחָה בִּישׁוּעָתוֹ. בָּרוּךְ יְהָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.
בָּרוּךְ אָדָני יּוֹם יָעַמֵּד לָנוּ, הָאֵל יְשֻׁוּתָנוּ סָלָה. בָּרוּךְ יְהָ אֱלֹהִי
יִשְׂרָאֵל, מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעָלָם, וְאָמַר כָּל-הָעָם אָמֵן הַלְלוּיָה.

קדיש יתום:

יַחֲגֹד וַיַּתְּקַנֵּשׁ שְׁמִיה וּבָא (עוניים: אָמֵן). בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרוּעִתִּיה, וַיִּמְלִיךְ
מֶלֶכְוֹתִיה בְּחַיְיכָן וּבְיוֹמֵיכָן וּבְתִיְּרָא לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב,
וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אָמֵן). יְהָ אַשְׁמִיה וּבָא מְבָרָךְ, לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי
עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׁפַּבָּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְגַּנְשֵׁא וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל
שְׁמִיה דְקִוְדְשָׁא בָרֵךְ הוּא (עוניים: אָמֵן). לְעַילָא לְעַילָא מִן כָל בִּרְכָתָא, שִׁירָתָא,
תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְתָא דְאַמְרָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עוניים: אָמֵן). יְהָ שְׁלָמָא רְבָא
מִן שְׁמִיא וּמִים טוֹבִים (עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אָמֵן (עוניים: אָמֵן)).
עֲשָׂה שְׁלָום בְּמַרְומִיו, הוּא בְּרַחְמִיו, יְעַשֵּׂה שְׁלָום (עלינו ועל כל ישראל, אָמֵן
(עוניים: אָמֵן).

צַרְיךְ להזהר מלhapusיק בדריבור משמתחיל ברוך שאמר עד סוף י"ח, עומדים ואומרים:

בָּרוּךְ שָׁאָמֵר וְהִיא הָעוֹלָם, בָּרוּךְ אָמֵר וְעוֹשָׂה, בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמַקִּים,
בָּרוּךְ אֵל חַי לְעַד וְקָנִים לְנֶצֶח, בָּרוּךְ עוֹשָׂה בְּרָאשִׁית, בָּרוּךְ מְרַחְםָם

על הארץ, ברוך מרחם על הברית, ברוך משלם שכיר טוב ליראיו, ברוך פודה ומצליל, ברוך הוא וברוך שמו. ברוך אמתה יי אליהינו מלך העולם, האל המליך המהכל, המשבח והמנפאר בפי עמו ובכליון כל חסידיו ועבديו, ובשידי דוד עבדך נהלך יי אליהינו, ונשבחך ונורומך ונגניקך ונמליך, ונזכיר את שמה מלכנו, אליהינו, יחיד חי העולמים, מלך משבח ומפאר עד עד שמה הגדול. ברוך אמתה יי מלך מהכל בתשבחות (נ"א: בתשבחות). ע"כ עומדים.

יהי כבוד יי לעולם, ישמח יי במעשו. יהי שם יי מברך, מעחה ועד-עולם. ממזוח-شمASH עד מבואו, מהלך שם יי. רם על-כל-גויים יי, על השמים כבודו. יי שמה לעולם, יי זכרך לדודך. יי בשמים הchein כסאו, ומלךתו בפל משלחה. ישמחו השמים ותגל הארץ, ויאמרנו בגויים יי מלך. יי מלך, יי מלך לעולם ועד. יי מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. יי הופיע עצת-גויים, הגיא מחשבות עמיים. עצו עצה וחפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמו אל. רבות מחשבות בלב-איש, ועצת יי היא תקום. עצת יי לעולם תעמד, מחשבות לבו לדוד. כי הוא אמר ויהי, היא-צוה ויעמד. כי-כחך יי באיזון, אנה למושב לו. כי-יעקב בחר לו יה, ישראל לסתתו. כי-בו ישmach לבנו, כי בשם קדשו בטחנו. כי לא-יתיש יי עמו, ונחלתו לא יעוז. והוא רחים יכפר עון ולא-ישראלית, והרבה להסביר אףו, ולא-עיר כל-חמתו. (יי הוושעה, המליך יגענו ביום-קראנו). אשרי תמים-דרך, ההלכים בתורת יי.

אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוך סלה. אשרי העם שכבה לו, אשרי העם שיי אלהייו.

תהלך לדוד, ארומך אלוהי המליך, ואברכה שמה לעולם ועד. בכל יום אברךך, ואהלה שמה לעולם ועד. גדול יי ומהכל

מֵאָד, וְלֹגְדַּלְתָּו אֵין חֲקָר. דָּוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ, וְגַבּוֹרֶתִיךְ יַגְדִּידָו.

הַדָּר בְּכָוד הַוְּדָךְ, וְדָבָרִי נְפָלָאַתִּיךְ אֲשִׁיחָה. לְעַזְוִזְוּ נְוֹרָאַתִּיךְ יַאֲמָרוּ,

וְגַדְלַתָּךְ אֲסְפְּרָנָה. זָכָר רְבִיטָוּבְךְ יַבְּיֻעוּ, וְצַדְקָתָךְ יַרְגְּנָה. חַנוּן וְרַחוּם

יְיָ, אֲרָךְ אֲפִים וְגַדְלַ-חַסְד. טֻובְ-יְיָ לְפָלָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.

יַזְדוֹךְ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךְ, וְחַסִּידִיךְ יַבְּרַכּוּכָה. בְּכָוד מֶלֶכְוֹתֶיךְ יַאֲמָרוּ,

וְגַבּוֹרֶתִיךְ יַדְבָּרוּ. לְהַזְדִּיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוֹרֶתִיךְ, וְכָבָוד הַדָּר מֶלֶכְוֹתוֹ.

מֶלֶכְוֹתֶיךְ מֶלֶכְוֹתָכְךָ, וּמִמְשְׁלַטְתָּךְ בְּכָל-דָּוָר וְדָר. סָמֵךְ יְיָ

לְכָל-הַגְּפָלִים, וּזְוֹקֵף לְכָל-הַכְּפּוּפִים. עַיִּינִי-לָל אַלְיִיךְ יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה

נוֹתֵן-לָהּם אַתְ-אֲכָלָם בְּעַתָּה. פּוֹתֵחַ אֶת יְדָךְ, וּמְשִׁבְיַע לְכָל-תִּי רְצֹן.

צַדִּיקָה יְיָ בְּכָל-דָּרָכָיו, וְחַסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל-קָרָאָיו, לְכָל

אֲשֶׁר יַקְרָאָהוּ בְּאֶמֶת. רְצֹן-יָגָאָיו יַעֲשֶׂה, וְאַתְ-שׁוֹעַתָּם יַשְׁמַע וַיּוֹשִׁיעָם.

שׁוֹמֵר יְיָ אַתְ-כָּל-אֲהָבָיו, וְאַתְ-כָּל-הַרְשָׁעִים יַשְׁמִיד. תְּהִלָּתָה יְיָ יַדְבָּר

פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָרְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהָה, מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוֹיִה.

הַלְלוֹיִה, הַלְלי נְפָשִׁי אַתְ-יְיָ. אַהֲלָלָה יְיָ בְּחִיִּי, אַזְמָרָה לְאֱלֹהִי
בְּעֻזָּדִי. אַל-תַּבְּטֵחוּ בְּגַדְבִּים, בְּבָנֵן-אָדָם שָׁאַיָּן לוֹ תְּשֻׁועָה. תִּצְאָ רְוּחָו
יַשְׁבַּח לְאָדָמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אָבְדוּ עַשְׁתָּוֹתָיו. אַשְׁרִי שֶׁאָל יַעֲקֹב בְּעַזְרוֹ,
שָׁבָרוֹ עַל-יְיָ אֱלֹהִיו. עָשָׂה שָׁמִים וְאֶרֶץ, אַתְ-הָיִם וְאַתְ-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם,
הַשְׁמָר אֶמֶת לְעוֹלָם. עָשָׂה מִשְׁפָט לְעַשְׂוִיקִים, נִתְן לְחַם לְרַעֲבִים, יְיָ
מַתִּיר אָסּוּרִים. יְיָ פְּקַד עֲוֹרִים, יְיָ זָקֵף כְּפּוּפִים, יְיָ אַהֲב צַדִּיקִים. יְיָ
שְׁמָר אַתְ-גָּרִים, יְתּוֹם וְאֶלְמָנָה יַעֲזֹד, וְדָרָךְ רְשָׁעִים יַעֲוֹת. יִמְלֹךְ יְיָ
לְעוֹלָם, אֱלֹהִיךְ צַיּוֹן לְדָר וְדָר, הַלְלוֹיִה.

הַלְלוֹיִה, כִּי-טוֹב זֶמֶר אֱלֹהִינוּ, כִּי-גְּנֻעִים נָאוֹה תְּהִלָּה. בּוֹנֶה יְרוּשָׁלָם
יְיָ, גְּדוֹלִי יִשְׂרָאֵל יַכְּנִס. הַרְפָּא לְשִׁבּוּרִי לְבָבִי, וּמְחַבֵּשׁ לְעַצְבּוֹתָם. מָנוֹה
מִסְפֵּר לְפּוֹכְבִּים, לְכָלָם שְׁמוֹת יַקְרָא. גָּדוֹל אֲדוֹגִינִי וְרַבְ-בָּתָח, לְתִבְונָתוֹ

אין מספר. מעודד ענויים יי', משפטיל רשיעים ערי-ארץ. ענו ליי בתוכה, זמרו לאלהינו בכוור. המכפה שמים בעבים, המכין לאرض מטר, המצמיח חרים חזיר. נתן לבכמה לחמה, לבני ערב אשר יקרוא. לא בגבורה הפטוס יחפץ, לא-בשוקי האיש ירצה. רוזה יי' את-ישראל, את-המלחלים לחסדו. שבחי ירושלם את-יי, הלאי אלהיך ציון. כי-חזק בריחי שעריך, ברך בניך בקרבה. השם-גבולך שלום, חלב חטים ישבייך. השלח אמרתו ארץ, עד-מהירה ירוץ דברו. הנתן שלג פאמר, כפור באפר יפזר. משליך קrho כפתים, לפני קרתתו מי יעמד. ישלח דברו וימסם, ישב רוחו ילו-מים. מגיד דבריו לעקב, חקיו ומשפטיו לישראל. לא עשה כן לכלי-גוי, ומפטיטים בל-ידיעום, הלאו-יה.

הלאו-יה, הלאו את-יי מן השמים, הלאו-הו בשמים. הלאו-ה כל-מלאכיו, הלאו-ה כל-צבאיו. הלאו-ה שמש וירח, הלאו-ה כל-כוכבי אור. הלאו-ה שמי הרים, והימים אשר מעל השמים. יהלו את-שם יי', כי הוא צוה ונבראו. ויעמידם לעוד לעולם, חק-גנתן ולא יעבור. הלאו את-יי מן הארץ, פנינים וככל-תהמות. אש וברד שלג וקיטור, רוח סערה עשה דברו. ההרים וככל-גבאות, עז פרי וככל-ארזים. החיה וככל-בכמה, רמש ואפור בנה, מלכי-ארץ וככל-לאומים, שרims וככל-שפטי הארץ. בחורים וגס-בתולות, זקנים עם-נגערים. יהלו את-שם יי', כי-נסגב שם לבודו, הודו על-ארץ ושם. וירם קרון לעמו, תהלה לכלי-חסידיו, לבני ישראל עם קרכו, הלאו-יה.

הלאו-יה, שירו ליי שיר חדש, תהלה בקהל חסידיים. ישמח ישראל בעשו, בני-ציון זיגלו במלכתם. יהלו שם במלול, בתף ובכור יזמרודלו. כי-רוזה יי בעמו, יפאר ענויים בישועה. יעלזו חסידיים בכבוד, ירננו על-משכובם. רוממות אל בגורונם, וחרב פיפורות בירדם. לעשות נקמה בגויים, תוכחות בלומים. לא-סר מלכיהם

בָּזִקִים, וְנַכְבְּדִים בְּכָכְלִי בָּרוֹל. לְעֵשֹׂת בָּהֶם מִשְׁפָט בְּתוּב, הַדָּר הַוָּא
לְכָלִ-חֲסִידִיָּה, הַלְלוֹ-יָה.

הַלְלוֹ-יָה, הַלְלוֹ-אָל בְּקָדְשׁו, הַלְלוֹהוּ בְּרִקְיעַ עָזָו. הַלְלוֹהוּ בְּגִבּוֹרְתָיו,
הַלְלוֹהוּ כָּלְבָ גָּדוֹל. הַלְלוֹהוּ בְּתַקְעַ שׂוֹפֵר, הַלְלוֹהוּ בְּגִבְלָ וְכָנוֹר.
הַלְלוֹהוּ בְּתַף וּמְחוֹל, הַלְלוֹהוּ בְּמִגְינִים וּמְעַגְבָ. הַלְלוֹהוּ בְּצַלְצָלִי-שְׁמָעָ
הַלְלוֹהוּ בְּצַלְצָלִי תְּרוֹעָה. פֶּל נְשָׁמָה תְּהִלֵּל יָה, הַלְלוֹ-יָה. פֶּל נְשָׁמָה
תְּהִלֵּל יָה, הַלְלוֹ-יָה.
ברוך יי' לעולם, אמן ואמן. ימליך יי' לעולם, אמן ואמן.

עומדים (עד סוף שירת הימים) ואומרים:

וַיְבָרֶךְ דָוִיד אֶת-יְהִי לְעֵינִי בְּלַהֲקָדָל, וַיֹּאמֶר דָוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יי' אֱלֹהֵינוּ
יִשְׂרָאֵל אֲבִינָג, מַעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. לְךָ יי' הַגָּדָלָה וְהַגְּבוּרָה וְתִפְאָרָת
וְהַנִּצְחָה וְהַחֹדֶד, כִּילָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ, לְךָ יי' הַמְּמֻלָּכָה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל
לְרֹאשׁ. וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנֵיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בָּכָל, וּבְיַדְךָ פָּח וְגַבּוּרָה,
וּבְיַדְךָ לְגָדֵל וְלִתְזַקֵּק לְכָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְזֻדִּים אַנְחָנוּ לְךָ, וּמְהַלְלִים
לְשֵׁם תִּפְאָרָתֶךָ. וַיְבָרְכוּ שֵׁם כְּבָדָךְ וּמְרוּםָם עַל-כָּל-בְּרָכָה וְתִהְלָה.
אַתָּה-הָנוּ יי' לְבָדָךְ, אַתָּה עֲשֵׂית אֶת-הַשָּׁמִים, שְׁמֵי הַשָּׁמִים וְכָל-צְבָאָם,
הָאָרֶץ וְכָל-אֲשֶׁר עַלְיהָ, הַיּוֹם וְכָל-אֲשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיא אֶת-כָּלָם,
וְצָבָא הַשָּׁמִים לְךָ מִשְׁתְּחִווּם.

וּבְנִי יִשְׂרָאֵל הַלְכָיו בַּיְמָה בְּתַזְקָה הַיּוֹם, וְהַמִּים לְהֶם חַמָּה מִימִינָם
וּמִשְׁמָאלָם. וַיֹּוֹשַׁע יי' בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיד מִצְרָים, וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל
אֶת-מִצְרָים מֵת עַל-שְׁפָת הַיּוֹם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיּוֹם הַגָּדָלָה אֲשֶׁר
עָשָׂה יי' בְּמִצְרָים, וַיִּירְאֵוּ הָעָם אֶת-יְהִי, וַיַּאֲמִינוּ בַּיּוֹם וּבִמְשָׁה עַבְדוּ.

אוֹ יִשְׁרָאֵל מִשָּׁה וּבְנִי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיִי, וַיֹּאמֶר לְאָמָר,
אֲשִׁירָה לְיִי כִּי גָּאָה גָּאָה, סָוס וּרְכָבָו רְמָה בַּיּוֹם. עַזִּי וּזְמָרָת יָה וַיְהִי-לִי

ליישועה, זה אליו ואגנוּהוּ אלְהִי אָבִי וְאֶלְמַמְנָהּוּ. יְיָ אֵישׁ מַלְחָמָה, יְיָ שָׁמוֹ. מִרְקְבַּת פְּרֻעהַ וְחִילּוּ יְרָה בַּיִם, וּמְבָחר שְׁלַשִּׁיו טְבָעוּ בַּיּוֹם-סּוֹף. תְּהִמָּת יְכָסִימָוּ, יָרְדוּ בְּמִצְוָלָת כְּמוֹדָאָבָן. יְמִינָךְ יְיָ נְאָדָרִי בְּפֶתַח, יְמִינָךְ יְיָ תְּרֻעָץ אָוִיב. וּבָרְבָּ גָּאוֹנָךְ פְּהָרָס קָמִיךְ, תְּשַׁלֵּחַ חֲרָנָךְ יָאָכְלָמָו פְּקַשׁ. וּבְרוּחַ אָפִיךְ גַּעֲרָמָו מִים, נְאָבוּ כְּמוֹנִידָן נְזָלִים, קָפָאָו תְּהִמָּת בְּלָבִּים. אָמָר אָוִיב אָרְדָּף אַשְׁגִּיג אָחָלָק שְׁלָל, תְּמַלְאָמוּ נְפָשִׁי, אָרִיךְ חָרְבִּי, תְּוֹרִישָׁמָו יְדִי. נְשָׁפֶת בְּרוּחָךְ כְּסָפוּ יִם, צָלָלוּ בְּעֹפֶרֶת בְּמִים אֲדִירִים. מִי-כְּמָכָה בְּאַלְמָם יְיָ, מֵי כְּמָכָה גָּנוּדר בְּקָדְשָׁ, נוֹרָא תְּהִלָּת עֲשָׂה פָּלָא. גַּטְיִת יְמִינָךְ, תְּבָלָעָמוּ אָרְצָן. נְחִית בְּמִסְדָּךְ עַמְּזָזוּ גָּאָלָת, גַּהְלָת בְּעַזְקָה אָלְגָ�ה קָדְשָׁה. שְׁמָעוּ עַמִּים יְרָגְזָוּן, חִיל אָחָז יְשָׁבֵי פָּלָשָׁת. אָז גַּבְהָלוּ אַלְוִיִּפְיָי אָדוֹם, אַיִלִי מוֹאָב יְאַחַזְמוּ רְעֵד, נְמָגוּ כָּל יְשָׁבֵי כְּנָעָן. תְּפֵל עַלְיָהָם אִימְתָּה וְפִתְחָד, בְּגָדָל זְרוּעָךְ יְדָמוּ בְּאָבָן, עַד-יְעַבֵּר עַמְּךָ יְיָ, עַד-יְעַבֵּר עַמְּזָזוּ קָנִיתָה. תְּבָאָמוּ וְתְּطַעַמוּ בָּהָר נְחַלְתָּה, מְכוֹן לְשָׁבָתָה פְּעַלְתָּה יְיָ, מְקָדֵש אָדָני כּוֹנָנוּ יְדִיכָּה. יְיָ יְמָלֵךְ לְעַלְמָם וְעַד.

יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ לְעַלְמָם וְעַד. כִּי לְיִי הַמְּלֹוכָה, וּמְשִׁלְבָגָוִים. וּעַלְוָוּ מוֹשָׁעִים בָּהָר צְיוּן לְשָׁפֶט אֶת-הָר עָשָׂו, וְהִתְהַלֵּחַ לְיִי הַמְּלֹוכָה. וְכַתוּב: וְהִיה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-פָּלָהָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְיָ אָחָד וְשָׁמוֹ אָחָד.

(כָּל בְּרוֹאי מִעְלָה וּמִטָּה)

יְעִידָוִן יְגִידָוִן פְּלָמָם כְּאֶחָד, יְיָ אָחָד וְשָׁמוֹ אָחָד. שלשים וָשִׁפְים נְתִיבוֹת שְׁבִילָךְ, וְכָל מְבִין יְסָודָם יְסָפֶרוּ אֶת גְּדָלָה, וּמְהָם יְכִירּוּ כִּי הַפֵּל שְׁלָה, וְאַתָּה הַאֵל הַמִּיחָד. יְעִידָוִן וּכְיָ לְכָבּוֹת בְּחַשְׁבָּם עַוְלָם בְּנוּי, יְמַצְאָיו כָּל יִש בְּלַתָּה שְׁנָנוּי, בְּמִסְפָּר בְּמַשְׂקָל הַפֵּל מְנוּי, פְּלָמָם נְתִינוּ מְרוֹעָה אָחָד. יְעִידָוִן וּכְיָ

מראש ועד סוף יש לך סיון, מזרח ומערב צפון ותימן, שחק ותבל
לך עד נאמן, מזה אחד ומזה אחד. יעדון וכי
הכל מפרק נזבד זבוד, אפתה תעמד והם יאבדו אבוד, لكن כל יצור
לך יתן כבוד, כי מראש ועד סוף הלא אב אחד. יעדון וכי
ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל כי אלינו יי אחד.

יה-חסד יי עליינך, באשר יחלנו לך. מלכותך יי אלינו מלכות
כל-עולם, וממשלתך מלכנו בכל-דור ודור. שאפתה הוא אדיר
בקשה ולא נאה הפלוכה, הפלך הקדוש.

עומדים (עד סוף הקדריש) ואומרים:

ישתבח שמק לעד מלכנו, האל הפלך הגדל והקדוש בשמים
ובארץ. כי לך נאה יי אלינו ואלהי אבותינו, Shir ושבחה, הילל
וזמרה, עז ומשללה, נצח, גילה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה
ומלכות, ברכות והודאות מעטה ועד עולם. ברוך אתה יי, מלך גדול
(ומחלל) בתשבחות (ויא: בתשבחות), אל ההודאות, אדון הנפלאות,
הבור בשרי זמרה, מלך, אל, חי העולמים, Amen.

החון אומר:

יתגדל ויתקדש שםיה רבא (עוניים: Amen). בעלםדי די ברא כרעותיה,
וימליך מלכותיה בחיכון וביו מכון ובחיyi דכל בית ישראל בעגלא
ובזמן קרב, ואמרו Amen (וגם הקהיל אומר: Amen). יהא שםיה רבא מברך,
לעלם ולעלמי עלמי יתברך), וישבח ויתפאר ויתרום ויתנשא
ויתעלה ויתהדר ויתהיל שםיה דקודשא בריך הוא (עוניים: Amen).
לעילא לעילא מן כל ברכות, שירთא, תשבחתא ונחמתה דאמין
בעלםדי, ואמרו Amen (עוניים: Amen).

סדר שחרית של חול

החzon אומר: בָּרוּךְ אַתَّ יְהוָה הַמָּבֹרֶךְ.

הקהל אומר והחzon אחורי: בָּרוּךְ יְהִי הַמָּבֹרֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.

ואומר החzon והציבור לווחשין עמו:

ברוך אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, יוֹצֵר אֹור וּבּוֹרָא חַשָּׁךְ, עוֹשֶׂה
שְׁלוֹום וּבּוֹרָא אֶת הַכֶּל. הַמְּאִיר לְאָרֶץ וּלְדָרִים עַלְיהָ, הַמְּחַדֵּשׁ טוּבוֹ
בְּכָל יוֹם פְּמִיד, מַעֲשָׂה בְּרִאָשִׁית. מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךְ יְהִי, כָּלָם בְּחִכָּמָה
עֲשִׂית, מְלָאָה הָאָרֶץ קָנִינִיךְ. הַפְּלָקָה הַמְּרוֹמָם לְבָדוֹ מֵאֶז, הַמְּהֻלָּל,
הַמְּשַׁבְּחָה וּהַמְּפָאָר וּהַמְּתַנְשָׁא מִימּוֹת עוֹלָם. אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם, בְּרִחְמָמִיךְ
הַרְבִּים רְחַם עַלְינוּ, אֲדוֹן עַצְנוּ, צוֹר מַשְׁגַּבְנוּ, מָגַן יִשְׁעַנוּ, מַשְׁגַּב
בְּעַדְנוּ. אל בָּרוּךְ גָּדוֹל דָּעה, הַכִּין וּפְעַל זָהָרִי חַפָּה, טוֹב יִצְרָר כְּבָוד
לְשָׁמוֹ, מְאוֹרוֹת נְמַנֵּן סְבִיבּוֹת עַזּוֹ, פְּנוֹת צָבָאות קְדוּשִׁים רְוָמָמי
שְׁדִי פְּמִיד יִסְפּרוּ כְּבָוד אֶל וְקָדְשָׁתוֹ.

יְתִבְרֶךְ יְהִי אֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמִים מִפְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִפְּתָחָת, וְעַל כָּל שְׁבָח
מַעֲשֵׂי יְדֵיכָה, וְהַמְּאוֹרוֹת אֲשֶׁר יִצְרַף הַמָּה יִפְּאַרוּךְ סָלה.

תִּתְבְּרֶךְ (לְנִצָּח) צוֹרָנוּ מַלְכָנוּ וְגַאלָנוּ, בּוֹרָא קְדוּשִׁים, יִשְׁתַּבְחֵח
וַיִּתְפָּאֵר שְׁמֵךְ (לְעֵד) מַלְכֵנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים, וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם
עוֹמְדים בָּרוּם עוֹלָם, וּמִשְׁמִיעִים בְּיַרְאָה יִיחָד בְּקוֹל, דְבָרֵי אֱלֹהִים
חַיִים וּמֶלֶךְ עוֹלָם. כָּלָם אֲהֹובִים, כָּלָם בָּרוּרים, כָּלָם גְּבוּרִים, כָּלָם
עוֹשִׁים בְּאִימָה וּבְיַרְאָה רְצֹן קָוִינֵהֶם, וּכָלָם פּוֹתָחים אֶת פִּיהם
בְּקָדְשָׁה וּבְתָהָרָה, בְּשִׁירָה וּבְזָמְרָה, וּמִבְּרָכִים וּמִשְׁבָּחִים, וּמִפְּאָרִים
וּמִקְדִּישִׁים (וּמִעֲרִיצִים וּמִמְלִיכִים) אֶת שֵׁם הָאֱלֹהִים, הַפְּלָקָה הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר
וּהַגָּוֹרָא, קְדוּשָׁה הוּא. וּכָלָם מִקְבָּלִים עַלְיֵיכֶם עַל מֶלֶכּוֹת שָׁמִים זֶה מִזֶּה,

וּנוֹתְנִים בָּאַהֲבָה רִשׁוֹת זוֹה, לְהַקְדִּישׁ לְיוֹצָרָם בְּנֵחֶת רִוח, בְּשֶׁפֶה בְּרוֹרָה, בְּנֵעִימָה וּבְקָדְשָׁה כָּלָם כָּאֵחֶד עֲזָנוֹנִים בְּירָאָה וְאוֹמְרִים: קָדוֹשׁ, קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא כָּל־הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ. וְהַאֲוֹפָגִים וְחַיוֹת הַקָּדֵשׁ כָּלָם בְּרַעַשׁ גָּדוֹל, מַתְנְשָׁאִים לְעַמָּם, מִשְׁבָּחִים וְאוֹמְרִים: בָּרוּךְ בְּבָדְרִיִּי מִמְּקוֹמוֹ.

לֹאָל בָּרוּךְ נְעִימָה יִפְנּוּ, לְפָלָךְ אֶל חַי וּקְיָם לְעַד זְמִירָה יִאָמְרוּ וּתְשַׁבְּחוֹת (נ"א: וּתְשַׁבְּחוֹת) יִשְׁמַיּוּ, כִּי הוּא לְבָדוֹ (מְרוּם וּקָדוֹשׁ), פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת, עֲשָׂה חֲדָשׁוֹת, בָּעֵל מְלֻחָּמוֹת, זֹרֵעַ צְדָקָות, נֹרֵא תְּהִלוֹת, בּוֹרֵא רְפּוֹאוֹת, מְצִמְיחַ יִשְׁוּעָה, אֲדוֹן הַגּוֹפָלָות. הַמְּחִידָשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם תְּמִיד מַעֲשָׂה בְּרָאשִׁית, כֹּאֲמָר: לְעַשָּׂה אָוָרִים גָּדְלִים, כִּי לְעוֹלָם מִסְדוֹ, וּבְחַסְדָוּ נִתְנָמָם לְהָאֵיר עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, יוֹצֵר הַמְּאוֹרוֹת.

אַהֲבָת עוֹלָם אַהֲבָתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, חִמְלָה גְדוֹלָה וִיתְרָה חִמְלָת עַלְינוּ. אַבְינָנוּ מִלְּפָנָנוּ, בָּעֵbor אַבּוֹתָינוּ שְׁבָטָחֵיכֶם, וּתְלִפְנָם לְעַשׂוֹת מִצּוֹת חֲקִי חַיִים, בָּן תְּחַנֵּנוּ וּתְלִפְנָנוּ. אַבְינָנוּ אָב הַרְחָמָן, הַמְּרַחָם, רַחֲם נָא עַלְינוּ, וְתַנְן בְּלַבְנֵינוּ (בִּינָה) לְהָבִין וּלְהַשְׁכִּיל וּלְשָׁמוֹעַ, לְלִמוד וּלְלִפְנָד, לְשָׁמוֹר וּלְעַשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְבָרֵי תְּלִמוד תּוֹרַתךְ בְּאַהֲבָה. וְהַאִירָה עִינָנָנוּ בְתּוֹרַתךְ, וְדַבֵּק לְבָנוּ בְמִצּוֹתֶיךָ, וַיַּחֲדֵר לְבָנוּ לְאַהֲבָה וּלְירָאָה אֶת שְׁמֶךָ, כִּי שֵׁם קָדוֹשׁ הַגָּדוֹל בְּאֶמֶת נִקְרָא עַלְינוּ, עַשָּׂה עַמְנוּ חָסֵד בָּעֵbor בְּבָוד שְׁמֶךָ. הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגּוֹבֵר וּהַנּוֹרָא, מַהְרָה בְּאַהֲבָה תְּרִים קְרִגְנוּ וְתִמְלֹזְךָ עַלְינוּ וְהַוְשִׁיגְנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ, כִּי בָּה בְּטַחַנוּ לֹא גְבוֹשׁ, וּבְשְׁמֶךָ הַגָּדוֹל חָסִינוּ, לֹא גְּפָלָם וּלֹא גְּפָשָׁל לְעַד וּלְעוֹלָמִי עד, כִּי אַבְינָנוּ וְאֱלֹהֵינוּ אַתָּה, וּרְחַמִּיךְ וּחַסְדְּיךְ הַרְבִּים אֶל יְעַזְבוּנוּ נִצְחָסָלה וְעַד, וְנִגְיָלָה וְנִשְׁמַחָה בִּישׁוּעָתךְ. (מַהְרָ) וְהַבָּא עַלְינוּ בְּרַכָּה וּשְׁלוֹם מַהְרָה מַאֲרַבָּע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכָנוּ מַהְרָה קּוּמָמִות לְאַרְצָנוּ, כִּי

אֵל פּוֹעַל יִשְׁוֹעָת אֲתָה, וּבָנו בְּחֶרֶף מִפְּלָעָם וְלִשְׁוֹן. וּקְרֵבְתָּנו (מַלְכָנו)

לְשֶׁמֶךְ הַגָּדוֹל סָלה בְּאֶמֶת, לְהַזְׁדָּה לְךָ וְלִיחְדָּה בְּאֶמֶת וּבְאֶחָבה. בְּרוּךְ

אֲתָה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאֶחָבה.

ה庫רא ק"ש צרייך לפרש האותיות בפיו ובשפתיו וצריך ליתן רוחה בין הדברים כגון על לבכם, על לבכם. ה庫רא ק"ש צרייך להסביר לאוני מה שיוצא מפיו שהוא פיו ולובו שווים בכוונה. צרייך להאריך בדילית של "אחד", וצריך להתייחס בזין של "תזכרו" ושל "זכרתם". אין הש"ץ צרייך להנמק את קולו בפסוק התוכחה.

המתפלל היחיד אומר: אל מלך נאמן.

שמע ישראל יי אליהינו יי אחד.

אומ' בלחש: ברוך שם בבוד מלכתו לעולם ועד.

ואhabat את יי אליהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאנך. והיו

הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על-לבבך. ושנרתם לבנייך

ודברתם גם בשכחתך בביתך ובכחתך בךך ובשכבהך ובគומך.

וקשרתם לאות על-ידך והיו לטעפת בין עיניכם. וכתבתם על-מזוזות

ביתך ובשעריך.

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצותי אשר אנכי מצוה אתם היום

לאהבה את-יי אליהיכם ולועבזו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. ונתתי

מטר-ארצכם בעטו יורה ומלקוש ואספת דגנד ותירשך ונצחך.

ונתתי עשב בשדיך לבהמתך ואכלתך ושבעתך. השםרו לך פון יפתח

לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם. וחלה

אף-ך בכם ועצר את-השמיים ולא-ייה מטר ולא-אדמה לא תתן

את-יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטבה אשר יי נתנו לכם.

ושמתחם את-דברי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם לאות

על-ידכם והיו לטעפת בין עיניכם. ולמדתם אתם את-בנייכם לדבר

גם בשכחתך בביתך ובכחתך בךך ובשכבהך ובគומך. וכתבתם

על-מזוודות ביתה ובעיריה. למען ירבו ימיכם וימנו בנים על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם מתחת להם כי מי השמים על הארץ. ויאמר יי' אל-משה לאמר. דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על-בנפי בגדייהם לדורותם ונתקנו על-ציצת הבנף פתיל תבלת. והיה לך לציצת וראיתם אותו זוכרתם את-כל-מצוות יי' ועשיתם אותם ולא תתורו אחריו לבבכם ואחריהם עיניים אשר אתם נזים אחריהם. למען תזכור ועשיתם את-כל-מצוותי והייתם קדושים לאלהיכם. אני יי אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יי אלהיכם. (הציבור אומר: אמת).

החזן חזר ו אומר: יי אלהיכם אמת.

רציב, ונכון, וקיים, ונישר, ונאמן, ואהוב, וחייב, ונחמד, ונעים, ונואר, ואדריך, ומתקן, ומקביל, וטוב, ונפה, הדבר הזה עליינו לעוזם ועוד. אמת הוא אלהי עולם מלכנו, צור יעקב, מגן ישענו, לדור ודור הוא קים, ושמו קים, וכסאו נכוון, ומלבתו ואמונהו עד קימת (נ"א: קימת). ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים לעד ולעולם עולם. על אבותינו ועלינו, על בניינו ועל דורותינו, ועל כל דורותך זרע ישראל עבדיה. על בראשונים ועל האחוריים, דבר טוב וקיים, אמת ואמנה, מקננת ולא עבר. אמת שאתה הוא יי אלהינו, מלכנו מלך אבותינו, גואלנו גואל את אבותינו, צורנו צור ישועתנו, פורנו ומצלינו מעולם הוא שםך, ואני אלהים עוד זולתך.

עורת אבותינו אטה היא מעולם, מגן ומושיע (לهم ולבנייהם אחריהם בכל דור ודור. ברום עולם מושבך, ומשפטיך וצדקהך עד אפסי הארץ. (אמת) אשר איש שיטמע אל מצוחיה, ותורתך ודברך ישים על לבו. אמת אטה הוא אדון לעמך, ומך גדול וגבור לריב

את ריבם. אמת אפה הוא ראשון ואפה הוא אחרון, וMbpsעדייך אין לנו מלך גואל עוזר ומושיע. (אמת) במצרים נגלה, כל בכווריהם הרגת, בכורך (ישראל) גאלת, ים סוף בקעת, זדים טבעת, ים ליבשה שמה, וידדים עברו, ויכסו מים צעריהם, אחד מהם לא נותר. ועל זאת שבחי אחים לאיל, וננתנו ידים זמירות שירות ותשבחות (נ"א: ותשבחות), ברכות וחודאות, למלך אל רם ונשא, חי וקיים, גדול ונורא, משפט גאים, מגביה שפליים, מוציא אסירים, ופורה ענויים, ועווזר דלים, ועונה לעמו ישראל בעת שעם אילו. תהלה (נ"א: תהלוות) לאיל עליון ברוך הוא. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמה רבבה ואמרו כלם: מי-כמוכה באלים יי, מי כמוכה נאדר בקדש, נורא תהלה עשה פלא. שירה חדשה שבחו גואלים לשמה (הגדול) על שפת הים, יחד כלם הוזו והמליכו ואמרו: יי ימלך לעלם ועד. בגלל אבות תושיע בניים, ותביא גאלה לבני בנייהם, כי מעולם אתה גואל. ברוך אתה יי, גאל ישראל.

yczon פניו כנגד מקום המקדש כאשר רגלו זו אצל זו, עומד ולא ישען ויכוף ראשו מעט, צריך לכוון בכל הברכות, ולפחות בברכה הראשונה.

בחורה החזון אומר בלחש: אָדָנִי שְׁפֵתִי תִּפְתַּח, וְפִי יָגִיד תְּהִלָּתֶךָ.

ברוך אתה יי, אלהינו ואלקי אבותינו, אלהי אברם, אלהי יצחק, ואלקי יעקב. קיאל הגדל הגיבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ו מביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים, וכתבנו בספר החיים, לمعנק אל ח).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי, מגן אברם.

אַתָּה גָּבֹר לְעוֹלָם אֲדֹנִי, מְחֵיה מַתִּים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיצור: **מְוֹרִיד הַטְּלָה**

בחורף: **מְשִׁיב הָרָוח וּמְוֹרִיד הַגֶּשֶׁם**

מְכֻלָּל חִיִּים בְּחֶסֶד, מְחֵיה מַתִּים בְּרָחֶםְךָ רַבִּים, סָומֵךְ נֹפְלִים וּרְפָא חֹלִים, מַתִּיר אֲסֹורִים, וּמַקִּים אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁגִּי עַפְרָר, מֵי כָּמוֹךְ בַּעַל גִּבּוֹרוֹת וּמֵי דָוָמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמִּית וּמְחֵיה (וּמְצִמְמִיכָה לְנוּ יִשְׁרָעָה).

(בעשרה ימי החורף מוסיפים: מֵי כָּמוֹךְ אֶבְןָה רָחֶםְךָ, זָכוֹר יִצְוְרִיךְ בְּרָחֶםְךָ מִמִּית וּמְחֵיה).

וּנְאָמֵן אַתָּה לְהַחִיוֹת מַתִּים. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה הַמֶּתֶם.

החzon והקהל אומרים בחזרה:

כָּתָר יְתִנוּ לְךָ הַמּוֹנִיגִים מַעַלָּה עַם קְבוּצֵי מַטָּה, יַתְּדֵבֶר בְּלָם קָדוֹשָׁה לְךָ יִשְׁלָשָׂו, כַּמָּה שָׁנָאָמַר עַל יָד נְבִיאָךְ: וּקְרָא זֶה אֶלְזָה וְאָמָר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא כָּל־הָאָרֶץ כְּבָדוֹר. לְעַמְּךָ בָּרוּךְ יִאמְרוּ: בָּרוּךְ כְּבָודֵיכְךָ מַמְקָומֶךָ. וּבְדָבָרִים קָדוֹשׁ כַּתְּבָבָל לְאָמָר: יִמְלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךְ צַיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר, הַלְלוּיָה.

לְדוֹר וְדוֹר נִמְלִיךְ לְאָל, כִּי הוּא לְבָדוֹ מְרוּם וּקָדוֹשׁ, וּשְׁבָתָח אֱלֹהֵינוּ מִפְנֵינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וּקָדוֹשׁ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (בעשרה ימי החורף: הַפְּלָגָה הַקָּדוֹשׁ).

אַתָּה חֹגֵן לְאָדָם דִּעָתָה, וּמְלַמֵּד לְאָנוֹשׁ בִּינָה, וְחֹגֵן מַאֲתָךְ דִּעָה וּבִינָה וּהַשְּׁגָּלָל. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, חֹגֵן הַדִּעָתָה.

הַשִּׁיבָנָה אֲבִינוּ לְתֹורְתְּךָ, וְדִבְקָנוּ בְמַצּוֹתְךָ, וְקָרְבָנָנוּ מַלְכָנוּ לְעַבְדָתְךָ, וּמַחְזִירָנוּ בְתִשְׁוֹבָה שֶׁלְמָה לְפָנֶיךָ. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, הַרֹּאֶה בְתִשְׁוֹבָה.

סְלִיחַ-לְנוּ, אֲבִינוּ בַּי חַטָּאנוּ, מְחַלֵּל-לְנוּ מַלְכָנוּ בַּי פְּשָׁעָנוּ, כִּי אֵל טֻוב וּסְלִיחַ אַתָּה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְהוָה, חַנְנָה הַמְּרַבָּה לְסָלֹות.

**רָאָה נָא בְעַנְנוּ וַיִּבְנֶה רַיִבְנוּ, וְגַאֲלֵנוּ מַלְכֵנוּ מִהְרָה לְמַעַן שָׁמָךְ, כִּי
(אל) גֹּזֶל חֲזָק אַפְתָה. בָּרוּךְ אַפְתָה יְיָ, גֹּזֶל יִשְׂרָאֵל.**

בתענית ציבור או נוכחים לפחות ששה צמים אומר החזן בחזרה "עננו" ואם לאו אומרו ב"שמע קולנו".

עננו יי' עננו ביום צום תעניתנו כי בצרה גדולה אנחנו, ולא פעלם איזוך ממשמע תפלהנו, ולא תחולם מבקשתנו. היה נא קרוב לשענו, (נ"א: לשועתנו) טרם נקרא אpta מענה, אך בדור שגאמר: וזה טרם יקרו ונני עננה, עוד הם מדברים ואני אשמע. כיpta פורה ומיאל בכל עת צרה וצוקה. ברוךpta יי', העונה בעת צרה ומושיע.

**רַפְאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָּא, הַוִּשְׁיָעָנוּ וְנִשְׁעָעָה, כִּי תַהֲלַתְנָנוּ אַפְתָה, וְהַעֲלָה
רִפְואָה שְׁלָמָה לְכָל מִפּוֹתִינוּ (וְלְכָל תְּחִילֵינוּ), כִּי אֶל רַופָּא רְחִמָּן
וְנִאמְן אַפְתָה. בָּרוּךְ אַפְתָה יְיָ, רַופָּא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.**

ברך עלינו, יי' אלהינו, את השנה הזאת לטובה ואת כל מיני טוביאתך, ותן טל (בחורף מוסיפים: ומטיר) לברכה על (כל) פניך קארמה ושבע את הארץ מברכותיך, ותן ברכה, רוחה והצלחה בכל מעשה ידינו, וברך את שנותינו בשנים הטובות המבורכות. ברוךpta יי', מברך השנים.

**תָּקֻעַ בְּשׁוֹפֵר גָּדוֹל לְחִרּוֹתָנוּ, וְשָׁא נִסְלָקְבָּץ גָּלִילּוֹתִינוּ, (וְקַבְצָנוּ יְחִיד
מָאָרְבָּע בְּנִפְוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצָנוּ). בָּרוּךְ אַפְתָה יְיָ, מִקְבָּץ גְּדוּלִי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל.**

השיבה שופטינו בבראשותה ויוציאינו בבחלה, ותמלך עלינוpta אpta
(מתירה) לבך (בחסד וברחמים), באך וbamshpet. ברוךpta יי', מלך אהוב צדק ומשפט (בעשרה ימי תשובה: המלך המשפט).

וְלִמְלָשִׁינִים בֶּל תָּהִי תָּקֻנָה, וְכָל הַמִּינִים בָּלָם כְּרָגָע יַאֲבֹד, וְכָל

אוֹיְבֵיךְ מִתְרָה יִכְרַתָּו, וּמְלֻכּוֹת זָדוֹן מִתְרָה פְּעָקֵר וַתְּשַׁבֵּר וַתְּכַנֵּיעַ
אָוֹתֶם בְּמִתְרָה בְּיִמְינוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׂוֹבֵר אוֹיְבִים וַתְּכַנֵּיעַ זָדִים.

עַל הַחֲסִידִים וּעַל הַצְדִיקִים וּעַל גָּרִי הַצָּדֶקָה וּעַל פְּלִיטַת עַפְקָה בֵּית
יִשְׂרָאֵל, יְהִימָּו (נָא) רְחַמֵּיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַּנוּ שָׁכֵר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשֵׁמֶךְ הַטוֹּב בְּאַמְתָה, וְשִׁים חַלְקָנוּ עַמָּהּם, לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְּכָךְ
בְּטַהֲנוּ מִלְּךָ עַולְמִים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשֻׁעֵן וּמְבָטֵח לְצִדְיקִים.

וְלִירוּשָׁלָם עִירְךָ בְּרַחֲמִים פְּשֻׁוּבָה, וּבְנִיה אַתָּה בְּנִין עוֹלָם בְּמִתְרָה
בְּיִמְינוֹ.

בתשעה באב מוסיפים :

רְחִם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַלְנוּ וּעַל יִשְׂרָאֵל עַפְקָה, וּעַל יְרוּשָׁלָם צִירָה, וּעַל צִיּוֹן מִשְׁבֵּן קְבּוֹדָה,
וּעַל הַעִיר הַאֲבָלָה תְּחִרְבָּה וְהַשׁׁוֹמֶם, הַנִּתְחַוֵּנה בַּיַּד זָרִים, הַרְמוֹסָה בְּכָךְ עַרְצִים, וַיְכַלְעֵוָה
לְגִזְוּנוֹת, וַיִּרְשֹׁוּהָ עַזְבָּרִים וְלִירָשָׁלָם עַפְקָה נִתְחַתָּה וְלֹזֶעֶר יַעֲקֹב יְרָשָׁה הַוּרְשָׁתָה. נִעְרָה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה, וַיַּקְרִיאָה מְאָרֶץ דָּרְיוֹה, נִטְהָה עַלְיהָ בְּנֵהֶר שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שָׁוֹטָר כְּבָוד גּוֹים,
כִּי בְּאַשׁ הַצְּפָה, וּבְאַשׁ אַתָּה עַמִּד לְבָנוֹתָה, כְּאָמֹר וְאַנְיָ אֱלֹהֵי-לָה נָאָם יְיָ חֹמת אָשׁ סְבִיב
וְלְכָבוֹד אֲהֵיהֶ בְּתוֹכָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחֵם צִיּוֹן עִירָה וְאַבְלֵי עַמּוֹ וּבָוָה יְרוּשָׁלָם.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, בְּוֹנֶה יְרוּשָׁלָם.

אַתָּה צִמְחָ דָּוִד עַבְדָךְ בְּמִתְרָה מִצְמִיחָה, וְקָרְנוּ תְּרוּם בִּישְׁוּעָתָךְ, כִּי
לִישְׁוּעָתָךְ קִיְמָנוּ כֹּל הַיּוֹם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מִצְמִיחָ קָרְן יְשֻׁוּעָה.

שְׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוֹסֵן וְחַנּוּן וְרַחֲם עַלְנוּ, וְקִבְּלַת בְּרַחֲמִים
וּבְרַצּוֹן אֶת פְּלִתְחָנוֹ וְאֶת תְּחַבְּתָנוֹ, כִּי אָב מְלָא רְחַמִּים רְבִים אַתָּה
הוּא מְעוֹלָם, וְלֹא נִשּׁוּב רַיִקָּם מְלֻפְּנִיךְ.

בתענית ציבור היחיד הצם אומר:

עֲגַנְגָה יְיָ עֲגַנְגָה בַּיּוֹם צוֹם פְּעִינִיתָנוּ כִּי בָּאָרֶה גָּדוֹלָה אָנָחָנוּ, וְאֵל פְּעָלָם מִבְּקָשָׁתָנוּ. תְּהִיה נָא קְרוּב לְשֻׁעָעָנוּ, (נ"א: לְשֻׁעָעָנוּ) טָרֵם נִקְרָא אַפָּה מְעַנְנָה, כְּדָבָר שֶׁגָּאמָר: וְהִיא טָרֵם יִקְרָא וְאַנְיָ אָעֲגָה, עַד כֵּם מְדָבָרים וְאַנְיָ אָשָׁמָע, כִּי אַפָּה פּוֹרָה וּמְאַיִל בְּכָל עַת אָרֶה וְצֹוקָה.

כִּי אֵל שׂוֹמֵעַ פְּפָלָה וּמְחַנּוֹן אַפָּה. בְּרוּךְ אַפָּה יְיָ, שׂוֹמֵעַ פְּפָלָה.
רְצָחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֵל תְּפִלָּתָם שְׁעָה, וְהַשְׁבָּה הַעֲבוֹדָה
לְדִבְרֵיךְ, וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתָם מִגְרָה בְּאַתָּה חִקְבָּל בְּרָצְוֹן,
וְתְּהִי לְרָצְוֹן פְּמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְהָ וְיָבָא, יָגַע, יָרָא וְיָרָא, וְיָשַׁמֵּעַ, וְיָפְקַד, וְיִזְכֶּר
זְכָרְגָּנוּ וְזָכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרְזָן יְרוּשָׁלָם עִירָה, וְזָכְרוֹן מִשְׁיחָם בֵּן דָוד עֲבָדָה, וְזָכְרוֹן
כֵל עַמְךָ בֵית יִשְׂרָאֵל לְפָנָיךָ (לְפָלִיטה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים וּלְרָצְוֹן בַּיּוֹם
(בראש חדש: רָאשׁ חַחְקָשׁ חַנְחָה). בְּחוּחָם שֶׁל פֶשַׁח: חַג הַמְצֹות חַנָּה. בְּחוּחָם שֶׁל סוכות: חַג
הַסּוֹכּוֹת חַנָּה) זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וּפְקָדָנוּ בּוֹ לְבָרְכָה, וְהַזְּשִׁיעָנוּ בּוֹ לְחַיִם
טוֹבִים, בְּדָבָר יְשֻׁעָה וּרְחַמִּים, חַיָּס וְחַנּוּן וְרַחֲמִים עַלְינוּ וְהַזְּשִׁיעָנוּ, כִּי אָלֵיךְ עַיִינָנוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוֹן וְרַחֲמוֹן אַפָּה.

וְתְּחִזֵּנָה עַיִינָנוּ בְשִׁיבָּה לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירָךְ בְּרַחֲמִים פָמָאָז. בְּרוּךְ
אַפָּה יְיָ, הַמְּחַזֵּיר בְּרַחֲמִיו שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרם
"מודים דרבנן":

מודים כורעים ומשתוחרים אנחנו
לפניך אל הינו אלהי כל בשר, יוציאנו
יזאץ בראשית. ברכות והזאות
לשምך הגדול והקדוש, על שהחתיינו
וקייםנה. פן תחינו ותחנו ותאסוּף
גלוותינו מארע בענפות הארץ, ונשוב
לשמור חקיך ולעתות רצונך באמת
ובלבב שלם, על שאנו מודים לך.
(ברוך אל ההזאות).

מודים אנחנו לך, שאפה
הוא יי' אלהינו ואלהי אבותינו,
על חיננו המסורים בידך ועל
נשומתינו הפקודות לך, ועל
נסיך שבכל יום עמנו ועל
נכלאותיך וטובותיך שבכל עת,
ערב ובקר ואחרים, הטוב כי
לא כלו רחמייך, המרחים כי לא
תמו חסידיך ומעולם קיינו לך.
לא הכלמתנו יי' אלהינו ולא
עוזבתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

בחנוכה ובפורים אמרים:

על הנשים ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפירות שעשית
עמנו עם אבותינו, ביוםיהם הם בזמן קה.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן
הכירה, כשהעמד עליהם הקמן
ברשות, ובקש להשמיד, להרוג
ולאבד את כל היהודים מפער
ועד זkan, טר ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחודש שגבים
עשור, הוא חיש אדר, ושללם
לבוז. ואתה ברחמייך קרבאים
הפרת את עצתו, וקללת את

בחנוכה

בימי מפתחה בן יוחנן מהן גדור חסונאי
ובניו, כשהעמדו עליהם מלכות יון קרשעה
לשכחים מתורתק ולהעבירם מחק רצונה,
ואתה ברחמייך קרבאים עמך להם בעת צרתם,
רכבת את ריבם, דנט את דינם, נקם את
נקמתם, מסרת גבורים בידי חלשים, וריבים בידי
מעטים, וטמאים בידי טהורם, ורשותים בידי
צדיקים, ורודים בידי עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדור וקדוש בעולם, ולעמך ישראל עשית

בפורים

מְחַשֵּׁבָתוֹ, וְהַשְׁבָּתָה לוֹ גָּמִילוֹ
בָּרָאשׁוֹ, וְתַלְוֹ אֶתְהוּ וְאֶת בְּנֵי
עַל הָעַזְן. וְכַשְׁמָ שְׁעִשִּׁית עַמְּהָם
גָּס, כִּן עֲשָׂה עַמְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
פָּלָא וְגַסִּים בָּעֵת הַזֹּאת, וְנוֹהָה
לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל סָלה.

בחנוכה

שְׁוֹעָה גְּדוֹלָה. וְאַחֲרֵךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִבֶּר
בִּיטָּח, וְפָנוּ אֶת הַיכָּלָךְ, וְטָהָרִי אֶת מַקְדֵּשָׁה,
וְהַדְלִיקוּ גִּורָּת בְּחִצְרוֹת קָרְדָּשָׁה, וְקַבְעָוָם שְׁמוֹנָה
יָמִים בְּהַלֵּל וּבְהַזָּדָה. וְכַשְׁמָ שְׁעִשִּׁית עַמְּהָם
גָּס, כִּן עֲשָׂה עַמְּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וְגַסִּים בָּעֵת
הַזֹּאת, וְנוֹהָה לְשָׁמֶךָ הַגָּדוֹל סָלה.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: זכור רחמייך וכובוש את בעסקך, פלה דבר וחרב
ורעב ישבי ומשחית ומגפה וכל מחללה, מעליינו ומעל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמק מלכני תמיד, כל החיים יודוך סלה,
ויהללו לשמק הטוב באמת.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: וכחוב לחיים טובים כל בני בריתך).
ברוך אתה ייְהָ, הטוב שמק ולך נאה להודות.

בירושלים ובכוביך נושאים הכהנים כפיהם בחזרה ואם אין כהן, החזן אומר:
אלָהֵינוּ נָאָלָהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשֻׁלָּשָׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מָשָׁה עַבְדָּךְ, הָאָמְרָה מִפְּיָ אָהָרֶן וּבְנֵיו פְּהָנִים עַם קָדוֹשָׁיךְ, כֹּאֲמָר: יְבָרְכֵךְ יְיָ
וַיִּשְׁמַרְךָ. (הקהלעונה: בן יהי רצון) יָאָר יְיָ פָנֵינוּ אֲלֵיךְ וַיְחַנֵּן. (הקהלעונה: בן יהי רצון)
ישא יְיָ פָנֵינוּ אֲלֵיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שָׁלֹום. (הקהלעונה: בן יהי רצון).

שְׁלָוָם, טוֹבָה וּבָרְכָה, (חִיִּים), חַן וְחַסְד וּרְחַמִּים, עַלְינָנוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרְכֵנוּ אֲבֵינוּ בְּלָנוּ בְּאֶחָד בָּאָוֹר פְּנֵיךְ, כִּי בָּאָוֹר פְּנֵיךְ
נִתְתַּת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָת חִיִּים, אֲהַבָּה וְחַסְד, אַדְקָה, בָּרְכָה, יְשֻׁוָּה
וּרְחַמִּים וּחִיִּים וְשָׁלוֹם, וְטוֹב יְהִי בְּעִינֵיךְ (לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרְךֵ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשִׁלּוֹמָךְ).

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסת טובה, וישועה

ונחמה חן וחסד נזכר ונפתח לפניה, אנו וכל עמק ישראל, לחים (טוביים) ולשלום).

ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לרצון אמריך והגיון לבני לפניה, יי' צורי וגואלי.

ויש נהוגן לומר:

אלקי, נוצר לשוני מרע, ושפטני בדבר מרמה, ולמקלני נפשי מדור ולבוטח נפשי, ונפשי בעפר לפל תקיה. יהי רצון מלפניך יי' אלקי, שכל המקמים עלי לעעה, תפֶר עצם ותקלקל מחשבותם. וכן יהי רצון מלפניך יי' אלקי, שתפוחה לי שעורי תורה, שעורי חכמה, שעורי בינה, שעורי דעתה, שעורי פרנסה וככללה, שעורי חיים, חן וחסד ורוחמים ורצון מלפניך.

יהיו לרצון אמריך והגיון לבני לפניה, יי' צורי וגואלי.

פוסע שלוש פעיעות לאחריו בכירעה אחת וחזר לשםallo, ואחר כך לימינו ואומר:

עשה שלום במורמיין, הוא ברחמיין, יעשה שלום علينا ועל כל ישראל, אמן.

(יהי רצון מלפניך, יי' אלהיינו ואלהי אבומינו, שתכנה בית המקדש במאהר בימינו, ותן חילקנו בתורתך).

במקום שלו ג' פסיעות ימודר ולא יחוור למקוםו עד שיגיע החזן לקדושה. בחזרות הש"ץ הקהל ציריך לעמוד ולכוין לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכרת השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בראש חודש, חוה"מ וחנוכה אומרים כאן את ההלל, בעמ' 200.

סדר שני וחמשי

אל הדמים שאין אומרים תחנה: שבת; ראש חודש; מערכ ביה"כ עד ר'ח חשוון; חנוכה; ט"ו בשבט; פורים קtan שני ימים; פורים גדול שני ימים; בירושים בט"ז באדר (או באדר ב') אם חל ביום א'; כל חדש ניסן; יום העצמאות; פסח שני (יד אייר); ל"ג בעומר (יח אייר); יום שחורה ירושלים (כח אייר); מר'ח סיון עד י"ב בו כולל; ט' באב (ו' באב אם חל ט' בשבט); ט"ו באב; בביב"נ שיש חתן שבעת ימי המשתה; בביב"נ שיש שם ברית באוטו יום או כשנמצא מוחלו או סנדקו או אבי הבן הנימול בו ביום ובבית האבל. (מנาง קדמון בק"ק רומא יע"א שלא להתחילה לומר תחנה בערב שבת אחר הפסיק ימי ניסן ותשורי).

וועפה אָדָנִי אֱלֹהֵינוּ אֲשֶׁר הַזְכָאָת אֶת־עַמֶךְ מִארֶץ מִצְרָים בַּיּ
חַזְקָה וּפְעַשְׂלָךְ שֵׁם פִיּוֹם הַזָה, חַטָאָנוּ רְשָׁעָנוּ. אָדָנִי בָּכְלָאַזְדוֹת
יַשְׁבֵּן אֶפְךְ וְחַמְתָךְ מַעֲירָךְ יְרוּשָׁלָם הַר־קָדְשָׁךְ, כִי בַחֲטָאתֵינוּ וּבְעֻזּוֹנוּ
אַבְתָּינוּ יְרוּשָׁלָם וְעַמֶךְ לְחִרְפָה לְכָל־סְבִיבָתֵינוּ. וְעַפְתָה שָׁמָע אֱלֹהֵינוּ
אֶל־תְּפִלָת עַבְדָךְ וְאֶל־תְּחִנּוּנוּ וְהַאֲרֵפְנִיךְ עַל־מִקְדָשׁ הַשְׁמָם, לְמַעַן
אָדָנִי.

בימות הצום מתחילהים כאן:

הַטָה אֱלֹהֵי אָזְנָךְ וּשְׁמָע פְקָח עִינִיךְ וִירָא שְׁמָמְתֵינוּ וְהַעֵיר
אֲשֶׁר־גָּקְרָא שְׁמֵךְ עַלְלָיה, כִי לֹא עַל־צְדָקָתֵינוּ אֲנַחֲנוּ מִפְּלִילִים תְּחִנּוּנוּ
לְפָנִיךְ כִי עַל־רְחַמְמִיךְ הָרָבִים. אָדָנִי שְׁמָעה, אָדָנִי סְלָחָה, אָדָנִי הַקְשִׁיבָה
וְעָשָׂה אֶל־תָאָחָר, לְמַעַן אֱלֹהֵי כִי־שְׁמֵךְ גָּקְרָא עַל־עִירָךְ וְעַל־עַמֶךְ.

אם אין מניין אומרים את יי"ג המידות בניגון טעמי התורה.

אל הַוְרָתָנוּ לֹזֶר (מדות) שֶׁלֶשׁ עִשְׂרָה, וַיְלַךְ לְנוּ (הַיּוֹם) בְּרִית
שֶׁלֶשׁ עִשְׂרָה, (כְמוֹ) שְׁהַודְעָת לְעַנְיוֹן מִקְדָם, וְכֵן בְּתוּב (בְּתוּרָתָךְ):
וַיִּרְדֵּךְ יְיָ בְּעַנְןָן וַיִּתְיַצֵּב עַמּוֹ שָׁם, וַיִּקְרָא בְּשָׁם יְיָ. וְשָׁם נִאָמֶר:

וַיַּעֲבֵר יְיָ עַל־פָנָיו וַיִּקְרָא, יְיָ יְיָ, אֶל־רְחוּם וְתָנוֹן, אֶרְךְ אֲפִים
וּרְבָ-חַסְד וְאַמְתָה. נִצְרָחָסְד לְאַלְפִים, נִשְׁאָעָן וְפִשְׁעָ וְחַטָאָה וְנִקְהָה.
וְסְלָחָת לְעַונְגָנוּ וְלְחַטָאתָנוּ וְנִכְלָתָנוּ. סְלָחָלְנוּ אֲבִינוּ כִי חַטָאָנוּ,
מַחְלָלְנוּ כִי מַלְפָנוּ כִי פְשָׁעָנוּ. כִי־אַתָה אָדָנִי טֹוב וְסְלָחָה, וְרְבָ-חַסְד
לְכָל־קָוָרְאֵיךְ. כִי עַמֶךְ הַסְלִילָה, לְמַעַן תְוֹרָא. לְמַעַן־שְׁמֵךְ יְיָ, וְסְלָחָת
לְעַונְגָנוּ כִי רְבִ-הֵיאָה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, תְּבָא לְפָנִיךְ תְּפִלָתָנוּ וְאֶל תְּהִיעָלָם מִתְחַנְתָנוּ,
שֶׁאֵין אָנוּ עָזִי פָנִים וּקְשֵׁי עָרֵף בְּדָבָר הַזָה שָׁנוּאָמָר לְפָנִיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, צְדִיקִים אֲנַחֲנוּ וְלֹא חַטָאָנוּ, אֶבְלָ אֲנַחֲנוּ חַטָאָנוּ.

אָשְׁמָנוּ, בְּגַדְנוּ, גִּזְלָנוּ, דְּבָרָנוּ דֶּפִי, הָעֲרוֹנָנוּ, וְהַרְשָׁעָנוּ, זְדָנוּ, חַמְסָנוּ,
טְפֵלָנוּ שְׁקָר, יְעַצְּנוּ רָע (וַיֹּאמֶר עֲצֹת רָעוֹת), בְּזָבָנוּ, לְצָנָנוּ, מְרֻדָּנוּ, נְאַצָּנוּ,
סְרָרָנוּ, עֲווֹנוּ, פְּשָׁעָנוּ, צְבָרָנוּ, קָשְׁינוּ עָרָף, רְשָׁעָנוּ, שְׁחַתָּנוּ, תְּעַבָּנוּ,
פְּעָנָנוּ, תְּעַמְּעָנוּ. סְרָנוּ מִמְּצֹחִיךְ וּמִמְּשִׁפְטִיךְ הַטּוֹבִים וְלֹא שָׁׁהָ לָנוּ,
וְאַתָּה צָדִיק עַל כָּל־הַבָּא עַלְיוֹנוּ, כִּי־אָמַת עֲשִׂית וְאַנְחָנוּ הַרְשָׁעָנוּ.

מה נאמר לפניו יושב מרים ומה בספר לפניו שוכן שחקים, הלא כל הגננות והגנולות אתה יודע.

אתה יודעת רזי עולם ומצלומות סתרי כל כי, אתה חופש כל חדרי בטן ובוחן כליות הלב. אין כל דבר נעלם מך ואין נסתור מנגד עיניך. יהיו רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתתסלח ותמחל לנו על כל עונותינו ופשעינו, ותכפר לנו על כל חטאינו.

בעשרה ימי תשובה, וערב יום הכיפורים אומרם:

אבינו מלכנו חטינו לפניו.

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה.

אבינו מלכנו עשה עמו למן שמה.

אבינו מלכנו בטל מטה (כל) גזרות קשות (ורעות).

אבינו מלכנו חידש עליינו בשורות טובות.

אבינו מלכנו חידש עליינו שנה טובה.

אבינו מלכנו בטל מתחבות שונאיינו.

אבינו מלכנו הקפר עצת אויבינו.

אבינו מלכנו שליח רפואה שלמה לחולי עמק.

אבינו מלכנו עוצר (נ"א: מנע) מגפה מנתקה.

אבינו מלכנו כליה דבר ורעב ושבוי ומשחת ו מגפה מבני בריתך.

אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו.

אבינו מלכנו קרע רוע גור דיןנו.

אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ מַחְזֵק שֶׁטֶר חֻכֹתָינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ סְלָח וְמַחְזֵל לְעַזּוֹנוֹתָינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ מַחְה וְהַעֲבֵר פְשָׁעֵינוּ וְחַטָאתֵינוּ מִגְד עִינֵיכָ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ הַחֲזִירָנוּ בְתִשְׁוֹבָה שֶׁלְמָה לְפָנֵיכָ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ אֶל תִשְׁיבָנוּ רַיִקָם מִלְפָנֵיכָ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ זָכְרָנוּ בָזְכָרוֹן טֻוב לְפָנֵיכָ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ כְתַבָנוּ בְסֶפֶר הַמִיִּים.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ כְתַבָנוּ בְסֶפֶר זְכִיּוֹת.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ כְתַבָנוּ בְסֶפֶר יְשׁוּעָות וְגִיחָמוֹת.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ כְתַבָנוּ בְסֶפֶר פָרָנָסָה וּכְלֶלֶלה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ כְתַבָנוּ בְסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ הַצָמָח לְנוּ יְשׁוּעָה בָקָרָב.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ שָׁמָע קָולָנוּ חֹס וּרְחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ קָבֵל בְרָחִמים וּבְרָצֹן אֶת הַפְלָתָנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ עָשָׂה לְמַעַן וְלֹא לְמַעַןנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ עָשָׂה לְמַעַן שָׁמֶך הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ עָשָׂה לְמַעַן רְתָמִיךְ הַרְבִּים וְחַסְדֵיךְ הַגָּדוֹלִים וּרְחֵם עָלֵינוּ וְהַושְׁיעָנוּ.

בשני וחמשי וביימות הczom אומרים :

תְּכִלָה מִמְנָנוּ אֲפֵך וְחַמְתָה.
תְּכִלָה מִמְנָנוּ בָזָה וְשַׁבִּיה.
תְּכִלָה מִמְנָנוּ גָלוֹת וְטַלְטוֹל.
תְּכִלָה מִמְנָנוּ זְכָר וְמִשְׁחִית.
תְּכִלָה מִמְנָנוּ הָרָה עַל הָרָה.
תְּכִלָה מִמְנָנוּ וְסַת עֲבוֹדָה זָרָה.
תְּכִלָה מִמְנָנוּ זָעַם וְעֲבָרָה.

תכללה מפניהם חרבונק וקצף.

תכללה מפניהם טנוף מעשים רעים.

תכללה מפניהם יזכור הצעה.

תכללה מפניהם קליאון עינויים.

תכללה מפניהם לוחמים ולוחצאים.

תכללה מפניהם מלאך המות.

תכללה מפניהם גגר וחרון.

תכללה מפניהם שנאת חם.

תכללה מפניהם עין הצעה.

תכללה מפניהם פיק ברביבים.

תכללה מפניהם צרה וצוקה.

תכללה מפניהם קלון וחרפה.

תכללה מפניהם רעמי (וילא רעת) אדם.

תכללה מפניהם שלטונים קשימים.

תכללה מפניהם שמועות רעות.

תכללה מפניהם תחרות ואיבה.

תכללה מפניהם כל מיני פרענויות וכל מיני יסורים וחלאים רעים, אמן.

ע"כ בשני ובחמישי ובימות הصوم.

נפילת אפים

בכל יום יושבים ונופלים על פניהם בנטיה על יד שמאל, וכשיש לו תפילין בשמאלו יפול על ימינו. במקומות שאין ס"ת יאמר התchingה ללא נפילת אפים.

רחום ותנוון חטאנו לפגניק, רחם עליינו (והוושיענו).

לבד אליך יי נפשי אשא. אלהי בך בטחתי אל-אボשה, אל-יעלץך

אוֹיבִי לֵי. גַם כָל-קָרְנִיךְ לֹא יַבְשׂו, יַבְשׂו הַבּוֹגְדִים רַיְקֶם. דָרְכֵיכְ יְיָ הַוְדִיעָנִי, אֲרֻחּוֹתִיךְ לְמַדְנִי. הַדָּרְגִינִי בָּאַמְתָךְ וּלְמַדְנִי כִּי-אַתָּה אֱלֹהִי יְשֻׁעִי, אָוֹתָךְ קַוִּיתִיךְ כָל-הַיּוֹם. זְלָרְדָרְתְּמִיךְ יְיָ וְחַסְדִיךְ, כִּי מַעוֹלָם הַמֶּה. חַטָּאוֹת נְעוֹרִי וּפְשֻׁעִי אַל-תַזְפֵר, כַּחֲסִיךְ זְכָרְלִילִ-אַתָּה, לְמַעַן טוֹבָךְ יְיָ. טּוֹבְ-זְיוּשֵר יְיָ, עַל-כֵן יוֹרָה חַטָּאוֹם בְּדָרְךְ. יַדְךָ עֲנוֹנִים בְּמַשְׁפָט, וַיַּלְמֹד עֲנוֹנִים דָרְכֶו. כָל-אֲרֻחוֹת יְיָ חַסְדָךְ וְאַמְתָה, לְנַצְרִי בְּרִיתָךְ וְעַדְתָיו. לְמַעַן-שְׁמָךְ יְיָ, וְסַלְחָתָךְ לְעָנוֹנִי כִּי רַבְ-הָוָא. מִיְזָה הָאִישׁ יְרָא יְיָ, יְוָרָנֵז בְּדָרְךְ יְבָחָר. נְפָשׂו בְּטוּב פְּלִין, וּזְרוּעָו יְיֻרָש אָרֶץ. סֹוד יְיָ לִירָאָיו, וּבְרִיתָתוֹ לְהַוְדִיעָם. עַיִן תְּמִיד אַל-יְיָ, כִּי הַיָּא-יוֹצְיאָ מִרְשָׁת רְגָלִי. פְּנִיה-אַלִי וְתַגְנִינִי, כִּי-יְחִיד וְעַנִּי אָנִי. צְרוֹת לְבָבֵי הַרְחִיבָה, מִפְּצִיקוֹתִי הַוְצִיאָנִי. רָאה עֲנִינִי וְעַמְלִי, וּשְׂא לְכָל-חַטָּאוֹתִי. רָאה-אַיִבִי בִּירָבָה, וְשָׂנָאת חַמֵּס שְׁנָאוֹנִי. שְׁמָרָה נְפָשִׁי וְהַצְלִינִי, אַל-אָבוֹשׁ כִּי-חַסִּיתִי בָּה. תָּסְמֵךְ-זְיוּשֵר יְצֹרְנִי, כִּי קַוִּיתִיךְ. פְּדָה אֱלֹהִים אַתְ-יִשְׂרָאֵל, מִפְּלָל צְרוֹתָיו.

בשני וב חמישית מוסיפים :

שיר המעלות, ממעמקים קראתיך יי. אַדְנִי שְׁמָעה בְּקוּלִי תְּהִיאָנָה אַזְנִיךְ קְשָׁבּוֹת, לְקוּל תְּחִנוּנִי. אַמ-עֲנוֹנֹת תְּשִׁמְרִיךְ, אַדְנִי מֵיעַמְדָה. כִּי-עַמְךְ הַסְלִיכָה, לְמַעַן תְּוֹרָא. קַוִּיתִיךְ יְיָ קְוָתָה נְפָשִׁי, וּלְדָבָרָו הַחֲלָתִי. נְפָשִׁי לְאַדְנִי, מִשְׁמָרִים לְבָקָר שְׁמָרִים לְבָקָר. יְחַל יִשְׂרָאֵל אַל-יְיָ, כִּי-עַם יְיָ הַחַסְד, וְהַרְבָה עַמְוֹ פְּדוּתָה. וְהָוָא יַפְּדָה אַתְ-יִשְׂרָאֵל, מִפְּלָל עֲנוֹנָתוֹ.

אם-עֲוֹגִינוֹ עֲנוֹ בָנוֹ יְיָ עֲשָׂה לְמַעַן שְׁמָךְ, כִּי-רְבָו מִשְׁוּבָתֵינוֹ לְךָ חַטָּאנוֹ. מִקְוָה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעָו בְּעֵת צְרָה, לְפָה תְּהִיא כְּגָר בְּאָרֶץ וְכָאֵרֶח נְטָה לְלוֹן. לְפָה תְּהִיא כְּאֵישׁ נְדָחָם כְּגָבָור לְאַיּוֹכָל לְהַזְשִׁיעָ, וְאַתָּה בְּקָרְבָנוֹ יְיָ וְשְׁמָךְ עֲלֵינוֹ נִקְרָא אַל-תְּנִיחָנוֹ. מִי-אָל בְּמוֹךְ נִשְׁאָעָן וּלְבָר עַל-פְּשָׁע לְשִׁאָרִית נְחַלָּתוֹ, לְאַחַזְזִיק לְעַד אָפֹ כִּי-חַפֵּץ חַסְד

הוּא. יְשׁוֹב יַרְחָמֵנוּ יַכְבִּשׁ עֲזֹנָתֵינוּ, וַיְמַשְׁלִיךְ בְּמִצְלֹותֵינוּ כָּל-חֶטְאוֹתֵם.
תְּפַנֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעַת לְאָבוֹתֵינוּ מִימִינֵי קָדָם.
זָכָר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדָתֵ יִצְחָק, וַיְשׁוֹב בְּרִיחָמִים עַל שָׂאָרִית
יִשְׂרָאֵל, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ. זָכָר בְּרִית אַבְרָהָם וְעַקְדָתֵ יִצְחָק
וְהַשֵּׁב שְׁבּוֹת אֲחָלֵי יַעֲקֹב, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ. אַל-פְּעֻזְבָּנִי יְיָ, אֱלֹהֵינוּ
אַל-פְּרַקְמָנִי. חִישָּׁה לְעַזְרָתֵי, אַדְנִי תְּשֻׁועָתֵי.

אָבִינוּ הַרְחָמֵן הַוּשִׁיעֵנוּ, לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּךָ בְּטִחַנוּ לֹא נִבּוֹשׁ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.
גָּדוֹל אַתָּה וּגָדוֹל שֶׁמֶךְ בְּגָבוֹרָה, דִּרְשָׁנוּךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַפְּזָאָלָנוּ
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.
הַעֲתָר לְנוּ בְּהַמּוֹן רְחַמִּיךְ, וְאֶל תַּבִּישֵנוּ מִשְׁבְּרוֹנוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.
זָכָר רְחַמִּיךְ יְיָ וְחַסְדְּיךְ כִּי מַעֲוָלֵם הַמֶּה, חִמֵּל עַלְנוּ כָּאַב עַל בָּנִים,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

טוֹב אַתָּה וּמְטִיב לְקַנִּיךְ, יַכְבִּשׁוּ רְחַמִּיךְ אֶת פָּעָסְךָ מַעֲלִינוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

כָּלָה אֶל פְּעַשׂ לְשָׂאָרִיתֵנוּ, לֹא נִבּוֹשׁ מִמְּשָׁאָלוֹתֵינוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

מַלְפִּנִּיךְ אֶל תְּשִׁלְיכֵנוּ, נֹרְאֹת בְּצְדָקָתְּעָנָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

סְעַדְנוּ בְּךָ וְגַנְשֵׁעהָ, סְלָחֵנוּ לְכָל עֲזֹנָתֵינוּ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.
עַת צְרָה הָיָה וְלֹכֶד לְבַד לְהֹשִׁיעָה, עָנָנוּ בְּעֵת צְרָתֵנוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

פְּנִיךְ אֶל פְּסִתְרָתֵנוּ, פְּדָנוּ וְהַצִּילָנוּ מִכָּל צְרוֹתֵינוּ,
וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

**צְדִיק אַפָּה יְיָ, צְדִקּוֹת אֲהַבָּת, צְדִקָה עֲשָׂה עַמְנוּ, צְעַקְתָנוּ תַעַלָה
לְפָרוּם, וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.**

**קוֹלָנוּ תְשֻׁמָע וְתַחַן, רַחֲם עַלְיָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כִּי מְאָד צָר לְנוּ,
וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.**

**שׁוּעַתָנוּ תִקְבֵל בְּרַצּוֹן, שְׁאַלּוֹתָנוּ תִמְלָא בְּרַחֲמִים,
וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.**

**תַעַלָה תִפְלַתָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ, תִמְצָא תִתְגַּתָנוּ חַנּוּתָךְ וְחַסְדָךְ וְרַצּוֹן
מְלָפְנֵיךְ, וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.**

כִּי אֵין לְנוּ אֱלֹהֵךְ אַחֲרֵךְ אֶלָא אַפָּה, וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

**אֵין לְנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵיר וּמוֹשִׁיעֵ פּוֹדֵה וּמֶצְילֵ מִפְּרָגָס וּמֶרְחָם בְּכָל
עַת צָרָה וּצְוֹקָה, אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָא אַפָּה, וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.**

אַבְינָנוּ הַרְחָמָן, הוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

(למנצח מזמור לדור). יענך יי ביום צרה, ישגבך שם אֱלֹהֵי
יעקב. ישלח-עוזך מקדש, ומציון יסעדך. יזפר כל-מנחתך, ועולהך
יד-שנה סלה. יתן לך כל-בקב, וככל-עצתך ימלא. נרננה בישעתך
ובשם-אֱלֹהֵינוּ נדgal, ימלא יי כל-משאלותיך. עטה יד-עתי כי הושיע
יי מישיחו, יענחו משמי קדשו, בגברות ישע ימינו. אלה ברכוב ואלה
בפטיסם, ואנחנו בשם-יי אֱלֹהֵינוּ נזכיר. הפה ברוך ונפלוי, ואנחנו
קמננו ונתקודר. יי הושיעה, הפלך יעננו ביום-קדראנו.

הוֹשִׁיעָה אֶת-עַמָךְ וּבָרָה אֶת-נִחְלָתָךְ, וּרְעָם וְנִשְׁאָם עַד-הָעוֹלָם.
אַבְינָנוּ מַלְכָנוּ חָנָנוּ וְעַנָנוּ כי אין לנו מעשים, עשה עמננו צדקה וחסד
וְהוֹשִׁיעָנוּ לְמַעַן שֶׁמֶךְ.

בכל יום אומרים:

וְאַנְחָנוּ לֹא גָּדוּ מִה-גָּעֵשָׂה כִּי עַלְכֶם עִגְּלָנִים. זֶכְרֶךְמִיךְ יְיָ וְחַסְדֵיכְךָ,
כִּי מְעוֹלָם הַמֶּה. אֶל-תְּזַכֵּר-לְנוּ עֲזֹתָ רָאשָׁנִים, מַהְרָה יַקְרָםָנוּ רְחַמֵיכָךְ,
כִּי דָלוּנוּ מֵאַד. חֲנָנוּ יְיָ חָגָג, כִּירַב שְׁבָעָנוּ בּוֹז. בְּרוֹגָן רְחַם תְּזַפּוֹר.
כִּי-הַוָּא יְדַע יָצְרָנוּ, זְכוּר כִּי-עָפָר אַנְחָנוּ. עַזְרָנוּ אֱלֹהִי יִשְׁעָנָנוּ עַל-דָבָר
כְּבָוד-שְׁמָה, וְהַצְלָנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָה.

ה חזון אומר:

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שָׁמְיָה רְبָא (עונין: אמן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעָותִיהִי,**
וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיהִי בְּחַיְיכָוּן וּבְיוֹמִיכָוּן וּבְחַיִי דָכְל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא,
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאִמְרָוָא אָמָן (וגם הקהיל אומר: אמן). **יְהָא שָׁמְיָה רְבָא מְבָרֵךְ,**
לְעַלְםָ וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׁפַּבַּח וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְרֹמַם וַיִּתְנַשֵּׁא
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שָׁמְיָה דָקְוָדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונין: אמן).
לְעַיְלָא לְעַיְלָא מַן כָּל בְּרַכָּתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁיבָתָה וְנַחֲמָתָא דְאַמִּין
בְּעַלְמָא, וְאִמְרָוָא אָמָן (עונין: אמן).

בימים שאין בהם קריית התורה עוברים לעמ' 46.

הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בָּנָסֹעַ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קַוְמָה יְיָ וַיִּפְצֹא אַיְכִיךְ, וַיַּגַּסֵּס מִשְׁנָאֵיךְ
מִפְּנֵיךְ. קַוְמָה עֲזֹרָתָה לְנֶגֶף, וַפְּדָנוּ לְמַעַן חַסְדָךְ. בִּי מַצִּין פְּצָא תּוֹרָה,
וְדָבְרֵיךְ מִירוֹשָׁלָים. יְיָ שְׁמָךְ לְעוֹלָם, יְיָ זְכָרָךְ לְדָרְבָּךְ. יְיָ חַפֵּץ לְמַעַן
צְדָקָךְ, יִגְדִּיל תּוֹרָה וַיִּאָדֵיר.

ביום שני וחמשי, שאין חל בהם מועד אחר אומרים:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת, אֲשֶׁר עַנֵּנִי אֶל-הַהָרִים, מַאֲנִין יָבָא עֹזֶר. עֹזֶר מַעַם יְיָ, עָשָׂה

שמים ונארץ. אל-יְהוּן למוֹת רגָלֶךָ, אל-יְהוּנוּ שָׁמַרְךָ. הַגָּה לְאִינּוּן וְלֹא יֵשֶׁן,
שָׁמַר יִשְׂרָאֵל. יְיָ שָׁמַרְךָ, יְיָ צָלָק עַל-יְהֻדָּה מִינָּה. יוֹםם הַשָּׁמֶשׁ לְאַיִלְבָּה,
בְּלִילָה. יְיָ יִשְׁמַרְךָ מִכְלָרָע, יִשְׁמַר אֶת-נֶפֶשׁךָ. יְיָ יִשְׁמַר-צָאתְךָ וּבָוָאֶךָ,
מִעֲתָה וְעַד-עוֹלָם.

בראש חודש אומרים:

לְמִנְאָחָם עַל-הַגְּפִית, מִזְמָרָה לְדוֹד. יְיָ אַדְנִינוּ, מְה-אָדִיר שָׁמַךְ בְּכָל-הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר תְּנָהָה הַזָּרָע עַל-הַשָּׁמַיִם. מִפִּי עֲולָלִים וַיְנָקִים יִסְדַּקְתָּ עָז, לְמַעַן צָוֹרְרִיךְ,
לְהַשְׁבִּית אֹיְב וּמַתְנָקָם. כִּי-אָרָאָה שָׁמַךְ מַעֲשָׂה אַצְבָּעָתִיךְ, יִרְחָם וּכְכָבִים אֲשֶׁר
כוֹנְנָתָה. מְה-אָנוֹשׁ כִּי-תְזִפְרָנוּ, וּבָנָ-אָדָם כִּי-תְפַקְדָנוּ. וְתַחֲסְרוּהוּ מַעַט מַאֲלָהִים,
וּכְבוֹד וְהַדָּר פַּעֲטָרָה. תִּמְשִׁילָהוּ בְּמַעַשֵּׂי יְדִיךְ, פָּלֶשֶׁת תְּחַת-רְגָלָיו. צָנָה
וְאַלְפִים בָּלָם, וְגַם בְּהַמּוֹת שְׁדִי. צָפֹר שָׁמַיִם וּדְגַי הַיִם, עַבְרָ אֶרְחֹות יְמִים. יְיָ
אַדְנִינוּ, מְה-אָדִיר שָׁמַךְ בְּכָל-הָאָרֶץ.

בחנוכה אומרים:

מִזְמָר שִׁיר-חֲנֹתָה הַבִּית לְדוֹד. אַרְומָמָךְ יְיָ כִּי דְלִימָנִי, וְלֹא-שְׁמַחַת אִיבִּי לִי.
יְיָ אֱלֹהִי, שְׁנוּעָתִי אֶלְיךָ וּתְרַפְּאָנִי. יְיָ הַעֲלִית מִן-שָׁאוֹל נֶפֶשִׁי, חַיִתָּנִי מִירְדִּיבָּר.
זָמָרוּ לִיְיָ חַסְדֵיכְיוּ, וְהַזּוֹר לְזִכְרָךְ קָדְשָׁו. כִּי רָגַע בְּאֶפְוֹחִים בְּרָצָנוּ, בְּעָרָב יָלִין בְּכִי
וּלְבָקָר רָנָה. וְאַנְיָ אָמָרָתִי בְּשָׁלוֹן, בְּלָאָמוֹת לְעוֹלָם. יְיָ, בְּרָצָונָךְ הַעֲמָדָתָה לְהַרְרִי
עַז, הַסְּפָרָת פְּנֵיךְ קִיְתִי נְבָהָל. אֶלְיךָ יְיָ אָקְרָא, וְאֶל-אָדָנִי אָתְחָנָן. מְה-בָּצָע
בְּרַמִּי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחָתָה, הַיּוֹדֵךְ עַפְרָה, הַיָּגֵיד אֶמְתָּף. שְׁמָעָ-יְיָ וְחָנָנִי, יְיָ הַיָּה-עֹז
לִי. הַפְּכָתָ מִסְפָּרִי לְמַחְוָל לִי, פְּתַחַת שָׁקִי, וְתַאֲגָּרָנִי שְׁמָחָה. לְמַעַן יִזְמְרָךְ בְּכָבָוד
וְלֹא יִדְם, יְיָ אֱלֹהִי לְעוֹלָם אָזָה.

בפורים שושן אומרים:

שְׁגִיּוֹן לְדוֹד, אֲשֶׁר-שָׁר לִיְיָ, עַל-דְּבָרִיכָוּשׁ בָּנִי-מִינִי. יְיָ אֱלֹהִי בְּךָ חַסִיתִי,
הַוְשִׁיעָנִי מִכְלָרְדָפִי וּהַצִּילָנִי. פָּזִ-יְתָרָף כְּאַרְיָה נֶפֶשִׁי, פָּרָק וְאַיִן מַאֲלִיל. יְיָ אֱלֹהִי
אַס-עֲשִׂיתִי זֹאת, אַס-צִיש-עַול בְּכֶפֶר. אַס-גַּמְלָתִי שְׁוֹלְמִי רָע, וְאַחֲלָצָה צָוָרִי

ריכם. ירדף אויב נפשי וינשג וירמס לאָרֶץ חַיִּי, וככבודי לעפר ישכן סלה. קומה יי באנפֿךְ הנשא בעברות צורְרִי, וערורה אלֵי משפט צוֹתָה. ועדת לאומים הַסּוֹבְּכָה, ועלייה למורים שובבה. יי זידין עמיים, שפטני יי, בצדקי וכחמי עלי. יגמְרַנָּא רע רְשָׁעִים ותכוון צדיק, ובבחן לבות וכליות אלְהִים צדיק. מגני על-אלְהִים, מושיע ישוריילב. אלְהִים שופט צדיק, ואיל זעם בכל-יומָם. אַסְמָלָא ישבוב חרבו ילטוש, קשטו דרכ ויכוננה. ولو הכנין כלימונות, חזיו לדלקים יפעל. הנה יחביל-און, והנה עמל וילד שקר. בור ברה ויחפרה, וינפל בשחת יפעל. ישבוב עמלו בראשו, ועל קראדו חמסו ירד. אוֹרָה יי באצקו, ואזמְרָה שם-יי עלין.

בימות הصوم (פרט לצום אסתר וט' באכ') אומרים:

תְּפִלָּה לְעַנִּי כִּי-יָעַטָּף, וּלְפִנֵּי יי יִשְׁפַּךְ שִׁיחוֹ. יי שְׁמַעַה תְּפִלָּתִי, וְשֻׁעָתִי אֲלֵיךְ תִּבְאֹו. אַל-תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִפְנִימֵי בַּיּוֹם אָזְנָךְ, בַּיּוֹם אָקְרָא מַהְרָעֲנָנִי. כִּי-כָּלְלוּ בַּעֲשָׂן יָמִי, וְעַצְמָותִי בַּמָּוקְדֵּן נָחָרוּ. הַוְּה-כָּעָשֵׂב וַיַּבְשֵׂלֵבִי, כִּי-שְׁכַחְתִּי מְאַלְלָל לְחַמִּי. מְקוֹל אֲנָתָחִי, דְּבָקָה עַצְמִי לְבָשָׁרִי. דְּמִיתִי לְקַאַת מְדָבֵר, הַיִּתְּהִיא בְּכָסָוס חַרְבוֹת. שְׁקַדְתִּי וְאַחֲיהָ, כָּצַפּוֹר בּוֹזֵד עַל-גָּג. כָּל-הַיּוֹם חַרְפָּנוּי אָזְבִּי, וְקָצָף, כִּי נְשָׁאתִי וּפְשָׁלִיכִי. יָמִי בָּאַלְגָּטִי, וְאַנְיִי בָּעָשֵׂב אִיבָּשׂ. וְאַתָּה יי לְעוֹלָם תִּשְׁבַּב, וּזְכָרָךְ לְדָר וְדָר. אַתָּה תָּקוּם תְּרַחְמָם צִיּוֹן, כִּי-עַת לְחַנְנָה כִּי-בָּא מַזְעָד. כִּי-רְצִיו עֲבִידִיק אַתְ-אַבְנִיהָ, וְאַתְ-עַפְרָה יַחֲנָנָה. וַיִּירְאָו גּוֹים אַתְ-שָׁם יי, וּכְלָמְלָכִי הָאָרֶץ אַתְ-כְּבָדָךְ. כִּי-בְּנָה יי צִיּוֹן, נְرָאה בְּכָבוֹדוֹ. פְּנָה אַל-תְּפִלָּת הַעֲרָעָר, וְלֹא-כִּזְה אַתְ-תְּפִלָּתֶם. תְּפַתֵּב זהה לְדָר אַחֲרוֹן, וְעַם נְבָרָא יַהְלִל-יָהָה. כִּי-הַשְׁקִיף מִפְרֹום קְרֹשֶׁוֹ, יי מִשְׁמִים אַל-אָרֶץ הַבִּיט. לְשָׁמַע אַנְקָת אָסִיר, לְפִתח בְּנִי תְּמוּתָה. לְסִפְרָה בָּצִיּוֹן שֵׁם יי, וְתַהֲלָתוֹ בִּירוֹשָׁלָם. בְּהַקְבִּץ עַמִּים יַחְדָּו, וּמְמָלְכוֹת לְעַבְדָּתִי. עֲנָה בְּדָרָךְ לְחַי, קַצְר יָמִי. אָמָר אָלֵי, אַל-תְּעַלְבֵּנִי בְּחַצִּי יָמִי, בְּדָרְוִים שְׁנוֹתִיךְ. לְפָנָים הָאָרֶץ יִסְדַּת, וּמְעַשָּׂה יִקְחֵךְ שְׁמִים. הַמָּה יַאֲבִדוּ

ואתה מעמד, וכלם בגד יבלו, כלבוש תחליפם ויחלפו. ואתה־הוּא, ושנוטח לא יקומו. בוגר־עבדיך ישבוננו, וזרעם לפניו יפוזן.

גדלו ליי אתי, ונורוממה שםו ייחדו.

רוממו יי אלְהִינוּ והשתחוו להם רגליו, קדוש הוא. רוממו יי אלְהִינוּ, והשתחוו להר קדרשו, כי־קדוש יי אלְהִינוּ. אין־קדוש כי־אין בלהה, ואין צור לאלהינו. כי מי אלוה מבעלדי יי, וממי צור זולתי אלהינו. אחד אלהינו, גדול אדונינו, קדוש ונורא שםו.

ותגללה (ותראה) מלכותו עליינו מהרה, ויחוץ וירחם פלייתנו ופליטת כל עמו (בית) ישראל, ויתגנו (תמיד) לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ואמרו כל העם אמן. הallel הבו גדל לאלהינו, ותנו כבוד לתורה.

מגביהם ספר התורה ואומרם:

זוֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שֵׁם מֹשֶׁה, לְפָנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צְוָה־לָנוּ מֹשֶׁה, מֹרֶשֶׁה קָהָלָת יִצְחָק. וְאַפְּם הַדְּבָקִים בֵּין אֱלֹהִיכֶם, חַיִים בְּלָכֶם הַיּוֹם.

פהן קרב. יעמוד הפהן (או: אין פאן פהן יעמוד הלי או ישראל) ברוך שגמן תורה לעמו ישראלי בקדשותו. תורה יי תמיימה משבית נפש, עדות יי נאמנה מחייבת פתיה. פקיידי יי ישרים משמח־לב, מצות יי בירה מאירת עיניהם. יראה יי טהורה עצמךת לעד, משפט־יי אמת, צרכי ייחדו. הכל תפמים דרכו, אמרת־יי צרופה, מגן הוא, לכל החסדים בו. דרכיה דרכינעם, וכל נתיבותיה שלום. עזחים היא למחזקיקים בה, ותומכיה מאשר. כי־בי ירבו ימיך, ויוסיפו לך שננות חיים. יי עז לעמו יתן, יי יברך את־עמו בשלום.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקומות שצורך לקרוא, מכסה האותיות וմברך בקול רם:
יְיָ עַפְכֶם. (הקהלעונה: יְבָרֹךְ יְיָ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ. (הקהלעונה:
בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד.) בָּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחִרְבֵּנוּ מִכֶּל הַעֲמִים וּנְתַנְּלֵנוּ
אַתָּה יְיָ, נָתַן הַתּוֹרָה.

בסיום הקRIAה העולה לHoraה יברך:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נְתַנְּלֵנוּ תּוֹרַת אֶمֶת, וְחַי
עוֹלָם גָּטוּע בְּתוֹכָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, נָתַן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברכ בקהל רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִּים טוֹבָת, שְׂגָמְלֵנוּ
כָּל טוֹב.

הקהלעונה:

מֵשְׁגָמְלֵךְ כָּל טוֹב, הַוָּא יַגְמַלֵּךְ כָּל טוֹב לְעֵד סָלָה. יַדְוָ לְיִי חַסְדָּו
וּנְפַלְאָתָיו לְבָנֵי אָדָם.

בסוף קRIAה התורה אומרם:

יְתַגְּדֵל וַיְתַהְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עוניים: אמן). בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעֹוִתִּיה,
וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיהָ בְּחַיִּיכְוֹן וּבְיוֹמִיכְוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא,
וּבְזָמָן קָרִיב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך,
לְעַלְםָ וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתַבְּרֵךְ), וַיִּשְׂתַבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְנַשֵּׁא
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דַּקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוניים: אמן).
לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשִׁבְבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּין.
בְּעַלְמָא, ואמרו אמן (עוניים: אמן).

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבותינו אברם יצחק ויעקב, הוא יברך את בבז' רבי...
שפטנדרב... למנוחת נפש... ולמנוחת נפש כל קרוביו שמתו וכל
שאך שכבי עמו ישראל. לחיי... ולחיי כל בני ביתו ולחיי כל קרוביו
וואהביו ולחיי כל הקהל הקדוש זהה, ובשער זה הקדוש ברוך הוא
ישמרחו ויצילחו מפל צרה וצקה, ושלוח ברכה רוחה והצלחה בכל
מעשי ידיו, ויברכו עם כל ישראל אחיו, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

יהי רצון לפניו אבינו شبשימים לכונן את בית חיינו, ולהשיב
שכינתו בתוכו ב מהרה בימינו, ונאמר אמן.

יהי רצון לפניו אבינו شبשימים לרchrom על פלטהנו, ולעזור את
המגפה והפשהית מעליינו ומעל בתינו, ומעל כל עדת עמו ישראל,
ונאמר אמן.

יהי רצון לפניו אבינו شبשימים לקים לנו את כל חכמי ישראל,
הם ובניהם (ונשיםם) ותלמידיהם וכל אשר להם, شبכל מקומות
מושביהם, ונאמר אמן.

יהי רצון לפניו אבינו شبשימים שנשמע ונתקבר בשורות טובות
(ישועות) ונחות, מהרה מאربع בනפות הארץ, ונאמר אמן.

אחינו ישראל ואנוסי ישראל (ואסירי ישראל), הנתונים באלה
ובשביה, המקומ (ברחמי) ירchem ויחוץ אותם (ואותנו) בעבור שמם
הגadol, ויושעם יוישענו, ויצויאם ויצויאנו מארה לרוחה, ומアップלה
לאורה (בקروب), ונאמר אמן.

יהידסיך כי עליינו, כאשר יחלנו לך. כי לך כי הוחלתי, אתה
תעננה אלני אלה. למען יחלzion ידיך, הושעה ימינה וענני. (מגננו

ראה אלהים, והבט פנוי מشيخה. לא-אמות כי-אחיה, ואספר מעשי יה). יי' הוושעה, הפלך עוננו ביום-קראנה.

בכל יום אומרים:

אשרי יושבי ביתך, עוד הילוך סלה. **אשרי העם שבקה לו,** אשרי העם שמי אלהיו.

תהלך לך, ארוממך אלהי הפלך, ואברכה שמק לעולם ועד. בכל-יום אברכה, ואהלה שמק לעולם ועד. גדול יי' מהל מאדר, ולגדלתו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיך, ובבורותיך יגידו. תבר בבוד הוזך, ודבורי נפלאתיך אשיכחה. לעוזו נוראותיך יאמרו, וגדרתך אספRNAה. זכר רב-טוּבך יביעו, וצדקהך ירגנו. חנון ורחים יי', ארך אפים וגדר-חסד. טוביך לפל, ורחמיו על-כל-מעשי. יודוך יי' כל-מעשיך, וחסידיך יברוכנה. בבוד מלכותך יאמרו, ובבורתך ידברו. להזיך לבני האדם גבורתינו, ובבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל-עלמים, וממשלתך בכל-דור ועד. סומך יי' לכל-הנפליים, וזוקף לכל-הכופפים. עיני-כל אליך ישברו, ואפה נתן-לهم את-אכלם בעתו. פותח את-יך, ומשביע לכל-חי רצון. צדיק יי' בכל-דרכיו, וחסיד בכל-מעשי. קרוב יי' לכל-קראו, לכל-אשר יקראו באהמת. רצון-יראו יעשה, ואת-שועתם ישמע ווישעם. שומר יי' את-כל-אהבו, ואת כל-הראשים ישמיד. תהלה יי' ידבר, ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד. ואנחנו נברך יי', מעטה ועד-עולם, הילודיה.

בימים בהם קוראים בתורה, כאשר מחדירים את ספר התורה אומרים:
בחוּרים וגַם-בְּתוּלוֹת, זָקְנִים עַמִּנְעָרִים. יהלו את-שם יי', כי נשגב שמו לbedo, הodo על-ארץ ושם. וירם קרע לעמו, תהלה לכל-חסידי, לבני ישראל עם קרבו, הילודיה. מהל אקרה יי,

וּמְאֵיבִי אָנוֹשׁעַ. וּבְנֶחָה יֹאמֶר, שׁוֹבֵה יְיָ רְבָבוֹת אֶלְפִי יִשְׂרָאֵל. בְּעַבּוֹר
דוֹד עֲבָדָה, אֶל-תְּשַׁבֵּב פָּנִי מִשְׁיחָה. כִּי לְקַח טֻוב נְתַתִּי לְכֶם, תּוֹרַתִּי
אֶל-תְּעֻזּוֹבָה. עִזִּים חַיִים הִיא לְמִחְזִיקִים בָּה, וְתִמְכִיכָה מַאֲשֶׁר. דְּרָכִיכָה
דְּרָכֵינוּם, וְכָל-נִתְיַבְּחִיכָה שְׁלוּם. הַשִּׁיבָנוּ יְיָ אֶלְיךָ וּנְשׁוֹבָה, חַדְשָׁ
יְמִינָנוּ בְּקָדָם. תּוֹרָה הִיא עַז חַיִים, לְכָלָנוּ חַיִים, כִּי-עַמָּךְ מַקוּר חַיִים.

בפורים כאן קוראים את המגילה.

בכל יום אומרים:

וּבָא לִצְיוֹן גּוֹאֵל וְלִשְׁבֵי פְּשֻׁעַ בַּעֲקָב, נָאֵם יְיָ. וְאַנְיִ זֹאת בְּרִיתִי
אַתֶּם אָמֶר יְיָ, רְוֵחִי אֲשֶׁר עַלְיךָ, וְזָכְרִי אֲשֶׁר-שְׁמַתִּי בְּפִיךָ, לְאַיִלּוֹשׁוֹ
מִפִּיךָ, וּמִפִּי זְרַעַךְ וּמִפִּי זְרַעַךְ זְרַעַךְ אָמֶר יְיָ, מַעֲתָה וְעַד-עוֹלָם. וְאַתָּה
קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וְקָרָא זֶה אֶל-זֶה וְאָמֶר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ
קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא כָּל-הָאָרֶץ בְּבוֹדוֹ. בְּלָחֵשׁ: וּמִקְבְּלֵין דֵין מִן דֵין
וְאָמְרֵין, קָדֵישׁ בְּשָׁמֵי מְרוֹמָא עַלְאהָ בֵּית שְׁכִינָתִיהָ, קָדֵישׁ עַל אָרְעָא
עוֹבֵד גְּבוּרָתִיהָ, קָדֵישׁ לְעַלְמָם וּלְעַלְמָיִם עַלְמָיִם, יְיָ צְבָאות מֶלֶיאָא כָּל
אָרְעָא זַיְוִינְךָ יִקְרָיהָ עד כָּאן. וְתִשְׁאַנְיִ רְוֵחִ, וְאַשְׁמַע אַחֲרִי קוֹל רְעֵשׁ גָּדוֹלָל,
בְּרוֹךְ כְּבָוד-יְיָ מִפְקָדָמוֹ. בְּלָחֵשׁ: יִנְטְּלָתַנִּי רְוֵחִ, וְשִׁמְעֵית בְּתָרָאִי קָל
זַיְעַ שְׁגִיאָ, דְּמִשְׁבָּחָין וְאָמְרֵין, בְּרִיךְ יִקְרָא דֵין מְאָמֵר בֵּית שְׁכִינָתִיהָ
עד כָּאן. יְיָ יִמְלָךְ לְעַלְמָם וְעַד. בְּלָחֵשׁ: יְיָ מְלֹכָותָה קָאִים לְעַלְמָם וּלְעַלְמָיִם
עַלְמָיִם. יְיָ אֱלֹהִי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שָׁמָרָה-זֹאת לְעוֹלָם,
לִיעַצֵּר מְחַשּׁבּוֹת לְבֵב עַמָּךְ, וְהַכֵּן לְבָכָם אֶלְיךָ. וְהַוָּא רְחוּם יִכְפֵּר עַזְוֹן
וְלֹא-יִשְׁחַחַת, וְהַרְבָּה לְקַשֵּׁיב אָפָוּ, וְלֹא-יַעֲיר בְּלַחְמָתוֹ. כִּי-אַתָּה אָדָנִי
טוֹב וְסָלָח, וְרַב-חַסֵּד לְכָל-קָרָאִיךָ. אַדְקַתָּח אַדְקָק לְעוֹלָם, וְתוֹרַתִּךְ
אַמְתָה. תַּתְן אַמְתָה לְבַעַלְבָרְחָה לְאָבָרָהָם, אֲשֶׁר-נִשְׁבַּעַת לְאָבּוֹתֵינוּ מִימֵינוּ
קָדָם. בְּרוֹךְ אָדָנִי יּוֹם יוֹם, יָעַמֵּס-לָנוּ הָאֵל יִשְׁוֹעָתָנוּ סָלה. יְיָ צְבָאות

עַפְנוּ, מִשְׁגַּבְלָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲלֵב סָלה. יְיָ צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ.
(יְיָ הָוָשִׁיעָה, הַמְּלָךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם־קְרָאנוּ). עד כאן בלחש.

ברוך אֱלֹהֵינוּ, שֶׁבָּרָאנוּ לְכֻבּוֹדוֹ, וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתוּעִים, וַנִּתְּנוּ לָנוּ
תּוֹרַת אַمְתָה, וְחַי עַולְם נִטְעַ בְּתוּכָנוּ, חַרְחַמָן יַפְתַח לְפָנֵינוּ לְתֹורָתוֹ
וַיִּטְعַ אֲהַבְתָו וַיַּרְאָתוּ בְּלִבְנֵנוּ, וַיִּשְׂים בְּלִבְנֵנוּ לְאַהֲבָה אָתוֹ, וְלִירָאָה
אָתוֹ, וַלְעַכְדוּ וַלְעַשְׂוָתָ רְצֹנוֹ בְּלִבְבֵשׁ שָׁלָם, וַיַּגְפֵשׁ חֲפֹץ, לְמַעַן לֹא
ニִגְעַלְךָ, וְלֹא גַּלְד לְבָהָלָה. וְכֵן יְהִי רְצֹן מֶלֶךְ נֶגֶד יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵינוּ
אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁנִשְׁמַר חֲקִיק בְּעוֹלָם הַזֶּה, וַנִּזְכֵה וַנִּחְיֶה וַנִּרְאֶה וַנִּרְשֶׁ
יִשּׁוּעָת שְׁנִי הַמֶּשֶׁיחַ לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה, לְזֹכּוֹת וּלְמַעֲשִׁים טוֹבִים וְלַחֲזִי
הַעוֹלָם הַבָּא.

יַתְּגַדֵּל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שָׁמְיָה רֶבֶא (עונימ: אָמַן). בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא כְּרֻעִיתָה,
וַיִּמְלִיךְ מִלְכֹותָה בְּחַיְיכָן וּבְיוֹמִיכָן וּבְחַי דָּכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמַן (וגם הקחל אומר: אָמַן). יְהָא שָׁמְיָה רֶבֶא מְבָרֵךְ,
לְעוֹלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יַתְּבָרֵךְ), וַיַּסְפֵח וַיַּתְּפָאָר וַיַּתְּרוּם וַיַּתְּנַשֵּׁא
וַיַּתְּעַלָּה וַיַּתְּהַדֵּר וַיַּתְּהַלֵּל שָׁמְיָה דָקָוְדָשָׁא בָּרֵיךְ הוּא (עונימ: אָמַן).
לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כֵּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְתָּחָתָא וּנְחַמְתָּא דָאָמִין
בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמַן (עונימ: אָמַן).

תַּתְּקַבֵּל צְלָוֹתָהּ וּבְעוֹתָהּ הָזֶה דָכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֶבְוָהָזָן דְבָשְׁמִיא,
וְאָמְרוּ אָמַן (עונימ: אָמַן). יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מִן שָׁמְיָא וְחַיִים טוֹבִים
(עַלְנוּ וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמַן (ועונימ: אָמַן). עַשְׁה שְׁלוֹם
בְּמָרוֹמָיו, הוּא בְּרַחְמָיו, יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם (עַלְנוּ וְעַל כֵּל יִשְׂרָאֵל, אָמַן
(עונימ: אָמַן).

אַתָּה הָא שְׁהַקְטִירו אֲבוֹתֵינוּ לִפְנֵיךְ (את) קָטָרָת הַסּוּסִים. פְטוּס
הַקְטָרָת: הָאָרִי וְהָאָפָרָן, הַחַלְבָנָה וְהַלְבָונָה, מַשְׁקָל שְׁבָעִים שְׁבָעִים
מִנָּה, מֶר וְקָצִיעָה, שְׁבָעַת גְּרָד, וּכְרָלָם, מַשְׁקָל שְׁשָׁה עָשָׂר שְׁשָׁה

עשרה מנה, הקשת טניים עשר וקלופה שלשה, וקגנון תשעה. בורית בראשינה תשעה קבין, יין כפריisin סאין תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין כפריisin מביא חמר חורין עתיק. מלח סדומית לבע, מעלה עשן כל שהוא. רבינו נתן אומר אף כפת הירדן כל שהוא, (ו) אם נתן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממנייה חיב מיתה.

רבנן שמעון בן גמליאל אומר: הארי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית בראשינה ששפין בה את האפרן כדי שתהא נאה. יין כפריisin ששזורין בו את האפרן מפני שהוא (נ"א: כדי שתהא עצה). והלא מי רגליים יפין לה, אלא שאין מכניisin מי רגליים במקצת מפני הקבוד.

השיר שהיו אמורים הללו בבית המקדש:

בראשון בשבת היה אמורים:

לדוד מזמור, לי הארץ ומלואה, תבל ויישבי בה. כי-היא על-ים
יסדה, ועל-נרות יכוננה. מידי-עללה בהר-יך, ומי-יקום במקום קדשו.
נקי כפים ובר-לבב, אשר לא-נשא לשוא נפשי, ולא נשבע למרמה.
ישא ברכה מאות יי, וזכקה מלאה ישבו. זה דור דרכו, מבקשי
פניך יעקב סלה. שהוא שעירים ראשיכם והנשאו פתחי עולם, ויבוא
מלך הקבוד. מי זה מלך הקבוד, יי עוזו וגבור, יי גבור מלכחה.
שהוא שעירים ראשיכם ושהוא פתחי עולם, ויבוא מלך הקבוד. מי הוא
זה מלך הקבוד, יי אבות, הוא מלך הקבוד סלה.

בשני בשבת היה אמורים:

שיר מזמור לבני-קורה. גדול יי ומhalb מאד, בעיר אלהינו
הר-קדשו. יפה נור משוש כל הארץ, הר-ציוון ירכתי צפון, קרתית
מלך רב. אללים ארמנותיך נודע למשגב. ביהנה הפלגים נועדי,

עָבֹר יִחְדּוּ. הַמֶּה רָאוּ בֵּן פְּמָהוּ, נְבָהָלוּ נְחַפְּזוּ. רַעֲדָה אֲחַזּוּתָם שֶׁם,
חַיל פִּיוֹלְדָה. בְּרוּם קָדִים, תְּשִׁיבָר אֲנִיּוֹת תְּרַשִּׁישׁ. בְּאַשְׁר שְׁמַעַנוּ
בֵּן רָאַינוּ בְּעִירִ-יְיִצְחָק אֲכָאֹת, בָּעֵיר אֱלֹהִינוּ, אֱלֹהִים יְכוֹנֶנָּה עַד-עוֹלָם
סֶלֶה. דְּמַינּוּ אֱלֹהִים מַסְדָּךְ, בָּקָרְבָּה הַכְּלָדָה. כַּשְׂמַךְ אֱלֹהִים בֵּן תְּהַלְתָּחָ
עַל-קָצְוִי-אָרֶץ, אָזָק מְלָאָה יְמִינָה. יְשֻׁמָּח הַר-צִיּוֹן, תְּגִלָּנָה בְּנוֹת
יְהוּדָה, לְמַעַן מִשְׁפְּטִיךְ. סְבוּ צִיּוֹן וַהֲקִיפָּה, סְפָרוּ מַגְדָּלָה. שִׁיתּוּ
לְבָכְםּוּ לְחִילָה פְּסִגּוּ אַרְמָנוֹתֵיכָה, לְמַעַן תְּסִפְרוּ לְדוֹר אַחֲרֹון. כִּי זֶה
אֱלֹהִים אֱלֹהִינוּ עוֹלָם וְעַד, הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל-מוֹתִים.

בִּשְׁלִישִׁי בְּשִׁבְטֵת חֵי אָוּמָרִים:

מִזְמֹר לְאַסְף, אֱלֹהִים נָצֵב בְּעַדְתַ-אָלָל, בָּקָרְבָּה אֱלֹהִים יְשַׁפֵּט.
עַד-מַתִּי תְּשִׁפְטוּ-עַזְלָל, וּבְנִי רְשָׁעִים תְּשִׁאוּ-סֶלֶה. שְׁפָטוֹדָל וִיתּוּם, עֲנֵי
וּרְשֵׁה הַצְדִיקָה. פְּלָטוֹדָל וְאַבְיוֹן, מִיד רְשָׁעִים הַאֲצִילָה. לֹא יִדְעַו וְלֹא
יִבְנֵו בְּחַשְׁכָה יִתְהַלְכוּ, יִמּוֹטוּ כָּל-מוֹסְדִי אָרֶץ. אַנְיָ-אַמְרָתִי אֱלֹהִים
אַתֶּם, וּבְנֵי עַלְיוֹן בְּלָכְם. אָכֵן כָּאַדְם תְּמִוּתוֹן, וּכְאַחֲד הַשְׁלִימִים תְּפִלָּgo.
קוֹמָה אֱלֹהִים שְׁפֵטָה הָאָרֶץ, כִּי-אַתָּה תְּנַחַל בְּכָל-הָגּוֹים.

בְּרָבִיעִי בְּשִׁבְטֵת חֵי אָוּמָרִים:

אֶל-נְקָמֹות יְיָ, אֶל נְקָמֹות הַוּפִיעַ. הַנְּשָׂא שְׁפֵט הָאָרֶץ, הַשְׁב גָּמוֹל
עַל-גָּאִים. עַד-מַתִּי רְשָׁעִים יְיָ, עַד-מַתִּי רְשָׁעִים יַעַלְזָה. יְבִיעּוּ יְדִבְרוּ
עַתָּק, יְתַאֲמְרוּ כָּל-פְּעָלִי אָנוּ. עַמְקָה יְיָ יַדְכָּאָה, וְנַחַלְתָּחָ יְעַנָּה. אַל-מְנָה
וְגַד יְהָלָנוּ, וַיְתּוּמִים יַרְצָחוּ. וַיֹּאמְרוּ לֹא יַרְאָה-יְהָה, וְלֹא-יַבְּין אֱלֹהִי
יַעֲקֹב. בֵּינוּ בָּעָרִים בְּעַם, וּכְסִילִים מִתְּשִׁבְבִּילָה. הַנְּטַע אָנוּ הַלָּא
יִשְׁמַע, אִם-יַצֵּר עֵין הַלָּא יַבִּיט. הַיּוֹסֵר גּוֹיִם הַלָּא יוֹכִיחַ, הַמְלָמֵד אָדָם
דִּעָתָה. יְיָ יַדְעַ מִחְשָׁבּוֹת אָדָם, כִּי-הַמֶּה הַבָּל. אֲשֶׁרִי הַגָּבָר אֲשֶׁר-תִּסְפְּרָנוּ
יְהָה, וּמַתּוֹרָתָךְ תַּלְמִידָנוּ. לְהַשְׁקִית לוּ מִימֵי רֵעַ, עד יִכְרֹה לְרַשְׁעָ שְׁחָתָה.

כִּי לֹא-יִתְשַׁחַת יְהִי עָמוֹ, וְנַחֲלֹתוֹ לֹא יִעַזֵּב. כִּי-עַד-צֶדֶק יִשְׁוֹב מִשְׁפֵּט,
וְאֶחָדוֹ בְּלִישְׂרִיאַלְבָּ. מִירִיקִים לֵי עַם-מְרוּעִים, מִידְתִּיאַב לֵי עַם-פְּעָלִי
אָנוֹן. לוֹלִי יְהִי עַזְרָתָה לֵי, כִּמְעַט שְׁכָנָה דּוֹמָה נֶפֶשִׁ. אַסְמָאַמְרָתִי מְטָה
רְגָלִי, חַסְדָּךְ יְהִי יִסְעָדָנִי. בָּרָב שְׁרֻעָפִי בְּקָרְבִּי, פְּנַחַםְמִיךְ יִשְׁעַשְׁעוֹ נֶפֶשִׁ.
הַיְּחִבְרָךְ כְּסָא הַוּתָה, יִצְרָא עַמְלָ עַלְיִיחָקָ. יָגֹדוּ עַל-נֶפֶשׁ צְדִיקָ, וְדָם
נָקִי יִרְשִׁיעַו. וַיְהִי יְהִי לֵי לְמַשְׁגַּבָּ, וְאֶלְהָיִ לְצֹור מַחְסִי. וַיָּשֶׁב עַלְיָהָם אַתְּ
אוֹנָם וּבְרָעָתָם יִצְמִיתָם, יִצְמִיתָם יְהִי אֱלֹהֵינוּ.

בְּחַמִּישִׁ בְּשַׁבָּת הֵי אָמָרִים:

לְמַנְצָחָה עַל-הַגְּתִית לְאָסָף. הַרְגִּינוֹ לְאֶלְהִים עוֹזָנוֹ, הַרְיִעוֹ לְאֶלְהִי
יעַלְבָּ. שָׂאוֹזְמָרָה וְתָנוֹתָתָ, כָּנוֹר נְעִים עַם-גָּבָל. תָּקֻעוּ בְּחֶדֶשׁ שׁוֹפֵר,
בְּכֶסֶה לְיֹום חָגָנוֹ. כִּי חָק לִיְשְׁרָאֵל הוּא, מִשְׁפֵּט לְאֶלְהִי יִעַלְבָּ. עֲדוֹת
בִּיהוֹסָף שְׁמוֹ בָּצָאתָו עַל-אָרֶץ מִצְרָים, שְׁפָת לְאֶדְעָתִי אָשָׁמָעָ.
חַסְיוֹתִי מִסְבֵּל שְׁכָמוֹ, כְּפִיו מְדוֹד תְּעַבְּרָנָה. בָּאָרֶה קְרָאת וְאַחֲלָצָה,
אָעֵנָה בְּסִטְרָ רְעָם, אָבְחָנָה עַל-מִרְיבָּה סָלָה. שְׁמָע עַמִּי וְאַעֲדִיךְ
בָּהּ, יִשְׁرָאֵל אַס-תְּשַׁמְּעָלִי. לְאֶיְהָה בָּהּ אֵל זֶר, וְלֹא תְּשַׁפְּחוּה לְאֵל
גָּבָר. אָנָכִי יְהִי אֱלֹהִיךְ הַמְּעַלְךְ מִאָרֶץ מִצְרָים, הַרְחַב-פִּיךְ וְאַמְלָא-הָאָהָוָ.
וְלֹא-שְׁמָע עַמִּי לְקוֹלִי, וַיִּשְׁרָאֵל לְאֶאָבָה לִי. וְאַשְׁלִיחָהוּ בְּשִׁירָוֹת
לְבָם, יַלְכוּ בְּמַוְעֲצֹתֵיכֶם. לוּ עַמִּי שְׁמָע לֵי, יִשְׁרָאֵל בְּדָרְכִי יַהֲלָכוּ.
כִּמְעַט אָזְבִּיכֶם אֲכִנְיָע, וְעַל אָרִיכֶם אָשִׁיב יָדִי. מְשָׁנָאִי יְהִי יְבַחַשׁ-זָלוּ,
וַיְהִי עַתָּם לְעוֹלָם. וַיָּאֲכִילָהוּ מַחְלָב חַטָּה, וְמַצּוֹּר דְּבָשׁ אָשְׁבִּיעָ.

בְּשִׁשִּׁי בְּשַׁבָּת הֵי אָמָרִים:

יְהִי מֶלֶךְ גָּאותָ לְבָשָׁ, לְבָשׁ יְהִי עַז הַתְּאֹזֶר, אֲפִ-תְּכִוָּן תְּבִל בְּל-תְּמֹוֹת. נְכוֹן
כָּסָאָךְ מִאָז, מַעֲוָלָם אַתָּה. נְשָׁאוּ נְהָרוֹת יְהִי, נְשָׁאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם, יְשָׁאוּ

נהרות דכִים. מקלות מים רבים אדריכלים משביריים, אדריך בפְרָוּם יי.

עדתיך נאמני מאד, לביתך גאות-קדש, יי לאך ימים.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למודי יי ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יה-שלום בחילך, שלוחה בארכנותיך. למען אחיך ורעה ארבברה-נא שלום בך. למען בית-יי אלהינו, אבקשה טוב לך. וראה בנים לבניך, שלום על ישראל. (שלום רב לאחבי תורתך, ואין לו מכם). יי עז לעמו יתן, יי יברך את-עמו בשלום).

קדיש דרבנן:

יתגדל ויתקדש שםיה ربא (עונה: אמן). בעלמא די ברא קרעותיה, וימליך מלכותיה בתייכון וביוומיכון ובמי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהלה אומר: אמן). יהא שםיה ربא מברך, לעלם ולעלמי עלמיא יתברך), וישבח ויתפאר ויתרומם ויתנסה ויתעללה ויתהדר ויתהلال שםיה דקידוש בריך הוא (עונה: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, פשבחתא ונחמתא דאמין בעלמא, ואמרו אמן (עונה: אמן).

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהם ועל (כל) תלמידי תלמידיהם (דיתבין) דעסקין באורייתא (קדשפא) די באתרא קדרין ודיב כל אמר ואמר, יהא (לנא ולהונ ולכון שלמא וחסדא ורחמין (וחמי אריגי) ומזוני רויחין מן קדם מרים שםיא וארעא ואמרו אמן (עונה: אמן).

יהא שלמא ربא מן שםיא וחייבים טובים (עלינו וועל כל ישראל, ואמרו אמן (עונה: אמן). עוזה שלום במרומי, הוא ברחמי, יעשה שלום (עלינו וועל כל ישראל, אמן (עונה: אמן).

הazon אומר בקול רם:

עלינו לשבח לאדון הפל, למת גדרה ליוצר בראשית, שלא עשו כגווי הארץ, ולא שמנו במשפחות הארץ. שלא שם חלכנו בהם, וגזר לנו

כָּל הַמּוֹנִם. שֶׁהָם מְשֻׁתְּחִוִּים לְהַבֵּל וַיַּרְא וּמְתַפְּלִילִים לְאֵל לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאָנוּ פּוֹרְעִים וּמְשֻׁתְּחִוִּים לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. (שַׁהֲוָא) נוֹטָה שְׁמִים וַיּוֹסֶד אָרֶץ, וְכֹסֶא כְּבָזָר בְּשָׁמִים מִמְּעָל, וְשִׁכְנַת עַזְוֹ בְּגַבְּהִ מְרוּמִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מֶלֶכֶדֶז, אֶמֶת מֶלֶכֶנוּ וְאֵין זָלַתּוּ, בְּכַתוּב בְּתוֹרַתּוּ. וַיְדַעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבָתָ אל לְבָבֵךְ, כי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמִים מִמְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִתְּחַת, אֵין עוֹד.

עַל גַּן נְקוֹה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאות מִתְּהִרְאָה בְּתַפְּאָרָת עַזְזָה, לְהַעֲבֵיר גָּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהָאֱלִילִים בְּרוֹת יִכְרֹתִין, לְמִקְּן עוֹלָם בְּמִלְכּוֹת שְׁדִי, וְכָל בְּנֵי בָּשָׂר יִקְרֹאוּ בְּשָׁמֶךָ, לְהַפְּנוּת אֶלְיךָ כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ. יִכְרֹרוּ וַיַּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל, כי לְךָ תִּכְרֹעַ כָּל בָּרָךְ, תִּשְׁבַּע כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרֹעַ וַיַּפְּלוּ, וְלִכְבּוֹד שְׁמֶךָ יִקְרֹר יִתְנַנוּ, וַיִּקְבְּלוּ כָּל מִלְכּוֹתֶךָ, וְתִמְלַךְ עַלְיָהֶם מִתְּהִרְאָה לְעוֹלָם וְעַד. כי מִלְכּוֹת שְׁלֵךְ הִיא, וְלֹעֲלָמִי עד תִּמְלַךְ בְּכָבֹוד. בְּכַתוּב בְּתוֹרַתּוּ: יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. וְכַתוּב: שְׁמָעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתומם:

יִהְגַּדְל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמִיה רְبָא (עונבים: אָמַן). בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻעֹתִיה, וַיִּמְלַיךְ מִלְכּוֹתִיה בְּתִיכְוֹן וּבְיוֹמִיכְוֹן וּבְתִיְּרָאָל בְּעַנְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמַן (וגם הקהלה אומר: אָמַן). יהָא שְׁמִיה רְבָא מִבְּרָה, לְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרָךְ, וַיִּשְׁפַּחַז וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְרֹומַם וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְعַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמִיה דַקְיָדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונבים: אָמַן). לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשִׁיבְתָּה וְנִחְמָתָא דְאִמְרָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמַן (עונבים: אָמַן).

יהָא שְׁלֵמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וּמִיּוֹם טוֹבִים (עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמַן (עונבים: אָמַן). עַשְׁה שְׁלֹום בְּמַרְמָמִין, הוּא בְּרַחְמָמִין, יִעֲשֶׂה שְׁלֹום (עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמַן (עונבים: אָמַן).

החzon אומר: בָּרוּךְ אַתَّ יְהֹוָה בָּרוּךְ.
הקהל עונה ואחריו החzon: בָּרוּךְ יְהֹוָה בָּרוּךְ לְעוֹלָם נִעֶד.

בר"ח אלול תוקעים בשופר.

יְהֹוָה יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ עָמָנוּ כִּי-אָשָׁר קָרָא עַמּוֹ אֱלֹהֵינוּ וְאֶל-יְצָבָנוּ וְאֶל-
יְטַשְּׁנוּ. לְהַטּוֹת לְבָנָנוּ אֶלְיוֹן, לְלַכְתּוּ בְּכָל-דָּرְכֵינוּ וְלִשְׁמַר מִצְוֹתֵינוּ וְחֲקֵינוּ
וּמִשְׁפָּטֵינוּ אֲשֶׁר צִוָּה אֱלֹהֵינוּ. וַיְהִי דָּבָרִי אֶלְהָיָה אֲשֶׁר הַתְּחִנְנָתִי
לִפְנֵי יְהֹוָה קָרְבִּים אֶל-יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ יוֹמָם וּלִילָה, לְעַשּׂוֹת מִשְׁפָּט עַבְדָיו
וּמִשְׁפָּט עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל דָּבָר יוֹם בַּיּוֹמָו. לְמַעַן דִּעָתָה כָּל-עַמִּי הָאָרֶץ כִּי
יְהֹוָה הָאֱלֹהִים, אֵין עוֹד.

והולכים לבתיהם לשולום ואומרים ביציאתם מבית הכנסת:
יְהֹוָה נָמְנִי בָּצְדָקָתֶךָ לְמַעַן שׂוֹרְךִי, הַיְשֵׁר לִפְנֵי דָרְךָ. אָה טֻוב וְחַסֵּד
יְרַקְפּוֹנִי כָּל-יְמִי חַיִי, וְשַׁבְתִּי בְּבֵית-יְהֹוָה לְאַרְךָ יָמִים.

סדר מנהה לימי חול

ראוי ליטול ידיים קודם התפילה

למנצ'ח על-הגנית לבני-קורה מזמור. מה-ידידות משכנתיך, יי' צבאות. נכספה וגם כלתך נפשי לחצרות יי', לבי ובשרי ירננו אל אל-חי. גם-אפור מצאה בית ודרור קן לה אשר-שחתה אפרוחיה, עוד את-מזכחותיך יי' צבאות, מלכי ואלה. אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוך סלה. אשרי אדם עוזלו בך, מסילות בכלכם. עברי בעמק הבקא מעין ישיתוהו, גם-ברכות יעטה מורה. ילכו מhil אל-חייל, ירא אה אל-אלחים בציון. יי' אלחים צבאות שמעה תפלאתי, האזינה אלהי יעקב סלה. מגנו ראה אלחים, והבט פני משיחך. כי טוב-יום בחצרים מאלף, בחרתי הסתוּף בבית אלהי, מדור באלהלי-רשע. כי שמש ומגן יי' אלחים, חן וכבוד יתן יי', לא ימנע-טוב להלכים בתרמים. יי' צבאות, אשרי אדם בטיח בך.

(יש מוסיפים: ונשלמה פרים שפטינו, במקום קרבן פסיד של בין העربים).

ויבקר יי' אל-משה לאמר. צו את-בני ישראל ואמרת אליהם, את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועד. ואמרת להם זה הקאה אשר פקריבו לי, כבשים בני-שנה תמים שניים ליום עלה תמיד. את-הכbesch אחד תעשה בפרק, ואת הכבש השני תעשה בין העربים. ועשירות האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רבית ההיין. עלת תמיד, העשיה בהר סיני לריח ניחח אשפה לי. ונasco רבית ההיין לכbesch האחד, בקדש השם נסך שכר לי. ואת הכבש השני תעשה בין העARBים, מנהה הAKER וכנספו תעשה אשפה ריח ניחח לי.

אַתָּה הִוא שְׁהַקְטִירָה אֲבֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ (את) קטרת הפסים. פטום הקטרת: הארי והאפרן, החרלבנה והלבונה, משקל שבעים מנעה, מר וקציעה, שבלה גרד, וכרכם, משקל ששה עשר ששה עשר מנה, הקשטי ששים עשר וקלופה שלשה, וקגמון תשעה. בורית בראשינה תשעה קבין, יין כפריisin שאין תלת וקבין תלתא. ואם אין לו יין כפריisin מביא חמר חורין עתיק.מלח סודמית לבע, מעלה עשן כל שהוא. רבבי נמן אומר אף פפת היידן כל שהוא, (ו) אם נמן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל ס��נייה חיב מיתה. רבן שמואון בן גמליאל אומר: הארי אינו אלא שרף הנוטף מעצי הקטף. בורית בראשינה ששפין בה את האפרן כדי שתהא נאה. יין כפריisin ששוריין בו את האפרן מפני שהוא (נ"א: כדי שתהא) עזה. ובילא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכנייסין מי רגלים במקdash מפני הקבוד.

וְעַרְבָּה לְיִי מְנַחַת יְהוָה וַיְרֹשֶׁלָּם, כיימי עוזם וכשנים קדמונית.

אֲשֶׁרְיִי יוֹשֵׁבִי בֵּיתְךָ, עוד יהלוך סלה. אשרי העם שכבה לו, אשרי העם شيء אלהיו.

תָּהֳלָה לְדִוָּד, אַרְוֹמָמָךְ אֱלוֹהֵי הַמֶּלֶךְ, ואברכה שמק לעוזם ועד. בכל-יום אברכה, ואהלה שמק לעוזם ועד. גדול יי' ומחל מאד, ולגדלו אין חקר. דור לדור ישבח מעשיך, וגבורתיך יגידו. הדר כבוד הודך, ודבורי נפלאתיך אשיכה. לעוזך נוראותיך יאמרו, וגדרתך אספראה. זכר רב-טוקה יביעו, וצדקהך ירגנו. חנון ורחום יי', ארך אפים וגדר-חסד. טוב-יי' לכל, ורחמיו על-כל-מעשייו. יודוך יי' כל-מעשיך, וחסידיך יברכוכה. כבוד מלכותך יאמרו, וגבורתך ידברו. להודיע לבני האדים גבורתיו, וכבוד הדר מלכותו. מלכותך מלכות כל-עולם, וממשלתך בכל-דור ועד. סומך יי'

לכל-הנפלים, וזוקף לכל-הכופפים. עיניכם אליך ישברו, ואתת נזתן-לهم את-אכם בעתו. פותח את-ידך, ומשביע לכל-חיך רצון. צדיק יי' בכל-דרכיו, וחסיד בכל-מעשייו. קרוב יי' לכל-קראיו, לכל אשר יקראהו באמת. רצון-קראיו יעשה, ואת-שועתם ישמע ויושיעם. שומר יי' את-כל-אהוביו, ואת כל-הרעעים ישמיד. תהלה יי' ידבר פי, ויברך כל-בשר שם קדשו לעולם ועד.

ונאנחנו נברך יי', מעטה ועד-עולם, הלווייה.

בתעניית אומרים "ובא לציון" וכור (בעמ' 47).

ה חזון אומר:

יתגadel ויתקדש שמיה רבא (עוניים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, יימליך מלכותיה בHIGHICON ובוומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהיל אומר: אמן. יהא שמיה רבא מברך, לעלם ולעלמי עלמייא יתברך), וישבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחלל שמיה דקודשא בריך הוא (עוניים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתה דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עוניים: אמן).

בתעניית אומרים: "ויהי בנסע הארץ" וכור (בעמ' 40). בכל הצומות פרט לט' באב אומרים מזמור כי "ענך ה' ביום צרה" ובט' באב מזמור קכו "שיר המעלות", ואח"כ קוראים "זיהיל משה", ומפטירים "דרשו ה'" בכל הצומות לבדר מט' באב שמפטירים "שובה ישראל", ולאחר שמכנים ספר תורה לאறין אומר החזן חצי קרייש.

יכוון פניו כלפי הנגד מקום המקדש כאשר וגליו זו אצל זו, יעמוד ולא ישען ויכוף ראשו מעט, צריך לכוון בכל הברכות, ולפחות בברכה הראשונה.

בחזרה החזן אומר בלחש: אָדָני שְׁפַתִּי תִּפְתַּח, וְפִי יִגֵּיד תְּהִלְתָּה.

ברוך אתה יי', אלֹהֵינוּ וְאֶלְهֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֶלְהֵי אָבָרָהָם, אֶלְהֵי יִצְחָק, וְאֶלְהֵי יַעֲקֹב. קָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֶל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים

טוביים וקוניה את הפל וזכור חסדי אבות, ובביא גואל לבני בנייהם
למען שם באהבה.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחמים, וכתבנו בספר
חמים, למענק אל חי).

מלך גואל עזיר ומושיע ומגן. ברוך אתה זי, מגן אברחים.

אתה גבור לעולם אדני, מחייה מתחים אתה רב להושיע.

בקין: מורייד היטל

בחורף: מшиб קרום ומורייד הגשם

מכלכל חיים בחסד, מחייה מתים ברוחמים רבים, סומך נופלים ורופא
חולמים, מתיר אסורים, ומקים אמונהתו לישגי עפר, מי כמוש בעל
גבורות וכי דומה לך, מלך ממית ומחייה (ומצמיח לנו ישועה).

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: מי כמוש אב הרוחמים, זכור יצוריך ברוחמים ממית
ומחייה).

ונאמן אתה להחיות מתחים. ברוך אתה זי, מחייה המתים.

החzon והקהל אומרים בchorah:

כתר יתנו לך המוגי מעלה עם קבוצי מטה, יתמד כלם קדשה לך ישילשו, כמה
שנאמר על יד נביאך: וקרא זה אלזה ואמר, קדוש קדוש קדוש זי צבאות,
מלא כל הארץ כבודו. לעמם ברוך יאמרו: ברוך כבוד זי מ מקומו. ובדברי
קדשה כתוב לאמר: ימלך זי לעולם, אלהיך ציון לדור נדור, הילליה.

לדור נדור נמלך לאל, כי הוא לבודו מרום וקדוש, ושבחך אלהינו
מפניו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה זי, האל הקדוש (בעשרה ימי תשובה: הפל הקדוש).

אתה חוגן לאדם דעת, ומלמד לאנוש בינה, וחגנו מאתק דעת
ובינה וחשיפל. ברוך אתה זי, חוגן הדעת.

הַשִּׁיבָנֶג אֲבִינוּ לְתֹרְתָּחָךְ, וְדַבְקָנוּ בְמַצּוֹתִיךְ, וְקָרְבָנֶג מַלְכָנוּ לְעַבּוֹדָתָךְ,
וְחַזְירָנוּ בְתִשְׁוָבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיכְךָ. בָרוּךְ אָתָה יְיָ, קָדוֹשָׁךְ בְּתִשְׁבָה.

סְלָחָ-לָנוּ, אֲבִינוּ כִּי חֲטָאָנוּ, מְחַלְ-לָנוּ מַלְכָנוּ כִּי פְשָׁעָנוּ, כִּי אֵל טֻוב
וְסְלָחָ אָתָה. בָרוּךְ אָתָה יְיָ, חַנְנָן הַמְּרַבָּה לְסָלוֹת.

רָאָה נָא בְעַנְנֵינוּ וַיְרִיבָה רִיבָנוּ, וְגָאָלָנוּ מַלְכָנוּ מְהֻרָה לְמַעַן שָׁמָךְ, כִּי
(אֵל) גּוֹאֵל חִזְקָאָתָה. בָרוּךְ אָתָה יְיָ, גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל.

בתענית ציבור אם נוכחים לפחות ששה צמים אומר החזן בחזרה "עננו" ואם לאו אומרו
ב'"שמע קולנו".

עננו יי' עננו ביום צום פְעִינִיתָנוּ כִי בָאָרֶה גְדוֹלָה אֲנָחָנוּ, וְאֵל פְעָלָם אָזְנוּ מִשְׁמוֹעַ תְּפִלָתָנוּ,
וְאֵל תְּתַעַלְמָה מִבְקָשָׁתָנוּ. הָהָה נָא קָרוּב לְשִׁיעָנָה, (נ"א: לְשִׁיעָנָה) טָרֵם נִקְרָא אָתָה תְּעָנָה,
פְדָבָר שָׁנָאָמָר: וְהִיא טָרֵם יִקְרָא וְאַנְיָ אֲעָנָה, עוֹד הֵם מְדָבָרים וְאַנְיָ אֲשָׁמָע. כִי אָתָה פּוֹרָה
וּמְאַיִל בְּכָל עַת אָרֶה וְצִוָּה. בָרוּךְ אָתָה יְיָ, הָעָנָה בָעַת אָרֶה וּמוֹשִׁיעָה.

רַפְאָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ וְנִרְפָּא, הַוְשִׁיעָנוּ וְנִנוּשָׁעָה, כִי תְהַלֵּתָנוּ אָתָה, וְהַעֲלָה
רַפְוָאָה שְׁלָמָה לְכָל מִפּוֹתִינוּ (וְלְכָל תְּחִלִיאִינוּ), כִי אֵל רַופָא וְחִמָן
וּנְאָמֵן אָתָה. בָרוּךְ אָתָה יְיָ, רַופָא חֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בָּרָךְ עַלְיוֹנוּ, יי' אֱלֹהֵינוּ, אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְאֶת כָל מִינֵי
חַבוֹאָתָה, וְתָן טָל (כחורף מוסיפים: וּמְטָר) לְבָרְכָה עַל (כָל) פָנֵי הָאָדָמָה
וּשְׁבַע אֶת הַעוֹלָם מִבְרָכוֹתִיךְ, וְתָן בָרְכָה, רָצָחָה וְהַאֲלָחָה בְכָל מִעְשָׂה
יְדֵינוּ, וּבָרָךְ אֶת שְׁנָוֹתִינוּ פְשָׁגִים הַטוֹבָות הַמִּבְּרוּכּוֹת. בָרוּךְ אָתָה יְיָ,
מַבְרָךְ הַשָּׁנִים.

תְּקֻעַ בְּשׁוֹפֵר גָדוֹל לְחִרּוֹתָנוּ, וְשָׁא נִס לְקַבֵּץ גָלִילִיתִינוּ, (וּקְבָצָנוּ יְחִידָה
מִאָרְבָּעָה כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצָנוּ). בָרוּךְ אָתָה יְיָ, מַקְבֵץ נְדָחִי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל.

השׁיבָה שׁופְטִינוּ כְּבָרָא שׁוֹנָה וַיּוֹעֲצִינוּ בְּבִתְחָלָה, וְתִמְלָךְ עָלֵינוּ אַתָּה
(מהרה) לְבָדָק (בָּחָסֶד וּבָרְחָמִים), בָּאָזָק וּבָמְשָׁפֶט. בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ,
מֶלֶךְ אָוֹהָב צְדָקָה וּמְשָׁפֶט (כעשרה ימי תשובה: הַמֶּלֶךְ הַמְּשָׁפֶט).

וְלִפְלָשִׁינִים בְּלֹתְהִי תְּקִנָה, וְכָל הַמִּגְנִים בְּלֹם כְּרָגָע יַאֲבֹד, וְכָל
אוֹיְבֵיךְ מִהְרָה יַכְרִתוּ, וּמְלֻכּוֹת זְדוֹן מִהְרָה תַּעֲקֹר וַתַּשְׁבֹּר וַתִּכְנִיעַ
אָוֹתָם בְּמִהְרָה בִּימֵינוּ. בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ, שׂוּבָר אוֹיְבִים וּמְכִנִּיעַ זְדִים.

עַל הַחֲסִידִים וּעַל הַצְדִיקִים וּעַל גָּרִי הַאָזָק וּעַל פְּלִיטַת עַמָּךְ בֵּית
יִשְׂרָאֵל, יְהָמוּ (נָא) רְחָמִיךְ ייְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַנְשֵׁכְרָתָן טֹוב לְכָל הַבּוֹטְחִים
בְּשֶׁמֶךְ הַטּוֹב בְּאֶמֶת, וְשִׁים חַלְקָנוּ עַמָּהּם, לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְּךָ
בְּטִיחָנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמים. בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ, מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְצִדְיקִים.

וְלִירוּשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחָמִים פְּטוּשָׁבָה, וּבְנָה אַתָּה בְּנִין עוֹלָם בְּמִהְרָה
בִּימֵינוּ.

בתשעה באב מוסיפים:

נָחָם ייְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּעַל יִשְׂרָאֵל עַפְקָה, וּעַל יְרוּשָׁלָם עִירָךְ, וּעַל צִיּוֹן מִשְׁפָן כְּבָדָךְ,
וּעַל הַקָּרְבָּן הַאֲבָלָה הַתְּרִבָּה וְהַשׁׁוֹמְדָה, הַמְּתֻונָה בֵּין זֹרִים, הַרְמִוָּה בְּכָךְ עֲרִיצִים, וּבְלֹעֲיוֹת
לְגִוְינוֹת, וַיִּרְשָׁוֹתָה עֲוֹבָדִים וְלִילְשָׁרָאֵל עַפְקָה נִמְתָּה וְלֹעֲרָעָה יַעֲקֹב יְרִשָּׁה הַוּרְשָׁתָה. נִעְרָה
ייְיָ אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה, וַיִּקְיָאֵת מַארְץ דָוִיה, נִטְהָה עַלְיהָ בְּנֵהֶר שְׁלוֹם, וּבְנַחַל שָׁוֹטָף כְּבָוד גּוֹיִם,
כִּי בְּאַשׁ הַצְּפָה, וּבְאַשׁ אַתָּה עַתִּיד לְבָנוֹתָה, כְּאָמָר וְאַנְיָ אֲהִיהָ לָהּ נָאָם ייְיָ חֹמת אַשׁ סְבִיב
וְלִכְבּוֹד אֲהִיהָ בְּתוֹכָה. בָּרוּךְ אַתָּה ייְיָ, מָנָחָם צִיּוֹן עִירָוֹ וְאַבְלִי עָמוֹ וּבְנָה יְרוּשָׁלָם.

ברוך אתה ייְיָ, בונה ירושלים.

את צמח דוד עבדך במירה מצמיח, וקרנו תרים בישועתך, כי
ליישועתך קיינו כל היום. ברוך אתה ייְיָ, מצמיח קרון ישועה.

שמע קולנו ייְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוֹס וְתִגְנָה וְרָחָם עָלֵינוּ, וְקִבְלָה בְּרָחָמִים

וברצון את תפלהינו ואת תחנתנו, כי אב מלא רחמים ובאים אפה הוא מעולם, ולא נשוכך ריקם מלפניך.

בתעניית ציבורו היחיד הצם אומר:

ענני יי עננו ביום צום פצעיתנו כי באלה גדולה אchanu, ואל פעלם אווך משמע תפלהינו,RAL תפעלם מבקשתנו. היה נא קרוב לשעננו, (נ"א: לשעתנו) טרם נקרא אפה מענה, רקבר שגאמר: והיה טרם יקראנו ונני עננה, עוד הם מדברים ונני אשמע, כי אפה פורה ומאייל בכל עת ארה וצוקה.

כי אל שומע תפלה ומבחן אפה. ברוך אפה יי, שומע תפלה.
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ואל תפלהם שעה, והשב העבודה
לדבריך ביטך, ואשי ישראל ותפלתם מגרה באבהה תקבל ברכzon,
ותהי לרצון תמיד עבדת ישראל עמך.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אלְהִינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יַעֲלֵה וַיָּבָא, יַגְעֵעַ, יַרְאֵה וַיְרַאֵה, וַיְשַׁמֵּעַ, וַיְפַקֵּד, וַיִּזְכֵּר
וַיִּרְאֶנוּ וַיִּכְרֹן אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּכְרֹן יְרוּשָׁלָם עִירָה, וַיִּכְרֹן מִשְׁיחֵם בֶּן דָוִיד עֲבָדָה, וַיִּכְרֹן
כל עמך בית ישראל לפניך (לפלוטה) לטובה, לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ביום
(בראש חדש): ראש החיש הוה. בחוה"מ של פסח: חג המצות הוה. בחוה"מ של סוכות: חג
הסוכות הוה) זכרנו יי אלהינו בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחימים
טובים, בדבר ישועה ורחמים, חיס ותחנו וرحم עליינו והושיענו, כי אליך עינינו,
כי אל מלך חנון ורחום אפה.

ותחיזינה עינינו בשובך לאיזון ולירושלם עירך ברחמים פמאז. ברוך
אפה יי, המחזיר ברחמי שביבתו לאיזון.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין
כל הΖיבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מודים כוּרעים ומשתחווים אנחנו
לפניך אלְ�הינוּ אלְּהִי כל בשר, יוצרנו
יוצר בראשית. ברכות והזאות
לשמהן הגדול והקדוש, על שהחיינו
וקייםנו. כן תחינו ותחגנו ותאסוף
גלויתנו מאבע בנפות הארץ, ונשוב
לשמור חקיך ולעתות רצונך באמת
ובכלבב שלם, על שאנו מודים לך.
(ברוך אל ההוזאות).

מודים אנחנו לך, שאפה
הוא ייְהוָה ייְהוָה אבותינו,
על חיננו הפסורים בידך ועל
נשותינו הפקודות לך, ועל
גסיך שבעל יום עטנו ועל
נפלאותיך וטובותיך שבעל עת,
ערב ובקר וצחרים, הטוב כי לא
לא כלו רחמייך, המרחים כי לא
תמו חסידיך ומעולם קיינו לך.
לא הכלמתנו ייְהוָה ייְהוָה ולא
עזבנתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הנפדים ועל הגבורות ועל הפתשות ועל הפלחות ועל נפרון ועל הבדות שעשית
עפנו ועם אבותינו, בימים הם בזמן זהה.

בפורים

בימי מרדכי ואסף בשושן
הכירה, בשבועם שליהם המן
הרע, ובקש להשמיר, להרוג
ולאבד את כל קהודרים מעיר
ועד זkan, טר וונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחדר שנינים
עשור, הוא תרש אדר, ושללם
לבוז. ואפה ברוחםיך הקבאים
הפרת את עצתו, וקללתך את
מחשבתו, והשבות לו גמולו
בראשו, ומלו אותו ואת בניו
על הארץ. וכשawsה עפנו ייְהוָה
נס, כן עשה עפנו ייְהוָה
פלא ונסים בעת זאת, ונדה
לשמהן הגדול סלה.

בחנוכה

בימי מטהיה כן יוחנן פהן גדור חשמונאי
ובניו, בשמדתה עליהם מלכות יון הרשעה
לשכם מתו רוחם ולהעבטים מהקץ רצונה,
ואפה ברוחםיך הקבאים עמדת להם בעת צרתם,
רבת את ריבם, דחת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים בידי חלשים, ורשיים בידי
מעשים, וטמאים בידי טהורים, ורשיים בידי
צדיקים, וצדיקים בידי עוסקי תורפה. וכך עשית
שם גדור וקדוש בעולם, וילעך ישראאל עשית
תשואה גדולה. ואמר לך בא בנים לך ביר
בימה, ופנו את היכלה, וטהרו את מקדשך,
ויהרליך בורות בaczrot קדרש, וקבעם שמונה
ימים במלל ובהזאה. וכשawsה שעשית עפיהם
נס, כן עשה עפנו ייְהוָה פלא ונסים בעת
этот, ונזהה לשמהן הגדול סלה.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: זכור רחמייך וככובש את בעסקך, פלה דבר וחרב ורצעב ושבבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני בריתך). על כלם יתברך ויתרומם שמהן מלכני תמיד, כל חמימות יודוק סלה, ויהללו לשמה הטוב באמת.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: וכחוב לחמים טובים כל בני בריתך). ברכוך אפנה כי, הטוב שמהן ולך נאה להודות.

בתעניית בירושלים וברוב א"י נושאים הרים הכהנים כפיהם בחזרה, ואם אין כאן הרים החזון אומר:

אלְהַיְנוּ וְאֶלְהָיִ אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשֻׁלָּשָׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי מֹשֶׁה עַבְדָךְ, הָאָמוֹרָה מִפִּי אָחָרֶن וּבְנֵיו כְּהֵנִים עַם קָדוֹשֶׁיךָ, כָּאָמָר: יְבָרְכֵךְ יְיָ וַיְשִׁמְךָרֶךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יָאָר יְיָ פָּנֵינוּ אֱלֹיכָ וַיְחַנֵּךָ. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יְשָׂא יְיָ פָּנֵינוּ אֱלֹיכָ וַיְשִׁם לְךָ שָׁלוֹם. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שים שלום, טוביה יברכה, (חמים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עטף. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נחת לנו יי אל הינו, תורה חמים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה ורחמים ותמים ושלום, וטוב יחי בעיניך (לברכנו ולאברך את כל עטף ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלוםך).

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: בספר חמים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה ונחמה חן וחסד נזכיר ונכתב לפניך, אנו וכל עטף ישראל, לחמים (טובים) ושלום).

ברוך אפנה כי, המברך את עמו ישראלי בשלוּם, (אמן).

בחזרה החזון אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְرָצֹן אָמְרֵי פִּי וְהַגִּזֵּן לְבִי לְפָנֵיךָ, יְיָ צוֹרִי וְגֹאָלִי.

ויש נהוגין לומר:

אלְהָיִ נְצֹר לְשׁוֹנֵי מֶרֶעַ, וְשִׁפְתֵּי מִדְבָּר מְרַמָּה, וְלִמְקָלֵלִי נְפָשִׁי תְּדוּמָה וְלִמְצֹותִיךָ תְּרִדְךָ נְפָשִׁי,

ונפשי בעפר לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יי אֱלֹהִים, שכל הקטמים עלי לרצה, תפער עצם ותקלקל מתחשבותם. וכן יהי רצון מלפניך יי אֱלֹהִים, שתפארת לי שער תזהה, שער חכמה, שער בינה, שער דעתה, שער פרנסת וככללה, שער חיים, חן וחסד ורוחמים ורצון מלפניך.

יהיו לך רצון אמרדיי ותגינו לבך לפניה, יי צורי וגואלי.

פושע שלש פסיות לאחריו בכירעה אחת וחזר לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומרו:

עשה שלום במרומיו, הוא ברוחמיו, יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל, Amen.

(יהי רצון מלפניך, יי אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהֵינוּ אֱבוֹתֵינוּ, שתבנה בית המקדש במחברה בימינו, ותן חילקנו בתורתך).

במקום שלו ג' פסיות ימודדו ולא יחוור למקומו עד שיגיע החzon לקודשה. בחזרת הש"ץ הקהל צריך לעמוד ולכון לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכות השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בעשרה ימי תשובה אומרים:

אבינו מלכנו חטאנו לפניה.

אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה.

אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמה.

אבינו מלכנו בטל מפנו (כל) גנוזות קשות (ורעות).

אבינו מלכנו חדש עליינו בשורות טובות.

אבינו מלכנו חדש עליינו שנה טובה.

אבינו מלכנו בטל מתחשבות שונאיינו.

אבינו מלכנו חפר עצת אויבינו.

אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמו.

אבינו מלכנו עוצר (נ"א: מען) מגפה מנחתתך.

אבינו מלכנו פלה דבר ורעב ושבוי ומשחית ומגפה מבני בריתך.

אבינו מלכנו זכור כי עפר אנחנו.

אבינו מלכנו קרע רוע גור דינגן.

אבינו מלכנו מחוק שטר חובותינו.

אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ סְלָחْ וְמַחְזֵלֶל לְעֹנוּתֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ מְחֵה וְהַעֲבֵר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגְּדָעֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ הַחַזְירָנוּ בְּתַשְׁוֹבָה שֶׁלְמָה לְפָנֵיכָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ אֶל פְּשִׁיבָנוּ רַיִם מִלְפָנֵיכָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ זָכְרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֵיכָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ בְּתַחְבָּנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ בְּתַחְבָּנוּ בְּסֶפֶר זְכִוּתָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ בְּתַחְבָּנוּ בְּסֶפֶר יְשֻׁועָה וְגַחְמוֹתָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ בְּתַחְבָּנוּ בְּסֶפֶר פְּרָנֵסָה וּכְלָפָלה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ בְּתַחְבָּנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמַחְילָה וּכְפָרָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ הַצְמָחָה לְנוּ יְשֻׁועָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ שָׁמָעַ קָוְלָנוּ חֹסֶן וּרְחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ קָבֵל בְּרָחִים וּבְרָצֹן אֶת הַפְּלִתָּנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ עָשָׂה לְמַעַן שָׁמָךְ וְלֹא לְמַעֲנָנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ עָשָׂה לְמַעַן שָׁמָךְ הַגָּדוֹלָה, הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא.
 אָבִינוּ מִלְפָנָנוּ עָשָׂה לְמַעַן רְחֵמִיךָ הַרְבִּים וְחַסְדֵּיךָ הַגָּדוֹלִים וּרְחֵם עָלֵינוּ וְהַוְשִׁיעָנוּ.

נפילת אפים

אין אומרים תחנון במנחה ביום שאין אמורים תחנון בשחרית (ראה עמ' 32) וכן לא במנחה שלפני הימים ההם, חוץ ממנה ש לפניהם ערבית ר"ה וערוב יה"כ. אין נפילת אפים בלילו, בין השימושות ובמקום שאין ס"ת יאמר התchingה ללא נפילת אפים.

רְחוֹם וְחַנּוּן חַטָּאנוּ לְפָנֵיכָה, רְחֵם עָלֵינוּ (והוֹשִׁיעָנוּ).

לְזֹוד אֶלְיךָ יְיָ נְפָשֵׁי אַשָּׁא. אֶלְהֵי בָּךְ בְּטַהֲתֵי אֶלְ-אָבוֹשָׁה, אֶלְ-יעַלְצָה
 אוֹיְבֵי לֵי. גַם כָּל-קָנִיךָ לֹא יְבָשָׁג, יְבָשָׁו הַבּוֹגָדִים רַיִם. דָּרְכִיךָ יְיָ
 הַזְדִּיעָנוּ, אַרְחֹזָתִיךָ לְמַדְנֵי. הַדְרִיכָנוּ בְּאַמְתָךְ וּלְמַדְנֵי כִּי-אַתָּה אֶלְהֵי

ישעַי, אָוֹתָךְ קַוִּיתִי כָּל-הַיּוֹם. זֶלְרַדְמִיךְ יְיָ וְחַסְדֵּיךְ, כִּי מְעוֹלָם הַמֶּה.
 חֲטָאתָנוּ נָעוֹרִי וּפְשָׁעִי אַל-תַּזְפֵּר, בְּחַסְדְךָ זֶרְדְּלִי-אַתָּה, לְמַעַן טוֹבָךְ
 יְיָ. טֻוב-זְנִישָׁר יְיָ, עַל-כֵּן יוֹרָה חֲטָאים בְּדַרְךָ. יַדְרֵךְ עֲנוּוּם בְּמַשְׁפָט,
 וַיַּלְמֵד עֲנוּוּם דַּרְכֵו. כָּל-אֲרֻחוֹת יְיָ חָסֵד וְאַמְתָה, לְנַצְרֵי בְּרִיתָהוּ וְעַדְתָּיו.
 לְמַעַן-שָׁמֶךְ יְיָ, וְסַלְחָתָה לְעָנוּמִי כִּי רַב-הָוָא. מִזְהָה הָאִישׁ יָרָא יְיָ, יוֹרָנוּ
 בְּדַרְךָ יְבָחר. נַפְשׁוֹ בְּטוֹב תָּלִין, וַזְרָעוֹ יְרַשְׁ אָרֶץ. סֹוד יְיָ לִירָאָיו,
 וּבְרִיתָהוּ לְהֽוֹדִיעָם. עַנִּי פְּמִיד אַל-יְיָ, כִּי הַוְאִיּוֹצְיאָ מִרְשָׁתָה רְגָלִי.
 פָּנָה-אֲלִי וְחַגְנִי, כִּי-יחִיד וְעַנִּי אָנִי. צָרוֹת לְבָבֵי הַרְחִיבָה, מִפְצִיקּוֹתִי
 הַזְּצִיאָנִי. רָאה עָנוּי וְעַמְלִי, וְשָׂא לְכָל-חַטָּאוֹתִי. רָאה-אִיבִּי כִּי-רָבוּ
 וְשָׂנָאת חַמֵּס שְׁגָנוֹנוּ. שְׁמָרָה נַפְשִׁי וְחַצְילָנִי, אַל-אָבוֹשָׁ כִּי-חַסִּיתִי בָּהּ.
 תָּם-זְנִישָׁר יְצָרָנוּ, כִּי קַוִּיתִיהָ. פָּדָה אֱלֹהִים אֶת-יִשְׂרָאֵל, מִפֶּלֶץ-רוֹתָיו.

וְאָנָחָנוּ לֹא גַּדְעַ מַה-נָּעָשָׂה כִּי עַלְיכָה עִינָנָנוּ. זֶלְרַדְמִיךְ יְיָ וְחַסְדֵיךְ,
 כִּי מְעוֹלָם הַמֶּה. אַל-תִּזְכְּרָלָנוּ עֲוֹנָתָ רָאשָׁנִים, מַהְרָה יַקְרָמוּנוּ רְחַמִּיךְ,
 כִּי דְלָונָנוּ מָאָד. חַגְנָנוּ יְיָ חַגְנָנוּ, כִּי-רָב שְׁבָעָנוּ בּוֹז. בָּרוֹגֵן רְחַם תַּזְפּוֹר.
 כִּי-הָוָא יַדְעַ יְצָרָנוּ, זְכוּר כִּי-עַפְרָ אָנוֹחָנוּ. עַזְרָנוּ אֱלֹהִי יְשַׁעַנָּנוּ עַל-דָּבָר
 בְּבּוֹד-שָׁמֶךְ, וְחַצְילָנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שָׁמֶךְ.

החzon אומר :

יְתַגְּדֵל וַיְתַקְּדֵשׁ שָׁמִيهָ רְבָא (עונים: אָמָן). בְּעַלְמָא דִי בְּרָא כְּרֻעֹותִיהִי,
 וַיַּמְלִיךְ מִלְכֹותִיהִ בְּחַיִיכְזָון וּבְיוֹמִיכְזָון וּבְחַיִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמָן (וגם הקהיל אומר : אָמָן. יְהָה שָׁמִيهָ רְבָא מִבְּרָה),
 לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמָא יְתַבְּרָה), וַיִּשְׁפְּבָחָ וַיִּתְפָּאָר וַיִּתְרּוּםָם וַיִּתְנַשְּׁא
 וַיִּתְעַלָּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שָׁמִיהָ דְקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמָן).
 לְעַילָא לְעַילָא מִן כָל בְּרִכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁיבָתָה וְנַחֲמָתָא דְאַמְרָן
 בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמָן (עונים: אָמָן).

תתקבל צלותהון ובעותהון דכל בית ישראל, קדם אבוחון דבשמייא,
ואמרו אמן (עונים: אמן).

יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים (עלינו ו) על כל ישראל,
ואמרו אמן (ועונים: אמן). **עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו, יעשה**
שלום (עלינו ו) על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

אם יש בהאי אדם החיב באמירת קדיש, אומרם כאן מזמור של יום (עמ' 49 ואילך)
או מזמור ס"ז (כמנהג ק"ק רומה) כדלקמן ואחריו קדיש יתום:

למנצח בנגינת מזמור Shir. אלhim יתגנו יברכנו, יאר פניו אנטנו
סללה. לדעת הארץ דרכך, בכל גוים ישועתך. יודוך עמים אלהים,
יודוך עמים כלם. ישמחו וירגנו לאומים, כי-תשפט עמים מישר,
ולאומים הארץ פנהם סלה. יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם.
ארץ נחנה יבולה, יברכנו אלהים אלהינו. יברכנו אלהים, וייראו
אותו כל-אסיס הארץ.

יתגדל ויתקדש שםיה רבא (עונים: אמן). **בעלםא די ברא כרעומיה, וימליך**
מלכوتיה בחיכונן ובויימיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב,
ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). **יהא שםיה רבא מברך, לעלם ולעלמי**
עלמי יתברך), וישבח ויתפאר ויתרומים ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחלל
שםיה דקדשה בריך הוא (עונים: אמן). **לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא,**
תשבחתא וגחמתא דאמין בעלםא, ואמרו אמן (עונים: אמן).
יהא שלמא רבא מן שמייא וחיים טובים (עלינו ו) על כל ישראל, ואמרו אמן
(ועונים: אמן). **עשה שלום במרומיו, הוא ברחמיו, יעשה שלום (עלינו ו) על**
כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

בערב שבת חנוכה מדליקין כאן את הנרות.

סדר ערבית לימי חול

יש נהגים לומר השיר של הלויים ואח"כ אומר:
(שיר המעלות. הנה ברכו אתה לנו כל עברי יי, העמדים בבית-הו בלילהות.
שאיידכם קדש, וברכו אתה יי. ברכך יי מציון, עשה שמים הארץ.

יי צבאות עמו, משגב לנו אלהי יעקב סלה. לי צבאות, אשריך אדם בטם בה.
 לי הושעה, הפלך יענו ביום-קראנא. בשלום יתדו אשכבה וऐשן, כי-אתה
 לי לבד, לבטח תושיבני. תודיעני ארוח חיים, שבע שמחות אתה-פניך, נעמות
 בימיך נצח. מי יתן מציון ישראל, בשוב לי שבות עמו, גל יעקב
 ישmach ישראל. יומם יצנה לי חסדו ובלילה שירה עמי, תפלה לאל חי. ותשועת
 צדיקים מני, מעוזם בעת צרה. ויעוזרנו לי ויפלטם, יפלטם מרשעים וירושעים,
 כי-חסנו בו. חזקו ונאמץ לבכם, פל-המיחלים לי).

והוא רחים יכפר עון ולא-ישראלית, והרבה להשב אפו, ולא-יעיר
 כל-חמתו. לי הושעה, הפלך יענו ביום-קראנא.

החzon אומר: **ברכו אתה לי המברך.**

הקהל אומר ואחריו החzon: **ברוך לי המברך לעוזם ועוד.**

ברוך אתה לי, אלהינו מלך העוזם, אשר ברכו מערב ערבים,
ובחכמה פותח שעריהם, וכתובינה משנה עתים, ומחליף את הזמנים,
ומסדר את הפוכבים במושבותיהם ברכתך כרצונו. בורא יומם ולילה,
גולם אור מפני חשך וחשך מפני אור. המבורך יום ומבייא ליל,
המבדיל בין יום ובין לילה, לי צבאות שמו, ושמו אל חי וקם פמיד
הוא מלך עליינו לעוזם ועוד. ברוך אתה לי, המערב ערבים.

אַהֲבָת עֹלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ אַהֲבָת, תּוֹרָה וְמִצּוֹת חֲקִים וּמְשֻׁפְטִים
אָוֹתָנִי לְפִדָּת, עַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּשֶׁכְבָנָנוּ וּבְקִוְמָנוּ תְּן בְּלִבְנָנוּ, לְשִׁיחָ
בְּחַקִּי רְצֹנָךְ, וְגַשְׁמָחָ וְגַעֲלָזָ בְּדָבְרִי (תְּלִמוד) תּוֹרָתֶךָ וּבְמִצּוֹתֶךָ
(וּחַקּוֹתֶךָ) לְעוֹלָם וְעַד. כִּי הֵם חַיָּנוּ וְאוֹרֵךְ יָמָינוּ וּבְהָם נְהָגָה יוֹמָם
וּלְילָה, וְאַהֲבָתֶךָ אֶל פִּסְרָמָנוּ עַד נְצִחָה נְצִחִים. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אֲוֹהָב
אֶת עַמּוּ יִשְׂרָאֵל.

יכוּן לְקִים מִצּוֹת עֲשָׂה מִתְחֻרְהָה וּלְקִבְרָה עַל מַלְכוֹת שָׁמִים, צַרֵּיךְ לְדַקְדַּק בָּאוֹתִותָה וּלְהַשְׁמִיעַ
לְאוֹנוֹ מָה שָׁמֹצִיא בְּפִיו, אָם לֹא כַּיּוֹן לְבוּ בְּפָסּוֹק וּרְאֵשׁ לֹא יֵצֵא אֲפִילוּ בְּדִיעָבָד, אֵין הַחֽוֹן צַרֵּיךְ
לְהַנִּימֵּךְ קָולוּ בְּפֶסְקֵי הַתוֹּכָה שְׁבָקְרִיאָת שָׁמָעַ.

המתחפלל יחיד אומר: אל מלך נאמן.

שְׁמָע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד.

אָוֹם בְּלָחֶשׁ: בָּרוּךְ שֵׁם בְּבָזֵד מַלְכוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד.

וְאַהֲבָת אֶת יְיָ אֱלֹהֵיךְ בְּכָל־לְבָבְךְ וּבְכָל־גַּפְשְׁךְ וּבְכָל־מְאֹדֶךְ. וְהִזְוִי
הַדָּבָרִים הָאֶלְהָ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֹעַ הַיּוֹם עַל־לְבָבְךְ. וְשִׁנְגָּתָם לְבָבְךְ
וְדִבְרָתָם בְּשִׁבְתָּךְ בְּבִיתְךָ וּבְלִבְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשֶׁבֶבְךְ וּבְקוּמָךְ.
וּקְשָׁרָתָם לְאַזְּתָּךְ וְהִזְוִי לְטַפְתָּה בֵּין עֵינֵיךְ. וּכְתָבָתָם עַל־מִזְזָות
בִּיתְךָ וּבְשֶׁעָרָיךְ.

וְהִזְוִי אָסְ-שְׁמָע תְּשִׁמְעוֹ אֶל־מִצּוֹתִי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֹה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת־יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל־לְבָבְכֶם וּבְכָל־גַּפְשְׁכֶם. וּנְתַתִּי
מִטְרָאָרְצָכֶם בְּעַתּוֹ יוֹרָה וּמְלֹקוֹשׁ וְאַסְפָּתָךְ דְּגַנְךָ וּתְירַשָּׁךָ וּנְצָהָרָךָ.
וּנְתַתִּי עַשְׁב בְּשִׁדְךָ לְבַהֲמַתָּךְ וְאַכְלָתָךְ וְשִׁבְעָתָךְ. הַשְּׁמָרוּ לְכֶם פָּנֵי יִפְתָּחָ
לְבָבְכֶם וְסְرָפָם וְעַבְדָתָם אֱלֹהִים אֶחָרִים וְהַשְׁתְּחוּוֹתָם לְהָם. וְחַרָּה
אֲפִ-יְיָ בְּכֶם וְעַצֵּר אֶת־הַשְׁמִינִים וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהַאֲדָמָה לֹא תַּתְנוּ
אַתְּ-יִבּוֹלָה וְאַבְדָתָם מִהְרָה מַעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְיָ נִתְנוּ לְכֶם.
וְשִׁמְתַּטְמֵל אֶת־דְּבָרַי אֱלֹהָ עַל־לְבָבְכֶם וְעַל־גַּפְשְׁכֶם וּקְשָׁרָתָם אֶתְכֶם לְאַזְּתָּךְ

על-זִדְכָם וְהִיו לַטּוֹפֶת בֵין עֵינֵיכֶם. וּלְמִדְתָם אַתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדִבָר
בָם בְשִׁבְתָה בְבִיתְך וּבְלִבְתָה בְדָרְך וּבְשִׁבְבָה וּבְקִוָה. וּכְתִבְתָם
עַל-מִזּוֹזָה בִיתְך וּבַשְׁעָרְיךָ. לְמַען יַרְבו יְמִיכֶל וַיְמִי בְגִינֵיכֶם עַל הַאֲדָמָה
אֲשֶר גַשְׁבָע יי' לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לְהָם כִימִי הַשָּׁמִים עַל-הָאָרֶץ.
וַיֹאמֶר יי' אֱל-מֹשֶה לְאָמֵר. דָבָר אֶל-בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֶל-הָם וְעַשֵו
לְהָם צִיצָת עַל-כִּנְפֵי בְגִדְיָהָם לְדָרְתָם וּגְתָנוּ עַל-צִיצָת הַכֶּנֶף פְתִיל
תְּבָלָת. וְהִיָּה לְכֶם לְצִיצָת וְרִאִיתָם אֶת-זְכָרָתָם אֶת-כָל-מִצּוֹת יי'
וְעַשִׂיתָם אַתָם וְלֹא-תַתְהִיר אֶחָרֵי לְבָבְכֶם וְאֶחָרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶר-אַתָם
זֹנִים אֶחָרֵיכֶם. לְמַען תִזְכְרוּ וְעַשִׂיתָם אֶת-כָל-מִצּוֹת וְהִיָּתָם קְדָשִׁים
לְאֱלֹהִיכֶם. אֲנֵי יי' אֱלֹהִיכֶם אֲשֶר הָזָאתִי אֶתְכֶם מִארֶץ מִצְרָיִם לְהִזְות
לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנֵי יי' אֱלֹהִיכֶם. (הציבור אומר: אָמָת).

החזון חורר ואומר: יי' אֱלֹהִיכֶם אָמָת.

וְאָמְנוֹנָה כֵל זֹאת וְקִים עַלְינוּ, כִי הַוָא יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זֹולָתוֹ, וְאֵנָהָנוּ
יִשְׂרָאֵל עָמוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיד מִלְכִים, הַגּוֹאֵלנוּ מִלְכָנוּ מִכֶּפֶת כָל עַרְיאִים.
הַאֵל הַגְּפָרָעָ לָנוּ מִצְרַיִם, הַמְשֻלָם גָמִיל לְכָל אוֹיְבִי נִפְשָׁנוּ. הַשֵּׁם
נִפְשָׁנוּ בְחִים, וְלֹא נִמְתַן לְמוֹת רַגְלָנוּ. הַמְּדֹרִיכָנוּ עַל בְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ,
וַיַּרְמִים קָרְגָנוּ עַל כָל שׂוֹנְאֵינוּ. (הַאֵל) הַעֲוָשָׂה לָנוּ נִסִים וַיַּקְרַבָּהּ בְּפֶרֶעה,
אוֹתֹת וּמוֹפְתִים בְאַדְמָת בְנֵי חֶם. הַמִּכָּה בְעַבְרָתוֹ כָל בְּכוּרֵי מִצְרָיִם,
וַיֹּצֵא יִשְׂרָאֵל עָמוֹ מִתּוֹכָם לְחִരוֹת עֲזָלָם. הַמִּעְבֵר בְנֵיו בֵין גִזְרֵי יִם
סוֹף, אֶת רַזְפֵיכֶם וְאֶת שׂוֹנְאֵיכֶם בְתְהוֹמוֹת טְבָע, וְרָאוּ בְנֵים אֶת
גִבּוֹרָתוֹ, שְׁבָחוּ וְהִזְדוֹגְלוּ לְשָׁמוֹ, וּמְלִכּוֹתוֹ בְרִצּוֹן קָבְלוּ עַלְיהֶם. מָשָׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְך עֲנוּ שִׁירָה בְשִׁמְחָה רֶפֶה וְאָמְרוּ בְלָם: מִידְכָמָה
בְאַלְם יי', מֵי כָמָה נָאָדָר בְקָדְשָׁ, נָוָא תְהִלָת עֲשָׂה פֶלֶא. מְלִכּוֹתָךְ
רָאוּ בְנֵיךְ, בּוֹקָע יִם לְפָנֵי מָשָׁה, זֶה אֵל עֲנוּ וְאָמְרוּ: יי' יָמָלֵך לְעַלְם

יעד. ונאמר: **כִּי־פְּרָדָה יְיָ אֶת־יַעֲקֹב**, וְגַאֲלוּ מֵיד חַזְקָמָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבָנָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידָנוּ מִלְּפָנָיו לְחַיִים (טובים) וְלְשָׁלוֹם, וּפְרֹוֹשׁ עַלְנוּ סְפָת שְׁלוֹמָךְ, וְהַגֵּן בְּעָדָנוּ, וּתְקַנֵּנוּ בְּעָצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיכְךָ, וְהַשְׁעִינָנוּ (מִהָּרָה) לְמַעַן שְׁמָךְ, וְהַסֵּר מִעַלְינוּ אוֹיֵב, דָּבָר וְחֶרֶב וְרַעַב וְגַזֵּן וְאַנְחָה, וּשְׁבָר (וְהַסְּרָר) שְׁטָן מִלְּפָנָינוּ וּמִאַתָּרָינוּ, וְשָׁמַר צָאתֵנוּ וּבוֹאנוּ מִעַתָּה וְעַד עַזְלָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שָׁמַר עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעַד, אָמֵן.

אומרים בלחש: **בָּרוּךְ** יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יְמָלֵךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ יְיָ מִצְיוֹן שְׁכִינָה יְרוֹשָׁלָם, הַלְלוּיָה. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, עֲשָׂה נְפָלוֹת לְבָדוֹ. וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבָדוֹ לְעוֹלָם וַיִּפְלַּא כְּבָדוֹ אֶת־כָּל הָאָרֶץ, אָמֵן וְאָמֵן. יְהִי כְּבָוד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְּמַעַשָּׁיו. כִּי לְאִיטְשׁ יְיָ אֶת־עַמוֹּ בְּעַבוּר שְׁמוֹ הַגָּדוֹל, כִּי הַזָּאִיל יְיָ לְעַשׂוֹת אֶתְכֶם לוֹ לְעַם. וַיַּרְאַכְלָהָם וַיַּפְלַּו עַל־פְּנִיהם, וַיֹּאמְרוּ יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים. וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. יְהִי־חָסְדָךְ יְיָ עַלְינוּ, כִּאֵשֶׁר יִתְּלַנֵּנוּ לְךָ. הַוְשִׁיעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְקִבְצָנוּ מִן־הָגּוֹיִם, לְהַדּוֹת לְשֵׁם קָדְשָׁךְ, לְהַשְׁפַּבֵּחַ בְּתַהְלָתֶךָ. כָּל־גּוֹיִם אֲשֶׁר עֲשִׂית יִבּאוּ וַיִּשְׁתַּחַווּ לִפְנֵיךְ אָדָני, וַיַּכְבְּדוּ לְשָׁמָךְ. כִּי־גָדוֹל אַתָּה וְעֲשָׂה נְפָלוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָדָךְ. וְאַנְחָנוּ עַמָּךְ וְצָאן מְרֻעִיתֶךָ נוֹדָה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וְדוֹר נְסִפְר תַּהְלָתֶךָ. בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם נְפָשׁוֹת בָּרוּךְ יְיָ בְּלִילָה, בָּרוּךְ יְיָ בְּשִׁכְבָּנוּ, בָּרוּךְ יְיָ בְּקוֹמָנוּ. בַּיּוֹם נְפָשׁוֹת הַמִּים וְהַמִּתִּים. אֲשֶׁר בַּיּוֹם נְפָשׁ כָּל־חַי, וְרוּחַ כָּל־בָּשָׂר־אִישׁ. בַּיּוֹם אֲפָקִיד רֹוחִי, פְּדִית אָתַּה יְיָ אֶל אֶתְמָת. אֱלֹהֵינוּ שְׁבָשָׁמִים, יְחִיד שְׁמָךְ וְקִים זְכָרָךְ וּמְלֻכָּתֶךָ פְּמִיד, הוּא יְמָלֵךְ עַלְינוּ לְעוֹלָם וְעַד. עד כאן בלחש.

תְהִלָּה נֶבֶע לַרְוֶכֶב בְּעֲרֻבּוֹת, לֹא ל הַמְפֹאָר בְּמִקְהָלוֹת קָדוֹשִׁים. בָּרוּךְ אָתָּה יְיָ, מֶלֶךְ אֵל מֶלֶךְ עָד וְקָדִים לְגַנְצָח.

הՁן אומר:

וַתַּגְדַּל וַתַּקְדַּשׁ שְׁמֵיהַ רְבָּא (עוניים: אָמַן). בַּעֲלָמָא דִי בָּרָא כְּרֻעֹתִיהַ, וַיַּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיהַ בְּחַיִיכֹון וּבְיוּמִיכֹון וּבְחַיִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא, וּבְזָמָן קָרִיב, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (וגם הקהל אומר: אָמַן). יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָּא מְבָרָךְ, לְעַלְםָ וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתָבֵךְ), וַיַּשְׁפַּח וַיַּתְּפַאַר וַיַּתְּרַומֵּם וַיַּתְּנַשֵּׁא וַיַּתְּעַלֵּה וַיַּתְּהַדֵּר וַיַּתְּהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָּקָוְךָא בָּרִיךְ הוּא (עוניים: אָמַן). לְעַילָא לְעַילָא מַן כֵּל בְּרַכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דָאָמִין בַּעֲלָמָא, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (עוניים: אָמַן).

בראש חודש מכריזים: "ראש חודש"; בחנוכה ופורים שושן מכריזים: "על הנסים".

אָדָנִי שְׁפַתִּי תִּפְתַּח, וַיְיִגְיד תְּהִלָּתְךָ.

בָּרוּךְ אָתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם, אֱלֹהֵי יַצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים וּקוֹנֶה אֶת הַפְּלָל וּזְוֹכֶר חֲסִידִי אֲבוֹת, וּמַבְיאֵ גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיכֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: זְכָרָנוּ לְחַיִים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִים, וְכַתְבָנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִים, לְמַעַן אֵל חַי).

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵ וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אָתָּה יְיָ, מַגֵּן אֲבָרָהָם.

אָתָּה גּוֹבֵר לְעוֹלָם אָדָנִי, מַחְיֵה מַחְיִים אָתָּה רַב לְהַוְשִׁיעַ.

בקין: מַוְרִיד הַטָּל

בחורף: מַשִּׁיב הָרִוחַ וּמַוְרִיד הָגָשָׁם

מַכְלִיל חַיִים בְּחַסֵּד, מַחְיֵה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים, סָומֵךְ נוֹפְלִים וּרְופָא

חולים, מתייר אָסּוּרִים, וּמְקַיִם אָמֹנוֹתָו לֵישֶׁגֶי עַפְרָה, מֵכָמוֹךְ בַּעַל
גבורות ומי דומה לך, מלך מימות ומחיה (ו)מצמיח לנו ישועה.
(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: מי כמוך אב ברוחמים, זכור יצוריך ברוחמים ממית
וימחיה).

ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי', מHIGH הפתים.

לדור ודור נמליך לך, כי הוא לבדו מרים וקדוש, ושבחך אלהיינו
מפניו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש (בעשרה ימי תשובה: הפלך הקדוש).

אתה חונן לאדם דעת, ומלאך לאנוש בינה וחגנו מאותך דעתה ובינה
והשכל. ברוך אתה יי', חונן הדעת.

השיבנו אבינו לתורתך, ורבכנו במצוותך, וקרבנו מלכנו לעבודתך,
ויחזירנו בתשובה שלמה לפניו. ברוך אתה יי', הרוצה בתשובה.

סלח לנו, אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב
וסליח אתה. ברוך אתה יי', מנין הפעלה לסלוח.

ראה נא בעניינו וריבבה ריבנו, וגאלנו מלכנו מהרה למען שמה, כי
(אל) גואל חזק אתה. ברוך אתה יי', גואל ישראל.

רפאנו יי' אלהיינו ונרפא, הוšíענו ונושעה, כי תחלנו אתה, והעליה
רפואה שלמה לכל מפחתינו (וכל תחליאינו), כי אל רופא רחמן
ונאמן אתה. ברוך אתה יי', רופא חולין עמו ישראל.

ברך עליינו, יי' אלהיינו, את נשנה זאת לטובה ואת כל מני
חבותך, ותן טל (בחורף מוסיפים: ומטר) לברכה על (כל) פניהם קדימה
ושבע את העולם מברכותיך, ותן ברכה, רצחה והצלחה בכל מעשה

ידינו, וברוך אָתָּה שְׁנָתוּנִינוּ פְּשָׁגִים הַטוֹבָות הַמִבּוֹרְכּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶבְרָךְ הַשָּׁנִים.

תָקֻעַ בְשׂוֹפֵר גָדוֹל לְחַרְוִתָנוּ, וְשָׁא נִסْ לְקַבֵּץ גָלוּתָנוּ, (וּקְבָצָנוּ יְחִדָמָרְבָע כְּנָפּוֹת הָאָרֶץ לְאַרְצָנוּ). בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶקְבֵּץ נְדָחִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

הַשִּׁבְתָה שׁוֹפְטִינוּ בְּבָרָאשׁוֹנָה וַיּוּצְאִינוּ בְּבִתְחָלָה, וּתְמָלֵךְ עָלֵינוּ אַתָּה (מִהָרָה) לְבָדֵךְ (בְּחִסְדָךְ וּבְרָחְמָיו), בָּצָדָק וּבְמִשְׁפָט. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ אָהָב צְדָקָה וּמִשְׁפָט (בעשרה ימי תשובה: הַמְלָךְ הַמִשְׁפָט).

וְלִמְלָשִׁינִים בֶּל תָהִי תָקֻה, וְכָל הַמִּגְנִים כָּלֵם כְּרָגָע יַאֲבוֹד, וְכָל אֹזְבִּיךְ מִהָרָה יַכְרֹתָו, וּמְלֻכּוֹת זְדוֹן מִהָרָה תַּעֲקֹר וַתְשַׁבֵּר וַתְכַנֵּיעַ אֹתָם בִּמְהָרָה בִּימָנוּ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, שׂוּבָר אֹזְבִּים וַתְכַנֵּיעַ זְדִים.

עַל הַחֲסִידִים וּעַל הַצְדִיקִים וּעַל אָגָרִי הַאָזָק וּעַל פְּלִיטָת עַמּוֹק בֵית יִשְׂרָאֵל, יְהָמוֹ (נָא) רַחֲמֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְמִן שָׁכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְשָׁמֶךְ הַטּוֹב בָּאָמֶת, וּשְׁים חָלְקָנוּ עַמּוּם, לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְךָ בְּתָחָנוּ מֶלֶךְ עוֹלָמים. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְצִדְיקִים.

וְלִירוּשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחְמִים פְּשָׁבוּ, וּבְנָה אֹתָה בְּנֵין עוֹלָם בִּמְהָרָה בִּימָנוּ.

בליל תשעה באב אמראים :

רְחִם יְיָ אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּעַל יִשְׂרָאֵל עַפְקָה, וּעַל יְרוּשָׁלָם עִירָךְ, וּעַל צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבָדָךְ, וּעַל הַעִיר הַאֲכַלָה הַחַרְבָה וַהֲשׂוֹמְמָה, הַגְּתָנוֹנָה בַּיָּד זָרִים, הַרְמָוֹסָה בְּכָף עַרְיאִים, וַיְבָלָעָה לְגִיּוֹנוֹת, וַיְיַרְשָׁוֹה עַוְבָדִי אֲלִילִים וּלְיִשְׂרָאֵל עַפְקָה נְמָתָה וּלְרָעָעָע יַעֲקֹב יְרַשָּׁה הַוּרְשָׁפָה. נִעְרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה, וַחֲקִיאָה מִאָרֶץ דָוִיה, נִטָּה עַלְיהָ בְּנַחַר שְׁלוֹם, וּכְנַחַל שְׁוֹטֶר כְּבָוד גּוֹים, כִּי בְאַשׁ הַצְּפָה, וּבְאַשׁ אַתָּה עַתִּיד לְבִנּוֹתָה, כְּאָמֹר וְאַנְיָ אֲהִיה-לָה נָאָם יְיָ חֹמֶת אַשׁ סְבִיב וּלְכָבֹוד אֲהִיה בְּתוֹכָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מְנַחַם צִיּוֹן עִירָוֹ וְאֲבָלִי עַמּוֹ וּבְנָה יְרוּשָׁלָם.

ברוך אָתָּה יְיָ, בָּרוּךְ יְרוֹשָׁלָם.

אֶת צַמְחֵךְ דָּוד עֲבָדֶךְ בְּמִתְרָה מִצְמִיחָה, וְקָרְנוֹתֶךְ תְּרוּם בִּישְׁוּעָתֶךְ, כי
ליישועתך קיינו כל הימים. **ברוך אָתָּה יְיָ, מִצְמִיחָה קָרְן יְשֻׁעָה.**

**שָׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוֹס וְתָגָנוּ וְרָחָם עָלָינוּ, וְקָבַל בְּרָחָםִים
וּבְרָצֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ וְאֶת תְּחִנָּתֵנוּ, כִּי אֲבָם מֶלֶא רָחָםִים רַבִּים אָתָּה
הוּא מְעוֹלָם, וְלֹא נִשְׁׂוּב רַיִקָּם מַלְפָנִיךְ.**

בליל ט' באב היחיד הצם מוסיף:

עֲנָנוּ יְיָ עֲנָנוּ בַּיּוֹם צוֹם תְּעִינָתֵנוּ כִּי בָּצָרָה גְדוֹלָה אֲנָהָנוּ, וְאֶל פְּעָלָם אָזְנָךְ מִשְׁמֹועַ תְּפִלָּתֵנוּ,
וְאֶל תְּעָלָם מִבְּקָשָׁתֵנוּ. הַיְהּ נָא קָרוֹב לְשֹׁעָנוּ, (נ"א: לְשֹׁעָתֵנוּ) טָרַם נִקְרָא אָתָּה מְעָנָה, כִּי
שָׁנָאָמָר: וְהַיְהּ טָרַם יִקְרָאוּ וְאַנְּנָה, עוֹד הוּם מִנְבָּרִים וְאַנְּנָה אֲשָׁמָע, כִּי אָתָּה פּוֹדֵה וּמְזַלֵּל
בְּכָל עַת צָרָה וְצֹוקָה.

כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה וְתְּחִנָּנָה אָתָּה. ברוך אָתָּה יְיָ, שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה.
**רְצָחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלָּתֵם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה
לְדִבְרֵיכָה בִּיטָּח, וְאַשְׁיִי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלָּתֵם מִתְרָה בָּאֲהָבה תְּקַבֵּל בְּרָצֹן,
וְתַּהְיִי לְרָצֹן פָּמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמְךָ.**

בראש חורש ובחול המועד אומרם:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלה וְיָבָא, יָגִיעַ, יָרָאָה וְיָרָאָה, וְיִשְׁמַעַ, וְיִפְּקַד,
וְזָכְרָנוּ וְזָכְרָוּ אֲבוֹתֵינוּ, וְזָכְרָוּ יְרוֹשָׁלָם עִירָה, וְזָכְרָוּ מֶשִׁיחָה בָּן דָוד עֲבָדֶךָ, וְזָכְרָוּ
כָל עַמְךָ בֵית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ (לְפָלִיטה) לְטוּבָה, לְחַן וּלְחַסֵד וּלְרָחָםִים וּלְרָצֹן בַּיּוֹם
(בראש חדש: לְאַשְׁר הַתְּרַדֵּשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חַג הַמְצֻוֹת הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חַג
הַסְּכּוֹת הַזֶּה) זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָו לְטוּבָה, וּפְקָדָנוּ בָו לְבָרְכָה, וְהַזְּשִׁיעָנוּ בָו לְחַיִם
טוֹבִים, בְּדִבְרֵר יְשֻׁעָה וְרָחָםִים, חַס וְתָגָנוּ וְרָחָם עָלָינוּ וְהַזְּשִׁיעָנוּ, כִּי אֱלֹיךְ עֲנָנוּ,
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרָחָם אָתָּה.

וְתַחְזִינָה עִגִּינוֹ בְשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן וְלִירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְּרָחֶםִים כְמֵאֹzo. בְּרוּךְ אַתָּה יְהִי, הַמְּחַזֵּיר בְּרָחֶםִיו שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ, שָׁאַתָּה הוּא יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, על חַיָּינוּ הַמְּסֻורִים בְּיִצְחָק וְעַל נְשָׂמֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ, וְעַל נְסִיךְ שְׁבָכֶל יוֹם רַיּוֹם עָמָנוּ וְעַל נְפָלָאָותִיךְ וְטוֹבָותִיךְ שְׁבָכֶל עַת, עָרֶב וּבָקָר וְצָהָרים, הַטּוֹב כִּי לֹא בָּלוּ רְחָמִיךְ, כְּמַרְחָם כִּי לֹא מִמּוּ תְּסֻדֵּיךְ וּמְעוֹלָם קְוִינוּ לְךָ. לֹא הַכְּלָמָתָנוּ יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עַזְבָּתָנוּ וְלֹא הַסְּתָרָתָ פְּנֵיכְ מִמְּנָנוּ.

בחנוכה ובפורים אמרו:

על הנשים ועל הגבירות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפירות שעשית
עָמָנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ, בִּימִים קָהִם בָּזְמָן כֵּה,

בפורים	בחנוכה
<p>בִּימִי מְרַדְכִּי וְאַסְטָר בְּשִׁוְישָׁן הַבִּירָה, כְּשַׁעַם דָּעַלְתָּם הַקְּנוּ הַרְשָׁעָה, וּבְקַשׁ לְהַשְׁמִיד, לְהַרְוגָּ וְלֹא בָּדַד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנְעָר וְעַד זָקָן, טָר וּגְנִים, בִּיּוֹם אֶחָד בְּשִׁלְשָׁה עָשָׂר לְחַדְשָׁ שָׁנִים עָשָׂר, הַוָּא חָרֵשׁ אָדָר, וְשָׁלָלָם לִבּוֹז. וְאַתָּה בְּרָחֶמִיךְ קָרְבָּים הַפְּרָתָ אֶת עַצְתָּו, וְקָלְקָלָתָ אֶת מְחַשְּׁבָתוֹ, וְהַשְׁבָּוֹתָ לֹא גַּמְולָו בְּרָאָשׁוֹ, וְתָלָו אָתוֹ וְאֶת בְּנֵי עַל הַעַזְן. וּכְשָׁם שָׁעַשִּׁית עַמְּהָם גָּס, כֵּן עָשָׂה עָמָנוּ יְהִי אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וּנְסִים בְּעֵית הַזֹּאת, וּנְזֹהָה לְשָׁמֶךְ הַגָּדוֹלָ סָלה.</p>	<p>בִּימִי מְפִתְחָה בָּן יְחִינָן פָּהָן גָּדוֹל תְּשִׁמְוֹנָא וּבְנִיו, כְּשַׁעַמְנָה עַלְיָהָם מְלָכוֹת יְהוָה לְשָׁכָנָם מִתּוֹרָתָךְ וּלְהַעֲבִירָם מִחְקֵי רַצׁוֹנָה, וְאַתָּה בְּרָחֶמִיךְ קָרְבָּים עַמְדָתָךְ לְהָם בְּעֵית צְרָתָם, רַכְבָּת רַכְבָּם, דָנַת אֶת דִינָם, נִקְמַת אֶת נִקְמָתָם, מִסְרָת גְּבוּרִים בַּיַּד חַלְשִׁים, וּנוּבִים בַּיַּד מַעֲשִׁים, וּטְמָאִים בַּיַּד טָהָוריִים, וּרְשָׁעִים בַּיַּד צָדִיקִים, וּזְדִיקִים בַּיַּד עֲוֹסָקִי תּוֹרָתָךְ. וְלֹךְ עֲשִׁית שָׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָם, וְלֹעַמְךְ יְשֹׁוֹאָל עֲשִׁית תְּשֻׁועָה גָּדוֹלה. וְאַחֲרָךְ בָּאוּ בְּנֵיךְ לְדִבְרָךְ בִּיטָּה, וְפָנָה אֶת חַיְלָךְ, וְתַהֲרִי אֶת מַקְדָּשָׁךְ, וְהַדְלִיקוּ גְּרוֹת בְּחִצְרוֹת קָרְדָּשָׁךְ, וְקַבְעָוָם שְׁמוֹנָה יָמִים בְּהַלֵּל וּבְהַזָּדָא. וּכְשָׁם שָׁעַשִּׁית עַמְּהָם גָּס, כֵּן עָשָׂה עָמָנוּ יְהִי אֱלֹהֵינוּ פָּלָא וּנְסִים בְּעֵית הַזֹּאת, וּנְזֹהָה לְשָׁמֶךְ לְשָׁמֶךְ הַגָּדוֹלָ סָלה.</p>

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: זכור רחמייך וככובש את בעסקך, פלה דבר וחרב ורצעב ושבבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעלינו ומעל כל בני בריתך). על כלם יתברך ויתרומם שמק מלפננו תמיד, כל החיים יודוק סלה, ויהללו לשמק הטוב באמת.

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: וכחוב לחיים טובים כל בני בריתך). ברוך אתה יי', הטוב שמק ולך נאה להודות.

שים שלום, טובה וברכה, (חיים), חן וחסד ורחמים, עליינו ועל כל ישראל עטך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי' אללהינו, תורת חיים, אהבה וחסד, אדקה, ברכה, ישועה ורחמים וחיים ושלום, וטוב יהיה בעיניך (לברכנו ולברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעיה בשלוםך).

(בעשרה ימי תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסת טובה, וישועה וגחה חן וחסד נבר ונפתח לפניך, אנו וכל עמך ישראל, לחיים (טובים) ושלום).

ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן). יהי לרצון אמריך וגינוי לבני לפניך, יי' צורי וגואלי.

ויש נהגין לומר:

אלהי, נצור לשוני מרע, ושפטני מדבר מرمחה, ולמקללי נפשי תמיד ולמצותיך תרדף נפשי, ונפשי בעפר לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יי' אלהי, של הקמים עלי לרצה, תפער עצתם ותקלקל מחשבותם. וכן יהי רצון מלפניך יי' אלהי, שתתפפח לי שעורי תזה, שעורי חכמה, שעורי בינה, שעורי דעתה, שעורי פרנסת ובכללה, שעורי חיים, חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך. יהי לרצון אמריך פי וגינוי לבני לפניך, יי' צורי וגואלי.

פוסע שלוש פסיאות לאחריו בכירעה אחת וחזר לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר:

עשה שלום במרומיו, הוא ברוחםיו, יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל, אמן.

(יהי רצון מלפניך, יי' אללהינו ואלהי אבותינו, שטבנה בית המקדש במחנה בימינו, ותן חילקנו בתורתך).

בפורים אומרם חצי קדיש וקוראים כאן את המגילה.

החון אומר :

יְתַגֵּדֶל וִיתְקֻדָּשׁ שְׂמִיה רְبָא (עוניים : אמן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעִוִתְיה,** **וַיִּמְלִיךְ מִלְכֹותִיה בְּחַיִיכְזָן וּבְיוֹמִיכְזָן וּבְחַי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא**, **וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמָן** (וגם הקהיל אומר : אמן). **יְהָא שְׂמִיה רְבָא מִבְּרָךְ,** **לְשָׁלָם וּלְצָלָמִי עַלְמִיא יְחִיבָךְ), וַיִּשְׁפַּבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְנַשֵּׁא**, **וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׂמִיה דָּקוֹדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא** (עוניים : אמן). **לְעַילָא לְעַילָא מִן כָּל בָּרְכָתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְתָּחָתָא וּנְחַמְתָּא דָּאמִרָן**, **בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמָן** (עוניים : אמן).

תַּתְקַבֵּל צָלֹוְתָהּוֹן וּבְעוֹוְתָהּוֹן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוֹהוֹן דְבָשְׁמִיא, **וְאָמְרוּ אָמָן** (עוניים : אמן). **יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׂמִיא וְחַיִים טוֹבִים** (**עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמָן** (עוניים : אמן)). **עַשָּׂה שְׁלוֹום** **בְּמִרְומָיו, הוּא בְּרָחָמָיו, יְעַשֵּׂה שְׁלוֹום** (**עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמָן**). (עוניים : אמן).

בחנוכה מדליקים כאן את הנרות.

החון אומר בקול רם :

עַלְינוּ לְשִׁבְחָה לְאַדוֹן הַכָּל, לְתַת גְּדָלה לִיוֹצֵר בִּרְאָשִׁית, שְׁלָא עָשָׂנו **בְּגֹויִי הָאָרֶץ, וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ.** **שְׁלָא שֵׁם חַלְקָנוּ בָּהֶם,** **וְגַוְרְלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנִים.** **שְׁהָם מִשְׁתְּחִווּם לְהַכְּל וּרְיק וּמִתְפְּלִילִים לְאַל** **לֹא יוֹשִׁיעַ. וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתְּחִווּם לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמֶּלֶכים הַקָּדוֹש** **בָּרוּךְ הוּא.** (**שְׁהָוָא**) **נוֹטָה שְׁמִים וַיֹּסֶד אָרֶץ, וְכִסֵּא כְּבָדוֹ בְּשָׁמִים** **מִפְּעָל, וְשִׁכְינָת עַזּו בְּגַבְבָּהִי מְרוֹמִים.** **הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מַלְבָּדוֹ,** **אַמְתָה מַלְכָנוּ וְאֵין זֹולתוֹ, כְּכֹתוֹב בְּתוֹרַתְךָ.** **וַיִּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְׁבָּת אֶל** **לְבָבֶךָ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמִים מִפְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִפְּתָחָת, אֵין** **עוֹד.**

על פן נקווה לך כי אלְהִינוּ לראות מחרה בתפארת עזך, להעביר גלולים מן הארץ, וחלילים ברות יברתוין, לתקון עולם במלכות שדי, וכל בניبشر יקרו בשמה, להפנות אליך כל רשייעי ארץ. יכירנו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל הארץ, תשבע כל לשון. לפניהיך כי אלְהִינוּ יקרו ויפלו, ולכבוד שמו יקר יתנו, ויקבלו כלם על מלכותך, ותמלך עלייהם מחרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולם עד תמלך בקבוד. בפתחות בתורתך: כי מלך לעולם ועד. וכתווב: שמע ישראל כי אלְהִינוּ כי אחד.

קדיש יתום:

יהגדל ויתקדש שםיה ربא (עוניים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה בתייכון וביומיכון ובמי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהיל אומר: אמן). יהא שםיה ربא מברך, לעלם ולעולם עלמיא יתברך, וישבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחל שםיה דקדישא בריך הוא (עוניים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתה ונחמתה ואמינו בעלמא, ואמרו אמן (עוניים: אמן). יהא שלמא ربא מן שםיא ותמים טובים (עלינו וועל כל ישראל, ואמרו אמן (עוניים: אמן). עשה שלום במורקי, הוא ברוחמי, עשה שלום (עלינו וועל כל ישראל, אמן (עוניים: אמן).

החzon אומר: ברכו את כי המברך.
הקהל אומר ואחריו החzon: ברוך כי המברך לעולם ועד.

סדר ספירת העומר

ברוך אתה ייְהוָה קָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא קָדוֹשׁ נָשׁוּב בְּמִצְוֹתֶיךָ וְצַדְקָתֶיךָ עַל סְפִירַת הָעֵמֶר.

היום לעמָר

14	ארבעה עשר יום שָׁהַם שני שבועות.	יום אחד. שני ימים.
15	חמשה עשר יום שָׁהַם שני שבועות ויום אחד.	שלשה ימים. ארבעה ימים.
16	ששה עשר יום שָׁהַם שני שבועות ושנוי ימים.	חמשה ימים. ששה ימים.
17	שבעה עשר יום שָׁהַם שני שבועות ושלשה ימים.	שבעה ימים שָׁהַם שבוע אחד. שמונה ימים שָׁהַם שבוע אחד
18	שמונה עשר יום שָׁהַם שני שבועות וארבעה ימים.	יום אחד. תשעה ימים שָׁהַם שבוע אחד
19	תשעה עשר יום שָׁהַם שני שבועות וחמשה ימים.	עשרה ימים שָׁהַם שבוע אחד ושנוי ימים.
20	עשרים יום שָׁהַם שני שבועות וששה ימים.	שלשה ימים. אחד עשר יום שָׁהַם שבוע אחד וארבעה ימים.
21	אחד ועשרים יום שָׁהַם שלשה שבועות.	שנים עשר יום שָׁהַם שבוע אחד וחמשה ימים.
22	שניים ועשרים יום שָׁהַם שלשה שבועות ויום אחד.	שלושה עשר יום שָׁהַם שבוע אחד וחמשה ימים.
23	שלשה ועשרים יום שָׁהַם שלשה שבועות ושנוי ימים.	אחד ותשעה ימים.

37	שבעה ושלשים יום ששה	24 ארבעה ועשרים יום ששה
	חמשה שבועות ושלשה ימים.	שלשה שבועות ושלשה ימים.
38	שמונה ושלשים יום ששה	25 חמשה ועשרים يوم ששה
	חמשה שבועות ושלשה ימים.	שלשה שבועות וארבעה ימים.
39	תשעה ושלשים יום ששה	26 ששה ועשרים يوم שהן שלשה
	חמשה שבועות וארבעה ימים.	שבועות וחמשה ימים.
40	ארבעים يوم שהן חמשה	27 שבעה ועשרים يوم שהן
	שבועות וחמשה ימים.	שלשה שבועות וששה ימים.
41	אחד ואربعים יום שהן חמשה	28 שמונה ועשרים يوم שהן
	שבועות וששה ימים.	ארבעה שבועות.
42	שנים ואربعים يوم שהן ששה	29 התשעה ועשרים يوم שהן
	שבועות.	ארבעה שבועות ויום אחד.
43	שלשה וארבעים يوم שהן	30 שלשים يوم שהן ארבעה
	ששה שבועות ויום אחד.	שבועות ושני ימים.
44	ארבעה וארבעים يوم שהן	31 אחד ושלשים يوم שהן ארבעה
	ששה שבועות ושני ימים.	שבועות ושלשה ימים.
45	חמשה וארבעים يوم שהן	32 שנים ושלשים يوم שהן ארבעה
	ששה שבועות ושלשה ימים.	שבועות וארבעה ימים.
46	ששה וארבעים يوم שהן ששה	33 שלשה ושלשים يوم שהן
	שבועות וארבעה ימים.	ארבעה שבועות וחמשה ימים.
47	שבעה וארבעים يوم שהן ששה	34 ארבעה ושלשים يوم שהן
	שבועות וחמשה ימים.	ארבעה שבועות וששה ימים.
48	שמונה וארבעים يوم שהן	35 חמשה ושלשים يوم שהן
	ששה שבועות וששה ימים.	חמשה שבועות.
49	תשעה וארבעים يوم שהן	36 ששה ושלשים يوم חמשה
	שבעה שבועות (תמים).	שבועות ויום אחד.

יְהִי רָצֵן מֶלֶפֶךְ יְהָוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שַׁתְּשַׁב עֲבוֹדָת בֵּית הַמֹּקֵדֶשׁ לִמְקוֹםָה בָּמָהָרָה בִּימֵינוּ, וְתִּזְמַכֵּר חֲלֻקָּנוּ בְּתוֹרָתֶךָ.

לְמִנְאָחָה בְּנִגְינָת מִזְמֹרֶר שִׁיר. אֱלֹהִים יְחִינָנוּ וַיְבָרְכָנוּ, יָאָר פָּנָיו אֶתְפָּנָנוּ סָלָה. לְדִעָת בָּאָרֶץ דָּרְכָה, בְּכָל-גָּזָם יְשֻׁועָתָךְ. יְדוֹךְ עַמִּים אֱלֹהִים, יְדוֹךְ עַמִּים כָּלִם. יְשִׁמְחוּ וַיַּרְאָנוּ לְאַמִּים, בִּיהְתְּשִׁפְט עַמִּים מִישָׁר, וְלְאַמִּים בָּאָרֶץ פְּנַחַם סָלָה. יְדוֹךְ עַמִּים אֱלֹהִים, יְדוֹךְ עַמִּים כָּלִם. אָרֶץ נְתָנָה יְבָולָה, יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ. יְבָרְכָנוּ אֱלֹהִים, וַיַּרְאָו אֹתוֹ כָּל-אָפָסִי-אָרֶץ.

סדר קריית שמע על המטה

השכיבנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וַהֲעִמֵּדנוּ מַלְכֵנוּ לְחַיִם (טובים) וְלְשָׁלוֹם, וּפֶרֶשׁ עַלְינוּ סְכַת שְׁלֹמֹךְ, וְהַגֵּן בְּעַדְנוּ, וּמַקְנֵנוּ בְּעַצָּה טוֹבָה מִלְּפָנֵיךְ, וְהוֹשִׁיעָנוּ (מִהָּרָה) לְמַעַן שְׁמֹךְ, וְהַסֵּר מַעַלְינוּ אֹוֵב, דָּבָר וְחֶרֶב וְרַעַב וְיִגּוֹן וְאַנְחָה, וְשָׁבָר (וְהַסֵּר) שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמִאַחֲרֵינוּ, וְשָׁמַר צָאתֵנוּ וּבוֹאנוּ מִעַתָּה וְעַד עוֹלָם.

מי שהתפלל ערבית לפני צאת הכוכבים יקרה את כל שלוש הפרשיות של ק"ש (עמ' 69).

שמע ישראל, יי אֱלֹהֵינוּ יי אֶחָד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ואהבת את יי אֱלֹהֵיךְ, בְּכָל־לְבָבֶךְ וּבְכָל־נְפָשֶׁךְ וּבְכָל־מְאֹדֶךְ. והוא ידו הדרים האלה, אשר אָנֹכִי מְצֻוָּךְ הַיּוֹם עַל־לְבָבֶךְ. וּשְׁנַנְתֶּם לְבָנִיךְ וּדְבָרֶתְּכֶם, בְּשִׁבְתְּךָ בְּבִיתְךָ וּבְכָל־כְּתָף בְּדַרְךָ וּבְשִׁכְבְּךָ וּבְקַוְמֶךָ. וּקְשַׁרְתֶּם לְאוֹת עַל־יְדֶךָ, וְהִי לַטְּפָת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכַתְּבֶתֶם עַל־מִזְוֹת בִּיתְךָ וּבְשַׁעֲרֶיךָ.

ישב בסתר עליוון, בָּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹן. אמר לי מחס ומצודתי, אלֹהֵי אֶבְטָח־בָּךְ. כי הוא יצילהך מפח יקווש, מדבר הוות. באברתו יסיך לך ותמת־כְּנַפְיוֹ תִּחְסָה, צְנָה וְסִחרָה אַמְתָּה. לא־תִּירָא מפחך ליבלה, מחשץ יעוף יומם. מדבר באפל יהלך, מקטב ישוד צהרים. יפל מצדך אלף ורבעה מימינך, אליך לא יגש. רק בענין חபיט, רשלמת רשעים תראה. כי־אתה יי מחס, עליון שמך מעונך. לא־תְּגַנֵּה אליך רעה, ונגע לא־יקרב באלהך. כי מלאכיו יצוה־ליך, לשמרך בכל־דרךך. עלי־כפינים ישאונך, פָּנִים־תָּגַר באבן רגלה. על־shall ופטון תדרך, תרמס כפיר ותנין. כי בְּחַשָּׁק וְאַפְלָתָהוּ, אשגבתו כי־ידע שמי. יקראי נו וְעַגְנָהוּ עַמוֹּד־אָנֹכִי בָּצָרָה, אַחֲלָצָהוּ ואכברתו. ארך ימים אשביעהו, ואראתו בישועתי.

וילאמֶר ייִ אֱלֹהֶשְׁתָּן יַגְעֵר ייִ בְּךָ הַשְּׁטָן וַיַּגְעֵר ייִ בְּךָ הַבְּחָר
בִּירֹשְׁלָם, הַלֹּא זֶה אָוד מַצְלָמָאשׁ. יָבָרְכָה ייִ וַיִּשְׁמַרְךָ. יָאָר ייִ
פָּנָיו אֲלֵיךְ וַיַּחֲנַךְ. יְשָׁא ייִ פָּנָיו אֲלֵיךְ וַיִּשְׁמַם לְךָ שְׁלוֹם.

שיר למעלות, אֲשֶׁר עַנִּי אֱלֹהֶהָרִים, מַאיִן יָבָא עָזָרִי. עָזָרִי
מַעַם ייִ, עָשָׂה שָׁמִים וְאָרֶן. אֱלֹהִתָּן לְמוֹת רְגָלָךְ, אֱלֹהִינּוּם שְׁמַרְךָ.
הַגָּה לְאָדִינּוּם וְלֹא יִשְׁזַׁן, שׁוֹמֵר יִשְׁرָאֵל. ייִ שְׁמַרְךָ, ייִ צָלָה עַל-יד
יִמְנִיךְ. יוֹמָם הַשְׁמָשׁ לְאָדִיכָה, וַיַּרְחַ בְּלִילָה. ייִ יִשְׁמַרְךָ מִפְּלָרָע,
יִשְׁמַר אֶת-נְפָשָׁךְ. ייִ יִשְׁמַר-צָאתְךָ וּבוֹאְךָ, מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

הַגָּה מַטָּהָר שְׁלַשְׁלָמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סְבִיבָה לָה, מְגַבְּרִי יִשְׁרָאֵל.
כָּלָם אֲחֹזִי חָרֵב מַלְאָדִי מַלְחָמָה, אִישׁ חָרְבָו עַל-יִרְכּוֹ מִפְּחָד
בְּלִילּוֹת. מִפְּחָדָה שֶׁל גִּיהְנָם שֶׁהָיָה דֹמָה לְלִילָה. בִּידָךְ אֲפָקִיד
רוּחִי, פְּדִיתָ אָתֵי ייִ אֶל אַמְתָה.

ברוך אתה ייִ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְפִיל חַבְלִי שְׁנָה עַל
הַעַזְן וַיְשַׁקְּיעַ שְׁנָת תְּרִדְמָה וַהֲמָאֵיר לְאִישָׁוֹן בַּת עַזְן. יְהִי רְצָוָן
מַלְפְּנִיךְ, ייִ אֱלֹהִי וְאֱלֹהִי אֲבוֹתִי, שְׁפָרָגְילָנִי לְדִבָּר מַצּוֹה וְאֶל
פָּרָגְילָנִי לְדִבָּר עֲבָרָה וְעַזְוֹן. וְפָשַׁלְתָּ בַּיְצָר טֻוב וְאֶל פָּשַׁלְתָּ בַּיְ
יְצָר רָע. וְאֶל יְבָהְלָמָנִי חַלּוֹמוֹת רְעִים וְהַרְהֹורִים רְעִים, וְתַשְׁבִּיבָנִי
בְּמַטָּתִי לְשָׁלוֹם, וְתַעֲמִידָנִי מִתּוֹכָה לְחַיִים וְלְשָׁלוֹם, וְהַאֲרִה עַנִּי
פָּנָ אִישָׁן הַמְּנוֹת. ברוך אתה ייִ, הַמְּאֵיר לְעוֹלָם כָּלּוֹ בְּכָבוֹדוֹ.

אָנִי שְׁכַבָּתִי וְאִישָׁנה הַקִּיצוֹתִי, כִּי ייִ יִסְמְכָנִי. אָמֵת שְׁבָבָב
לְאָתְפָּחָד, וְשְׁכַבָּת וְעַרְבָּה שְׁנָתָךְ. נְפָשִׁי לְאָדָנִי, מְשֻׁמְרִים לְבָקָר
שֻׁמְרִים לְבָקָר.

סדר הטבת חלום

הרוואה חלום שלבו דואג עליו, מביא שלשה בני אדם ומטיבין לו את חלומו ומקשים עליו רחמים בסדר זהה.

החולם אומר שבעה פעמיים:

חַלְמָא טֶבָא חִזְאֵי. המטיבין עונין חַלְמָא טֶבָא חִזְאֵת, טֶבָא הוא טֶבָא הווי וטֶבָא לִיהֵי, ורְחַמְנָא טֶבָא לְשִׁוְיהָ טֶבָא דִיהֵי טֶבָא וַיהֵי טֶבָא: וחוזרים בסדר זהה שבעה פעמים, ואחר כך אומרים יחד החולם והמטיבים: **שְׁבֻעָא בְּשַׁבְעָא זָמַנִן גַּזְרָנָא עַלְוָהָי מִן שְׁמַיָּא לִיגְזִיר עַלְוָהָי דִיהֵי טֶבָא וַיהֵי טֶבָא.**

הפקת מספדי למחולול י' פפחף שקי, ותאזרני שמחה. ולא אבה יי אליהיך לשמע אל-בלעם ויחפה יי אליהיך לך את-הקללה לברכה, כי אהבה יי אליהיך. אז תשמח בתילה במחולול ובחרים וזקנים ייחדו, והפקתי אבלם לשzon ונחמותים ושמחותים מגונים. פדה בשלום נפשי מקרבי-לי, כי-ברבים היו עמד. ופדיי יי ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על-ראשם, שzon ושמחה ישיגו נסן גzon ואננה. ויאמר העם אל-שואיל הינו נתן ימות אשר עשה היושעה הגדולה הזאת בישראל חיללה חייני אם-יפל משערת ראשו ארצה כי-עם-אלhim עשה היום הזאת, ויפדו העם את-יונתן ולא-מת. בורא ניב שפתחים, שלום שלום לרוחך ולקרוב אמר יי ורפאתיו. ורומי לבשה את-עמשי לראש השלישים לך דווייד ועמאן בנ-ישי שלום לך ושלום לעזקה כי עזקה אליהיך, ויקבלם דווייד ויתגנס בראשי הגוד. ואמרתם מה לך, ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר- לך שלום. לך אלל בשמחה לחםך ושתה בלב-טוב יינך, כי כבר רצה האלhim את-מעשיך.

וְתִשׁוֹבָה וְצַדֶּקָה וְתִפְלָה וְתִעֲנִית מַעֲכֵבֵין אֶת הַפּוֹרָעָנוֹת וְשָׁלוֹם
עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל.

וכל תענית יחיד במנחה, לאחר תפלתו בלחש, קודם שיפסע שלש פסיעות אומר:
אלְهִי, בזמנן شبית המקדש קים היה אדם חוטא ומקיריב
 לפניו קרבן ומתקפר לו. עכשו شبעונותינו אין בית המקדש
 קים אין לנו אלא פעניותינו ותקילותינו. יהי רצון מלפניך, כי
אלְהִי ואֱלֹהִי אֲבֹתִי שיחיה חלבך וךמי שגחת מעט בתענית כי
 הקרבתך לפניו קרבן ותרצagi. יהי לרצון וכו'.

סדר עירובי בתים וחצרות

סדר עירובי בתים וחצרות

בחצר שדרים בה דיירים אחדים ואין עירוב כלל לעיר, אסור להוציא ולהכנס עד שיעשה עירוב החצרות. יזכה את העירוב ע"י אחר לכל הדיירים ויברך:

ברוך אתה ייְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו וצינו על מצות ערוב.

ויאמר:

בדין יהא שרא (נ"א: שרי) לנו לאפוקי ולעיזולי מבית פלוני לביית פלוני ומבית פלוני לביית פלוני, מעלית למחפית וממחפית לעלית, וכן הচair לבתים וכן הבתים לחair, ומכל הבתים שנטנו בעירוב מזיה זהה לנו ולכל ישראל.

סדר עירוב תחומיין

אסור לצאת בשבת ויו"ט מחוץ לעיר יותר מאלפים אמה, ואם י策ריך לצאת עוד עד אלפיים אמה נוספת יניח העירוב בע"ש או בערב יו"ט לפני השכה ויברך "על מצות ערוב" ואח"כ יאמר:

בזה הערוב יהיה מفتر לי לילך ממקום זה אלףים אמה לכל רוח בשבת (ביום טוב) (ביום כיפורים) זה.

סדר עירובי תבשילין

יום טוב של להיות בערב שבת, מביא ככר לחם ובשר או לחם ודג וביצה, בין צליים בין מבושלים, ונונתנן ביד אחר ואומר לו זכה בעירוב זה, חלק מתנה לכל בני עיר וمبرך "על מצות ערוב" ואומר:

בדין (ערובא) יהא שרי לנו לבשולי ולאפויי ולטמוני ולאדלוקי שנגא, ולמעדן כל מה דצרכך לנו מיום טבא לשbeta, לנו ולכל ישראל דסמיין על ערובה הדין.

סדר הדלקת נרות לשבת וליום טוב

mdl'ikim mbe'ud yom v'mbrachim:

לשבת:

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְמִצְוֹתָיו וַצְוָנוֹתָיו לְהַדְלִיק גָּרְשָׂל שְׁבָת.

ליום טוב:

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשֶׁר קָדַשְׁנוּ בְמִצְוֹתָיו וַצְוָנוֹתָיו לְהַדְלִיק גָּרְשָׂל יּוֹם טוֹב (יום טוב של שבת: גרא' שבת ויום טוב).

קבלה שבת

אין אומרים "במה מدلיקין" בערב שבת שהוא מוצאי יום טוב.

(א) בעה מدلיקין ובעה אין מدلיקין? אין מدلיקין לא בלבש, ולא בחסן, ולא בכלה, ולא בפתילת האידן, ולא בפתילת המדרבר, ולא בירוקה שעיל פניו הרים; לא בזפת, ולא בשעווה, ולא בשמן קיק, ולא בשמן שרפה, (ו)לא באליה, ולא בחלב. נחום המדי אומר: מدلיקין בחלב מבשל; וחכמים אומרים: אחד מבשל ואחד שאינו מבשל אין מدلיקין בו. (ב) אין מدلיקין בשמן שרפה ביום טוב. רבי ישמעאל אומר: אין מدلיקין בעטרן מפני קבוע השבת. וחכמים מתיירין בכל השמנים. בשמן שמן, בשמן אגוזים, בשמן צנוניות, בשמן דגים, בשמן פקיעות, בעטרן ובגנט. רבי טרפון אומר: אין מدلיקין אלא בשמן זית בלבד. (ג) כל היוצא מן העץ אין מدلיקין בו אלא פשתן, וכל היוצא מן העץ אינו מטמא טמאת אהלים אלא פשתן. פתילת הבגד שקפלה ולא בהבהה, רבי אליעזר אומר: טמאה היא ואין מدلיקין בה, רבי עקיבא אומר: טהורה היא ומدلיקין בה. (ד) לא יקב אדם שפורת של ביצה וימלאנה שמן ויתגננה על פי הניר בשבייל שתהא מנטפת, ואפלו היא של חרס, ורבי יהודה מタイיר. אבל אם חברה היוצר מתחילה מתר, מפני שהיא כלי אחד. לא ימלא אדם קערה שמן ויתגננה בכך הניר ויתןראש הפתילה בשבייל שתהא שואבת, ורבי יהודה מタイיר. (ה) המכבה את הניר מפני שהיא מתירה מפני גוים, מפני לסתים, מפני רוח רעה, או בשבייל החולה ישישן פטור. כחס על הניר, כחס על השמן, כחס על הפתילה, חיב. רבי יוסי פוטר בכלן חוץ מן הפתילה, מפני שהיא עושה פחים. (ו) על שלש עברות נשים מתחות בשעת לדתן (נ"א: לדתן): על שאינן זהירות בנקה, ובמלח ובחלקת הניר. (ז) שלשה דברים צריך אדם

לוּמֶר בְּתוֹךְ בֵּיתוּ עַרְבָּה שְׁבַת עַם חִשְׁכָה, עַשְׁרְפָן, עֲרָבָתָן, הַדְּלִיקוֹ אֶת הַגָּר. סְפָק חִשְׁכָה סְפָק אֵינֶה חִשְׁכָה, אֵין מַעֲשָׂרִין אֶת הַנּוֹקָא, וְאֵין מַטְבִּילִין אֶת הַכְּלִים, וְאֵין מַדְלִיקִין אֶת הַגְּרוֹת. אֲבָל מַעֲשָׂרִין אֶת הַדְּמָאִ, וּמַעֲרָבִין וּטוֹמָנִים אֶת הַחַמְפִין.

אמֶר רַבִּי אֶלְעָזֶר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנא אמר: וכל-בניך למנדי יי' ורב שלום בניך. אל תקרי בניך אלא בניך. יהי-שלום בחילך, שלוחה בארכמנותיך. למען אחיכי ורעני אדרברעה-נא שלום בה. למען בית-ך אללהינו, אבקשה טוב לך. וראיה בנימ ל奔יך, שלום על ישראל. (שלום רב לאהבי תורתך, ואין לו מkickול. כי עז לעמו יתן, כי יברך את-עמו בשלום).

קדיש דרבנן:

יחגָדֵל וַיַּתַּקְדִּשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עונים: אמן). בעלמא די ברא ברעותיה, וימליך מלכותיה בתייכון וביוומיכון ובמי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהיל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעלאי עלמא יתברך, ותשפחים ויתפרום ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחלל שמייה דקווידשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירחתא,

תשבחתא ונחמתתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן). על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל (כל) תלמידי תלמידיהון (קיטיבין) דעסקין באורייתא (קדשפתא) די באחרא תניין ודי בכל אמר ואמר, יהא (לנא ולhone וילכוון שלמא ותנא וחסדא ורמחמין (וחמי אריכי) ומזוני רויחין מן קדם מריה, שמייא ואראעא ואמרו אמן (עונים: אמן).

יהא שלמא רבא מן שמייא וחייבים טובים (עלינו ו) על כל ישראל, ואמרו אמן (עונים: אמן).

עוֹשֶׂה שְׁלָום בְּמַרְוָמִיו, הוּא בְּרַחְמָיו, יִעֲשֶׂה שְׁלָום (עלינו ו) על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

מִזְמֹר לְדוֹד, הַבּו לֵי בְנֵי אֱלֹהִים, הַבּו לֵי כָבֹוד וְעֹז. הַבּו לֵי כָבֹוד שֶׁמוֹ, הַשְׁפַחּוֹ לֵי בְהִדרָת-קָדֵשׁ. קֹול יְיֻ עַל-הַמִּים, אֶל-הַכָּבֹוד הַרְעִים, יְיֻ עַל-מִים רַבִּים. קֹול-יְיֻ בְלָח, קֹול יְיֻ בְהִדרָת. קֹול יְיֻ שְׁבָר אֲרִזִים, וַיְשַׁבֵּר יְיֻ אַת-אֲרִזִי הַלְבָנוֹן. וַיַּרְקִידֵם כָּמוֹעָגָל, לְבָנוֹן וְשָׁרֵין כָּמוֹבָנָן-רַאֲמִים. קֹול-יְיֻ חָצֵב לְהַבּוֹת אָשׁ. קֹול יְיֻ יְחִיל מִקְבָּרָה, יְחִיל יְיֻ מִדְבָּר קָדֵשׁ. קֹול יְיֻ יְחֹלֵל אִילּוֹת וַיְחַשֵּׁף יְעָרוֹת וּבְהִכְלוֹ, כָּלוֹ אָמֵר כָבֹוד. יְיֻ לְמַבּוֹל יְשָׁבָן, וַיְשַׁבֵּר יְיֻ מַלְךָ לְעוֹלָם. יְיֻ עַז לְעַמּוֹ יְתַן, יְיֻ יְבָרֵךְ אֶת-עַמּוֹ בְשָׁלוֹם.

יש מוסיפים:

אנא, בְּלָח גָּדְלַת יְמִינָךְ, פְּתִיר אַרְוֹרָה. קָבֵל רָנָת עַמָּךְ, שָׁגַבְנוּ טְהָרָנוּ נָוָרָא. נָא גָבּוֹר, דָוָרְשִׁי יְחִוּדָה, בְּכָבְתָ שְׁמָרָם. בְּרָכָם, טְהָרָם, רַחֲמָם, אַדְקָתָךְ פְּמִיד גָּמָלָם. חָסִין קָדוֹשׁ, בָּרָב טְבוֹךְ נָהָל עֲדַתָּךְ. יְחִיד גָּאָה, לְעַמָּךְ פְּנִיה, זָוְכָרִי קָדְשָׁתָךְ. שְׁעוּתָנוּ קָבֵל וְשָׁמַע צַעֲקָתָנוּ, יוֹדֵע פְּעָלוּמֹותָ. בְּרוּךְ שֵׁם כָבֹוד מְלָכָתוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

פּוֹזָמֵן לְרִי שְׁלָמָה אַלְקְבִץ הַלוֹי. סִי שְׁלָמָה הַלוֹי.

לְכָה דּוֹדִי לְקַרְאַת כֶּלֶה, פְּנִי שְׁבָת נְקַבָּלה.
לְכָה דּוֹדִי לְקַרְאַת כֶּלֶה, פְּנִי שְׁבָת נְקַבָּלה.

שְׁמֹר זְכָרָר בְּדָבָור אֶחָד, הַשְׁמִיעָנוּ אֶל הַמִּיחָד.
יְיֻ אֶחָד וְשֶׁמוֹ אֶחָד, לְשֵׁם וְלִתְפָאָרָת וְלִתְהָלָה.

לְקַרְאַת שְׁבָת לְכָה וּגְלָכָה, כִּי הִיא מִקּוֹר הַבְּרָכָה.
מִרְאָשׁ מִקְדָּם נְסֻכָּה, סּוֹף מַעַשָּׂה בְּמַחְשָׁבָה תְּחִלָּה.

מִקְדָּשׁ מַלְךָ עִיר מַלְכָה, קְוֹמִי צָאי מַתּוֹךְ הַהֲפָכָה.
רַב לְךָ שְׁבָת בְּעַמְקָה הַבְּכָא, וְהַוָּא יְחַמּוֹל עַלְיךָ חַמְלָה.

התנעררי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי.
על יד בן יש בית הלחמי, קרבה אל נפשי גאליה.

התעורי התעורי, כי בא אורך קומי אורי.
עורי עורי שיר כבורי, בבוד כי עלייך נגלה.

לא תבושי ולא תכלמי, מה תשתחח ומה תחתמי.
בך יחש עני עמי, וגבונתך עיר על תליה.

לו הי למשקה שסיך, ורחקו כל מבלעיך.
ישיש عليك אלחיך, כמושש חתן על פלה.

ימין ושמאל תפזרץ, ואת כי פעריצי.
על יד איש בן פרצי, ונשמחה ונגילה.

בואי בשלים עטרת בעלה, גם בשמחה (ברחה) ובצלה.
תוך אמוני עם סגלה, בואי כלה, בואי כלה.

(יש מוסיפים: תוכ אמוני עם סגלה, בואי כלה שבת מלכתא.)

לכה דודי ל夸ראת פלה פגוי שבת נקבלה.

ברוך כי אשיך נמן מנינה לעמוישראל ביום שבת קדש).

כsmouthחילין הקהל "מזמור Shir" קיבלו שבת ואסורים הכל במלוכה.

מזמור Shir ליום השבת. טוב להדות לי, ולזמר לשמה עליון.
להגיד בברך מסיך, ואמנתך בלילות. עלי-עשור ועלי-גבל, עלי-
הgioן בכנוור. כי שמחתני כי בפעלך, במעשייך ידיך ארגן. מה-גדלו
מעשייך כי, מאי עמקו מחשבתייך. איש-בער לא ידע, וכיסיל לא-יבין
את-זאת. בפרק רשיים כמו עשב ניציצו קל-פעלין און, להשמדם
עד-עד. ואתה מרום לעלם כי. כי-הנה אייביך כי כי הנה אייביך יאבדו,

יתפְרֹדוּ כָל-פְּעָלִי אָזֶן. וַפְרָם כְּרָאִים קְרָנִי, בְּלֹתִי בְשָׁמֵן רְעָנֵן. וַתְּבַט
עִינִי בְשָׂוִרִי, בְּקָמִים עַלִי מְרוּעִים תְּשֻׁמְעָנָה אָזֶן. צְדִיק פְּתַפְרָח,
כָּאָרוֹן בְּלֹכְנוֹן יִשְׁגָּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ, בְּחִצְרוֹת אַלְהִינוֹ יִפְרִיחַ.
עוֹד יִנּוּבּוּן בְּשִׁיכָה, דְשָׁגִים וְרְעָנֵנים יִהְיוּן. לְהִגִּיד כִּי-יִשְׁרָר יְיָ, צְוָרִי
וְלֹא-עַזְלָתָה בָּו.

יְיָ מֶלֶךְ גְּאוֹתָה לְבָשָׁה, לְבָשָׁה יְיָ עַז הַתְּאֹזֶר, אֲפִ-חַכּוֹן תְּבָל בְּל-תְּמֹות. נְכוֹן
כְּסָאֵךְ מֵאָז, מַעֲוָלָם אָתָה. נְשָׁאוֹ נְהָרוֹת יְיָ, נְשָׁאוֹ נְהָרוֹת קוֹלָם, יְשָׁאוֹ
נְהָרוֹת דְּכִים. מַקְלוֹת מִים רְבִים אֲדִירִים מְשִׁבְרִידִים, אֲדִיר בְּמִרְום יְיָ.
עַדְתִּיךְ נְאָמָנוּ מֵאָד, לְבִיתְךָ נְאָוָה-קְדָשָׁ, יְיָ לְאָרָךְ יְמִים.

אם במשך השבוע נולד בקהילה בן זכר או מרים אחד משני הפזמוןים הבאים:

פָזָמוֹן מַאת ר' מַרְדָכַי לְאַטִיס מַרְוָמָא:

מִשְׁכָּיל מִכְתָּם שִׁירָוּ רְעִימָם, לְכֻבּוֹד אִישׁ פָּם וּתְמִים דְּעִימָם.
גַם אָמָרוּ מַה-טּוֹב וּמַה-גָּעִים, יְלִד הַגְּמֹול לְשִׁמְונָה.
אֲשִׁיר הַיּוֹם לְבִרְית מִילָה, זְמָרָה שָׁגִיאָן וְתַהֲלָה.
תְּזָדּוֹת אֶקְרַיב כְּדָמוֹת עֹזֶלה, וּכְמוֹ תְּזָרִים וּבְגִי יוֹנָה.

פָזָמוֹן מַאת ר' טוּבִיה:

יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילְנוּ וּשְׁלוֹה בְּשִׁירָאֵל,
בְּסִימָן טּוֹב בָּן בָּא לְנוּ בִּימָיו יָבוֹא גּוֹאֵל.
כְּיִלְד יְהִי רְעָנֵן, בְּצִל שְׁדֵי יְתַלְנוֹן,
וּבְתוֹרָה יִתְבּוֹנֵן, יְאָלָף דָת לְכָל שְׁוֹאֵל. בְּסִימָן וּכְרִי-

תפלת ערבית של שבת

החzon אומר: בָּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַמֶּלֶךְ.

הקהל אומר ואחריו החzon: בָּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם וְעַד.

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל מלך העולם, אשר כליה מעשיו ביום השבעה,
ויאכלהו שפט קדש, מערב ועד ערב, וננתנו מנוחה לעמו ישראל
בקדשו, בורא יום ולילה, גוליל אור מפני חשך וחשך מפני אור.
המעביר יום ומביא לילה, המבדיל בין يوم ובין לילה, ייִצְבָּאotas
שםו. ושמו אל חי וקיים תמיד הוא מלאך עליינו לעולם ועד. ברכך
אתה ייִ, המעריב ערבים.

אהבתם עולם בית יִשְׂרָאֵל עַמֵּךְ אהבת, תורה ומצוות חקיקים ומושפטים
אותנו לפורת, על בן ייִ אלינו, בשכנו ובקיומו לנו בלבנו, לשיח
בחקי רצונך, ונשמח ונגלוז בדבורי (מלמוד) תורתך ובמצותיך
(וחוקותיך) לעולם ועד. כי הם חינינו ואורך ימינו וביהם נהגה יומם
ולילה, ואהבתך אל פסר ממנה עד נצח נצחים. ברכך אתה ייִ, אוהב
את עמו ישראל.

הקורא ק"ש צריך לפרש האותיות בפיו ובשפתו וצריך ליתן רוחה בין הדברים כgon על לבך, על
לבכם. הקורא ק"ש צריך להשמי לאוני מה שיזא מפיו שיחייו פיו וליבו שווים בכוונה. צריך
להאריך בדילית של "אחד", וצריך להתייחס בזין של "תזכרו" ושל "זיכרתם". אין הש"ץ צריך להנמק
את קולו בפסקוי התוכחה.

המתפלל היחיד אומר: אל מלך נאמן.

שמע יִשְׂרָאֵל ייִ אֱלֹהֵינוּ ייִ אֶחָד.

אומ' בלחש: בָּרוּךְ שֵׁם בָּבוֹד מְלֹכוֹתָו לְעוֹלָם וְעַד.

ואהבת את ייִ אליהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאנך. ויהיו
הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על-לבבך. ושננתם לבניך

וְדִבְרָתָם בְּשַׁבָּתָךְ בְּבִיתֶךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשַׁבְּבָה וּבְקֹמָה. וְקִשְׁרָתָם לְאֹות עַל־יָדֶךָ וְהֵן לְטֻפָּת בֵּין עֵינֶיךָ. וְכִתְבָּתָם עַל־מִזּוֹזֶת בַּיּוֹתָךְ וּבְשַׁעֲרֵיךְ.

וְהֵי אָסְ-שָׁמָע תְּשִׁמְעוּ אֶל־מִצּוֹתֵי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻהָה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהָוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלְעַבְדוֹ בְּכָל־לִבְכֶם וּבְכָל־גִּפְשֶׁכֶם. וְגַתְתִּי מַטְרָ-אַרְצָכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ וּאַסְפָּתָה דְגַנְדָה וּמִירְשָׁה וִינְצָהָה. וְגַתְתִּי עָשֵׂב בְּשִׁידָךְ לְבַהֲמַתָּךְ וּאַכְלָתָךְ וּשְׁבָעָתָךְ. הַשְּׁמָרוּ לְכֶם פָּנֵי יְפָתָחָה לְבַבְכֶם וּסְرָתָם וּעֲבָדָתָם אֱלֹהִים אֶחָרִים וְהַשְׁתְּחוּוֹתָם לָהֶם. וְחַלָּה אֶפְרַיִם בְּכֶם וּעֲצָר אֶת־הַשְּׁמִימָט וְלְאַ-יְהָיָה מָטָר וְהַאֲדָמָה לֹא תַּתְנוּ אֶת־יְבוֹלָה וְאַבְדָתָם מִהְרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְיָ נָתַן לְכֶם. וְשִׁמְתָּם אֶת־דְּבָרִי אֱלֹהָה עַל־לִבְכֶם וּעַל־גִּפְשֶׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אֶתְכֶם לְאֹות עַל־יְצָכֶם וְהֵן לְטוֹטָפָת בֵּין עֵינֶיכֶם. וּלְמִתְּמָתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדִבָּר בְּם בְּשַׁבָּתָךְ בְּבִיתֶךָ וּבְלִכְתָּךְ בְּדֶרֶךְ וּבְשַׁבְּבָה וּבְקֹמָה. וְכִתְבָּתָם עַל־מִזּוֹזֶת בַּיּוֹתָךְ וּבְשַׁעֲרֵיךְ. לְמַעַן יְרַבּוּ יְמִיכֶם וַיְמִי בְּנֵיכֶם עַל הַאֲדָמָה אֲשֶׁר גַּשְׁבָּע יְיָ לְאַבְתֵיכֶם לְתַתָּה לְהָם בִּימֵי הַשָּׁמִים עַל־הָאָרֶץ. וְיָאָמַר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לְאָמֵר. דָּבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְרָתָה אֶלְלָהֶם וְעַשׂו לְהָם צִיצָת עַל־כֶּנֶפי בְּגִדְיָהֶם לְדָרָתָם וְגַתְתִּנוּ עַל־צִיצָת הַכְּנָף פְּתִיל תְּבָלָת. וְרִיהָה לְכֶם לְצִיצָת וּרְאִיתָם אֶתְזָוָה וּזְכָרָתָם אֶת־כָּל־מִצּוֹת יְיָ וּעֲשִׂיתָם אֶתְכֶם וְלְאִתְתָּוּרָו אֶחָרִי לְבַבְכֶם וְאֶחָרִי עַיְנֵיכֶם אֲשֶׁר־אֶתְכֶם זֹנִים אֶחָרֵיכֶם. לְמַעַן תַּזְכְּרוּ וּעֲשִׂיתָם אֶת־כָּל־מִצּוֹת יְהָוָה וְהִיְתָם קָדְשִׁים לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הָזְאתִי אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְהִזְוֹת לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. (הציבור אומר: אָמָת).

החזן חזר ואומר: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אָמָת.

וְאָמָנָה, בְּשִׁבְיָעִי קִימָת גְּזָרָת דִּבְרָתָ, הַקְשָׁבָנוּ וְשִׁמְעָנוּ זָכוֹר, חַמְרָת

טהורים יירשוּה, פֶתַובָה הִיא לְרֹאשׁ אַרְבָּעָה, מֵעַת נְתָנָה, שָׁמַח בָה
לְבִ יְשֻׁרוֹן. עֲדָה פְדִית, צְדָקָה קְנִית, רְוִמְמָת שְׁבַת תְּמִיד, בִּינָה וִכְנִינָה
אָוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי שְׁשַׁת יָמִים עַוְלָמָךְ תְּקִנָת, וּבְשִׁיבָעִי נְחָת, לְמַעַן
שְׁפִגָּנִית לְעַמָךְ יִשְׂרָאֵל. וְלִכְבּוֹד שְׁמֵךְ שְׁבָחוּ זְמָרוּ בָרוֹךְ הוּא. מֵשָׁה
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לְקָדְשָׁנָה שְׁרִירָה בְשִׁמְתָה רְבָה, וְאָמְרוּ בְּלָם: מִי־כִּמְכָה
בָּאָלָם ייִ, מִי כִּמְכָה נְאָדָר בְּקָדְשׁ, נֹרָא תְּהִלָת עֲשָׂה פְּלָא. שׁוֹמְרִי
שְׁבִיעִי רָאוּ גְבוֹרָתִיךְ עַל קִים, יְחִיד בְּלָם הָדוּ וְהַמְלִיכוּ וְאָמְרוּ: ייִ
יְמַלְךְ לְעוֹלָם וְעַד. תְּחִישׁ יִשְׂוֹעָה לְשׁוֹמְרִי עֲנוֹגָה, תְּפָקָה לְצָאנָךְ, וְאֶל
יְהִיוּ עוֹד לְבִזָה, פְּטָחוֹב: וְהַשְׁעָתִי לְצָאנִי וּלְאֶתְהִיִּנָה עוֹד לְבָז. בָּרוֹךְ
אָתָה ייִ, גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

הַשְׁכִּיבָנוּ ייִ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידָנוּ מַלְכָנוּ לְחִים (טָבִים)
וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוֹשׁ עַלְנוּ סְפַת שְׁלוֹמָךְ, וְהַגֵּן בְּעֵצָה,
טוּבָה מַלְפְּנִיךְ, וְהַשְׁעִינָנוּ (מַהְרָה) לְמַעַן שְׁמֵךְ, וְהַסֵּר מַעַלְנוּ אָזִיב
דָכְרָב וְחַרְבָ וְרַעַב וְגַזּוֹן וְאֶנְחָה, וּשְׁבָר (וּקְסָר) שְׁטָן מַלְפְּנִינוּ וּמַאֲחָרֵינוּ,
וּשְׁמַר צָאתֵנוּ וּבָאָנוּ מַעַתָה וְעַד עוֹלָם. וּפְרוֹשׁ עַלְנוּ סְפַת שְׁלוֹמָךְ.
בָּרוֹךְ אָתָה ייִ, (ה)פּוֹרֵשׁ סְפַת שָׁלוֹם עַלְינוּ וְעַל כָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל
ירּוֹשָׁלָם, (אמֶן).

ואומרים בעמידה:

וְשָׁמָרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְּׁבָת, לְעַשׂוֹת־אֶת הַשְּׁבָת לְדָרְתָם בְּרִית
עוֹלָם. בֵּין וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָוֹת הִיא לְעוֹלָם, כִּי־שְׁשַׁת יָמִים עֲשָׂה ייִ
אֶת־הַשָּׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי שְׁבָת וִינְפָשָׁ.

ה חזן אומר:

יְתִגְדֵל וַיְתַקְדֵשׁ שְׁמֵיה רֶבֶא (עונם: אָמֶן). בְּעַלְמָא דֵי בָרָא כְּרֻעָותָה,
וַיִּמְלִיךְ מַלְכָותָה בְּחַיִיכָן וּבְיוֹמִיכָן וּבְחַיִי דָכְל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֶן (וגם הקהיל אומר: אָמֶן). יְהָא שְׁמֵיה רֶבֶא מַכְרָה,

לעולם ולעלמי עולםיא יתברך), וישראל ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהיל שמייה דקוקשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכותא, שירחתא, תשבחתא ונחמתה דאמירן בעלםא, ואמרנו אמן (עונים: אמן).

בר"ח מכיריו החזון: "ראש חודש"; בחנוכה ופורים שווין מכיריו החזון: "על הנסים".

אדני שפמי תפוח, וכייד תהלהך.

ברוך אתה יי, אל הינו ואל הי אבותינו, אל הי אברהם, אל הי יצחק, ואל הי יעקב. האל הגדול הגבור והגנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בנייהם למען שמך באהבה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכרני לחיים מלך חפץ בחיים, וכחכנו בספר חמימים, למגןך אל חי).

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. **ברוך אתה יי, מגן אברהם.**

אתה גבור לעולם אדני, מחייה מתים אתה רב להושיע.
בקץ: **מוריד הפל**

בחורף: **משיב הרוח ומוריד הגשם**

מככלל חיים בחסד, מחייה מתים ברוחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים, מתיר אסורים, ומקיים אמונהתו ליישני עפר, מי כמוש בעל גבירות ומי דומה לך, מלך מmight ומחייה (ומצמיח לנו ישועה).

(בשבת תשובה מוסיפים: מי כמוש אב ברוחמים, זכור יצורייך ברוחמים ממית ומחייה). **ונאמן אתה להחיות מתים.** **ברוך אתה יי, מחייה המתים.**

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבוד מרום וקדוש, ושבחך אל הינו מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. **ברוך אתה יי, האל הקדוש** (בשבת תשובה: **המלך הקדוש**).

וְמַאֲהָבָתֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שָׁאַהֲבָתֶךָ אֶת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ, וְמַחְמַלְתֶךָ מַלְכָנוּ שְׁחַמְלָתֶךָ עַל בְּנֵי בָּרִיתֶךָ, נְמַתָּלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגָּדוֹל וַיְקָדוֹשׁ הַזֶּה, לְגָדְלָה וּלְגָבוֹרָה וּלְקָדְשָׁה וּלְמִנְחָה וּלְעֹבֹדָה וּלְהֻזָּה, וְלַתֵּת לָנוּ בְּרָכָה וּשְׁלוֹום מְאַתָּה.

(וַיְכַלְוּ הַשָּׁמִים וְהָאָרֶץ וְכָל־צְבָאָם. וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מַלְאַכְתָו אֲשֶׁר עָשָׂה, וַיִּשְׁבַּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכֶּל־מַלְאַכְתָו אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיְבָרֶךָ אֱלֹהִים אֶת־יּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְדְּשׁ אֶת־זֶה, כִּי בָּשְׁבָת מִפֶּלֶט־מַלְאַכְתָו אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לְעַשּׂוֹת).

יְשַׁמְחוּ בְמַלְכֹותֶךָ שׁוֹמְרֵי שְׁבָת וּקְוֹרָאי עַנְגָּן, עִם מִקְדְּשֵׁי שְׁבִיעִי כָּלָם יְשַׁבְּעוּ וַיִּתְעַנְגּוּ מַטּוֹבָה, וּבְשְׁבִיעִי רָצִית בָּו וַיִּקְדְּשָׁתוּ, חֲמִדָת יָמִים אָתוֹ קָרָאת, זָכָר לְמַעַשָּׂה בְּרָאשָׁית).

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בְּמַנְיחָתָנוּ, קָדְשָׁנוּ בְמַצּוֹתָיךְ וּמִן חַלְקָנוּ בְתֹורָתֶךָ, שָׁבְעָנוּ מַטוֹבָה, שָׁמְחָנוּ בִישׁוּעָתֶךָ, וַתְהַר לְבָנוּ לְעֶבֶד בְּאֶתְמָת, וַתְהַלֵּלנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצֹן שְׁבָת קָדְשָׁךָ, וַיִּשְׁמַחְוּ בָהּ כָל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שָׁמָה. בָרָוךְ אַתָּה יְיָ, מַקְדֵשׁ הַשְּׁבָת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְעַמֶּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלְתָם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הַעֲבֹדָה לְדִבְרֵיךְ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלְתָם מִהָרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֵל בְּרָצֹן, וְתַהֵי לְרָצֹן פָמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלה וַיָּבָא, יָגִיעַ, יָרָאָה וַיִּרְאֶה, וַיִּשְׁפַּע, וַיִּפְאַךְ, וַיִּזְכַּר זְכָרוֹגָנוּ וְזְכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, וְזְכָרוֹן יְרוּשָׁלָם עִירָה, וְזְכָרוֹן מִשְׁמַחָת בֵּן דָוד עֲבָדָךָ, וְזְכָרוֹן כָל עַמֶךָ בֵית יִשְׂרָאֵל לְפָנָיךָ (לְפָלִיטה) לְטוֹבָה, לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרָחֲמִים וּלְרָצֹן בַיּוֹם (בראש חדש: רָאש הַחְדָשׁ הַזֶּה. בחוה"מ של פסח: חָג הַמְצֹות הַזֶּה. בחוה"מ של סוכות: חָג הַסּוֹכּוֹת הַזֶּה) זְכָרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָו לְטוֹבָה, וַיִּקְרָנוּ בָו לְבָרָכה, וַיהוָשִׁיעָנוּ בָו לְחַיִם

טוביים, בדרכּ יִשְׁוֹעָה וּבְרַחֲמִים, חַסֵּדָנוּ וּדְרַחֵם עָלֵינוּ וְהַשְׁיעָנוּ, כִּי אֶלְיךָ עִינָנוּ,
כִּי אֶל מְלֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה.

וְתַחְזִיןָה עִינָנוּ בְשׂוֹבֵךְ לְצִיּוֹן וְלִירֹשָׁלָם עִירְךָ בְּרַחֲמִים כְּמֵאֹז. בָּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַמְחִזֵּיר בְּרַחֲמֵיו שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן.

מוֹדִים אֲנַחֲנוּ לְךָ, שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, עַל חַיָינוּ
הַמְסֻורִים בְּיַדְךָ וְעַל נְשָׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹתָתָךָ, וְעַל נְסִיךָ שְׁבָכֶל יוֹם
נֶוָם עָמָנוּ וְעַל נְפָלָותִיךְ וּטוֹבָותִיךְ שְׁבָכֶל עַת, עָרֶב וּבָקָר וְצָהָרים,
הַטּוֹב בַּיְלָא בְּלָא רַחֲמִיךְ, הַמְרַחָם בַּיְלָא חֲסִיךְ וּמְעוֹלָם קַוְינוּ
לְךָ. לָא הַכְּלָל מַתָּנוֹ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלָא עַזְבָּתָנוּ וְלָא הַסְּתָרָתָ פְּנֵיכָ מִמֶּנָנוּ.

בחנוכה ובפורים אמרם:

על הנשים ועל הגבירות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפק祖ן ועל הפתות שעשית
עָמָנוּ וְעַם אֲבוֹתֵינוּ, בִּימִם הָם בָּזְמַן הַהָה.

בפורים

בִּימִי מְרַדְכִי וְאַסְטָר בְּשִׁוְישָׁן
הַבִּירָה, כַּשְׁעַמְדָה עַלְיהֶם הַמּוֹן
הַרְשָׁע, וּבְקַשׁ לְפָשָׁמֵיד, לְהַרְוגָ
וְלְאַבְדֵ אֶת כָל הַיְהוּדִים מִעֵדָה
וְעַד זָקָן, טָף וּנְשָׁים, בַּיּוֹם
אֶחָד בְּשַׁלְשָׁה עָשָׂר לְחַדְשׁ שְׁנִים
עָשָׂר, הַוָּא חַדְשׁ אָדָר, וְשָׁלָלָם
לְכֹז. וְאַתָּה בְּרַחֲמִיךְ הַרְבָּים
הַפְּרָתָ אֶת עַצְתָו, וְקַלְקַלָתָ אֶת
מַחְשָׁבָתוֹ, וְהַשְׁבָּותָ לוֹ גָמָלוֹ
בְּרָאשׁו, וְמָלוֹ אָתוֹ וְאַתָּה בְּנָיו
עַל הַעַז. וּכְשָׁם שְׁעָשִׁית עַמָּהָם

בחנוכה

בִּימִי מִפְתַּחָה בֵן יְחִינָן פָהָן גָדוֹל חַשְׁמָנוֹאי
וּבְנָיו, כַּשְׁעַמְדָה עַלְיהֶם מְלָכָות יוֹן קְרַשְׁעָה
לְשָׁכָחָם מִתּוֹרָף וְלַתְּעִיבָרִם מִחְקֵי רַצְוָה,
וְאַתָּה בְּרַחֲמִיךְ הַרְבָּים עַמְּרָתָה לְהָם בְּעֵת צְרָתָם,
רַבְתָ אֶת רִיבָם, דָנַת אֶת דִינָם, נִקְמַת אֶת
גְּקַמָתָם, מִסְרָתָ גְּבוּרִים בַּיַּד חַלְשִׁים, וּרְבָרִים בַּיַּד
צְדִיקִים, וּזְדִיקִים בַּיַּד עֹזְקִי תּוֹרָף. וְלֹךְ עֲשִׁית
שָׁם גָדוֹל וְקָדוֹש בְּעוֹלָם, וְלֹעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל עֲשִׁית
פָשָׁעָה גָדוֹלה. וְאָמַר בָךְ בָאוּ בְנֵיךְ לְדִבְרֵיךְ,
בִּיטָח, וּפְנֵי אֶת הַיְכָלָה, וּתְהַרְיוּ אֶת מַקְדֵשָׁה,
וְהַקְלִיקוּ גָרוֹת בְּחִצּוֹת קָרְשָׁה, וְקַבְעוּם שְׁמוֹנָה

בפורים

נס, כן עשה עמנו יי' אלְהינוּ פלא ונסים ב'עת ה'זאת, ונוראה לשמה הגדול סלה.

בחנוכה

ימים בהallel ובהודאה. וכשם שעשית עמם נס, כן עשה עמנו יי' אלְהינוּ פלא ונסים ב'עת ה'זאת, ונוראה לשמה לשם הגדל סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור ורחמייך וככובש את בעסך, כליה דבר וחרב ורעב ושבוי ומתחית ומגפה וכל מחללה, מעליינו ומעל כל בני בריתך). על כלם יתברך ויתרומם שמק מלפני פמיד, כל חמימות יודוך סלה, ויהיללו לשמה הטוב באמות.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך). ברוך אתה יי', הטוב שמק ולך נאה להזות.

שים שלום, טוביה וברכה, (ח'ימים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו יי' אלְהינוּ, תורה חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה ורחמים וח'ימים ושלום, וטוב היה בטנייך (לברכנו ולברך את כל עמך) ישראל פמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה וגנומה חן וחסד נזכר ונכתב לפניך, אנו וכל עמך ישראל, לחיים (טובים) ושלום). ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהי לרצון אמריך פי והגיוון לבך לפניך, יי צורי וגואלי.

יש נהוגין לומר:

אלְהִי, ואוצר לשוני מרע, ושבתי מדבר מרמה, ומלךלי ונפשי מדור ונסמי, ונפשי בעפר לכל תהיה. יהי רצון מלפניך יי' אלְהִי, שבל מקמים עלי לרצה, תפָר עצם ותקלקל מחשבותם. וכן יהי רצון מלפניך יי' אלְהִי, שתתפמח לי שער תורה, שער חכמה, שער בינה, שער רעה, שער פרנסה ובכללה, שער חיים, חן וחסד ורחמים ורצון מלפניך.

יהיו לרצון אמריך ויהיון לפניך, יי צורי וגואלי.

פוסע שלש פסיות לאחריו בכרעה אחת וחזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עשה שלום במרומיו, הוא ברוחמיו, יעשה שלום עליינו ועל כל ישראל, אמן.

(יהי רצון מלפניך, יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכנה בית המקדש באהרונה בימינו, ותן חילקנו בתורתך).

החzon והקהל אומרים בעמידה:

(יום הששי). ויכלו הרים והארץ וכל הארץ. ויכל אלחים ביום השבעי מלאכטו אשר עשה. וישבת ביום השבעי מכל-מלאכטו אשר עשה. ויברך אלהים את-יום השבעי ויקדש אותו, כי בו שבת מכל-מלאכטו אשר-ברא אלהים לעשות.

החzon אומר ברכות מעין שבע:

**ברוך אתה יי, אלהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב, האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה (ברוחמיו)
שמים וארץ.**

הקהל והחzon אומרים יחד:

מגן אבות בדרכו, מזכה מתים במאמרו, האל (בשבתו תשובה: הפלך)
הקדוש שאין כמותו. המנich לעמו ביום שbat קדשו, כי בם רצה
להנich להם, לפניו נعبد ביראה ופחד, ונודה לשמו בכל-יום תמיד
מעין הברכות. אל ההזאות, אדון השלום, מקדש השbat (ו)ברוך
השביעי, המנich בקדשה לעם מדשני (נ"א: מדשני) עג, זכר למעשה
בריאותית.

החzon מסיים בלבד:

**אלהיינו ואלהי אבותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצוותך ותן
חולקנו בתורתך, שבענו מטוך, שמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך**

בְּאֶمֶת, וַהֲנִיחֵלְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאֶחָדָה וּבְרָצֹן שְׁבַת קְדוּשָׁךְ, וַיִּשְׂמַחֵנוּ בְּכָל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שָׁמֶךְ. בָּרוּךְ אָתָּה יְיָ, מִקְדֵּשׁ הַשְּׁבָת.

הՁן אומר:

יַתְגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עוניים: אָמַן). בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעֹתִיהַ, וַיַּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיהַ בְּחַיִיכֹן וּבְיוּמִיכֹן וּבְחַיִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (וגם הקהלה אומר: אָמַן). יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָא מְבָרָךְ, לְעַלְמָ וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתִבְרָךְ), וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפַּאֲרָה וַיִּתְרֹומָם וַיִּתְנַשָּׁא וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָּקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוניים: אָמַן). לְעַילָא לְעַילָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וַנְחַמְתָּא דָאָמִין בְּעַלְמָא, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (עוניים: אָמַן).

תַּתְקַבֵּל צְלָוֹתָהּוּן וּבְעַוְתָּהּוּן דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֶבְוָהּוּן דְבְשָׁמִיא, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (עוניים: אָמַן).

יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים (עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמְרוּ אָמַן (ועוניים: אָמַן). עַשְׂה שְׁלוּם בְּמִרְומִיו, הוּא בְּרַחְמִיו, יִעֲשֶׂה שְׁלוּם (עַלְינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמַן (עוניים: אָמַן).

הՁן אומר בקול רם:

עַלְינוּ לְשִׁבְחָה לְאָדוֹן הַפֶּלֶל, לְתַת גָּדְלָה לְיוֹצֵר בִּרְאָשִׁית, שְׁלָא עָשָׂנוּ גְּבוּיֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שְׁמָנוּ כְּמִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ. שְׁלָא שֵׁם חַלְקָנוּ בָּהֶם, וְגַדְרָלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנָם. שְׁהָם מִשְׁתְּחוּם לְהַבֵּל וְרִיק וּמִחְפְּלִילִים לְאֵל לֹא יִוּשִׁיעַ. וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתְּחוּם לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמֶּלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. (שַׁהְוָא) נוֹטָה שְׁמִים וַיּוֹסֵד אָרֶץ, וְכַפָּא בְּבּוֹדוֹ בְּשִׁמִּים מִפְּעָל, וּשְׁכִינַת עָזָז בְּגַבְהֵי מִרְומִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מַלְבָדָו, אֶמֶת מַלְכָנוּ וְאֵין זֹלתוֹ, כְּפָתֹוב בְּתוֹרַתְךָ. וַיִּדְעַת הַיּוֹם וַהֲשַׁבַּת אֵל לְבַבְךָ, כִּי יְיָ הִיא הָאֱלֹהִים, בְּשִׁמִּים מִפְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִתְחַת, אֵין עוֹד.

עַל כָּן נִקְוֵה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרָאוֹת מְהֻרָה בְּתִפְאָרָה עָזָה, לְהַעֲבִיר

גָּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים כְּרוֹת יִכְּרֹתוֹן, לְמִקְּן עֹולָם בְּמַלְכוֹת שָׁמֵי, וְכָל בְּנֵי בָּשָׂר יִקְּרֹא בְּשָׁמֶה, לְהַפְּנוֹת אֶלְيָךְ כָּל רְשֵׁעֵי אָרֶץ. יִכְּרֹיו וַיַּדְעֻוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבָל, כִּי לְךָ תְּכַרְעַ כָּל בָּרָךְ, תְּשַׁבֵּעַ כָּל לְשׁוֹן. לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְּרֹעַ וַיַּפְּלוּ, וְלִכְבּוֹד שְׁמֵךְ יִקְרֹר יִפְּנוֹ, וַיִּקְבְּלוּ כָּלָם עַל מַלְכוֹתֶךָ, וְתִמְלָךְ עַלְיָהֶם מִתְּהָרָה לְעוֹלָם וְעַד. כִּי הַמַּלְכוֹת שְׁלֵךְ הִיא, וְלַעֲלֹמִי עד תִּמְלָךְ בְּכָבוֹד. כְּתֻובָה בְּתֹורַתְךָ: יְיָ יִמְלָךְ לְעוֹלָם וְעַד. וְכֻתוּב: שְׁמֵעַ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד.

קדיש יתומם:

יִתְגָּדֵל וַיִּתְקָדֵשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עונימ: אָמֵן). בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא כְּרֻעִיתְיהָ, וְנִמְלִיכָה מַלְכוֹתְיהָ בְּחַיְיכָוּן וּבְיוּמִיכָוּן וּבְחַיְיָךְ כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהיל אומר: אָמֵן). יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָא מִבְּרָךְ, לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיא יִתְבָּרֵךְ, וַיִּשְׁפַּבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְגַּנְשֵׁא וַיִּתְعַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דְּקוּדֵשָׁא בְּרִיקָה הוּא (עונימ: אָמֵן). לְעַילָא לְעַילָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא, שִׁירַתָּא, תִּשְׁבַּחַתָּא וְנִחְמַתָּא דְּאַמִּירָן בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונימ: אָמֵן). יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמֵיא וּמִתְּיִם טוֹבִים (עלינו וְעל כל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונימ: אָמֵן)). עַשְ׈ה שְׁלָום בְּמַרְוּמִיו, הוּא בְּרַחְמָיו, יִעַשְׂה שְׁלָום (עלינו וְעל כל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עונימ: אָמֵן).

ה חזון אומר: בְּרָכוּ אֶת יְיָ הַמְּבָרֵךְ.

ה קהיל אומר ואחריו החזון: בְּרוּךְ יְיָ הַמְּבָרֵךְ לְעוֹלָם וְעַד.

פיוט לר' דניאל בן יהודה דיין:

יִגְּדֵל אֱלֹהִים חַי וַיִּשְׁפַּבֵּחַ, נִמְצָא וְאֵין עַת אֶל מִצְיאוֹתָו.
אֶחָד וְאֵין יְחִיד כִּיחִידוֹ, נִעְלָם וְגַם אֵין סֻוף לְאַחֲדוֹתָו.
אֵין לו דְּמוֹת הַגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, לֹא נִعְרֹךְ אֶלְיוֹ קְדַשְׁתָו.
קְדָמָן לְכָל דְּבָר אֲשֶׁר נִבְרָא, רָאשׁוֹן וְאֵין רָאשִׁית לְרָאשִׁיתוֹ.
הַנוּ אֲדוֹן עֹולָם לְכָל נֹזָר, יוֹרָה גְּדַלְתָו וּמַלְכוֹתָו.

אֲנָשֵׁי סְגִלְתוֹ וַתִּפְאַרְתָּוּ.
 נְבִיא וּמֶבֶט אֶת תְּמוּגָתוֹ,
 עַל יָד נְבִיאוֹ נָאָמֵן בַּיְתָוֹ.
 דְתָוּ לְעוֹלָמִים לְזֹוְלָתוֹ.
 מִבֵּית לְסֻוף דָבָר בְּקָדְמוֹתָו.
 בְּמִפְעָלוֹ, נוֹתֵן לְרַשְׁעָ רֵעַ כְּרִשְׁעָתוֹ.
 לְפָדוֹת מְחַכֵּי קָצֵן יְשֻׁעָתוֹ.
 בָּרוּךְ עָדִי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
 (אֶלְהָ שֶׁלְשׁ עַשְׂרָה הַמַּעֲקָרִים, יִסּוּד תּוֹרַת מֹשֶׁה וְנִבְוֹאתוֹ).

בְּطֻרְם כֵּל יָצֵיר נְבָרָא.
 אָזֵי מְלָךְ שָׁמוֹ נִקְרָא.
 לְבָדוֹ יִמְלָךְ נֹזָרָא.
 וְהָוָא יְהִיָּה בַּתְּפָאָרָה.
 לְהַמְשִׁילוֹ לְהַחֲבִירָה.
 וְלוֹ הַעַז וְהַמְשָׁרָה.
 וְצֹור חַבְלִי בְּעֵת צָרָה.
 מִנְתָּ כּוֹסִי בַּיּוֹם אַקְרָא.
 בְּעֵת אִישָׁן וְאַעֲירָה.
 יְיָ לְיָ וְלֹא אִירָא.

שְׁפָע נִבְוֹאתוֹ נִתְנוֹ אֶל
 לֹא קָם בְּיִשְׂרָאֵל בְּמֵשֶׁה עוֹד,
 תּוֹרַת אֱמָת נִתְן לְעַמּוֹ אֶל,
 לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמְיר
 צֹפָה וַיַּזְדַּע סְתַّרְינִי,
 גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסֵד (נ"א: חָסִיד)
 יִשְׁלַח לְקָצֵן יְמִין מִשְׁיחָנִי,
 מַתִּים יִתְהִיא אֶל בְּרוּב חָסְדוֹ,
 (אֶלְהָ שֶׁלְשׁ עַשְׂרָה הַמַּעֲקָרִים, יִסּוּד תּוֹרַת מֹשֶׁה וְנִבְוֹאתוֹ).

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ,
 לְעֵת נִعְשָׂה כְּחַפְצָוֹ כֵּל,
 וְאַחֲרֵי כְּכָלּוֹת הַפְּלָל,
 וְהָוָא הַיָּה וְהָוָא הַעוֹהָה,
 וְהָוָא אָחָד וְאַיִן שְׁנִי,
 בְּלִי רְאֵשִׁית בְּלִי תְּכִלִּת,
 וְהָוָא אַלְיָ וְמַיְ גּוֹאָלִי,
 וְהָוָא נְסִי וּמְנוּסִי,
 בְּיַדְךָ אָפְקִיד רֹוחִי,
 וְעַם רֹוחִי גּוֹיִי,

ואומרים בנהת:

בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר נִתְן מִנוֹתָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, כָּל אֲשֶׁר דָבָר לֹא נִפְלֵךְ
דָבָר אָחָד מֶלֶל דְבָרוֹ הַטוֹב, אֲשֶׁר דָבָר בִּיד מֹשֶׁה עַבְדוֹ.

מט"ז ניסן עד ערב שביעות סופרים כאן את העומר (עמ' 80).

סדר קידוש ליל שבת

ممלאין כוס של יין ומקבלו המקדש בשתי ידייו ואוחז בימינו ומנעימים קולו ואומר:

(יום הששי). ויבלו השמי וארץ וכל צבאם. יוכל אלהים ביום השבעי מלאכתו אשר עשה, ושבת ביום השבעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים אותו השבעי וקידש אותו, כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות.

סברֵי מְרַנּוֹן : (הקהלעונה: **לחיים**).

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, בורא פרי הארץ (נ"א: הגפן).

ברוך אתה יי', אלהינו מלך העולם, אשר קדשו במצוותיו ורצה בנו, ושבת קדשו באהבה וברצון הנחילני, זכרון למעשה בראשית, כי הוא יום שבת, תחלת מקראי קדש, זכר ליציאת מצרים, כי בנו בחרת ואותנו קדש מצל העמים, ושבת קדש באהבה וברצון הנחילנו. ברוך אתה יי', מקדש השבת.

(ויש מוסיפים: **ברוך יי' אשר נמן מנוחה לעמו ישראל ביום שבת קדש**).

סדר תפלה שחרית של שבת

ברכות השחר

ברוך אתה ייִשְׁאָלָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותו וצינו על נטילת ידים.

ברוך אתה ייִשְׁאָלָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר יצר את הארץ בחקמה וברא בו נקבים ונקבות חלולים, גלי וידיע לפניו כפאה כבזק, שאם יפתח אחד מהם או יסתם אחד מהם, אין כל בריה יכולה לעמוד לפניך שעשה אמת, ברוך אתה ייִ, הרופא לכל בשור ומליה לעשות.

אלָהָיִ, נְשָׂמָה שְׁנַתְּפָתֵחַ בֵּין טָהוֹרָה. אתה בראשת, אתה נפחתה ביני, ואתה משמירה בקרבי, ואתה עתיד לשלחה מטהני, ואתה עתיד להזכירה ביני לעתיד לבוא. כל זמן שהנסמה בקרבי מוגה (הנשים אומרות: מודה) אני לפניך ייִ אלָהָי ואלָהָי אֲבוֹתִ. ברוך אתה ייִ, המഴיר נשמות לגורים מותים.

ברוך אתה ייִ, אלָהָיִןְ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה.

ברוך אתה ייִ, אלָהָיִןְ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שלא עשני עבד (נ"א: עבד). הנשים אומרות: שפחה).

ברוך אתה ייִ, אלָהָיִןְ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שעשני ישראל.

ברוך אתה ייִ, אלָהָיִןְ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שלא עשני אשה (הנשים אומרות: שעשני ברכוננו).

ברוך אתה ייִ, אלָהָיִןְ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, פוקח עורדים.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַפִּיר אֲסֹירִים.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַגְבִּיב שְׁפָלִים.

(ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הנוטן ליעף פָּחָם).

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, מַלְבִּישׁ עֲרָמִים.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, זָקָף כְּפֹופִים.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, רָזַע הָאָרֶץ עַל הַמִּינִים.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְכִין מַצְעָדִי גָּבָר.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אוֹזֵר יִשְׂרָאֵל בְּגֻבוֹרָה.

(ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, עוֹטָר יִשְׂרָאֵל בְּתִפְאָרָה).

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שָׁעָשָׂה לֵי כָל צְرָci.

ברוך אפָה ייִ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמַּעֲבִיר חָבֵלִי שְׁנָה מְעִינִי

וְתַנוּמָה מַעֲפָעָfi.

יהי רצון מלפניך, ייִ אֱלֹהֵי יְאֹבֹתִי שְׁתְּרָגִילִי לְדִבָר מֵזוֹה, וְאֶל
פְּרָגִילִי לְדִבָר עֲבָרָה וְעַזָּן, וְהַשְׁלָט בֵּי יְצָר טֻוב, וְאֶל פְּשָׁלָט בֵּי
רָע, וְחַזְקָנִי בְמִצְוֹתֶיך וְתַנוּ חָלְקִי בְתוֹרָתֶך, וְאֶל תְּבִיאָנִי לִידֵי חַטָּא וְלֹא
לִידֵי נְסִיּוֹן וְלֹא לִידֵי בְּזִיּוֹן, וּכְזֹוף (את) יְצָרִי לְהַשְׁתְּעַבֵּד לְךָ. וְהַכְּנָעָ
עֲרָפִי לְשׁוֹב אֲלֵיכָ, וְחַדְשֵׁ פְּלִוּתִי לְשֻׁמּוֹר פְּקוּדִיך, וּמְולָאת לְבָבִי וְאֶת
לְבָב זָרַע לְאַהֲבָה (וּלְיִרְאָה אֶת שְׁמֶךָ, וְלַעֲשׂוֹת הַטּוֹב וְהַיְשָׁר בְּעִינֵיכָ),
וּקְרָבָנִי לְכָל מַה שְׁאַהֲבָתָ, וּרְחַקָּנִי מִכָּל מַה שְׁשַׁנָּאָתָ. וּקְיִם עַלְיִ וְעַל
זָרַע זָרַע מִקְרָא שְׁבָתוֹב, וּמֶל ייִ אֱלֹהֵיך אֶת-לְבָבָך וְאֶת-לְבָב
זָרַע, לְאַהֲבָה אֶת-יְהִי אֱלֹהֵיך בְּכָל-לְבָבָך וּבְכָל-נְפָשָׁך לְמַעַן חַיִך. וְאֶנְיִ
זֹאת בְּרִיתִי אֶתְּחָם אָמֵר ייִ, רַוְחֵי אֲשֶׁר עַלְיִיך וְדַבְרֵי אֲשֶׁר-שְׁמָתִי בְּפִיך,
לְאִימּוֹשִׁי מִפִּיך וּמִפִּיך זָרַע זָרַע אָמֵר ייִ מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם.

וּנְזַעַן בָּגּוֹים זָרָעָם וְצָאצָאָיהם בְּתוֹךְ הַעֲמִים, כָּל-רְאֵיכֶם יְכִירּוּם כִּי
הֵם זָרָע בָּרָך ייִ. לֹא יִגְעַז לְרִיק וְלֹא יַלְדוּ לְבָהָלָה, כִּי זָרָע בָּרוּכִי

יְהִי הַפָּה וְצַאצְאֵיכֶם אֶתְכֶם. וְהִיא טָרַם-יִקְרָאוֹ וְאַנִּי אֲעַנֶּה, עַד כֵּם
מִדְבָּרִים וְאַנִּי אֲשַׁמָּע. בַּי אֲצָק-מִים עַל-צָּמָא וּנְזָלִים עַל-יְבָשָׂה, אֲצָק
רוּחִי עַל-זָרָעָךְ וּבְרָכָתִי עַל-צַאצְאֵיךְ. וְצַמְחוּ בּוּין חָצֵיר, בְּעָרְבִים
עַל-יְבָלִיל-מִים. זֶה יֹאמֶר לִי אָנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשָׁמָן-יַעֲקֹב, וְזֶה יַכְתֵּב יְדוֹ
לִי וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יַכְנָה. וְזֶה בְּחֻול זָרָעָךְ וְצַאצְאֵיכֶם מֵעֵיךְ בְּמִעוֹתֵיכֶם,
לְאִידְכֶת וּלְאִישָׁמֵד שְׁמוֹ מִלְּפָנֵי.

וְתָהִיה לִי לִמְשָׁגֵב וּמִבְטָח וּמִגְּדָל עַז וּבֵית מִצְוֹדֹת לְהֽוֹשִׁיעָנִי,
וּלְחַצֵּיל נְפָשִׁי מִשְׁחָת וּמִכֶּל צָרָה וִתְנִגְנִי (הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם), לְחַנּוּ וּלְחַסְד
וּלְרָחִםִים בְּעִינֵיכֶם וּבְעִינֵינוּ כָּל-רוֹאֵי, וּגְמַלְגֵני חָסְדִים טוֹבִים. בָּרוּךְ אֱתָה
יְהִי גּוֹמֵל חָסְדִים טוֹבִים לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

יְהִי רְצֹון מִלְּפָנֵיךְ, יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁפְּאַצְלֵנוּ הַיּוֹם וּבְכָל יוֹם
מַעַזִּי פְנִים וּמַעַזּוֹת פְנִים, וּמִזְכָּר הַרְעָה וּמִאָדָם רָע, וּמַשְׁכֵן רָע, וּמַלְשָׁן
הַרְעָה וּמַשְׁטֵן הַמִּשְׁחִית, וּמַדִּין קָשָׁה וּמַבָּעֵל דִין קָשָׁה, בֵין שֶׁהוּא בֵן
בְּרִית וּבֵין שָׁאַיָּנוּ בֵן בְּרִית (וּמִדִּינָה שֶׁל גִּיהְנָם).

בָּרוּךְ אֱתָה יְהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְמִצְוֹתָיו וַצִּינוּ עַל
דְּבָרֵי תֹּרַה. (ו) הַעֲרָבָּנָא יְהִי אֱלֹהֵינוּ אֱתָה-דְבָרֵי תֹּרַתְךָ בְּפִינְךָ, וּבְפִיְוֹת
עַמָּךְ בֵית יִשְׂרָאֵל, וְנַהֲיָה אָנָחָנוּ וְצַאצְאֵינוּ, (וְצַאצְאֵי צַאצְאֵינוּ) וְצַאצְאֵי
עַמָּךְ בֵית יִשְׂרָאֵל, פְּלָנוּ יְרָאֵי שָׁמָךְ, וּלְזִמְדִי תֹּרַתְךָ לְשָׁמָה. בָּרוּךְ אֱתָה
יְהִי הַמְּלָמֵד תֹּרַה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

בָּרוּךְ אֱתָה יְהִי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחַרְבֵּנוּ מִכֶּל הַעֲמִים,
וּגְמַנְּלֵנוּ אֶת תֹּרַתוֹ. בָּרוּךְ אֱתָה יְהִי, נוֹתֵן הַתּוֹרָה.

(יש מוסיפים: ונְשַׁלְמָה פָרִים שְׁפָתֵינוּ, בָמָקוּם קָרְבֵן פָמִיד שֶׁל בָּקָר).

וַיַּדְבֵּר יְהִי אֱלֹהֵי מֶשֶּׁה לְאָמֵר. צו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָתָ אֱלֹהֶם,

את-קָרְבַּנִי לְחַמִי לְאַשִי רֵיחַ נִיחָחַי תִשְׁמַרוּ לְקָרֵיב לֵי בֶּמוּעָדוֹ.
וְאָמַרְתָּ לְהַמָּה זֶה הַאֲשֶׁר פָּקָרְבָּיו לֵי, כְּבָשִׂים בְּגִיְ-שְׁנָה תִמְימִם
שְׁנִים לַיּוֹם עַלְהָתָמִיד. אֶת-הַכְּבָשׂ אֶחָד טָעַשָּׂה בְּפָקָר, וְאֵת הַכְּבָשׂ
הַשְׁנִי טָעַשָּׂה בֵּין הַעֲרָבִים. וּעֲשִׂירִית הָאִיפָה סָלַת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה
בְּשָׁמָן כְּתִיתָ רְבִיעַת הַהִין. עַלְתָתָמִיד, הַעֲשִׂيهָ בְּהָר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָחַ
אַשִּׁה לֵי. וְגַסְפָּוּ רְבִיעַת הַהִין לְכָבֵשׂ הָאֶחָד, בְּקָדְשׁ הַסָּעֵד גַּסְפָּוּ שָׁכָר
לֵי. וְאֵת הַכְּבָשׂ הַשְׁנִי טָעַשָּׂה בֵּין הַעֲרָבִים, בְּמִנְחָת הַבָּקָר וּבְגַסְפָּוּ
טָעַשָּׂה אַשִּׁה רֵיחַ נִיחָחַ לֵי.

וּבַיּוֹם הַשְׁבַת שְׁנִי-כְּבָשִׂים בְּגִיְ-שְׁנָה תִמְימִם, וְשִׁנִי עַשְׂרָנִים סָלַת
מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמָן וְגַסְפָּוּ. עַלְתָת שְׁבַת בְּשְׁבַתּוֹ, עַל-עַלְתָת הַתְּמִיד
וְגַסְפָּה.

בראש חודש מוסיפים :

וּבְרָאָשִׁי חְדֵשֵיכֶם פָּקָרְבָּיו עַלְהָתָמִיד לֵי, פְּרִים בְּגִיְ-בָּקָר שְׁנִים וְאַיִל
אֶחָד, כְּבָשִׂים בְּגִיְ-שְׁנָה שְׁבָעָה תִמְימִם. וְשָׁלַשָּׁה עַשְׂרָנִים סָלַת מִנְחָה
בְּלוּלָה בְּשָׁמָן לְפָר הָאֶחָד, וְשִׁנִי עַשְׂרָנִים סָלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמָן
לְאַיִל הָאֶחָד. וְעַשְׁרַׁן עַשְׁרַׁן סָלַת מִנְחָה בְּלוּלָה בְּשָׁמָן לְכָבֵשׂ הָאֶחָד,
עַלְהָתָמִיד נִיחָחַ אַשִּׁה לֵי. וְגַסְפָּהָם חַצִּי הַהִין יְהִי לְפָר וְשְׁלִישַׁת
הַהִין לְאַיִל וּרְבִיעַת הַהִין לְכָבֵשׂ יְזִין, זוֹת עַלְתָת חֲדֵשׁ בְּחֶדְשׁוֹ לְחָדְשֵׁי
הַשָּׁנָה. וְשְׁעִיר עַזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לֵי, עַל-עַלְתָת הַתְּמִיד יְעַשָּׂה וְגַסְפָּוּ.

תורה

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וְאֶל-חֶרֶב וְאֶל-בְּנֵי לְאָמֵר כִּי תְּבִרְכָּו
אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, אָמֹר לָהֶם. יְבָרֶךָ יְהוָה וְיִשְׁמְרֶךָ. יְאַר יְהוָה פָנָיו אֶלְיךָ
וַיְחַנֵּן. יְשָׁא יְהוָה פָנָיו אֶלְיךָ וַיְשִׁם לְךָ שְׁלוֹם. וְשָׁמוֹ אֶת-שְׁמֵי עַל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאַנְיִ אֶבְרָכָם.

ושמרתם את-דברי הברית הזאת ועשיתם אותם, למען פשכilio את כל-אשר פעשים.

נביים

לא-ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות הכל-הכתוב בו, כי-אוatzlich את-דרך ואו פשכilio. והוא צויתיך תזק ואם אל-פערץ ואל-תחת, כי עתה כי אל-היך בכלל אשר תלך. גאלנו כי צבאות שמו, קדוש ישראל.

תובים

אשרי האיש אשר לא החל בצעת רשעים, ובדרך חטאים לא עמד, ובמושב לצים לא ישב. כי אם בתורתך חפצך ובתורתך יהגה יומם ולילה. והיה בצע שתוול על-פלגיהם, אשר פריו יתנו בעתו ועהו לא-יבול, וכל אשר-יעשה יצילית.

משנה

מַאֵּימָתִי קֹרֵין אֶת שְׁמָעָ בְּעֲרֵבִית ? מִשְׁעָה שְׁהַפְּהָנִים נְכֻנִּים לְאָכֹל בְּתְרוּמָתָן, עד סָוף הָאַשְׁמָוֹת הָרָאשׁוֹנָה, דָּבָרִי רַבִּי אַלְיָזָר. וְחַכְמִים אָוֹמְרִים עד חִזּוֹת. רַבֵּן גַּמְלַיאֵל אָוֹמֵר עד שְׂעִלָּה עַמּוֹד הַשָּׁחָר.

תלמיד

תָּנָא, הִיכָּא קָאִי דְקַפְנִי מַאֵּימָתִי ? וֶתוּ, מַאי שְׁנָא דְקַפְנִי בְּעֲרֵבִית בְּרִישָׁא ? לְתַנִּי דְשָׁחִירִת בְּרִישָׁא ! תָּנָא אֲקָרָא קָאִי, דְכַפְנִיב וּבְשַׁכְבָּך וּבְקָוִמָּך. וְהַכִּי קַפְנִי : אַיִּמְתִי זָמָן קָרִית שְׁמָעָ דְשִׁכְבָּה ? מִשְׁעָה שְׁהַפְּהָנִים נְכֻנִּים לְאָכֹל בְּתְרוּמָתָן. וְאֵי בְּעִית, אַיִּמְאָ : יְלִיף מְבָרִיתוֹ שֶׁל עַוְלָם, דְכַפְנִיב וְיַהִי עַרְבָּה בְּקָר יּוֹם אַחֲד. אֵי הַכִּי, סִיפָּא דְקַפְנִי בְּשָׁחָר מְבָרָך בְּרִישָׁא, לְתַנִּי בְּעַרְבָּב מְבָרָך בְּרִישָׁא ! תָּנָא עֲרֵבִית תָּנָא

ברישא, והדר פגא בשחרית. ואדקאי בשחרית, מפרש מלוי דשחרית, והדר מפרש מלוי ערבית.

א. איזהו מקום של זבחים? קדשי קדשים שהייתה באפוזן. פר ושל עיר של יום הפורים שהייתה באפוזן, וקובול דמן בכללי שירות באפוזן, ודמן טעון היה על בין הבדים, ועל הפרכת, ועל מזבח הזבב. מפנה אחית מהן מעכבה. שיריה הדם היה שופך על יסוד מערבי של מערבי של מזבח החיצון, ואם לא נמן, לא עכב.

ב. פרים הנשרפים ושלירים הנשרפים שהייתה באפוזן, וקובול דמן בכללי שירות באפוזן, ודמן טעון היה על הפרכת ועל מזבח הזבב. מפנה אחית מהן מעכבה. שיריה הדם היה שופך על יסוד מערבי של

מזבח החיצון, ואם לא נמן, לא עכב. אלו ואלו נשרפיין בבית הדרון.

ג. חטא האביר והיחידה, אלו הן חטא האביר: שעיר ריאשי קדשים ושל מזודות, שהייתה באפוזן, וקובול דמן בכללי שירות באפוזן, ודמן טעון ארבע מינות על ארבע קרנות. כיצד? עלתה בכסף, ופנה לפזבב, ובא לו לארון דרוםית מזרחה, מזרחה צפונית, צפונית מערבית, מערבית דרוםית. שיריה הדם היה שופך על יסוד דרום. ונאלין לפנים מן הקלאים, לזכרי כהנה, בכל מאכל ליום ולילה, עד חצות.

ד. העולה קדש קדשים. שהייתה באפוזן, וקובול דמה בכללי שירות באפוזן, ודמה טעון שתי מינות שהן ארבע, וטעונה הפשט, ונתח, וכליל לאשים.

ה. זבחים שלמי אביר ואשומות, אלו הן אשומות: אשם גזלות, אשם מעילות, אשם שפחה חרופה אשם נזיר, אשם מצורע, אשם פלוי, שהייתה באפוזן, וקובול דמן בכללי שירות באפוזן, ודמן טעון שתי מינות שהן ארבע. ונאלין לפנים מן הקלאים לזכרי כהנה, בכל מאכל, ליום ולילה, עד חצות.

ו. הַתּוֹדָה וְאֵיל נְזִיר קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בְּעִזּוֹרָה, וְדָמֶן טָעוֹן שְׂתִי מִתְנָנוֹת שְׁהָן אֲרֵבָע, וְנְאָכְלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מְאָכֵל, לִיּוֹם וְלִילָה, עַד חִצּוֹת. הַמּוֹרָם מֵהֶם פִּוּצָא בָּהֶם, אֶלָּא שְׁהַמּוֹרָם נְאָכֵל לְפֶהָנִים, לְנְשִׁיחָם וְלְבָגִינִים וְלְעַבְדִּיהם.

ז. שְׁלָמִים קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בְּעִזּוֹרָה, וְדָמֶן טָעוֹן שְׂתִי מִתְנָנוֹת שְׁהָן אֲרֵבָע, וְנְאָכְלִין בְּכָל הָעִיר, לְכָל אָדָם, בְּכָל מְאָכֵל, לְשָׁנִי יָמִים וְלִילָה אֶחָד. הַמּוֹרָם מֵהֶם פִּוּצָא בָּהֶם, אֶלָּא שְׁהַמּוֹרָם נְאָכֵל לְפֶהָנִים, לְנְשִׁיחָם וְלְבָגִינִים וְלְעַבְדִּיהם.

ח. הַבְּכוֹר וְהַפְּעָשָׂר וְהַפְּסָח קָדְשִׁים קָלִים. שְׁחִיטָתָן בְּכָל מָקוֹם בְּעִזּוֹרָה, וְדָמֶן טָעוֹן מִתְנָה אֶחָת, וּבְלִבְדֵּק שִׁיטָּן בְּגַג הַיִּסְׂוד. שָׁנָה בְּאֲכִילָתָן: הַבְּכוֹר נְאָכֵל לְפֶהָנִים, וְהַפְּעָשָׂר לְכָל אָדָם, וְנְאָכְלִין בְּכָל הָעִיר, בְּכָל מְאָכֵל, לְשָׁנִי יָמִים וְלִילָה אֶחָד. הַפְּסָח אֵינוֹ נְאָכֵל אֶלָּא בְּלִילָה, וְאֵינוֹ נְאָכֵל אֶלָּא עד חִצּוֹת, וְאֵינוֹ נְאָכֵל אֶלָּא לְמַנְוִיָּה, וְאֵינוֹ נְאָכֵל אֶלָּא צָלִי.

בריתא דרבי י' שמעאל

רב' י' שמעאל אומר, בִּשְׁלַש עֲשָׂר מִדּוֹת הַתּוֹרָה נִדְרְשָׂת: מִקְל וְחוֹמָר. מִגְזָרָה שָׂרוֹה. מִבְנִין אֶב מִכְתּוֹב אֶחָד, וּמִבְנִין אֶב מִשְׁנִי כְּתוּבִים. מִכְלָל וּפְרָט. וּמִפְּרָט וּבְכָל. מִכְלָל וּפְרָט וּכְלָל, אֵי אַתָּה דָן אֶלָא בְּעֵין הַפְּרָט. מִכְלָל שֶׁהוּא צָרִיךְ לְפְרָט, וּמִפְּרָט שֶׁהוּא צָרִיךְ לְכָלָל. וּכְל דָבָר שְׁהִיה בְּכָל וַיֵּצֵא מִן הַכָּל לְלִפְנֵי, לֹא לְלִפְנֵד עַל עַצְמוֹ יֵצֵא, אֶלָא לְלִפְנֵד עַל הַכָּל בְּלֹא יֵצֵא. וּכְל דָבָר שְׁהִיה בְּכָל, וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אחר שֶׁהוּא כְּעָנִינוֹ, יֵצֵא לְהַקְל וְלֹא לְהַחְמִיר. וּכְל דָבָר שְׁהִיה בְּכָל וַיֵּצֵא לְטָעוֹן טָעוֹן אחר שֶׁלֹא כְעָנִינוֹ, יֵצֵא לְהַקְל וְלַחְמִיר. וּכְל דָבָר שְׁהִיה בְּכָל וַיֵּצֵא לְדוֹן בְּדָבָר הַחֲדָש, אֵי אַתָּה יִכּוֹל לְהַחְזִיר לְכָל בְּלֹא, עד שִׁיחְזִירנו הַפְּתֻוחָה לְכָל בְּפִירּוֹשׁ. וּדָבָר הַלִּמְד מַעֲנִינוֹ, וּדָבָר הַלִּמְד מַסּוּפָה. וְכֵן שָׁנִי כְּתוּבִים הַמְכַחִישִׁים זֶה אֶת זֶה, עד שִׁיבָא הַפְּתֻוחָה הַשְּׁלִישִׁי וַיַּכְרִיעַ בִּינֵיכֶם.

אלו דברים שאין להם שעור: הפהה והבכורים והראין וגמרות חסדים ותלמוד תורה. אלו דברים שאדם יוכל פרותיהם בעולם הזה ופקון קימת לו לעולם הבא: כבוד אב ואם, וגמליות חסדים, והבטחת שלום בין אחים לחברו, ותלמוד תורה פנجد בלם.

אמר רבי זירא, בנות ישראל הן חכמיו על עצמן, שאפלו רואות טפת דם כחרך, יושבות עלייה שבעה נקיים.

תנא דברי אליהו כל האומר הילכה ושונה בה מובהח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: הלכות עולם לו, אל תקרי הלכות אלא הלכות.

מצירין יציאת מצרים בלילה, אמר רבי אלעזר בן-עזריה: הרי אני בגין שבעים שנה ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים בלילה, עד שדרשה בן זומא שנאמר: למען תזכור את יום עצמך הארץ מצרים, פל ימי חייך. ימי חייך הימאים, פל ימי חייך הילות. ותיכמים אומרים: ימי חייך העולם הזה, פל ימי חייך להביא לימות המשיח.

אמר רבי אלעזר, אמר רבי חנינא: פלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בניך למועדך יי' ורב שלום בגין. אל תקרי בגין אלא בגין. יהישלום בחילך, שלוחה בארכמנתי.

ברוך אלהינו שבראנו לcobdo, והבדילנו מן התועים, ונתן לנו תורה תורה אמת. הוא יפתח לבנו ל תורה ויישם בלבנו לאהבה אותו, וליראה אותו, ולעשות רצונו בלבך שלם, למען לא ניגע לrisk ולא נילד לבחה, ונירש חקיו, ונזכה לתלמוד תורה ולמעשים טובים ולחיי העולם הבא.

קדיש דרבנן

יתגדל ויתקדש שםיה רבא (עונים: אמן). בעלמא די ברא ברעתיה, וימליך מלכותיה בחיכון ובוומיכון ובחייב רכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב,

וְאָמַרְוּ אָמֵן (וגם הקהיל אומר: אָמֵן). יְהִיא שְׁמֵיה רֶبֶא מִבְרָךְ, לְעַלְם וְלְעַלְמֵי עַלְמֵי יְהִיבָרָךְ), וַיַּשְׁפַּבְחַ וַיַּטְפַּח וַיַּתְרֹום וַיַּתְנַשֵּׂא וַיַּתְעַלֵּה וַיַּתְהַלֵּל שְׁמֵיה דָקָדָשָׁא בְּרִיךְ הָוָא (עונים: אָמֵן). לְעַילָא לְעַילָא מִן כָל בְּרִכָתָא, שִׁירָתָא,

תְּשִׁיבְתָּחָא וְנִיחְמָתָא דָאַמִּין בְּעַלְמָא, וְאָמַרְוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן). עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רְבָנָן, וְעַל פָּלָמִידִיהוֹן וְעַל (כָל) פָּלָמִידִיהוֹן (דִּינְתְּבִין) דָעֵסְקִין בְּאוֹרִיכָתָא (קדשָתָא) דִי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אָמֵר וְאָמֵר, יְהִיא (לְנָא וְלְהֽוֹן וְלְכוֹן שֶׁלְמָא וְחַנְאָ וְחַסְדָא וְרַחֲמָן (ותמי אַרְיכָי) וּמְזוֹגִי רַוִיחַן מִן קָדָם מְרִיבָה שְׁמֵיה וְאַרְצָא וְאָמַרְוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן).

יְהִיא שֶׁלְמָא רֶבֶא מִן שְׁמֵיה וְחַיִים טוֹבִים (עַלְינוּ וְעַל כָל יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְוּ אָמֵן (עונים: אָמֵן)).

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו, הָוָא בְּרַחֲמָיו, יִעַשֶּׂה שָׁלוֹם (עַלְינוּ וְעַל כָל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן (עונים: אָמֵן).

זָמִירָת

(בעשרה ימי תשובה יש אומרים: יְיָ הוּא קָאָלָהִים. יְיָ הוּא קָאָלָהִים).

ואומרים פעמיים: יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ מֶלֶךְ, יְיָ יְמֶלֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.

(יש מוסיפים: וְהִיא יְיָ לְמֶלֶךְ עַל-כָל-הָאָרֶץ בַיּוֹם הַהוּא יְהִיא יְיָ אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. הַוְשִׁיעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְקַבָּצָנוּ מִן-הָגּוֹים לְהִזְדֹות לְשָׁם קָדְשָׁךְ, לְהַשְׁפַבְחַ בְּחַמְלָתֶךָ. בָרָיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמֵר כָל-הָעָם אָמֵן הַלְלוֹדִיָה. כָל הַגְּשָׁמָה תַהְלֵל יְהָה הַלְלוֹדִיָה).

יְהִי כָבֹוד יְיָ לְעוֹלָם, יִשְׁמַח יְיָ בְמִעְשָׂיו. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל בְעָשָׂיו, בְּנִי-צִיּוֹן יִגְלִילוּ בְמַלְכָם. יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהֵיךְ צִיּוֹן לְדָר וְדָר הַלְלוֹדִיָה. בָרָוךְ יְיָ אֱלֹהֵים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, יִעַשֶּׂה נְפָלוֹת לְבָדוֹ. וּבָרָיךְ שֵׁם כְבֹודוֹ לְעוֹלָם וְיִמְלָא כְבֹודוֹ אֶת-כָל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן.

מִזְמֹר לַתָּדָה, הַרְיָעוּ לֵיִי כָּל־הָאָרֶץ. עֲבָדוּ אֶת־יְהָוָה בְּשָׁמָחָה, בָּאוּ לִפְנֵיו בְּרִגְנָה. קָעִי כִּי־יְהָוָה אֱלֹהִים, הוּא־עָשָׂנוּ וְלוּ אָנָחָנוּ, עַמוֹּ וְצָאן מַرְעִיתָנוּ. בָּאוּ שַׁעֲרֵינוּ בַּתָּדָה, חָצְרוֹתֵינוּ בַּתָּחָלה, הַזְׂדוֹלָו בְּרַכְנוּ שָׁמוֹ. כִּידְטוֹב יְיָ לְעוֹלָם חָסְדוֹ, וְעַד־דָּר וְדָר אָמוֹנתָנוּ.

כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.

הַזְׂדוֹ לֵיִי כִּידְטוֹב,
הַזְׂדוֹ לְאֱלֹהִי הָאֱלֹהִים,
הַזְׂדוֹ לְאֱדֹנִי הָאֱדֹנִים,
לְעֵשָׂה נְפָלָות גָּדוֹלָות לְבָדוֹ,
לְעֵשָׂה הַשְׁמִים בְּתִבְנָה,
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל־הַמִּים,
לְעֵשָׂה אָוָרִים גָּדוֹלִים,
אֶת־הַשָּׁמֶשׁ לְמִמְשָׁלָת בַּיּוֹם,
לִמְכָה מָצְאים בְּכֻורֵיכֶם,
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכְם,
בִּיד חַזְקָה וּבְזַרְעוֹ נָטוֹיה,
לְגַזֵּר יִמְסֹוף לְגַזְרִים,
וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בַּתּוֹכוֹ,
וּנְעָרָפָרָעה וְחִילּוּ בַּיְמִסּוֹוף,
לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמְּדֹבֶר,
לִמְכָה מֶלֶכִים גָּדוֹלִים,
וַיַּהַרְגֵּן מֶלֶךְ הָאָמָרִים,
לְסִיחָן מֶלֶךְ הַבָּשָׂן,
וַלְעֹוג מֶלֶךְ הַבָּשָׂן,
וְנָמְן אַרְצָם לְנַחַלה,
נַחַלה לִיְשָׂרָאֵל עַבְדָוּ,

כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ,
וְשַׁבְשַׁפֵּלְנוּ זָכָר לְנוּ,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ,
וַיַּפְרֹקְנוּ מַצְרִינִינִי,
כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ,
נַמֵּן לְחַם לְכָל-בָּשָׂר,
הַזָּדוֹ לְאֵל הַשָּׁמִים,

הַזָּדוֹ לְיִי קָרָאו בְּשָׁמוֹ, הַזָּדוֹעַ בְּעַמִּים עַל-לִלְתֵּי. שִׁירֹו לוֹ זָמְרוֹ-לוֹ,
שִׁיחָיו בְּכָל-גַּפְלָאָתָיו. הַתְּהַלֵּל בְּשֵׁם קָדְשׁוֹ, יִשְׁמַח לְבָבָמְבָקְשֵׁי יִי.
דָּרְשָׁוּ יִי וַעֲזָוּ, בְּקָשָׁוּ פָנֵינוּ פָּתָם. זָכוּרְנוּ נְפָלָאָתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה, מִפְתֵּיו
וּמִשְׁפְּטֵי-פִּיהוּ. זָרָעַ יִשְׂרָאֵל עַבְדוֹ, בְּנֵי יִעַלְבָּךְ בְּחִירֵינוּ. הוּא יִי אֱלֹהֵינוּ,
בְּכָל-הָאָרֶץ מִשְׁפְּטֵיו. זָכוּרְנוּ לְעוֹלָם בְּרִיתָוּ, דָּבָר צְוָה לְאַלְפָ דָּוָר.
אֲשֶׁר בְּרָת אֶת-אָבָרָהָם, וְשִׁבְוַעֲתָוּ לִיצָּחָק. וַיַּעֲמִידָה לִיעַלְבָּךְ לְחַקָּם.
לִיְשָׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם. לְאמֹר לְךָ אַפְּנֵן אָרֶץ-כְּנָעֵן, חַבֵּל נְחַלְתֵּיכֶם.
בְּהִיּוֹתְכֶם מַתִּי מִסְּפָר, בְּמִעֵט וְגָרִים בָּהּ. וַיַּתְּהַלֵּכְנוּ מַגְוִי אַלְגָּוִי,
וּמִמְּמָלָכָה אַלְעָם אַחֲרָה. לְאָהָנִיחָ לְאִישׁ לְעַשְׁקָם, וַיַּוְיכַּח עַלְיָהָם
מַלְכִים. אַל-תָּגָעָו בְּמִשְׁיחָי, וּבְנַבְיָאֵי אַל-תְּרֻעָו. שִׁירֹו לְיִי כָּל-הָאָרֶץ,
בְּשָׁרוּ מִיּוֹם-אַל-יּוֹם יְשֻׁוָּתָו. סְפָרוּ בְּגּוֹיִם אֶת-כְּבוֹדוֹ, בְּכָל-הָעַמִּים
נְפָלָאָתָיו. כִּי גָּדוֹל יִי וּמְהַלֵּל מֵאָד, וּנְוֹרָא הוּא עַל-כָּל-אֱלֹהִים. כִּי
כָּל-אֱלֹהִי הָעַמִּים אֶלְילִים, וּבִי שְׁמִים עָשָׂה. הַזָּוד וְהַדָּר לְפָנֵינוּ, עַז
וְחַדּוֹה בְּמִקְמָמוֹ. הַבּוֹ לְיִי מִשְׁפָחוֹת עַמִּים, הַבּוֹ לְיִי כְּבָוד וְעַז. הַבּוֹ
לְיִי כְּבָוד שְׁמוֹ, שָׁאוֹ מִנְחָה וּבָאוֹ לְפָנֵינוּ, הַשְׁפָחוֹת לְיִי בְּהַדְרַת-קְדָשָׁה.
חִילָּוּ מַלְפִּנֵּינוּ כָּל-הָאָרֶץ, אַפְּ-תְּפָכוֹן תָּבֵל בְּלִ-תְּמֹות. יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמִים
וְתָגֵל הָאָרֶץ, וַיֹּאמְרוּ בְּגּוֹיִם יִי מֶלֶךְ. יְרֻעַם הַיּוֹם וּמִלּוֹאָו, יַעַלְזֵן הַשְׁדָה
וּכָל-אֲשֶׁר-בּוֹ. אֵז יָרַגְנוּ עָצֵי הַיּוֹרֵד, מַלְפִּנֵּינוּ יִי כִּי-בָא לְשִׁפּוֹת אֶת-הָאָרֶץ.
הַזָּדוֹ לְיִי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ. וַיֹּאמְרוּ הַוְשִׁיעָנוּ אֱלֹהִי יְשֻׁעָנוּ,
וְקַבְצָנוּ וְהַצִּילָנוּ מִן-הָגּוֹיִם, לְהִזְדֹּות לְשֵׁם קָדְשֵׁךְ, לְהַשְׁפָּבֵחַ בְּתַהְלָתֶךָ.
בָּרוּךְ יִי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מִן-הָעוֹלָם וְעַד הָעוּלָם, וַיֹּאמְרוּ כָּל-הָעָם אָמֵן
וּמְלָל לְיִי.

למנצח מזמור לדוד. השים מספרים כבוד-אל, ומעשה ידיו מגיד הרקיע. يوم ליום יביע אמר, ולילה ללילה יתחיה-דעת. אין-אמר ואין דברים, בל' נשמע קולם. בכל-הארץ יצא קום ובקצהה תבל מליהם, לשמש שם-אצלם. והוא כחנן יצא מחרתו, ישיש כגבור לרוץ. ארחת. מקאה השים מוצאו ותקופתו על-קצתם, ואין גסתר מחתמתו. תורת יי' תפימה משיבת נפש, עדות יי' נאמנה מחייבת פתי. פקידי יי' ישרים משפט-ילב, מצות יי' בירה מאירת עיניהם. יראת יי' טהורה עומדת לעד, משפט-ידי אמת, צדקנו ייחדו. הנחמדים מזhab ומפו רב, ומתוקים מדבר ונפתח צופים. גם עבדך נזהר בכם, בשמרם עקב רב. שגיאות מיידין, מנתקרות נקני. גם מזדים חשך עבדך, אל-ימשלוגבי איז איתם, ונקיתך מפשע רב. יהיו לרצון אמר-פי והגיון לבך לפניה, יי' צורי וגאל.

ביו"ט והוש"ר מוסיפים מזמור צ"ז "ה' מלך תgal הארץ".

יי מלך יראז עמים, ישב כרוביים פנות הארץ. יי' בציון גדול, ועם הוא על-כל-העמים. יודו שם גדול ונורא, קדוש הוא. ועו' מלך משפט אהב אתה כוננת מישראלים, משפט וצדקה ביעקב אתה עשית. רוממו יי' אלהינו והשתתחו להדים ורגליו, קדוש הוא. משה ואחרון בכהניו ושמו אל בקראי שלו, קראים אל-יי' והוא יענעם. בעמיד ענן ידבר אליהם, שמרו עדתינו וחק נתן להם. יי' אלהינו אתה עניתם, אל נשא היהת להם, ונתקם על-עלילותם. רוממו יי' אלהינו והשתתחו להר קדשו, כי-קדוש יי' אלהינו.

והוא רחים יכפר עון ולא-ישראל, והרבה להшиб אפו, ולא-יעיר כל-חתמו. זכר-רחמיך יי' וחסיך, כי מעולם מהה. אתה יי' לא-תכל אל רחמייך מפני, חסיך ואמתך תמיד יזכיר. תננו עז לאלים, על-ישראל גאנתו, ועו' בשחקים. נורא אלהים ממוקדשיך, אל ישראל הוא נתן עז ותעצומות עם ברוך אלהים. יי' אדניינו, מה-אדיר שם בכל-הארץ.

יְיָ צְבָאות עַמּנוּ, מִשְׁגַּבְדֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יְעַקְבֵּסֶלה. יְיָ צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בָּךְ. יְיָ הַפִּיר עַצְתְּגּוּם, הַנִּיא מִחְשָׁבּוֹת עַמִּים. עַצְתִּי לְעוֹלָם תַּעֲמֶד, מִחְשָׁבּוֹת לְבוֹ לְדַר וְדַר. קְנוֹה אֱלֹהֵי חִזְקָן וַיַּאַמֵּץ לְבָךְ, וַקְנוֹה אֱלֹהֵי. אַל-נִקְמוֹת יְיָ, אַל נִקְמוֹת הַופִיעַ. הַנְשָׂא שְׁפֵט הָאָרֶץ, הַשְׁבֵגָם עַל-גָּגָים. עַזְרָנוּ אֱלֹהֵי יִשְׁעָנוּ עַל-דָּבָר כְּבוֹד-שָׁמֶךָ, וַהֲאִילָנוּ וּכְפָר עַל-חַטָּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמָךְ. וַיַּרְם קָרְן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל-חַסְדֵיכְיוֹ, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרוֹבָו, הַלְלוֹיָה. מַגְדָּל-עֹז שֵׁם יְיָ, בּוּרְיוֹן צְדִיקָן וּנְשָׁגֶב. עַשְׂה-עַמִּי אֹות לְטוֹבָה, וַיַּרְאָו שְׁנָאי וַיְבִשּׂוּ, כִּי-אַתָּה יְיָ עֻזּוֹרְתִּי וַנְחַמְּפִגִּי. וַיַּרְא בָּצָר לְהַם, בְּשָׁמָעוֹ אַתְּ רַעֲתָם. וַיַּזְפַּר לְהַם בְּרִיחָתוֹ, וַיַּנְחַם כָּרְבָּחָסְדֵיו. וַיִּתְן אֹותָם לַרְחָמִים, לְפִנֵּי כָּל-שׁוֹבְיכֶם. הַוְשִׁיעָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַקְבִּצָּנוּ מִן-הָגּוֹים לְהֽדּוֹת לִשְׁמָם קָרְשָׁךְ, לְהַשְׁתְּבָחַ בְּתַהֲלַתָּךְ. אַתָּה מָקוֹם תְּרַחְמָם צִיּוֹן, כִּי-עַת לְחַנְנָה כִּי-בָא מַזְעֵד. וְחַפְרָה הַלְבָנָה וּבָוָשָׂה הַחַמָּה, כִּי-מֶלֶךְ יְיָ צְבָאות בָּהָר צִיּוֹן וּבְיוֹרֶשֶׁלָּם, וּנְגַדְעָן זָקְנָיו בְּבָודָה. וְאָמָר בַּיּוֹם הַהוּא, הַנָּה אֱלֹהֵינוּ זֶה קָרְנוּנוּ לוֹ וַיּוֹשִׁיעָנוּ, זֶה יְיָ קָרְנוּנוּ לוֹ, נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בַּיּוֹשֻׁעָתוֹ. בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. בָּרוּךְ אָדָני יוֹם יָעַמֵּס-לָנוּ, הָאֵל יִשְׁוֹעָתָנוּ סֶלה. בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, מִן-הָעוֹלָם וְעַד הַעַלְםָן, וְאָמָר כָּל-הָעָם אָמֵן הַלְלוֹיָה.

הַלְלוֹיָה, הַלְלוֹי אַתְּ-שֵׁם יְיָ, הַלְלוֹי עֲבָדֵי יְיָ. שְׁעַמְדִים בַּבָּית יְיָ, בְּמִצְרֹות בֵּית אֱלֹהִינוּ. הַלְלוֹיָה כִּי-טוֹב יְיָ, זָמְרוּ לְשָׁמוֹ בַּיּוֹם. כִּי-יְעַקְבֵּב בָּחָר לוֹ יְהָה, יִשְׂרָאֵל לְסִגְלָתוֹ. כִּי אָנָי יְדַעַתִּי כִּי-גָדוֹל יְיָ, וְאַדְגָנוּ מִפְלָאֵלָהִים. פָּל אֲשֶׁר-חָפֵץ יְיָ עֲשָׂה, בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ, בְּיָמִים וּכְלַתְּתָהּמוֹת. מַעַלָּה נְשָׁאים מִקְאָה הָאָרֶץ, בְּרָקִים לְפָטָר עֲשָׂה, מִוְצָא-רוּחָ מְאוֹצְרוֹתָיו. שְׁהִכָּה בְּכוֹרִי מִצְרָיִם, מִאָדָם עַד-בָּהָמָה. שְׁלָחָ אֹתָתִי וּמִפְתַּחְתִּים בְּתוֹכָבִי מִצְרָיִם, בְּפִרְעָה וּבְכָל-עֲבָדֵי. שְׁהִכָּה גּוֹיִם רַבִּים, וְהַרְגָּגָמְלָכִים עַצְומִים. לְסִיחָן מֶלֶךְ הָאָמָרִי וַיְלַעֲזָג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן, וְלִכְלָמְלָכּוֹת בְּנָעַן. וּנְמַן אָרָצָם נַחַלָה, נַחַלָה לִיְשָׂרָאֵל עַמּוֹ. יְיָ שְׁמָךְ

לעוֹלָם, ייְ זָכָרֶךָ לְדוּרִין-זָדָר. כִּי-זַדְיַין ייְ עַמּוֹ, וְעַל-עֲבָדָיו יִתְגַּנְחָם. עַצְבֵּי
הָגּוֹים בְּסֶף וְזַהֲבָב, מַעֲשָׂה יְדֵי אָדָם. פָּה-הַלְּקָם וְלֹא יְדַבֵּרוּ, עִינִים לְהַם
וְלֹא יְרַאָה. אָזְנִים לְהַם וְלֹא יְאַזְנוּ, אָף אַיִן-יְשָׁרוֹת בְּפִיהֶם. כִּמְוֹהָם
יִהְיֶה עַשְׂיָהֶם, כֹּל אַשְׁר-בְּפִתְחָה בְּהָם. בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַכְוּ אַתְּ-יְהִי,
אַחֲרֵן בְּרַכְוּ אַתְּ-יְהִי. בֵּית הַלְוִי בְּרַכְוּ אַתְּ-יְהִי, יְרָאֵי ייְ בְּרַכְוּ אַתְּ-יְהִי. בְּרוּךְ
ייְ מַצִּיּוֹן שָׁכַן יְרוּשָׁלָם, הַלְוִידִיה.

עומדים ואומרים :

ברוך שאמר ונחיה הָעוֹלָם, **ברוך** אומר וְעוֹשָׂה, **ברוך** גוֹזֵר וּמַקִּים,
ברוך אל חַי לְעֵד וּקְיִם לְנַצְחָה, **ברוך** עוֹשָׂה בְּרָאשִׁית, **ברוך** מַרְחָם
עַל הָאָרֶץ, **ברוך** מַרְחָם עַל הַבְּرִיות, **ברוך** מַשְׁלָם שְׁכָר טוֹב לִירָאֵיו,
ברוך פּוֹדֵה וּמַצִּיל, **ברוך** הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ. **ברוך** אַתָּה ייְ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ
הָעוֹלָם, הָאָל הַמֶּלֶךְ הַמֶּהֶלֶךְ, הַמְשָׁבֵח וּהַמְפָאֵר בְּפִי עַמּוֹ וּבְלְשׁוֹן
כָּל חַסִּידִיו וּעֲבָדָיו, וּבְשִׁירֵי דָוד עֲבָדָךְ נַהֲלָךְ ייְ אֱלֹהֵינוּ, וּנְשַׁבְּחָךְ
וּנְרוּמָמָךְ וּנְגַדְלָךְ וּנְמַלְיכָךְ, וּנְזַכֵּיר אֶת שְׁמָךְ מֶלֶכְנוּ, אֱלֹהֵינוּ, יְחִיד חַי
הַעוֹלָם, מֶלֶךְ מַשְׁבֵּח וּמַפָּאֵר עָדָי עד שְׁמָךְ הַגָּדוֹל. **ברוך** אַתָּה ייְ
מֶלֶךְ מַהְלָל בְּתַשְׁבָחוֹת (נ"א: בתשבחות). ע"כ עומדים.

מִזְמֹר שיר ליום השבת. טוב להודות ליי, ולזומר לשמה עליזון.
להגיד בברך חסדק, ואמונתך בלילות. עלי-עשור ועליל-נכבל, עלי-
הgioין בכנוור. כי שמחתני יי בפְּעָלָךְ, במעשייך יייך אריגן. מה-גדלו
מעשייך יי, מאד עמ��וי מחשבתייך. איש-בער לא ידע, וכיסיל לא-יבין
את-זאת. בפלח רשותים כמו עשב ניציצו כל-פעלי און, לה-شمכם
עד-יעד. ואתָה מרים לעלם יי. כי-הגה איביך יי כי-הגה איביך יאבדו,
יתפרק כל-פעלי און. ותרם בראשים קרני, בלתי בשםך רענן. ותבט
עיני בשוני, בקמים עלי מרעעים תשמענה אוזני. צדייק כתמר יפרח,
כארזו בלבנון ישגה. שתולים בביית יי, בחצרות אֱלֹהֵינוּ יפריחו.

עוד ינובון בשיכחה, דשנים ורעננים יהיה. להגיד כיידר זי, צורי ולא עולתה בו.

זי מלך גאות לבש, לבש זי עז התאזר, אפק-תכון תבל בל-תפומות. נכוון כסאך מאז, מעולם אתה. נשאו נהרות זי, נשאו נהרות קולם, ישאו נהרות דרכם. מקלות מים רביהם אדירים משבריריים, אדייר במרום זי. עדשים נאמענו מאד, לביקך נאונה-קדש, זי לאך ימים. ארך ימים אשביעהו ואראהו בישועתי.

יהי כבוד זי לעולם, ישמח זי במעשיו. יהי שם זי מברך, מעטה ועד-עולם. מפוזח-شمASH עד מבואו, מהלך שם זי. רם על-כל-גויים זי, על השמים כבודו. זי שמק לעולם, זי זכרה לדוד-דוד. זי בשמיים הchein כסאו, ומלךתו בפל משלה. ישמחו השמים ותגל הארץ, ריאמרו בגויים זי מלך. זי מלך, זי מלך לעלם ועד. זי מלך עולם ועד, אבדו גוים מארצו. זי הפיר עצת-גויים, הגיא מחשבות עמים. עצו עצה ותפר, דברו דבר ולא יקום, כי עמו אל. רבות מחשבות בלב-איש, ועצת זי היא מקומ. עצת זי לעולם תעמד, מחשבות ליבו לדוד ודוד. כי הוא אמר ויהי, היא-צוה ויעמד. כי-בחר זי באיזון, אווה למושב לו. כי-יעקב בחר לו יה, ישראל לסתלו. כי-יבבו ישmach לבנו, כי בשם קדשו בטחנו. כי לא-יתש זי עמו, ונחלתו לא יעוז. והוא רחום יכפר עזון ולא-ישראל, והרבה להסביר אףו, ולא-עיר כל-חמתו. (זי הושעה, המלך יגענו ביום-קראנו). אשורי תמי-ידך, ההלכים בתורת זי.

אשרי יושבי ביתך, עוד יהלוך סלה. אשרי העם שבקה לו, אשרי העם שני אל-הינו.

תהלך לדוד, ארוםך אלוהי הפלך, ואברכה שמק לעולם ועד.

בְּכָל יוֹם אֲבָרֶכָה, וְאַהֲלָה שֶׁמֶךָ לְעוֹלָם וְעַד. גָּדוֹל יִי וּמַהְלֵל
מֵאָד, וּלְגָדוֹלתוֹ אֵין חֶקָר. דָוָר לְדָוָר יִשְׁבַח מַעֲשֵׂיךָ, וְגַבּוֹרֶתְּךָ יִגְדִּידָן.
הַדָּר בְּבָוד הַזָּהָר, וְדָבָרִי נְפָלָתִיךָ אֲשִׁיחָה. לְעַזּוֹז נְוֹרָאָתִיךָ יֹאמְרוּ,
וְגָדוֹלְתָךְ אֲסְפָרְנָה. זָכָר רְבָ-טִוְקָה יִבְיָעוּ, וְצָדְקָתָךְ יִרְגְּנָה. חַנוֹן וּרְחוֹם
יִי, אָרָךְ אֲפִים וְגָדוֹל-חַסְדָךְ. טֻוב-יִי לְפָלָל, וּרְחַמְיוֹ עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
יֹודָךְ יִי כָּל-מַעֲשֵׂיךָ, וְחַסִּידְךָ יִבְרְכִוָּה. בְּבָוד מְלָכוֹתָךְ יֹאמְרוּ,
וְגַבּוֹרֶתְּךָ יִדְבְּרוּ. לְהֹזִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גַּבּוֹרֶתְּךָ, וּבְבָוד הַדָּר מְלָכוֹתָךְ.
מְלָכוֹתָךְ מְלָכוֹת כָּל-עַלְמִים, וּמַמְשָׁלָתָךְ בָּכָל-דָוָר וְדָר. סְוִמֶךָ יִי
לְכָל-הַנְּפָלִים, וּזְוֹקֵף לְכָל-הַכְּפּוֹפִים. עִינִי-לָל אַלְיךָ יִשְׁבָרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהּם אַת-אֲכַלָם בְּעַתָּו. פּוֹתֵח אֶת יִצְחָק, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצָוֹן.
צָדִיק יִי בְּכָל-דָרְכָיו, וְחַסִיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יִי לְכָל-קָרָאוֹ, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֶמֶת. רְצֹוֹן-יִגְרָאוֹ יִعָשָׂה, וְאַת-שׁוֹעַתָם יִשְׁמַע וּוֹשִׁיעָם.
שׁוֹמֵר יִי אַת-כָּל-אַהֲבָיו, וְאַת כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד. תְּהִלָת יִי יִדְבֶּר
פִי, וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֶׁם קְרִישׁוּ לְעוֹלָם וְעַד.
וְאַנְחָנִי נְבָרֶךְ יְהָה, מַעַטָה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוֹיִה.

הַלְלוֹיִה, הַלְלֵי נְפָשִׁי אַת-יִי. אַהֲלָה יִי בְּמַיִ, אַזְמָרָה לְאֱלֹהִי
בְּעוֹדִי. אַל-תְּבַטְּחֵי בְּנֵדִיבִים, בְּבָנֵן-אָדָם שָׁאֵין לוֹ תְּשִׁועָה. תִּזְא רְוֵחוֹ
יִשְׁבַ לְאִדְמָתוֹ, בַּיּוֹם הַהוּא אֲבָדוּ עַשְׁתָנָתָיו. אֲשֶׁרִי שָׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֹזָרוֹ,
שָׁבָרוֹ עַל-יִי אֱלֹהִיו. עָשָׂה שְׁמִים וְאֶרֶץ, אַת-הִים וְאַת-כָּל-אֲשֶׁר-בָם,
הַשְׁמָר אֶמֶת לְעוֹלָם. עָשָׂה מִשְׁפָט לְעַשְׂוִיקִים, נִתְן לְחַם לְרַעֲבִים, יִי
מַתִּיר אֲסּוּרִים. יִי פְּקָמָעָרִים, יִי זְקָף כְּפּוֹפִים, יִי אֲהָב צְדִיקִים. יִי
שְׁמָר אַת-גָּרִים, יִתּוֹם וְאַלְמָנָה יַעֲזֵד, וְדָרָךְ רְשָׁעִים יִעָוֹת. יִמְלָךְ יִי
לְעוֹלָם, אֱלֹהִיךָ צִיּוֹן לְדָר וְדָר, הַלְלוֹיִה.

הַלְלוֹיִה, כִּי-טוֹב זָמָר אֱלֹהֵינוּ, כִּי-גָנָעים נָאֹהָה תְּהִלָתָה. בּוֹנָה יְרוּשָׁלָם
יִי, נְרָחִי יִשְׂרָאֵל יִכְנֵס. הַרְפָּא לְשָׁבוּרִי לְבָבָ, וּמַחְבֵּשׁ לְעַזְבּוֹתָם. מָוֹנָה

מִסְפֵּר לַפּוֹכֶבִים, לְכָלִם שְׁמוֹת יְקֻרָא. גָּדוֹל אֲדוֹגִינוֹ וּרְבָּ-פָח, לְתִבְוִנְתּוֹ אֵין מִסְפֵּר. מַעֲזֵד עֲנוֹנִים יְיִ, מִשְׁפֵּיל רְשָׁעִים עֲבִירָ-אָרֶץ. עֲנוֹ לְיִי בְּתֹהֶה, זְמָרוֹ לְאֱלֹהִינוּ בְּכָנֹור. הַמִּסְפֵּה שְׁמִים בְּעַכְבִּים, הַמְּכִינִין לְאָרֶץ מַטָּר, הַמְּצִימִית חָרִים חָצֵיר. נוֹתֵן לְכַהְמָה לְחָמָה, לְבָנִי עַרְבָּ אֲשֶׁר יְקֻרָא. לֹא בְּגִבּוּרַת הַסּוֹס יְחִפֵּז, לֹא-בְּשׂוֹקִי הָאִישׁ יְרָצֵה. רֹצֵחַ יְיִ אֶת-יִרְאָיו, אֶת-הַמִּיחָלִים לְחָסִידָו. שְׁבָחִי יְרוּשָׁלָם אֶת-יְיִ, הַלְּלִי אֱלֹהִיךְ צִיּוֹן. כִּי-חִזְקָה בְּרִיחִי שְׁעָרֵיךְ, בָּרָךְ בְּנֵיךְ בְּקָרְבָּךְ. הַשְּׁמִים-גָּבוֹלִיךְ שְׁלוֹם, חַלֵּב חֲטִים יְשִׁבְעֵיךְ. הַשְּׁלֵיחַ אָמְרָתָו אָרֶץ, עַד-מְהֹרָה יְרוּזָן דָּבָרָו. הַנְּתָן שְׁלָג בְּצָמָר, כְּפֹור כְּאָפָר יְפֹור. מְשַׁלֵּיךְ קָרְחוּ כְּפָתִים, לְפָגִי קָרְתוֹ מֵי יְעַמֵּד. יְשַׁלַּח דָּבָרָו וְיִמְסֹם, יִשְׁבַּר וְזַחַוּ יְזָלְדוּמִים. מְגִיד דָּבָרִיו לְיעַקְבָּ, חַקְיוֹ וּמְשַׁפְּטוֹיו לִיְשָׁרָאֵל. לֹא עָשָׂה כֵּן לְכָל-גּוֹי, וּמְשַׁפְּטוּם בְּלִידָעָם, הַלְּלוֹדִיה.

הַלְּלוֹדִיה, הַלְּלוֹ אֶת-יְיִ מִן הַשְּׁמִים, הַלְּלוֹהוּ בְּמִרוּםִים. הַלְּלוֹהוּ כָּל-
מְלָאָכִיו, הַלְּלוֹהוּ כָּל-צָבָאִיו. הַלְּלוֹהוּ שְׁמַשׁ וִינְרָחָ, הַלְּלוֹהוּ כָּל-כּוֹכְבִּי
אוֹר. הַלְּלוֹהוּ שְׁמֵי הַשְּׁמִים, וְהַפִּים אֲשֶׁר מַעַל הַשְּׁמִים. יַהֲלָלוּ אֶת-שְׁם
יְיִ, כִּי הוּא צְנָה וּנְבָרָאָ. וַיַּעֲמִידָם לְעֵד לְעוֹלָם, חַקְנָתָן וְלֹא יַעֲבֹר.
הַלְּלוּ אֶת-יְיִ מִן הָאָרֶץ, תְּגִינִּים וּכְלִתְהָמוֹת. אָשׁ וּבָרֶד שְׁלָג וּקִיטּוֹר,
רְיחַ סְעָרָה עָשָׂה דָּבָרָו. הַחֲרִים וּכְלִגְבָּעוֹת, עַצְן פָּרִי וּכְלִאָרִזִּים.
הַחִיה וּכְלִבְבָּהָמָה, רְמַשׁ וּצְפֹור כְּנָף. מְלָכִי-אָרֶץ וּכְלִלְלָאָמִים, שְׁרִים
וּכְלִשְׁפְּטִי אָרֶץ. בְּחוֹרִים וּגְמַ-בְּתּוּלוֹת, זְקִנִּים עַמְ-גְּנָעִים. יַהֲלָלוּ
אֶת-שְׁם יְיִ, כִּי-גַּשְׁבַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הַזּוֹדָו עַל-אָרֶץ וּשְׁמִים. וַיָּרַם קָרְנוֹן
לְעַמוֹּ, תְּהַלֵּה לְכָל-חִסִּידָיו, לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הַלְּלוֹדִיה.

הַלְּלוֹדִיה, שִׁירוּ לְיִי שִׁיר חֶדֶשׁ, תְּהַלֵּתוֹ בְּקָהֶל חִסִּידִים. יִשְׁמַח יִשְׂרָאֵל
בְּעַשְׁיוֹ, בְּנִי-צִיּוֹן יִגְּלֹו בְּמַלְכָם. יַהֲלָלוּ שְׁמוֹ בְּמַחְול, בְּתִפְחָד וּבְכָנֹור
יְזִמְרוֹלָו. כִּי-רֹצֵחַ יְיִ בְּעַמוֹּ, יְפֹאֵר עֲנוֹנִים בִּישְׁוּעָה. יַעֲלֹזוּ חִסִּידִים
בְּכָבּוֹד, יָרְגִּנוּ עַל-מִשְׁכְּבָותָם. רֹמְמֹת אֶל בְּגָרוֹנִים, וְחַרְבָּ פִּיפִיּוֹת

בָּיִדְםַן. לְעַשׂוֹת נֶקְמָה בְּגּוֹיִם, תּוֹכְחוֹת בְּלָאָמִים. לְאָסֵר מַלְכֵיכֶם בְּקוֹקִים, וְנַכְבְּדֵיכֶם בְּכָכְבֵּי בָּרוֹזֶל. לְעַשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָט בְּתוֹב, הַדָּר הַוָּא לְכָל-חַסִּידִין, הַלְלוֹוִיה.

הַלְלוֹוִיה, הַלְלוֹוִאל בְּקָרְבָּו, הַלְלוֹוִהוּ בְּרָקִיעַ עֹז. הַלְלוֹוִהוּ בְּגֻבוֹרְתִּיו, הַלְלוֹוִהוּ בְּלָבָגְדוֹ. הַלְלוֹוִהוּ בְּתַקְעַשׁוֹפֵר, הַלְלוֹוִהוּ בְּגַנְבֵּל וְכָנוֹר. הַלְלוֹוִהוּ בְּתַחַר וְמְחוֹל, הַלְלוֹוִהוּ בְּמַנִּים וְעַגֵּב. הַלְלוֹוִהוּ בְּאַלְצָלִישׁ-שְׁמָעַ, הַלְלוֹוִהוּ בְּאַלְצָלִילִתְרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה, הַלְלוֹוִיה. כָּל הַנְּשָׁמָה תַּהֲלֵל יְהָה, הַלְלוֹוִיה.

ברוך יי לעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן. יָמָלֵךְ יי לְעוֹלָם, אָמֵן וְאָמֵן.

עומדים (עד סוף שירות הים) ואומרים:

וַיְבָרֶךְ דָּוִיד אֶת-יְהָה לְעַנִּי בְּלַהֲקָהַל, וַיֹּאמֶר דָּוִיד, בָּרוּךְ אַתָּה יְהָה אֱלֹהֵינוּ יִשְׂרָאֵל אָבִינוּ, מַעוֹלָם וְעַד-עוֹלָם. לְךָ יְהָה הַגָּדָלה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאָרָת וְהַגְּנָזָח וְהַחֹדֶד, כִּי-כָל בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ, לְךָ יְהָה הַמְּמַלְכָה וְהַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְרֹאשׁ. וְהַעֲשָׂר וְהַכְּבוֹד מִלְּפָנָיךְ וְאַתָּה מוֹשֵׁל בְּפָלָל, וּבְיַדְךָ פָּח וְגִבְעָה, וּבְיַדְךָ לְגַדֵּל וְלִחְזֹק לְפָלָל. וְעַתָּה אֱלֹהֵינוּ מְזֻדִּים אַנְחָנוּ לְךָ, וּמְהַלְלִים לְשֵׁם תִּפְאָרֶתךְ. וַיַּכְרְכוּ שֵׁם כְּבָדָךְ וּמְרוּםָם עַל-כָּל-בָּרֶכֶת וְתַהֲלָה. אַתָּה-הָוָא יְיָ לְבָדָךְ, אַתָּה עֲשֵׂית אֶת-הַשָּׁמִים, שְׁמֵי הַשָּׁמִים וְכָל-צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל-אָשֶׁר עָלָיהָ, הַיּוֹם וְכָל-אָשֶׁר בָּהֶם, וְאַתָּה מְחִיאָה אֶת-כָּלָם, וְצָבָא הַשָּׁמִים לְךָ מִשְׁתְּחִווּם.

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הַלְכִי בַּיְבָשָׂה בְּתוֹךְ הַיּוֹם, וְהַמִּינִים לְהֶם חָמָה מִימִינָם וּמִשְׁמָאלָם. וַיּוֹשַׁעַ יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת-יִשְׂרָאֵל מִיד מִצְרָים, וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-מִצְרָים מִתְּעַלְּשֵׁת הַיּוֹם. וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת-הַיּוֹד הַגָּדָלה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרָים, וַיִּירְאָו הָעָם אֶת-יְהָה, וַיַּאֲמִינוּ בְּיְהָה וּבִמְשָׁה עַבְדָוּ. אָז יִשְׁרָאֵל-מָשָׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת-הַשִּׁירָה הַזֹּאת לְיְהָה, וַיֹּאמְרוּ לְאָמֵר,

אֲשִׁירָה לְיִי כַּי־גָּאהֶ גָּאהֶ, סֹס וּרְכֻבָּו רְמָה בָּם. עַזִּי וּזְמָרָת יְהָ וַיְהִי־לִי לִישְׁועָה, זֶה אָלִי וְאָנוֹהוּ אֱלֹהִי אָבִי וְאָרְמָמָנָהוּ. זֶה אִישׁ מְלָחָמָה, זֶה שָׁמוֹ. מְרַכְּבַת פְּרָעוּה וְחִילּוֹ יְרָה בָּם, וּמְבָחר שְׁלָשִׁיו טָבָעוּ בַּיּוֹם־סּוֹף. תְּהִמָּת יְכִסְּימָו, יְרָדוּ בָּמְצָולָת כְּמוֹדָאָכָן. יְמִינָךְ זֶה נְאָדָרִי בְּפֵתָח, יְמִינָךְ יְיָ תְּרָעָץ אֹוִיב. וּבָרָב גָּאוֹנָךְ תְּהִרָּס קָמִיק, תְּשָׁלָח חָרְגָּנָךְ יְאַכְלָמָו פְּקַשׁ. וּבְרוּחָ אֲפִיךְ גַּעֲרָמָו מִים, נְצָבוּ כְּמוֹנָדָ נְזָלִים, קָפְאָו תְּהִמָּת בְּלָבִּים. אָמָר אֹוִיב אָרְדָּף אֲשִׁיג אָחָלָק שְׁלָל, תְּמַלְאָמוּ נְפֵשִׁי, אָרִיק חֲרָבִי, תְּוֹרִישָׁמוּ זֶדִי. נְשָׁפָת בְּרוֹחָק כְּסָמוּ יִם, צָלָלוּ בְּעֹופָרָת בְּמִים אֲדִירִים. מִי־כְּמָכָה בְּאַלְמָ זֶה, מֵי כְּמָכָה נְאָדָר בְּקָדְשָׁ, נְוֹרָא תְּהִלָּת עָשָׂה פְּלָא. גַּטִּית יְמִינָךְ, תְּבָלָעָמוּ אָרֶץ. נְחִית בְּחַסְדָּךְ עַמְּזָוּ גָּאָלָת, גַּהְלָת בְּעַזְקָה אֶל־גָּנוּה קְדָשָׁה. שְׁמָעוּ עַמִּים יְרָגְזָוּן, חִיל אָחָז יְשָׁבֵי פְּלָשָׁת. אָז נְבָהָלוּ אַלְוָפִי אֲדֹום, אַיִלִי מֹאָב יְאַחַזָּמוּ רְעֵד, נְמָגוּ פֵּל יְשָׁבֵי בְּנָעַן. תְּפָל עַלְיָהָם אִימָתָה וְפַחַד, בְּגָדָל זְרוּעָק יְדָמוּ כְּאָכָן, עַד־יַעֲבֵר עַמְּךָ זֶה, עַד־יַעֲבֵר עַמְּזָוּ קְנִיתָה. תְּבָאָמוּ וְתְּטַעַמּוּ בְּהָר נְחַלְתָּה, מְכוֹן לְשִׁבְתָּה פְּעַלְתָּה זֶה, מְקָדֵש אֲדָנִי כּוֹנָנוּ יְדִיכָה. זֶה יִמְלָךְ לְעַלְמָ וְעַד.

זֶה מֶלֶךְ, זֶה מֶלֶךְ, זֶה יִמְלָךְ לְעַלְמָ וְעַד. כִּי לְיִי הַמְּלֹיכָה, וּמְשָׁלֵב גָּנוּם. וְעַלְוָוָה מְוֹשָׁעִים בְּהָר צִיּוֹן לְשִׁפְטָת אֶת־הָר עָשָׂו, וְהִתְהָה לְיִי הַמְּלֹיכָה. וְכַתְּבוּ: וְהִיה זֶה לְמֶלֶךְ עַל־כָּל־הָאָרֶץ, בַּיּוֹם הַהִיא יְהִיה זֶה אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד.

(כָּל בְּרוֹאִי מִעְלָה וּמִטָּה)

יְעִידָוִן יְגִידָוִן כָּלָם כְּאָחָד, זֶה אֶחָד וְשָׁמוֹ אֶחָד. שְׁלָשִׁים וּשְׁתִּים נְחִיבּוֹת שְׁבִילָךְ, וְכָל מְבִין יְסָודָם יְסִפְרוּ אֶת גְּדָלָךְ, וּמִמָּה יְכִירּוּ כִּי הַפֵּל שְׁלָךְ, וְאַתָּה הַאֵל הַמְּיוֹחָד. יְעִידָוִן וּכְרִי לְכָבּוֹת בְּחַשְׁבָם עוֹלָם בְּנֵי, יְמִצָּאוּ כָּל יְשָׁבָתָךְ שְׁנִי, בְּמִסְפָּר בְּמַשְׁקָל הַפֵּל מְנוּי, כָּלָם נְתָנוּ מְרוֹעָה אֶחָד. יְעִידָוִן וּכְרִי

מראש ועד סוף יש לך סיון, מזרח ומערב צפון ותימן, שחק ותבל
לך עד נאמן, מזה אחד ומזה אחד. יעדון וכו'
הכל מפרק נזבד זבוד, אפתה תעמד והם יאבדו אבוד, لكن כל יצור
לך יתן כבוד, כי מראש ועד סוף הלא אב אחד. יעדון וכו'
ובתורתך כתוב לאמר, שמע ישראל כי אלינו יי' אחד.

יה-חסד יי' עליינו, באשר יחלנו לך. מלכותך יי' אלינו מלכות
כל-עלמים, וממשלתך מלכנו בכל-דור ודור. שאפתה הוא אדיר
בקשה ולא נאה הפלוכה, הפלך הקדוש.

לדור בשנותו את-טعمו לפני אבימלך, וינגרשו וילג. אברכה
את-יי בכל-עת, תמיד תהלו בפי. בי תהلال נפשי, ישמעו ענויים
וישמחו. גדר לו לי אתי, וגורמה שמו יחדו. דרשתי את-יי ענוי,
ומכל-מגורותי האלני. הביטו אליו ונחרוי, ופניהם אל-יחפרו. זה
ענין קרא ויי שמע, ומכל-צורותיו הושייעו. חנה מלאך-יי סביר
ליראיו, ויחלצם. טעמו וראו כי-טוב יי, אשורי הגר יתחשבו.
יראו את-יי קדשו, כי אין מחסור ליראו. כפרים רשו ורבעו,
ודרש יי לא-יחסרו כל-טוב. לבונאים שמעוזלי, יראת יי אל-אנדים.
מידה איש החפץ חיים, אהב ימים לראות טוב. נזר לשונך מרע,
וישפטיך מדבר מרכחה. سور מרע ועשה-טוב, בקש שלום ורדפה.
יי אל-צדיקים, ואננו אל-שׁוּעָתִים. פני יי בעשי רע, להכricht מארץ
זכרם. צעקו ויי שמע, ומכל-צורותם האלים. קרוב יי לנשברילב,
ואת-דכאידות יושיע. רבות רעות צדיק, ומכלם יצילנו יי. שמר
כל-עצמותיו, אחת מהנה לא נשברה. תමותת רשות רעה, ושןאי
צדיק יאשמו. פלה יי נפש עברי, ולא יאשמו כל-החווסים בו.

ועומד החזן ואומר בקול ובנעימה:

גְּשֻׁמָת כֵל חַי תִבְרֹך אֶת שְׁמֵך ייִ אֱלֹהִינוּ, וְרוּחַ כֵל בְשָׂר תִפְאֵר
וִתְרוּם זְכָרָך מִלְכָנוּ, מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָה הוּא אֶל, וּמִבְלָעְדָך
אֵין לְנוּ מֶלֶך גּוֹאֵל עֹזֵר יְמוֹשִׁיעַ, פּוֹذָה וּמַצִיל מִפְרָגָס וּמַרְחָם בְּכָל
עַת צָרָה וְצִיקָה. אֵין לְנוּ מֶלֶך אֶלְאָתָה.

ביו"ט ובהו"ר מוסיפים:

אֱלֹהִי הָרָאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אָלוֹת כֵל בְּרוּיות, אָדוֹן כֵל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵ בְּרַכָ
הַתְשִׁבָחוֹת, הַמְנַגָ עַולְמוֹ בְחֶסֶד וּבְרוּיתָיו בְרַחְמִים, וַיְיִ לְאִינּוּן וְלֹא יִשְׁן,
הַפְּעוּרָר יִשְׁנִים וְהַפְּקִיז נְרָקִים, סְוָמָך נְוָפְלִים וְרוֹפָא חֹלִים.

וְלֹך (לבך) אַנְחָנו מְזֻדִים. אָלו פִינּוּ מֶלֶא שִׁירָה כִּים, וְלִשְׁוֹנֵנוּ רָנָה
פְּהַמּוֹן גָלִיו, וְשִׁפְתּוּתֵינוּ שְׁבָח בְּמַרְחָבִי רְקִיעַ, וְעִינֵינוּ מַאיְרוֹת בְּשִׁמְשׁ
וְיִרְחָם (נ"א: וְכִירָח), וְיִדְרָנוּ (פְּרוֹשָׁוֹת) בְּנְשָׁרִי שָׁמִים, וְרַגְלֵינוּ (קְלוֹת)
כְּאִילּוֹת, אֵין אָנוּ מְסִפְיִקְיָין לְהֽוֹדּוֹת לְך, ייִ אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ,
וְלִבְרֹך אֶת שְׁמֵך עַל אַחַת מְאַלְף אֶלְפִים וּרְבִי רְכֻבּוֹת (פְּעַמִים)
הַטוֹבּוֹת (גְּסִים וּגְנְפָלָאות) שְׁעִשִית עַמְנִי וְעַם אֲבוֹתֵינוּ. מַפְצִירִים
גָאַלְתּוּנוּ וּמַבִּית עֲבָדִים פְּדִיתֵנוּ, בְּרַעַב זְנַתֵנוּ, וּבְשַׁבָע כְּלַפְלַתֵנוּ, מַחְרֵב
הַצְלָתֵנוּ, וּמַדְבֵר מְלַטְתֵנָה, וּמַחְלָאִים רְעִים וּרְבִים דְלִיתֵנוּ. וְעַד הַנְהָה
עַזְרוּנוּ רְחַמִיך וְלֹא עַזְבּוּנוּ, אֶל יַעֲזֹבּוּנוּ רְחַמִיך וְחַסְדָיך ייִ אֱלֹהִינוּ.
לְכָן אֲבָרִים שְׁפָלָגָת בְּנוּ, וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שְׁגַפְתָת בְּאָפִינוּ, וְלִשְׁוֹן אֲשֶׁר
שְׁמַת בְּפִינוּ, הָנָם יְדוֹו וַיְבָרְכֵי וַיְשַׁבְחֵוּ אֶת שְׁמֵך ייִ אֱלֹהִינוּ, כִי
כָל פָה לְך יְוָדָה, וְכָל לְשׁוֹן בְך תְשַׁבָע, וְכָל בְּרַך לְך תְכַרְעַ, וְכָל
קוֹמָה לְפָנֵיך מִשְׁתְחֹוֹה, וְכָל הַלְבָבוֹת יִרְאוֹך, וְכָל קָרְבָן וְכָלִילָות יִזְמְרוּ
לְשָׁמֵך. כְּדָבָר שָׁנָאָמֵר: כֵל עַצְמוֹתִי תָאַמְרֵנָה ייִ מֵכָמוֹך.

ביו"ט ובהו"ר מוסיפים:

מֵי יְדָמָה לְך וּמֵי יִשְׁוֹה לְך, וּמֵי יִעַרְך לְך וּמֵי יִעַשָה כְמַעֲשֵיך וְכְגַבְיוֹרָתֶך. הַאֲלֵ

הגדול, הגבור והנורא, אל עליון קנה שמיים וארץ. האל בטעמאות עזך, הגדול ולבוד שמאן הגבור לנצח נוראותיך, נהלה ונשבח וברוך אתה שם קדשו, ועוד עבדך אמר לפניו: ברבי נפשי אתה, וכל-קרבי אתה שם קדשו.

מאייל עני מחזק מפנה, ועני ואביוון מגלו. ובתווב: רגנו צדיקים بي, לישרים נאווה תהלה.

בפי (כל)	ישרים	תתרומם.
ובבריה	צדיקים	תתברך.
ובלשון	חסידים	תתקדש.
ובקרב	קדושים	תתהלל.

ובמקהlot (נ"א: ובמקהlot) רבבות עפק בית ישראל, יתפaar שמאן וזכר מלפני בכל דור ודור, שכן חובה כל היוצרים מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, להלל, לשבח, לפאר, לrome, להדר ולקדש, על כל דברי שירות ותשבחות (ו"א: ותשבחות) שאמר דוד בן ישע עבדך ממשיך. (ובכן):

עומדים עד סוף הקדיש) ואומרים:

ישתבח שמאן לעד מלפני, האל הפלך הגדול ותקדוש בשמיים ובארץ. כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו, שיר ושבחה, היל וזרה, עז וממשלה, נצח, גדרה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות, ברכות והוזאות מעטה ועד עולם. ברוך אתה יי, מלך גדול (ומהלך) בתשבחות (ו"א: בתשבחות), אל ההוזאות, אדון הנפלאות, הבוחר בשיר זמרה, מלך, אל, חי העולם, Amen.

והחzon אומר:

יתגדל ותתקדש שמייה רבא (עונים: Amen). בעלמא די בראש כרעותיה, ימלך מלכותיה בחיכונן וביוםיכונן ובחמי דכל בית ישראל בעגלא

ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהיל אומר: אמן). יהא שמיה רבא מברך, לעלם (ולעלי עלי מיא) ולעלי עלי מיא יתברך שם דקודשא בריך הוא (עוניים: אמן). יתברך וישבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעלָה ויתהדר ויתהקל שמיה דקודשא בריך הוא (עוניים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תפשבחתא ונחמתא דאמירן בעלה, ואמרו אמן (עוניים: אמן).

כאן מוסיפים את פוטי היוצרות לשבות חנוכה, פורים ושבות מיוחדות
(עמ' 225, 237 וAIL).

הՁן אומר: ברכו את יי המברך.

הקהל אומר והՁן אחריו: ברוך יי המברך לעולם ועד.
יום טוב החל בחול אמורים היוצר של חול בעמ' 21.

ואומר הՁן והציבור לוחשין עמו:

ברוך אפה יי אלהינו מלך העולם, יוצר אור ובורא חישך, עושה שלום ובורא את הפל, אור עולם אוצר חיים, אורות מאופל אמר ויהי. הפל יודוק והפל ישבחו, והפל יאמרו, אין קדוש כי. הפל ירוממו סלה יואר הפל, האל הפומח בכל יום דלתות שער מזרח, ובוקע חלוי רקייע, ומוציא חפה מקומה ולבנה ממקום שבתה, ומאריך לעולם כלו, ולירושביו שברא במדת רחמים. המPAIR לארץ ולדרים עליך, וטובו מחדש בכל יום פמיך, מעשה בראשית. מה רבו מצעיך יי, כלם בחייבת עשית, מלאה הארץ קנייניך. המליך המרומים לך מazz, המהקל, המשבח והמפאר וחתנשא מימות עולם. אל-ה עולם, ברוחמיך הרבה רחים עלינו, אדון עזנו, צור משגבנו, מגן ישענו, משגב בעדנו. אין ערוץ לך ואין זולתן, אפס בלטך ואין דומה לך. אין ערוץ לך יי אלהינו בעולם זהה, ואין זולתן מלכנו לחמי העולם הבא. אפס בלטך גואלנו לימות המשיח, ואין דומה לך מושיענו לתחנית המתים.

אל אָדוֹן עַל כָּל הַמְּעֻשִׁים, בָּרוּךְ וָמְבָרֵךְ בְּפִי כָּל נֶשֶׁמָה. גָּדוֹלָו וְטוֹבוֹ מְלָא עָזָלָם, לְעֵת וְתִבְנָה סְבִכִים אָתוֹת. הַמְתִגְגָּה עַל חִיוֹת הַקָּדָשׁ, לְנַהֲדר בְּכֹזֶד עַל הַמְּרִפְבָּה. זְכוֹת וּמִישָׁור לְפָנֵי כָּסָאוֹ, חַסְדָם וּרְחַמִּים מְלָא כְּבֹודוֹ. טֹבִים מְאוֹרוֹת שְׁבָרָא (נ"א: שְׁבָרָם) אֱלֹהֵינוּ, יָצָרָם בְּדִיעָה בְּבִינָה וּבְהַשְׁכֵל. בְּחַדְשָׁה וְגִבּוּרָה נִמְנָן בָּהֶם, לְהִיּוֹת מוֹשְׁלִים בְּקָרְבָּתָל. מְלָאִים זַיִוּ וּמְפִיקִים נִגְהָה, נְאָה זִים בְּכָל הַעוֹלָם. שְׁמָחִים בְּצָאתָם שְׁשִׁים בְּכֹזֶד, עֲשִׁים בְּאֵיכָה רְצֹן קָוִינֵיהֶם. פֵּאָר וּכְבֹוד נוֹתָנים לְשָׁמוֹ, צְהַלָּה וּרְנָה לִזְכָר מְלָכָתוֹ. קָרָא לְשָׁמֶשׁ וּזְרַחַד-אָור, רְאָה וּהְתִקְין צִוְתָה הַלְּבָנָה. שְׁבָח נוֹתָנים לוֹ כָּל אַכְאָמָרָם, תִּפְאָרָה וּגְדָלָה, שְׁרָפִים וְאוֹפְנִים וְחִיוֹת הַקָּדָשׁ.

(ל') אל אָשָׁר שְׁבָת מִפְּלַח הַמְּעֻשִׁים, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נִתְעַלָּה וַיֵּשֶׁב עַל כֶּסֶף אָכְלָנוּ, תִּפְאָרָה עַטָּה לַיּוֹם הַמְנוּחָה, עַנְגָּה קָרָא לַיּוֹם הַשְּׁבָת. זה שִׁיר וּשְׁבָח לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁבּוּ שְׁבָת אֶל מִפְּלַח מְלָאכָתוֹ, וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִשְׁבָּח וְאוֹמֵר: מִזְמָרָ שִׁיר לַיּוֹם הַשְּׁבָת. לְפִיכְךָ יִפְאָרֵר לְאָל כָּל יְצָוֹרִיו, וּשְׁבָח יִקְרָר וּגְדָלָה יִתְּנוּ לְמַלְךָ שְׁנָמְנָן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּיּוֹם שְׁבָת קָדָשׁ.

שְׁמֶךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִתְקַדֵּשׁ, וּזְכָרָן מִלְכָנוּ יִתְפָּאָר, בְּשָׁמִים מִמּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִפְתַּחַת, וְעַל כָּל שְׁבָח מַעֲשֵׂי יְדֵיךָ, וְהַפְּאָרוֹת אֲשֶׁר יִצְרָף הַמֶּה יִפְאָרוּךְ סָלָה.

תִּתְהַברֵךְ (לְנִצְחָה) צוֹרָנוּ מִלְכָנוּ וְגַאֲלָנוּ, בּוֹרָא קְדוֹשִׁים, יִשְׁתַּבְחֵה וַיִּתְפָּאָר שְׁמֶךָ (לְעֵד) מִלְכָנוּ, יוֹצֵר מִשְׁרָתִים, וְאֲשֶׁר מִשְׁרָתָיו כָּלָם עוֹמְדִים בְּרוּם עָזָלָם, וּמְשִׁמְיעִים בְּיִרְאָה יְחִיד בְּקוֹל, דְבָרֵי אֱלֹהִים חַיִים וּמַלְךָ עָזָלָם. כָּלָם אֲהוֹבִים, כָּלָם בָּרוּרִים, כָּלָם גְּבוּרִים, כָּלָם עוֹשִׁים בְּאֵיכָה וּבְיִרְאָה רְצֹן קָוִינֵיהֶם, וּכָלָם פּוֹתְחִים אֶת פִּיכָם

בקדשה ובטהרה, (**בְּשִׁירָה וּבְזֶמֶרָה**), ומברכים ומשבחים, ומפארים ומקודשים (ומעריצים וממליכים) את שם האל, המלך הגדול, הגבור והנורא, קדוש הוא. וכן מקבלים עליהם על מלכות שמים זה מזה, ונוחנים באהבה רשות זה לזה, להקדיש ליזרים בנחת רוח, בשפה ברורה, בגעימה ובקדשה כלם כאחד עוגנים ביראה ואומרים: קדוש, קדוש, קדוש יי' צבאות, מלך הארץ כבודו. וכאופנים וחיות הקדש כלם ברعش גדול, מתנסאים לעמתם, משבחים ואומרים: ברוך כבוד-יי מקומו.

לאל ברוך געימות יתנו, למלה אל חי וקיים לעד זמירות יאמרו ותשבחות (נ"א: ותשבחות) ישמעו, כי הוא לבדו (מרום וקדוש), פועל גבורות, עשה חידשות, בעל מלחות, זורע אדקות, נורא תחלות, בורא רפואות, מצמיח ישיעות, אדורן הנפלאות. המ חדש טובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, כאמור: לעשה אורים גדלים, כי לעולם מסדו, ובחסדו נתנו להאר על הארץ. ברוך אתה יי', יוצר המאות.

אהבת עולם אהבתנו יי' אלהינו, חמלה גדולה ויתרה חמלת עליינו. אבינו מלכנו, בעבור אבותינו שבטחיבך, ותלאדם לעשות מצות חקי חיים, בן תחננו ותחלנו. אבינו אב הרחמן, המרחם, רחם נא עליינו, ותן בלבנו (בינה) להבין ולהשכיל ולשםוע, ללמד וללמד, לשמר ולעשות וילקם את כל דברי תלמוד תורה באהבה. והארה עינינו בתורתך, ודפק לבנו במצוותך, ונימד לבנו לאהבה וליראה את שמך, כי שם קדשך הגדול באמת נקרע עליינו, עשה עמו חסד בעבור כבוד שמה. האל הגדול, הגבור והנורא, מהרה באהבה פרים קרנו ותמלוך עליינו והושיענו למען שמך, כי בך בטחנו לא גבוש, ובשםך הגדול חסינו, לא נכלם ולא נכשל לעד ולעולם עד, כי

אָבִינוּ וְאֶלְהֵינוּ אַתָּה, וְרַחֲמֵיךְ וְחִסְדֵּיךְ הָרְبִים אֶל יְעֹזְבוֹנוּ נְצֵח סָלָה
וְעַד, וְגַגְילָה וְגַשְׁמָחָה בִּישׁוּעָתֶךָ. (מהר) וְהַבָּא עַלְיָנוּ בָּרָכָה וְשָׁלוֹם
מִהָּרָה מְאַרְבָּעָ כִּנְפּוֹת הָאָרֶץ, וְתוֹלִיכְנוּ מִהָּרָה קּוּמָמִית לְאַרְצֵנוּ, כִּי
אֶל פּוֹעֵל יְשֻׁועָתֶךָ, וּבָנו בְּחִרְפָּת מְכָל עַם וְלַשׁׂוֹן. וְקָרְבָּנוּ (מלכנו)
לְשֵׁמֶךְ הַגָּדוֹל סָלָה בְּאַמְתָּה, לְהַזְדָּה לְךָ וְלִיחְדָּה בְּאַמְתָּה וּבְאַהֲבָה. בְּרוּךְ
אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּעַמוֹּ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה.

הקורא ק"ש צוריך לפרש האותיות בפיו ובשפתיו וצריך ליתן רוחה בין הדרבקים כಗון על לבך, על
לבכם. הקורא ק"ש צוריך להشمיע לאוזני מה שיוצא מפיו שהיה פיו ולבו שוונים בכוננה. צוריך
להאריך בדילית של "אחד", וצריך להתייחס בזין של "זכרו" ושל "זוכרטם". אין הש"ץ צוריך להנימיך
את קולו בפסוקי התוכחה.

המחפלל יחיד אומר: אל מלך נאמן.

שְׁמָעֵ יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ | אֶחָד.

אומ' בלחש: ברוך שם בבוד מלכوتך לעולם ועד.

וְאֶהָבָתְךָ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵיךְ בְּכָל-לְבָבֶךָ וּבְכָל-גַּפְשֶׁךָ וּבְכָל-מְאַדָּה. וְהִיּוּ
הַדְּבָרִים הָאֶלָּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֹךְ הַיּוֹם עַל-לְבָבֶךָ. וְשְׁגַגְתָּם לְבָנִיךְ
וְדִבְרָתָם בְּשִׁבְטֶךָ בְּבִיהְתֶךָ וּבְלְכָתֶךָ בְּדֶרֶךָ וּבְשְׁבָבֶךָ וּבְקוּמָךָ.
וְקָשְׁרָתָם לְאוֹת עַל-יִדְךָ וְהִיּוּ לְטַפְתָּה בֵּין עֵינֵיכָה. וּבְתַבְתָּם עַל-מִזְוֹזָת
בִּתְּךָ וּבְשְׁעִירִיךְ.

וְהִזְהָה אֶסְ-שְׁמָע תְּשִׁמְעוֹ אֶל-מִצְוֹתִי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֹוֹה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאֶהָבָה אֶת-יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלַעֲבֹדוֹ בְּכָל-לְבָבֶיכֶם וּבְכָל-גַּפְשֶׁיכֶם. וְנַתְּתִי
מַטְרָ-אַרְצָכֶם בְּעֵתָו יוֹרָה וּמַלְקוֹשׁ וְאַסְפָּתָ דְּגַנְךָ וְתִירְשָׁךָ וְיִצְחָרָה.
וְנַתְּתִי עַשְׂבָּבָשׂ בְּשִׁדְךָ לְבָהָמָתֶךָ וְאַכְלָתֶךָ וְשְׁבָעָתֶךָ. הַשְּׁמָרוּ לְכֶם פָּנֵי יְפָתָה
לְבָבֶיכֶם וּסְרָפָתֶם וּעֲבֹדָתֶם אֱלֹהִים אֶחָרִים וְהַשְׁתְּחִווָּתֶם לָהֶם. וְחַרָּה
אֶפְ-יְיָ בְּכֶם וְעַצְר אֶת-הַשְׁמִימִת וְלֹא-יִהָיָה מַטָּר וְהַאֲדָמָה לֹא תַּתְנוּ
אֶת-יִבּוּלָה וְאֶבְדָּתָם מִהָּרָה מַעַל הָאָרֶץ הַטְּבָה אֲשֶׁר יְיָ נַתֵּן לְכֶם.

וישמתקם אֶת־דְבָרִי אֱלֹהָה עַל־לְבָבֵיכֶם וְעַל־נְפָשָׁיכֶם וּקְשָׁרָתֶם אַתֶּם לְאֹתֶ
עַל־זְדָבֶס וְהִיוּ לְטוֹטֶף בֵּין עַיִנֵיכֶם. וּלְמַדְתָּם אַתֶּם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדָבָר
בָּם בְּשֶׁבֶתְךָ בְּבִיתְךָ וּבְלְכָתְךָ בְּדָרְךָ וּבְשֶׁבֶבָךָ וּבְקוּמָךָ. וּכְתַבְתָּם
עַל־מִזְוֹנֹת בֵּיתְךָ וּבְשֻׁעֲרֵיהֶךָ. לְמַעַן יְרַבּוּ יְמִיכֶל וַיְמִי בְּנֵיכֶם עַל־הָאֲדָמָה
אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לְאַבְתֵיכֶם לְתֵת לְהָם בִּימֵי הַשָּׁמִים עַל־הָאָרֶץ.

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לְאָמֵר. דָבָר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמְרָת אֲלֵיכֶם וְעַשֵּׂו
לְהָם צִיצָת עַל־כֶּנֶפי בְגִדְיָהֶם לְדוֹרָתֶם וּנְתַנוּ עַל־צִיצָת הַכֶּנֶף פְּתִיל
תְּבָלֶת. וְהִיָּה לְכֶם לְצִיצָת וּרְאִיתָם אֶת־זָבְלָמָצֹות יְיָ
וּעֲשִׂיתָם אַתֶּם וְלֹא־תַתְּרוּ אֶחָרֵי לְבָבֶיכֶם וְאֶחָרֵי עַיִנֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם
זָנוּנִים אֶחָרֵיהֶם. לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וּעֲשִׂיתָם אֶת־כָּל־מָצֹות וְהִיִּתְם קָדְשִׁים
לְאֱלֹהֵיכֶם. אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הָזְאתִי אֶתְכֶם מִאָרֶץ מִצְרָיִם לְהִזְמָת
לְכֶם לְאֱלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם. (הציבור אומר: אָמָת).

ה חזון חזר ו אומר: יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אָמָת.

וַיָּצַיב, וַיְכֹונֶן, וַיָּקִים, וַיִּשְׁרֶר, וַיְנַאֲמַן, וַיְחַזֵּק, וַיְנַחַם, וַיְנַעַם,
וַיְנַורֶא, וַיְאַדְיר, וַיְמַתְּקוֹן, וַיְמַקְבֵּל, וַיְטוֹב, וַיִּפְהַה, הַדָּבָר הַזֶּה עַלְינוּ לְעוֹלָם
וְעַד. אָמָת הַוָּא אֱלֹהֵי עוֹלָם מִלְפָנָיו, צוֹר יַעֲקֹב, מַגָּן יְשֻׁעָנוּ, לְדוֹר
וְדוֹר הַוָּא קִים, וִשְׁמוֹ קִים, וְכַסְאוֹ נְכוֹן, וְמַלְכִיתוֹ וְאַמְנוֹתוֹ לְעֵד קִימָת
(נ"א: קִימָת). וַיַּכְרְבוּ חַיִים וְקִימִים וְנְאַמְנִים וְנְחַמְדִים לְעֵד וְלְעוֹלָמי
עוֹלָמים. עַל אֶבֶותֵינוּ וְעַלְינוּ, עַל בְּנֵינוּ וְעַל דָוֹרֹתֵינוּ, וְעַל כָּל דָוֹרוֹת
זֶרֶע יִשְׂרָאֵל עַבְדִּיהֶךָ. עַל הַרְאָשׁוֹנִים וְעַל הַאֲחֻرونִים, דָבָר טוֹב וְקִים,
אָמָת וְאַמְנוֹה, חַקְנָמָן וְלֹא יַעֲבֹר. אָמָת שָׁאָתָה הַוָּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,
מִלְפָנָיו מֶלֶךְ אֶבֶותֵינוּ, גּוֹאָלֵנוּ גּוֹאָל אֶבֶותֵינוּ, צוֹרֵנוּ צוֹר יְשֻׁעָתֵנוּ,
פּוֹדֵנוּ וּמַצְיאֵנוּ מְעוֹלָם הוּא שָׁמֶךָ, וְאַיִן אֱלֹהִים עוֹד זָלַת.

עַזְרָת אֶבֶותֵינוּ אֶתְהָ הַוָּא מְעוֹלָם, מַגָּן וּמוֹשִׁיעַ (לְהָם וּלְבְנֵיכֶם

אתרייהם בכל דור ודור. ברים עולם מושבך, ומשפטייך וצדקהך עד אפסי הארץ. (אמת) אשרי איש שישמע אל מצחיך, ותורתך וקרבתך ישים על לבו. אמת אפה הוא אדון לעמך, ומך גדול וגבור לריב את ריבם. אמת אפה הוא ראשון ואפה הוא אחרון, ומפלעדיך אין לנו מלך גואל עוזר ומושיע. (אמת) במאירים נגלית, כל בכורייהם הרגת, בכורך (ישראל) גאלת, ים סוף בקעת, זדים טבעת, ים ליבשה שmeta, וידדים עברו, ויכסו מים צרים, אחד מהם לא נותר. ועל זאת שבחי אהובים לאל, וננתנו ידים זמירות שירות ותשבחות (נ"א: ותשבחות), ברכות וחודאות, למלך אל רם ונשא, חי וקיים, גדול ונורא, משפט גאים, מגביה שפלים, מוציא אסירים, ופורה ענווים, ועוזר דלים, רעונה לעמו ישראל בעת שיעם אלו. תהלה (נ"א: תהלות) לאל עליון ברוך הוא. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמה רבה ואמרו כלם: מי-כמך באלים כי, מי כמך נאדר בקדש, נורא תהלה עשה פלא. שירה חדשה שבחו גואלים לשמה (הגדול) על שפת חיים, ייחד כלם הודיע והמליכו ואמרו: כי ימלך לעם ועד. בಗל אבות תושיע בניים, ותביא גאלה לבני בנייהם, כי מעולם אפה גואל. ברוך אפה כי, גאל ישראל.

בחורה החזון אומר בלחש: אָלְנִי שְׁפַתִּי תְּפַתֵּח, וְפִי יַגִּיד תְּהַלְתָּח.

ברוך אפה כי, **אלְהִינוּ נָאֹתֶנְגָּה אֲבוֹתֵינוּ, אֲלְהִי אָבָרְהָם, אֲלְהִי יִצְחָק,** **וְאֲלְהִי יַעֲקֹב.** קאל הגדל הגיבור והנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ו מביא גואל לבני בנייהם **למען שמו באהבה.**

(שבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחימים, וכתבנו בספר החיים, **למען אל חי).**

מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. **ברוך** אפה כי, **מגן אברךם.**

אַתָּה גָּבֹר לְעוֹלָם אֱדֻני, מְחִיה מַתִּים אַתָּה רָב לְהוֹשִׁיעַ.

בקיצור: מורייד היטל

בחורף: משיב הרוח ומורייד הגשם

מכלכל חיים בחסד, מתחיה מתים ברוחמים רפואיים, סומך נופלים ורופא חולים, מתיר אסורים, ומקים אמונהתו לישגי עפר, מי בМОך בעל גבירות ומי דומה לך, מלך מימות ומחיה (ו)מצמיח לנו ישועה. (בשבת תשובה מוסיפים: מי בМОך אב ברוחמים, זכור יצורך ברוחמים מימות ומחיה).

ונאמן אתה להחיות מיתים. ברוך אתה יי, מתחיה הפתמים.

החzon והקהל אומרים בഴורה:

כתר יתנו לך המוגי מעלה עם קבוצי מטה, ימד כלם קדשה לך ישילשו, כמה שנאמר על יד נבייך; וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל-הארץ בכבודו. לעטחים ברוך יאמרו: ברוך בבוד-יי מפקומו. ובדברי קדשך כתוב לאמר: ימלך יי לעולם, אלהיך ציון לדור ודור, הילדייה.

לדור ודור נמלך לאל, כי הוא לבוד מרום וקדוש, ושבחך אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי, האל הקדוש (בשבת תשובה: היטל הקדוש).

ישמח משה במנגת חלקו, כי עבד נאמן קראת לו, אלהינו, כליל תפארת בראשו נמת בעמדתו לפניו על הר סיני, (ו)שנוי לוחות אבניים הוציא בידו, וכתוב בהם שמירת שבת. וכן כתוב בטורתק:

ושמרו בני-ישראל את-השבת, לעשות את-השבת לדורותם ברית עולם. בין ובין בני ישראל אותן היא לעלם, כי-יששת ימים עשה יי את-הشمימים ואת-הארץ, וביום השביעי שבת וינפש. ולא נתנו יי אלהינו לגויי הארץ, ולא הנחלתו מלכנו לעובדי אלילים, וגם

במנוחתו לא ישכנו עירלים. כי לעמך ישראל נחתו באהבה, לזרע יעקב אשר בם בחרף. עם מקדשי شبיעי, כלם ישבעו ויתענו מטווך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים אותו קראת, זכר למשחה בראשית.

אלֵינוּ וְאֶלְهִינוּ אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בַּמְנוּחָתָנוּ, קָדְשָׁנוּ בַּמְצֻוָּתָךְ וּמִן חָלְקָנוּ בְּתֹרְךָ, שָׁבְעָנוּ מַטוֹּךָ, שָׁמְחָנוּ בַּיְשֻׁעָתָךָ, וְתָהָר לְבָנוּ לְעֶבֶד בְּאֶתְתָּה, וְהַנְּחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּאֶהָבָה וּבְרָצָון שְׁבָת קָדְשָׁךְ, וַיִּשְׁמַחֵנוּ בָּךְ כָּל יִשְׂרָאֵל מִקְדְּשֵׁי שָׁמֶךָ. ברוך אתה יי, מקדש השבת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בַּעֲמָךְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלָּתָם שָׁעה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה לְדִבֶּר בִּיתְתָּה, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם מִהְרָה בָּאֶהָבָה תִּקְבֵּל בְּרָצָון, וְתָהִי לְרָצָון פָּמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עֲמָךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרים :

אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהִינוּ אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלה וַיָּבָא, יָגִיעַ, יָרַאָה וַיַּרְאָה, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקַד, וַיִּזְכַּר וַיִּזְנוּגֵנִי וַיִּכְרֹזֵן אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּכְרֹזֵן יְרוּשָׁלָם עִזָּה, וַיִּכְרֹזֵן מִשְׁמִינִין זָהָב עַבְדָּךְ, וַיִּכְרֹזֵן כָּל עֲמָךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיךְ (לְפָלִיטה) לְטוּבָה, לְחַן וּלְחַסֶּד וּלְרָחָםִים וּלְרָצָון בַּיּוֹם (בראש חדש : ראש החודש הצעה. בחוה"מ של פסח : חג הפסכות הצעה. בחוה"מ של סוכות : חג הסוכות הצעה) זָכְרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְבָרָכה, וַפְקָדָנוּ בּוֹ לְבָרָכה, וַהֲוֵשִׁיעָנוּ בּוֹ לְחַיִם טוֹבים, בְּדִבֶּר יְשֻׁועָה וּרְחַמִּים, חַיָּס וְתָגֵנוּ וּרְחַם עָלֵינוּ וְהַוְשִׁיעָנוּ, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורחום אטה.

וְתָהִי עִינֵינוּ בְּשַׂוְךְ לִצְיוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירְךָ בְּרָחָםִים כְּמֵאוֹ. ברוך אתה יי, הַמְּחֹזֵיר בְּרָחָמִיו שְׁכִינָתוּ לִצְיוֹן.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרם
"מודים דרבנן":

מודים כורעים ומושתחים אנחנו
לפניך אל הינו אלהי כלبشر, יוצרנו
יווצר בראשית. ברכות והזאות
לשכם הגדול והקדוש, על שהחיינו
וקייםנה. כן תחינו ותחננו ותאסוּף
כל יומינו מאربع פגפות הארץ, ונשוכ
לשמור חקיך ולעתות רצונך באמת
ובכלבב שלם, על שאנו מודים לך.
(ברוכה אל ההזאות).

מודים אנחנו לך, שאפהה
הוא יי' אלהינו ואלהי אבותינו,
על חיננו המסורים בידך ועל
בשימותינו הפקודות לך, ועל
נסיך שבכל יום ויום עמנוא וועל
נכלאותיך וטובותיך שבכל עת,
ערב ובקר ואחרים, הטוב כי
לא כלוי רחמייך, המרחים כי לא
תמו חסידיך ומעולם קיינו לך.
לא הכלמתנו יי' אלהינו ולא
עוזבתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הנשים ועל הגבורות ועל הפתשות ועל הפלחות ועל הפלצות שעשית
עמנוא ועם אבותינו, בימים בהם בזמן הנה.

בפורים

בימי מרדכי ואסטר בשישן
הכירה, בשעמך עליהם הקן
הרעש, ובקש להשמיד, להרוג
ולאבד את כל היהודים מנער
ונעד זkan, טר ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחידש שנים
עשור, הוא חיש אדר, ושללם
לבוז. ואתה ברוחמייך קרביהם
הפרת את עצתו, וקלקלת את
מחשבתו, והשכotta לו גמולו
בראשו, ומלו אותו ואת בניו

בחנוכה

בימי מפתיה בן יוחנן מהן גדור חממוני
ובניו, בשצמלה עליהם מלכות יון קרשעה
לשכם מטורף ולהעכירים מתקין רצונה,
ואפהה ברוחמייך קרביהם עמדך להם בעת צרתם,
רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נקמתם, מסרת גבורים בידי חילשים, ורבים בידי
מעטים, וטמאים בידי טהורם, ורשיים בידי
צדיקים, וזדים בידי עוסקי תורתך. ולך עשית
שם גדור וקדוש בעולם, וlàמך ישראאל עשית
חשועה גודלה. ואחר כך באו בנייך לרביר
ביתק, ופנוי את היכלה, וטהרו את מקדשך,

על הארץ. וכשם שעשית עמם
נש, כן עשה עמו יי' אלהינו
פלא וננים בעת זאת, ונוראה
לשוך הגדור סלה.

והקליקו גרות במלחמות קדרש, וקבעו
שםוניהם בקהל וכהודאה. וכשם שעשית
עםם נס, כן עשה עמו יי' אלהינו פלא וננים
בעת זאת, ונוראה לשוך הגדור סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רוחך ובכובש את בעסך, כליה דבר וחרכב ורעכב
ושבי ומשות ומאפה וכל מחה, מעליינו ומעל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמק מלפני תמיד, כל החיים יודוק סלה,
ויהללו לשמק הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכותוב לחיים טובים כל בני בריתך).
ברוך אתה יי', הטוב שמק ולך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אלהינו ואלקי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי
משה עבדך, האמורה מפני אחרון ובנוי מהנים עם קדושים, כאמור: יברך יי'
וישمرך. (הקהלעונה: בן יהי רצון) יאר יי פניו אליך ויחגך. (הקהלעונה: בן יהי
רצון) ישא יי פניו אליך וינשך לך שלום. (הקהלעונה: בן יהי רצון).

שים שלום, טובך וברכך, (חימ), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל
כל ישראל עמק. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך, כי באור פניך
נתת לנו יי אלהינו, תורה חיים, אהבה וחסד, אדקה, ברכה, ישועה
ורחמים וחיים ושלום, וטוב היה בעיניך (לברכנו ולברך את כל
עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלוםך).

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובך, ישועה ונחמה
חן וחסד נזכר ונפתח לפניך, אנו וכל עמק ישראל, לחיים (טובים) ולשלום).
ברוך אתה יי', המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לרצון אמריך פיי והגיוון לבני לפניך, יי צורי וגואלי.

ויש נהוגין לומר:

אלֹהֵי, נָצֹר לְשׂוֹנִי מֶרְעַ, וְשָׁפְטִי מִדְבָּר מִרְמָה, וְלִמְקָלְלִי נְפָשִׁי תְּדוּם וְלִמְצֹותִיךְ תְּרַדֵּף נְפָשִׁי,
וְנְפָשִׁי בַּעֲפָר לְפָל פְּהִיה. יְהִי רָצֹן מֶלֶפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁכֹּל הַקְּמִים עַלְיָ לְנָעָה, פָּפֶר עַצְחָם
וּמִקְלָקָל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רָצֹן מֶלֶפְנֵיךְ יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁתַּפְתָּח לִי שְׁעָרֵי תּוֹרָה, שְׁעָרֵי חַכְמָה,
שְׁעָרֵי בִּנָה, שְׁעָרֵי דְּנָה, שְׁעָרֵי פְּרָנָסָה וּכְלָבָלה, שְׁעָרֵי חַיִים, חַן וְחֶסֶד וּרְחַמִּים וּרְצֹן מֶלֶפְנֵיךְ.

יְהִי רָצֹן אָמְרִידִי וְהַגִּיּוֹן לְפִי לְפִנֵּיךְ, יְיָ צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

פוסע שלוש פסיות לאחרוני בכורעה אחת וחזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:
**עֲשָׂה שְׁלָום בְּמִרְמָמִין, הוּא בְּרַחֲמָמִין, יְעַשֵּׂה שְׁלָום עַלְינָנוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.**

(יְהִי רָצֹן מֶלֶפְנֵיךְ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִגְרָה בִּימֵינוּ, וְתִּמְמָנֵה
שְׁלָקָנוּ בְּתוֹךְךָ).

במקום שכלו ג' פסיות יעמוד ולא יחוור למקומו עד שיגיע החzon לקדושה. בחזורת הש"ץ הקהל צריך לעמוד ולכון לכל הברכות ולענות "ברוך הוא וברוך שמו" על הזכורת השם, "ואמן" אחר כל ברכה.

בשבת תשובה אומרים:

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ עֲשָׂה עַפְנֵנוּ לְמַעַן שְׁמֵךְ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ בְּטַל מִפְנָנוּ (כָּל) גִּזְרֹות קְשׁוֹת (וּרְעֻוּת).

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ חַדְשׁ עַלְינָנוּ בְּשׂוֹרוֹת טּוּבּוֹת.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ חַדְשׁ עַלְינָנוּ שְׁנָה טוֹבָה.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ בְּטַל מַחְשָׁבּוֹת שׁוֹגָנָנוּ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ הַפֵּר עַצְחָת אָוִיבָנָנוּ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ שְׁלָח רְפֹאָה שְׁלָמָה לְחֹזֵל עַפְקָה.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ עַצְוָר (נ"א: מַנְעָ) מִגְפָּה מַנְחָלָתָךְ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ בְּלָה בְּלָה בְּרָעָב וּרְעָב וּשְׁבִי וּמִשְׁחָית וּמִגְפָּה מַבְנֵי בְּרִיתֶךָ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ זְכוֹר בֵּי עַפְרָ אֲנַחֲנוּ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ קָרָע רֹעֶז גָּזָר דִּגְנָנוּ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ מַחְזָק שְׁטָר חַבּוֹתֵינוּ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ סְלָח וּמַחְזָל לְעַזְוֹנוֹתֵינוּ.

אֲבָנָנוּ מֶלֶבָנָנוּ מַתָּה וְהַעֲבָר פְּשָׁעָנֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מַגְנֵד עִינֵּינוּ.

אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחֲזִירָנוּ בְּתִשׁוֹבָה שֶׁלֶמֶה לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֶל פְּשִׁיבָנוּ רַיִם מַלְפִּינִיךָ.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זְכָרָנוּ בְּזָכְרוֹן טוֹב לְפָנֶיךָ.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתִבְנָנוּ בְּסֶפֶר הַמִּים.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתִבְנָנוּ בְּסֶפֶר זְכִיוֹת.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתִבְנָנוּ בְּסֶפֶר יְשֻׁוָּת וּנְחָמוֹת.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתִבְנָנוּ בְּסֶפֶר פָּרָנָה וּכְלָלָה.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בְּתִבְנָנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַצָּמָח לָנוּ יְשֻׁעָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שָׁמַע קָוְלָנוּ חֹסֵן וּרְחֵם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָבֵל בְּרָחוּמִים וּבְרָצּוֹן אֶת תִּפְלָמָנוּ.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עָשָׂה לְמַעַן וְלֹא לְמַעֲנָנוּ.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עָשָׂה לְמַעַן שָׁמָךְ הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וּהַגָּדוֹרָא.
 אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עָשָׂה לְמַעַן רְחָמִיךָ קָרְבָּים וּחֲסִידָךָ הַגָּדוֹלִים וּרְחֵם עָלֵינוּ וּהַשְׁעָנוּ.

בראש חודש וב诞נוכה אמרים את ההלל, בעמוד 200.

ה חזן אומר :

יַתָּגַדֵּל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רְبָא (עונים : אמן). בַּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעוּתִיהּ,
 וַיַּמְלִיכֵךְ מַלְכוּתִיהּ בְּחַיְיכֹן וּבְיוֹמֵיכֹן וּבְחַיִּים דָכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
 וּבְזָמָן קָרִיב, וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר : אמן). יְהָא שְׁמֵיהּ רְבָא מְבָרֵךְ,
 לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׁפַּבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְנַשֵּׁא
 וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהּ דָקּוּשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא (עונים : אמן). לְעַילָּא
 לְעַילָּא מִן כָּל בְּרָכָתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וּנְחָמָתָא דְאָמִין בַּעַלְמָא, וַיֹּאמְרוּ
 אָמֵן (עונים : אמן).

תַּתְּקַבֵּל צָלָותָהוּן וּבְעֻוּתָהוּן דָכֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֲבוֹהוּן דְבָשְׂמִיא,
 וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (עונים : אמן). יְהָא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וּחֵיִם טוֹבִים
 (עַלְינוּ וּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (עונים : אמן). עָשָׂה שְׁלוֹם
 בְּמָרוֹמָיו, הוּא בְּרָחוּמָיו, יִעָשֶׂה שְׁלוֹם (עַלְינוּ וּ) עַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
 (עונים : אמן).

הוצאת ספר תורה

וַיֹּהֵי בָּנֶסֶעֶת הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קְוִמָה יְיָ וַיַּפְצִיו אֲיִבֵיכֶךָ, וַיַּגְנְסִי מַשְׁנָאִיךֶךָ.

וַיֹּא כְּנוֹסָח ק"ק רומא:

קְוִמָה יְיָ לְמִנְחָתָךְ, אַתָּה וְאָרֶן עַזָּה. פְּחַנְגֵךְ יַלְבְשָׂוְךְ, צְדָקָה, וְתַסְיִיךְ יַרְגְּנָנוּ. בְּעַבוּר דָוד עַכְדָה, אַל-פְּשָׁב פָנִים מַשְׁיִחָה. וּמוֹצִיאָן סְפַר הַתּוֹרָה וְאוֹמְרִים: בְּרוּךְ הַמֶּקוֹם שְׁבָתָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּרוּךְ הוּא. אֲשֶׁרְךָ הַעַם שְׁבָתָה לְעוֹלָם, אֲשֶׁרְךָ אַתָּה בְּכָל-עַת, פָמִיד תַהֲלוֹתֶךָ בְּפִי. בְּיַיִת תַהֲלֵל נֶפֶשְׁךָ, יִשְׁמְעוּ עֲנוּוּם וַיְשַׁמְחוּ. גָּדוֹלָה לְיְיָ אַתָּה, וַיַּרְמְמָה שְׁמוֹ יְחִינוּ.

קְוִמָה עַזְרָתָה לְנוּ, וַפְּדָנָנוּ לְמַעַן חַסְדָךְ. כִּי מַצְיוֹן תּוֹרָה, וְדַבְרֵיךְ מִירְשָׁלִים. יְיָ שְׁמָךְ לְעוֹלָם, יְיָ זְכָרָךְ לְדָרְדָר. יְיָ חַפְץ לְמַעַן אַדְקָה, יְגָדֵיל פּוֹרָה וַיְאִדְרָה.

הפטרות ומזמוריהם להוצאת ספר תורה

מזמור	הפטרה	
צָב	ישׁועָה מִבָּא-כָא	בראשית
כַט	ישׁועָה נֶד, א-נה, ה	נח
קִי-טוֹ	ישׁועָה מ, כה-מא, יז	לְךָ-לְךָ
יא	מַלְכִים ב, ד, א-לוֹז	וַיַּרְא
מָה	מַלְכִים א, א-לָד	חַיִ שְׁרוֹה
לְד	מַלְאָכִי א, א-ב, ז	תוֹלְדָת
ג	הַשּׁוּעָא, ז-יב, יד	וַיַּצָא
כֹז	עֲוֹבְדִיה	וַיִּשְׁלַח
מ	עָמוֹס, ב, ו-ג, ח	וַיִּשְׁבַ
ל	מַלְכִים א, ג, טו-ד, א	מַקְזָן
מָח	יְחִזְקָאֵל לוֹ, טו-כָח	וַיִּגְשֵׁש
מָא	מַלְכִים א, ב, א-יב	וַיַּחַי
צָט	יְרַמְיָה א, א-ב, ג	שְׁמוֹת
מוֹ	יְחִזְקָאֵל כָח, כד-כט, כא	וְאָרָא
עֻז	ישׁועָה יְח, ז-יט, כה	בָא

סו	שופטים ד, ד–ה, ג	בשלוח
יט	ישועה ו, א–ז, ו; ט, ה–ו	יתרו
עב	ירמיה לד, ח–לה, יא	משפטים
כו	מלכים א, כו–ו, יג	תרומה
סה	יחזקאל מג, י–כז	תצוה
עה–פְּדָר	מלכים א יח, כ–לט	כינורתא
סא	מלכים א ז, יג–כו	ויקהל
קלג	מלכים א ז, מ–נא	פקודו
נ	ישועה מג, כא–מד, ו	ויקרא
צא	ירמיה ז, כא–כח; י, ו–ז	צו
קכח	שמעאל ב ו, א–ז, ג	שמיני
קכא	מלכים ב ד, מב–ה, יט	תזריע
קכ	מלכים ב ז, א–כ; יג, כג	מצרע
יב	יחזקאל כב, א–טו	אחריותות
טו	יחזקאל כ, א–כ	קדושים
מב	יחזקאל מד, טו–לא	אמר
קיב	ירמיה טז, יט–יז, יד	בחדר סיני
פה	יחזקאל לד, א–טו	בחקתי
סח–קמו	מושע ב, א–כב	במדבר
סז–סח	שופטים יג, ב–כה	נשא
כא	זכריה ב, יד–ד, ז	בהעלתן
סד	ירושע ב, א–כד	שלוח–לך
ה	שמעאל א, יא, יד–יב, כב	קרח
נח	שופטים יא, א–לג	חקת
לו	מיכאה ה, ד–ו, ח	בלק
טו	מלכים א יח, מו–יט, כא	פינחס
קיא	ירושע יג, טו–לג	מטרות
מט	ירושע יט, נא–כא, ג	מסעי
קלז	ישועה א, א–כז	דברים
צ	ישועה מ, א–טו	ואתנן
עה–פה	ישועה מט, יד–נא, ג	עקב
צז	ישועה נד, יא–נה, ה	ראאה
יז	שמעאל א ח, א–כב	שפטים
לב	שמעאל א יז, א–לו	כי תצא
מג	ירושע ח, ל–ט, כז	כי תבא
פא	ירושע כד, א–יח	נצחנים

מז-נא	ישעהנה, ו-נו, ח	וילך
נא-עו	יחזקאל יז, כב-יח, לב	האזורנו
יב	יושע א, א-יח	רוזאת הברכה
קד	ישעה סו, א-כד	שבת וראש חודש
—	שמואל א, כ, יח-מג	מחר חדש
נא	חווע יד, ב-י; מיכה ז, יח-כ	שבת שובה
עו	יחזקאל לו, א-כג	שבת חומרה"ס
ל	זכריה ב, יד-ד, ז	שבת חנוכה א'
ל	מלכים א, ז, מ-נא	שבת חנוכה ב'
—	מלכים ב, יב, א-יא	שבת שקליםים
ז	שמואל א טו, א-לד	שבת זכור
—	יחזקאל לו, טז-לח	שבת פרה
—	יחזקאל מה, יח-מו, יא	שבת החדש
קה	מלאכי ג, ד-כד	שבת הגדול
קיד	יחזקאל לו, א-יאד	שבת חומרה"פ
קכו	ישעה י, לב-יב, ו	יום העצמאות
קלץ	ירמיה ח, יג-ט, כג	ט' באב (שחרית)
קכו	חווע יד, ב-י	ט' באב (מנחה)
כ	ישעהנה, ו-נו, ח	צום (מנחה)
מה	ישעה סא, ט-סב, ט	שבת חתונה
(אחר הפטרת השבוע)		שבת מילה
קכח	—	—

ואומרים את המזמורין האלה בהוצאה ס"ת ביום הפטרה: שני וחמשי מזמור קא"א; במנחה של שבת מזמור קיא; בר"ח מזמור ח; בשחרית של צום מזמור קב; בשחרית של צום אסתר מזמור כב; בחנוכה מזמור ל; בפורים מזמור ז; כ שיש מילה ביום אלוי בצדוקה לתפללה, נהוגים להוסיף אחר המזמור הרגילים מזמור קכח. כשתית פרשיות מחוברת, קוראים את הפטרה של הפרשה השניה ואת המזמור של הראשונה. כ שיש הפטרה מיוחדת לשבת, שאינה הפטרה פרשת השבוע, נדחית הפטרה הרגילה, פרט לשבת דברים ולשבת ראה. בשבת חנוכה, בשבת שקליםים, בשבת החדש, וכן בשבת ראה שהן גם ראש חודש או ערב ראש חודש, נדחית הפטרה שבת וראש חדש, ונוהגים לומר את הפסוקים הראשונים או האחרונים, מאותן הפטרות. כשהחל פורים-ושאון בשבת, קוראים אותה הפטרה כמו בשבת זכו. רשימת המזמורין היא לפי מה שנוהגים לקראו בירושלים ביום והיא מבוססת על מנתה קדום שהיה נהוג בק"ק איטאלייני (הלוועים). הרשימה לקויה מנספח לספר תהילים, מנוטבה, שנת תק"ד.

המזמור של פרשת השבוע נדחית בפני ממזור לשבת מיוחדת (פרט לשבת החתונה ולשבת מילה: המזמור המיוחד נקרא בתוספה). כשבשבת מסוימת יש שני מזמורין מיוחדים, קוראים את שניהם, לפי הכלל של "תדריך קודם", בשבת לפני מועד קוראים את מזמור המועד.

גדלו לְיִ אָתֵי, וּגְרוֹמֶה שְׁמוֹ יִחְדּוּ.

רוממו יי אלְהַיִנוּ וְהַשְׁתַּחֲוו לְהַלֵּם וּגְלִיו, קָדוֹשׁ הָזָא. רָומָמוּ יי אלְהַיִנוּ, וְהַשְׁתַּחֲוו לְהַר קָדְשׁו, כִּי־קָדְשׁוּ יי אלְהַיִנוּ. אַיִן־קָדְשׁ בֵּין בֵּין אַיִן בְּלֹתָה, וְאַיִן צָור פְּאַלְהַיִנוּ. (כִּי מִי אַלְוָה מִפְלָעָדִי יי, וְמִי צָור זָלָתִי אַלְהַיִנוּ). אָחָד אַלְהַיִנוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנָנוּ, קָדוֹשׁ וּנוֹרָא שְׁמוֹ.

יש אומרים (וכן המנהג):

כִּי שְׁמָ יי אָקְרָא, הַבּוֹ גָּדוֹל לְאַלְהַיִנוּ. יְהִי שְׁמָ יי מְבָרָךְ, מַעֲטָה וְעַד עַוְלָם. מִמְּזֻרָּח־שְׁמַשׁ עַד מְבוֹאָו, מִהְלֵל שְׁמָ יי. מִהְלֵל אָקְרָא יי, וִמְאוֹיְבִּי אָנְשָׁעָ. וַיֹּאמֶר מִסּוֹרֵף הַעוֹלָם וְעַד סּוֹפוֹ, יי אֱלֹהִי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ, וּמְלֹכוֹתָו בְּכָל מִשְׁלָה. (תְּמִיד) הַוָּא יִמְלֹךְ עַלְינוּ לְעוֹלָם וְעַד, וְאָמְרוּ כָּל הַעַם אָמֵן. הַפְּלֵל הַבּוֹ גָּדוֹל לְאַלְהַיִנוּ, וְתַנּוּ כְּבָוד לְתֹורָה.

וְתִגְלַה (וְתָרָאָה) מְלֹכוֹתָו עַלְינוּ מִהָּרָה, וִיחְוֹן וַיַּרְחֵם פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטָתָכָל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וַיִּתְגַּנֵּנוּ (תְּמִיד) לְחַנּוּ וּלְחַסְדָּנוּ וּלְרָצְונָנוּ וְאָמְרוּ כָּל הַעַם אָמֵן. הַפְּלֵל הַבּוֹ גָּדוֹל לְאַלְהַיִנוּ, וְתַנּוּ כְּבָוד לְתֹורָה.

מגביהם את ספר התורה ואומרים:

וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׁם מֵשָׁה, לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה צִוְּה־לָנוּ מֵשָׁה, מוֹרֶשֶׁה קְהַלָּת יִצְחָק. וְאַפָּם הַדְּבָקִים בֵּין אֱלֹהִיכֶם, חַיִם כָּלְכָם הַיּוֹם. (יש מוסיפים: כִּי שְׁמָ יי אָקְרָא, הַבּוֹ גָּדוֹל לְאַלְהַיִנוּ. הַפְּלֵל תַּנּוּ עַז לְאֱלֹהִים, וְתַנּוּ כְּבָוד לְתֹורָה. יי עַז לְעַמּוֹ יִתְן, יי יִבְרֹךְ אַת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם).

בשבת בראשית קוראים כאן את רשות לחתן בראשית (עמ' 244).

לְהַן קָרְבָּן. יַעֲמֵד הַלְּהָן (או: אַיִן כָּאן לְהַן יַעֲמֹד הַלְּוִי או יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ שְׁנָמֵן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָרְשָׁתוֹ. תּוֹרָת יי תְּמִימָה מִשְׁיבָת נֶפֶשׁ, עדות יי נָאָמָנה מִחְפִּימָת פְּתִי. פְּקוּדִי יי יִשְׂרָאֵם מִשְׁפָחִ-לְבָב,

מצות יי' ברכה מאיירת עיניים. יראת יי' טהורה עומדת לעד, משפטינו יי' אמת, אזכורי ייחדו. האל פמים דרפו, אמרתנו יי' צרופה, מגן הוא, לכל החסדים בו. דרכיה דרכיהם, וכל נתיבותיה שלום. עצחים היא למחזיקים בה, ותומכייה מאשר. כיבי ירבו ימיה, ויוסיפו לך שנות חיים. יי' עוז לעמו יתן, יי' ברוך אתה עמו בשלום.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקומות שצורך לקרוא, מכסה האותיות וمبرך בקול רם: יי' עמכם. (הקהלעונה: יברך יי'). ברכו את יי' המברך. (הקהלעונה: ברוך יי' המברך לעולם ונעד). ברוך יי' המברך לעולם ונעד. ברוך אתה יי', אלהינו מלך העולם, אשר בחר לנו מכל העמים ונמן לנו את תורה. ברוך אתה יי', נותן התורה.

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

ברוך אתה יי', אלהינו מלך העולם, אשר נתן לנו תורה אמת, וחיי עולם נטע בתוכנו. ברוך אתה יי', נותן התורה.

ברכת הגומל:

יברך בקול רם כדי שישמע הקהל ולכל הפחות י' אנשים
ברוך אתה יי', אלהינו מלך העולם, הגומל לחיבים טובות, שגמלני כל טוב.
הקהלעונה:
מי שגמלך כל טוב, הוא יגמלך כל טוב לעד סלה. יודו לי' חסדו ונפלו אומיו
לבני אדם.

אחרי קריאת התורה הקורא אומר:

יתגדל ויתקדש שםיה רבא (עונים: אמן). בעלה מאדי בראש כרעותיה,
וימליך מלכותיה בחיכזון וביוםיכזון ובחיי רכבל בית ישראלי בעגלא
ובזמן קרב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שםיה רבא מברך,
לעולם ולעולם עליmia יתברך), וישפוך ויתפרק ויתרומם ויתנשא

וַיִּתְהַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיה דָקֹודֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא (עונים: אמן).
לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כֵּל בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשִׁבְחָתָא וְגַחְמָתָא זָאמִרָן
בְּצַלְמָא, זָאמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן).

מי שברך לעולה לתורה:

מי שברך אבوتינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את כבוד רבינו... שפתןרב...
למנוחת נפש... ולמנוחת נפש כל קרוبيו שמתו וכל שאר שכבי עמו ישראאל.
למי... ולמי כל בני ביתו ולמי כל קרוبيו ואוהביו ולמי כל הקהל הקדוש
הזה. ובשער זה הקדוש ברוך הוא ישמרנו ויצילנו מכל צרה וצקה, וישלח
ברכה רוחה והצלחה בכל מעשי ידיו, ויברכנו (בשבט תשובה: ויקתבנה בספר
סלייחה ומיחילה וכפרה) עם כל ישראל אחים. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

מי שברך להולדת הבת

יונתי בחגנו הפלע בסתר הפדרגה הראיini את מראין, השמייני את-קולה,
כى קולה ערב ומראיך נאעה. לבת ראשונה מוטיפים: אמת היא יונתי תפתי,
אמת היא לאמה בירה היא לイルדה, ראהה בנות ויאשרויה מלכות ופיגושים
ויהלויות. ויברכו את דרכה ויאמרו לה אהתנו את תני לאלפי רבקה ויריש
ורעך את שער שנאיו. יברך יי' וישמרך. יאר יי' פניו אליך ויחנך. ישא יי' פניו
אליך ויעלם לך שלום.

מי שברך אמותינו שרה ורבקה רחל ולאה ומרם הנביאה ואביגיל ואסתר
הפלפה בת אביתיל, הוא יברך אתUILDA הנעים התזאת ויקרא שם
בישראל... במל טוב ובשעת ברכה ויגדלה בבריאות שלום ומנוחה, ויזכה
לאביך ולאפה לראות בשמחה ובחפתה, בנים זברים, עשור וכבוד, דשנים
ורעננים ינובין בשיבחה, וכן יהי רצון ונאמר אמן.

מי שברך לבנים ערבי גויסם (בנוסח הקבוץ הדתי)

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את הבהיר... היוציא להגן
על ארצנו ועריו אל-הינו בעבור שעלה לבבود הפקום, לבבוד הפורה ולבבוד

השפט. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יִמְצָהוּ וַיִּשְׂמַרְהוּ מִכֶּל רֵעַ, מִכֶּל אֶרְחָה וְצִיקָה, יוֹצִיאוּהוּ לְשָׁלוֹם וַיִּשְׁלַח בָּרְכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מְעֻשָה יְדָיו, עַמְּכָל אֲחִיו חִילֵי אָכָב הַגָּנָה לִישְׂרָאֵל וַיָּאמֶר אָמֵן.

אם במשך השבוע נולד בקהילה בן זכר או מרים אחד משני הפזמנונים הבאים:

מִשְׁכִּיל מִכְתָּם שִׁירוֹ רְعִים, לְכֻבּוֹד אִישׁ פָּם וַתְּמִימָם דְּעִים.

גם אמרו מה-טוֹב ומה-גָּעִים, צָלֵד הַגְּמוֹל לְשָׁמוֹנָה.

אֲשִׁיר הַיּוֹם לְבָרִית מִילָה, זָמְרָה שָׁגְגָיָן וְתַהֲלָה.

תּוֹדוֹת אֶקְרַיב כְּדָמוֹת עָוָלה, וְכָמוֹ תּוֹרִים וְבָבִי יָנָה.

יְהִי שָׁלוֹם בְּחִילָנוּ וְשָׁלוֹה בִּישְׂרָאֵל,

בְּסִמְן טוֹב בְּנָא לְנוּ בְּנִימִיו יְבָא גּוֹאֵל.

הַיְלֵד יְהִי רְעֵן, בָּאֵל שְׁדֵי יְתִלוֹן,

וּבְתוֹרָה יַתְבּוֹן, יָאֵלֶף דָת לְכָל שָׁוֹאֵל. בְּסִמְן וּכְרִי

לפני קריית המפטיר, בזמן שמלבושים את ספר התורה אומרים:

אָב הַרְחִמָן יִשְׁיב אֶת שְׁבּוֹת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, וַיּוֹצִיאוּנוּ מִצָּהָה לְרֹנְחָה וַיִּמְאַפְּלָה לְאוֹרָה בְּקָרֹוב, וַיָּאמֶר אָמֵן. אַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תִּשְׁבַּב, כִּסְאָךְ לְדוֹר וְדוֹר. לְמַה לְגַנְחַת תְּשַׁבְּחָנוּ, פְּעֻזָּבָנוּ לְאַרְךְ יָמִים. הַשִּׁיבָּנוּ יְיָ אֶלְיךָ וּנְשׁוֹבָה, חַדְשֵׁ יָמִינוּ בְּקָדָם. הַוְשִׁיעָנוּ מַוְשִׁיעָנוּ, כִּי לְךָ עִינֵינוּ וְלָכָה לַיְשִׁועָתָנוּ. הַוְשִׁיעָה אֶת-עַמָּךְ וּבְרָה אֶת-נַחַלָתָךְ, וּרְעָם וּנְשָׁאָם עַד-הַעוֹלָם.

המפטיר, לאחר שיגמור הגולל לגולל את סה"ת, קודם קריית ההפטירה מברכ:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בָּחר בְּנֵבִיאים טוֹבִים, וְרָאָה בְּדָבְרֵיכֶם, הַנְּאָמָרִים בְּאַמְתָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, הַבּוֹחֵר בְּתוֹרָה, בְּמִשְׁאָה עֲבָדָו וּבִשְׂרָאֵל עַמּוֹ, וּבְנֵבִיאי הָאָמָת וְהַצְדָקָה.

קוראים את ההפטרה.

אחרי קריית ההפטרה המפטיר מברך:

גָּאֵלָנוּ יְיָ אֲבֹותֵינוּ, קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל.

ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם, צור כל העוזלים צדיק בכל הדורות. האל הנאמן האוֹמֵר ועוֹשֶׂה, המדבר ומקים, כי כל דבריואמת וצדק. נאמן אתה הוא יי' אלהינו ונאמנים דבריך, ודבר אחד מדבריך אחר לא ישוב ריקם, כי אל מלך נאמן אתה. ברוך אתה יי', האל הנאמן בכל דבריו.

brahim על ציון כי היא בית חיינו, ולעלובת נפש תושיע ב Maherah בימינו. ברוך אתה יי', משמח ציון בבנייה.

שְׁמַחֲנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ בְּאָלִيهוּ הַנְּבִיא עֲבָדֶךָ וּבְמְלֹכוֹתְ בֵּית דָוד מִשְׁיחֶךָ, ב Maherah יבוא ויגל לבני, על כסאו לא ישב זר ולא ינחלו עוד אחרים את כבודו, כי בשם קדשך נשבעת לו, שלא יכבה גרו לעולם ועד. ברוך אתה יי', מגן דוד.

על התורה ועל העבדה ועל הנבאים ועל יום השבת הזה, שננתה לנו יי' אלהינו לקדשה ולמנוחה לכבוד ולחפארת. על הכל יי' אלהינו אנחנו מודים לך וימברכים אותך, יתברך שםך בפי כל מי פמייד לעולם ועד. ברוך אתה יי', מקדש השבת.

תפילה לשлом המדינה:

אבינו שבשמי, צור ישראלי וגואלו, ברך את מדינת ישראל, ראשית צמיחת גאלתנו, הגן עליו באברת מסך ופרוש עליו ספת שלוםך, ושלח אורך ואמתך לראשיה, שרים ויועציה ומקומם בעזה טוביה מלפניך. חזק את ידי מגני ארץ קדשנו, והנחילם אלהינו ישועה ועתרת נצחון תעטרם, וננתת שלום הארץ ושמחת עולם ליזשבייה. ואת אחינו כל בית ישראל פקד-נא בכל ארצות פורייהם,

וְתוֹלִיכם מִתְהָרָה קׂוּמִיּוֹת לֵצִיּוֹן עִירְךָ וְלִירוּשָׁלַיִם מִשְׁפָּן שָׁמֶךָ, בְּפִתְחָה
בְּתֹרֶת מִשָּׁה עֲבָדֶךָ: אָמֵן יְהִי נְתָנָה בְּקָצָה הַשָּׁמִים, מִשָּׁם יְקָצָךָ יְיָ
אֱלֹהֵיךְ וּמִשָּׁם יְקָצָה. וְהַבִּיאָה יְיָ אֱלֹהֵיךְ אֶל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְרַשְׂוּ אֶבְתָּחִיךְ
וְירַשְׁתָּה, וְהַיְטַבֵּךְ וְהַרְכֵּךְ מְאַבְתִּיךְ. וַיְחִידֵּךְ לְכַבְּנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת
שָׁמֶךָ וְלִשְׁמֹור אֶת כָּל דְּבָרֵי תּוֹרַתְךָ, הַוּפָע בְּהַדָּר גָּאוֹן עַזְךָ עַל כָּל
יוֹשְׁבֵי תְּבֵל אֶرְצָה, וַיֹּאמֶר כָּל אֲשֶׁר נִשְׁמָה בְּאֶפְוַיָּה יְהָוָה יִשְׂרָאֵל מֶלֶךָ
(נִיא: מֶלֶךָ) וּמֶלְכוֹתָו בְּפֶל מִשָּׁלה, אָמֵן סָלה.

מי שברך לחייב צה"ל:

מֵי שָׁבָרֶךָ, אָבוֹתֵינוּ אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, הוּא יְבָרֶךָ אֶת חִילֵי צְבָא
הַגָּנָה לִיְשָׁרָאֵל, הַעֲוֹמָדים עַל מִשְׁמָר אֶרְצָנוּ וְעַרְיוֹן אֱלֹהֵינוּ, מְגֻבּוֹל
הַלְּבָנָן וְעַד מְדָבֵר מִצְרָיִם וּמִן הַיּוֹם הַגָּדוֹל עַד לְבָא הַעֲרָבָה, בִּיבְשָׁה
בְּאוֹיר וּבְבָיִם. יְתִן יְיָ אֶת אוֹיְבֵינוּ הַקְּמִים עַלְיָנוּ נְגַפִּים לְפָנֵיכֶם, הַקְּדוֹשָׁ
בָּרוּךְ הוּא יִשְׁמְרָם וַיַּצְאָלָם מִפְּלָצָה וְצִוקָּה וּמִפְּלָצָן גָּעָה וִמְחָלָה, וַיַּשְׁלַח
בָּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מִعְשָׁה יְדֵיכֶם, יְזַכֵּר שׁוֹנְאֵינוּ פְּחַפִּיכֶם וַיַּעֲטְרֵם
בְּכָתָר יְשִׁיעָה וּבְעַטְרָת נַחֲזֹן, וַיַּקְרִים בָּהֶם הַכְּתוּב כִּי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
הַהְלֵךְ עַמְּכֶם לְהַלְחָם לְכֶם, עַם אִיבְּכֶם לְהַוְשִׁיעַ אֶתְכֶם, וַיֹּאמֶר אָמֵן.

מי שברך לקה:

מֵי שָׁבָרֶךָ אָבוֹתֵינוּ אֶבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, הוּא יְבָרֶךָ אֶת כָּל הַקְּהָל
הַקְּדוֹשָׁה הָזֶה, וְאֶת כָּל קָהָלוֹת הַקְּדָשָׁה, הַם וְנִשְׁיָּהָם וּבְנִיָּהָם (וּבְנוֹתֵיהֶם)
וְכָל אֲשֶׁר לָהֶם, וּמֵי שָׁתַקְנָנוּ בְּתִי כְּנָסִיּוֹת לְתִפְלָה וְהַבָּאים בְּתוֹכְם
לְהַתִּפְלֵל, וְהַנּוֹתְנִים שָׁמֶן לְמַאוֹר וּבֵין לְקָדוֹשׁ וְלְהַבְּדָלָה וּמְזֻנוֹת
לְאֹורְחִים וְצְדָקָה לְעָנִים, וְהַעֲסָקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצּוֹת, וְהַעֲסָקִים
בְּצָרְכֵי צָבָרָם לְשֵׁם שְׁמָיִם וּבְאָמוֹנה, הַקְּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא יְשַׁלֵּם שְׁכָרָם,
וַיַּשְׁלַח לְכָל עֻזָּם וַיַּרְפֵּא לְכָל גּוֹפָתָם וַיַּשְׁלַח בָּרָכָה, רֹוחָה וְהַצְלָחָה
בְּכָל מִعְשָׁה יְדֵיכֶם, עַם כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחֵיכֶם, וַיֹּאמֶר אָמֵן.

מי שברך (אמותינו) שרה, רבקה, רחל ולאה, הוא יברך את כל בת ישראל שעוזה מעיל או מטפחת לכבוד התורה, וחתמאנת נר לכבוד התורה, הקדוש ברוך הוא ישלים שכירה, ויתן לה גמולה הטוב, ונאמר אמן.

תפילה לחולה נוסח מילאנו (חוורה ע"י הרב צבי בן רפאל פרידנטל ז"ל)

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, והוא יברך וירפא את החולה... בעבור (שהציבור מתפלל לרופאות השלהמה) ונודר... בשכר זה הקדוש ברוך הוא יرحم עליו, ויברכיו, וירפאו, ויחזקו, ויתבהו ויצילו מכל צרה וצואה, וישלח רפואה שלמה לכל אביו וגדיו, וכל גופו ונפשו, וינוחו עליו כל הברכות, וביטל מעליו גזרות קשות ורעות, וימלא כל משאלות לבו לטובה, ויצמיח לו וכל ישראל ישועה בקרוב, וכן יהיה רצון ונאמר אמן.

יזכור אליהם לטוּבה את נפש...

לאשה (לנשים)

שחלכה (שהלכו) לחיי העולם
הבא, עם נפש שרה רבקה
רחל ולאה, אשר הן היוות בגין
עדן. הקדוש ברוך הוא יכין
לה (להן) מנוחה אשר ייתב
לה (להן), ותהיה נפשה צוראה
(וთהיינה נפשותיהם צוראות)
בצורך חמיהם הנצחים מחת
כפי האכבוד ולעת תחת המתים
יקייז וירגן (פקאננה ותרגנה)

לאיש (לאנשיים)

שחלך (שהלכו) לחיי העולם
הבא, עם נפש אברהם יצמך
ויעקב, אשר הם חמיהם בגין
עדן. הקדוש ברוך הוא יכין
לו (לهم) מנוחה אשר ייתב
לו (לهم), ותהיה נפשו צוראה
(וთהיינה נפשותיהם צוראות)
בצורך חמיהם הנצחים מחת
כפי האכבוד ולעת תחת המתים
יקייז וירגן (יקיצו וירגנו)

עם יתר שכני עפר, בדכחיב יחי מתייך נבלתי יקומו, קקייצו ורנגנו

הבא וימלא משהאות לבני לטובה, ויצמיח לנו ישועה בקרוב וכן יחי רצון ונאמר אמן.

יזכור אליהם לטובה את נפש כל שכבי עמו ישראל, עם נפש אברם יצחק ויעקב אבותינו, עם נפששרה, ובקה, רחל ולאה, ואשר הניחו לנפשותם זכירה בהקדש, ינוחו על משבבותם בגן עדן, ונאמר אמן.

שבת לפני כל ראש חדש (פרט לחודש תשרי) אומרם:
מי שעשה נסים לאבותינו הוא יעשה עפנו, ויקבץ אותנו מהרעה
בנפות הארץ, ונאמר אמן.

לפני ר'יח' אב מתחילם כאן:

כח גוזרו רשותינו המכבדים, שנברין בפני הקדוש זהה, שייהיו יודעים
אדולים וקטנים שיש לנוראש... יום... (ויום...) בחשבון רשותינו יום...
הרחמן ישמח אותנו, ויקבץ אותנו מהרעה מאրבע בנפות הארץ, ונאמר אמן.

אחינו ישראל ואנוטי ישראל (נאסירי ישראל), הנתונים באלה
ובשביה, המקום (ברחמי) ירchem ויחוץ אותם (ואותנו) בעבור שמנו
הגadol, ויושיכם וירושענו, ויזכאים ויזכיאנו מארה לרוחה, ומאפה
לאורה (בקרוב), ונאמר אמן.

יהי-חסך יי' עליינו, פאשך יחלנו לך. כי-ליך יי' הוחלתי, אתה
תעננה אדני אלהי. למען יחלzion ידיך, הושיעה ימינה ועגניה. (מגןנו
ראה אליהם, והבט פנוי משיחך. לא-אמות כי-אחתה, ואספר מעשי
יה). יי' הושיעה, הפלך יעננו ביום-קראנה.

שבת זכור עוכרים לעמ' 247. שבת הגודל עוכרים לעמ' 256.

אֲשֶׁרִי יֹשֵׁבְיָה בַּיְתָךְ, עוד יהלולך פלה. **אֲשֶׁרִי הַעַם שָׁכַנָּה לָוֹ**, אשרי העם שָׁכַנָּה אלָחִיו.

תְּהִלָּה לְדִוד, אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַפְּלָה, וְאַבְרָכָה שָׁמֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.
בְּכָל-יּוֹם אַבְרָכָה, וְאַהֲלָה שָׁמֶךְ לְעוֹלָם וְעַד. גָּדוֹל יְיָ וְמַהְלָל מַאֲד,
וְלְגַדְלָתוֹ אֵין חָקָר. דָּוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מַעַשְׂיךָ, וְגַבּוֹרָתִיךָ יִגְיָדוּ.
הַדָּר כְּבוֹד הַוְּדָק, וְדָבָרִי נְפָלָאתִיךָ אֲשִׁיחָה. לְעַזְוִז נְרוֹאָתִיךָ יִאמְרוּ,
וְגַדְלָתְךָ אֲסְפָרָנה. זָכָר רַבִּיטּוֹבָךְ יִבְיעַו, וְצַדְקָתְךָ יִרְגְּנָנוּ. חַנּוֹן וְרַחוֹם
יְיָ, אָרָךְ אֲפִים וְגַדְלָ-חָסֵד. טֻוב-יְיָ לְפָלָל, וְרַחְמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
יְזִדּוֹךְ יְיָ כָּל-מַעֲשָׂיךָ, וְחַסִּידִיךָ יִבְרָכוּךָ. כְּבוֹד מַלְכָותְךָ יִאמְרוּ,
וְגַבּוֹרָתְךָ יִדְבְּרוּ. לְהֹזִיעַ לְבָנֵי הָאָדָם גְּבוֹרָתְיוֹ, וְכְבוֹד הַדָּר מַלְכָותְוֹ.
מַלְכָותְךָ מַלְכּוֹת כָּל-עַלְמִים, וּמַמְשָׁלָתְךָ בָּכָל-דָּוָר וְדָוָר. סָמוֹךְ יְיָ
לְכָל-הַגּוֹפְלִים, וּזְוֹקֵף לְכָל-הַגּוֹפּוֹפִים. עִינִי-כָּל אֶלְيָךְ יִשְׁבְּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהּם אַתְ-אַכְלָם בְּעַתָּה. פּוֹתָח אַתְ-יִצְחָק, וּמַשְׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצֹן.
צַדִּיק יְיָ בָּכָל-דָּרְכֵיכָו, וְחַסִּיד בָּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל-קָרָאוֹ, לְכָל
אָשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֶמתָה. לְצֹוֹן-יִגְּרָאָיו יִعְשָׂה, וְאַתְ-שׁוֹעַתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם.
שׁוֹמֵר יְיָ אַתְ-כָּל-אֲהָבָיו, וְאַתְ כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד. תְּהִלָּתָה יְיָ יִדְבֶּר
פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שְׁם קָדוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד.
וְאַנְחָנוּ נִבְרָךְ יְהָה, מַעַתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוֹיָה.

בְּחוֹרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת, זְקָנִים עַם-גַּעֲרִים. יַהֲלֹל אַתְ-שֵׁם יְיָ, כִּי
נִשְׁׁגַּב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הַזְׁדָּו עַל-אָרֶץ וּשְׁמִים. וַיְרִם קָרְנוֹ לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה
לְכָל-חַסִּידִיוֹ, לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל עִם קָרְבוֹ, הַלְלוֹיָה. מַהְלָל אַקְרָא יְיָ,
וּמַאֲיָכִי אָנָשָׁע. וּבְנָחָה יִאָמֶר, שַׁוְּבָה יְיָ רְכֻבּוֹת אֶלְפִי יִשְׂרָאֵל. בְּעַבוּר
דָּוָר עֲבָדָךְ, אַל-תִּשְׁבַּב פָּנֵי מֶשִּׁיחָךְ. כִּי לְקָח טֻוב נִתְתִּי לְכָם, תְּוֹרָתִי
אַל-פְּעֻזָּבָה. עַזְ-חַיִים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּה, וּתְמִכִּיה מַאֲשָׁר. דָרְכִּיכָה
דָרְכִּי-זָעָם, וְכָל-גַּתְיָבָתִיכָה שָׁלָום. תְּשִׁיבָנָנוּ יְיָ אֶלְיָךְ וּנְשׁוֹבָה, חַדְשָׁ
יִמְינוּ פָּקָדָם. תּוֹרָה הִיא עַז חַיִים, לְכָלָנוּ חַיִים, כִּי-עַמְךָ מִקּוֹר חַיִים.

סדר מוסף של שבת

החzon אומר:

יְתַגֵּדֶל וִיתַקְדִּשׁ שָׁמְרֵה רְבָא (עוניים: אמן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעֹתִיה,** **וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְתִּיה בְּחַיִכּוֹן וּבְיוּמִיכּוֹן וּבְחַי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא**, **וּבָזְמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן** (וגם הכהל אומר: אמן). **יְהָא שָׁמְרֵה רְבָא מְבָרָךְ,** **לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתַבְּרָךְ), וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפַּאֲר וַיִּתְרֹומַם וַיִּתְנְשָׁא** **וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שָׁמְרֵה דָּקְוִידָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא** (עוניים: אמן). **לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בְּרִכָּתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְגַתְמָתָא זָאמִינָן** **בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן** (עוניים: אמן).

בחורוה החzon אומר בלחש: **אָדָני שְׁפָטֵי תִּפְתַּח, וְפִי יִגְיד תְּהִלְתָּה.**

בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם, אֱלֹהֵי יַצְחָק, **וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.** **הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֶל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים** **טוֹבִים וּקוֹנֶה אֶת הַפְּל וּזְכָר חֲסִידִי אֲבוֹת, וּמַבְיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיֵים** **לְמַעַן שָׁמוֹ בָּאַהֲבָה.**

(בשבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחימים, וכתחנו בספר חמימים, **לְמַעַן אֶל חַי**).

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמֹשִׁיעֵן וּמְגַן. **בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, מְגַן אָבָרָהָם.**

אֱתָה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָני, מַחְיָה מַתִּים אֱתָה רָב לְהַזְעִיעָה.

בקיצור: **מוֹרִיד הַטְּלָה**

בחורוה: **מְשִׁיב הָרֹוח וּמוֹרִיד הַגָּשָׁם**

מִכְלָלָל חַיִים בְּחִסְד, מַחְיָה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים, סּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וּרְופָא **חוֹלִים, מַתִּיר אַסּוּרִים, וּמַקִּים אַמּוֹנָתוֹ לִישְׁגִּי עַפְר, מֵי כָּמוֹךְ בָּעֵל**

גְּבוֹרֹת וּמֵי דָוָמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמְּית וּמַחְיָה (וּמַצְמִיחַ לְנוּ יִשְׁעָה).

(בשבת תשובה מוסיפים: **מֵי כָּמוֹךְ אֶב קְרַחְמִים, זַכַּוֵּר יִצְוְרִיךְ בְּרַחְמִים מִמְּית** **וּמַחְיָה**).

ונאמן אפה להחיות מתים. ברוך אפה זי, מתיה המתים.

בחזרה החזון והקהל אומרם:

בפתח יתנו לך (זי אלהינו מלאכים) המוני מעלה עם (עמך ישראל) קבוצאי
משה, יחד כלם קדשה לך ישלו, כמה שנאמר על ידי נביאך: וקרא זה אל-זה
ואמר, (גם הקhal אומר: קדוש קדוש קדוש זי אבאות, מלא כל-הארץ בבוד).
כבודו מלא עולם, משלתו שואלים זה לזהizia מקום כבודו. לעמם ברוך
יאמרו: (גם הקhal אומר: ברוך כבוד-זי מקומו). מקומו הוא יפן (ברחמיו)
לעמו, הממידים את שמו ערבות בקר תמיד בכל יום, פעמים באהבה ואומרים:
(גם הקhal אומר: שמע ישראל, זי אלהינו, זי אחד). אחד הוא אלהינו האבינו,
הוא מלכנו, הוא מושיענו, הוא ישמיענו ברחמיו שניית לעניי כל חי, להיות
לכם לאלהים. (גם הקhal אומר: אני זי אליהם) ובדברי קדשך בתובך אמר: (גם
הקהל אומר: מלך זי לעולם, אלהיך ציון לדור נדור, קילפייה).

לדור נדור נמלך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושבחך אלהינו
מפניו לא ימוש לעולם רעד, כי אל מלך גדול וקדוש אפה. ברוך
אפה זי, האל הקדש (בשבת השובה: הפלך הקדש).

תקנוף (נ"א: תבנת) שבט, רצית קרבנותיה, צוית פרושיה עם
סדיורי נסיכה, מעגינה לעולם לבוד ינחלו, טעםיה חיים זכו, וגם
האהבי דבריך גדרה בחרוי, או מסיני נצטו עלייך (אוויי פעליה
בראי), וצונו זי אלהינו להזכיר בה קרבן מוסף שבת קראי.

ובכן זי רצון מלפניך זי אלהינו ואלהי אבותינו, שפעלנו לארכנו,
ו�텴נו בגבולנו, שם נעשה לפניך את קרבנות חוכותינו, תמידין
בסדרן ומוספין כהכלתן. ומוסף يوم השבת זהה נעשה ונזכיר לפניך
באהבה במצוות רצונך, כמו שכתבת עלינו בתורתך, על ידי משה
עבדך מפני כבודך כאמור:

וביום השבת שנוי-כבשים בני-שנה תמים, ושני עשרנים סלה מנוחה בלווה בשמן ונספו. עלת שפת בשבתו, על-עלת הפמיד ונסכה.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עוג, עם מקדשי שביעי, כלם ישבעו ויתענגו מטוּבך, ובשביעי רצית בו וקדשו, חמדת ימים אותן קראת, זכר למעשה בראשית.

אלֵינוּ וְאֶלְهָינוּ אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בַמִזְוְתִיךְ וַתֵּן חֶלְקָנוּ בְתֹרְתָךְ, שָׁבְעָנוּ מַטוּבָךְ, שָׁמַחָנוּ בִישְׁעָתָךְ, וַתֵּתֶר לְבָנוּ לְעֶבֶד בְּאֶתְמָת, וְהַנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְאֶחָבָה וּבְרָצָן שְׁבָת קָדְשָׁךְ, וַיְשַׁמְחוּ בָהּ כָל יִשְׂרָאֵל מִקְדְשֵׁי שָׁמָךְ. ברוך אתה יי', מקדש השבת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בַעַמֵךְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְפִלְתָם שָׁעה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיךְ, וְאֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלְתָם מִתְהָרָה בְאֶחָבָה תִקְבֵל בְּרָצָן, וְתַהֲיוּ לְרָצָן פָמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָךְ. וְתַחֲזִיןָה עַגְנִינוּ בְשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן וְלִירוֹשָׁלָם עִירְךָ בְרָחָמִים כְמֵאֵז. ברוך אתה יי', המחזיר בְרָחָמָיו שְׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשחוזן אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":
מודים כורעים ומשתתחים אנחנו
לפניך אלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ כָל בָשָׁר, יוֹצְרָנוּ
יוֹצָר בְּרָאֵשִׁית. בְּרֻכוֹת וְהַזָּדוֹת
לְשָׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש, עַל שְׁהַחְיִינָנוּ
וְקִימָנָנוּ. כִּן תְהִינָנוּ וְתַהְגִנָנוּ וְתַאֲסֹף
גְּלִילּוֹתֵינוּ מִאָרֶבֶע בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ, וְנִשְׁׁוּב
לְשָׁמֹור חַקְיָךְ וְלִעְשֹׂות רְצׁוֹנָךְ בְּאֶתְמָת
וּבְלַבָב שָׁלָם, עַל שָׁאָנוּ מִודָים לְךָ.
(ברוך אל ההזדאות).

מודים אנחנו לך, שאטה
הוא יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֶלְהָינוּ אֲבוֹתֵינוּ,
על חֶלְקָנוּ הַמִּסְוְרִים בִּידֶךְ וְעַל
נְשָׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ, וְעַל
גְּסִיךְ שְׁבָכְלִי יּוֹם עַמְנוּ וְעַל
גְּפָלָ奧ְתִיךְ וְטוּבָותִיךְ שְׁבָכְלִי עַתָּה,
עַרְבָ וּבְקָר וְצְהָרִים, הַטּוֹב כִּי
לֹא כָלֵו רְחַמִּיךְ, הַמְרַחִים כִּי לֹא
תָמוּ חַסְדִיךְ וּמְעוֹלָם קַיְינָנוּ לְךָ.
לֹא הַכְלִמְפָנָנוּ יי' אֱלֹהֵינוּ וְלֹא
עַזְבָתָנוּ וְלֹא הַסְתַּרְתָ פְנֵיךְ מִפְנָנוּ.

בחנוכה ובפורים אומרים:

**על הנשים ועל הגברות ועל התשועות ועל הפרקן ועל הבדות שעשית
עפננו ועם אבותינו, בימים בהם נזמנם.**

בפורים

בימי מרדכי ואסטר בשושן הקבירה, כשהעמך עלייהם קמן הרשע, ובקש להשמיר, להרוג ולאבד את כל היהודים מנצח ועדazon, טר ונשים, ביום אחד בשלשה שער לחיש שניהם עשר, הוא חיש אדר, ושלאם לבוז. ואתה ברוח מיך קרבפים הפך את עצתו, וקללת את מחתתו, והשבות לו גמולו בראשו, ומלו אותו ואת בניו על העץ. וכשש שעשית עליהם נס, בן עשה עפננו כי אלהינו פלא ונשים בעת זאת, ונודה לשמה הגדול סלה.

בימי מפתעה בן יוחנן בהן גדור משמונה ובנוי, כשהעמך עליהם מלכחות צון קרשעה לשכחים מתורתק ולהעכירים מתקי רצונה, ואתה ברוח מיך קרבפים עמדת להם בעית ארתם, רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים בידי חלשים, ורבים בידי מעטים, וטמאים בידי טהורים, וקשעים בידי צדיקים, וזרדים בידי עוסקי תורתק. ולכך עשית שם גדור וקדוש בעולם, וlàם ישואל עשית תשועה גדולה. ואחר כך באו בנייך לדיר ביטח, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והקליקו גנות בחצרות קדשך, וקבעו שמונה ימים במלל ובחדאה, וכשש שעשית עליהם נס, בן עשה עפננו כי אלהינו פלא ונשים בעית זאת, ונודה לשמה הגדול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור ורוח מיך וכבוש את בעסק, פלה דבר וחרב ורעב ושבי ומשחית ומגפה וכל מחלה, מעליינו ומועל כל בני בריתך).
על כלם יתברך ויתרומם שמן מלפני תמיד, כל הימים יודוך סלה, ויהללו לשמה הטוב באהמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכחוב לחיים טובים כל בני בריתך).
ברוך אתה יי, הטוב שמן לך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחרזה:

אלֵינוּ וְאֶלְּהִי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכֵּנוּ בְּפִרְכָּה הַמְשֻׁלֶּשֶׁ בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי משה עֲבָדֶךָ, קָאָמָרָה מִפְּי אָהָרֶן וּבְנֵי פְּהִנִּים עַם קָדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמָר: בָּרַכֵּךְ יי וְיִשְׂמְךָ. (הקהלעונה: בן יהי רצון) יאר יי פָנֵינוּ אֶלְיךָ וַיַּחֲגַב. (הקהלעונה: בן יהי רצון) ישא יי פָנֵינוּ אֶלְיךָ וַיִּשְׁמַם לך שלום. (הקהלעונה: בן יהי רצון).

שָׁלֹום, טוּבָה וּבְרָכָה, (חַיִם), חַן וְחֶסֶד וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל־
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בָּרָכָנוּ אֲבָינוּ פְּלַנְגָּה בָּאָחָד בָּאָחָד פָּנִים, כִּי בָּאָרֶב פָּנִים
נִמְתָּחָת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִם, אֲהַבָּה וְחֶסֶד, אַדְקָה, בְּרָכָה, יְשֻׁועָה
וּרְחַמִּים וּחַיִם וּשְׁלֹום, וּטוֹב יְהִיה בְּעִינֵיכֶם (לְבָרָכָנוּ וּלְבָרָךְ אֶת כָּל
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל תִּמְיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלֹום).

(בשבת תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חַיִם, בְּרָכָה וּשְׁלֹום, פְּרִנְסָה טוּבָה, וִישֻׁועָה וּנְחַמָּה
חַן וְחֶסֶד נִזְכָּר וּנְפַתֵּח לְפָנֵיכֶם, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִם (טוֹבִים) וּלְשְׁלֹום).
בָּרוּךְ אָתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְرָצְוֹן אָמְרִי־פִּי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֵיכֶם, יְיָ צּוֹרִי וְגֹזְאָלִי.

ויש נהוגין לומר:

אלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׂוֹנִי מֶרֶעֶת, וְשֶׁפֶטִי מִדְבָּרִ מְרַמָּה, וּלְמַקְלֵלִי נְפָשִׁי תְּדוּמָה וּלְמַצּוּתִיךְ תְּרַדֵּף נְפָשִׁי,
וּנְפָשִׁי בְּעִפּוֹר לְפָל תְּקִיה. יְהִי רָצְוֹן מִלְּפָנֵיכֶם יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁכָּל הַקְּמִים עַלְיָה, תְּפָר עַצְקָם
וּתְקַלֵּל מַחְשָׁבוֹתָם. וּבָנָה יְהִי רָצְוֹן מִלְּפָנֵיכֶם יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁתַּפְתַּח לֵי שְׁעָרִי תְּוָרָה, שְׁעָרִי חַכְמָה,
שְׁעָרִי בִּנָה, שְׁעָרִי דָעָה, שְׁעָרִי פְּרִנְסָה וּכְלִילָה, שְׁעָרִי חַיִם, חַן וְחֶסֶד וּרְחַמִּים וּרְצָוֹן מִלְּפָנֵיכֶם.
יְהִי לְרָצְוֹן אָמְרִי־פִּי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֵיכֶם, יְיָ צּוֹרִי וְגֹזְאָלִי.

פוסע שלוש פסיות לאחוריו בכריעה אחת וחזור לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר:
**עַשְ׈ה שְׁלֹום בְּמַרְומָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יְעַשֵּׂה שְׁלֹום עַלְינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.**

(יהִי רָצְוֹן מִלְּפָנֵיכֶם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִתְרָה בִּימֵינוּ, וְתַּנְחַלְקֵנוּ בְּתוֹרַתְךָ).
בchanuka

בchanuka אומרים כאן "עשה שלום" (עמ' 231).

החזן אומר:

יַתְּגַדֵּל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עונבים: אָמֵן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעִותִיהִי,**
וַיִּמְלִיקֵל מֶלֶכְוֹתִיהִי בְּחַיִכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִי דָכְלִי בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא

ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהיל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעולם עולםיא יתברך), וישבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחלל שמייה דקורשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירמתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן).

תתקבל צלותהון ובעוותהון דכל בית ישראל, קדם אבוחון דבשמייא, ואמרו אמן (עונים: אמן). יהא שלמא רבא מן שמייא ותים טובים עליינו וועל כל ישראל, ואמרו אמן (עונים: אמן). עשה שלום במרומיו, הוא ברוחמי, יעשה שלום (עלינו וועל כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

אין פאלחינו, אין באדוננו, אין כמלפנו, אין כמושיענו. מי פאלחינו, מי באדוננו, מי כמלפנו, מי כמושיענו. נודה לאלהינו, נודה לאדוננו, נודה למלפנו, נודה למושיענו. ברוך אלהינו, ברוך אדוננו, ברוך מלפנו, ברוך מושיענו. אתה הוא אלהינו, אתה הוא אדוננו, אתה הוא מלפנו, אתה הוא מושיענו. (אתה תושיענו, אתה תקיים תרחים ציון, כי-עת לחננה כי-בא מועד).

אתה הוא שהקיטרו אבותינו לפניו (את) קטרת הסמים. פטום הקטרת: הארי והצפרן, החולבנה והלבונה, משקל שבעים מנחה, מר וקציצה, שבלת גרע, וכברלט, משקל ששה עשר ששה עשר מנחה, הקשטי טנים עשר וקלופה שלשה, וקגמון תשעה. בורית פרשיניה תשעה קבין, יין קפראיסין סאיין תלתן וקבין תלתא. ואם אין לו יין קפראיסין מביא חמר חוריין עתיק. מלח סודמית רבע, מעלהعشן כל שהוא. רבי נתן אומר אף בפתח הירדן כל שהיא, (ו) אם גמן בה דבש פסלה. ואם חסר אחת מכל סממגינה חיב מיתה.

רבנן שמעון בן גמליאל אומר: הארי אינו אלא שرف הנוטף מעצי

הקטף. בורית פרשינה ששפין בה את האפרן כדי שתהא נאה. אין קפריסיןSSHוּרין בו את האפרן מפני שהוא (נ"א: כדי שתהא) עזה. והלא מי רגלים יפין לה, אלא שאין מכניםין מי רגלים במקדש מפני הקבוד.

השיר שהיו הלוים אומרם בבית המקדש. בשבת היו אומרים: מזמור שיר ליום השבת. טוב להדות ליי, ולזמר לשמח עלין. להגיד בברך חסיך, ואמונתך בלילות. עלי-עשור ועלי-נכבל, עלי הרים בכנור. כי שמחתני יי בפועלך, במעשייך יזכה ארין. מה-גדלו מעשיך יי, מאד עמ��ו מחייבתיך. איש-בער לא ידע, וכסיל לא-יבין את-זאת. בפרח רשותים כמו עשב ויציצו כל-פועל און, להשמדם עד-עד. ואטה מרום לעלם יי. כי-הנה איביך יאבדו. ותבט תפרדו כל-פועל און. ותרם קראים קרני, בלתי בשם רען. ותבט עני בשורי, בקמים עלי מרעים תשמענה אוזני. צדייק תפטר יפרח, כארן בלבנון ישגה. שתולים בבית יי, בחצרות אל-הינו יפריחו. עוד ינובון בשיכחה, דשנים ורעננים יהיה. להגיד כי-ישר יי, צורי ולא-עולתה בו.

ויש מוסיפים וכן המנהג המקורי לומרו במקום מזמור שיר ליום השבת:
מזמור שיר לעתיד לבא לעולם שפלו שבת שהיא מנוחה לחמי הארץ עולם.

אמר רבי אלעזר אמר רבי חנינא: תלמידי חכמים מרבים שלום בעולם, שנאמר: וכל-בנין למודי יי ורב שלום בנין. אל תקרי בנין אלא בנין. יהי-שלום בחילה, שלוה בארכנותיה. למען אחוי ורעני אדרברה-נא שלום בה. למען בית-יי אל-הינו, אבקשה טוב לך. וראה

בְּנִים לְבָנִים, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (שָׁלוֹם רַב לְאַהֲרֹן תּוֹרֶתֶךְ, וְאַין לְמוֹמְכָשָׁול. יְיָ עַז לְעַמּוֹ יְתִן, יְיָ בָּרוּךְ אַתָּעַמּוֹ בְּשָׁלוֹם).

קדיש דברנן:

יתהגדל ויתהקדש שםיה רבא (עוניים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, זימליך מלכותיה בחיכון ובוימיכון ובחייבי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן (ונס הקהיל אומר: אמן). יהא שםיה רבא מברך, לעלם ולשלמי עלמייא יתברך), וישטבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעה ויתהדר ויתהחל שםיה דקדושא בריך הוא (עוניים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירחתא, תשבחתא וגחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמן (עוניים: אמן).

על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל (כל) תלמידי תלמידיהון (דייתביין) דעסקין באורייתא (קדשתא) די באתרא הדין ודאי בכל אמר ואמר, יהא (לנא ולhone ולכוון שלמא וחננא וחסדא ורחמן (ותמי אריבי) ומזוני רויחין מן קדם מהיה שםיה וארעא ואמרו אמן (עוניים: אמן).

יהא שלמא רבא מן שםיה וחסום טוביים (עלינו וועל כל ישראל, ואמרו אמן (עוניים: אמן). עוזה שלום במורומים, הוא ברוחמים, יעשה שלום (עלינו וועל כל ישראל, אמן (עוניים: אמן).

הazon אומר בקול רם:

עלינו לשבח לאדון הפל, تحت גדרלה ליוצר בראשית, שלא עשו בגויי הארץ, ולא שמנו פמשפחות הארץ. שלא שם חלכנו פהם, וגזר לנו בכל המונם. שהם משתחררים להבל וריך ומתקפלים לאל לא ישיע. ואני כורעים ומשתחווים לפני מלך מלכי הפלכים הקדוש ברוך הוא. (שהוא) נוטה שםים ויוסד ארץ, וכפיא כבודו בשמים מפעל, ושבינת עוז בגביה מרים. הוא יי אלהינו אין עוד מלבדו, אמתת מלכנו ואין זולתו, כפתוח בתורתך. וידעתה היום והשבת אל לבך, כי יי הוא האללים, בשמים מפעל ועל הארץ מפתחת, אין עוד.

על פן נקווה לך כי אלְהִינוּ לראות מהרה בתפארת עזך, להעביר גלויים מן הארץ, ויהלילים ברות יברתוין, לתקון עולם במלכות שדי, וכל בני ברה יקראו בשמה, להפנות אליך כל רשייעי הארץ. יכירנו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניהיך כי אלְהִינוּ יברעו ויפלו, ולכבוד שמה יקר יתנו, ויקבלו כלם על מלכותך, ותמלך עלייהם מהרה לעולם ועד. כי המלכות שלך היא, ולעולם עד תמלך בקבוד. בפתחות בתורתך: כי מלך לעולם ועד. וכתווב: שמע ישראל כי אלְהִינוּ כי אחד.

קדיש יתרום:

יהגדל ויתקדש שםיה ربא (עונים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, וימליך מלכותיה בתייכון וביוומיכון ובמי דכל בית ישראאל בעגלא ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהיל אומר: אמן). יהא שםיה ربא מברך, לעלם ולעמי עלימיא יתברך), וישבחה ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחל שםיה דקודשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא ודאמין בעלמא, ואמרו אמן (עונים: אמן). יהא שלמא ربא מן שםיא וחיים טובים (עלינו ועלאל, ואמרו אמן (עונים: אמן). עשה שלום במרוםיו, הוא ברוחמו, יעשה שלום (עלינו ועלאל) על כל ישראל, אמן (עונים: אמן).

הՁון אומר: ברכו את כי תפברך.

הקהלעונה ואחריו החՁון: ברוך כי המבורך לעולם ועד.

<p>גַּדֵּל אֱלֹהִים חַי וַיְשַׁבַּח, אֶחָד וְאֵין יְחִיד בְּיְחִידוֹ, אֵין לוֹ דְמָיוֹת הָגּוֹף וְאֵינוֹ גּוֹף, קָדְמוֹן לְכָל דָבָר אֲשֶׁר נִבְרָא,</p>	<p>גַּמְצָא וְאֵין עַת אֶל מְצִיאוֹתוֹ. גַּעֲלָם וְגַם אֵין סֻוף לְאַחֲדוֹתוֹ. לֹא נִعֲרוֹךְ אֶלְיוֹ קְדַשְׁתָוּ. רָאשָׁוֹן וְאֵין רָאשִׁית לְרָאשִׁיתוֹ.</p>
--	---

יְוָרָה גָּדְלָתָו יִמְלֹכָתוֹ.
אֲנָשֵׁי סֶגֶלְתָּו וַתְּפָאָרָתוֹ.
נְבִיא וּמִבֵּיט אָתָּתָמָנָתָו.
עַל יָד נְבִיאוֹ נְאָמֵן בֵּיתָו.
דְּתָוּ לְעוֹלָמִים לְזֹוּלָתוֹ.
מִבֵּיט לְסֻוף דָּכָר בְּקָדְמוֹתָו.
כִּמְפַעַלָו, נָתָן לְרִשְׁעָ רֵעַ בְּרִשְׁעָתוֹ.
לְפָדוֹת מַחְכִּיכָא קְצָן יְשֻׁועָתוֹ.
בָּרוּךְ עָדִי עַד שֵׁם תְּהִלָּתוֹ.
יִסּוּד תּוֹרָת מֹשֶׁה וּנְבוֹאתוֹ.

בְּטַרְם כֵּל יִצְּרָר נְבָרָא.
אָזִי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא.
לְבָדוֹ יִמְלֶךְ נִזְרָא.
וְהִוא יְהִיָּה בְּתִפְאָרָה.
לְהַמְשִׁילָו לְהַחֲבִירָה.
וְלוּ הָעַז וְהַמְשָׂרָה.
וְצֹור חֲבָלִי בְּעֵת צָרָה.
מְנַת כּוֹסִי בַּיּוֹם אֲקָרָא.
בְּעֵת אִישָׁן וְאַעֲיָרָה.
יְיָ לִי וְלֹא אִירָא.

ואומרים: ברוך יי' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל וכור, יהי יי' וכו' והולכים לכתיהם לשлом.

הָנוּ אֲדֹון עוֹלָם לְכָל נֹזֵר,
שְׁפָעַ נְבוֹאתוֹ נְתָנוֹ אֶל
לֹא קָם בִּיְשָׁרָאֵל כִּמֹּשֶׁה עוֹד,
תּוֹרָת אַמְתָּת נְתָן לְעַמּוֹ אֶל,
לֹא יִחְלִיף הָאֵל וְלֹא יִמְיר
צָוֹפָה וַיּוֹדַע סְתְּרִינוּ,
גּוֹמֵל לְאִישׁ חָסֵד (נ"א: חָסִיד)
יִשְׁלַח לִקְצָן יִמְין מִשְׁיחָנוּ,
מִתְּמִימִים יִתְּחִיה אֶל בְּרוּב מִסְדוֹ,
(אֵלָה שְׁלַש עֲשָׂרָה הֵם עֲקָרִים,

אֲדֹון עוֹלָם אֲשֶׁר מֶלֶךְ,
לְעֵת נְעָשָׂה בְּחַפְצָוּ פָּלָל,
וְאַחֲרֵי בְּכָלּוֹת הַכָּל,
וְהִיא הִיא וְהִיא הָוהָה,
וְהִיא אֶחָד וְאֵין שְׁנִי,
בְּלִי רְאֵשֵׁת בְּלִי תְּכִלֵּת,
וְהִיא אַלְיִ וְתִי גּוֹאָלִי,
וְהִיא נְסִי וּמְנוֹסִי,
בְּפִידָו אֶפְקִיד רַוחִי,
וּעם רַוחִי גּוֹיִתִי,

קידוש ליום שבת

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשְׁבָּת, לְעֹשֹׂת־אֹתָהּ הַשְׁבָּת לְדֽוֹתָם בְּרִית
עוֹלָם. בֵּין וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָזֶן הִיא לְעֹלָם, כִּי־שְׁשָׁת יְמִים עֲשָׂה יְהוָה
אֶת־הַשְׁמִים וְאֶת־הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְׁבִּיעִי שְׁבָת וַיַּגְפֵּשׁ.

צָכֹר אֶת־יּוֹם הַשְׁבָת לְקַדְשׁוֹ. שְׁמֹור אֶת־יּוֹם הַשְׁבָת לְקַדְשׁוֹ, כַּאֲשֶׁר
אָזֶן יְהוָה אֱלֹהֵינוּ. עַל־כֵן בָּרוּךְ יְהוָה אֶת יוֹם־הַשְׁבָת וַיַּקְדְּשֵׁהוּ.

סְבִּרְיִ מְרֻנָּן : (הקהל עונה: **לְתִיִּים**).

בָּרוּךְ אֱתָה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּךְ פָּרִי הַגֶּפֶן (נ"א: הַגֶּפֶן).

סדר מנהה של שבת

אם-תשב משbat רגלה, עשות חפץ ביום קדשי, וקראת לשבת ענג לקדוש יי מקביד, וכברתו מעשות דרכיך, מפותח חפץ ודבר דבר. אzo תחגע על-ידי, והרבותך על-במתך ארץ, והאכלתיך נחלת יעקב אביך, כי פי יי דבר.

מה-נאו על-הרים רגלי מבשר, ממשיע שלום מבשר טוב ממשיע ישועה, אמר לציון מלך אליה. גiley מادر בת-ציוון, הריעי בת ירושלם, הנה מלך יבוא לך, צדיק ונושע הוא, עני וריבב על-חמור ועל-עיר בן-אתנות. הנה שליח מלאכי, ופנה-דרך לפני, ופתחם יבוא אל-היכלו האדון אשר-אתם מבקשים, ומלאך הברית אשר-אתם חפצים הנה-בא, אמר יי צבאות. הנה אנכי שליח לכם את אליה הנביא, לפני בוא يوم יי הגדל והנורא. והשיב לב-אבות על-בניים ולכ' בניים על-אבותם. הנה ימים באים נאמ-ידי, והקמתך לדור א mach צדיק, מלך והשכיל, ועשה משפט וצדקה בהרץ. בימים תושע יהודה, וישראל ישפן לכתח, וזה-שםו אשר-יראו, יי צדקנו. וישבו על-הארץ אשר נתפי לעבדי ליעקב, אשר ישוב-בה אבותיכם, וישבו עליך המה ובניהם ובני בניהם עד-עולם, ודור עבדי נשיא להם לעולם. וכרתתי להם ברית שלום, ברית עולם יהיה אונם, וגנתם והרביתי אונם, וגנתתי את-מקדשי בתוכם לעולם. והיה משבני עליהם, והיה לאליהם, והמה יהי-ולי לעם. וידעו הגויים כי אני יי מקדש את-ישראל, בהיות מקדשי בתוכם לעולם.

למנצח על-הגיתת לבני-קורה מזמור. מה-ידידות משבנותיך, יי צבאות. נספה וגם פלה נפשי לחירותך, לבי ובשרי ירנו אל

אל-חַיִّ. גַּם-צְפֹר מֵצָאָה בֵּית וְדָרוֹר גַּן לְה אֲשֶׁר-שְׂתָה אֲפָרָחַיָּה, אֶת-מִזְבְּחוֹתִיך יְיָ צְבָאות, מֶלֶכִי וְאֶלְחָנִי. אֲשֶׁרִי יוֹשֵׁבִי בֵּיתֶךָ, עוֹד יַהֲלֹוֹךְ סֶלֶה. אֲשֶׁרִי אָדָם עֹזֶזֶלֶוְךָ, מִסְלָות בְּלָכְבָם. עֲבָרִי בְּעֵמֶק הַכְּבָא מַעַזְן יִשְׁיחַתָּהוּ, גַּם-בְּרִכּוֹת יַעֲטָה מֹרֶה. יַלְכוּ מַחְיל אַל-חַיל, יַרְאָה אַל-אֱלֹהִים בְּצִיּוֹן. יְיָ אֱלֹהִים צְבָאות שְׁמֻעה חֲפָלָתִי, הָאָזִינָה אֱלֹהִי יַעֲקֹב סֶלֶה. מַגְנָנוּ רָאָה אֱלֹהִים, וְהַבְּטָ פָנִי מִשְׁיחָךְ. כִּי טוֹבִים בְּחַצְרִיךְ מַאֲלָף, בְּחַרְתִּי הַסְּטוּפָ בְּבֵית אֱלֹהִי, מַדּוֹר בְּאַהֲלִירְשָׁעַ. כִּי שְׁמַשׁ וּמְגַן יְיָ אֱלֹהִים, חַן וְכָבֹוד יַתְנִין יְיָ, לֹא יִמְנַע-טוֹב לְהַלְכִים בְּתָמִים. יְיָ צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטַח בְּךָ.

(יש מוסיפים: וְנִשְׁלָמָה פָרִים שְׁפַתִינוּ, בָמָקוּם קָרְבֵן תִּמְיד שֶׁל בֵין הַעֲרָבִים).

וַיַּדְבֵּר יְיָ אַל-מֵשֶׁה לְאָמֵר. צו אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶמְرָתָ אֱלֹהֶם, אֶת-קָרְבָּנִי לְחַמִּי לְאַשִּׁי רֵיחַ נִיחָחִי תְשִׁמְרוּ לְהַקְרִיב לֵי בְמוֹעֵדָו. וְאֶמְרָתָ לְהָם זֶה הָאֲשָׁה אֲשֶׁר פָקַרְיוּ לֵי, כְּבָשִׁים בְּגִינִּשָּׁנָה תִּמְימָם שְׁנִים לַיּוֹם עַלְהָתָה תִּמְימָד. אֶת-הַכְּבָשׁ אֶחָד תְעַשָּׂה בְּבָקָר, וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי תְעַשָּׂה בֵין הַעֲרָבִים. וּעֲשִׂירִית הָאֵיפָה סֶלֶת לְמִנְחָה, בְּלוּלָה בְשָׁמֶן כְּתִיתָ רְבִיעַת הַהִין. עַלְתָה תִּמְיד, הַעֲשִׂيه בְּהָר סִינִי לְרֵיחַ נִיחָחָם אֲשָׁה לֵי. וְנִסְפּוּ רְבִיעַת הַהִין לְכַבֵּשׂ הָאֶחָד, בְּקָרְשׁ הַסָּףָגָסָף שְׁכָר לֵי. וְאֶת הַכְּבָשׁ הַשְׁנִי תְעַשָּׂה בֵין הַעֲרָבִים, כְּמִנְחַת הַבָּקָר וּכְנִסְפּוּ פְעַשָּׂה אֲשָׁה רֵיחַ נִיחָחָם לֵי.

אַתָּה הַוָּא שְׁהַקְטִירָוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֵיכָ (אַתָּה) קָטָרָת הַסּוּסִים. פָטוּם הַקָּטָרָת: הַאֲרִי וְהַאֲפָרָן, הַחַלְבָנָה וְהַלְבּוֹנָה, מַשְׁקָל שְׁבָעִים שְׁבָעִים מִנְהָה, מֶר וְקַצְיעָה, שְׁבָלָת גְּרָד, וּכְרֶבֶם, מַשְׁקָל שְׁשָׁה עַשֶּׁר שְׁשָׁה עַשֶּׁר מִנְהָה, הַקָּשֶׁט שְׁנִים עַשֶּׁר וְקַלּוֹפָה שְׁלָשָׁה, וְקַגְמָנוֹן תִּשְׁעָה. בּוֹרִית פְּרִשְׁיָה תִּשְׁעָה קַבִּין, יְיָן קְפָרִיסִין סָאִין תִּלְתָה וְקַבִּין תִּלְתָה. וְאֵם אֵין לוֹ יְיָן קְפָרִיסִין מְבִיא חַמְר חַנְקִין עַתִּיק. מֶלֶח סְדוּמִית וּבָע, מַעַלָה

עַשֵּׂן כָּל שְׁחוֹא. רַבִּי נָתָן אָמֵר אֶפְתַּת הַיְרָדֵן כָּל שְׁחוֹא, (ו) אֲםֵן נָתָן
בָּה דְּבָשׁ פֶּסֶלֶת. וְאִם חַפֵּר אַחַת מִכְלֵ סְמִינִית חַיב מִתְּהָ.

רַבְּנָן שְׁמַעַן בֶּן גַּמְלָיאֵל אָמֵר: הָאָרִי אַינוֹ אֶלְאֶ שְׁרֵף הַנוּטֵף מַעֲצֵי הַקְּטָף.
בּוֹרִית כְּרֵשִׁית שְׁשָׁפִין בָּה אֶת הַצְּפָרֵן כִּדְיַי שְׁתָּהָא נָהָה. יֵין קְפָרִיסִין
שְׁשָׁוֹרִין בּוֹ אֶת הַצְּפָרֵן מִפְנֵי שְׁחוֹא (נ"א: כִּדְיַי שְׁתָּהָא) עָזָה. וְהַלֵּא מֵי
רְגָלִים יִפְּנִין לָהּ, אֶלְאֶ שְׁאַיִן מְכַנִּיסִין מֵי רְגָלִים בַּמְקָדֵשׁ מִפְנֵי הַכְּבָוד.

וְעַרְבָּה לִיְיָ מִנְחַת יְהוָה וַיְרוּשָׁלָם, בִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קָרְמָנִיות.
אֲשֶׁרְיִי יוֹשֵׁבִי בַּיְתָךְ, עַזְוֹד יְהִלְלוֹךְ סָלָה. אֲשֶׁרְיִי הָעֵם שְׁפָכָה לוֹ, אֲשֶׁרְיִי
הָעֵם שְׁיִי אֶלְחָיו.

תְּהִלָּה לְדָוד, אֲרוֹמָמָךְ אֱלֹהִי הַמְּלָךְ, וְאַבְרָכָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד.
בְּכָל-יּוֹם אֲבָרְכָה, וְאַהֲלָה שְׁמָךְ לְעוֹלָם וְעַד. גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מֵאָד,
וּלְגָדְלָתוֹ אֵין חָקָר. דָּוָר לְדָוָר יִשְׁבַּח מַעֲשֵׂיךְ, וְגַבּוֹרָתְךָ יִגְידָנוּ.
הַדָּר בְּכָוד הַוּדָךְ, וְדָבָרִי נְפָלָאָתְךָ אֲשִׁיחָה. לְעִזּוֹז נֹרָאָתְךָ יִאמְרוּ,
וְגַדְלָתְךָ אֲסְפָרָנָה. זָכָר בְּבַ-טוּבָךְ יִבְּיעַו, וְצַדְקָתְךָ יִרְגַּנְנוּ. חַנּוּן וְרוּחָם
יְיָ, אָרָךְ אֲפִים וְגַדְלָ-חָסֶד. טֹובֵיִי לְפָלָל, וְרַחֲמָיו עַל-כָּל-מַעֲשָׂיו.
יְדוֹךְ יְיָ כָּל-מַעֲשֵׂיךְ, וְחַסִּידָךְ יִבְּרָכָה. בְּכָוד מְלָכָותְךָ יִאָמְרוּ,
וְגַבּוֹרָתְךָ יִדְבָּרוּ. לְהַזְדִּיעַ לְבָנִי הָאָדָם גַּבּוֹרָתְךָ, וּכָבָוד הַדָּר מְלָכָותְךָ.
מְלָכָותְךָ מְלָכָות כָּל-עַלְמִים, וּמְמַשְׁלָתְךָ בְּכָל-דָּוָר וְדָוָר. סְמוֹךְ יְיָ
לְכָל-הַנּוּפְלִים, וּזְוֹקֵף לְכָל-הַכְּפּוּפִים. עִינִי-כָּל אֶלְיךָ יִשְׁבָּרוּ, וְאַתָּה
נוֹתֵן-לָהּם אַתְ-אַכְלָם בְּעַתּוֹ. פּוֹתֵח אַתְ-יִדְךָ, וּמְשַׁבִּיעַ לְכָל-חַי רְצֹונָן.
צַדִּיק יְיָ בְּכָל-דָּרְכָיו, וְחַסִּיד בְּכָל-מַעֲשָׂיו. קָרוֹב יְיָ לְכָל-קְרָאוֹ, לְכָל
אֲשֶׁר יִקְרָאָהוּ בְּאֶמֶת. לְצֹוֹן-יִרְאָיו יִعָּשָׂה, וְאַתְ-שׁוֹעַתָּם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעָם.
שׁוֹמֵר יְיָ אַתְ-כָּל-אַהֲבָיו, וְאַתְ כָּל-הַרְשָׁעִים יִשְׁמַיד. תְּהִלָּת יְיָ יִדְבֶּר
פִּי, וַיְבָרֶךְ כָּל-בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וְעַד.
וְאַנְחָנוּ נְבָרֶךְ יְהָה, מִעְתָּה וְעַד-עוֹלָם, הַלְלוּיָה.

(יש מוסיפים: **וְאַנְחָנוּ עַמֵּךְ וְצִאן מֶרְעִיתֶךָ**, נודה לך לעולם, לדור ודור בספר תהלהך).

ובא ל'צ'ון גואל ולשבוי פשע ביעקב,نعم יי'. ואני זאת בראיתי אתם אמר יי', רוחני אשר עליך, וברבי אשר שםתי בפיק, לא-ימרוש מפיק, ומפי זרעך ומפי זרעך אמר יי', מעטה ועד-עולם. ואפתה קדוש, יושב תהלוות ישראל. וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא כל-הארץ כבודו. בלחש: ומקבליין דין מן דין ואמרין, קדיש בשמי מרוםא עלאה בית שכינה, קדיש על ארעה עובד גבורתיה, קדיש לעלם וועלמי עולםיא, יי' צבאות מליא כל ארעה זיו יקירה עד כאן. ותשאני רוח, ואשמע אחרי קול רعش גדול, ברוך כבוד-יי ממקומו. בלחש: ינטלתני רוחא, ושמית בתראי קל זיע שגיא, דמשבחין ואמרין, בריך יקרא דין מאמר בית שכינה עד כאן. יי' מלך לעלם ועד. בלחש: יי' מלכותיה קאים לעלם וועלמי עולםיא. יי' אלהי אברהם יצחק וישראל אבותינו, שמלה-זאת לעולם, ליצר מהשבות לבב עטה, והבן לבם אליך. והוא רחים יכפר עון ולא-ישראל, והרבה להшиб אפו, ולא-יעיר כל-חמתו. כי-אתה אדני טוב וسلح, ורב-חסד לך-קראי. אדק לך לעולם, ותורתך אמת.תן אמת ליעקב חסד לאברהם, אשר-נסבעת לאבותינו מימי קדם. ברוך אדני يوم יום, יעמס-לנו האל ישועתנו סלה. יי' צבאות עמננו, משגב-לנו, אלהי יעקב סלה. יי' צבאות, אשורי אדם בטיח בך. (יי' הושיעה, המליך יעננו ביום-קראננו). עד כאן בלחש.

ברוך אלהינו, שבראנו לכבודו, והבקילנו מן התועים, וננתן לנו תורת אמת, וחי עולם נטע בתוכנו, הרחמן יפתח לבנו לתרתו ויתע אהבתו ויראתו לבנו, וישים לבנו לאהבה אותו, וליראה אותו, ולבקרו ולעשות רצונו בכלב שלים, ובנפש חפצאה, למען לא

ניגע ליריק, ולא גלד לבלה. ובן יחי רצון מלפניך כי אל הינו ואלהי אבותינו, שנשמר חקיך בעולם הזה, ונזחה ונחיה ונראה ונירש ישועת שני המשיח לטובה ולברכה, לזכות ולמעשים טובים ולחמי העולם הבא.

החzon אומר:

יחגָּדֵל וַיְתַקְּדִשׁ שְׁמֵיהַ רֶבֶּא (עונים: אמן). בְּעַלְמָא דִּי בָּרָא כְּרוּתִיהַ,
וַיְמַלֵּךְ מִלְכֹוֹתִיהַ בְּחִיכּוֹן וּבְיוּמִיכּוֹן וּבְחִיכּוֹן וְבְעַלְמָא
וּבְזָמֵן קָרִיב, וַאֲמַרְוָי אָמֵן (וגם הקhal אומר: אמן). יהא שםיה רבא מביך,
לְעַלְמָי וּלְעַלְמָי עַלְמָי יְתִבְרָךְ), וַיְשַׁפְּבָחַ וַיְתַפְּאָרַר וַיְתַרְוּםַ וַיְתַנְּשָׁא
וַיְתַעַלְהַ וַיְתַהְדֵּר וַיְתַהְלֵל שְׁמֵיהַ דָּקוּדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא (עונים: אמן).
לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דָּאמִין
בְּעַלְמָא, וַאֲמַרְוָי אָמֵן (עונים: אמן).

ונאני תפְּלִתִּיךְ יי' עַת רְצֹן אֱלֹהִים בְּרִבְ-חַסְדָּה, עֲנֵני בְּאֶמֶת יִשְׁעָה.
כִּי-גָדוֹל אַתָּה וְעוֹשָׂה נְפָלוֹת, אַתָּה אֱלֹהִים לְבָךְ. אַחֲד אֱלֹהִינוּ גָדוֹל
אֲדוֹנוּנוּ, קָדוֹשׁ וּנוֹרָא שְׁמוֹ.

הוצאת ספר תורה

וַיְהִי בְּנִסּוּעַ הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קַוְמָה יי' וַיִּפְצֹוּ אִיבִּיךְ, וַיְנַסְּפּוּ מְשֻׁנְאִיךְ
מִפְנִيهַ. קַוְמָה עֹזְרָתָה לְנוּ, וַפְּדַנְוּ לְמַעַן חַסְדָּךְ. כִּי מַצִּין תָּצָא תֹּרַה,
וְקָרְבָּנִי מִירוֹשָׁלָם. יי' שְׁמָךְ לְעוֹלָם, יי' זָרָךְ לְדָרְנָדר. יי' חַפְץ לְמַעַן
אַדְקָנוּ, יָגְדִּיל תֹּרַה וַיָּאִידֵּר.

הַלְלוֹיָה, אָוֹדָה יי' בְּכָל-לְכָבָב, בְּסָוד יִשְׂרָאֵל וְעַדָּה. גָּדוֹלִים מַעֲשֵׂי יי',
דָּרוֹישִׁים לְכָל-חַפְאַיָּם. הַוֹּדְוֹ-וַהֲדָר פְּעַלּוֹ, וַאֲדָקָתוֹ עַמְּדָת-לָעֵד. זָכָר
עֲשָׂה לְנְפָלוֹתָיו, חָנֵן וְרַחֲמִים יי'. טָרֵף נָמֵן לִירָאֵיו, יָזַר לְעוֹלָם

בריתו. בָּתְחַנֵּן הָגִיד לְעַמּוֹ, לְתַת לְקָם גַּחֲלַת גּוֹיִם. מַעֲשֵׂי יְדֵיו אֶתְמָת וּמִשְׁפָט, גַּאֲמָנִים כָּל-פְּקוּדָיו. סְמוּכוּם לְעַד לְעוֹלָם, עֲשֵׂיִם בְּאֶתְמָת וּבִישָׁר. פְּדוּת שְׁלָח לְעַמּוֹ, צִוְּה-לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ, קָדוֹשׁ וּנוֹרָא שָׁמוֹ. רָאשִׁית חֲכָמָה יָרָאת יְהִי, שֶׁכֹּל טֹב לְכָל-עַשְׂיהם, תִּהְלַתּוּ עַמְּדָת לְעַד.

גָּדוֹלָה לְיִהְיָה אֱתָי, וּנוֹרָמָה שָׁמוֹ יִחְדֹּן.

רוּמָמוֹ יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְהַשְׁתַּחַווּ לְהַדֵּם רְגָלָיו, קָדוֹשׁ הוּא. רְוָמָמוֹ יְהִי אֱלֹהֵינוּ, וְהַשְׁתַּחַווּ לְפָרָקְדוֹשׁוּ, בִּיאַקְדוֹשׁ יְהִי אֱלֹהֵינוּ. אַיִן-קָדוֹשׁ בְּיַיִן כִּי אִין בְּלֹפֶת, וְאִין צָור בְּאֱלֹהֵינוּ. (כִּי מֵאַלּוֹתָה מִבְּלֹעַדְתִּי יְהִי, וְמֵצֹרֶזֶת זְלָתִי אֱלֹהֵינוּ). אָחָד אֱלֹהֵינוּ, גָּדוֹל אֲדוֹנוּנוּ, קָדוֹשׁ וּנוֹרָא שָׁמוֹ.

וְתָגֵלָה (וְתָרָאָה) מִלְכֹותָו עַלְיָנוּ מִהָּרָה, וִיחָנוּ וַיַּרְחָם פְּלִיטָתָנוּ וּפְלִיטָתָ כל עַמּוֹ (בֵּית) יִשְׂרָאֵל, וַיַּתְגַּנְגֵן (פְּמִיד) לְחַנּוּ וּלְחַסְדָּנוּ וּלְרָצְנוּ וּאֶמְרוּ כֵּל הָעַם אָמֵן. הַפְּלֵל הַבוֹ גָּדֵל לְאֱלֹהֵינוּ, וַתְּנַנוּ כָּבֹוד לְתוֹרָה.

מגביהים ספר התורה ואומרין:

רְזָאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר-שֵׁם מִשָּׁה, לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. תּוֹרָה אַזְהָרֶל נָשָׁה, מַוְרַשָּׁה קְהַלָּת יִצְחָק. וְאַףָם הַדְּבָקִים בְּיַיִן אֱלֹהֵיכֶם, חַיִים בְּלָכֶם הַיּוֹם.

פְּהָنָן קָרְבָּן. יַעֲמֵד הַלְּהָן (או: אַיִן כָּאן פְּהָנָן יַעֲמֵד הַלְּיָה אוֹ יִשְׂרָאֵל) בְּרוּךְ שְׁגָנָן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּקָרְבָּתוֹ. תּוֹרָה יְהִי תְּמִימָה מִשְׁבִּית נֶפֶשׁ, עֲדֹות יְהִי נְאָמָנָה מִחְכִּימָת פָּתִי. פְּקוּדִי יְהִי יִשְׂרָאֵל מִשְׁפְּטִי-יְהִי מִצּוֹתִי יְהִי בָּרָה מִאִירָת עַיִינִים. יָרָאת יְהִי טְהוֹרָה עַזְמָתָה לְעַד, מִשְׁפְּטִי-יְהִי אֶתְמָת, אַזְקָנוּ יִחְדֹּנוּ. הַאֲלָתִים דָּרְפָּנוּ, אִמְרָת-יְהִי אַרוֹפָּה, מְגַן הוּא, לְכָל הַחֲסִים בּוֹ. דָּרְכֵיכֶם דָּרְכֵינוּם, וּכָל-גַּתְיבּוֹתֵיכֶם שְׁלוֹם. עַז-חֲזִים הֵיא

לְמִחְזִיקִים בָּה, וְתוֹמֶכֶת מַאֲשֶׁר. פִּיְּבִי יַרְבּוּ יְמֵיהּ, וַיּוֹסִיףּ לְךָ שְׁנָות חַיִים. יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יַפְּנֵן, יְיָ יַבְּרֵךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

העולה לתורה פותח ומסתכל במקום שצורך לקרוא, מכסה האותיות וմברך בקול רם: **יְיָ עַמּכֶם.** (הקהל עונה: **יַבְּרֵךְ יְיָ.**). **בָּרְכוּ אֶת יְיָ הַמֶּבֶךְ.** (הקהל עונה: **בָּרוּךְ יְיָ הַמֶּבֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.**). **בָּרוּךְ יְיָ הַמֶּבֶךְ לְעוֹלָם וְעַד.** **בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר בְּחֶרְבֵּנוּ מִכֶּל הַעֲמִים וּמִתְּנִלְנוּ אֶת תּוֹרָתְךָ. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, נָתַן הַתּוֹרָה.**

בסיום הקריאה העולה לתורה יברך:

בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר נִתְּנָלָנוּ תּוֹרָת אֶמֶת, וְחַיִי עוֹלָם נִטְעָה בְּתוֹכָנוּ. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, נָתַן הַתּוֹרָה.

ברכת הגומל:

יברך בקהל רם כדי שיישמע הקhal ולכל הפחות י' אנשים

בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַגּוֹמֵל לְחַיִים טוֹבֹת, שְׂגָמֵלֵנוּ כָּל טוֹב.
הקהל עונה:

מי שְׂגָמֵלֵךְ כָּל טוֹב, הוּא יַגְמִלֵּךְ כָּל טוֹב לְעֵד סָלה. יְדוּ לְיִי חָסְדוֹ וּנְפָלָאָתוֹ
לְבָנֵי אָדָם.

בסוף קראת התורה אומרם:

יְתִגְדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהּ רַבָּא (עונים: אָמַן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעָוִתִּיהִ,**
וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוִתִּיהִ בְּחַיִכּוֹן וּבְיוֹמִיכּוֹן וּבְחַיִי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא,
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמַרְוּ אָמַן (וגם הקhal אומר: אָמַן). **יְהָא שְׁמֵיהּ רַבָּא מִבְּרָה,**
לְעוֹלָם וּלְעוֹלָם עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ, **וַיִּשְׁפַּבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנִשֵּׁא**
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהּ דָקּוֹדֵשָׁא בְּרִיךְ הָוּא (עונים: אָמַן).
לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְתָּא דָאָמִין.
בְּעַלְמָא, וְאָמַרְוּ אָמַן (עונים: אָמַן).

מי שברך לעולה לTORAH:

מי שברך אבונינו אברם יצחק ויעקב, ה'יא יברך את כבוד רב'... שמתנידב... למנוחת נפש... ולמנוחת נפש כל קרוبيו שמתו וכל שאר שכבי עמו ישראאל. לחיי... ולח'י כל בני ביתו ולח'י כל קרוبيו ואוהביו ולח'י כל הקהל הקדוש זהה. ובשער זהה הקדוש ברוך הוא ישמרנו ויאילחו מפל ארה וצוקה, וישלח ברכה רוחה והצלחה בכל מעשי ידיו, ויברכנו (בשכת תשובה: ויכתבהו בספר סליחה ומילה וכפרה) עם כל ישראל אחיו. וכן יהי רצון ונאמר אמן.

יהי רצון לפני אבינו شبשימים לכogen את בית חיינו, ולחשיב שכינתו בתוכו במרה בימינו, ונאמר אמן.

יהי רצון לפני אבינו شبשימים לרham על פלטנו, ולעוצר את הפגפה והפלה מעלינו ומעל בתינו, ומעל כל עדת עמו ישראאל, ונאמר אמן.

יהי רצון לפני אבינו شبשימים לקים לנו את כל חכמי ישראל, הם ובניהם (וינשיהם) ומילמידיהם וכל אשר להם, شبכל מקומות מושבותיהם, ונאמר אמן.

יהי רצון לפני אבינו شبשימים שנשמע ונתקבר בשורות טובות (ישועות) ונחמות, מהרה מארבע בńפות הארץ, ונאמר אמן.

אחינו ישראל ואנושי ישראל (ואסורי ישראל), הנתונים באלה ובשביה, המקומ (ברחמי) ירham ויחוץ אותם (ואותנו) בעבר שם הגדל, ויושעם ויושענו, ויוציאם ויוציאנו מארה לרוחה, ומאלה לאורה (בקרוב), ונאמר אמן.

יהי-חסדך כי עליינו, פאשר יחלנו לך. כי לך כי הוחלת, אטה תענה אלני אלהי. למען יחלzion ידיך, הושעה ימינה ועגניה. (מגננו

ראה אלְהִים, וַיַּבְטֵ פָנֵי מִשְׁיחָךְ. לְאֶדְמֹות כִּי-אֲחִיה, וְאַסְפֵר מַעֲשֵי
יה). יְיָ הַוְשִׁיעָה, הַפְלִזְךָ יְעַנְנוּ בַיּוֹם-קְרָאנָגָה.

מחזירים את ספר התורה ואומרים:

בְּחוֹרִים וְגַם-בְּתוּלוֹת, זְקִנִּים עַמְּגֻנָּרִים. יְהִלְלֵ אֶת-שֵם יְיָ, כִּי
נִשְׁגַב שְׁמוֹ לְבָדוֹ, הָדוֹ עַל-אָרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם גָּרוֹן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה
לְכָל-חַסִּידִים, לְבָנִי יִשְׂרָאֵל עַם קָרְבּוֹ, הַלְּדִינָה. מְהֻלָּל אַקְרָא יְיָ,
וּמְאַיְבִּי אֲנָשָׁע. וּבְנָחָה יָאמַר, שָׂוְבָה יְיָ רַבְכּוֹת אֱלֹפִי יִשְׂרָאֵל. בַּעֲבוּר
הַדָּר עַבְדָךְ, אַל-תִּשְׁבַּב פָנֵי מִשְׁיחָךְ. כִּי לְקָח טֹוב נִתְפִּי לְכֶם, תּוֹרָתִי
אַל-תִּפְעֹזְבוּ. עַז-חַיִים הִיא לְמִחְזִיקִים בָּה, וּתְמִכִּיה מְאֹשֶׁר. דָרְכִיכָה
לְרַכִּינָעָם, וְכָל-גַּתְיְבָתִיכָה שְׁלוּם. הַשִּׁיבָנו יְיָ אַלְיךָ וּנְשׁוּבָה, חַדְשָׁ
יְמִינוּ פָּקָדָם. תּוֹרָה הִיא עַז חַיִים, לְכָלָנוּ חַיִים, כִּי-עַמְךָ מִקּוֹר חַיִים.

(בשבת תשובה מוסיפים: הַקְשִׁיבָה לְקוֹל שְׂוָעִי מִלְּפִי וְאֶלְהִי, כִּי אַלְיךָ אַתְפָלֵל).

ה חזון אומר:

יְתַגֵּל וַיַּתְהַקְדִּשׁ שְׁמֵיה רֶבֶא (עוניים: אָמַן). בַּעֲלֵמָא דִי בָּרָא כְּרֻעֹותִיה,
וַיַּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיה בְּחַיְיכָוּן וּבְיוֹמִיכָוּן וּבְחַיִים דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאַמְרוּ אָמַן (וגם הקהיל אומר: אָמַן). יְהָא שְׁמֵיה רֶבֶא מְבָרֵךְ,
לְעַלְםָן וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתַבְּרֵךְ), וַיִּשְׂתַבֵּחַ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְנְשָׁא
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיה דָקְוִידְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוניים: אָמַן).
לְעַילָא לְעַילָא מַן כָּל בְּרַכָּתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וּנְחַמְתָא דְאַמְדוֹן
בַּעֲלֵמָא, וְאַמְרוּ אָמַן (עוניים: אָמַן).

בחזרה החזון אומר בלחש: אֶלְנִי שְׁפֵתי תִּפְתַּח, וּפִי יָגִיד תְּהִלְתָּךְ.

בְּרוֹךְ אַתָּה יְיָ, אֶלְהִינוּ וְאֶלְהִי אֲבוֹתֵינוּ, אֶלְהִי אֶבְרָהָם, אֶלְהִי יִצְחָק,
וְאֶלְהִי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חַסְדִים

טוביים וקונגה את הפל וזכור חסדי אבות, ובביא גואל לבני בנייהם
למען שמו באהבה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכרנו לחיים מלך חפץ בחימים, וכחכינו בספר חמימים,
למען אל חי).

מלך גואל עזיר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגן אברם.

אתה גבור לעולם אדני, מチיה מחיים אתה רב להושיע.

בקין: מורייד היטל

בחורף: מшиб קרום ומורייד הגשם

מכלכל חיים בחסד, מチיה מתים ברוחמים רבים, סומך נופלים ורופא
חולמים, מתיר אסורים, ומקים אמונהתו לישגי עפר, מי כמוש בעל
גבורות וכי דומה לך, מלך ממית ומチיה (ומצמיח לנו ישועה).

(בשבת תשובה מוסיפים: מי כמוש אב ברוחמים, זכור יצוריך ברוחמים ממית
ומチיה).

ונאמן אתה להחיות מחיים. ברוך אתה יי', מチיה הפתאים.

ה חזון והקהל אומרין:

כתר יתנו לך המוגי מעלה עם קבוצי מטה, יתנד כלם קדשה לך ישילשו, כמה
שנאמר על יד נביאך: וקרא זה אלזה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי' צבאות,
מלא כל הארץ כבודו. לעמם ברוך יאמרו: ברוך כבוד יי' מקומו. ובדברי
קדשה כתוב לאמר: ימלך יי' לעולם, אלהיך ציון לדור נדור, הילליה.

לדור נדור נמלך לאל, כי הוא לבודו מרום וקדוש, ושבחך אלהינו
מפניו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש (בשבת תשובה: המלך הקדוש).

**אתה אחד ושםך אחד, מי כעמך ישראל גוי אחד בארץ. תפארת
אדלה ועתרת ישועה, מנוחה וקדשה לעמך נמת. אברם יאל, יצחק
ירנן, יעקב ובניו ינוחו בו. מנוחת אהבה ונדרה, מנוחת אמת ואמונה,**

מנוחת שלום השקט ובטח, מנוחה שלמה שאפתה רוזאה בה. יכירו בנויך ויידעו, כי מאפק היא מנוחתם. ולמזה עבדך מסיני אמרת, פני ילכו ונגיחתי לך.

אלֵהינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, רָצָה בַמִנְוחָתֵנוּ, קָדְשָׁנוּ בְמִצְוָהֵינוּ, וֶתֶן חָלְקָנוּ בְתֹרְפָה, שָׁבְעָנוּ מַטוּבָה, שְׁמַחָנוּ בִישׁוּעָה, וֶתֶהֶר לְבָנוּ לְעָצָדָךְ בְאֶמֶת, וְהַנִּיחָלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָאֶחָבה וּבְרָצֹן שְׁבָת קָדְשָׁךְ, וַיִּשְׂמַחְוּ בָהּ כָל יִשְׂרָאֵל מִקְדְשֵׁי שָׁמָה. ברוך אפתה יי', מקדש השבת.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְעֵמֶק יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלָתָם שְׁעה, וַיְהִשְׁבַּת הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵי בִּיטָח, וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָתָם מִהְרָה בָאֶחָבה תִּקְבֵּל בְרָצֹן, וְתַהַי לְרָצֹן תִּמְדִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶךְ.

בראש חודש ובחול המועד אומרם :

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְה וַיָּבָא, יָגַע וַיָּרֶא, וַיִּשְׁמַע, וַיִּפְקַד, וַיִּזְכַר זְכָרוֹנוּ וַיִּזְכַרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, וַיִּזְכַרְנוּ יְרוּשָׁלָם עִירָה, וַיִּזְכַרְנוּ מִשְׁמֵן דָוד עַבְדָךְ, וַיִּזְכַרְנוּ כָל עַמֶךְ בֵית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיךְ (לְפָלִיטָה) לְטוּבָה, לְחַנּוּ וּלְחַסֵד וּלְרָחִמים וּלְרָצֹן בַיּוֹם (בראש חדש :ראש החידש הצעה. בחווה"מ של פסה :חג המצות הצעה. בחווה"מ של סוכות :חג הסוכות הצעה) זְכָרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָו לְטוּבָה, וַיִּקְדַּמְנוּ בָו לְבָרֶכה, וַהוֹשִׁיעָנוּ בָו לְחיִים טוֹבִים, בָרְכֵר יְשֻׁועָה וּרְחִמים, חַוֵס וְחַגְנֵנוּ וּרְחַם עַלְינוּ וְהוֹשִׁיעָנוּ, כי אליך עינינו, כי אל מלך חנון ורוחם אפתה.

וְתַחְזִיןָה עִינֵינוּ בְשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן וְלִירוֹשָׁלָם עִירָךְ בְרָחִמים כְמֵאוֹ. ברוך אפתה יי', המליך בראחיםיו שכינתו לציון.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרם
"מודים דרבנן":

מודים כורעים ומיטהרים אנחנו
לפניך אל הינו אלהי כלبشر, יוציאנו
יזאץ בראשית. ברכות והזאות
לשכם הגדול והקדוש, על שהחתיינו
ויקימוננו. פן תחינו ותחנו ותאסוּף
גלוותינו מאربع פגפות הארץ, ונשוכ
לשמור חקיך ולעתות רצונך באמת
ובלבב שלם, על שאנו מודים לך.
(ברוכה אל ההזאות).

מודים אנחנו לך, שאפה
הוא יי' אלהינו ואלהי אבותינו,
על חינו המסורים בידך ועל
בשומתינו הפקודות לך, ועל
נסיך שבל יום יום עמו ועל
נכלאותיך וטובותיך שבל עת,
ערב ובקר ואחרים, הטוב כי
לא כלו רחמייך, המרחים כי לא
תמו חסידיך ומעולם קיינו לך.
לא הכלמתנו יי' אלהינו ולא
עוזבתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

בחנוכה ובפורים אומרים:

על הגשים ועל הגבורות ועל הפתשות ועל הפלחות ועל הפסחות שעשית
עמו ועם אבותינו, בימים בהם בזמנם.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשישן
הכירה, בשמוד עלייהם קמן
הרשות, ובקש להשמייר, להרוג
ולאבד את כל היהודים מנעם
ועד זkan, טר ונשים, ביום
אחד בשלשה עשר לחידש שנים
עשור, הוא חידש אדר, ושלדים
לכוז. ואתה ברחמייך קרבים
הפרת את עצתו, וקללת את
מחשבתו, והשווות לו גמולו
בראשו, ותלו אותו ואת בניו

בחנוכה

בימי מפתיחה בין יוחנן מהן גדול חמונאי
ובני, קשעודה עליהם מלכות יון קרשעה
לשכחים מתורתך ולהעכירים מחקי רצונך,
ואטה ברחמייך קרבים עמך לטעם בעת צרתם,
רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את
נאקמתם, מסרת גבורים ביד מלחשים, ורבים ביד
מעטים, וטמאים ביד טהורם, ורעעים ביד
צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורמתך. ולך עשית
שם גדול וקדוש בעולם, ולעטך ישראל עשית
תשועה גדולה. ואחר כן באו לבניך לדביר
ביתך, ופנו את היכלתך, וטהרו את מקדשך,

בפורים

על הארץ. וכשניהם שעשית עפיהם נס, בן עשה עפינו כי אלהינו פלא ונשים בעת זאת, ונודה לשמה הנדרול סלה.

בחנוכה

והקליקו גירות בחזרות קדרש, וקבעו שמנוחם ימים בהילל ובחודאה. וכשניהם שעשית עפיהם נס, בן עשה עפינו כי אלהינו פלא ונשים בעת זאת, ונודה לשמה הנדרול סלה.

(בשבת תשובה מוסיפים: זכור רחמייך וככובש את בעסך, פלה דבר וחרב ורעב ושבי ומתחית ומגפה וכל מחלה, מעליינו ומעל כל בני בריתך). על כלם יתברך ויתרומם שמה מלכני תמיד, כל החיים יודוך סלה, ויהללו לשמה הטוב באמת.

(בשבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך). ברוך אתה יי, הטוב שמה ולך נאה להודות.

שם שלום, טוביה וברכה, (ח'ים), חן וחסד ורחמים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו באחד באור פניך, כי באור פניך נפתח לנו כי אלהינו, תורה חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, ישועה ורחמים וחיים ושלום, וטוב יקיה בעיניך (לברכנו ולברך את כל עמך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך).

(בשבת תשובה מוסיפים: בספר חיים, ברכה ושלום, פרנסה טובה, וישועה ונחמה חן וחסד נצבר ונכתב לפניך, אנו וכל עםך ישראל, לחיים (טובים) ולשלום). ברוך אתה יי, המברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יהיו לרצון אמריך כי והגין לבני לפניך, כי צורי וגואלי.

יש נהוגין לומר:

אלهي, נצור לשוני מרע, ושפתי מרמה, ולםקללי נפשי תמיד ולמצותיך תרדף נפשי, ונפשי בupper לכל תהיה. יה רצון מלפניך כי אלהי, שכל הקמים עלי לך,aper עצם

ותקילקל מחרשנותם. וכן יחי רצון מלפנייך יי' אלקי, שטפוח לי שער תורתה, שער תקמלה, שער בינה, שער רעה, שער פרנסתך וככלבה, שער מים, מן תהסד ורוחמים ורצון מלפנייך. יהיו לך רצון אמרירפי ו诙יגון לבני לפקניך, יי' צורי וגואלי.

פוסע שלוש פסיות לאחוריו בכורעה אחת וחזרו לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר:

עלשה שלום במרומים, הוא ברוחםיו, **יעשה שלום עלינו ועל כל יישראל,** אמן.

(יהי רצון מלפנייך, יי' אלקיינו ואלקי אבותינו, שטבנה בית המקדש במתנה בניםינו, ותן חלקיינו בתורתך).

שבת תשובה אומרים:

- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֵין לְנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אֲתָּה.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עֲשֵׂה עָמָנוּ לְמַעַן שָׁמָךְ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בָּטֵל מִפְנֵנוּ (כל) גִּזְרוֹת קְשׁוֹת (וְרֻעּוֹת).
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חִדְשֵׁה עָלֵינוּ בְּשׂוֹרוֹת טוֹבוֹת.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ חִדְשֵׁה עָלֵינוּ שְׁנָה טוֹבָה.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ בָּטֵל מִחְשָׁבּוֹת שׁוֹגָנָנוּ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַפֵּר עַצְתָּאָוִיבָנוּ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ שְׁלָח רְפֵאָה שְׁלָמָה לְחוֹלֵי עַפְךָ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ עַצְוָר (נ"א: מנע) מַגְפָּה מַנְחָלָתָךְ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ כָּלה דָּבָר וַרְעָב וְשָׁבֵי וּמִשְׁחִית וּמַגְפָּה מַבָּנֵי בְּרִיתְךָ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ זָכוֹר בַּי עַפְרָ אָנְחָנוּ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ קָרָע רֹוע גָּזָר דִּינָנוּ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מִחְוק שְׁטָר חֻבּוֹתָנוּ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ סְלָח וּמַחְול לְעֹזּוֹתָנוּ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ מִחְהָה וְהַעֲבָר פְּשָׁעֵינוּ וְחַטָּאתֵינוּ מִגְּדָעִינִיךְ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ הַחִזְירָנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפָנֵיךְ.
- אָבִינוּ מַלְכֵנוּ אֶל תִּשְׁיבָנִי רַיִם מַלְפֵנִיךְ.

אָבִינוּ מִלְפָנָיו זֶכְרָנוּ בָּזְכָרוֹן טוֹב לְפָנֵיךְ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו כַּתְבָנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו כַּתְבָנוּ בְּסֶפֶר זֶכְיוֹת.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו כַּתְבָנוּ בְּסֶפֶר יִשְׁעוֹת וְגַדְמֹת.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו כַּתְבָנוּ בְּסֶפֶר פָּרָנָה וְכָלְקָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו כַּתְבָנוּ בְּסֶפֶר סְלִיחָה וּמְחִילָה וּכְפָרָה.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו הָצָמָח לְנוּ יִשְׁוֹעָה בְּקָרוֹב.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו שָׁמַע קְוָלָנוּ חֹס וּרְחָם עָלֵינוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו קָבַל בְּרָחָםִים וּבְרָצָן אֶת הַפְּלָתָנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו עָשָׂה לְמַעַן וְלֹא לְמַעֲנָנוּ.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו עָשָׂה לְמַעַן שָׁמָך הַגָּדוֹלָה, הַגָּבוֹר וְהַגָּ�רָא.
 אָבִינוּ מִלְפָנָיו עָשָׂה לְמַעַן רַחֲמִיד הַרְבִּים וְחַסְדִּיך הַגָּדוֹלִים וּרְחָם עָלֵינוּ וְהַושְׁעָנוּ.

משמעתיים את הפסוקים הבאים מ"ב בתשרי עד סוף החודש, בערב חנוכה, בתיו בשכט, ב"ג, י"ד וט"ז באדר שני, כל חדש ניסן, ב"ג, ב"ד ובכ"ז באדר, מראשית סיון עד י"ב בו, ב"ח, בט' וכט"ו באב, בערב ראש חודשים ובראשי חודשים אחרים אמרותיהם נוכחות חתן בששת הימים אחרי חתונתו (מ"ע הרוטם). ואין אומרות אותם בכיתת האבל.

צְדָקָתְךָ צְדָקָק לְעוֹלָם, וַתּוֹרְתָךְ אֶתְמָת. וצְדָקָתְךָ אֱלֹהִים עַד-מָרוֹם,
אֲשֶׁר-עֲשִׂית גָּדוֹלֹת, אֱלֹהִים מֵכֶמוֹה. צְדָקָתְךָ בְּהַרְרִיא-אָל, מְשֻׁפְטִיך
תָּהֹם רַבָּה, אָדָם וּבָהָמָה תֹּשִׁיעַ יְהִי.

ה חזון אומר :

יַתְגַּדֵּל וַיַּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רַבָּא (עונים : אָמן). בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא כְּרֻעָוִתָּה,
וַיַּמְלִיךְ מִלְכֹותְיהָ בְּתִיכְוֹן וּבְיוּמִיכְוֹן וּבְמִינְיוֹן וּבְמִינְיוֹן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמְן (וגם הקהל אומר : אָמן). יהָא שְׁמֵיהַ רַבָּא מָבָרָךְ,
לְעַלְמָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ, וַיִּשְׁתַּבְחָה וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומַם וַיִּתְנַשֵּׁא
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָּקוּדֵשׁ אֶבְרִיךְ הוּא (עונים : אָמן).

לעִילָא לְעִילָא מֵן כֵל בְּרַכְתָא, שִׁירְתָא, תְשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִין
בְעַלְמָא, וְאָמָרו אָמַן (עונים: אמן).
תַתְקַבֵל צְלָוֶתְהוֹן וּבְעוֹתְהוֹן דְכָל בֵית יִשְׂרָאֵל, קָדָם אֲבוֹהוֹן דְבָשְׁמִיא,
וְאָמָרו אָמַן (עונים: אמן).
יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מֵן שְׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים (עַלְינוּ וְעַל כֵל יִשְׂרָאֵל,
וְאָמָרו אָמַן (ועונים: אמן). עַשְ׈ה שְׁלוֹם בְמְרוֹמִיו, הוּא בְרַחְמִיו, יַעֲשֵה
שְׁלוֹם (עַלְינוּ וְעַל כֵל יִשְׂרָאֵל, אָמַן (עונים: אמן).

אם יש בכיה"כ אדם החיב באmittah קדיש, אומרים מזמור Shir ליום השבת (עמ' 158)
וקדיש יתום:

יַהְגַדְל וַיַּתְקַדֵש שְׁמֵיה רֶבֶא (עונים: אמן). בְעַלְמָא דֵי בָרָא כְּרֻעָותָה, וַיַּמְלִיך
מֶלֶכְתָה בְמִיכְוָן וּבְיוֹמְיכְוָן וּבְחַיִי דְכָל בֵית יִשְׂרָאֵל בְעַגְלָא וּבְזַמָן קָרִיב,
וְאָמָרו אָמַן (וגם הקחל אומר: אמן). יְהָא שְׁמֵיה רֶבֶא מְבָרָה, לְעַלְם וְלְעַלְמִי
עַלְמִיא יַתְפָרֵך, וַיַּשְׁפַבֵח וַיַּתְפָאֵר וַיַּתְרֹומֵם וַיַּתְנַשֵּא וַיַּתְעַלֵּה וַיַּתְהַדֵּר וַיַּתְהַלֵּל
שְׁמֵיה דַקְוִידְשָׁא בְרִיךְ הוּא (עונים: אמן). לְעִילָא לְעִילָא מֵן כֵל בְּרַכְתָא, שִׁירְתָא,
תְשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְאַמִין בְעַלְמָא, וְאָמָרו אָמַן (עונים: אמן).
יְהָא שְׁלָמָא רֶבֶא מֵן שְׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים (עַלְינוּ וְעַל כֵל יִשְׂרָאֵל, וְאָמָרו אָמַן
(ועונים: אמן). עַשְ׈ה שְׁלוֹם בְמְרוֹמִיו, הוּא בְרַחְמִיו, יַעֲשֵה שְׁלוֹם (עַלְינוּ וְעַל
כֵל יִשְׂרָאֵל, אָמַן (עונים: אמן).

סדר ערבית לモצאי שבת

שיר המעלות. הנה ברכו את-^היְהָיָה כָל-עַבְרִי יְיָ, העמדים בברית-^היְהָיָה בילוות. שאוד-ידכם קדש, וברכו את-^היְהָיָה. יברך יי מציון, עשה שמים ואראן.

תפלה למשה איש-האלמים, אדני מעון אפה היהת לנו, בדר ודר. בטרם הרים יקדו ותחולל ארץ ותבל, ומעולם עד-עולם אתה אל. תשב אָנוֹשׁ עד-דְּכָא, ותאמך שוכנו בגיא-אדם. כי אלף שנים בעיניך ביום אָתָמָיוֹל כי עבר, ואשמורה בלילה. זרםם שנה יהו, בפרק בחציר יחלף. בפרק יציץ וחלח, לערב ימוליך ויבש. כי-כלינו באפק, ובחתמתך נבהלונו. שפה עונתינו לנגך, עלמנו למאור פניה. כי כל-ימינו פנו בעברתך, כלינו שנינו כמור-הגה. ימי-שנותינו בהם שבעים שנה, ואם בגבורות שמונים שנה, ורhubם עמל ואון, כי-גוז חיש ונעה. מי-יודע עז אפק, וכי ראתך עברתך. למנות ימינו בן הודיע, ונבא לבב חכמה. שובה יי עד-מתי, והחHAM על-עבך. שבינו בפרק מסך, ונשמחה ונשמחה בכל-ימינו. שמחנו בימים עניטנו, שנות ראיינו רעה. יראה אל-עבך פועלך, והדרך על-בניהם. ויהיنعم אדני אלהינו עליינו, ומעשה ידינו פוננה עליינו, ומעשה ידינו כוננה.

יְיָ מֶלֶךְ גָּאוֹת לְבָשׂ, לְבָשׂ יְיָ עַז הַחֲזֹר, אָפָּתְכֹּן תָּבֵל בְּלִתְמֹוֹת. נכוֹן כְּסָאָךְ מֵאָז, מַעֲוָלָם אַתָּה. נְשָׂאָו נְהָרוֹת יְיָ, נְשָׂאָו נְהָרוֹת קוֹלָם, יְשָׂאָו נְהָרוֹת דְּכִים. מַקְלֹות מִים רְבִים אֲדִירִים מִשְׁבְּרִים, אֲדִיר בְּפָרֹום יְיָ. עַדְתִּיךְ נְאָמָנוּ מַאַד, לְכִיחַד נְאֹהָה-קדש, יְיָ לְאָרָךְ יְמִים.

תְּפִזְן תְּפָלַתִי קָטְרָת לְפָנֶיךָ, מְשָׁאת כְּפֵי מְנֻחַת־עֲרָב. עָרָב וּבְקָר
וְאֶתְהָרִים אֲשִׁיחָה וְאֶתְהָמָה, וַיְשַׁמֵּעַ קוֹלִי. בָּרוּךְ אֱלֹהִים, אֲשֶׁר לְאֶתְהָסִיר
תְּפָלַתִי וְחַסְדָוּ מַאֲפִי.

שִׁיר לְמַעְלֹות, אֲשֶׁר עַיִן אֱלֹהִים, מַאיִן יָבָא עֹזֶרֶי. עֹזֶרֶי מַעַם
גַּי, עַשְׂה שָׁמִים וְאֶרֶץ. אֱלִימָן לְמוֹת רְגָלֶךָ, אֱלִינָם שְׁמָרֶךָ. הַנֶּה
לְאֶינָם וְלֹא יִשְׁן, שׁוֹמֵר יִשְׁרָאֵל. גַּי שְׁמָרֶךָ, גַּי אֶלְקָעֶלְיָד יִמְגִּנָּךָ.
יוֹמָם הַשְּׁמָשׁ לְאֶדְיכָה, וִיְרָחָ בְּלִילָה. גַּי יִשְׁמָרֶךָ מְכָלֶךָ, יִשְׁמַר
אֶת־נִפְשָׁךָ. גַּי יִשְׁמַר־צָאָתְךָ וּבָוָאָה, מַעֲפָה וְעַד־עוֹלָם.

לְדוֹד בָּרוּךְ גַּי צְוִירִי הַמְלָאָד יָדִי לְקָרֶב, אֲצַבְעָוָתִי לְמַלְחָמָה. חַסְדִי
וּמְצִידָתִי מְשֻׁגְבִי וּמְפָלָטִי לִי, מְגַנִּי וּבוֹ חִסִּיתִי, הַרְוֹדֵד עַמִּי תִּחְתַּפִּי. גַּי
מֵה־אָדָם וַתְּדַעַתָּהוּ, בְּנֵן־אָנוֹשׁ וַתְּחַשְּׁבָהּוּ. אָדָם לְהַבֵּל דָמָה, יִמְיוֹ בְּאֵל
עוֹבָר. גַּי הַט־שְׁמִיךָ וַתְּרַדֵּ, גַּע בְּחָרִים וַיַּעֲשָׂנוּ. בָּרוּךְ בָּרָק וְתִפְאַצֵּם,
שְׁלַח חָאֵיךְ וְתִהְפְּמֵם. שְׁלַח יְדֵיךְ מְפֻרְום, פָּצַנִי וְהַאֲלִילִי מְפֻרְום רְבִים,
מִיד בְּנֵי נְכָר. אֲשֶׁר פִּיהֶם דְּבָר־שְׁנוֹא, וַיְמִינָם יְמִין שְׁקָר. אֱלֹהִים שִׁיר
חַדְשׁ אֲשִׁירָה לְךָ, בְּגַנְּבֵל עַשְׂור אַזְמָרָה־לְךָ. הַנוֹּתֵן תְּשׁוּעה לְמַלְכִים,
הַפּוֹצֵחַ אֶת־דָוד עַבְדוֹ מִחְרָב רָצָה. פָּצַנִי וְהַאֲלִילִי מִיד בְּנֵי־נְכָר, אֲשֶׁר
פִּיהֶם דְּבָר־שְׁנוֹא, וַיְמִינָם יְמִין שְׁקָר. אֲשֶׁר בְּנֵינוּ כְּנֻטְעִים מַגְדָּלִים
בְּנֵעֲרִיהם, בְּנוֹתֵינוּ כְּזֹוִית, מְחַטְבּוֹת פְּבִנִית הַיכָּל. מַזְעוּנוּ מַלְאִים
מַפִּיקִים מִזְן אֶל זָן, צָאנָנוּ מַאֲלִיפּוֹת מְרֻבּוֹת בְּחוֹצְתִינָה. אַלְופִּינוּ
מַסְבָּלִים, אַיְזָפְרִז וְאַיְזָאָת, וְאַיְזָחָה בְּרַחְבָּתִינָה. אֲשֶׁרִי הַעַם
שְׁכָבָה לוּ, אֲשֶׁרִי הַעַם שַׁיִי אֱלֹהִיו.

לְמַנְצָח בְּנִיגְנַת מִזְמָר שִׁיר. אֱלֹהִים יְחִנָּנוּ וַיְבָרְכָנוּ, יָאָר פָּנָיו אַפְנָנוּ
סֶלָה. לְדַעַת בָּאָרֶץ דְּרֶבֶךָ, בְּכָל־גּוֹיִם יְשַׁׁוְעָתָךָ. יוֹדָךְ עַמִּים אֱלֹהִים,
יוֹדָךְ עַמִּים בָּלִים. יִשְׁמָחוּ וַיַּרְגְּנָנוּ לְאֶמֶם, כִּי־תְשִׁפט עַמִּים מִישָׁר,

וְלֹא מִם בָּאָרֶץ פְּנַחַם סָלה. יָדוֹך עֲמִים אֱלֹהִים, יָדוֹך עֲמִים כָּלִם.
אָרֶץ נָתָה יְבוּלָה, יְבָרֵכָנו אֱלֹהִים אֱלֹהִינָה. יְבָרֵכָנו אֱלֹהִים, וַיַּרְא
אוֹתוֹ כָּל-אָפָסִי-אָרֶץ.

יְי צְבָאות עָמָנו, מְשַׁגְבֵדָנו אֱלֹהִי יְעַקֵב סָלה. יְי צְבָאות, אָשָׁר
אָדָם בָּטַח בָּך. יְי הַוְשִׁיעָה, הַמֶּלֶך יְעַנְנו בַּיּוֹם-קְרָאָנו. בְּשָׁלוֹם יְחִדָה
אֲשֶׁר-בָּה וְאַיָשָׁן, כִּי-אָפָה יְי לְבָדָד, לְבָטָח הַוְשִׁיבָנו. תְזִידְעָנו אֶרֶח
חַיִים, שְׁבַע שְׁמָחוֹת אֶת-פְּנֵיך, גַעֲמֹות בִּימִינְך נָצָח. מַי יְתַן מַצְיוֹן
יְשֻׁועָת יִשְׂרָאֵל, בְּשָׁוב יְי שְׁבּוֹת עָמו, יְגַל יְעַקֵב יְשָׁמָח יִשְׂרָאֵל. יוֹמָם
יָצֹה יְי חָסְדו וּבְלִילָה שִׁירָה עַמִי, תְּפִלָה לְאלָהָי. וְתְשֻׁועָת צְדִיקִים
מִיָי, מְעוֹזָם בְּעֵת צָרָה. וַיַּעֲזֹרְנוּ יְי וַיַּפְלַטְנוּ, יַפְלִיטָם מִרְשָׁעָם וַיַּשְׁיעָם,
כִּי-חָסּוּ בָו. חִזְקוּ וַיָּמַצֵּן לְבָבָכֶם, כָּל-הַמִּיחָלִים לְיִי.

וְהִוא רְחוּם יַכְפֵר עָזָן וְלֹא-יִשְׁחִית, וְהַרְבָה לְהַשִּׁיב אָפָו, וְלֹא-יַעֲיר
כָּל-חַמְתָו. יְי הַוְשִׁיעָה, הַמֶּלֶך יְעַנְנו בַּיּוֹם-קְרָאָנו.

הַחֹזֶן אָמֵר: בְּרָכוֹ אֶת יְי הַמֶּבְרָך.

הַקָּהָל אָמֵר וְאַחֲרֵיו הַחֹזֶן: בָּרוּךְ יְי הַמֶּבְרָך לְעוֹלָם וְעַד.

בָּרוּךְ אָפָה יְי, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשָׁר בְּךָבוֹ מִעָרֵב עֲרָבִים,
וּבְחִכָּמָה פּוֹתַח שָׁעַרִים, וּבְתִבוֹנָה מִשְׁנָה עֲתִים, וּמְחַלֵּף אֶת הַזְּמִינִים,
וּמְסִדר אֶת הַכּוֹכָבִים, בְּמִשְׁמָרוֹתֵיכֶם בְּרַקְעֵי כְּרַצְנוֹ. בּוֹרָא יוֹמָם
וְלִילָה, גּוֹלֵל אֹור מִפְנֵי חַשְׁך וְחַשְׁךְ מִפְנֵי אֹור. הַמְּעַבֵּר יוֹם וּמְבִיא
לִילָה, הַמְּבָדֵיל בּוֹין יוֹם וּבּוֹין לִילָה, יְי צְבָאות שָׁמוֹ. וּשְׁמוֹ אֶל חַי וּקְיִם
פְּמִיד הַוָּא יִמְלֶך עָלֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד. בָּרוּךְ אָפָה יְי, הַמִּעָרֵב עֲרָבִים.

אֲנַחְתָּ בְּעָלָם בֵּית יִשְׂרָאֵל עַמְך אֲהָבָת, תֹּרֶה וּמִזְוֹת חֲקִים וּמִשְׁפָטִים
אֲוֹתָנִי לְמִדְתָּ, עַל כֵּן יְי אֱלֹהֵינוּ, בְּשָׁכְבָנוּ וּבְקָוָנוּ תָן בְּלָבָנוּ, לְשִׁיחָ

בחקי רצונך, ונש mach וגעלוֹן בדרכי (מלמוד) תורתך ובמוציאותיך (וחוקותיך) לעולם ועד. כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה, ואהבתך אל פיסר ממנה עד נצח נצחים. ברוך אתה יי', אהוב את עמו ישראל.

המתפלל היחיד אומר: אל מלך נאמן.

שמע ישראל יי' אלהינו יי' | אחד.

אומ' בלחש: ברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד.

ואהבת את יי' אלהיך בכל-לבבך ובכל-נפשך ובכל-מאנך. וזהו הדברים האלה אשר אני מצוך היום על-לבבך. ושנעתם לבנייך ודברת אם בשบทך בביתך ובלבכתך בדרך ובשבבך ובគומם. וקשרתם לאות על-ידך והיו לטשטוח בין עיניכם. ובתבנתם על-מצוות ביתה ובעירך.

והיה אם-שמע תשמעו אל-מצוותי אשר אני מזכה אתכם היום להאהבה את-יי אלהיכם ולעבדו בכל-לבבכם ובכל-נפשכם. ונתתי מטר-ארצכם בעתו יזרעה ומלקוז ואספת דגנך ותירשך ויצחרא. ונתתי עשב בשדה להמתתך ואכלתך ושבעתך. השמרו לכם פון יפתח לבבכם וסרכם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוותם להם. וחלה אף-י בכם ועוצר את-הشمיט ולא-י הינה מטר והאדמה לא תתן את-יבולה ואבדתם מהילה מעלה הארץ הטבה אשר יי' נתן לכם. ושמחתם את-דבורי אלה על-לבבכם ועל-נפשכם וקשרתם אתם לאות על-ידכם והיו לטשטוח בין עיניכם. ולמדתם אתם את-בניכם לדברם בשบทך בביתך ובלבכתך בדרך ובשבבך ובគומם. ובתבנתם על-מצוות ביתה ובעירך. למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע יי' לאבותיכם تحت להם ביום השמים על-הארץ.

ויאמר ייְ אֱלֹהִים לאמר. דבר אל-בָנִי יִשְׂרָאֵל ואמרת אליהם ועשו להם ציצית על-כֶּנֶפֶת בגדיהם לדורתם ונתקנו על-ציצית הבגר פתייל תבלת. והיה לך לציצית וראיתם אותו זכרתם את-כל-מצוות ייְ ועשיתם אותם ולא-תתורו אחריו לבבכם ואחריו עיניכם אשר אתם נזים אחריהם. למען תזכור ועשיתם את-כל-מצוות כי היותם קדושים לאלהיכם. אני ייְ אלהיכם אשר הוציאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ייְ אלהיכם. (הציבור אומר: אמת).

חזה חזר ואומר: ייְ אלהיכם אמת.

ואמננה כל זאת וקיים עליינו, כי הוא ייְ אלהינו ואין זולתו, ואנחנו ישראיל עמו. הפדרנו מיד מלכים, היגו אلينו מלכנו מכה כל ערים. האל הנפרע לנו מצרינו, המשלים גמול לכל אויבינו נפשנו. השם נפשנו בחיים, ולא נתן למות רגילנו. הפדרינו על במות אויבינו, וירם קרנו על כל שונאיינו. (האל) העושה לנו נסائم ונקמה בפרעה, אותן אולדות ומופתים באדמה בני חם. הפלחה בעברתו כל בכורי מצרים, ויוצא ישראיל עמו מטבחם לחרות עולם. המעביר בינו בין גורי ים סוף, את רודפיهم ואת שונאיםם בתהומות טבע, וראו בנים את גבורתו, שבחו והודו לשמו, ומלכותו ברכzon קבלו עליהם. משה ובני ישראיל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כןם: מי-כמוכה באלים ייְ, מי כמוכה נאדר בקדש, נרא תהלה עשה פלא. מלכוותך ראו בנים, בזקע ים לפני משה. זה אליו ענו ואמרו: ייְ מלך לעלם ועד. ונאמר: כי-פדה ייְ את-יעקב, וגלו מיד חזק ממנה. ברוך אתה ייְ, גאל ישראיל.

השביבנו ייְ אלהינו לשлом, והעמידנו מלפני לחים (טבים) ולשלום, ופרקנו עליינו ספת שלום, והגן בעדרנו, ומקנו בעצה טוביה מפניך, והושענו (מהרה) למען שמח, והסר מעליינו אויב,

דבר וחרב ורעב ויגון ואנחתה, ושביר (וְהַסֵּר) שָׁטָן מִלְפָנָינוּ ומִאַחֲרֵינוּ, ושמר צאתנו ובואנו מעפה ועד עולם. ברוך אתה יי', שומר עמו ישׂראל לעד, אמן.

אומרים בלחש: ברוך יי' לעולם, אמן ואמן. ימלך יי' לעולם, אמן ואמן. ברוך יי' מציון שכן ירושלים, הלויה. ברוך יי' אלהים אלהי ישראל, עשה נפלאות לבודו. וברוּך שֵׁם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ, אמן ואמן. יהי כבוד יי' לעולם, ישמח יי' במעשיו. כי לא-יתש יי' את-עמו בעבור שמו הגדול, כי הואיל יי' לעשות אתכם לו לעם. וירא כל-העם ויפלו על-פניהם, ויאמרו יי' והוא האלהים, יי' הוא האלהים. וזהיה יי' למלך על-כל-הארץ, ביום ההוא יהיה יי' אחד ושמו אחד. יהי-חסדך יי' עלינו, פאשר יחלנו לך. הוישענו יהי אלהינו, וקbezינו מנה-הゴים, להדות לשם קדשו, להשתחבה בתהלהך. כל-ゴים אשר עשית יבאוו וישתחוו לפניו אדני, ויכבדו לשמהך. כי-גדול אתה ועשה נפלאות, אתה אלהים לבודך. ואנחנו עמך וצאן מרעיך נודה לך לעולם, לדור ודור בספר תהלהך. ברוך יי' ביום, ברוך יי' בלילה, ברוך יי' בשכוננו, ברוך יי' בקומנו. כי בידך נפשות חמימים והמתים. אשר בידך נפש כל-חי, ורוח כל-בשר-איש. בידך אפקיד רוחך, פדיית אוטי יי' אל אמת. אלהינו שבשימים, יחיד שמה וקדים זכרך ומלאותך תמיד, הוא ימלך עלינו לעולם ועד. עד כאן בלחש. תהלה נבייע לרווח בערכות, לאל הפתואר במקהלות קדושים. ברוך אתה יי', מלך אל חי לעד וקים לנצח.

ה חזן אומר:

יתגadel ויתקדש שמיה ربא (עונים: אמן). בעלמא די ברא כרעותיה, ימליך מלכותיה בחיכון וביוםיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קريب, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמיה ربא מברך, לעלם ולעולםعلمיא יתברך), וישתחבה ויתפאר ויתרומם ויתנשא

וַיִּתְعַלֶּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיה דָקֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אמן).
לְעֵילָא לְעֵילָא מִן כֵּל בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא זָאָמְרָן
בְּצַלְמָא, וְאָמְרוֹ אָמְן (עונים: אמן).

בראש חודש מカリזם: "ראש חודש", בחנוכה ופורים שושן מカリזם: "על הנסים".

אָדָני שְׁפָתֵי תְּפִפָּח, וְפִי יְגִיד תְּהַלְתָּח.

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב. הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסָדִים
טוֹבִים וְקוֹנֵה אֶת הַפְּלָל וּזְוֹכֵר חָסָדי אֲבוֹת, וּמַבְיאַ גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיכֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאֲהָבָה.

(במוציאי שבת תשובה מוסיפים: זְכָרָנו לְחַיִים מֶלֶךְ חַפֵּץ בְּחַיִים, וְכַתְבָנו בְּסֶפֶר
חַיִים, לְמַעַן אֶל חַי).

מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵם וּמַגֵּן. בָּרוּךְ אָתָה ייִהוָה, מַגֵּן אָבָרָהָם.

אָתָה גּוֹבֵר לְעוֹלָם אָדָני, מַחְיָה מַתִּים אָתָה רָב לְהַוְשִׁיעַ.
בקץ: מַוְרִיד הַטְּלָה

בָּחוּרֶךָ: מַשִּׁיב הַרְוֹחַם וּמַוְרִיד הַגְּשָׁם

מִכְלָפֵל חַיִים בְּחַסְדֵךְ, מַחְיָה מַתִּים בְּרִחְמָמִים רַבִּים, סָומֵךְ נֹפְלִים וּרְופָא
חוֹלִים, מַתִּיר אָסּוּרִים, וּמַקִּים אָמוֹנָתוֹ לִישְׁגִּי עַפְרָה, מַיְכָמֵךְ בָּעֵל
גְּבוּרוֹת וּמַיְדָמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמִּיתָה וּמַחְיָה (וּמַצְמִיחַ לְנוּ יִשְׁרָאֵל).

(במוציאי שבת תשובה מוסיפים: מַיְכָמֵךְ אֶבְרִחְמָמִים, זְכוֹר יְצֹוֹרִיךְ בְּרִחְמָמִים
מִמִּיתָה וּמַחְיָה).

וְנִאמְן אָתָה לְהַחֲיוֹת מַתִּים. בָּרוּךְ אָתָה ייִהוָה, מַחְיָה הַמַּתִּים.

לְדוֹר וּדוֹר נְמַלֵּיךְ לְאָל, כִּי הוּא לְבָדוּ מִרְוָם וּקְדוֹשָׁ, וְשִׁבְחָךְ אֱלֹהֵינוּ
מִפְּנֵינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם נָעֵד, כִּי אֵל מֶלֶךְ גּוֹדֹל וּקְדוֹשָׁ אָתָה. בָּרוּךְ
אָתָה ייִהוָה, הָאֵל הַקָּדוֹשׁ (במוציאי שבת תשובה: הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ).

אַפְתָה חונן לאדם דעת, ומלאך לאנוש בינה. אַפְתָה הַבְדִלֶת בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעםים, בין יום השבעה לששת ימי המעשה. וכשם שהבדילינו מגויי הארץ ומן שפחות הארץ, כן פטהרנו ותנקנו מכל חטא ועון. ותגנו מאותך דעתה ובינה והשכל. בָרוּךְ אַפְתָה יְיָ, חונן הקדעת.

הַשִּׁיבָנוּ אבינו לתוכה, ודבקנו במצויה, וקרבנו מלכנו לעובדך, וחתזירנו בתשובה שלמה לפניו. בָרוּךְ אַפְתָה יְיָ, הרוצה בתשובה.

סְלִיחַלְנוּ, אבינו כי חטאנו, מחל לנו מלכנו כי פשענו, כי אל טוב וסליח אתה. בָרוּךְ אַפְתָה יְיָ, מנין הפרטה לסלות.

רָאָה נא בעניינו וריבנה ריבנו, וגאלנו מלכנו מהרה למען שמה, כי (אל) גואל חזק אתה. בָרוּךְ אַפְתָה יְיָ, גואל ישראל.

רִפְאָנוּ יי אלהינו ונרפא, הוישענו ונושעה, כי תחולתנו אתה, והעליה רפואה שלמה לכל מפחתינו (וכל תחליתינו), כי אל רופא רחמן ונאמן אתה. בָרוּךְ אַפְתָה יְיָ, רופא חולין עמו ישראל.

בָרָךְ علينا, יי אלהינו, את השנה הזאת לטובה ואת כל מני תבואה, ותן טל (בחורף מוסיפים: ומטר) לברכה על (כל) הארץ והשכלה את העולם מברכותיך, ותן ברכה, רצחה והצלחה בכל מעשה ידינו, וברך את שנותינו בשנים הטובות המבורכות. בָרוּךְ אַפְתָה יְיָ, מביך שנים.

תְקֻעַ בשופר גדול לחרותנו, ושה נס לקבץ גליותינו, (וקבצנו יחד מאربع פינות הארץ לארכנו). בָרוּךְ אתה יי, מקבץ נדחי עמו ישראל.

הַשִּׁיבָה שופטינו בראשותנה ויוציאינו בתהלה, ותמלך علينا אתה

(מִתְרָה) ?בְּדַך (בְּחֶסֶד וּבְרָחֶםִים), בְּצֵדֶק וּבְמִשְׁפָט. בָּרוּך אַתָּה יְיָ, מֶלֶך אָוֹהֶב צְדָקָה וּמִשְׁפָט (במוציא שבח תשובה: הַפְּלָךְ הַמִּשְׁפָט).

וְלִמְלָשִׁינִים בְּלֹתְהִי חֲקֹנָה, וְכָל הַמִּגְנִים כָּלָם כְּרָגָע יַאֲבֹדו, וְכָל אֹוְבִּיךְ מִתְרָה יַכְרֹתָה, וּמְלֻכּוֹת זְדוֹן מִתְרָה תַּעֲקֹר וַתְּשַׁבֵּר וַתְּכַנֵּיעַ אֹוְתָם בְּמִתְרָה בְּיִמְינוֹ. בָּרוּך אַתָּה יְיָ, שׂוּבָר אֹוְבִּיכְם וַתְּכַנֵּיעַ זְדִים.

עַל הַחֲסִידִים וּעַל הַצְדִיקִים וּעַל גָּרִי הַאֲדָק וּעַל פְּלִיטָת עַמְך בֵּית יִשְׂרָאֵל, יְהָמוֹ (נָא) רְחַמֵּיךְ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְתַנְשֵׁר טֻוב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשֶׁמֶך הַטֻּוב בְּאָמֶת, וְשִׁים חַלְקָנוּ עַמְּהֶם, לְעוֹלָם לֹא נִבּוֹשׁ כִּי בְּכָבְתָּחָנוּ מֶלֶךְ עוֹלָם. בָּרוּך אַתָּה יְיָ, מְשֻׁעָן וּמְבָטָח לְצִדְיקִים.

וְלִירֹישָׁלָם עִירָך בְּרָחֶםִים פְּטוּבָה, וּבְנָה אֹתָה בְּנִין עוֹלָם בְּמִתְרָה בְּיִמְינוֹ.

בליל תשעה באב אמרים :

רְחִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַלְינוּ וּעַל יִשְׂרָאֵל עַפְקָה, וּעַל יְרוּשָׁלָם עִירָך, וּעַל צִיּוֹן מִשְׁבֵּן כְּבוֹדָך, וּעַל הַעיר הַאֲכָלָה הַחֲרַבָּה וְהַשׁׁוֹמָמָה, הַבְּתוּנָה בְּנֵדֶר זָרִים, הַרְמֹסָה בְּכָחָר עֲרֵיאִים, וַיְבָלָעָה לְגִוְינוֹת, וַיִּרְשֹׁוּה עֲוֹבָדִי אַלְילִים וַיִּשְׂרָאֵל עַפְקָה נִמְתָּה וַלְגָרָע יַעֲקֹב יַרְשָׁה הַוּרְשָׁתָה. נִעְרָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מַעֲפָרָה, וַיַּקְרִיאָה מָארַץ דּוֹיה, נִטְהָעָלָה בְּנֵהֶר שָׁלוֹם, וַקְנָחָל שָׁוֹטָר כְּבוֹד גּוֹיִם, כִּי בְּאַש הַצְּפָה, וּבְאַש אֹתָה עַמְּדָה לְבִנּוֹתָה, פָּאָמָר וְאַנְיָ אֲהִיה־לָה נָאָם יְיָ חֹמֶת אַש סְבִיב וַלְכֹבֵד אֲהִיה בְּתוֹכָה. בָּרוּך אַתָּה יְיָ, מְנַחָם צִיּוֹן עִירָוֹ וְאַבְלֵי עָמוֹ וּבְנָה יְרוּשָׁלָם.

בָּרוּך אַתָּה יְיָ, בּוֹנֶה יְרוּשָׁלָם.

אַתָּה אָמַח דָּוד עַבְדָך בְּמִתְרָה מִצְמִיחָה, וְקָרָנוּ תְּרוּם בִּישְׁוּעָתָך, כִּי לִישְׁוּעָתָך קָרִינוּ כָּל הַיּוֹם. בָּרוּך אַתָּה יְיָ, מִצְמִיחָה קָרֵן יְשֻׁועָה.

שְׁמַע קוֹלָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, וְחוֹס וְתְּגִנּוּ וְרָחֶם עַלְינוּ, וְקָבֵל בְּרָחֶםִים

וברצון את תפלהינו ואת תחנתנו, כי אב מלא רחמים ובאים אפה הוא מעולם, ולא נשוכך מלבך.

בליל ט' באב היחיד הצם מוסף:

עננו יי עננו ביום צום תעניתנו כי ברכה גודלה אנחנו, ולא מעלים אונר משמע תפלהינו, ולא תחולם מבקשתנו. היה נא קרוב לשענו, (נ"א: לשעתנו) טרם נקניא אפה מענה, בכך שגאמר: והיה טרם יקראו ואני עננה, עוד הם מדברים ואני אשמע, כי אפה פורה ומצל בכל עת צרה וצוקה.

כי אל שומע תפלה ומבחן אפה. ברוך אפה יי, שומע תפלה.
רצה יי אלהינו בעמך ישראל ולא תפלהם שעה, והשב העבודה לדביר ביהך, ואשי ישראל ותפלהם מגרה באבבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבדת ישראל עמך.

בראש חודש ובחול המועד אומרם:

אלְهֵינוּ וָאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלְהָ וַיָּבָא, יָגַעַ, יָרַא וַיָּרֶץ, וַיִּפְקַד, וַיִּזְכַּר
זְכָרוֹנֵינוּ וַיִּזְכַּרְנוּ אֲבוֹתֵינוּ, זְכָרוֹן יְרוּשָׁלָם עַדְךָ, זְכָרוֹן מִשְׁמֵן דָּוד עַדְךָ, זְכָרוֹן
כָּל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיךְ (לְפָלִיטָה) לְטוּבָה, לְחֵן וְלְחֵסֶד וְלִרְחָמִים וְלִרְצָוֹן בַּיּוֹם
(בראש חדש:ראש החידש הזאת. בחוה"מ של פסה: חג המצות הזאת. בחוה"מ של סוכות: חג
הסוכות הזאת) זְכָרָנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוּבָה, וַיִּקְדַּנוּ בּוֹ לְבָרְכָה, וַהוֹשִׁיעָנוּ בּוֹ לְחַיִם
טובים, בְּדִבֶּר יְשֻׁועָה וְרָחִם, חַיָּס וְחַנּוּ וְרָחִם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעָנוּ, כי אליך עינינו,
כי אל מלך חנון ורחים אפה.

וְתָהִינָה עִינֵינוּ בְשׁוּבָךְ לְצִיּוֹן וְלִירוּשָׁלָם עִירְךָ בְרָחִמים כְמֵאוֹ. ברוך
אפה יי, הַמְחִזֵּיר בְרָחִמיּוּ שְׁכִינְתּוּ לְצִיּוֹן.

מולדים אנחנו לך, שאפה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו, על חינינו
המסורים בידך ועל נשומותינו הפקוידות לך, ועל נסיך שבכל יום
ר'יום עמנוא ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר ואחרים,

הטוב כי לא כלו רחמייך, נפרחים כי לא תמו חסדייך ומעולם קריינו לך. לא הכל מתקנו כי אלһינו ולא עזבנו ולא הסתר פניך ממנה.

בחנוכה ובפורים דפוזים אומרים:

על הנשים ועל הגברות ועל התשויות ועל המלחמות ועל הפרקן ועל הפלדות שעשית עמנו ועם אבותינו, בימים בהם בזמנם.

בפורים

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, קשעמדו עליהם קמן הרשע, ובקש להשמיד, להרוג ולאבד את כל היהודים מעטר ועד זkan, טר ונשים, ביום אחד בשלשה עשר לחיש שנינים עשר, הוא חיש אדר, ושללם לבוז. ואתא ברוחםיך קרבאים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשיבות לו גמולו בראשו, ותלו אותו ואת בניו על העץ. וכשaws שעשית עמם נס, בן עשה עמנו כי אלһינו פלא ונשים בעת זואת, ונודה לשמה הגדול סלה.

בחנוכה

בימי מפתניה בן יוחנן בהן גדור חסמונייא ובניו, קשעמדו עליהם מלכות צון קרשעה לשכים מתורף ולבצירים מחייב רצונך, ואתא ברוחםיך קרבאים עמדת להם בעת ארתם, רבבת את ריבם, דנט את דינם, נקמת את נקמתם, מסרת גבורים בידי חלשים, ורבים בידי מעתים, וטמאים בידי טהורם, ורשיים בידי צדיקים, וזרדים בידי עסקי תורף. ולך עשית שם גדור וקדוש בעולם, ולםך ישראל עשית תשועה גדולה. ואחר כך באו בנייך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדילקו גרות בחצרות קדרש, וקבעו שמנוה ימים בהלול ובהזראה. וכשaws שעשית עמם נס, בן עשה עמנו כי אלһינו פלא ונשים בעת זואת, ונודה לשמה הגדול סלה.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: זכור רחמייך וכבוש את בעסק, כליה דבר וחרב ורעב ושבוי ומשחת ו מגפה וכל מחלה, מעליינו ומעל כל בני בריתך). על כלם יתברך ויתרומים שמה מלכני תמיד, כל החיים יודיך סלה, ויהללו לשמה הטוב באמת.

(במוצאי שבת תשובה מוסיפים: וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך).

ברוך אָתָּה יְיָ, הַטּוֹב שֶׁמֶךְ וְלֹךְ נָאָה לְהֻזּוֹת.

שְׁלָום, טֹבָה וּבָרָכה, (חִיִּים), חֵן וְחִסְדָּן וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרָכָנוּ אֲבָינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאָור פְּנִיק, כִּי בְּאָור פְּנִיק
נִתְּתַת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חִיִּים, אַחֲבָה וְחִסְדָּן, צְדָקָה, בָּרָכה,
וּרְחַמִּים וּחִיִּים וּשְׁלָום, וּטוֹב יְהִיה בְּעִינֵיכֶם (לְבָרָכָנוּ) וְלִבְרָךְ אַתָּה
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשֶׁלּוּמָךְ.

(במווצאי שבת תשובה מוסיפים: בְּסֶפֶר חִיִּים, בָּרָכה וּשְׁלָום, פְּרִנְסָה טֹבָה, וִישְׁוּעָה
וּנְחַמָּה חֵן וְחִסְדָּן נִצְכָּר וּנְכַתֵּב לְפָנֵיכֶם, אָנוּ וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל, לְחִיִּים (טוֹבִים)
וּשְׁלָום).

ברוך אָתָּה יְיָ, הַמְּבָרֵךְ אַתָּה עָמָּו יִשְׂרָאֵל בְּשֶׁלּוּמָם, (אמֶן).

יְהִי לְرָצְוֹן אָמְרִיךְ-פִּי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֵיכֶם, יְיָ צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

ויש נהוגין לומר :

אלֹהֵי, נָצֹר לְשׂוֹנֵי מִרְעָעָי, וּשְׁפָטֵי מִדְבָּר מִרְמָה, וּלְמַקְלֵלִי נְפָשִׁי תְּדוּם וּלְמַזְוִיתִיךְ תְּרוֹדֵף נְפָשִׁי,
וּנְפָשִׁי בְּעִפּוֹר לְפָל תְּחִיה. יְיָ רָצֹן מִלְּפָנֵיכֶם יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁלְּהַקְמִים עַלְיָה, פָּרֶר עַצְחָם
וּתְקַלֵּל מִחְשָׁבּוֹתָם. וְכֵן יְיָ רָצֹן מִלְּפָנֵיכֶם יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁתַּפְתַּח לִי שְׁעָרֵי תְּחִיה, שְׁעָרֵי חַכְמָה,
שְׁעָרֵי בִּנָה, שְׁעָרֵי דָעָה, שְׁעָרֵי פְּרִנְסָה וּכְלָלָה, שְׁעָרֵי חִיִּים, חֵן וְחִסְדָּן וּרְחַמִּים וּרְצֹוֹן מִלְּפָנֵיכֶם.

יְהִי לְרָצְוֹן אָמְרִיךְ-פִּי וְהַגְּיוֹן לְבִי לְפָנֵיכֶם, יְיָ צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

פושע שלוש פסיאות לאחרורי בכירעה אחת וחזרו לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר :

**עַשְ׈ה שֶׁלּוּם בְּמַרְמָיו, הוּא בְּרַחֲמָיו, יַעֲשֵה שֶׁלּוּם עַלְינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמֶן.**

(יְהִי רָצֹן מִלְּפָנֵיכֶם, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִזְרָחָה בִּימֵינוּ, וְתִּמְלִיכֵה
חַלְקָנֵנוּ בְּתוֹךְךָ).

החוון אומר :

**יַתְּגַדֵּל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עוננים: אָמֶן). בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעִותִיהַ,
וַיִּמְלִיכֵה מִלְכֹוֹתִיהַ בְּחִיכְוֹן וּבְיוֹמִיכְוֹן וּבְחִיְּךְכְּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא**

ובזמן קרייב, ואמרו אמן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שמייה רבא מברך, לעלם ולעולם עולם עולם יתברך), וישבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתעללה ויתהדר ויתהחל שמייה דקוקשא בריך הוא (עונים: אמן). לעילא לעילא מן כל ברכתא, שירתא, תשבחתא ונחמתא דאמירן בעולם, ואמרו אמן (עונים: אמן).

mdlaim על מה שלහן אם במשך השבוע חל יו"ט וכן בליל ט' באב.

ויהי נعم אָדָני אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וְמַעֲשָׂה יְדֵינוּ כוֹנֶה עָלֵינוּ, וְמַעֲשָׂה
יְדֵינוּ כוֹנֶה.

ישב בסתר עליון, בצל שעדי يتלון. אמר לי מחס ומצורתי, אלهي
אבטחה-בו. כי הוא יאליך מפח יkowski, מדבר הוות. באברתו יסך לך
ותחת-כגפיו תחסה, צנה וסחרה אמתו. לא-תירא מפחד לילה, מחש
יעוף יום. מדבר באפל יהלך, מקטב ישוד צהרים. יפל מאך אלף
ורבקה מימינך, אליך לא יגש. רק בעיניך מביט, ושלמת רשותים
תראה. כי-אתה יי מחס, עליון שמת מעונך. לא-תאנח אליך רעה,
ונגע לא-יקרב באלהך. כי מלacky יצזה-ליך, לשمرך בכל-דרך.
על-כפים ישאונך, פונ-תגף באבן רגלהך. על-shall ופנתן תדרך, תרמס
כפיר ותגין. כי בי חזק ואפלתו, אשגבבו כי-ידע שם. יקרהני
ואגענהו עמו-אנכי באלה, אחלאהו ואכברהו. ארך ימים אשביעהו,
ואראהו בישועתי. ארך ימים אשביעהו, ואראהו בישועתי.

ואתה קדוש, יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש
קדוש קדוש יי צבאות, מלא כל-הארץ כבודו. בלחש: ומקבלין דין
מן דין ואמרין, קדיש בשמי מרום עלה בית שכינה, קדיש על
ארעה עובד גבורה, קדיש לעלם ולעולם עולם עולם, יי צבאות מליא

כל אָרְעָא זַיְוִוִּיקְרֵיהַ עד כאן. וְתִשְׁאָנִי רֹוחַ, וְאָשֶׁמֶעַ אַחֲרִי קֹולַ רְעֵשׂ גָּדוֹלַ, בָּרוּךְ בְּבָזְדִּי מַפְקוּמוֹ. בְּלָחֵשׁ: וְגַטְלָתַנִּי רַוְחָא, וְשֶׁמְעִיתַ בְּתָרָאִי קָלַ זַיְעַ שְׁגַיָּא, דְּמַשְׁבַּחַיַּן וְאַמְרַיַּן, בָּרֵיךְ יְקָרָא דִיְיַ מַאֲתָר בֵּית שְׁכִינָתְיַה עד כאן. זַיְיַ יְמָלֵךְ לְעוּלָם וְעַד. בְּלָחֵשׁ: זַיְיַ מַלְכָותְיַה קָאִים לְעוּלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא. זַיְיַ אֱלֹהִי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיְשָׁרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמַרְהָ-זַיְתָּאַת לְעוּלָם, לְיִצְחָרְ מִחְשְׁבּוֹת לְבֵב עַמָּךְ, וְהַכְּנֵן לְבָכָם אֵלֶיךְ. וְהַוָּא רְחוּם יְכָפֵר עָזָן וְלְאִישָׁחִית, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ, וְלְאִיעָרֵ פֶּלְחָמָתוֹ. בִּיאָתָה אַדְנִי טֻבַּ וְסָלַח, וְרַבְּ-חַסְדַּ לְכָל-קָרְאִיךְ. צְדָקָתְךָ צְדָקָ לְעוּלָם, וְתֹרְתָּחָ אַמְתָּה. תַּפְנֵן אַמְתָּה לְיעַקְבָּ חַסְדַּ לְאֲבָרָהָם, אֲשֶׁר-גַּנְשְׁבָעָתַ לְאֲבוֹתֵינוּ מִימִי קָדָם. בָּרוּךְ אַדְנִי יוֹם יוֹם, יָעַמְסָלֵנוּ הַאֲלֵל יְשֻׁעָתָנוּ סָלָה. זַיְיַ צְבָאותַ עַפְנָנוּ, מְשַׁגְבַּדֵּנוּ, אֱלֹהִי יְעַלְבֵּ סָלָה. זַיְיַ צְבָאותַ, אֲשֶׁרְיִ אָדָם בְּטִיחָ בָּהּ. (זַיְיַ הַוְשִׁיעָה, הַמְּלֵךְ יְעַנְנוּ בַּיּוֹם-קָרְאָנוּ). עד כאן בְּלָחֵשׁ.

בָּרוּךְ אֱלֹהִינוּ, שְׁבָרָאָנוּ לְכָבּוֹד, וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתּוֹעִים, וְנַמֵּן לְנוּ תְּרוֹתַ אַמְתָּה, וְתִיְיַ עַוְלָם נַטְעַ בְּתוּכָנוּ, הַרְחָמָן יְפַתֵּח לְפָנֵינוּ לְתֹרְתָּהוּ וַיַּטְעַ אֲהָבָתוֹ וַיַּרְאָתוֹ בְּלִבְנָנוּ, וַיִּשְׁים בְּלִבְנָנוּ לְאַהֲבָה אֹתוֹ, וַיַּרְאָה אֹתוֹ, וַיַּעֲבֹדוּ וַיַּעֲשׂוּ רְצָוָנוּ בְּלִבְבָּ שָׁלָם, וַיַּגְנְפֵשׁ חֲפֹץ, לְמַעַן לֹא נִגְעַן לְרִיקָּ, וְלֹא גַּלְדַּ לְפֶהָלָה. וּבָן יְהִי רְצָוָן מַלְפְנִיכָּ זַיְיַ אֱלֹהִינוּ וְאֱלֹהִי אֲבוֹתֵינוּ, שַׁגְשָׁמָר חַקִּיךְ בְּעוּלָם הַזֶּה, וְנוֹזֶה וְגַנְחָה וְגַרְאָה וְגַרְישָׁ יְשֻׁועָתַ שְׁנִי הַמְּשִׁיחַ לְטוֹבָה וְלְכָרְכָּה, לְזָכוֹת וְלְמַעֲשִׂים טֹובִים וְלַחֲיִי הַעוֹלָם הַבָּא.

החzon אומר:

יְתַגְּדֵל וַיְתַקְּדֵשׁ שְׁמֵיהַ רְבָא (עוניים: אַמְןָ). בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרֻעִיתְיַה, וַיִּמְלִיךְ מַלְכָותְיַה בְּחַיְיכְוָן וּבְיוֹמִיכְוָן וּבְחַיִי דְכָל בֵּית יְשָׁרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזַמָּן קָרִיב, וְאִמְרָיו אַמְןָ (וגם הקחל אומר: אַמְןָ). יְהָא שְׁמֵיהַ רְבָא מְבָרָךְ, לְעוּלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתַבְּרֵךְ), וַיִּשְׁפְּבַח וַיִּתְפְּאַר וַיִּתְרֹומַם וַיִּתְנִשְׁאַ וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָּקְוִידְשָׁא בָּרֵיךְ הוּא (עוניים: אַמְןָ).

לעילא לעילא מן כל ברכותא, שירתא, תשבחתא ונחתמתא דאמירן בעלםא, ואמרו אמן (עוניים: אמן).
 תפתקבל צלותהון ובעוותהון דכל בית ישראל, קדם אבוהון דבשמיין,
 ואמרו אמן (עוניים: אמן). יהא שלמא רבא מן שםיא וחיים טובים
 (עלינו ו) על כל ישראל, ואמרו אמן (יעוניים: אמן). עשה שלום
 במרומיו, הוא ברוחמו, יעשה שלום (עלינו ו) על כל ישראל, אמן
 (עוניים: אמן).

בחנוכה מדליקין כאן את הנרות.

בט' באב אין אומרים:

ויתן לך האלים מTEL השמיים ומשמי הארץ, ורבי דעתו והירוש.
 יעבדוך עמיים וישפטך לך לאמים, הויה גביר לאחיך וישתחוו לך בני
 אמך, ארליך ארויר ומברכיך ברוך. ולאל שדי יברך אתה ונפרך וירבק,
 והיית למלך עמיים. ויתן לך את-ברכת אברחים לך ולזרעך אפק,
 לרשף את-ארץ מגרייך, אשר נתן אליהם לאברחים. הפלאך הגדל
 אתני מבל-רע יברך את-הנערים ויקרא בהם שמי, ושם אבותי אברחים
 ויצחק, ויזאו לרבי בקרוב הארץ. מאל אביך ויעוזך ואת שדי ויברכך,
 ברכת שמיים מעל, ברכת תהום רכצת תהנת, ברכת שדים ורחים. ברכת
 אביך גבריו על-ברכת הורי עד-תאות גבעת עולם, תהינן לראש יוסף
 ולקדקד נזיר אחיך. יי אליהיכם הרבה אחים, והנכם היום בכוכבי
 השמיים לרבי. יי אליה אבותיכם ישע עלייכם ככם אלף פעמים, ויברך
 אחים דבר לךם. ברוך אתה בעיר, וברוך אתה בשדה. ברוך
 אתה בבאך, וברוך אתה בצערכך. יתן יי את-אייך הקמים עליך
 נצפים לפניה, בךך אחיך יצאו אליך, ובשבעה דרכיהם ינוסו לפניה.
 יצו יי אתה את-הברכה באסמייך ובכל משלחך, ויברך הארץ
 אשר-יי אלהיך נתן לך. יפתח יי לך את-אוצרו הטוב את-הشمיים,

לחת מטר-ארץ בעתו ולברך את כל-מעשה יְהָה, והלויכת גוים רבים
ואתה לא תלונה. אשריך ישראאל מי כמוך עם נושא בַּיִ, מגן עזורה,
ואשר-חרב גאותך, ויכחשו איביך לך, ואתת על-במותיהם תדרך.
ופדוני יי' ישבון ובאו ציון ברנה, ושמחה עולם על-ראשם, שwon
ושמחה ישיגו, ונסו יגון ואנחתה. ואמר ביום הוהא, הגה אללהינו
זה קווינו לו ריוישייננו, זה יי' קווינו לו, נגילה ונשמחה בישועתו.
הגה אל ישועתי אבטח ולא אפחד, כי-עזי זמרת יה יי', ויה-יל
ליישעה. ישאכטס-מים בשונ, ממני הישועה. ואמרתם ביום
הוהא, הודה ליה קראו בשמו, הודיעו בעמים עליילמי, הזכירו כי
נשגב שמך. זמרו יי' כי גאות עשה, מודעת זהה בכל-הארץ. צהלי
ולני יושבת ציון, כי-גדול בקרבה קדוש ישראאל. ישראאל נושא בַּי
תשועת עולם, לא-תבשו ולא-תפלו ערד-עולם עד. כי כל-העמים
ילכו איש בשם אללהו, ואנחנו נלק בשם-יי אללהינו לעולם ועד. בית
יעקב, לכוי ונלכה באור יי. ויהי דוד לכל-דרבי משביל, ויהי עמו.
ואמרתם פה לך, ואתה שלום וביתך שלום וכל אשר לך שלום.
הנני שליח מלאכי, ופנעה-דרך לפני, ופתאם יבוא אל-היכלו האדון
אשר-אתם מבקשים, ומלאך הברית אשר-אתם חפצים הנה-בא,
אמר יי' אבות. הנה אנכי שליח לכם את אליה הנביא, לפנוי בוא יום
יי, הגדול והנורא. אחרי יי אל-היכם תלכו ואתנו תיראו, ואת-מצותינו
תשמרו ובקלו תשמע, ואותו מעבדו וכו' תדקoon. ואתם הבקאים
ביה אל-היכם, חיים כלכם היום. כי-בשמחה יצאו ובשלום תובלון,
הרים וגבעות יפצחו לפניכם רנה, וכל-עצי השדה ימחזרך.

שיר למלות, אשא עיני אל-הרים, מאין יבא עזורי. עזורי מעם
יי, עשה שמים וארץ. אל-יתן למות רגלה, אל-ינום שマーך. הנה
לא-ינום ולא יישן, שומר ישראאל. יי שマーך, יי אלך על-יד ימינה.

יומם הַשְׁמֵשׁ לְאִינֶפֶה, וַיַּרְחַם בְּלִילָה. יְיֻיִישָׁמְרָךְ מִפְלָרָע, יִשְׁמַר אֶת-גְּנֶפֶשׁךְ. יְיֻיִישָׁמְרָךְ-אֶתְכָּךְ וּבְכָאָךְ, מִעֲפָה וּעֲדָר-עוֹלָם.

יְיֻיִישָׁמְרָךְ עַמּוֹ יִתְּפַן, יְיֻיִישָׁמְרָךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם. תּוֹרַת יְיֻיִישָׁמְרָךְ תְּמִימָה מִשְׁבִּית נֶפֶשׁ, עַדְותָה יְיֻיִישָׁמְרָךְ נָאָמָנָה מִחְבִּימָת פְּתִיה. פְּקוּדִי יְיֻיִישָׁמְרָךְ יְשָׁרִים מִשְׁפָטִים לִבְבָךְ, מִצּוֹתָה יְיֻיִישָׁמְרָךְ מִבְּרָה מַאיָּתָה עַיִּינִים. יָרָאת יְיֻיִישָׁמְרָךְ עַזְמָתָה לְעַד, מִשְׁפָטִים יְיֻיִישָׁמְרָךְ אַמְתָה, אַזְקָדוֹ יִחְדֹּנוּ. הַנְּחַמְּדִים מִזְחָב וּמִפְזָזָרָב, וּמִתּוֹקִים מִדְבָּשׂ וּנוֹפָת צְרוֹפִים. גַּם-עַבְדָּךְ נִזְקָר בְּהָם, בְּשָׁמְרָם עַקְבָּרָב. שְׁגִיאוֹת מִיְּבִין, מְנִסְתָּרוֹת נִקְנִי. גַּם מִזְדִּים חַשְׁךְ עַבְדָּךְ, אֶל יִמְשָׁלוּבִּי אֶזְ אַיִּתָם, וּנְקִיתִי מִפְשָׁע רָב. יְהִיוּ לְרָצְוֹן אַמְרִיְּפִי וּהֲגִיוֹן לְבִי לְפָנֵיךְ, יְיֻיִישָׁמְרָךְ וּגְאָלִי. צְוָרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּגְאָלִי בְּעוֹלָם הַבָּא. וְאַנְיָ אָגִיד לְעַלְם, אַזְמָרָה לְאֱלֹהִי יִעָקָב. וּכְלַחֲרָגִי רְשָׁעִים אַגְּדָעָ, תְּרוּמָמָנָה קְרָנוֹת צְדִיקָ. טֹבָב-לִי כִּי-עֲנִיתִי, לְמַעַן אַלְמָד חָקִיקָה. טֹבָב-לִי תּוֹרָת-פִּיךְ, מַאֲלָפִי זָהָב וּכְסָף. בָּרוּךְ יְיֻיִישָׁמְרָךְ לְעוֹלָם, אַמְןָן וְאַמְנָן. בָּרוּךְ יְיֻיִישָׁמְרָךְ מַצְיוֹן שָׁכַן יִרְשָׁלָם, הַלְּלוּיָה.

הַלְּלוּיָה, הַלְּלוּאָל בְּקָדְשׁוֹ, הַלְּלוּהוּ בְּרָקִיעַ עָזָוּ. הַלְּלוּהוּ בְּגִבּוֹרָתָיו, הַלְּלוּהוּ כָּרֶב גָּדוֹלָה. הַלְּלוּהוּ בְּתַקְעָ שׁוֹפֵר, הַלְּלוּהוּ בְּגַבְלָ וּכְנָור. הַלְּלוּהוּ בְּתַף וּמְחוֹלָה, הַלְּלוּהוּ בְּמַגִּים וּמַעְבָּד. הַלְּלוּהוּ בְּצַלְצָלִי-שְׁמָעָ, הַלְּלוּהוּ בְּצַלְצָלִי תְּרוּעָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תַּהְלִיל יְהָה, הַלְּלוּיָה. כָּל הַנְּשָׁמָה תַּהְלִיל יְהָה, הַלְּלוּיָה.

אמֶר רַבִּי אֶלְעָזָר אָמֶר רַבִּי חַנִּינָא: תַּלְמִידִי חֲכָמִים מִרְבִּים שָׁלוֹם בְּעוֹלָם, שָׁגָא אמר: וּכְלַבְנִינָה לְמַנוּדִי יְיֻיִישָׁמְרָךְ וּרְבַּ שָׁלוֹם בְּנִינָה. אֶל תַּקְרִי בְּנִינָה אֶלְאָ בְּנִינָה. יְהִי-שָׁלוֹם בְּחִילָה, שָׁלוֹם בְּאַרְמָנוֹתָה. לְמַעַן אָחִי וּרְעֵי אַדְבָּרָה-נָא שָׁלוֹם בְּהָ. לְמַעַן בִּית-יְיֻיִישָׁמְרָךְ אַלְהִינָה, אַבְקָשָׁה טָוב לְהָ. וַיַּרְאָה בְּנִים לְבְנִינָה, שָׁלוֹם עַל יִשְׂרָאֵל. (שָׁלוֹם רָב לְאַהֲבָה תּוֹרָתָךְ, וְאַיִן לְמוֹ מִכְשָׁול). יְיֻיִישָׁמְרָךְ עַמּוֹ יִתְּפַן, יְיֻיִישָׁמְרָךְ אֶת-עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם).

קדיש דרבנן:

יחגָּדֵל וַיַּתְקִדְשֶׁ שְׁמֵיהַ רְبָא (עוניים: אמן). בְּעַלְמָא דַי בָּרָא כְּרוּעֹתֶיהָ, וַיַּמְלִיךְ מֶלֶכֶתֶיהָ בְּחַיְיכָוּן וּבְיוֹמֵיכָוּן וּבְחַיִּי רְכָל בֵּית יְשָׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (וגם הקהיל אומר: אמן). יהא שְׁמֵיהַ רְבָא מְבָרָךְ, לְעַלְםָ וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יְחִיבָּךְ, וַיַּשְׁפַּבֵּחַ וַיַּתְפָּאֵר וַיַּתְרֹומֵם וַיַּתְנַשֵּׁא וַיַּתְعַלֵּה וַיַּתְהַפֵּר וַיַּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עוניים: אמן). לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא,

תְּשִׁבְתָּחָטָא וְנִחְמַטָּא דָאַמְּרָא בְּעַלְמָא, וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (עוניים: אמן).

על יְשָׂרָאֵל וְעַל רְבָנָנוּ, וְעַל תַּלְמִידֵיהָוּן וְעַל (כָּל) תַּלְמִידֵי תַּלְמִידֵיהָוּן (די'תביין) דְּעַסְקִין בְּאוֹרִיתָא (קדשָׁתָא) דַי בְּאַתְּרָא הַדָּן וְדַי בְּכָל אָמֵר וְאָמַר, יהא (לְנָא) וְלְהָזָן וְלְכֹונָן שְׁלָמָא וְחַנָּא וְחַסְדָּא וְרַחֲמָן (ותמי' אַרְבִּיכִי) וּמְזוֹנִי רְוִיחָן מִן גָּדוֹם מְרִיהַ שְׁמִיא וְאַרְצָא וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (עוניים: אמן).

יהא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וְתִיְם טוֹבִים (עלינו ועל כל יְשָׂרָאֵל, וַיֹּאמְרוּ אָמֵן (עוניים: אמן). עֹזֶה שְׁלוֹם בְּמִרְומִים, הוּא בְּרַחֲמִים, יָעַשֶּׂה שְׁלוֹם (עלינו ועל כל יְשָׂרָאֵל, אָמֵן (עוניים: אמן).

עַלְינוּ לְשִׁבְתָּחָטָא לְאַדְוֹן הַכָּל, לְתַת גְּרַלָּה לְיוֹצֵר בְּרָאָשִׁית, שְׁלָא עָשָׂנוּ בְּגֹויֵי הָאָרֶץ, וְלֹא שְׁמַנוּ בְּמִשְׁפָחוֹת הָאָרֶץ. שְׁלָא שֵׁם חַלְקָנוּ בָּהֶם, וְגַרְבְּלָנוּ בְּכָל הַמּוֹנִים. שְׁהָם מִשְׁתְּחַווִּים לְהַכְּלָל וּרְיִק וּמַתְפְּלִילִים לְאַל לא יוֹשִׁיעַ. וְאָנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתְּחַווִּים לְפָנֵי מֶלֶךְ מֶלֶכי הַמֶּלֶכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא. (שהוא) נוֹטָה שְׁמִים וַיּוֹסֵד אָרֶץ, וּכְסָא כְּבוֹדוֹ בְּשָׁמִים מִפְּעָל, וּשְׁכִינַת עֹז בְּגַבְהִי מְרוֹמִים. הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד מִלְבָדוֹ, אָמָת מֶלֶכֶנוּ וְאֵין זוֹלתוֹ, כְּתֻובָה בְּתוֹרַתְךָ. וַיַּדְעַת הַיּוֹם וְהַשְּׁבָתָ אל לְכָבֵךְ, כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים, בְּשָׁמִים מִפְּעָל וְעַל הָאָרֶץ מִפְּתָחָת, אֵין עוֹד.

על גַּן נְקֻווָּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְרֹאות מִהְרָה בְּתַפְאָרָת עַזָּךְ, לְהַעֲבִיר גְּלוּלִים מִן הָאָרֶץ, וְהַאֲלִילִים בְּרוֹת יְכָרְתֵּין, לַתְּקֹן עַולְםָ בְּמִלְכּוֹת שְׁדֵי, וְכָל בְּנֵי בָּשָׂר יָקְרָאוּ בְּשָׁמָה, לְהַפְנּוֹת אֶלְيָה כָּל רְשָׁעֵי אָרֶץ.

יכירנו וידעו כל יושבי תבל, כי לך תכרע כל ברך, תשבע כל לשון. לפניך ייְ אֱלֹהֵינוּ יִכְרָעַ וַיִּפְלוּ וְלֹכֶד שָׁמֶךָ יִקְרַבְנָנוּ, וַיִּקְבְּלוּ בָּלָם עַל מֶלֶכְתָּךְ, וַתִּמְלֹךְ עֲלֵיכֶם מְהֻרָה לְעוֹלָם וְעַד. כי הַמֶּלֶכְתָּךְ שָׁלָךְ הִיא, וַלְעַולְמִי עד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד. כתוב בתורהך: ייְ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וְעַד. וכותוב: שָׁמָעַ יִשְׂרָאֵל ייְ אֱלֹהֵינוּ ייְ אֶחָד.

קדיש יתומ:

יחגָּדֵל וַיַּתְּקַדֵּשׁ שָׁמְיָה רֶבֶּא (עונים: אָמַן). בעלמא די בָּרָא כְּרוּתִיה, וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְתִּיה בְּחַיְיכָן וּבְיוּמִיכָן וּבְתִּימָן דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא וּבְזָמָן קָרִיב, ואמרו אָמַן (וגם הקהל אומר: אָמַן). יהא שָׁמְיָה רֶבֶּא מִבְּרָךְ, לעלם ולעליyi עַל מִיא יִתְבָּרֵךְ, וַיִּשְׂתַּבְחֵךְ וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרֹומֵם וַיִּתְגַּנְשֵׁא וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שָׁמְיָה דַקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אָמַן). לעילא לעילא מן כל בְּרִכְתָּא, שִׁירְתָּא, שָׁמְיָה וְנַחֲמָתָא דְאַמִּין בעלמא, ואמרו אָמַן (עונים: אָמַן). יהא שָׁלָם אֶרְבָּא תְּשִׁבְחָתָא וְנַחֲמָתָא דְאַמִּין בעלמא, ואמרו אָמַן (עונים: אָמַן). יהא שָׁלָם אֶרְבָּא מִשְׁמָרָה וְחַיִים טוֹבִים (עלינו ו) על כל יִשְׂרָאֵל, ואמרו אָמַן (עונים: אָמַן). עַשְׂה שְׁלָום בְּמִרְמִיו, הוּא בְּרַחֲמִיו, יִעַשְׂה שְׁלָום (עלינו ו) על כל יִשְׂרָאֵל, אָמַן (עונים: אָמַן).

ה חזון אומר: בָּרוּךְ אַתָּה ייְ הַמֶּבְרָךְ.
הקהל אומר ואחריו החזון: בָּרוּךְ ייְ הַמֶּבְרָךְ לְעוֹלָם וְעַד.

הבדלה על הocus

יש אומרים :

זכור לטוב, שבוע טוב, בסיכון טוב.

אליהו הנביא, אליהו הנביא, אלהו הנביא, במחנה יבא אליונו עם משיח בן־צדוק.

איש אשר קנא לשם קאל, איש בשר שלום על יד יקוחיאל, איש גש ויכפר על בני ישראל.

איש דורות שניים עשר ראו עיניו, איש הנקרה בעל שער בסמנייו, איש ואзор עוזר אלהו. וכרי עוזר אзор במתנייו.

איש תשייב על שמו נקרה, מצלייתנו על ידו בתורה, פשמיענו מפיו בשורה טובה במחנה, תוכיאנו מאפלה לאורה. אלהו. וכרי

אשרי מי שראתה פניו בחלום, אשרי מי שנתן לו שלום, והחזר לו שלום, כי יברך את עמו בשלום.

פקתוב : הנה אנכי שליח לכם את אלהו הנביא, לפניהם בוא יום יי, הגדול והנורא. ושהשיב לבְּאבות על־בְּגיים ולבְּבָניהם על־אבותם.

לי יהודים היהת אורחה ושםחה ושבוען ויקר, (בן תהיה לנו). בשמה נזענו בביית (בבית הכנסת) זהה, ובכל מקום שנאה שם. יהי אדריך בעזירנו, סימן טוב בביטנו, מזל טוב בגורלנו. יברכנו יוצרנו יוצר כל, בפריה ורביה, בעושר, (בבריאות), בנצחים וברוב כל. בכל ישמחנו אדרון מעזונו, ובטובנו הגדול ידריכנו.

כוס־ישועות אשא, ובשם יי אקרא. אנחנו יי הושיעת נא, אנחנו יי האליהה נא. אנחנו יי, עיננו ביום־קראנו. הוא ישלח (לנו) ברכה, רוחה, והצלחה בכל מעשה יידינו, ונאמר אמן.

סְבִּרִי מְרַנֵּן : (הקהל עונה: **לְמִימִים**).

בָּרוֹךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּא פְּרִי הַגֶּפֶن (נ"א: הַגֶּפֶן).

בָּרוֹךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּא מִינִי (**עֲשֵׂבִי** או **עַזִּי**)
בְּשָׁמִים.

בָּרוֹךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּא מָאוֹרֵי הָאָשׁ.

**בָּרוֹךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְּבָדֵיל בֵּין קָדְשׁוֹ לְחַזְלָה, בֵּין
אוֹר לְחֹשֶׁךְ, בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעָמִים, בֵּין יוֹם הַשְׁבִּיעִי לְשָׁשָׁת יְמֵי הַפְּעֻשָׁה.**
בָּרוֹךְ אֱתָה יְיָ, הַמְּבָדֵיל בֵּין קָדְשׁוֹ לְחַזְלָה.

יש מוסיפים:

ונַח מֵצָא חָן בְּעִינֵי יְיָ, כֵן נַמֵּצָא חָן וְשָׁכַל-טוֹב, בְּעִינֵי אֱלֹהִים וְאָדָם. וַיַּרְא
צִקְקָק בָּאָרֶץ הַהִיא וַיַּמְצָא בְּשָׁנָה הַהִיא מִאָה שָׁעָרִים, וַיָּבֹרֶךְ הָיָה יְיָ. אֲלֵיכֶם וּכְךָ.

הַלְל

בראש חודש (פרט לראש חודש טבת) אומרים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְמִצּוֹתָיו, וְצִנָּנוּ לְקֹדֶשׁ אֶת הַהֲלָל.

בחנוכה ובחוה"מ של סוכות אומרים :

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קָדְשָׂנוּ בְמִצּוֹתָיו, וְצִנָּנוּ לְגִמּוֹר אֶת הַהֲלָל.

הַלְלוִיה, הַלְלוּ עֲבָדִי יְיָ, הַלְלוּ אֶת־שְׁם יְיָ. יְהִי שְׁם יְיָ מִבְּרוֹךְ, מְעַטָּה וְעַד־עוֹלָם. מִמְזֹרֶח־שְׁמַשׁ עַד־מְבוֹאוֹ, מִהְלָל שְׁם יְיָ. רַם עַל־כָּל־גּוֹים יְיָ, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבֻודוֹ. מֵפַיִּי אֱלֹהֵינוּ, הַמָּגָבִיהִי לְשָׁבֶת. הַמְּשִׁפְּלֵילִי לְרֹאֹות, בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ. מִקְיָמִי מַעֲפָר דָּל, מַאֲשָׁפֶת יָרִים אַבְיוֹן. לְהֹשִׁיבִי עַם־נְדִיבִים, עַם נְדִיבִי עַמּוֹ. מְשִׁיבִי עֲקָרֶת הַבִּית, אַסְטָהָבָנִים שְׁמָחָה, הַלְלוִיה.

בְּצִאת יִשְׂרָאֵל מִמּצְרַיִם, בֵּית יַעֲקֹב מִעֵם לֵעֵז. הִיְתָה יְהוָה לְקָדְשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל מִמְשָׁלָוֹתָיו. הִים רָאָה וַיַּסֶּה, הַיְרָדוֹ יִפְבַּשׁ לְאַחֲרָוֹ. הַקָּרִים רַקְדוֹ כְּאַיִלִים, גְּבֻעוֹת כְּבָנִים־צָאן. מֵה־לֹךְ הִים כִּי תְנוּס, הַיְרָדוֹ תָּפַב לְאַחֲרָוֹ. הַהֲרִים תַּרְקְדוֹ כְּאַיִלִים, גְּבֻעוֹת כְּבָנִים־צָאן. מַלְפִּנִּי אֲדוֹן חַוְּלִי אָרֶץ, מַלְפִּנִּי אֱלֹהָה יַעֲקֹב. הַהֲפִכִּי הַצּוֹר אֲגִמְ-מִים, חַלְמִישׁ לְמַעַינְ-מִים.

בחנוכה ובחוה"מ של סוכות מוסיפים :

לֹא לְנוּ יְיָ לֹא לְנוּ כִּי־לְשָׁמֶךָ תַּן כְּבֹוד, עַל־חָסְדָךְ עַל־אַמְתָּךְ. לְמֹה יֹאמְרוּ הָגּוֹים, אֵיה־נָא אֱלֹהֵיכֶם. וַיְאִלְהֵינוּ בְשָׁמָים, כֹּל אֲשֶׁר־חָפֵץ עֲשָׂה. עַצְבֵיכֶם כְּסֶף וּזְהָבֵב, מַעֲשָׂה יְדֵי אָדָם. פֶּה־לָכֶם וְלֹא יְדַבֵּרְנוּ, עַינֵיכֶם לָכֶם וְלֹא יְרַאָנוּ. אַזְנֵיכֶם לָכֶם

ולא יישמעו, אף להם ולא יריחו. ידיהם ולא ימשו רגליהם ולא יחלכו, לא יְהִגְרו בגרותם. כמויהם יהיה עשיהם, כל אשר-בטעם בם. ישראל בטח ביי, עזרים ומגנים הוא. בית אהרון בטחו ביי, עזרים ומגנים הוא. יראי יי בטחו ביי, עזרים ומגנים הוא.

יי זכרנו יברך, יברך את-בית ישראל, יברך את-בית אהרון. יברך יראוי יי, הקטנים עצ-הגדלים. יסף יי עליכם, עליכם ועל-בנייכם. ברוכים אתם ליי, עשרה שמות וארץ. השמות שמים ליי, והארץ גמן לבני-אכם. לא המתים יהלwidיה, ולא כל-ירדי דומה. ואנחנו נברך יה מעטה ועד-עולם, הלוידיה.

בחנוכה ובחווה"מ של סוכות מוסיפים:

את-בתי כי-ישמע יי, את-קולי פתןוני. כי-הטה אוננו לוי, ובשמי אקרה. אפפני חכלי-מות, ומצרי שאול מצאני, צרה ויגון אמרץ. ובשם יי אקרה, אנה יי מלטה נפשי. חנון יי וצדיק, ואלהינו מرحם. שמר פתאים יי, דלתاي ולי יהושיע. שובי נפשי למנוחיכי, כי-יי גמל עליכי. כי חלצת נפשי ממות, את-עיני מן-דמעה, את-רגלי מדח. אתה לך לפנוי יי, בארכות החיים. האמנתי כי אדבר, אני עניתி מأد. אני אפרתי בתפוז, כל-האדים פזב.

מה-אшиб ליי, כל-תגמולוהי על. כוס-ישועות אשא, ובשם יי אקרה. נdryי ליי אשלם, נגדה-נא לכל-עמון. יקר בעיני יי, חמוטה לחסידיו. אנה יי כי-אני עבדך, אני-עבדך בז-אמתך, פתחת למוסרי. לך-זבח זבח תודה, ובשם יי אקרה. נdryי ליי אשלם, נגדה-נא לכל-עמון. בחרוזות בית יי בתוככי ירושלם, הלוידיה.

הלו את-יי כל-גויים, שבוחהו כל-האימים. כי גבר עליינו מסדו, ואמת-יי לעולם, הלוידיה.

הָוֹדֵךְ לִיִּי כַּיְ-טוֹב,
יָמְרוּ-נָא יִשְׁרָאֵל,
יָמְרוּ-נָא בִּית-אֲחָרֶן,
יָמְרוּ-נָא יַרְאֵי יְיָ,

כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.
כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ.

מִן-הַמִּצְרָיִם קָרָאתִי יְהָה, עַנְנִי בַּמְּרַחֶב יְהָה. יְיָ לֵי לֹא אִירָא, מַה-יִעָשֶׂה
לִי אָדָם. יְיָ לֵי בְּעָזָרִי, וְאַנְיָ אָרָא בְּשָׁנָאִי. טֻוב לְחִסּוֹת בְּיִי, מִבְּטָח
בְּאָדָם. טֻוב לְחִסּוֹת בְּיִי, מִבְּטָח בְּנָדִיבִים. כָּל-גּוֹיִם סְבָבָנוּ, בְּשָׁם יְיָ
כִּי אָמִילִם. סְבָבָנוּ גַּמְ-סְבָבָנוּ, בְּשָׁם יְיָ כִּי אָמִילִם. סְבָבָנוּ כְּדָבָרים
הָעַכְוּ בְּאַשׁ קֹצִים, בְּשָׁם יְיָ כִּי אָמִילִם. דָחָה דְחִיתָנִי לְגַפֵּל, וַיְיָ עַזְרָנִי.
עָזִי וּזְמָרָת יְהָה, וַיְהִי לִי לִישּׁוּעָה. קֹול רָנָה וַיְשֻׁועָה בְּאַחֲלִי צְדִיקִים,
יָמִין יְיָ עָשָׂה חִיל. יָמִין יְיָ רֹומֶמה, יָמִין יְיָ עָשָׂה חִיל. לְאָדָמות
כִּי-אֲחִיכָה, וְאַסְפָּר מַעֲשֵׂי יְהָה. יָסֶר יִסְרָאֵלִי, וְלִפְנֵות לֹא נִתְנָנִי. פְּתַח-וּדָלִי
שְׁעָרִי-צְדָקָה, אַבְאָדָבָם אָוְדָה יְהָה. זֶה-הַשְׁעָר לִיִּי, צְדִיקִים יָבָאוּ בָוּ.

אָוְדָךְ כִּי עֲנִינָנִי, וַתְּהִידְלֵי לִישּׁוּעָה. (אוֹדָךְ).
אָבָן מַאֲסָו הַבּוֹנִים, קִימָתָה לְרֹאשׁ פָּנָה. (אָבָן).
מַאת יְיָ קִימָתָה זוֹאת, הִיא נְפָלָת בְּעִינֵינוּ. (מַאת).
זֶה-הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ, נְגִילָה וּנְשִׁמְחָה בָוּ. (זה).

אָנָא יְיָ הַוְשִׁיעָה נָא. (אנָא).

אָנָא יְיָ הַצְלִיחָה נָא. (אנָא).

בְּרוֹךְ כָּבָא בְּשָׁם יְיָ, בְּרַכְנוּכָם מִבֵּית יְיָ. (ברוך).
אֶל יְיָ וַיָּאֶר לְנָגָן, אָסְרוּ-תָג בְּעַבְתִּים, עַד-קְרָנוֹת הַמְּזֻבָּח. (אל).
אֶלְיָ אַתָּה וְאָוְדָךְ, אֶלְלָי אָרוּמָךְ. (אלְיָ).
הָוֹדֵךְ לִיִּי כַּיְ-טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חָסְדוֹ. (הָוֹדוֹ).

יְהִילוֹךְ יְיָ כֵּל מַעֲשֵׂיךְ, וְתִסְדִּיק יְבָרְכוּ אֶת שְׁמֵךְ, כִּי לְךָ טוֹב לְהֽוֹדוֹת
וְלִשְׁמֵךְ נָעִים לוֹפֶר, כִּי מַעוֹלָם וְעַד עֹלָם אַתָּה אל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ,
מֶלֶךְ מְהֻלָּל בְּתִשְׁבָחוֹת (נ"א: בְּתִשְׁבָחוֹת), אָמֵן.

ועוברים לעמ' 40 ביום החול ולעמ' 139 בשבת.

סדר ראש חודש

מוזמוץ לראש חודש

למנצ'ח על-הגთית, מזמור לדוד. יי אַדְנִינוּ מֵהֶאָדִיר שְׁמֵך בְּכָל-
הארץ, אשר פנה הוך על-הشمמים. מפני עולמים וינקים יסדק
עד, למען צוריך, להשבית אויב ומתקנם. כי-אראה שםיך מעשה
אצבעתיך, ירח וכוכבים אשר כונתה. מה-אנוש כי-תזכרנו, וכן-אדם
בי-תקדנו. ותחסרוו מעט מآلיהם, וכבוד והדר תעטרו. פמשילו
במעשי ידיך, כל שפה תחת-רגלו. צנה ואלפים כלם, וגם בהמות
שדי. צפור שםים ודגי הים, עבר ארחות ימים. יי אַדְנִינוּ מֵהֶאָדִיר
שםך בכל-הארץ.

סדר קראת התורה:

ראשון וידבר יהוה אל-משה לאמר: צו את-בני ישראל ואמרת אליהם,
את-קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשمرו לקרב לי במוועדו:
ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליהוה, כבשים בני-שנה
תמים שניים ליום עלה תמיד: שני ואמרת להם זה האשה אשר
פקריבו ליהוה, כבשים בני-שנה תמים שניים ליום עלה תמיד:
את-הכבש אחד תעשה בבקר, ואת הכבש השני תעשה בין העربים:
ועשרית האיפה סלת למנחה, בלולה בשמן כתית רביעת ההין:
שלישי עלת תמיד, העשיה בקר סיני לריח ניחח אשא ליהוה: ונספו
רביעת ההין לכבש אחד, בקדש השך גסך שבר ליהוה: ואת הכבש
השני תעשה בין העARBים, מנחת הבקר וכנסכו תעשה אשא ריח
ניחח ליהוה:
וביום השבת שני-כבשים בני-שנה תמים, ושני עשרנים סלת למנחה

בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן וּגְסָפוֹ: עַלְתַ שְׁבַת בְּשִׁבְתוֹ, עַל-עַלְתַ הַתְּמִיד וּגְסָפהּ: רַבִּיעִי וּבְרַאֲשִׁי חֲדֵשִׁיכֶם פָּקָרִיבָו עַלְה לִיהְוָה, פָּרִים בְּגִינְזָבָר שְׁנִים וְאַיִל אַחֲר בְּכָשִׁים בְּגִינְזָנָה שְׁבָעָה תְּמִימָם: וּשְׁלָשָה עַשְׂרָנִים סְלָת מְנֻחָה בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן לְפָר הַאָחָד, וּשְׁנִי עַשְׂרָנִים סְלָת מְנֻחָה בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן לְכָבֵש הַאָחָד: וּעַשְׁרַׁן עַשְׂרָנִים סְלָת מְנֻחָה בְּלֹלוֹה בְּשֶׁמֶן לְכָבֵש הַאָחָד, עַלְה רִיחַ נִיחַח אֲשָה לִיהְוָה: וּגְסָפִים חָצֵי הַהִין יְהִיה לְפָר וּשְׁלִישִׁית הַהִין לְאַיִל וּרְבִיעִית הַהִין לְכָבֵש זִין, זוֹת עַלְתַ חֲדֵש בְּחִדְשׁוֹ לְחֲדֵשי הַשָּׁנָה: וּשְׁעִיר עַזִים אַחֲר לְחַטָאת לִיהְוָה, עַל-עַלְתַ הַתְּמִיד יִעָשָה וּגְסָפוֹ:

מוסך לראש חודש

החzon אומר:

יְתַגֵּדֶל וַיִּתְקָדֶשׁ שְׁמֵיה רְبָא (עוניים: אמן). **בְּעַלְמָא דִי בָּרָא כְּרוּוֹתִיה,** **וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוֹתִיה בְּחִיכְוֹן וּבְיוּמְכְוֹן וּבְחִי דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא** **וּבְזָמָן קָרִיב,** **וְאָמָרוּ אָמָן** (וגם הקhal אומר: אמן). **יְהָא שְׁמֵיה רְבָא מְבָרָךְ,** **לְעַלְם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יְתָבֵרָךְ,** **וַיִּשְׁפַּבַּח וַיִּתְפַּאֲר וַיִּתְרוֹמֶט וַיִּתְנַשֶּׁא** **וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא** (עוניים: אמן). **לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כֵּל בְּרַכְתָּא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחוֹתָא וּנְחַמְּתָא דְּאַמְּרָן** **בְּעַלְמָא, וְאָמָרוּ אָמָן** (עוניים: אמן).

בחוריה החzon אומר בלחש: **אָדָנִי שְׁפָתִי תִּפְתַּח, וַיְפִי גָּגִיד תְּהַלְתָּח.**

בָּרוּךְ אֱתָה יְהָיָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אָבָרָהָם, אֱלֹהֵי יַצְחָק, **וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.** **הָאֵל הַגָּדוֹל הַגּוֹבֵר וְהַנּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים** **טוֹבִים וּקּוֹנֶה אֵת הַפֵּל וּזְוֹכֵר חֲסִידִי אֲבוֹת, וּמַבְיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיכֶם** **לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה.** **מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵם וּמַגָּן.**
בָּרוּךְ אֱתָה יְהָיָה, מַגָּן אָבָרָהָם.

אֱתָה גּוֹבֵר לְעוֹלָם אָדָנִי, מְחִיה מַתִּים אֱתָה רַב לְהֽוֹשִׁיעַ.
בקץ: מַוְרִיד הַטְּלָה

בחורוף: **מְשִׁיב הָרוּת וּמַוְרִיד הַגָּשֶׁם**

מִכְלָכֵל חַיִים בְּחִסְדֶּךָ, מְחִיה מַתִּים בְּרַחְמִים רַבִּים, סּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וּרְוֹפֵא **חֲולִים, מַתִּיר אַסּוּרִים, וּמַקִּים אַמְנוֹתָו לִישְׁגִּי עַפְרָה, מַיְכָמֵךְ בַּעַל** **אֲבוֹרוֹת וּמַיְדוֹמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמְּיתָה וּמְתִיחָה (וּמַצְמִיחָה לְנוּ) יְשֻׁועָה.** **וּנְאָמָן אֱתָה לְהַחִיּוֹת מַתִּים.** **בָּרוּךְ אֱתָה יְהָיָה, מְחִיה הַמַּתִּים.**

החzon והקהל אומרים בחזורה:

כתר יתנו לך המוגן מעלה עם קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלשו, כמו
שנאמר על יד נבייך: וקרא זה אלזה ואמר, קדוש קדוש יי' צבאות,
מלא כל הארץ כבודו. לעמכם ברוך יאמרו: ברוך כבוד-יי' ממקומו. ובברית
קדשך כתוב לאמר: מלך יי' לעוזם, אלהיך ציון לדור ודור, הילאה.

לדור ודור נמלך לך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושבחך אלהינו,
מפניו לא ימוש לעוזם עוד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה יי', האל הקדוש.

ראשי חידושים לעמך נתף, זמן פפרא לכל תולדותם. בהיותם
מקריבים לפניך זבחיך רצון, שעיריך חטא לכפר בעדם, זכרון לכלם
יהיו, תשועת נפשם מיד שונא. מזבח חידש בציון תפין, וועלות ראש
חידש נעלה עליו, וشعיריך עזים נעשה ברצון, ובעבודת בית המקדש
נשמח כלנו, ושערי דוד (עבדך) הנשמעים בעירך, האמורים לפנוי
מזבחך, אהבת עולם פביא להם, וברית אבות לבנים תזchor. אז
ישישו עמך ועדתך, בעשותם קרבנים על גבי מזבחך.

ובכן יהיו רצון מלפניך יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שפעלנו לארכינו,
וחתטוינו בגבולנו. שם נעשה לפניך את קרבנות חותתינו, תמידין
בסדרן ומוספין להלכתן, ומוסף يومראש החידש זהה נעשה ונקריב
לפניך באהבה פמצות רצונך, כמו שפהבית עליינו בתורתך, על ידי
משה עבדך מפי כבודך כאמור:

ובראשי חידשים פקריבו עליה ליי, פריים בני-ברק שניים ואיל
אחד, כבשים בני-שנה שבעה תמים. ומנוחתם ונסיגיהם במדבר,
שלשה עשרוניים לפרט, ושני עשרוניים לאיל, ועשרון לכבש, וein
בנספו, ושעיר לכפר, ושני תמידין להלכתן.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, חֶדֶשׁ עָלֵינוּ אֶת הַחֶדֶשׁ הַזֶּה לְטוֹבָה וְלִבְרָכה, לְשָׁׁׁוֹן וְלִשְׁמָךְהָה, לִישְׁוֹעָה וְלִנְחָמָה, לִפְרָגָסָה וְלִכְלָלָה, לְסָלִיחָת חָטָא וְלִמְחִילָת עָזָן, לְגִמְילּוֹת חָסָד וְלִתְלָמוֹד תּוֹרָה, כי בְּיִשְׂרָאֵל עַמָּךְ בְּחִרְתָּה מִכָּל הָאָמוֹת, וְחַקִּי רְאֵשִׁי חֶדֶשים לָהֶם קָבֻעָת. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, מַקְדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְרְאֵשִׁי חֶדֶשים.

רְצָחָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ, בְּעַמָּךְ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלָּתָם שָׁעָה, וְקָשַׁב הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵי בִּיתְךָ, וְאֵשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְפִלָּתָם מִהָּרָה בְּאַהֲרָה תִּקְבֵּל בְּרָצָן, וְתַהְיָי לְרָצָן תִּמְיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. וְתַחֲזִיןָה עִינֵּינוּ בְּשׂוּבָךְ לְצִיּוֹן וְלִירוֹשָׁלַיִם עִירָךְ בְּרָחְמָיִם כְּמַאֲזָן. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, הַמַּחְזִיר בְּרָחְמָיו שָׁכִינָתוּ לְצִיּוֹן.

בחזרה כשחAZון אומר "מודים" צרכינו כל הציבור לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מודים פּוֹרָעִים וּמִשְׁתְּחוּרִים אֲנָחָנוּ? פְּנֵיךְ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל בָּשָׁר, יוֹצְרָנוּ יוֹצֵר בְּרָאֵשָׁית. בְּרָכוֹת וְהַזָּדוֹת לְשָׁמֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, עַל שְׁחַחִיתָנוּ וְקִימְפָנָנוּ. בָּן תְּחִינָנוּ וְתַחֲגִינוּ וְתַאֲסִוף גְּלִיּוֹתָנוּ מְאַרְבֵּעָ בְּנֹפּוֹת הָאָרֶץ, וּנְשׁׁוּב לְשָׁמֹור חַקְיָקָח וְלַעֲשׂוֹת רְצׁוֹנָךְ בְּאֶמֶת וּבְלִבְבָךְ שְׁלָמָם, עַל שָׁאָנוּ מְודִים לך. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי הַהוּאָות.

מודים אֲנָחָנוּ לך, שאפתה הֽוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, על חִינָנוּ הַמְּסֻרוּרִים בְּיַדךְ וּעַל נִשְׁמֹותֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לך, וּעַל נִסְיךְ שְׁבָכְלִי יּוֹם וְיּוֹם עַמְנוּ וּעַל גְּפַלְאוֹתְיךָ וְטוֹבָותְיךָ שְׁבָכְלִי עַת, עַרְבָּךְ וּבָקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כי לא כָּלוּ רְחַמִּיךָ, הַמְּרַחְםָם כי לא תְּמוּ חַסְדָּיךָ וּמַעֲולָם קָרְינוּ לך. לא הַכְּלָמָתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עַזְבָּתָנוּ וְלֹא הַסְּתָרָתָ פְּנֵיךְ מִמְנוּ.

בחנוכה אומרים:

על הנסائم ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות ועל הפרקון ועל הפרות שעשית עפננו ועם אבותינו בימים הקדומים בזמנם פנה. בימי מפתחה בָּן יוחנן בָּן גִּדּוֹל משונאי וקניון,

כשעמדו עליהם מלכות יון הריםה לשכמת מתורתק, ולהעבירם מחקי רצונך, ואפתה ברוחםיך הריםים עמדך להם בעת ארטם, רבת את ריבם, וגנת את דינם, נקנפ את נקמתם, מסרת גבורים ביד שלשים, ורבים ביד ממעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשותם ביד צדיקים, נודים ביד עזקיה תורתק. ולך עשית שם גדול וקדוש בעולם, ולעומך ישראאל עשית תשואה גדולה. ואחר כה באו בנים לך דבריך בימך, ופנו את היכלה, וטהרו את מקדשך, והוציאו גרות במחירות קדשך, וקבעו שמונה ימים במלל ובחדאה. וכשם שעשית עמהם נס, כן עשה עמו יי אלהינו פלא וננסים בעת זאת, ונודה לשマー הגדל סלה.

על כלם יתברך ויתרומם שמק מלכנו תמיד, כל החיים יודוק סלה,
ויהללו לשמק הטוב באמת.
ברוך אתה יי, הטוב שמק ולך נאה להודות.

אם אין כהן, החזן אומר בחזרה:

אלהינו ואלהי אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הפטובה על ידי
משה עבדך, האמורה מפי אהרן ובניו בהנים עם קדושיך, כאמור: יברך יי
וישמך. (הקהל עונה: בן יהי רצון) יאר יי פניו אליך ויחג. (הקהל עונה: בן
יהי רצון) ישא יי פניו אליך ותשם לך שלום. (הקהל עונה: בן יהי רצון).

שים שלום, טובה וברכה, (חימ), חן וחסד ורחמים, עליינו ועל כל
ישראל עומך. ברכנו אבינו, כלנו כאחד באור פניו, כי באור פניו
נתת לנו, יי אלהינו, תורה חיים, אהבה וחסד, צדקה, ברכה, יושעה
ורחמים וחיים ושלום, טוב יקיה בעיניך (לברכנו ולאברך את כל
עומך ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלומך.
ברוך אתה יי, הברך את עמו ישראל בשלום, (אמן).

בחזרה החזן אומר בלחש:

יהיו לרצון אמריך ויהיו לך לפניו, יי צורי וגואלי.

ויש נהוגין לומר:

אלֹהִי, נָצֹר לְשׂוֹנֵי מֶרֶעַ, וְשַׁפְתֵּי מִדְבָּר מִרְמָה, וְלִמְקָלְלֵי נְפָשִׁי תְּדוּם וְלִמְצֹותֵיךְ תְּרַדֵּף נְפָשִׁי,
וְנְפָשִׁי בַּעֲפָר לְפָל פְּהִיה. יְהִי רְצֽוֹן מֶלֶפְנֵיךְ יְהִי אֱלֹהִי, שֶׁכֹּל הַקְּמִים עַלְיָה לְנַעֲחָה, פָּפֶר עַצְחָם
וּמִקְּלָקָל מַחְשָׁבוֹתָם. וְכֵן יְהִי רְצֽוֹן מֶלֶפְנֵיךְ יְהִי אֱלֹהִי, שְׁתַפְתָּח לִי שְׁעָרֵי תּוֹרָה, שְׁעָרֵי חַכְמָה,
שְׁעָרֵי בִּנָה, שְׁעָרֵי דְּנָה, שְׁעָרֵי פְּרָנָסָה וּכְלָבָלה, שְׁעָרֵי חַיִים, חַן וְחֶסֶד וּרְחַמִּים וּרְצֽוֹן מֶלֶפְנֵיךְ.
יְהִי רְצֽוֹן אָמְרִידִי וְהִגְיוֹן לְפִי לְפִנֵּיךְ, יְהִי צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

פושע שלוש פסיות לאחוריו בכורעה אחת וחזרו לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר:
**עֲשָׂה שְׁלוּם בָּמְרוֹמָיו, הוּא בָּרְחַמְיוֹ, יְעַשֵּׂה שְׁלוּם עַלְינָנוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמֵן.**

(יהי רצון מלפניך, יי' אלהינו ואלהי אבותינו, שטבנה בית המקדש במתנה בימינו, ותן
שלאكني בתורתך).

החzon אומר:

יְתַגְּדֵל וְיִתְהַקְּדֵשׁ שְׁמֵיהַ רְבָא (עונים: אמן). בְּעַלְמָא דֵי בָּרָא כְּרֻעִיתָה,
וַיִּמְלִיךְ מִלְכֹותָה בְּחַיְיכֹן וּבְיוֹמֵיכֹן וּבְחַיִּים דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא
וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן (וגם הקהל אומר: אמן). יהא שְׁמֵיהַ רְבָא מִבָּרָךְ,
לְעַלְמָם וּלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׁתַּבְחַח וַיִּתְפָּאַר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנַשֵּׁא
וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא (עונים: אמן).
לְעַילָּא לְעַילָּא מִן כָּל בָּרְכָתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁיבָתָא וְגַחְמָתָא דָאָמִין
בְּעַלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן).

תַּחַקְבֵּל אַלְוֹתָהּוּן וּבְעוֹתָהּוּן דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֶבֶוּהוֹן דְבָשְׁמִיא,
וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן). יהא שְׁלָמָא רְבָא מִן שְׁמִיא וְחַיִים טוֹבִים
(עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמֵן (עונים: אמן)). עֲשָׂה שְׁלוּם
בָּמְרוֹמָיו, הוּא בָּרְחַמְיוֹ, יְעַשֵּׂה שְׁלוּם (עַלְינָנוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל, אָמֵן
(עונים: אמן)).

ואומרים פטום הקטורת (עמ' 157), שיר של יום, "אמר רב כי אלעזר", קדריש דרבנן, עלינו
לשבח וקדיש יתום (עמ' 49 ואילך). בראש חודש אלול תוקעים בשופר.

ברכת הלבנה

הַלְלוֹיָה, הַלְלוֹ אֶת־יְהִי מִן הַשָּׁמִים, הַלְלוֹהוּ בְּמִרוּםִים. הַלְלוֹהוּ כָּל־
מְלָאכִיו, הַלְלוֹהוּ כָּל־אֲבָאיו. הַלְלוֹהוּ שֵׁמֶשׁ וִירֶחֶת, הַלְלוֹהוּ כָּל־כּוֹכֶבֶי
אוֹר. הַלְלוֹהוּ שֵׁמֵי הַשָּׁמִים, וְהַמִּים אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמִים. יְהִלְלוּ אֶת־יְשָׁם
יְהָ, כִּי הוּא צָוָה וְנִבְרָאוֹ. וַיַּעֲמִידָם לְעֵד לְעוֹלָם, חֲקִינָם וְלֹא יַעֲבֹר.

קודם שמברך, מסתכל לבבנה פעמי אחת, ושוב לא יסתכל בה, ויישר רגליו ויברך:
ברוך אתה ייָ אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו בראש שחקים,
וברווח פיו כל צבאים, חוק וזמן נמן להם שלא ישנו את פפקידם,
ששים ושמחים לעשות רצון קונוּם (נ"א: קוגניּיהם), פועל אמת ופעלתם
צדיק, וללבנה אמר שתחדש עטרת תפארת לעמוסי בطن, שאף הם
עתידיים להתחדש כמוותה, ולפאר ליזרים על כל מה שברא, ברוך
אתה ייָ מחדש חידושים.

ואומרים ג' פעמים:

(סימן טוב תהא לנו וילכ' ישראל). ברוך יוצרה, ברוך עוזה,
ברוך קונה, ברוך בוראה.

כִּיְשָׁם שָׁאַנְיִ רֹקֶד בְּנֵגֶד וְאַנְיִ יִכְלֶל לִיגַע בָּה, בְּךָ אֵם יְהִי שׁוֹנְאי
בְּנֵגֶדי, לֹא יִכְלֶל לִיגַע בָּי. תִּפְלֶל עַלְיָהָם אִימְתָּה וְפַחַד, בְּגַלְל זָרוּעַ
יְקֻמוּ בָּאָבָן. בָּאָבָן יְקֻמוּ זָרוּעַ בְּגַדֵּל וְפַחַד אִימְתָּה עַלְיָהָם תִּפְלֶל.
(דוד מלך ישראל חי וקדים. דוד מלך ישראל חי וקדים. דוד מלך
ישראל חי וקדים. אמן אמן אמן. סלה סלה סלה. לב טהור בראש לי
אלְהִים, וְרוּחַ נְכוֹן מִדְשָׁ בְּקָרְבִּי.

שיר למעלות, אשא עיני אל-הקרים, מאין יבא עורי. עורי מעם
ז', עשה שמים וארץ. אל-יתן למות רגלה, אל-ינום שמרה. הנה
לא-ינום ולא יישן, שומר ישראל. ז' שמרה, ז' צלח על-יד ימינה.
יומם השמש לא-יבכה, וירח בלילה. ז' ישמרה מפל-רע, ישומר
את-נפשך. ז' ישמר-צאתך ובואך, מעטה ועד-עולם.

הלויה, הלו-אל בקדשו, הלו-הו ברקיע עוז. הלו-הו בגבורתו,
הלו-הו כרב גבורו. הלו-הו בתקע שופר, הלו-הו בגבwl וכגבור.
הלו-הו בתף ומחול, הלו-הו במגינים ועגב. הלו-הו בצלצלי-שמע,
הלו-הו בא-צללי תרואה. כל הנשמה תהלל יה, הלו-יה. כל הנשמה
תהלל יה, הלו-יה.

תנא דבי רבי ישמעאל, אלמלא לא זכו בני ישראל אלא להקביל פני
אביהם שבשמיים, פעם אחת בחודש דים. אמר אבי הילך נימרינהו
מעומד אומרים קדיש דרכנו).

ואומרים זה זהה: **שלום עליכם.** ועוניים: **עליכם שלום ג"פ.**

שלום علينا ועל כל ישראל, אמן.

מוסך לשבת וראש חודש

החון אומר:

וַתִּגְדֹּל וַתִּתְקֻדַּשׁ שָׁמֵיהָ רֶבֶא (עוניים: אמן). בַּעֲלֵמָא דֵי בָּרָא כְּרֻעִיתִיהָ, וַיִּמְלִיךְ מֶלֶכְוִתִיהָ בְּחִיכּוֹן וּבְיוּמִיכּוֹן וּבְחִיכּוֹן דָּכְלָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעַגְלָא, וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמָן (וגם הקהיל אומר: אמן. יהא שמיה רבא מברך, לעלם ולעלאמי עולםיא יתברך), וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפַּאֲר וַיִּתְרֹום וַיִּתְנַשֵּׁא וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שָׁמֵיהָ דָקָוְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא (עוניים: אמן). לְעִילָא לְעִילָא מִן כֵּל בְּרַכְתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁיבָתָה וַנְּחַמְתָא דָאָמִין בַּעֲלֵמָא, וְאָמְרוּ אָמָן (עוניים: אמן).

בchorah החון אומר בלחש: אָדָני שְׁפֵתִי תִּפְתַּח, וְפִי יִגְיד תְּהִלְתָה.

ברוך אpta כי, אל הינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. האל הגדול הגבור והגנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הפל וזוכר חסדי אבות, ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באחבה. מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אpta כי, מגן אברהם.

אpta גיבור לעוזם אָדָני, מַחְיָה מַתִּים אַתָּה רְבָה לְהֽוֹשִׁיעַ.

בקיצור: מורייד היטל

בחורף: משב קרוית ומורייד הגשם

מכלכל חיים בחסד, מחייה מתים ברוחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולמים, מtaire אסורים, ומקים אמונה לישגי עפר, מי כמושך בעל גבירות ומי דומה לה, מלך ממית ומחייה (ו)מצמיח לנו ישועה. ונאמן אpta להחיות מתים. ברוך אpta כי, מחייה המתים.

החzon והקהל אומרים בחזרה:

כתר יתנו לך (כי אלְהִינוּ מֶלֶאכִים) הַמָּנוֹנִי מֵעַלְךָ עַם (עמך ישָׁרָאֵל) קבוצתי
מְפַתָּה, יחד כלָם קדְשָׁה לך יְשָׁלָשׁו, כַּמָּה שָׁנָאָמָר עַל יְדֵךְ בְּבִיאָךְ: וְקָרָא זֶה אֶלְהָזֶה
וְאָמָר, (גם הקהיל אומר: קדוש קדוש קדוש כי צבאות, מלא כל-הארץ בכבוד).
כבודו מלא עולם, מְשֻׁרְטָיו שׂוֹאָלִים זה לזו איה מקום כבודו. לעמם ברוך
יאמרו: (גם הקהיל אומר: ברוך כבוד-יך מפקומו). מפקומו הוא יפן (ברחמיו)
לעמו, המיניחדים את שמו ערָב ובקרא פָּמִיד בְּכָל יוֹם, פָּעָמִים בְּאַהֲבָה וְאַוְרָם: (גם
הקהיל אומר: שָׁמָע יִשְׁרָאֵל, כי אלְהִינוּ, כי אחד). אחד הוא אלְהִינוּ הוא אבינו,
הוא מלכנו, הוא מושיענו, הוא ישמיענו ברוחמיו שניית לעיני כל חי, להיות
לכם לאלהים. (גם הקהיל אומר: אני כי אלְהִיכֶם) ובדברי קדשך כתוב לאמר: (גם
הקהיל אומר: יָמַלֵּך כי לעולם, אלְהִיךְ צִיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר, הַלְלוּיָה).

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבדו מרום וקדוש, ושבחך אלְהִינוּ,
מןינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך
אתה כי, האל הקדש.

אתה יצרת עולם מוקדם, כלית מלאכתך ביום השבעי, בחרת בנו
מכל האמות, ורצית בנו מכל הלשונות, ותתן לנו כי אלְהִינוּ באַהֲבָה
שבתוות למנוחה, ואת يوم ראש החודש הזה, يوم רצון לבפר בעדנו,
למען נחдел מעשך ידינה.

אבל משחתנו לפניו כי אלְהִינוּ ואלְהִי אָבוֹתינוּ, חרבה עירנו
ושםם מקדשנו, וגלה יקרנו ונטול כבוד מבית חיינו. ואין לנו יכולם
לעשות חובותינו בבית בחרתך, ביתן הנadol והקדוש שנקרא שמה
עליו, מפני היד שנשפטחה במקדשך.

ובכן יהיו רצון מלפנייך כי אלְהִינוּ ואלְהִי אָבוֹתינוּ, שתעלונו לארכנו,
וთטענו בגבולנו, שם נעשה לפניו את קרבנות חובותינו, תמידין
בסדרן ומופein בהלבנתן. ומוסף يوم השבת הזה ומוסף يوم ראש

החדש הזה, נעשה ונקריב לפניך באהבה במצוות רצונך, כמו שכתבת
עלינו בתרתך, על ידי משה עבדך, מפי בבודך כאמור:

וביום השבת שניכרבים בינוי-שנה תמים, ושני עשרנים שלח
מנחה בלולה בשמן ונסכו. עלת שבת בשבתו, על-עלת הtmpid
ונסכה.

ובראשי חדשים פקרכו עליה לי, פרים בגינבר שנים ואיל
אחד, כבשים בגינ-שנה שבעה תמים. ומנחהם ונסכיהם במדבר,
שלשה עשרוניים לפר, ושני עשרוניים לאיל, ועשרון לכבש, וein
בנסכו, ושעיר לכפר, ושני תמידין בהלכתן.

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עוג, עם מקדשי שביעי,
כלם ישבעו ויתענו מטווך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמוץ ימים
אותו קראת, זכר למשחה בראשית.

אלֵינוּ וְאֶלְهֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, חדש עליינו את החדש הזה לטוּבָה
וילברכה, לשwon ולשםחה, לישועה ולנחמה, לפרשנה ולכלפהה,
לסליות חטא ולמחילה עזון, לגמilot חסד ולתלמוד תורה, כי
בישראל עמך בחרת מכל האומות, ושבות וחקיקי ראשינו חדשים
קבעת. ברוך אתה יי, מקדש השבת וישראל וראש חדשים.

רצה יי אלינו, בעמך ישראל ולא תפלתם שעה, ויהשך העבודה
לדבריך ביתך, ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון,
ותהי לרצון פמייד עובdot ישראל עמך. ותחזינה עינינו בשוכך לציון
ולירושלים עירך ברחמים כמאז. ברוך אתה יי, המഴיר ברחמים
שבינתו לציון.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרם
"מודים דרבנן"

מודים כורעים ומשתתחים אנחנו
לפניך אלֵינוּ אלְהִי כל בשר, יוצרנו
יווצר בראשית. ברכות והוזאות
לשمر הגדול והקדוש, על שחתתינו
ויקימפננו. כן תחינו ותחננו, ותאסוף
גלוותינו מארעם בנטיפות הארץ, ונשוב
לשמר חקיך ולעתשות רצונך באממת
ובלבב שלם, על שהוא מודים לך.
(ברוך אל ההוזאות).

מודים אנחנו לך, שאפה
הוא ייְ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
על חיננו המסורים בידך ועל
נשומתינו הפקודות לך, ועל
נסיך שבכל יום ויום עמנוא וועל
נכלאותיך וטובותיך שבכל עת,
ערב ובקר ואחרים, הטוב כי
לא כלו רחמייך, המרham כי לא
תמו חסידיך ומעולם קיינו לך.
לא הכלמתנו ייְ אֱלֹהֵינוּ ולא
עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

בחנוכה אומרים :

על הנשים ועל הגברים ועל הקטנות ועל המלחמות ועל קפראן ועל הפלדות שעשית
עמנוא ועם אבותינו בימים קהם בזמן זהה. בימי מפתחה בן יוחנן פהן גדור חשמונאי ובניו,
בשענרה עליהם מלכות יון הרשעה לשכחים מתורתה, ולהעבירם מהקי רצונה, ואפה
ברחמייך הרבהם עדיף להם בעת צרתם, רככת את ריבם, דנתת את דינם, נקמת את נקמתם,
מסרת גבורים ביד שלשים, ורבים ביד מעתים, וטמאים ביד טהורם, ורשעים ביד צדיקים,
ונדרים ביד עוסקי תורמת. ולכך עשית שם גדול וקדוש בעולם, ולעומך ישראל עשית תשועה
גדולה. ואמר לך בא ניק לזכיר בימך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, ותדרילו
గרות בחצרות קדשך, וקבעו שמונה ימים בהילל ובהוזאה. וכשהם שעשית עליהם נס, כן
עשה עמנוא ייְ אֱלֹהֵינוּ פלא ונשים בעית זאת, ונוראה לשמר הגדול סלה.

על כלם יתברך ויתרומם שמן מלכני תמיד, כל החזאים יודוך סלה,
ויהללו לשמר הטוב באממת. ברוך אתה ייְ, הטוב שמן ולכך נאה
להוזאות.

אם אין כאן החזן אומר בחזרה:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּפִרְכָּה הַמְשֻׁלֶּשֶׁ בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מָשָׁה עַבְדָךְ, הַאֲמֻרָה מִפְּיָ אָהָרֹן וּבְנֵי פְּהַנִּים עַם קָדוֹשֶׁיךָ, כְּאָמָר: יְבָרֶכֶךְ יְהִי
וַיְשִׁמְךֶךָ. (הקהלעונה: בָּן יְהִי רְצֽוֹן) יְאָרֵי יְהִי פָּנֵיו אֲלֵיכָ וַיְחִזְקֵךָ. (הקהלעונה: בָּן יְהִי רְצֽוֹן)
יְשָׂא יְהִי פָּנֵיו אֲלֵיכָ וַיִּשְׂמֵם לְךָ שְׁלוֹם. (הקהלעונה: בָּן יְהִי רְצֽוֹן).

שְׁלָום, טוֹבָה וּבָרְכָה, (חִיִּים), חַנּוּ וְחַסְדָ, וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בָּרַכְנוּ אֲבִינִי, בְּלָנִי בְּאָחָר בָּאוֹר פָּנִיךָ, כִּי בָּאוֹר
פָּנִיךָ נִתְמַתֵּן, יְהִי אֱלֹהֵינוּ, תּוֹرָת חִיִּים, אֲהָבָה וְחַסְדָ, אֲזְדָקָה, בָרְכָה,
יִשְׁוֹעָה וּרְחַמִּים וְחַיִים וְשְׁלָום, וְטוֹב יְהִיה בְּעִינֵיכָ (לְבָרַכְנוּ וּלְבָרַךְ
אֶת כָּל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל פָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשְׁלָומָךְ. בָרוּךְ אֱתָה
יְהִי, הַמָּבָרֵךְ אֶת עַמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלָום, (אָמֵן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְרְצֽוֹן אָמְרִי-פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךָ, יְהִי צּוֹרִי וְגּוֹאָלִי.

יש נהוגין לומר:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׂוֹנִי מֶרֶעֶת, וּשְׁפָטִי מִדְבָּר מְרַמָּה, וּלְמַקְלֵלִי גַּפְשִׁי תְּדוּם וּלְמַצּוֹתִיךָ תְּרַדֵּף נַפְשִׁי,
וּנְפָשִׁי כַּעֲפֵר לְכָל תְּהִיה. יְהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ יְהִי אֱלֹהֵי, שָׁכֵל הַקְּמִים עַלְיָה, פָּפֶר עַצְפָּתָם
וּתְקַלֵּל מִחְשָׁבּוֹתָם. וְכֹן יְהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ יְהִי אֱלֹהֵי, שְׁתַפְתַּח לֵי שְׁעָרִי תּוֹרָה, שְׁעָרִי חֲכָמָה,
שְׁעָרִי בִּנָה, שְׁעָרִי דָעָה, שְׁעָרִי פְּרָנָסָה וּכְלָלה, שְׁעָרִי חַיִים, חַנּוּ וְחַסְדָ וּרְחַמִּים וְרְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ.
יְהִי לְרְצֽוֹן אָמְרִי-פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךָ, יְהִי צּוֹרִי וְגּוֹאָלִי.

פוסע שלוש פסיעות לאחרורי בכירעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלָום בְּמַרְמָמִין, הוּא בְּרַחֲמִין, **יִעֲשֵׂה שְׁלָום עַלְינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל,** אָמֵן.

(יְהִי רְצֽוֹן מִלְפָנֵיךָ, יְהִי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַבְנֵה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִזְמָנוֹ, וְתַן
חַלְקָנוּ בְּתוֹרָמָה).

סדר הדלקת נרות חנוכה

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשֶׁר קָדְשָׁנוּ בְמַצּוֹתָיו וְצָנָנוּ לְהַלְיכָה גָּרֶב שֶׁל חֲנֻכָּה.

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁעִשָּׂה נְסִים לְאַבּוֹתֵינוּ בִּימִים הָהֶם בָּזְמָן הַזֶּה.

בערב הראשון אומר :

ברוך אתה ייִהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁחַנָּנוּ וְקִימָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לְזָמָן הַזֶּה.

לאחר שהדליק הנר הראשון אומר :

הנרות הללו אָנוּ מְדָלִיקִין, על הניטים (ועל הפרקון) ועל הגבירות ועל התקשוות ועל הנפלאות (ועל הנחמות), שעשית לאבותינו בימים ההם בזמנם, על ידי פָּתָחֵךְ קָדוֹשִׁים. וכל שמוות ימִינֵי חנוכה הנרות הללו (לן) קָדֵשׁ הֶם, וְאַיִן לְנוּ רִשׁוֹת לְהַשְׁפַּט שְׁבָם, אֶלָּא לְרָאוֹתם בַּלְבָד, כִּי להודות לשאנך (נ"א : לשאנך הגדול), על נְסִיךְ וְעַל נְפָלוֹתֵיךְ וְעַל יְשֻׁעָתֶךְ.

ואומר זה המזמור :

מִזְמֹר שִׁיר־חֲנֹכָת הַבַּיִת לְדוֹד. אַרְומָמָךְ יְיָ כִּי דְלִיתָנִי, וְלֹא־שְׁמַחַת אַיִּבָּלִי. יְיָ אֱלֹהֵי, שְׁוֹעֲטֵי אֶלְיךָ וּתְרַפֵּאָנִי. יְיָ הָעַלִית מִן־שָׁאָלָן נְפָשִׁי, חִיתָנִי מִירְדִּיבָר. זָמָרָה לְיְיָ חֲסִידִים, וְהַזּוֹר לִזְכָר קָדְשָׁו. כִּי רָגַע באפו חַיִים בְּרַצְנוֹן, בְּעָרֵב יָלִין בְּכִי וּלְבָקָר רַנָּה. וְאַנְיָ אָמַרְתִּי בְּשָׁלוֹן, בְּלָא־אָמוֹת לְעוֹלָם. יְיָ, בְּרַצְנוֹנָךְ הָעַמְדָתָה לְהַרְרֵי עַז, הַסְּטוּרָת פְּנִימָךְ קִיַּתִי נְבָהָל. אֶלְיךָ יְיָ אָקְרָא, וְאֶל־אֶדְךָ אָתְחָנָן. מַה־בָּצָע בְּדָמֵי בְּרַדְתִּי אֶל שְׁחָתָה, הַיּוֹדֵךְ עַפְרָה, הַיָּגִיד אַמְתָה. שְׁמַעְיָי וְחַגְגָנִי, יְיָ הַיְהָ־עֹזָר לִי. הַפְּכָת מִסְפָּדי לְמַחְוֵל לִי, פְּתַחַת שְׁקִי, וְתַאֲגָרְנִי שְׁמָחָה. לְמַעַן יַזְפַּר כְּבוֹד וְלֹא יַדַּס, יְיָ אֱלֹהֵי לְעוֹלָם אָזְךָ.

יש נוהגים לשיר (ס"י מרדכי חזק):

מְעוֹז צוֹר יִשּׁוּעָתִי. לך נאָה לשבָּח. תְּפִון בֵּית תְּפִלָּתִי. וּשְׁם תֹּקַה גְּזַבָּתִי. לעת
תְּפִלָּתִי מִצְרָה הַמְּנֻבָּח. אָז אָגָּמֶר. בְּשִׂיר מִזְמָרֶת. חֲנַכְתָּה המִזְבָּח:
רְעוֹת שְׁבָעָה נְפָשִׁי. בִּגְוֹן פְּחִי כָּלה. חַי מַרְרוֹ בְּקַשִּׁי. בְּשֻׁבְעִיד מְלֻכּוֹת עֲגָלה.
וּבְיַדְךָ הַגְּדוֹלָה. הַזֹּאִיא אֶת הַסְּגָלָה. חַיל פְּרָעָה. וְכָל-זְרָעָעָ. יְרָדוּ בְּאָבִן מִצְוָלה:
דְּבִיר קָדְשׁוֹ הַבְּיָאנִי. וְגַם שֵׁם לֹא שְׁקָטָתִי. וּבָא נוֹגֵשׁ וְהַגְּלָנִי. כי זָרִים עֲבָדָתִי.
וְיַיִן רָעֵל מִסְכָּתִי. כְּמַעַט שְׁעַברָתִי. קָז בְּבָל. זְרָבָל. לְקָז שְׁבָעִים נוֹשָׁעָתִי:
כְּרוֹת קוֹמָת בְּרוֹשׁ בְּקַשׁ. אֲגִינִּי בְּזַהַמְּדָתָה. וְנַהֲיָתָה לוֹ לְמוֹקָשׁ. וְגַאֲתָתוֹ נְשָׁבָתָה.
רָאֵשׁ יִמְיָנִי נְשָׁאתָתִי. וְאוֹרֵב שְׁמוֹ מִתְחִיתִתִּי. רַב בְּנִינוֹ. וְקַנְיָנוֹ. על קָעֵץ פְּלִיתִתִּ:
לִנְגִּים נְקַבְצָו עַלִי. אֲזִי בִּימִי חִשְׁמָנִים. וּפְרַצְוִוּ חֻומּוֹת מְגַדְּלִי. וּטְפַמְּאוֹ בֶּל הַשְׁמָנִים.
וּמְנוּתָר קְנָקָנִים. נְعָשָׂה נֵס לְשׁוֹשָׁנִים. בְּנֵי בְּנֵה. יִמְיָה שְׁמוֹנָה. קְבָעוּ שִׁיר וּרְנָנִים:
חַשּׁוֹר ָרוֹעֵן קָדְשָׁךְ. וּקְרָב קָז הַיְשָׁוָעָה. נְקוּמָת עַבְדִּיךְ מְאַמְּהָ הַרְשָׁעָה.
כִּי אַרְכָּה הַשְׁעָה. וְאַיִן קָז לִימִי הַרְשָׁעָה. דְּחָה אַקְמוֹן בְּצַל צְלָמוֹן. הַקְּם רְעוּים
שְׁבָעָה:

סדר קריית התורה בחנוכה

מזמור לחנוכה: "מזמור Shir חנוכת הבית לדוד" (עמ' 41).

ביום הראשון קוראים: במדבר ו, כב-כו; ז, א-ג.

כהן וידבר יהוה אל-משה לאמר: דבר אל-אֱהָרֹן וְאֶל-בְּנֵיו לאמר
פה תברכו את-בנֵי יִשְׂרָאֵל אָמֹר לָהֶם: יְבָרֶךְ יְהוָה וַיְשִׁמְךָ: יָאֵר
יְהוָה פְּנֵיו אֲלֵיכָ וַיְחַנֵּךְ: יִשְׁאָה יְהוָה פְּנֵיו אֲלֵיכָ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלוֹם: וְשְׁמוֹ
את-שם עַל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶנְיָ אֶבְרָכָם:

וַיְהִי בַּיּוֹם בְּלוֹת מִשָּׁה לְקַיִם אֶת-הַמְשָׁבֵן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ וַיִּקְדַּשׁ
אֹתוֹ וְאֶת-כְּלָיָהוּ וְאֶת-הַמְּנִבָּח וְאֶת-כְּלָיָהוּ וְיִמְשַׁחֵם וַיִּקְדַּשׁ אֹתָם:
וַיִּקְרִיב נָשִׁיאִי יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אָבָתָם הַם נָשִׁיאִי הַמְּתָת הַם
הַעֲמָדים עַל-הַפְּקָדִים: וַיִּבְיאוּ אֶת-קְרָבָנוּם לִפְנֵי יְהוָה שְׁשׁ-עֲגָלָת אָבָ

וישני עשר בקר עגלת על-שני הנשאים ושור לאחד ויקריבו אותם לפני הפסךן: לוי ויאמר יהוה אל-משה לאמר: קח מאם ויהי לעבד את-עבדת האל מועד ונמפה אותם אל-הלוים איש כפי עבדתו: ויקח משה את-העגלת ואת-הבקר ויתן אותם אל-הלוים: את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם: ואת ארבע העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מורי כפי עבדתם ביד איתמר בן-אברהן הכהן: ולבני קהת לא נתן כי-עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו: ויקריבו הנשאים את חנכת המזבח ביום הפסח אותו ויקריבו הנסייאם את-קרבנם לפניו המזבח: ויאמר יהוה אל-משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריביו את-קרבנם לחנכת המזבח: ישראל ויהי המקירב ביום הראשוון את-קרבנו נחשותן בן-עמנינך למיטה יהינה: וקרבנו קערת-כسف אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כسف שבעים שקל במשקל שנייהם מלאים סלת בולולה בשמן למנחה: כפachat עשרה זהב מלאה קטרת: פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נחשותן בן-עמנינך:

ביום השני קוראים: במדבר ז, יח-כג.

כהן ביום השני הקרב נתנאל בן-צוער נשיא יששכר: הקרב את-קרבנו קערת-כسف אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כسف שבעים שקל במשקל שנייהם מלאים סלת בולולה בשמן למנחה: כפachat עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עזים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני-שנה חמשה זה קרבן נתנאל בן-צוער:

ישראל חזר מ"כיום השני" עד "קרבן נתnal בן צווער" וכן על זה הסדר בשאר ימים.

ביום השלישי קוראים: במדבר ז, כד-כט.

כהן ביום השלישי נושא לבני זבולון אליאב בן-חלין: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל בshell קדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למינחה: אף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים כבשים בניישנה חמשה זה קרבן אליאב בן-חלין:

ביום הרביעי קוראים: במדבר ז, ל-לה.

כהן ביום הרביעי נושא לבני ראיון אליצור בן-שדיאור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל בshell קדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למינחה: אף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד אילם חמשה עתדים בקר שניים אילם חמשה עתדים כבשים בניישנה חמשה זה קרבן אליצור בן-שדיאור:

ביום החמישי קוראים: במדבר ז, לו-מא.

כהן ביום החמישי נושא לבני שמעון שלמייאל בן-צוריישדי: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזוקן אחד כסף שבעים שקל בshell קדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למינחה: אף אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בן-בקר איל אחד כבש-אחד בן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחטאת: ולזבח השלמים בקר שניים אילם חמשה עתדים כבשים בניישנה חמשה זה קרבן שלמייאל בן-צוריישדי:

ביום הששי קוראים: במדבר ז, מב-מד.

כהן ביום הששי נושא לבני אליעזר בבן-דועיאל: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בshell הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בבן-בקר איל אחד כבש-אחד בבן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקרבן שניים אילם חמשה עתדים כבשים בגניד-שנה חמשה זה קרבן אליעזר בבן-דועיאל:

ביום השביעי קוראים: במדבר ז, מה-נג.

כהן ביום השביעי נושא לבני אפרים אלישמע בבן-עמיהו: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בבן-בקר איל אחד כבש-אחד בבן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקרבן שניים אילם חמשה עתדים כבשים בגניד-שנה חמשה זה קרבן אלישמע בבן-עמיהו:

ביום השmini קוראים: במדבר ז, נד-ח, ד.

כהן ביום השmini נושא לבני מנשה גמליאל בבן-פדהצור: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה משלקלה מזורך אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שנייהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה: בפ' אחת עשרה זהב מלאה קטרת: לוי פר אחד בבן-בקר איל אחד כבש-אחד בבן-שנתו לעלה: שעיר-עדים אחד לחתאת: ולזבח השלמים בקרבן שניים אילם חמשה עתדים כבשים בגניד-שנה חמשה זה קרבן גמליאל בבן-פדהצור: ישראל ביום התשיעי נושא לבני בנימן אבידן בבן-גדעוני: קרבנו קערת-כסף אחת שלשים ומאה

מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה כְּבָשִׂים בְּנִי-שָׁנָה חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן אֶבְּיָזָן בְּנוֹ-גָדָעָנִי: בַּיּוֹם הַעֲשִׂירִי נְשִׁיא לְבָנִי דָן אֲחִיעָזָר בְּנוֹ-עַמִּישָׁדִי: קְרָבָנו קְעָרָת-כֹּסֶף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן אֶבְּיָזָר בְּנוֹ-עַמִּישָׁדִי: בַּיּוֹם עֲשֵׂת עָשָׂר יּוֹם נְשִׁיא לְבָנִי אֲשֶׁר פָגָעִיאָל בְּנוֹ-עֲכָרָן: קְרָבָנו קְעָרָת-כֹּסֶף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן פָגָעִיאָל בְּנוֹ-עֲכָרָן: בַּיּוֹם שְׁנִים עָשָׂר יּוֹם נְשִׁיא לְבָנִי נְפָתְּלִי אֲחִירָעָב בְּנוֹ-עַיָּן: קְרָבָנו קְעָרָת-כֹּסֶף אַחֲת שְׁלָשִׁים וּמְאָה מִשְׁקָלָה מַזְוֵּךְ אֶחָד כֹּסֶף שְׁבָעִים שֶׁקְלָל הַקָּדֵשׁ שְׁנִיָּהֶם מְלָאִים סְלָת בְּלוֹלה בְּשֶׁמֶן לְמִנְחָה: כִּי אַחֲת עַשְׂרָה זָהָב מְלָאָה קְטָרָת: פָּר אֶחָד בְּנוֹ-בָּקָר אַיִל אֶחָד כְּבָשׂ-אֶחָד בְּנוֹ-שְׁנַתוֹ לְעַלָּה: שְׁעִיר-עָזִים אֶחָד לְחַטָּאת: וְלֹזֶבֶחֶת הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנִים אַיִלְמָת חַמְשָׁה עַתְּדִים חַמְשָׁה בְּכָשִׂים בְּנִי-שָׁנָה חַמְשָׁה זוּה קְרָבָן אֲחִירָעָב בְּנוֹ-עַיָּן: זֹאת חַנְכָת הַמּוֹזֵבָה בַּיּוֹם הַמּוֹשָׁח אֶת מֵאת נְשִׁיאִי יִשְׂרָאֵל קְעָרָת כֹּסֶף שְׁתִים עָשָׂר זָהָב מַזְקָנִי-כֹּסֶף שְׁנִים עָשָׂר כְּפֹת זָהָב שְׁתִים עָשָׂר: שְׁלָשִׁים וּמְאָה הַקָּרְבָּה הַאַחֲת כֹּסֶף

וְשָׁבָעִים הַמּוֹרֵךְ הַאֲחֵר כֹּל כֶּסֶף הַכְּלִים אֲלֵפִים וְאַרְבָּעֶם-מֵאוֹת בְּשָׂקָל
הַקְדֵשׁ : בְּפֶפּוֹת זָהָב שְׁתִים-עֲשָׂר מְלָאת קְטָרָת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה כְּבָשׂ
בְּשָׂקָל הַקְדֵשׁ כָּל-זָהָב הַכְפּוֹת עֲשָׂרִים וּמֵאָה : כָּל-הַבְּקָר לְעַלְה שְׁנִים
עֲשָׂרָה פְּרִים אַיִלִים שְׁנִים-עֲשָׂרָה כְּבָשִׂים בְּגִינִישָׁנָה שְׁנִים עֲשָׂרָה וּמִנְחָתָם
וַיְשַׁעַרְיוּ עֲזִים שְׁנִים עֲשָׂרָה לְחַטָּאת : וְכֹל בָּקָר זָבָח הַשְּׁלָמִים עֲשָׂרִים
וְאַרְבָּעָה פְּרִים אַיִלִים שְׁשִׁים עֲתָדִים שְׁשִׁים כְּבָשִׂים בְּגִינִישָׁנָה שְׁשִׁים
זֹאת חַנְפָת הַמּוֹבֵחַ אַחֲרֵי הַמְּשִׁיחַ אֶתְוֹ : וּבָבָא מְשָׁה אֶל-אַחֲל מַזְעֵד
לְדִבָּר אֶתְוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת-הַקּוֹל מִדָּבָר אֱלֹהִים מִעַל הַכְּפָרָת אֲשֶׁר עַל-אַרְן
הַעֲדָה מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרָבִים וַיִּדְבֶּר אֱלֹהִים : וַיִּדְבֶּר יְהוָה אֶל-מְשָׁה לְאמֹר:
דִּבָּר אֶל-אַהֲרֹן וְאֶמְרָת אֱלֹהִים בְּהַעֲלָתך אֶת-הַגְּנוּת אֶל-מִזְבֵּחַ פָּנֵי הַמְּנֻרָה
יָאִירוּ שְׁבָעַת הַגְּנוּת : וַיַּעֲשֵׂה בֶן אַהֲרֹן אֶל-מִזְבֵּחַ פָּנֵי הַמְּנֻרָה הַעַלָּה
גְּרָתִיה פְּאַשְׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מְשָׁה : וְזֹה מְעֵשָׂה הַמְּנֻרָה מִקְשָׁה זָהָב
עַד-יִרְכָּה עַד-פְּרָחָה מִקְשָׁה הוּא כְּמַרְאָה אֲשֶׁר הָרָא יְהוָה אֶת-מְשָׁה
בֶן עֲשָׂה אֶת-הַמְּנֻרָה :

יוצר לשבת ראשונה או יחידה של חנוכה לר' יוסף בר שלמה מקרקavanaugh

סדר א"ב (כל בית ט פעמיים), יוסף בר שלמה.

אודך כי אנפה ותשוב. אונך הטית שזען לקש. איבתי בקש בעלעת לנשבר: אבינה ואזכרה ימי קדם. אשר קראוני מנכמת אדם. אותן תותםagiַה ולא ארדים: אשיתה צרות ונקמת אנטיווקס. אבח חסידי ומישיח נכס. אוילוי עמי בהקריזוני להרבס: לעז ולעד סוטי פלדות. במו רוכבים שנוטי לפידות. מופת הראות בעיר נקבות. קדוש:

באו און פריצים ללשון. בחרי אף המליך לעשן. بعد להכרית שרוצאי גשן: בעריה חמתו ויתא בפתח. בלה בשרי ותיתי שפע. ביערים חביית פבחמות לחתע: בכלותו להשמד עם ו לרפס. באר לשר צבאו פיליפוס. ברית להעברי ופסלו לתרפס:

גזר מי בחריר יפגל. גם מושך ערלה לעגל. גויהם להשליך וHAMAN מלסגול: גואלי בפת בגו ובאליל חיה. גברו בתקם שת לשאה. גרע וכלה נוצרי תושיה: גבירות שטים בגינן מלא. גלן בן בשדיין נתלה. גורים ואמותם מגגדל הפיליג':

דמו לטיג' בזביחם אלעד. דתו שמר ועז נאזר. דח ויבזו לדברי האCKER: דבר דאגתי על נפשך. דרש אדרש מבשר קדשך. דם במו האמןתי ואנטשך: ק疗效 בן תשעים אנגבי. דחל אלקי במרמה פמליכי. דבריך בלה זנחותים מלחה פבי:

הלווה יאחו צדיק דרכו. הישיש בשורות נהרג בערכו. הבוחר יוסף אמרץ ברכו: העל אלה לא תפקד. האפיר והשער בחרזוך ליקוד. בראש והרגל והזקן והקדקן: הפט זילר את כל התלאה. ההשינה עדת צולעה ונלהה. הלועלים תזונח ברפת חלאה: לאביבעה עוד מקרה שבעה. ותיקים ואחים המימי דעתה. וקלם באש

בשוו נתחה: וועל לא אכלו מזבחו. וידבקו בעיטה תבל בלחו. רשותם נבל באכזריות רוחו: ומחבת נחשת באור רפת. ויפשח הראzon נתח נתח. ועור ראשו חשף בתותח:

וזמים להחריג ששת אחיו. וזה יהיר בעברת טוחין. זבחים ככבש אלוף בחחיו: זמים אפתחה השבייעי קטנים. זהב עשוייך אליו נם. זמנתייך לי למשנה קונים: זרן העלם טוב לבחר. זעק הרגני למה תאחר. גנחותי להשפותךות לאל אחר:

חם וייחר מושל רשע. חזק מכותיו בלי פשע. חפן הילד ולסבלם שעישע: חזהה הורם משפטינו בוניה. חמתה נפשה עלי ניניה. חלהה ותשב רוחה לקוניה: חממי אם גבר לעבר. חסידים אלו ובריגתם זלר. חן ברוני בלהקה וכור:

טרפּשׁ עוד מדון מגרה. טפטופּי אשר לא ימירה. טמוסי יוני החי יקרה: טבש זכר שמוי היהדי. טבוח וקרוץ כמו גדי. טריה ובקרת להכבוד בשלדי: טהר טבילת מקונה החדייל, טס קדושים מנשיהם להבדיל. טרחים סקרפת גס להגדיל:

יחיד ונשא שוכן שםים. ימן לבלם מקומות מים. יען חסידיו מיחדי פעמים: יסף ידו לתעב המון. יידדות בית לאיש בזמן. ישכבה אז תחללה ההגמון: יתדר זאת נתקעה לגדר. ירחים ארבעים וארבעה חදש. יהודיה הסעה בהן הקדש:

כונתלא ספק ושדי חנן. כפסה לחשمونאי בית יוחנן. כנסום במשחה בחיפה להתלוון: כל-עדיה פחחה הפלחה. כוס מזגה ל夸ורי היליא. בבשו עינויים מהבית צלה: כבד שצף האח לעטה. בבירים קרואים פה להטערימה. כונגים איך עצמת קקדשה ערמה:

למו השיבה גות יפה-פה. לי איך תישרוני ברמיה. לעREL וטמא פשכיבוני ערייה: לבשה רוח או יהודה. לבו מלאו גבורה ענודה.

לחש ויקנא קנאה בבדה: לקט הדרס וכל מני בשמים. להgil כמו בגיל והנומים. להתעדות לעיל חקו משלימים:

מִרְחֹק בָּשָׁקֶפֶם מַזְמָרִים וְחוֹגָגִים. מלל אילו השרים ומנהיגים. מעטה נכסו בניםוטי ערוגים: משרפיו ומחנהו חוצה הניס. מפתחה ואחיו פנימה הכנס. מכבי יהודה גבורה השניות: ממאסת עז הדקירות המזגה. מעכו לנמרים רדף המלחנה. מתחם וכלהם וגיאד לאוליפירנה: נסע ויאסף המונע להקמל. נח קרוב מצוון מיל. נע לבבי כעיר וככרכמל: נדבר עם לשוב למוחלים. נאנחים בצום ובכי כלם: נחמדים מפו הגו בפלילים: נבא לפלאה הגמוני אכיוור. נדיב ויועץ דוכוס ואפיפיור. נצרו חכם ויציתוך בכיר:

סּוֹטֵן כְּהָאָזִין עַלְיוֹ הָגָעֵיר. סח להוקיעו בבודו להבעיר. סמוק מבוא שער העיר: סעף מחר הקירה באגחל. סיפוי בראש זה אתחילה. סנגורון משנאי עבר השחיל: סכתני בלילה ההוא יהודית. סודה ברוך וטעמה עדית. סוחרה לעמה וליןן לפידית:

עִיר וַיּוֹשֶׁבֶת בְּכָשֵׂר בְּחֻזּוֹתָה. על צחה ותולך עמה שפחתה. על יי' השיליכה יהבתה: עמדה בראש מחות האויב. עליזותיו להפה וחליו לדיב. על ראשו גמולו לחיב: עדי יפיה הגידו לפלאה. עלמה כמו אין בפלך. ערבה עליו ולבביה הלה:

פְּזֵם דָּרְכֵךְ הַשְׁמִיעֵינִי. פזה ממושחת נביאים אני. פותרים עליך מלפי וקציני: פתע פתאום בעת מחר. פגוזיך יתצוו העיר בפחד. פסעתי לבשך אל תאהר: פורה בדרכך במזו חמתק. פקד וזכור את אמתך. פרחי משפטתי ישרותך בבייה:

צְפָאָפֶךְ כָּל שָׁאָלָתֶךְ אֲמָלָא. צבוני אם תעשי מלכילה. צאצאי בית אביך אעלה: צרחה לו אינני טהורה. צו להעביר קול וגזרה. צורו מהגיאע בעלה הפטהרה: צהיל פסוס מיין וככרפר. צבאינו למשתה שמנים השפר. צוארו לצוד שתה ויישבר:

קָפְחַתּוּ אֶז שֵׁנֶת פְּרִדְמָה. קְרוֹאָיו נָמוּ הַנְּעָרָה לְפָגָםָה. קְרָדְקוּ הַשְּׁכִיב וְקִישְׁזָן נְדָמָה: קְמוּ חִישׁ וְפָנוּ לְדָרְךָם. קָלוּ רְגָל מַעַל מַלְכָם. קְדוּמוּ וְיִרְצְזוּ לְאַהֲלֵי סָכָם: קְרוֹאָה יִרְאָתְךָ וְמִשְׁבְּלָתָה. קְצָצָה גַּלְגָּלָתוּ כְּרָאָש שְׁבָלָתָה. קְמָתּוּ וְהַבִּיאָתּוּ לְהִיטִּיב תֹּחַלְתָּה:

רְאוּהוּ וְלֹא הָאמִינִי לְהָ. רְצִי לְאִישׁ בְּקִצְפּוֹ פְּלָה. רְחַשׁ הוּא רְאַשׁ בְּאַלְהָ: רְמַשׁ הַהְוָא גָּדוֹלָה שְׁמָחוֹת. רְחַקּוּ וְיִנוֹסְוּ יְגֻון וְאַנְחָות. רְוָדָף וְמַתְנָקָם בְּהָרָףָ לְמָחוֹת: רְקָדוּ וְחָדוּ כָּל הַלִּילָה. רְנָן הַנְּעָימָו לְנוֹרָא עֲלִילָה. רְחַפּם וְפְקָדָם בְּפֶסֶחׁ וְחַמְלָה:

שְׁמָר כְּהַקְרִין וְהַבָּקָר אָוֹר. שְׁאָנוּ לְקוֹל אֲדִיר וְנָאוֹר. שְׁמָעָ יִשְׂרָאֵל זַי לְבָאָר: שׂוֹדִים בְּשָׁמָעָם הַמּוֹלֵת הַהְמוֹן. שְׁחוּ לְהַקִּיזָה הַמֶּלֶךְ וְלִכְמָן. שְׁזַפְּוִיהוּ מַתְּמַשְּׁבֵב בְּאַרְמוֹן: שְׁאוֹנָם נְכַנָּע וְתִבְרָח רַוְתָם. שְׁחַחְיוּ וְחַגְרוּ בְּפִמְדָר אַבְּחָם. שְׁוֹבֵיכֶם רְדָפּוּם וְהַכּוּם לְפִלְלָתָם:

תִּתְמֹומָ וְהַרְגוּם תָּלִי תְּלִים. תְּזֹדּוֹת וְשִׁיר סִיגּוֹ סְגִוְלִים. תָּקַף הַגָּס קְבָעוֹ מִשְׁכִּילִים: תְּחַמּוּ הַלְּלָל לְגַמֵּר שְׁמוֹנָה. תְּכַן גְּרוֹתָה לְהַעֲלוֹת בְּרִנְנָה. תְּמִיד בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה: תְּאָמֵן הַיּוֹם שְׁבָת וְחַנְכָה. תְּפָאָר בְּעַנְיָנִים בְּעַנְיָנָה וְרַבָּה. תְּעִידָךְ נִצְחָה לְךָ הַמְּלִוְיכָה: יְחִידִיךְ וַיְדִידִיךְ סָלה פְּקָדוֹךְ. בֶּל נְדִמִּית שְׁגַבְיוֹךְ לְבִדְוִיךְ. מִשְׁבֵּי הַדְּרִירִים וְהַפְּלִילִיּוֹת. קְדוֹשָׁ:

יוצר לשבת שנייה של חנוכה

סדר א"ב, משה חזק.

אָזָפֶר מַעַלְלִי זָה. וְאָתָן לוּ הַזָּהָה. מַפְעַשָּׁה שְׁהָה. בִּימִי מַפְתִּיחָה: בְּהִיּוֹתִי בְּזָוִיה. שְׁבוֹרָה וְדַחֲנוֹה. מַתּוֹךְ דָּאָב וְדַזְוָה. הַזִּיאִי לְרַזְוָה: גָּבָר וְעַלְהָ. אַלְכְּסַנְדְּרוֹס בְּגַדְלָה. בְּמַלְכָוָת יְזָן בְּתַחַלָּה. הִיא פְּקָדוֹן הַגְּדוֹלָה:

דְּמָה לְעֹור בַּאֲפֵלָה. וְכֹלֶא קִיה לוּ בֵן לְהַנְחִילָה. וְחַלְקָ מִלְכוֹת
וּמִמְשָׁלָה. לְאַרְבָּעָה בָּנִי עַזְלָה:
הֵם קִיו לְסֶגֶלָה. קֹוֹן וְדָרְדָר וְחַרְוָלה. וְגַזְרוּ בְּחַמָּה וְכֹלֶה. תּוֹרָת מֹשֶׁה
לְגַעַלָה:
וְהַגִּיּוֹן דָת לְבַטְלָה. עַם נְדוֹת לְקַלְקָלָה. וְשַׁבְתּוֹת לְחַלָּה. וּבְנִים שְׁלָא
לְמַהְלָה:
זְהֻמָה וְחוּזֵיר וְנְבָלָה. בְּלָח אֹותָם לְהַאֲכִילָה. בְּרִיחִי בְּתִים לְגַטָּה. וְאֶם
לֹא אֹתָם לְקַטְלָה:
חַרְוָת בְּקָרְנוּי שְׂוֹרִים תְּחָלָה. בְּאֶל בְּלִי הַיּוֹת לְמוֹ נְחָלָה. וְעַמְדוּ יִשְׂרָאֵל
בְּכַהְלָה. וּמְכָרוּ מִשּׁוֹר וְעַד עַגְלָה:
טָמָאת בְּעִילָה. אַזְרוּ עַל כָל בְּלָה. בְּשַׁתְהַנְשָׁא לְבַעַלָה. תַּבְעַל לְהַגְמָוֹן
תְּחָלָה:
יעַצְוִי חַכְמִי עַגְלָה. לְהַטְחִין בְּמִגְרוֹסּוֹת אֲכִילָה. רַמְזָ שְׁשָׁם בְּרִכְבָּת
הַלְוָלָא. וּנְעַשָּׂה גַס וְאַחֲת מַהְנָה לֹא נְפָסָלָה:
כְּמוֹ בֵן עַשְׂוֵי בְּחַכְמָה. בְּגִירָות לְהַסְמִין בְּתִי אַיִלָה. מִצּוֹת מִילָה לְקַיִמָה.
בְּצֹוֹויִ תּוֹרָה פְּמִימָה:
לְמַץ יְוָנָה תְּמָה. בְּשָׁר שְׂוֹכֵן רְוָמָה. לְבָשׁ בְּגַדִי נְקָמָה. בְּאַרְיִים לְהַלְחָמָה:
מִתְפִתְחָה וְחַשְׁמָנִים. אֹז חָבָרו בְּחַתּוֹנִים. וּכְשָׁהָרָגִישׁו יְוָנִים. וְהַגָּה הַגְמָוֹן
עַם כָל הַמְוֹנִים:
גָּגֶד בְּיִתְם חֹוֹנִים. בְּלָה לְטָמָאות בְּזֹנִים. וּבִית דִין יוֹשְׁבִים אֲנוֹנִים.
נוֹשָׁאים בְּדָבָר וּנוֹתָנים:
סְכִלְתָנִית קִיתָה וְחַכְמָה. נְעָרָה וְתָמָה שְׁמָה. קְרָעָה לְה בְּגַדִי רְקָמָה.
וּעַמְדָה לְה עַרְמָה:
עִינֵיכֶם בְּבָשָׂו לְאַדְמָה. וְהִיא קוֹלָה הַרִימָה. לְעַרְלָל תְּמָסְרוֹנִי בְּזָמָה.
וְלִכְמָ אַחֵי בְּשַׁת לְמָה:

פֶּץ מפתחה לחשמוןאי. אַתָּם כהֲנִי ייִ . וְאַנִּי וְשִׁבְעָה בָּנִי. בְּמִסְפֵּר
שְׁבָטִי אַמְנוֹן:

צָרִי לְאָבֶד וּמוֹנִי. נְדַגֵּל בְּשָׁם ייִ . וּמִיד אַלְעַזֵּר הַתִּיז רַאשׁ הַזָּנוֹן. שֶׁהוּא
עֲרוֹם וְקָנָאי:

קָמוּ בְּדָבָרים. יְהוּדָה מִכְבֵּי יִשְׂאָר גִּבּוֹרִים. בְּאִישׁ אֶחָד חֶבְרִים. מִתְנָה
יְוָנִים מִפְגָּרִים:

רוֹצָצִים וּמִשְׁבָּרִים. מְשִׁנִּים עָשָׂר עֲבָרִים. זֶה מִפְּהָ וְזֶה מִתְרִים. וּרְדָפּוֹם
מַעֲכוֹ וְעַד גִּמְרִים:

שָׁאל אָנְטִיוֹחֵס אַיְכָה. סִיעַתּוֹ רַכְכָּה. וּכְשָׁמָעוֹ כָּה. חַמְתוֹ לֹא שְׁכָה:
תְּرִגְלִילְיוֹ לְשָׁרֶךָה. וּקְשַׁתּוֹתְיוֹ לְדָרֶךָה. כְּלַי קָרְבָּ לְעַרְכָּה. וּבְחִזְקָעָם
לְפָרָכָה:

מִאָכָּבָה הַמּוֹן נֹא. גָּבָר חַיל הַמּוֹנוֹ. וַיַּלְבֵּשׁ שְׂרִיּוֹנוֹ. וְעַלְהָ עַל פִּילָּ
בְּגָאוֹנוֹ:

שָׁאָג יְהוּדָה בְּעַנְיָנוֹ. וּאַלְעַזֵּר יְרָה חַז שְׁנוֹנוֹ. וַיַּךְ פִּיל בְּשָׁרִירִי בְּטָנוֹ.
וּנְפָל וּנְשָׁבָר הוּא וְאָדוֹנוֹ:

הַתְּחִנּוֹן מִלְּךָ בְּבִכְיָה. הַתְּפִלּוֹן עַלְיִ לְתְחִיה. וְאַבְנָה לוֹ בֵּית בְּפָנוֹ
וּטְרִיקִיא. וְלֹא אָבוֹ לוֹ מִפְיקִי תּוֹשִׁיה:

חַילּוֹ אָבְדוֹ כָּלָא קִיה. וְהַוּנְדָּשָׁאָול תְּחִתָּה. וּבַתּוֹ קָוָל בְּרִזָּה וְאַמְרָה
נִצְחוֹ טְלִיאָ. דְּאָגָחָו קָרְבָּא בְּאַנְטוֹקִיא:

זָמָן יִצְיָאת הַבִּים. מְאַחַד בָּאָב לְהַכְּחִיד מְרַבִּים. וּבְחַג אָסִיף כָּל
אוֹיְבִים. וּבְחַמְשָׁה וְעַשְׁרִים בְּכֶסֶלּוֹ לְבִיתָם שָׁבִים:

קְרִיאַת הַלְּל שְׁמוֹנָה נֹבָבִים. כִּי מִטְבִּיעַ לְוָבִים. לֹא קִימָה כַּזָּאת
לְחַבִּיבִים. וְעַל זוֹאת שְׁבָחוֹ אֲהֻובִים:

עוֹשֶׂה שְׁלוּם לְשִׁבַּת וְחִנּוּכָה לֵרִי יִצְחָק בֶּן שְׁמוֹאֵל סִי' יִצְחָק בֶּן שְׁמוֹאֵל.

ימנו צדקות יה ביני חוסים. חנפה ממשפט עת להיות עוזים. כמו
חוּזָה תְּקִפָּוּ כְּבָזָד לוֹ נְשִׁים. קדוֹשׁ כִּי עֲשָׂה פֶּלֶא וּרוֹבָּנִים: יְהִינּוּ
אֲגִילָה וְאֲשִׁמָה בְּחִסְדוּ כִּי גָּבָר. חַבֵּל עַל עַמִּי מְטָה רְשָׁעִים שְׁבָר.
סְפָח קְדֻקָד זָר בְּתוֹךְם כִּי עָבָר. בְּלֹע אֲבִירִים כְּקָדְחָאשׁ הַמְּסִים: קְוּמוּ
בְּמַה אַקְרָדְמָנוּ אֶפְרַאִים לְאַל מְרוּם. טְבַח מְשֻׁטִימִי אֶךְ הַעֲרִים עָרוּם. עָוד
הַשְׁקִיט מְשָׁקִיט אָרֶץ מְקוּרוֹם. גְּפַשִּׁי מְאָדָם רַע מִכְּפָה אִישׁ חַמְסִים:
קוּמוּ

גְּבוּרוֹתָיו לְהָגִיד אֶךְ לֹא לְשָׁבָח. יְדוּ לֹא קָצָה בְּקָוּמוּ לְוּכּוֹת. פְּדוּת
עַמּוּ לְעֹזָר בֵּין רַב וּלְאֵין פָּתָח. שֶׁם חֶלֶשׁ יְאִמֵּר בְּגִבּוֹרִים בּוֹסִים: קְוּמוּ
דוֹחֵי יְד יְבִין קֵיהֶ לְצִוָּר מְעָז. כִּי אֲשֶׁת הַקִּינִי רָאשׁ הַשָּׁר לְרָעוֹ. צְדֻקוּ
כִּי הַוְשִׁיעַ אֶת זָרוּעַ לֹא עַז. מְלָעֵד וְאֵין מְפַנֵּה כִּי הַמָּה נְסִים: קְוּמוּ
הַוּלָל אָח גְּפַשְׁעַ בְּקָוּמוּ לְרַכְבָּב. לְצִוָּר בְּנֵי מְגַדּוֹל לְבַל תְּתּוֹם שְׁכָב.
קְטֻפְתָּו אֶחָת בְּפֶלֶח הַרְכָּב. לְיַצָּאוּ לְרוּחָה מְבָטָן עַמּוֹסִים: קְוּמוּ
וְקָשׁ כִּי הַקָּשׁוּ בְנֵי אַלְיָשָׁה וּתְרַשִּׁישָׁ. מְגַן גְּבוֹרִים יְד בַּת הַיְשִׁישָׁ.
רָאשׁוּ הַסִּירָה בְּמַיִּץ עַנְבֵּי אֲשִׁישָׁ. אַזְוֵּי בְּמִצְוָה עַזְמָד בֵּין הַקְּדָשִׁים:
קוּמוּ

זְמָרָה וּקוֹל תֹּדֶה וּגְבֵל וּכְנוֹרוֹת. שְׁמוֹנָת יְמִי חַנְפָה הַיְתִיבָה נִרוֹת. פְּקָרָה:
קוֹל שְׁמָחָה כְּמוֹ קוֹל צְנוֹרוֹת. לְמִשְׁתָּה מִמְּתָקִים וּבְרַבּוֹרִים אֲבוֹסִים:
קוּמוּ

שְׁמוֹטִים אֲשַׁתּוֹלְלוּ מִצּוֹק מִתְּלָאות. חַפְצָיו יַצְלָח וְגַם יִגְלִין עַל
זֹאת. בְּרִית בִּימֵי עוֹלָם יְרָאוּ נְפָלוֹת. הַוד לְשָׁמוּ יִשְׁאוֹן וּבְרַכְתָּו
נְשִׁים: קוּמוּ

סדר פורים

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אשר קדשנו במצותיו וצינו על
מקרה מגלה.

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שעשנה נסים לאבותינו בימים
הם בזמן זהה.

בלילה אמרים:

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן
זהה.

וקוראים את המגילה ולאחר כך אמרים:

ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם האל ה רב את ריבנו והדן את
דיןנו והנוקם את נקמתנו ומהמשלים גמול לכל איביכ נפשנו והנפרע
לנו מצרינו. **ברוך אתה ייִשְׂרָאֵל** הנפרע לעמו ישראאל מכל צריהם, האל
המושיע.

ארור המן אשר באש לאבדי. ברוך מרדכי היהודי. ארורה גרש
אסחת מפחידי. ברוכה אסתיר בעדי.

ברוך ברוך ברוך ייִשְׂרָאֵל, ברוך ברוך מרדכי, ברוכה ברוכה ברוכה
אסתר, ברוכים ברוכים ברוכים כל ישראאל (וגם מרובנה זכור לטוב).
כאשר פרעתן מן הראשונים, כן תפרע ותכחיד אחרונים, Amen.
ארור ארור ארור המן. ארורה ארורה גרש.

פזמון מאת ר' אברהם בן עוזרא, סי' אברהם.

קוראי מגלה הם ירגנו אל אל, כי מקום תהלה, היתה ליישראאל.
אחרי בלותי, ואני בעיר בבל, נמשלה עדרתי, אני בלי חובל. בא זמן

פָּרוֹתִי, עַל יְדֵי זָרְבֶּל, נִבְדֶּלֶה קְהַלָּה, מַעֲרִיל וּמַתְגָּאֵל, וְתֵהִי סְגָלָה,
עַם שְׁתִיל שָׁאַלְתִּיאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא
בְּאָדָר אֲגָגִי, הַחַזִּיק בְּפֻורְיוֹ, בְּאָדָר לְהַרְגִּי, גַּהְפָּךְ לְהַשְּׁמִידָו. אַתָּה
הַגִּיגִי בּוֹ, וְאַזְכְּרָה אִידּוֹ. וְאַמְתָה נִקְלָה, זֹאת לְאָל וְכֵן יוֹאָל, לְעִשּׂוֹת
וְכֵלָה, אֲדָבָאֵל וּמַגְדִּיאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא
רוּעָצִים כְּעַשְׁנָן, נִמְשָׁלִי בְּתוֹךְ כְּבָשָׁן, בֵּן אֲגָג בְּכָוּשָׁן, קִם וּשְׁבָבְבָן
בְּשָׁנָן. מְרַדְכִּי בְּשָׁוָשָׁן, מְרַדְכָּרָר עַלְיָ שָׁוָשָׁן. בֵּן שְׁנָת גָּאָלה, אֶל יָצַר
לְדָל שָׂוָאל, עַד לְבִית תְּפָלָה, יָעַלוּ לְהַהְרָאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא
מַעֲשִׂים וּנְסִים, שִׁית בְּךָ לְעַד נָאָמָן. גַּם בְּחַפְךְ שִׁים, צָוָף דְּבָשׂ דָּבָר
הָמָן. לְךָ שְׁתָה עֲסִיסִים, אַחֲרֵי אַכְוָל מִשְׁמָן. אֶל זְכוֹר תְּחָלָה, גַּם שְׁנָה
בְּמִיכָּאָל. תְּחַזּוּר חָלִילָה, קָזְנִים פְּדוּתָה וּבָא גּוֹאָל. קוֹרָא וּכוֹרָא.

פורים דפירות שחול במווצאי שבת אומרים:

וְיְהִי נָעַם אֶלְךָ יְהָיָה עַלְינָנוּ, וּמְעָשָׂה יְדֵינוּ כּוֹנָה עַלְינָנוּ, וּמְעָשָׂה
יְדֵינוּ כּוֹנָהָה.

יָשַׁב בְּסִמְךָ עַלְיוֹן, בָּאֵל שְׁדֵי יִתְלוֹן. אָמַר לִי מַחְסִי וּמַצְוָדָתִי, אֱלֹהִי
אֶבְטָח־בָּבוֹ. כִּי הוּא יַצְילֵךְ מִפְחַד יְקוּשׁ, מִדְבָּר הַוּת. בְּאָבָרְתָו יַסַּךְ לְךָ
וּמְחַת־כְּנָפִיּוֹתָה, צַנְחָה וּוְשְׁחָרָה אַמְתָה. לְאָתְרָא מִפְתָּח לְיִלָּה, מַחְזָק
יְעוֹף יּוֹמָם. מִדְבָּר בָּאָפֵל יְהָלָךְ, מִקְטָב יְשָׂוד צָהָרִים. יַפְלֵל מַאֲצָךְ אַלְפָה
וּרְבָבָה מִמְּנָךְ, אַלְיךָ לֹא יָצֵשׁ. רַק בְּעִינֵיכָה תְּבִיט, וּשְׁלָמָת רְשָׁעִים
תְּרִאָה. כִּי־אַתָּה יְיָ מַחְסִי, עַלְיוֹן שְׁמָתָה מַעֲונָה. לְאַתָּהָנָה אַלְיךָ רְעָה,
וְגַעַע לְאַדְיקָרְבָּאָהָה. כִּי מַלְאָכִיו יְצֹהָה־לְךָ, לְשְׁמָרָךְ בְּכָל־דְּרָכֶיךָ.
עַל־פְּפִים יְשָׁאוֹנָךְ, פָּנִים־תְּגָרָבָךְ בְּאָבָן וּגְלָגָל. עַל־שְׁחָל וּפְתָן תְּדָרָה, תְּרַמָּס
כְּפִיר וּתְנִין. כִּי בֵּין חַשָּׁק וּאֲפָלָתָהוּ, אַשְׁגַּבָּהוּ כִּי־יַדְעַ שְׁמָיִ. יְקַרְאָנִי
וְאַעֲנָהוּ עַמּוֹד־אָנִי בָּאָרֶה, אַחֲלָאָהוּ וְאַכְבָּדָהוּ. אַרְךְ יָמִים אַשְׁבִּיעָהוּ,
וְאַרְאָהוּ בִּישׁוּעָתִי. אַרְךְ יָמִים אַשְׁבִּיעָהוּ, וְאַרְאָהוּ בִּישׁוּעָתִי. עד כאן.

ביום חול מתחילהים כאן:

וְאַתָּה קָדוֹשׁ, יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל. וּקְנָאָה זֶה אֶל-זֶה וְאָמָר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות, מֶלֶא כָּל-הָאָרֶץ כְּבוֹדְךָ. בְּלֹחֶשׁ: וּמְקֻבְּלִין דֵין
מִן דֵין וְאָמְרוֹן, קָדִישׁ בְּשָׁמֵי מְרוֹמָא עַלְאהָ בֵית שְׁכִינָתְךָ, קָדִישׁ עַל
אֲרַעָא עֹזֶב גִּבּוֹרָתְךָ, קָדִישׁ לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי עַלְמִיא, יְיָ צְבָאות מֶלֶא
כָּל אֲרַעָא זַיְוִוִּיכְרִיהְ עד כאן. וְתִשְׁאָנִי רֹוחָ, וְאָשָׁם אָתְרִי קֹול רָעָשׁ
גָּדוֹל, בָּרוּךְ כְּבוֹד-יְיָ מִמְקוֹמוֹ. בְּלֹחֶשׁ: וּנְטַלְתָּנִי רֹוחָ, וְשָׁמְעִית בְּתָרָאִ
קָל זַיְעַ שְׁגַיָּא, דְּמִשְׁבְּחִין וְאָמְרוֹן, בָּרוּךְ יְקָרָא דִיְיָ מְאָמָר בֵית שְׁכִינָתְךָ
עד כאן. יְיָ יְמַלֵּךְ לְעַלְמָם וְעַד. בְּלֹחֶשׁ: יְיָ מְלֹכוֹתְךָ קָאִים לְעַלְמָם וּלְעַלְמֵי
עַלְמִיא. יְיָ אֱלֹהֵי אֲבָרָהָם יִצְחָק וַיִּשְׂרָאֵל אֲבוֹתֵינוּ, שְׁמַרְתָּה-זֹאת לְעוֹלָם,
לִיְצָר מִחְשָׁבּוֹת לְכָבֵב עַפְךָ, וְהַכֵּן לְכָבֵם אֲלֵיךָ. וְהַזָּה רְחוּם יִכְפְּרֵעַ
וְלְאִישָׁחִית, וְהַרְבָּה לְהַשִּׁיב אָפָוּ, וְלְאִיעֵר כָּל-חַמְתוֹ. כִּי-אַתָּה אָדָני
טוֹב וּסְלָחָה, וּרְבִּיחָסֵד לְכָל-קָרָאִיךָ. אַדְקָתָךְ אַדְקָק לְעוֹלָם, וְתוֹרָתָךְ
אַמְתָה. תַּתְנוּ אַמְתָה לַיְצָקֵב חָסֵד לְאֲבָרָהָם, אַשְׁר-גַּנְשְׁבָעָת לְאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי
קָדָם. בָּרוּךְ אָדָני יוֹם יּוֹם, יָעַמְסָלֵנוּ הָאָל יְשֻׁועָתָנוּ סָלָה. יְיָ צְבָאות
עַמְנוּ, מִשְׁגַּבְ-לָנוּ, אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סָלָה. יְיָ צְבָאות, אֲשֶׁרִי אָדָם בְּטִיחָה
(יְיָ הַוְשִׁיעָה, הַמְלָךְ יָעִנָנוּ בַיּוֹם-קָרְאָנוּ). עד כאן בְּלֹחֶשׁ.

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ, שָׁבְרָאָנוּ לְכָבֹודוֹ, וְהַבְּדִילָנוּ מִן הַתוֹעִים, וּנְמַנְּן לְנוּ
תוֹרָת אַמְתָה, וְחַיִי עוֹלָם נְטַע בְּתוֹכֵנוּ, הַרְחַמָּן יִפְתַּח לְבָנֵינוּ לְתֹרְתָהוּ
וַיִּטְع אַהֲבָתוֹ וַיַּרְאָתוֹ בְּלִבְנֵנוּ, וַיִּשְׁים בְּלִבְנֵנוּ לְאַהֲבָה אָתוֹתָו, וַיַּרְאָה
אָתוֹתָו, וְלַעֲבָדוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצׂוֹנוֹ בְּלִבְבָשׁ שָׁלָם, וּבְגַפֵּשׁ חֲפֹץ, לְמַעַן לֹא
ニִגְעַלְךָ, וְלֹא נִלְדַּר לְבַהֲלָה. וְכֵן יְהִי רְצׂוֹן מֶלֶפֶנִיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שָׁגַנְשָׁמָר חֲקִיקָה בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּנוֹצָה וּנוֹחָה וּנוֹרָאָה וּנוֹרָשָׁ
יְשֻׁועָת שְׁנִי הַמְשִׁיחָה לְטוֹבָה וּלְבָרֶכה, לְזֹכָות וּלְמַעֲשִׁים טוֹבִים וּלְחַיִי
הַעוֹלָם הַבָּא.

החzon אומר

יתגַּדֵּל ויתקַדֵּשׁ שְׁמֵיהַ רֶבֶא (עוניים: אמן). **בָּעֵלֶםَا דִי בָּרָא כְּרוּעָתִיהִי,** **וַיַּמְלִיךְ מִלְכֹותִיהִי בְּחַיִיכֹן וּבְיוּמִיכֹן וּבְחַיִי דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל בַּעֲגָלָא**, **וּבְזָמָן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמַן** (וגם הקהיל אומר: אמן). **יְהָא שְׁמֵיהַ רֶבֶא מְבָרֵךְ,** **לְעוֹלָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא יִתְבָּרֵךְ), וַיִּשְׂפַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוּם וַיִּתְנַשֵּׁא** **וַיִּתְעַלֵּה וַיִּתְהַדֵּר וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵיהַ דָקְדָשָׁא בְּרִיךְ הָוּא** (עוניים: אמן). **לְעַילָא לְעַילָא מִן כֶּל בְּרִכָּתָא, שִׁירָתָא, תְּשִׁבְחָתָא וְנִחְמָתָא דְאָמִרָן** **בְּעֵלֶםَا, וְאָמְרוּ אָמַן** (עוניים: אמן).

תִּתְקַבֵּל צָלוֹתָהוּן וּבְעֻוּתָהוּן דָכֶל בֵּית יִשְׂרָאֵל, קָדֵם אֶבֶוּהוּן דְבְשָׁמִיא, **וְאָמְרוּ אָמַן** (עוניים: אמן). **יְהָא שְׁלֶמֶםְאָרֶבֶא מִן שְׁמִיא וְחַיִים טוּבִים** (**עַלְינוּ וְעַל כֶּל יִשְׂרָאֵל, וְאָמְרוּ אָמַן** (עוניים: אמן)). **עַשָּׂה שְׁלוּם בְּמָרוֹמָיו, הָוּא בְּרִחָמָיו, יִעַשָּׂה שְׁלוּם** (**עַלְינוּ וְעַל כֶּל יִשְׂרָאֵל, אָמַן** (עוניים: אמן)).

ונומרים כשאר הלילות.

מוזמור לפורים:

שְׁגִיּוֹן לְדֹוד, אָשֶׁר-שָׁר לִיְיָ, עַל-דְּבָרִידְכּוֹשׁ בְּנוֹיִמְינִי. **יְיָ אֱלֹהֵי בָּךְ** חסיתי, **הוֹשִׁיעַנִי מִכֶּל-דָּקֵפִי וְהַצִּילַנִי.** **פָּנִידְטָרֵף בְּאַרְיָה נֶפֶשִׁי,** **פָּרָק וְאַיִן מַצִּיל.** **יְיָ אֱלֹהֵי אָמַעַשְׁתִּיחַתִּי זֹאת, אָמַעַשְׁעַול בְּכֶפֶי.** **אָמַגְמָלְתִי שְׁוֹלְמִי רָע, וְאַחֲלָצָה צָוָרַי רַיְקָם.** **יַרְדֵּף אָוֵב נֶפֶשִׁי וַיְשַׁג וַיְרַמֵּס לְאָרֶץ חַיִּי, וְכָבוֹדִי לְעַפְרֵר יִשְׁכַּן סָלה.** **קוֹמָה יְיָ בְּאַפְךְ הַנְּשָׂא בְּעַבְרוֹת צָוָרַי, וְעוֹרָה אַלְיָ מִשְׁפָּט צְרִית.** **וְעַדְתָּ לְאַמִּים תְּסֻבְּבָה, וְעַלְיךָ לְפָרוּם שַׁוְּבָה.** **יְיָ יָדֵין עַמִּים, שְׁפַטְנִי יְיָ, בָּאַדְקִי וּבְתַמְפִי עַלִּי.** **יִגְמַרְנָא רַע רְשָׁעִים וְחַכּוֹגִין צָדִיק, וּבְחַן לְבֹות וּכְלִיּוֹת אֱלֹהִים צָדִיק.** **מְגַנִּי עַל-אֱלֹהִים, מְוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל-בָּבָבָה.** **אֱלֹהִים שׁוֹפֵט צָדִיק, וְאֶל זָעַם בְּכָל-יּוֹם.** **אָמַלְאֵי יִשּׁוּב חַרְבוֹ יַלְטוֹשׁ, קָשְׁתוֹ דָרָךְ וַיְכֹונֵנָה.** **וְלוֹ הַכִּין בְּלִילְמָתָה, חַצִּיו לְדַלְקִים יִפְעַל.** **הַגָּה יְחִילָ-אָנוּן, וְהַרָּה עַמְלָ וְיַלְדָ שְׁקָר.** **בָּור בְּרָה**

וַיְחִפֵּרְהוּ, וַיַּפְלֵל בְּשַׁחַת יָפָעַל. יְשׁוֹב עַמְלוֹ בְּרוֹאשׁוֹ, וְעַל קְדֻקָּדוֹ חֶמְסָוִיָּן. אָזְחָה יְיָ בְּצָדְקוֹ, וְאוֹפָרָה שֵׁם-יְיָ עַלְיוֹן.

סדר קריית התורה:

כהן וַיַּבָּא עַמְלָק, וַיַּלְחַם עַמְּשָׂרָאֵל בְּרִפְידִים: וַיֹּאמֶר מֶשֶׁה אֱלֹהֵי יְהוָשָׁעַ בְּחֶרְלָנוּ אֲנָשִׁים וְאֶחָד הַלְּחֵם בְּעַמְלָק, מַחְרָה אָנוּכִי גַּאֲבָה עַל-רַאשׁ הַגְּבֻעָה וּמִטָּה הָאֱלֹהִים בְּקִידִי: וַיַּעֲשֵׂה יְהוָשָׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר-לֽוּ מֶשֶׁה לְהַלְחֵם בְּעַמְלָק, וְמֶשֶׁה אָהָרֹן וְחוֹרֵב עַלְוָה רַאשׁ הַגְּבֻעָה: לֵי וְהִיא כְּאַשְׁר יָרִים מֶשֶׁה יָדוֹ וְגַבָּר יִשְׂרָאֵל, וּכְאַשְׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגַבָּר עַמְלָק: וַיַּדַּי מֶשֶׁה כְּבָדִים וַיַּקְהִיר אַבָּן וַיִּשְׁמִינוּ תְּחִפְתִּיו וַיִּשְׁבַּע עַלְיהָ, וְאָהָרֹן וְחוֹרֵב פְּמָכוֹ בְּקִידִיו מִזְהָא אֶחָד וּמִזְהָא אֶחָד וַיַּהַי יָדָיו אַמְוֹנָה עַד-בָּא הַשְּׁמָשׁ: וַיְחִלֵּשׁ יְהוָשָׁעַ אֶת-עַמְלָק וְאֶת-עַמּוֹ לְפִי-חֶרֶב: יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר יְהֹוָה אֱלֹהֵי מֶשֶׁה כְּתֵב זֹאת זְכָרוֹן בְּסֶפֶר וּשְׁוּם בְּאַזְנֵי יְהוָשָׁעַ, כִּי-מִתְהָה אָמַחָה אֶת-זֶכֶר עַמְלָק מִתְחַת הַשְּׁמִים: וַיַּבְנֵן מֶשֶׁה מִזְבֵּחַ, וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהֹוָה נֶסֶי: וַיֹּאמֶר בְּיַד עַל-כִּס יְהָ מִלְחָמָה לְיְהֹוָה בְּעַמְלָק, מִלְדָר דָּר:

יוצר לשבח ופורים לר' יהודה הלוי

ס"י יהודה הלוי.

צָרִי טְבַח הַכִּינו וַיֹּאמֶר זֹאת קְרִינָה. לוֹלִי צָור בּוֹ חֲסִינוֹ אֲשֶׁר בְּחִסְדֵּיו נְפָלִינָה. בַּמְעַט בְּסֶדוּם הַיִינָה לְעַמּוֹדָה דְּמִינָה: יּוֹם צַמְח סָלוֹן מִמְאֵיר צַמְח בְּנֵגְדוֹ בֵּן יָאֵיר. הִיְתָה סְבָה לֵי לְהַשְׁاءֵיר פְּלִיטָה וְאַפְּלָה לְהָאֵיר. וְלֹכֶן שְׂמֵך בְּשִׁיר נִפְאֵיר וְלֹכֶן אֱלֹהִים הַזְּדִינָה: דָּרָך כּוֹכֶב אִיש יָמִינִי בּוֹ אַמְצָת יַד יָמִינִי. הַוְסֵר סְרֻפֶד מַהְמוֹנִי וְעַלְתָה הַדְּפָה תֹּוך שְׁרוֹנִי. הַוּמִים אָז לְשָׁבֵר גָּאוֹנִי לְשָׁמוּעָתִי הַאֲמִינָה: לֵי הַדְּרָשָׁ צָור בְּצָעָקִי וְאַזְוָר שְׁמַחָה שִׁים שְׁקִי. וְהַעֲלָה לְהַרְאֹות אָוֶר צְדִקִי אֶת כּוֹכְבֵי נֶשֶׁר חִשְׁקִי. יוֹם יִמְלָא בְּךָ שְׁפָקִי אֲז יִמְלָא שְׁחוֹק פִּינָה:

פִוּטִים לְשִׁבְתָה מִיּוֹחֲדָה

יוֹצֵר לְשִׁבְתָה לְפָנֶיךָ הַשָּׁנָה לְרִ' יוֹסֵף בֶן מַתְתִּיה

ס"י א"ב, יוסף.

אָקָרָא לְאֱלֹהִים עַלְיוֹן. להושיע עם עני ואמון. ופדרוי יי ישובוין
ובאו ציון: בטרם יבא يوم עברה. הגדול והנורא. נחפשה דרכינו
ונחיקורה: גוזו נא עדת אמוני. ודרךו בכל המוני. לו כו ונשובה אל
יי: דרשווהו בכל לבבכם. וקרעו לבבכם ואל בגדיכם. שובו אליו
ו Nashoba אליכם. יאמר קדוש:

הן קרבוי ימי תשובה. עת לעזוב רשות ומשבה. השיבנו יי אליך
ונשובה: בעתה שובי מחתא ומעברה. וחייבוי בידכם תשובה. זבח
אליהם רוח נשברה: זה עת אליהם בראו. לשוב בו כל איש מחתאו.
דרשו יי בהמצאו:

חלו פנוי אל לרוב. טרם יפנה היום לעיר. קראוהו בהיותו קרוב:
טהרו לבבכם ותנallo ממועקה. וחרבו חסד והענקה. שמרו משפט
ועשו צדקה: ייחיש האל גאלתכם. אם שוב תשובו בכל לבבכם.
ולבן יחכה יי לחניכם:

כבר-רחמיך מחה פשעינו. ותשלייך במצוותם כל חטאינו. שובנו
אליה ישבנו: למה תפSTER פניך וכבודך. למתחדים ובאים עדריך. שוב
למען עבדיך: מרדו בכל בריתך וחק. חי ערכנו נא אל פרחך.
למה יי לעמוד ברחוק:

גמתי לבני אני אל קונה. אם יסירו מלכם לב הזונה. טרם יקרהו
 ואני אעננה: שלחתי לモדה ועוזב ולא יבשה. פשעינו וחתאינו אני
 נושא. למשני למשני אעשה: בעתה תתרחקו מכל פשעים. ולדברי
 הי נשמעים. שובו שובי מדרכיכם הרעים:

פקדת חטאינו דר מעוניים. באנו לפניך בתחוניים. אל תזמר לנו

עֲרוֹנוֹת רָאשׁוֹנִים: צְדִיק אַפָּה יֵי תְּחִנְטוּ אֶל חֹזֶה. חִישׁ נָא גָּאָלְתָנוּ כְּדָבָר בֶּלֶחֶזֶה. סְלָחָנָא לְעֵזֶן הַעַם הַזֶּה: קָרְבָּנָא גָּאָלָה וְיִשְׁעָ. יְכָפְרוּ חַטָּאתֵינוּ וְאֶל נְמוֹת בְּרֶשֶׁע. נוֹשָׂא עָזָן וְעוֹבֵר עַל פְּשָׁע:

רְחִמָּי גְּכָמָרוּ עַלְיכֶם. וְהַקְשְׁבָתִי לְכָל פְּלוּלִיכֶם. אַרְפָּא מִשְׁוּבּוֹתֵיכֶם: שֻׁבוּבָו אַלְיִ בְּגַנְפֵשׁ בָּרָה. סְלִיחָה תְּבָקֵשׁוּ וְכְפְרָה. טֹוב יֵי לְמַעַז בַּיּוֹם אָרָה: תִּירְאוּ מִיּוֹם הַדִּין כִּי הַנֶּה. פּוֹדָה וּמוֹשִׁיעָ לְכֶם בְּרַחֲמִים יִפְנָה. אֹז תִּקְרָאוּ וַיְיִזְעַנְהָ: דָרְשָׂוּהוּ בְּכָל לְבָבָכֶם. וְקָרְעוּ לְבָבָכֶם וְאֶל בָּגְדִּיכֶם. שֻׁבוּבָו אַלְיִ וְאַשְׁוֹבָה אַלְיכֶם. יֹאמֶר קָדוֹשׁ:

יוצר לשבת תשובה

ס"י א"ב.

אַלְיִ שֻׁבוּבָה אַיִמְתִּי. חָלָקִי וּנְחַלְתִּי. וְהַתְּחַזְקִי בְּהַגִּיוֹן תּוֹרְתִּי: בְּחַרְתִּי אַתֶּכֶם מִכֶּל עַם. לְהִיּוֹת לֵי לְעַם. וְהַנְּחַלְתִּי לְכֶם דַת מְנֻעַם: גָּלִיתִי לְכֶם יָדַיִךְ. וְהַרְאִיתִי לְכֶם סֹודִי. סָהָדִי וּמַעֲדִי: שֻׁבוּבָו אַלְיִ כָּלֶכֶם. וְאַשְׁוֹבָה אַלְיכֶם. וְאַטִּיבָה אַחֲרִיתֵיכֶם יֹאמֶר קָדוֹשׁ: דָרְךָ רֶעוּה עַזְבָּנִי. וְלִפְנֵי קָרְבָּנוּ. וְאַלְיִ שֻׁבוּבָו: הַלָּא בְּעַזְבָּכֶם רְשָׁעֵיכֶם. אַפְּרָשׁ יָדִי עַלְיכֶם. וְאַקְבֵּל תְּשׁוּבּוֹתֵיכֶם: וְאֶם תִּתְנוֹדוּ עֲוֹנוֹתֵיכֶם. וְתַעֲזִבוּ רְשָׁעֵיכֶם. לֹא אָזְלָר חַטָּאתֵיכֶם: לֹהָרְתִּי עַל יָדִי חֹזֶה. לְהַבִּין עַמְּ זֶה. בַּי תְּשׁוּבָה לֹא אֶבֶּזֶה: חָסֶד וְאֶמֶת תְּבָעוּ. וְאֶל נָא פְּרִשְׁיָעוּ. וּבְנָעַם תְּשַׁעַשְׁעָעוּ: טֹוב וּזְכוֹת אָהָבָי. וּמִים חַיִים תְּשַׁאֲבוּ. וְלִמְקַבֵּל תְּשׁוּבָה קְוֹו:

יָצַר עֲצֹת טֹובֹת. וּרְתָקִוּ מִפְרִיבוֹת. וְאַפְתַּח לְכֶם אַרְבּוֹת: כָּל בְּעַלִי תְּשׁוּבָה. יָנַצְרוּ בְּטוּבָה. לְאַחֲרִיתָם תְּהִי תְּקֻוָה: לְנַשְׂוֹאִים מִרְחָם. הַבְּטִיחָה וּרְחָם. וּמֹדֶה וּעֹזֶב יָרְחָם:

מַתִּי עִם לְרוֹמָמָהוּ. וְכֹל טוֹב לְסִימָהוּ. וַיְשׁוֹב אֶל יְיָ וַיַּרְתֵּמָהוּ: גַּמְתִּי
לְכָל פּוֹשָׁעִים. וְלֹכֶל מַרְשִׁיעִים. שׁוּבוּ מִדְּרִיכֵיכֶם הַרְעִים:
סֹורּוּ מַרְשָׁעַ כָּלְכֶם. וְהִיטִּיבוּ מַעַלְלִיכֶם. שׁוּבוּ אֲלִי וְאַשְׁוִיכָה אֲלִיכֶם:
עַמְדוּ אֲלִי בְּפָלוֹלִיכֶם. וְהַשְׁלִיכָו פְּשָׁעִיכֶם. וְלֹא אָפִיל פָּנֵיכֶם: פְּצַפִּי
בְּמַחְנִי. לְקַהֵל הַמּוֹנִי. כִּי חָסִיד אָנִי נָאָם יְיָ: צָיוִינִי דְּבָרִי לְעוֹלָם. וַתְּחַנֵּה
אָסְכִּית מְאוֹלָם. לֹא אָטֵר לְעוֹלָם:
קָרְבוּ אֲלִי קָרוֹבִים. בְּשֻׁעָר בַּת רְבִים. שׁוּבוּ בְּנִים שׁוֹבְבִים: רְצִיתִי
אֶתְכֶם. וְהַצְלִילִתִי חַטָּאתֵיכֶם. וְאֶרְפָּא מִשְׁוּבָתֵיכֶם: שׁוּעָתָנוּ בְּטוֹב
הַצָּלָח. וְעֹזֵר מַקְדֵּשׁ שְׁלָח. כִּי אַתָּה טוֹב וְסַלָּח: תְּקִים חַזּוֹן נְבִיאִיךְ.
כִּי אַתָּה מַתְאָנוּ תְּאַבֵּיךְ. וּרְבָּחָסֵד לְכָל קָרְאָיךְ. (קדוש):

יוצר לשבת שלפני סוכות לר' שלמה חזון

ס"י שלמה חזון.

שׁוֹלְמִית הַגְּבָחָת מַעֲמִים. יָצָאת מִבֵּית דֵין כַּתְמִים. בְּסֻכּוֹת
תְּשַׁבּוּ שְׁבָעַת יָמִים: נִתְרָאֵית בְּשַׁוְּבָךְ לִפְנֵי אֶל. לְהַחְלִיאֵךְ בְּמַצּוֹתָיו
הַוְּאֵל. כָּל הָאָזְרָח בִּיְשָׂרָאֵל: הַעֲתִירוּ לְשׁוֹנוֹת רְבּוֹת. הַתְאִזּוּר לְקִים
חֲקוֹת. כָּל הָאָזְרָח בִּיְשָׂרָאֵל יִשְׁבּוּ בְּפַטָּה: בְּשִׁפְתּוֹתֵיכֶם תְּשִׁלְמוּ פָרִים.
וּבְגַעֲמֹת הַרְבּוֹ אָמְרִים. בְּפֶרַי עַז הַדָּר בְּפַתְּתָמְרִים: עַז עֲבוֹת וּעֲרָבִי
נִמְלָ בְּרֻכוּהוּ. וּבְתוֹךְ קָנָל קְרִישָׁוּהוּ. וּבְגַבּוֹרָותָיו הַלְּלוּהוּ. קָדוֹש:
לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרֵיךְ. קְבִּלְנוּ לְקִים מַצּוֹתֶיךְ. אֵין קָדוֹש בְּיַיִן אֵין בְּלַתְקָח:
צְרִיכָת לְגַשְׁמָרָת כְּאֵישׁוֹן. וְהַרְבִּית כְּנַחַל פִּישָׁוֹן. וְלַקְהַתָּם לְכָם בְּיוֹם
הַרְאָשׁוֹן: רַאשׁוֹן קְרָאָת לְאוֹת. לְאִישׁ יָדַבר נְכַבְּדוֹת. רַאשׁוֹן לְחַשְׁבּוֹן
הַמְצֹוֹת: עַסְקָו בְּמַצֹּוֹת קְוַיְכֶם. וְלַקְהַתָּם לְכָם מַשְׁלָכֶם. וְשִׁמְחַתָּם
לִפְנֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:
מֵאֵין כְּמוֹךְ יְיָ בְּגִבּוֹרָה. הַצְלָת עַמְךָ בַּיּוֹם אָרֶה. בְּתוֹךְ עַנְנִיךְ אֵל נֹרְאָ:

נִמְגַּת עַמֶּךָ בַּפְּנֵיךְ. וְכֹלֵחֶם קָלוֹקֵל כַּמְדָבֵר. כְּלַפְּלַתְּפָם בְּלִי שְׁבָר וּבָר:

רְחַמְמַת עֲדַת מֵמָה. וַיְהִי לָהֶם לְמָהָה. בַּפְּנֵיךְ אַרְבָּעִים שָׁנָה: אֶת
הַמָּן אֲכַלָּה הַדְּבָרִיךְ אָוֹהֶבֶת. וּמְצֻוֹתִיךְ קֹשֶׁבֶת. עַד בָּוָאָם אֶל אָרֶץ
נוֹשֶׁבֶת:

הַוְרִינִי יְיָ דָרְךָ חַקְיָה. וְנִשְׁתְּעַשְׂע בְּמְצֹוֹתִיךְ. וְמַن חַלְקָנוּ בְתֹרְתָּךְ:

הַצִּילָה אֲשֶׁר בְּדָמוֹת. צְלָמֶךָ בְּגָוֹלָה לֹא תִּמְוֹת. וְנִקְיָם מְצֹוֹתִיךְ
בְּשִׁלְמֹות: לְעֵם אֲשֶׁר גָּרוּנָם נַחַר. קָצְפָּה כְּנַגְדָּם אֶל יְחִיר. וּבְמַרְעִים
תִּתְחַרְךָ: סָב דִּמְהָה לְצָבִי. וּשְׁמַחְנוּ בְבִשּׁוּרָת תְּשִׁבְיָה. אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא:
חַגְנוּ בְזִכְוֹת הַגְּלִילִים. וְחַלְמָם יוֹרְדִים וּעוֹלִים. זְבַנו לְשִׁלְשָׁה רְגִלִּים: רְצִינוּ
אֵל אַמְוֹנָה. זְכָה נִמְשַׁלָּת לִיוֹנָה. לְשִׁלְשָׁה פָּעָמִים בְּשָׁנָה: זָכָר הַבְּטַחַת
לְעַמֶּךָ. אֵם מִקְצָה הַשְׁמִים יְהִיה נְדַחָה. מִשְׁם יַקְבִּצָּה יְיָ אֱלֹהֵיךְ: יַדְעַת
אֵת פּוֹרָאֵיו. כִּי רַבּוּ לְזֹחֲצֵיו. קִים אַקְבִּץ לְנִקְבָּצֵיו:

זָכְרָנוּ יְיָ בְּרָצָוֹן עַמֶּךָ. וּעַשָּׂה לְמַעַן שְׁמָךְ. יְהָמָר נָא יְיָ רְחַמְמִיךְ: עַל
גּוֹי קְנוּ קְנוּ וּמְבוֹסָה. נְתַווּ לְמַרְמָס וּלְמַשְּׁפָה. בְזִכְוֹת אַדְקָת יְיָ עֲשָׂה:
רְעֵה עַמֶּךָ בְּשִׁבְטָה. וְתִשְׁעַם בְּנַחַלָּתָךְ. בְזִכְוֹת מָשָׁה נְאָמֵן בִּיתְךָ: נְחַמְנָנוּ
נְחַמּוֹת כְּפָלִים. וְקַבֵּץ יְהוָה וְאֶפְרַיִם. תְּבָנָה חֹמוֹת יְרוֹשָׁלָם:
גְּמַלְתִּי עֲדוֹתִיךְ לְעוֹלָם. זְכָרָתִי מִישְׁרִים פְּעָלָם. בְזִכְוֹתָם תִּשְׁמַר קְנָהָלָם:
לְמַעַן חָסְדָךְ יִרְשֵׁא אָרֶץ. וְזַיְפֵי בָּרוּחַ וּפְרִזְעַן. לִשְׁם וְלִתְהַלָּה בְּכָל עַמִּי
הָאָרֶץ:

תִּטְשַׁעַם בְּהָר נַחַלָּתָךְ. וְשָׁם יַקְיִימָה מְצֹוֹתִיךְ. שְׁלֹום רַב לְאֶהָבִי תֹּרְתָּךְ:
שָׁם בְּבִיכְתָּךְ קְוֵלי אָרִים. הַקָּרֵב עַל מִזְבְּחָה חַלֵּב כְּרִים. בְּפְרִי עַז
הַכָּר בְּפֹתַת תִּמְרִים: עַז עֲבוֹת וּעֲרָבִי נַחַל בְּרַכְוֹתָה. וּבְתוֹךְ קְהֻלָּה קְדָשָׁוֹתָה.
וּבְגָבוֹרָתָיו הַלְלוֹהָו. קָדוֹשׁ:

יוצר לשבת בראשית לר' בנימן

ס"י א"ב, בנימן.

אלְהִינוּ אֱלֹהִים אֱמֶת. וַתָּרֶתֶת אֲמִינָה וְאֶמֶת.
 אֱמֶן רָאשׁ זָבֵרוֹ אֶמֶת. וְסֻפּוֹ מַזְכִּיחַ עַל הָאֶמֶת. וּמַעֲמִיד יִסּוּד
 הָעוֹלָם עַל הַדִּין וְעַל הַשְׁלוּם וְעַל הָאֶמֶת:
 בְּנֵי מִקְדָּמִי קָדוּם עַל עַצְתַּת הַשִּׁיחָה. הַיְמָה בְּתוֹךְהָאָרֶץ עַל זְרוּעוֹ הַגְּטָרִיה. כִּי
 לֹא נִבְרָא טָס זְהָבׁ וְלֹא עֹור בְּהַמָּה וְתִיכְחַדֵּשׁ:
 גָּלֵל אֲפָל וְחַשְׁקָד מִפְנֵי בְּקִיעַת הָאָרֶץ. כִּשְׁר כִּי נִתְעַלֶּה עַל כָּל גִּיה
 וּמְאוֹרָה. גְּנוּזָו וְהַאֲסִימָו לְעֹזְקִים בְּתוֹרַת אָרֶץ:
 דּוֹק וְחַלְד צְוָה בְּמַלְךָ עַל עַבְדָיו. וְנִבְרָאו בְּבֵית אַחֲת בְּהַכְּרָעָה נְשִׂיאָה
 וּמְלָמִידָיו. וּרְאֵיה לְדִבָּר קוֹרֵא אֲלֵיכֶם יַעֲמֹדוּ יִתְהַדּוּ:
 הַתְּרַחְבוּ לֹאֵין דַי רַקְיעֵי הָוד דִירָתוֹ. קָשְׁבָיו בְּיַצְםָם וְרוֹהוּ עַל אַמְּרָתוֹ.
 עַמּוֹדי שְׁמִים יַרְופְּפָו וִיתְהַמְּהוּ מְגַעֲרָתוֹ:
 לֹאֵז פְּלָג וְהַחְצָה שְׁעוֹלִים הַמְּדוֹזִים. וּמְחַצִּיתָם הַשִּׁיאָה וְעַלָּה לְכִבּוֹדים.
 וְהַם לִמְים טְהוֹרִים אֲשֶׁר לְזַבְּךָ עַתִּידִים:
 זֶה יַתְּרַם וְצַוָּה בְּבּוֹדי לְכַלְמָה עַד מָה. אֲעַלָּה עַל בְּמַתִּיעַ עַב וּלְעַמִּיתִי
 אֲדָפָה. וְתַלְתָּהֵטָה אֲשֶׁר אָוֹכְלָת וְנִכְבְּשָׁה וְהָוָא הַהְוָמָה:
 חַדְשָׁ פָּנֵי אֲדָמָה בְּעֵצִי פָּרִי וּדְשָׁאִים. וְגַזֵּר עַל הַעַז לְמִינְגָּהוּ וְלֹא עַל
 הַדְּשָׁאִים. וְנִשְׁאָו בְּעֵצֶם קָל וְחַמְרָה וַיְצָאוּ מִנִּי דְשָׁאִים:
 טְבָע שְׁנִי אָוָרים בְּקִדְמוֹת וּזְיַקְוּן הַשְׁוֹהָה. וּמִתְבִּנְיָת יִצְיר כְּפָים לְמוֹתָן
 וְשְׁוֹהָה. צָאת בְּחַלּוֹן אַחֲרֵלְמוֹ פָּקָד וְצַוָּה:
 יִסְרֵר הַסְּהָר וְנִתְמַעַט לְשַׁעַתָּהוּ. כִּי הַטִּיחָה כְּלָפִיו וְלֹא בְּנֵן אֲמֹנוֹת עַתָּה.
 וּנְחַמְּמוּ בְּתִנְחָוִמי קָטוֹן וְלֹא נִתְקַרְרָה דְעַתָּה:
 כְּפָר עַלְיִ קְרַשׁ לְכָן מִקְרָיבִים הַמוֹנִי. בְּכָל רָאשֵׁי חֲדָשִׁים בְּחִרּוֹת
 בְּעַנְנִי. שְׁעִיר עַזִּים אַחֲרֵלְמוֹת לְחַטָּאת לִיְיָ:
 לְמִדיִם מִהָּם פְּרָחִי שְׁוֹשָׁגִים. זְמָנִים וְקָצִים חֲדָשִׁים גַם יִשְׁנִים.

ונקי לאותות ולמוציאדים ולימאים וشنים :
מבחן הלבנה אותיות מזקיעות. בSSH הראשונות ספיירוטיקה ידיעות.
בהתפתק שבעית לחפה מגיעות :
נוצרות שתים משיטה הראשונה. וממנה ושלישית ארבע באמונה.
וין ועין ונון פשוטה מקריםות לכלנה :
סחי ים השראי שבע מאות מני טהורם. וכשר עפים לאין חקר
ומספרים. ועופות שכאים ארבעה ועשרים :
ען תוכיא אדמה חייה ובמה. ושהז זרמש ושהז להעצימה. ורחש
יבחישין וכלים לצרך חפה :
פוזז ומבריך לשפה שנים קביעות. שאל לשפה נבראו שוטה ויטניות
וכראות. השיבווה האctrך למו ביום בריחה לתשיעות :
צויי כל פעל גמר ושכלל. נעשה אדם בצלמנו מלל. רקמו והנשימו
ועזר לו כלל :
כללה נצטווה והטהו לב הוTEL. ורנו בדין סנהדרין בגבר געקש וגפטל.
לקים עליו ועם עקש תחתפל :
רשם אוצרות בשלו שבעים ואחד בפרקsha. מבראותית ועד נוצר
ומשןוצר עד גריisha. בנגד סנהדרין בעלי מקירה ידרישה :
שנים חטאוי ונתחיכבו בתורה. ונחש עשם ללא טען כשוrah. במקום
רב ותלמיד הרב ראי לモרא :
תר شبיעי עלי יציר כי נפן למחומה. עמד בגבור להגן בחומה. ומן
פני מוחל ושכח אף וחמה :
בבן נפש בו יוצר מכון פרוטים. נחלו לעמו אשר בצלו חוסים.
המשבחים לבו شبת מכל הפעשים :

רשות לחתן בראשית

מְרַשׁוֹת הָאֵל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא. וּמְרַשׁוֹת מִפְנִים וּמִפְּזִיזָה. וּמְרַשׁוֹת רָאשִׁי סְנֶהָדְרִין הַקָּדוֹשָׁה וְהַבָּחוֹרָה. וּמְרַשׁוֹת רָאשִׁי יְשִׁיבָה וְאַלְוָפִי תּוֹרָה. וּמְרַשׁוֹת זָקְנִי יְפָה וּבָרָה. וּמְרַשׁוֹת זָקְנִים וּנְעָרִים יוֹשְׁבִי שָׂוָרָה. אֲפֻתָּח פִּי בְּשִׁיר וּבְזָמָרָה. לְהֽוֹדוֹת וְלַהֲלֵל לְדָר בְּנָהָרָה. שְׁהַחְיָנוּ וְקִימָנוּ לִירָאתָו הַטְהוֹרָה. וְהִגִּיעָנוּ לְשָׁמָחָה בְּשִׁמְחָת תּוֹרָה. הַמְשִׁמְחָת לְבָב וּעֵינִים מַאיָּה. הַנּוֹתָנָת חַיִים עַשֶּׂר וְתִפְאָרָה. הַמְאַשְׁרָת הַוְּלָכִים בְּקָרְבָּה הַטּוֹבָה וְהַיְשָׁרָה. הַמְאַרְכָּת יָמִים וּמוֹסֵף גְּבוֹרָה. לְאוֹהֶבֶת לְשׁוֹמְרִיה בָּצְווֹי וְאוֹזְהָרָה. לְעוֹסְקִיה לְנוֹצְרִיה בָּאַהֲבָה וּמוֹרָא. שְׁבָן יְהִי רְצֹוֹן מַלְפִּינִי הַגְּבוֹרָה. לְתָת חַיִים חַן וְחַסְד וְעַטְרָה. לְרַבִּי... הַגְּבָרָה לְהַתְּחִיל הַתּוֹרָה. לְאַמְצֹzo לְבָרְכוֹ לְגַדְלוֹ בְּתַלְמוֹיד תּוֹרָה. לְדַרְשׁוֹ לְחַיִים לְהַדְרוֹ לְוַעֲדו בְּחַבּוֹרָה. לְזִכְוֹתָו לְחַיּוֹתָו לְטַפְסָו בְּטַכָּס אָוֹרָה. לְיִשְׁרוֹן כָּלְלוֹ לְלִמְדוֹד לְקָח וּסְבָרָה. לְמַלְטוֹ לְנִשְׁאָזֶל לְסַעַד יְקָרָה. לְעַדְנוֹ לְפָרְנָסֹו לְצַדְקוֹ בְּעַם נְבָרָא. לְקָרְבוֹ לְרַחְמוֹ לְשִׁמְרוֹ מִפְּלָצָרָה. לְתִמְכוֹן לְמִקְפֹּו לְתִמְמָמוֹ בְּרִית נְשָׁבָרָה. וּבְשָׁבָר זֶה יְזָבָה מְאֹל נָוָרָא. לְרָאוֹת בְּבָנִים וּבְבָנִי בְּנִים עוֹסְקִים בַּתּוֹרָה. וּמַקְיָמִי מִצּוֹות בַּתּוֹךְ אָמָשָׁה וְיִזְבָּה לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחָת בֵּית הַבְּחִירָה. בְּנִבּוֹאת יְשֻׁעָה מְלָא רֹוח עֲצָה וּגְבוֹרָה. שְׁמָחוֹ אֵת יְרוּשָׁלָם וְגִילּוֹ בָּה מְהֻרָה. שִׁישָׁו אֲפָתָה מְשׁוֹשָׁת תִּמְוֹר אָכְל וְצָרָה. עַמּוֹד עַמּוֹד עַמּוֹד. רַבִּי... חַטָּן בְּרָאשָׁית. עַמּוֹד אַתָּה וּשְׁוּשָׁבִינָךְ, יְבָרְכָךְ ה' וַיִּשְׁמַרְךָ, בְּרוּךְ אַתָּה בְּבֹאָךְ וּבְרוּךְ אַתָּה בְּצָאתָךְ. מְרַשׁוֹת כָּל הַקָּהָל הַקָּדוֹשָׁה הַזָּה וְהַתְּמִלָּל הַתּוֹרָה:

יוצר של שבת וראש חודש

ס' א'ב.

תְּאַמְתָּח אָור בְּקָדְשָׁךְ. בַּיּוֹם שְׁבָת וְחַדְשָׁךְ:
אוֹדוֹת גְּדוֹלִים שְׁנִים. אֲשֶׁר בְּשָׁמִים. בְּרָאָתֶם לְאוֹתּוֹת.

בָם לְחֶדֶשׁ אֹתֹתָה. גַּבּוֹל יִמִים וְלִילּוֹת. גַּרְלָפָם בְּגֻרְלוֹת : תאמה
לְבָקוֹ אֹור לְאֹור. דְּפָקָנוּ יְחִידָה לְאֹור. הַחֶדֶשׁ וְשְׂבָתָה.
הַנְּחָחָה לְהַזְּגִי מִשְׁבָתָה. וְאֹרוֹר כְּמִשְׁנִים. וְטוֹב לְעֵינִים : תאמה
זֹאת הַפְּנִינָה. זֹה הַעֲנָג לְהַנְּחָחָה. חֶדֶשׁ אֹור מַקְדָשׁ.
חֶזְוֹת שְׁבָעִתִים יְחֶדֶשׁ. טְהוֹר נְגָה. טְוֹב אֹור חֶדֶשׁ יְגִיה : תאמה
יְשָׁעָך אֹרְנוֹ. יְחֶדֶשׁ זְכּוּלָה מַרְאָנוֹ. כְּמַאוֹר פְּגִיה. כְּאֹר אָשָׁר לְפִנֵּיךְ.
לְאֹר עַזְלָם. לְהַאֲיר יְשָׁלָם : תאמה
מַה יְפּוּ וְנָעָמוּ. מַאוֹרֹת שְׁגַתְאָמוּ. נְגִיהָת חֶדֶשׁ וְנְחָתָה. נְוַהְגִים כְּאַחַת.
שְׁמַחָה וְשְׁשָׁוֹן. שְׁגַו בְּלִי אַסּוֹן : תאמה
עַשָּׂה יְרָחָה. עֲנָג וְחֶדֶשׁ זְוָרָחָה. פְּלָס לְמַזְעָד. פְּקָדָת מַזְעָדים לְהַעָד.
צָעֵד חֶדֶשִׁים וְשְׁבָתִות. צִיגְתִּים וְשָׁנִים וְשָׁנִים וְעַתּוֹת : תאמה
קְדָשָׁו אֹרָה. קְרָאוּ לְהַאֲרָה. לְעוֹת בְּחַשָּׁק. רְוֹעָעָו בְּנַשָּׁק.
שְׁנִים יְחִידָה. שְׁטוֹבִים מִן הַאָחָד : תאמה

יוצר לשבת שקלים

.סימן א'ב.

אֶל הַמְּתַנְשָׁא לְכָל לְזָאשׁ. בְּחַר בְּרַלְתָּא רָאשׁ. כְּבָכְוָרָה בְּתַאֲנָה
בְּרָאשׁ : בִּיטָה אֹתָה דְרָשׁ. מַכְלָ אָם חֹטְא לְפֶרֶשׁ. לְנַשְּׁאָה עַל כָּל
רָאשׁ : גּוֹעַלְה תְּשִׁית לְמַנוֹד רָאשׁ. וְהִיא תְּרִים רָאשׁ. לְכָסָא כְּבָוד
מְרָאשׁ : כְּבָודִי וְמָרִים רָאשִׁי. עַתָּה יַעֲבֵר בְּרָאשִׁי. וַיַּדְרְשָׁנִי בְּבָקְשִׁי.
קְדוֹשָׁ :

דְּבָר בָּזָה סְפָר. וְקִים בְּאָמְרִי שְׁפָר. לְמַשְׁוֹלִי אַפְרָר : הַיּוֹתָם נוֹתָנִים כְּפָר.
בְּלִי דְּפִי וְחַפָּר. בְּעֵד עֲוֹנָם לְכֶפֶר : וְאַדְקָתָם לְכֶתֶב בְּסֶפֶר. בְּזִכְרוֹן
הַסֶּפֶר. לְמַנוֹתָם עִם נָם אֲנָכִי עַפְר וְאַפְר :

זֹה אַלְיָ נָם לְאַבִי חֹזֶה. וְהַרְאָהוּ כְּמַין מַטְבָע אַש בְּפִתְחָה. וְנָם הַפְּלָ

ינפּנוּ בָּזָה : חֲסִדָם יֹשַׁת בָּזָה . וְאַחֲרֵי מֵהֶם אֵל יִתְבֹּזָה . וְצֹרְרָם יַרְזָה : טוֹבָות יוֹטְבָה עַל זָה . וְשִׁכְנָה יַזְפָּה לְחַזָּה . וְגֹויָה לְגֹויִים רְבִים יַזָּה : יְחִיד שֻׁזְקָן רְוֹמָה . הַתְּנָהָה בְּתֹורָה תְּמִימָה . לְיוֹנָה שְׁהִיא פְּמָה : כָּל הַעֲוֹכָר בְּפִיה . יַשְׁקָלוּ שְׂקָל בְּלִי מְהֻוָּמָה . מְחַצִּית הַשְׂקָל הַרְוָמָה : לְטוֹבָתָם בְּלִי לְעַלְמָה . וְתְּהִיה לְהָם כְּחֹמָה . תֹּולָה אָרֶץ עַל בְּלִימָה : מִבּוּן עֲשָׂרִים שָׁנָה . יַתְּנַדְּבוּ בְּחַנִּינָה . פָּנִי שֻׁזְקָן מְעוֹנָה : גְּשִׁיאִים וּרְבִים בְּמִשְׁעָנָה . בְּלָם יִשּׁוּ בְּנִתִּינָה . בְּלִי עַוד לְהַחְמָנָה : סְלָה יִסְפִּית תְּחָנָה . בְּכָל עַת וּבְכָל עוֹנָה . וַיַּתְּקִימָו בְּרִגְנָה :

עַל נְפּוֹתָמִיכֶם יַכְפָּרוּ . וְחַטָּאתֵיכֶם יַכְפָּרוּ . וּבְחַלֵק טֹב יַסְפָּרוּ : פְּאָרָם הַכָּל יַסְפָּרוּ . וְשִׁבְחָה יַתְּנוּ וַיָּגָמְרוּ . וְהַזְדִּיה לְצֹור יַשְׁוְרוּ : צְוּרִירִים יִמְעַטוּ וַיּוֹסְרוּ . וְעַל צְוֹאָרִים יַגְּבָרוּ . וּבְשַׁבָּע שְׁמָחוֹת יַחֲבָרוּ :

לִקְהָלָם לְהַתְּחַזֵּק בְּתַעֲפָה . בְּלִי עַוד לְמַעַדָּה . בְּהַקְרִיבָם זֶה לְעַבְדָּה : רָם עַמָּם הַוְעָדָה . בְּאֶחָבה וּבְחַמְדָה . בְּיִשְׁיבָה וּבְעִמִּדָה : שְׁמָם בְּחִים הַתְּמִידָה . בְּכָל כְּלֹול חַמְדָה . לְזֹר בְּלִי לְעַבְדָה : פְּמִיד תְּהִיה לְזֹבְרָן . לְחַבְאַלְתָה הַשְּׁרוֹן . לְכִפּוֹר וּפְרוֹן . לְפָגִי מָרוֹם וּקְדוֹשָׁה :

יוצר לשבת זכור

. ס"י א"ב.

זָכָר אַת אֲשֶׁר עָשָׂה . וַיְהִיה לְבּוֹ וּלְמַשָּׁה . וְגַזְעָו יַעֲקֵר בְּכָעִיסָה : בִּיטָה וְחַטָאוֹ אֶל תְּשָא . כִּי קְהַלֵך עַסָּה . בְּכָל צְרָה וְדָרִיסָה :

גַם בְּךָ לֹא חָסָה . וּבְעִזּוֹת הַדְלִיל עַמוֹסָה . בְּתוֹך אַבָן מַעֲמָסָה : אַתָה זָכָר נְשָׁבָחים . זָכָר אָמ לְךָ מִשְׁבָּחים . וְזָכָר שָׁה לְפָנֵיךְ מַפְאָחִים . קְדוֹשָׁה :

זָכָר דְּבָרוֹ עַטָק בְּכָל עַרְך . לְחַמּוֹקִי יָרְך . לְדָרוֹרִי מְפָרֵך : הַקְדִיםָם וְזָאָ לְדָרֵך . לְזָגֵב בְּרֵך . לְדוֹש בְּגָאוֹת וְלְהַדְרֵך : וְכְבּוֹדֵך צַן מַחְרֵך .

בְּכָל רְחֵב וְאַרְך . וְעַמְך בְּטוֹבָה לְהַאֲרֵך :

זכר זמורה שהשליך למעלה. ואהוביך איז לחלה. עשותם במעי מפללה: חוץ לשיטם כליה. ותקומתם להפילה. בהנעה ובחשפה: טוב שומע תפלה. הפלתו בבהלה. ועוד אחריתו לקללה:

זכר יHIR ורשות. כי למأد פשע. והציק בין משען: פבד בחטא וברשע. ואזניו הבהיר ועיניו השע. וליראותך לא יש: למענה צדיק ימושיע. חשת לנושאים יש. נושא עון ועבר על פשע:

זכר מלולו למלוך. ומאס בפועל. בבחורי קלה: נא זכר يوم זבולך. ישלם לו משלה. גמול רע מחייב: סערתו בקצר גדרך. וכל פה יהלך. על פלא מפועל:

זכר עמק ועדתך. אשר הם אהבתך. ומקוים לשועתך: פינה נא בתהמתך. ורחים על עדתך. ההוגים בשעשועך דתך: צבלים ביראתך. ותטעם בקריתך. ושםatzם שכינתך:

זכר קריית חנה. וספר מימנה. המפוזרת בכל פנה: רום מה וחוננה. כי באה עונה. ועת לחננה: שכח שם עדינה. מכל צד ומכל פנה. וחלומות לבעליך שובב נא: תזפר עתה ברוחמים. ותופיע ממרומים. והושיע מעוטי עמים. קדוש:

פיטוט לשבת זכור לר' יהודה הלוי

ס"י א"ב, אני יהודה הלוי הקטן ברבי שמואל הלוי, א"ב, אני יהודה.

מי כמוך. ואין כמוך. מי דומה לך. ואין דומה לך:

אדון חסידך בלבך. אמתך לעיר מבאר עז ומגדל. כי היות מעז לך. ומחסה לאביו נצאר לו: בימי חרבינו מקרני. כי דבר רוח יי. ויהיום אם גרשוני עוני. דודי לי ואני לו: גמלני מזו טובות. גליות לכללות וללבבות. גם אם יהיה הארות מרבות. אשרי כל חוכמי לו: דמי מתקוממים אלה. דגלי ארים בדבר כל חזקה. הנה אלחינו

זה. קורינו לו: **הִיּוּ אֶבְיָעָה חִידֹת**. ומماז מבי קדם עתידות. נפלא
בם הַמְבִין צְפּוּנִי סְודֹת. יוציאר מפטון לעבד לו:
וליהי בימי אחשנורוש. למלך הוקם על כברוש. נשא ורומ על כל
קצין וראש. ומי הנitch לו: **זֶמֶן בְּשָׁנָת שֶׁלֶשׁ לְמַלְכֵיתוּ**. להראות לכל
עבdkיו תכונתו. כי אבני גזר מתקנוססות על אדרמתו. ועפרות זהב לו:
חלהק לכל בני שושן גמן. והקדיש קרוואי בחתמן. בחצר גנת בימן.
אה לאמושב לו: **טַעַם עֲשֹׂות רְצֹן כָּל אִישׁ וְיִצְרוֹ**. ואין אונס לאיש
יין עכשו. ולחתה לשואל די מהסרו. אשר יחסר לו: **יְחִיד אָסְפוֹ כָּל**
הנברושים. גם ושותי הפלכה עשתה משטה נשים. ולמשטה הנשים
באנשים. שבעת ימים יספרו לו: **כְּטוֹב לְבָב הַמֶּלֶךְ בַּיּוֹן**. אמר להביא
את יפת העין. ותמאן בדרכו לאמר אין. העזה פניה ותאמר לו:
לקרובים אליו היושבים עלי בן. שאל ויעצהו ממוקן. הוא המן
לפרענות הוקן. לבו יקוץ-און לו: **מַוְצָׁחוֹתיו פְּדַת נְתֻנוֹת**. היה לעמי
רפואה צפונות. כי לולי אגרות הראשונות. פלטה לא היה לו:
נוועץ לקרה בכל המוניו. להביא כל יפת תאר לפניו. והגערה אשר
טיטב בעיניו. מהר ימחרנה לו: **סְנַנְעַלְיָאֵר הָאֵיר וְזָרָח**. ישיש בגבור
לרויז ארוח. טעם מה צין רפואה פרח. כי הפלחה כי חסיד לו: **עַמּוֹ**
נאמנה הדסה מטה. היא אסתטר בת דודו ברה מטה. ובמות אביה
ואמה. **לְקַחַת מְרַדְכִּי** לו: **פְּגֻעה חָן וְתָלָךְ וְהַלּוּם**. ותלקח אל בית
המלך גזרת יהלם. ומרדי ציה לכי לשולם. כי הוא אנזיך והשתחוו
לו: **צָדַק לְבָשָׂה בְּמַמְשָׁלָה**. לא הגידה עצמה ומולדתפה. והמלך
אהבה וירב תפארתה. כי מאי קימה לו: **קָשַׁב רַב קָשַׁב צָרֹור הַמֵּר**.
מפרייסי המלך הקבושים לשמר. והם חושבים על המלך לאמר. הבה
נתחכמה לו: **רְצָחַת הָאֶחָד לְשִׁמְרָר כְּפָלִים**. משמרתו ומשרת חברו
שפוי ידים. והשנוי סם בסכל המים. שם שם לו: **רְחַשָּׁה אָסְתָּר לְמֶלֶךְ**
בשפר. בשם מרדכי ונכתב בספר. להנsha באחרית צבי עפר. כי

בכל הרים יישאו לו : **שְׁגִיאָהּ נְתַלָּו עַל הַעַץ.** כי נשמע לשונם בהונען.
נשקה לפולק שם המינות רוען. אוילי פפה ונווכלה לו : **תְּשֻׁוֹתָה** זאת
לדור אחרון. נכתבה על ספר הזיכרין. تحت לו מן הפלך יתרון. כי
פעל אדם ישלם-לו :

אחר כל אלה הדברים. אחשירוש את המן הרים. וינשאהו מעל כל
הרים. ותוועפות הרים לו : **גָּמְנָע מְרַדְכִּי מִסְגֵּד לְרַשְׁעָה.** נין מלך
אשר מקדם פשע. זהה הוסיף על חטאתו פשע. לא יאה כי סלח
לו : **יּוֹם כָּרְעָו לוֹ כֶּל עֲבָדִי הַמֶּלֶךְ.** ומרדי בתרמו הולך. בקש לחזרה
ריב עם עם דל וחילך. עזיר מתعبر על ריב לא לו : **יְעַזְּנָה פְּחֻבוּלֹת**
לשכים באדו. ויבן בעיניו בגאון חמדו. לשלח יד במרדי לבדו.
בו לדבר יחביל-לו : **הַרְבָּה בְּסֶף וְזַהַב לְבָלִי חָק.** ויאמר בלבו זה עת
לשחק. ויבא עצות למרחוק. לרשת משכנות לא לו : **וְיִפְלֵל פּוֹר וְיִדוֹ**
בגולם הדה. וירא כי באדר מטה משה אבי התעודה. ולא ידע כי הוא
עת לידה. חכלי يولדה יבוא לו : **דָבָר אָוָרֵב יַעֲצֹהוּ רַעֲיוֹנִי.** ויישאל
שאלה מאודני. גם הוא שני אריה שני. וממלחמות לביא לו : **הַן**
עם אחר נזור. דתיהם שונות ונחת הפלך לא ישמרו. רוח יזרעו
וסופחה יקצרה. כמה אין לו : **הַכְּנָתִי בְּסֶף לְבִתְּ גַּנְזִיק יַעַל.** לאבד זה
הגוי הנגעל. כל הרכבים אשר לא קרעו לבעל. וכל הפה אשר לא
נשך לו : **לְהַבִּיא אֶל גַּנְזִיק הַמֶּלֶךְ אַסְף.** עשרה אלפים כבורי כסף. ונפש
אהה כל בית יוסף. פעם אחת ולא אשנה לו : **וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ יְהִי**
כך קניינך. זו את טבעתי על יד ימיך. והעם לעשות בו בטוב בעיניך.
יבא עד קצ'ו ואין עוזר לו : **יֵצֵא וְסַפְרֵי הַמֶּלֶךְ נְקָרָא.** ויכתבו כל
אשר קראנו. ואל כל עם ועם רצים יצאו. שרוי הרכב אשר לו : **הַיָּה**
דברו נחוץ לאמר. ברם חמר ביום אחד לזרם. בשלהše עשר באדר
החל וגמר. לא אוסף עוד עבר לו : **קָרָע מְרַדְכִּי בְּגָדָיו לְפָנֵי אֵל.**
ויצעק זעקה גדולה ומרה על גולת אריאל. הבנים אין ליישראל. אם

יורש אין לו: טרף טרף שאר המוני. מי נמן למשפה יעקוב למוני. וישראל לבזזים הלא יי. זו חטאנו לו: גערות אסתר הגידוח דבר. שמענו צעקה ביענים במדבר. ומרדי בלבוש שק עבר. לא ידענו מה היה לו: בגדים שלחה להלבישו. ולא קיבל מפרירות נפשו. ותשליח התק לחקרו ולדרשו. לדעת מה יעשה לו: רוחו הוצאה אליו וחווה. ופרשת הכסף לפניו שוה. והפתשgan שלח ואל אסתר ציה. לבא אל המלך להתחנן לו: בתשובה אמרה להшибו. כי בין מות אשר לא יקרה ויבא. בלבד אם יושיט המלך שרביט זבבו. בבוא איש להשתבחות לו: יזכיר בשמעו דברי הדסה. זעק אהה כי אין מנוסה. צעף יי אשא. כי חטאנו לו: שלח אליה עוד אל תדמי. להמלט בית המלך מבל לאמי. כי את האבדי ואולי עמי. אחרי נمبر גאליה תהיה לו: מפקום אחר ישלח שלומיו. עיטה שלום במרומים. וצומו עלי רחמי. על בגין אוחיל לו: ותענחו לך בנוס חוכי פדים. ועל תנתנו דמי לו: אל נדרש לכל לב ידרשנו. נכרמו רחמי על עם יקרהנו. ויאמר עוד זכור אזכורנו. על בגין המו מעי לו: לבעה חן ביום השליישי ותבל. ותיקר מאד בעיני המלך. ויבזו בעינוי כל אשר הוא מולך. ואת כל אשר יש לו: היפה בנים נטע נעמן. מה שאלתך כי הפל מזפן. ותאמר יבא המלך והמן. אל המשתה אשר עשתי לו: למחר קראתם לסוד נכם. ויצא חמן ביום והוא נעלס. והוא בא ממלכים יתקלס. ורוזנים משחק לו: ויבא אהביו וזרש אשתו. ומספר להם בבודו וממשלו. וגורה אמלה לעפתו. הוא נפרק לא לו: עצוה עשות עין גבה חמשים. לחולות עליו קדש קדשים. ולהכינו מכל חרשיהם. חרש חכם יבקש-לו:

אלhim עדר צאנו בקר. ותדר שנת המלך עד יהיו חוקר. בספר הזיכרונות והיה בקר. ויודע יי את אשר לו: במאז או דבר מרדי

מפרש. מה עשה יקר וגדרה דרך. ויאמרו כי לא פרש. מה עשה הלו : גלה און חמן בדרכו. מה לעשות באיש חפצתי ביקרו. ויאמר וינקש במאמרו. פי כסיל מחתה לו : דבר לעדותו בעדי מלכים. ולחת לפניו אחד מהנסיכים. במחשביו הולך חשכים. ו אין נגה לו : הшибו המלך בן דברת. לך ועשה בן למלך כי באشر אמרת. בן משפטך אתה חרצת. במשפט זהה עשה הלו : לישב מלכי אל משמרתו. והמן גדוף אל ביתו. ויעזרו אוחביו וכל חבירתו. לבא לנויד לו : גרע ישורין זכרו נבוגנו. אם יש מלכי מבני. אשר החלות לנפל לפניו. לא תוכל לו : חכמיו עוזם מדברים עמו. וסרייסי המלך הבהירוהו להקימו. ולא ידע כי בא יומו. כי ישחק לו : טרם כלות משטה פין. אמר המלך אל יפתח העין. שאליל יתנו לך כי הפל נגתק באין. ותבה ותתחנן לו : ינתן לי נפשי בשאלתי. ועמי אדני בבקשתי. כי נمبرנו לצר להכרייתך. תאבת לבו נתת לו : כי מה חפצאי אחר זה הצער. וכלי הקרב שות שתו השער. היישאג אריה בעיר. וטרף אין לו : לה אמר מי הוא מל אנשי. וαι זה הוא בכל מגישי. או מי מנושי. אשר מברתי אתכם לו : מהרה לענותו חמן זה גרע. פרענותם בגוי צדיק פרע. או לרשע רע. כי גמור ידיו עשה הלו : נתמלא חמה וייקם על גנו. ובשובו ראהו נופל על פנו. יגלו שמים עוננו. וארצן מתוקומחה לו : סריס אחד גלה חרפתו. הנגה עז אשר עשה למלך בביתו. ויצרו המלך לחולתו. על העז אשר הכנין לו : עצדה אסתה לבקש על עטה. להשיב ספרי האף והחמה. כי נחם יי על מכה העצומה. ושב ורפא לו : פתחן בכתב להיות היהודים. להנעם מאובייהם עתדים. ויפל פחד מלכי על המורים. ושלום היה לו : צה מלכי בעם לא אלמן. מושיע ורב נגיד ונאמן. וփקד על בית חמן. ועל כל אשר יש לו : קדשתי לצורי מזבח. כי הכנין לבני מטבח. בעזון אביהם המראם. ואלה שמות הילודים לו : רצתי פרשנדה דלפון

וְאַסְפָּתָא. פֹּרֶתָא אֲדֻלִּיא וְאַרְיִידָהָא. פְּרַמְשָׁפָא אֲרִיסִי אֲרִידִי וְיִזְחָהָא. וְגַם פְּלִיטָה לְאֵהִיתָה לוֹ: שְׂוֹלְקָתִי שׂוֹלְקִי וְאַרְיִעִישָׁע. כִּי עַלְהָ מְשָׁאָול עֲנִי וְגַזְוָע. יְמַלֵּט עֲנִי מְשַׁנוּע. וְיִתּוֹם וְלֹא עֲזַרְעַל לוֹ: תְּכַתֵּב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן. לְכַבְּנֵי אַמּוֹנוֹת לְזֹכְרוֹן. וְכָל הַמִּזְכִּיר אָוֹתָה יָרוֹן. אֲשֶׁר הַעַם שְׁפָכָה לוֹ:

אֲכָלוּ רְעִים שְׁתוּ וְשָׁכְרוּ. וְיִמְיַרְתִּים בְּשִׁמְמָחָה זָכָרוּ. וְעַם שְׁמַחְתֶּכְם הַעֲנִינִים לְטוֹבָה זָכָרוּ. וְשַׁלְחוּ מְנוֹת לְאַיִן גַּכּוֹן לוֹ: גַּפִּי אֵל מֵאֵז נְשָׁאוּנִי. וְגַנְבָּכִי יִם הַעֲבִירּוֹנִי. כְּלִיוֹתִי יִסְרָאוּנִי. דּוֹם לְיִי וְהַתְּחַולֵל לוֹ: יּוֹם צָאת פְּרֻעָה אַחֲרִי. לְרַדֵּף כְּאַרְיִיה עֲדָרִי. נָצְבוּ מֵי מְשָׁבָרִי וַיְתַגְּעָשׂוּ כִּי תְּרָה לוֹ: יָצָא אַחֲרִי עִם קָדוֹשׁוֹ. וַיַּצְאֵוּ צָרָעָן לְהַפְּרִישׁוֹ. לְהִיּוֹת צָל עַל רָאשׁוֹ. מְרַעַתָּהוּ לְהַצִּיל לוֹ: הַעֲבִירּוּ בִּיבְשָׁה וְצָרְיוּ הַחַרְידִי. וּבְינָנוּ וּבֵין מְרַדְּפֵיו הַפְּרִיד. וְלִתְחַתִּית מְצִוָּלה הַזְּרִיד. חֹזְקָקִי בְּסֶלֶעֶם מְשָׁקָן לוֹ: וּבְשָׁובָה הַיָּם לְאיִתָּנוּ. נִטְבָּע פְּרֻעָה וְכָל הַמּוֹנוֹ. כִּי הַכְּבִיד מְרַכְּבּוֹת גָּאוֹנוֹ. וַיַּרְא כִּי לֹא יִכְׁלֶל לוֹ: דְּהָרוֹת אֲבִירִים בְּעַמְקֵי יִם צָלָלָה. וּפְנוֹת בְּקָר בְּמִים גַּפְלָגָה. וְדֹרְשֵׁי יִי יְהִלָּה. בְּגַבְלָל עַשְׂור יַזְמְרוֹדָלוֹ: הַרְאָנו יָדוֹ הַגְּנַפְלָאָה. עַל שְׁפַת יִם נוֹרָאָה. אֲשִׁירָה לְיִי כִּי גָאהָ גָאהָ. בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ: וַיַּשְׁירֵוּ עַם אַמּוֹנִי. שִׁיר לְשֻׁוכָן מְעוֹנִי. וְפְרֻעָה וְחִילָוּ מְשִׁנָּאִי יִי. הַמָּה יַכְחַשׂוּ לוֹ: דְּגָלִים עַבְרוּ בִּיבְשָׁה. הַיָּה לָהֶם כְּבָוד נְעָרָץ בְּקָרְשָׁה. וְאִמְרָרּו בְּשִׁירָה חֲרֵשָׁה. בְּזִמְרוֹת נְרִיעָה לוֹ: הַנֶּה נְפָשִׁי חַפְצָה. בְּדַת אֵל וּמְאֵד עַלְצָה. לְשַׁאת מְשָׁל וּמְלִיצָה. חִידּוֹת לוֹ:

יוצר לשבת פרא

ס"י א"ב.

אם אשר בך דבוקה. חפצך ורצית לצדקה. להנחלתה מדבר
מתקפה: באור אורכה ועמקה. להם באhab לחשכה. ברביד בצדואר
להחבקה: גם היא במאדר מחזקת. בתקף ובתנאי נחבקה. מעמו
בלוי לסלקה: אשרי מי זאת. בהתחזקם בתורה זאת. פפטמי מזוותה.
קדוש:

דרש بعد נוטרה. ונאם להכיא פרא. בעדם עברו לכפרה: הלא
כחטאו בבן פרא. חרota עליהם גוזה. והם באמירת סוריה: זה
המקבל עתירה. חזק מהם עברה. וכל צוקה וצורה:

זכרון פרא אדפה. בפי יוננה תפאה. לעד בליל לעלמה: חסד דת תפימה.
יעטו בה להתרוממה. לפניו יואר נשמה: טובעמה בטוב נעימה. בליל
חיות לשפחה. והארץ הנשמה: זאת חקת התורה. עירכה ושםורה.
בה להקדיש לנורא וקדוש:

יאירה וברכה תפימה. ומכל מום שלמה. בוגיות ובטהרה מסימה:
בחב חקוק רשותה. לשפט נפש עגומה. לעלה ליזוף ולרוממה:
לטהר חטא ואשמה. ולמחל עוזן זעופה. עוד בליל להאשימה:
מטהרתו גוי אחד. לרשות לשם המיחד. אשר בכל פה נתיחד: נפשם
תחשך מפחד. והגינום כל יתפחד. בהתנפלם כל אחד: שונאיםם
יודשי כאחד. בפחית ופחד. בעבדם לצור שכם אחד:

על יד פהן נתינתה. ולכבודו מעתינה. ובדקדוק כל פנתה: פעלתיה
וקריבתיה. הוא יקריב אותה. והוא יוציא אותה: צופים הפל טובתיה.

ומתנים את ברכתה. כל קהל רעיתה:
קדושה ולא פסולה. בלי מום ועולה. קרבן כליל ועולה: רם
אותה עליה. בחוץ ולא בגעילה. קהלו בה להועלה: שומרה גנזרו

מחילה. ומכל גגע ומכל מחלה. בשוררם שיר ותלה: **תפָן בְּכָלִם** בורורים. אשר שמח מזקרים. וזרק עלימו מים טהורם. קדוש:

יווצר לשבת החודש

סימן א'ב.

אות זה החדרש. אצת מפל לקדש. ובו ישע לחידש: בחריך תובעים אותו לקדש. ואתה אותם מקדש. אל נערין בקדש: גאלתם עטה תחדש. ושונאייך וצורריהם פתאות לחדש. וכל פה ירומם ויקדש: החדש הזה לכם. בכל מושבותיכם. נחלה בכל קהילכם. קדוש: דרשתו מפל חדים. והנהלתו לקדושים. להיות בו מקדישים: הוזמנתו לשלישים. לאפרתים מגלים.lemnות בו עד שלשים: לבו תפיל קדשים. ומחמל על צאן קדשים. בית קדש הקדשים: זכרון שביעת ברוכים. הזברת למכבים. להושיעם מיד מפריכים: חוגן דלים ודקים. חמלת על נמכרים. אשר אחיריך משוכים: טובطعم מעריכים. ולפניך לב שופכים. בראש ירח ממיליכים: יקbezעו עטה מקהלים. ביפוי תאר מצלולים. ושם תשמע פלולים: כבוד שמח מעלים. ובשיתתן מתפללים. בחשבון ראש רגילים: לפניך יהיו מסגדים. בכל גזעי בגלים. משוררים וממלחלים: מה גדרו מעשים. עושה נפלאות ונסائم. לבנים אהובים ועמוסים: גלו מיד פרטוסים. אשר אותם מעשים. והעמסו היהות שלשים: שונאיםם בים דורסים. וכנתן ראשיהם רופסים. כי בגותם היו חוסים: עולאי בשמחות. ישישו ברב-הצלחות. ויתמלו מפל אנחות: פודה אלהי הרוחות. הבעל מפל سبحانות. יטה און לשיחות: צורריהם תפיל בשוחות. ונפשותם יהיו שוחות. בכל רע מוכחות:

קדוש חושק עדרים. זכר ברית אבירים. אשר לפניו קיו בראורים:
 ראה בנים מבקרים. מכל צד וערבים. לפניו היהות שמורים:
 שקד עליהם בליל שמורים. מקטל למענם בכורים. והוציאם בפדות
 מדרים:
תפנ באני ישנה. ותאייה מעדינה. בראשון לחורי השנה. קדוש:

יוצר לשבת הגadol לר' יהודה בר מנחם

ס"י אני יהודה, א"ב, יהודה.

אָנִי חומר ושיידי פמגילות. אתם סרסר נורא תהלות.
 בעת פקדני להוציאי מסבלות. בזמן התור השמייע קולות:
 ידו שלח מן החור. הקשיבני לעם ובחני בחור: ולשבני באברתו הארץ
 שיחור. דמי בנתבוסתי החני במחור. המ מעי גדרתו מלآخر. קדושים:
 גל לחזי לפני עז. גלה כבודו בסנה לחוזין.
 דבר בקדשו לחדי ולהעליז. וכות פורci ממישמן מרז:
 הרצה לפניו כל המשלח. השיבו שלח נא ביד תשלח.
 ויפצר בו בזאת להשתלה. וילך הוא ונבחר למפלח:
 זיני כבוד אספו קבצנו. זה אום למו פצג.
 חבירו לילך למפני נלחצנו. חבאו ונשמטו ונהחים רצו:
 טחן עניינו מה לך. טרח על מעלייהם השלך.
 ימים שלשה יילכו מה לך. יזבחו זבחיך למחולך:
 בעס רשות ושניינו חרב. פאריל ענה וגאצתה שرك.
 לפס חסיד ויראה פרק. לא ידעתי שולח ברק:
 מען לנואל עלה וענה. מה תהשב ותבקש תוכנה.
 נאותך למו מטווך להתקדשנה. נהפקת עטה לrose וענה:
 שגיא במח ענים רואה. סרסני לך להנימ הנלאה.

עָרֶף אֵם פְּקַדְתָּה תִּשְׁאָה. עִירָךְ וְאֶרֶץ וְכָל הַגְּרָאָה:
 פֶּן תֵּצֵא בְּאֹשֶׁר חֲמָה. פָּקָד וְהַחֲרָם יֹשְׁבֵי מִצְרָיָם.
 צָבָאות קְדוֹשִׁים לְשׁוֹכֵן רֹומָה. צָאָם מַעֲפָךְ וַיַּחֲגֹו בָּאַיָּמָה:
 קְשָׁח לֵב לְהַחֲפִישׁ רְצֹזִים. קָמְטו בְּמַעַשׂ פָּעָלָם רְוֹצִים.
 רְכָבָה כְּצָמָח הַשְׁדָּה צָאִים. רַם נְתַנְנוּ וְאוֹיְבִי קָצִים:
 שְׁבָטִי יִשְׂרָאֵל יְהָעָדֹות. שְׁלָמִים וְכְשָׁרִים לְיִי לְהֻזּוֹת.
 תּוֹלְדוֹתָם גְּתִיחָסִי וְהַרְבִּיתָ פְּדֹות. תִּמְכְּתָפָם שְׁלָשָׁה עַשֶּׂר עֲדֹות:
 יְדוֹ שְׁלָח מִן הַחוֹר. הַקְּרִיבָנִי לְעַם וּבְחָרְבִי בַּחוֹר. וְסִפְכָּנִי בָּאָרֶץ שִׁיחָוֹר:
 דָּמִי בְּנַחֲבוֹסָטִי הַחֲנִינִי בַּמְחוֹר. הַמוֹּמִי גָּדְלָתוֹ מַלְאָחוֹר. קְדוֹשָׁ:

הכרזת פסח לר' בנימין ברבי שמואל

כֵּה גִּזְרוֹ רְבּוֹתֵינוּ סְנַהְדָּרִין גָּאוֹנִי עֲוֹלָם. בְּבֵית מִקְדָּשׁ שְׁנִי בְּנִבְנָה
 וּגְשָׁלָם. וְאֵז נְرָאָה כְּפָא אַש בְּשָׁלָם. וּעַלְיוֹ מַלְכָו שֶׁל עֲוֹלָם. מִסְתַּלְסֵל
 וּעוֹמֵד בֵּין הָאּוֹלָם. וּקְבָלוּ כְּתָר וּתְפָשָׁו חֹתֶם נְעָלָם. וּמְנוֹ וּתְקָנוּ פְּקָנָת
 עֲוֹלָם. וּנְפַנֵּן בַּיַּד רַבִּי אַלְיָזָר גָּדוֹל שְׁבָכָלָם. וְהַתְּקִין לֹא בְּרִיָּז פּוֹר
 וְלֹא בְּדִיָּז פֶּסֶח וְלֹא גְּהִי עַצְּרָת וְלֹא אַדִּי רַאש הַשָּׁנָה וְלֹא אֲגִיָּז
 יוֹם כְּפֹור לְעַוּלָם. וּבְרִשְׁוֹתָם יִשְׁלַׁנוּ חַג הַמְצָוֹת הַזָּה (יום פְּלוֹנִי) בְּעַם
 עֲוֹלָם. יִשְׁמַחֲנָנוּ בּוֹ אֱלֹהִי עֲוֹלָם:

פיוט לשבת הגדייל לר' בנימין ברבי שמואל

ס"י א"ב, בנימין.

אֹז כְּגָלְגָל שַׁעֲבֹוד הַוְּרִים. בְּכָבְלִי עַם לוֹעֵז הַיּוֹת אֲסֹוּרִים. גָּמָרוּ
 לְכָלָעַם כְּדָבִים וּגְמָרִים. קְשָׁוָם כְּהַדּוֹשׁ גַּרְעָן עַמְּרִים. הַשְׁלִיכָו וְהַטִּילָו
 לִיאָוָר זְכָרִים. לְחַק בְּרִית מִילָּה מִפְּרִים וּמִעֲקָרִים. זְעָקוּ וְחַנְנוּ לְאלָל

משפיל ומרים. חנונים הקשיב ממשמי אויריים. טס וידא ובא להוציא
אסירים. ידע דברו לא איש דברים. בצד נאמן הלה למלך מזרים.
לשלוח להחפיש רצוצים ושבורים. מרד וסרב למולו וחיל להקשות
אמרים. נאם מי היא אלהי העברים. ספר לי פחו ונקלו בברורים.
עד כמה ברכים בפה בכל עברים. פקידיו וצבאיו במה מתגברים:
צד הרшибו אלהינו אדир באדיים. קשטו אש וחציו שלחת
ורמחו לפידים בזעים. ראיים מעשי ונטלאותיו ושיחותיו ברקים
מAIRים. שאנו משבר סלעים ומפרק הרים. תקפו ותhalbתו רום
ומחת מספרים: בכל זאת לא שב ולא רחק מבעורים. נדמה לעבד
לא יוסר בדברים. יוצר נגעו בנגעים משנים ועצירים. מעתך דם
רעד מעת בכורים. יללו ונחמו והם גדולים וצעירים. נגע ערךם
והורד גאנם לעפרים. ואו שלחים ולויים חשימ וגהרים. עדויי
כספר זהה ופנינים יקרים. ולפני צאתם הזהרו בחירם. קחת צאן
מקלאות עדרים. ולא כלו על מצות ומרורים. רגלים נעילות ומתחנים
חגורים ואוזרים. ונעשה למו דמות בנבי נשרים. ודווי ועיפוי לנחלת
אבי מהירים. ואכלו שם הפסח בהלולים ושירים. כי חוצה לאץ
פסחים לא נכשרים. ובו בלילה שבו לגיא בפטורים. لكن ימי הפסח
קוביעים לדורי דורים. בחק מצות אלהינו וכהורית מוריים:

מה טעם בחרשת מטבחים ושורים. זכר לעבודת טיט אשר היו
חומרים: מה טעם שני תבשילין בקערה סודרים. זכר לאחרן ומשה
שני שלוחים וצירים: מה טעם שלחן ממוקמו עזקרים. כדי שישאלו
מה נשתנהليل זה נערים: מה טעם בוצע בפרות כבאות חרים.
כי אין כפר שלמה בכל עגניים וחרסים: מה טעם בהסבה שותים
וגומרים. זכר לעבדים שנעשו בני חורים: מה טעם שלא הסבה
אכילת מරורים. זכר למקdash החרב בחטא ומררים (נ"א: וסררים):
מה טעם כוסות ארבעה שעורים. זכר לארכעה גליות בני ציון

היקרים: מה טעם על כוס חמיishi הלא גדול גומרים. זכר לכך
ישועות אשא וארים:

ואחרי צאם רדפים בפתורים. בכל kali אין חגורים ואзорים. והשיגום
חונים על שפט ים מגרים. ונשאו עין וצעקן עדת בחירים. לגוזר
ים סוף לגזרים: לגזרים נקרע ונעשה נטבה. נגלה עליו בעצמו
חוצב להבה. ובא אורה ועמד פנוי המרכבה. ונעקד ואיש תם מימין
להתיאבה. וארבע אמות מושמא לא קרבבה. ואחר הפסא שניהם עשר
שבטי תאו: ואלמלה תורה קריאה וכתיבה. אי אפשר לשוחחה
ולנובבבה. נגד אבותם עשה פלא קראין בא בה. וקיים מפרום למי
הם צונה. הזרעו והשמרו בaczemti ריבבה. לבל פזיקום בטה דקה
ועבה. ועבורי וגוזו בתוך הם בחרבה. גם בחור גם בתוליה יונק עם
איש שיבבה. ורודפיهم נערו והשכבו למעבבה. ואז יקרים שבחו
ורגנו באבה וחבה. לנערץ בסוד קדושים רביה: רבת תפארת הרבו
לנצח בעדרתו. אשר גאל ופדה מפרק אימתו. וشفך על רודיה אף
וחמתו. וכמו כן עתיד לחשף זרוע תפארתו. ולכגס מאבעצצן צאן
מרעתיתו. ולבנות היכל קדש על רום מכונתו. ויקין ויעורר ישני
אדמתו. ויוריד חנוך בן ירד ממעון דירתו. ויעלה מתוך שאול קרה
וכל עדרתו. ויעידו יחד יהוד אל הותו. ואז ירומם קרע עמו ונחלתו.
ויקבלו כל בא עוזם על מלכותו. ונתחזקו עין בעין בהגלוות. ונאמר
זה אלהינו וזה אברתו. ונגילה ונשמה בישועתו:

ותחיש ממשמים. למחולת מלחנים. איש חכליל עיניהם. ולבן שניהם.
ושכלל ממשמים. מקום שם לב ועיניהם. בימינו ובימים ובימי כל
בית ישראל. ונאמר אמן:

יוצר לשבת שלפני שבועות

ס"י א"ב, אברהם.

אָמִינָת עַתִּים אֲצָלוֹ אָמוֹן. **שְׁלֵחִית מְשׂוּלִים לְפִרְדָּס רַמוֹן.** גֶּרֶד
וְכֶרֶלֶם קָנָה וְקָנָמוֹן. מִתְנָה נְתוּנָה מִמְּדָבָר יִשְׁיָמֹן :
אוֹ בְּשִׁמְחָתָה רַכְבָּה הַקָּדוֹשׁ. מְרוּבָּבוֹתִים קָדוֹשׁ. אַלְפִי שְׁנָאָן לְהַחְקָדָשׁ. יְיָ בְּם סִינִי
בְּלִדָּשׁ :

בַּת מֶלֶךְ פָּנִימָה. כְּבֻודָה בְּהִוָּתָה. בְּכִינִיסָתָה לְחַפָּה. רָצָו הַפָּל לְרָאוֹתָה.
מָה יִפְתַּח וּמָה נְעַמֶּת הַלְלוּ אָוֹתָה. כִּי טֹב סְחָרָה מְסֻחָר בְּסָף וּמְחָרִיז
תְּבוֹאָתָה :

גַּם עַל כָּל מְחַמְדִים חַמְוִידָה וְאַהֲוָה. מְאַשְׁרָת בְּגִים וּלְמַלְכִים תַּאֲוָהָה.
בְּאֶרֶץ פְּרוּתָה שָׁרִים וּמְנָדִיבִים שַׁאוֹבָה. יִקְרָה הִיא מְפִנְגִים וּכָל חַפְצִיךְ
לֹא יִשּׁוּ בָה :

דְּמִיחָה לְהַשְׁווֹת הַמְּעַמִּיק לְמַאֲבָזָד. דְּקִיחָה יְרוּוֹ לִנְיתָ חַן וּכְבָוד. מְשִׁלְמָת
שְׁלוֹם לְכָל עַמְל וּיְעַבֵּד. אַרְךְ יָמִים בִּימִינָה בְּשֶׁמֶאלָה עַשֶּׂר וּכְבָוד :
הָעַת אָב לְבָנוֹ יְרַשְׁתָה הַקָּנוֹה. שָׁמַע בְּנֵי מוֹסֶרֶה תּוֹכְתָה חַיִם קוֹנוֹה.
אֶל תַּט יָמִין וּשְׁמָאל וְאֶל תַּנוֹד מִקְנָה. סְלִסְלָה וּתְרוֹמָמָה תְּכַבְּדָךְ כִּי
תִּמְבְּקָה :

לְשִׁדְיָה כְּמַגְדָּלוֹת וְחוֹמָה בְּאַרוֹתִיךְ. מַעֲשָׂרָה שְׁלִיטִים פָּעוֹז בְּקוּרוֹתִיךְ.
אֲמְרִיךְ אֲמְרִי נָעַם יְהִי מִדְבָּרוֹתִיךְ. כִּי לִנְיתָ חַן הִם לְרָאשׁ וּעֲנָקִים
לְגִרְגּוֹתִיךְ :

זָהָב וּכְסָף וּכָל כָּלִי מְחַמְדָם. זְלִים יְהִי בְּעִינֵיךְ לְפִי הַדָּרָת הַזְּדָם. בָּה
פָּשִׁים גַּפְשׁ הַבְּשָׁר וְהַדָּם. וּמְצָא חַן וּשְׁכָל טֹב בְּעִינֵי אֱלֹהִים וְאֶדְם :
חַמְד אֲבָנִי חַפְזִין נַפְךְ סְפִיר וִתְהַלֵּם. קְנִינָם לְרַגְעָה כְּמַרְאָה הַחְלוּם. קְנִינָה
נִצְח בָּה תַּלְט וְתַגְלִם. דְּרִיכָה דְּרִיכָי נָעַם וּכָל נְתִיבוֹתִיךְ שְׁלוּם :
טַעַמָּה כִּי תַּטְעַם יְחִיפָרְיוֹ מִצְרִיךְ . הַחַזָּק בְּמוֹסֶרֶה וַיְכַלְמֹו צְרִיךְ .
וְתוֹשִׁיבָה לְבָטָח אֶל עִיר מִבְּצָרָה . אֶל תַּעֲזֶבֶת וְתַשְׁמַרְךָ אַהֲבָה וְתַצְרָךְ :

ידידות משבנותיה תחמד ותתאשר. מעגלה תדריך כי טוב יותר. מצוותיה לנצל על גרגורתיך תקשר. עז חיים היא לפוחזיקים בה והמקליה מאשר:

כפי נעים לשמה בסוד מזמותיך. סלסולה וחבוקה כבוד מרווחמותך. מוקול מחותאים להשמע בונחמותיך. רפאות תהי לשך ושקוי לעצמותיך:

לआם אזנייך מקחת שמה. לדעת ולהבין אמרינו משל ומילאה. לבך נתן במובא ובמושך. אוז תבין יראת יי' ודעתי אליהם תמצא:

מוסר היראה מעגלת פרורה. דרך חטאים פטור ומסך. מסודם פרמק למען תחברך. מאורת יי' בבית רשות ונינה צדיקים יברך:

גפלאים ממך עולם ולא גלוים. חדרי חדרים סתוירים וחוויים. עבירות תעבור איי איים. שמע בני וקח אמרוי וירבו לך שנות חמימים:

סמכים לעד בכל פנותיך. בנטע מסמר תקעם בכינחתך. משואת רשותים ינזרו משבנותיך. אם תשפב לא תפחד ושכבה וערבה שגתק:

על משר תעמד והתיאב במחפה. חממתם תחמד משם וישפה. מסף מזקק ומזקב מיפה. כי חיים הם לモזאים וכל בשרו מרפא:

פלאים וגפלאים אמרוי הדעת. עמקים משאול להבין ולדעת. נראים גפתלים ולגחסרים מדעת. כלם נכוחים למבין ויישרים למושאי דעת: צרופה למאד לשמר הבינה. יראת יי' ראשית חכמה ותבונה. כבוד יEMAIL הפשבייל לה התבוננה. תחלת חכמה יראת יי' ודעתי קדושים בינה: קניון פבחר לעיניים מגיהים. שנאת דרך מזדים ומתגאים. سور ואל תחד בקהל יהירים וגאים. טוב שפל רוח את ענוים מלך שלל את גאים:

ראשית חכמה נתיבותיך תישר. צדק ומשפט תכין ותישר. ארכות

חכמָה הבִּינָתִיךְ לֵישֶׁר. בַּדָּרְךְ חֲכָמָה הַוִּרְתִּיךְ הַדָּרְכִּתִּיךְ בְּמַעֲגָלִי
ישֶׁר.

שָׁחר וְאַיְשׁוֹן הַשְּׁמָר מִמּוֹקֵשׁ. אַחֲרֵי לֹא יוּצַל פָּנֵן תַּנְקֵשׁ. שְׁמָר אַמְּרֵי
וְחַיָּה וְאַל תַּנְקֵשׁ. בָּאַזְקָק כֹּל אַמְּרֵי פִּי אֵין בָּהֶם גַּפְּלָל וְעַקְשׁ :
תוֹחַלָּת לְהַזְּגִיה וּלְשׂוֹמְרִיה סְבָרָה. תַּעַלְהָ וּרְטִיה מַפְצָע וְחַבּוּרָה. תּוֹרָ
מַהְשְׁתַּרְרָה כִּי אִם בִּי לְהַתְּגִּבָּרָה. לִי עַצָּה וְתוֹשִׁיה אַנְיִ בִּינָה לִי גִּבּוּרָה :
אוֹ בְּשִׁמְחָתָה רַכְבָּה הַקָּדָשׁ. מְרֻכְבּוֹתִים קָדָשׁ. אַלְפִּי שְׁנָאָן לְהַקָּדָשׁ. יְיָ בָּם סִינִי
בַּקָּדָשׁ :

יוֹצֵר לְשֵׁבֶת נְחָמוֹ לֵרִי יְהוּדָה בֶּן מְנַחָּם

סִי' א"ב, יְהוּדָה, א"ב.

את יּוֹם פְּדוּתְכֶם. אֲחִישׁ וְתַרְבָּ גְּדַלְתְּכֶם. נְחָמוֹ נְחָמוֹ עַמִּי יֹאמֶר
אֱלֹהֵיכֶם : בְּאַשְׁר לִקְתָּת בְּעַזְלִיהָ. בָּם נְחָמוֹת אֲכְפִּילָה . דְּבָרוֹ עַל לֵב
יְרוֹשָׁלַיִם וְקָרְאוּ אֶלְيָה : גַּיל וְשִׁישׁ לְהַגְּבָרָה. גְּבוּל אֶבֶן הַמְּדָבָר . קוֹל
קוֹרֵא בַּמְּדָבָר : יְרָאוּ הַוָּד אֱלֹהֵינוּ וְהַדָּרוֹן. הַעֲשָׂוִים צְבִיּוֹנוּ וּמְצָפִים פְּאָרוֹן. חִזְקוֹ
וּנְתִמְזָקה לְעַשּׂוֹת כְּמַאֲמָרוֹ לְהַאֲמִרּוֹ. קָדוֹשׁ :

דוֹרְשֵׁי יְיָ וּמַבְקָשֵׁי פְּנֵיו וְתוֹרְתוֹ יְשָׁאָלוּ. דָּרְךְ וּמְסָלָול לְמִקְומֵם הַוְּרָאָה
יִסְלָלוּ. כָּל גַּיאָ יִגְשָׁא וְכָל הָר וְגַבְעָה יִשְׁפָלוּ: הַר הַקָּדָשׁ בֵּית מֹשֶׁב יְיָ.
הַיּוֹשֵׁב אֶחָל קָרָא לְכָל הַמּוֹעֵד. וְגַגְלָה כְּבָוד יְיָ : וְלֹא יִפְנִיף עוֹד גּוֹזֵר
וְגּוֹמֵר. וְהִי עִנְיִיךְ רֹואוֹת שִׁיבַת שְׁוֹמֵר. קוֹל אָוֹמֵר :
זָרָע אֲמָת בְּלוֹ מַעֲיר כְּעֵשֶׁב לְהַצִּיעַן. זְדִים יִקְמֹר כְּמַסּוֹבָה בְּלִי לְהַחֲצִיעַן.
יִבְשֵׁחַצְיָר נְבָל צִיעַן : חִיל צּוּבָאים עַל אַרְיָאֵל וְעַל עַמָּה לְכָלָם. חִיל
יְאַחֲזֹון וַיְמַגֵּן חַלְלָם. וּדְבָר אֱלֹהֵינוּ יְקּוּם לְעוֹלָם : טֹוב וְיִשְׁרָה מֹרֶה
חַטְאִים בַּדָּרְךְ בְּצָלָו לְהַחְסָה בְּצִבְיָן. טֻבוֹ לְגַהָר וְלֹוֹמֶר זֶה אַלְיִשְׁעָ
עַמּוֹ עַלְיוֹן. עַל הָר גַּבְּהָ עַלְיִ לְךְ מַבְשָׁרָת צִיּוֹן :

ישמח ויעלז עם בוטח בו. ישע וגדרה לעשות למחטבו. הנה יי' אליהם בחזק יבא: קבוע הלבנון שעיטת כל גועה. בפיר ירבי עמו שם בטוב מרעה. ברועה עדרו ירעעה: למי שלבו נוקפו וגדול בעיניו אוסף עמוסי מעיים. להוציא מלבו ידרש ויתור לפניו קבוץ נוחלי שלולת מים. מי מדר בשעלן מים:

מכتب נחמותי שהרמתי כחיזון עדי נאמני. מאמרם מפיו שמעו ויחלו כל המוני. מי תפן את רוח יי': גץ בטה ישראל בחירות להושענו. נגלה לדורש טובו ישבו לדענו. ואיש עצתו יודיענו: סוד יי' ליראי שמו זכרהו. סוקר מראשת אחרית ושותם תורה אשירהו. את מי נועז ויביגחו:

עם עני מרפק ומרפה. עליוון לתנו בצדך אלהי המשפט. וילמדתו באורה משפט: פקודי יום יומם משעת. פרח לנצר ולשםך בכל עת מודעת. וילמדתו דעת: ציון שעריך צדקות אהוב העוסק לרומיינה.

צבינו ימלא ומטע קדר יפארנו. ודרך התבוננות יודיענו: קדושים עoshi רצון נוטה בדק שמים להפליא. קמיהם באין נחשבו לפניהם גואלי. הן גויים במר מדלי: רעתם מהרה מאד ולא שבגו. רפואה למכתם אין על כי נתעבו. וכשתק מא zenith נחשבו: شبטי ישראלי ימלט מקטל. שופט בצדך דלים יחיש ביאתו עמו לנצל. הן איים בדק יטול:

תקיף שגיא פה לא מצאנו מפרום רוח עליינו העיר. תאבת לזופתנו שניגורי עציים על מזבח להעיר. ולבנון אין די בעיר:

יום יום מאהבה מגלה. הרקבה שנוי תמידין חפצט מפני להعلاה. ותיתו אין די עולה: לאורות הרasonsות להעיר מלך ולשכלה.

דיין אש ומים הקם לפניך בעשית מракות. ולוני יי' יחליפו פה: הפח בחורי רשע יהו גוררים. מבטחים נאדר בקדש בהדיורים. יعلז אבר בנשרים: חשים קים חזיק ותורתך יעלז. מאורים מהר ובمرעה

טוב ירעע. ירצו ולא יגעו: חיל גוים יאכלו בעב יעופו. קהן גדול וחייב רב מצל קצונות יאפסו. ילבו ולא יעפו: יראו הוד אלהינו והדרו. העושים צבינו ומצפים פיארו. חזקו וגנתזקה לעשות במאמרו להאמירו. קדוש:

אֶרְחָמֵךְ מַרְחָמֵי כִּי רַחֲמָתְנִי. אֶאֱמִירָךְ מַאֱמִירִי כִּי הַאֱמִרָתִנִי.
בְּמַצּוֹדָה הַבָּאתִנִי וּמִשְׁם הַזָּאתִנִי. אֶרְומָמֵךְ יְיָ כִּי דְלִיתִנִי:
גָּבוֹרִי עַלְיךָ בְּגַתְנוּ לְמַאֲבוֹד. פָּמָהוּ הַפֵּל זָאת חֲדָשָׁה לְזַפְּד.

דיין הַעֲבָד בְּטוּב לוּ לְעַבְד. מֵזָה מַלְך הַכּוֹבָד:
הַוְּלִילִים שָׁאַלְוִי עֲנֵגָה וְרֶפֶה. מַה דָּוְדָךְ מַהְזָּד שְׁקַדְשָׁתָו בְּכָה.
לְתִיק בְּשִׁקְמָק אֵין לוּ עַרְוְכָה. כִּי לִיְיָ הַמְּלֻכָּה:
זְכָרוּ בְּיַיִן לְבָנוֹן בְּחַבִּי מַתְעֵסָס. מְדִמִּימִי יַאֲבָד בְּמַסּוֹס נוֹסָס.
חַבֵּל לְפָה נַתְנָה רְשׁוֹת לְבּוֹסָס. נַתְנָה לִירָאִיךְ גַּס לְהַתְנִיסָס:
טַהוֹר אַהֲבָתוּ בְּגַפֵּשׂ וּבְמַאֲד אַיִּקר. הַן יַקְטְּלָנִי בְּאַמוֹנָתוּ לֹא אַשְׁקָר.
יִשְׁמַד הַמְשַׁמְד וְעַקְרָון תַּעֲקִע. וְגַם נַצְחָה יִשְׁرָאֵל לֹא יַשְׁקָר:
כְּשַׁרְוֹן אָבִי אָחֹז עַצְיכִים הַבְּקִיעָה. מִפְנִי רְצֹן מַרְחָמוֹ רַחֲמִיו הַבְּקִיעָה.
לְהַבִּי וְאוֹרִי יַשְׁקִיעָה. וְהַמְשִׁפְלִילִים יַזְהִירּוּ בְּזַהָר הַרְקִיעָה:

מִשְׁפָט הַשְׁלוּם בְּמִיטָב לְנַקְמָם. לְכָסָף וּנְקָבָב יִשְׁמֹץ וּמַקּוֹם.
נְדִיבֵּר מַה יִקְרֹרְוּ פְּחַתִּים לְרַקְמָם. כִּי דִם עַבְדָּיו יִקּוֹם:
סְרֻעָפִי מַרְחָם לְךָ מַשְׁחָר. עַלְיךָ כָּל הַיּוֹם מַחְנָק אַבָּחָר.
עַקְד עֹזְשָׁקִי מַתְהַלֵּל לִיּוֹם מַחָר. יְיָ הַקְשִׁיבָה וְעַשָּׂה אֶל תַּאֲחָר:
פֶּלֶל אָוַיְבָתִי פְּלִילָה הַתְּנִכָּל. נַחֲלוֹתִי הַדִּיחָה וּמַשְׁמָנִי אַכְלָל.
צַוְרָכָל אֶל הַוּשִׁיעָה יוֹכֵל. תַּפְגַּנוּ כְּצַאן מַאֲכָל:

לְגִיזָּן בְּעַצְמוֹתִי פְּתֹורִי מַחְנִיפִי בְּפֶה. שְׁבַת אֲחִים גַּם יְחִיד מַה יִפְהָה.
רְדוֹת עַמְנוּ בְּמִלְכּוֹת לְמַה תַּתְרִפָּה. וְאַנְיִ בְּיִ אַצְפָּה:
שְׁקָר הַחַן וְהַכְּל הַשְׁחָד. מוֹטָב לִי נַקְלָה וְעַבְדָּל מִיחִיד.
תִּמְים אָהִי עַמּוּ וְלֹא אָפְחָד. שְׁמַע יִשְׁרָאֵל יְיָ אַלְהִינִּי יְיָ אָחָד:

לשłów שלוש רגלים

אללה מועדי יי' מקראי קדש אשר-תקראו אתם במוועדים.

עמידה לערבית, שחרית ומנחה של שלוש רגלים

בchorah החזון אומר בלחש: אָדָנִי שְׁפָטִי פֶּפֶחַ, וַפי גְּגִיד תְּהִלְתָּה.

ברוך אתה יי', אללהינו ואלהי אבותינו, אלהי אברהם, אלהי יצחק, ואלהי יעקב. קאלא הגדול הגיבור והגנורא, אל עליון, גומל חסדים טובים וקונה את הפל וווצר חסידי אבות, ומביא גואל לבני בנייהם למען שמו באהבה, מלך גואל עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי', מגן אברהם.

אתה גבור לעולם אָדָנִי, מְחֵיה מַתִּים אָתָה רַב לְהוֹשֵׁיעַ.

בקץ: מורייד היטל

בחורף: משיב הרוח ומורייד הגשם

מכלבל חיים בחסד, מחייה מותים ברוחמים רבים, סומך נופלים ורופא חולים, מתייר אסורים, ומקרים אמוניתו לישג עפר, מי כמוש בעל גבירות ומי דומה לך, מלך מימות ומחייה (ו)מצמיח לנו ישועה. ונאמן אתה להחיות מותים. ברוך אתה יי', מחייה המותים.

קדושה לשחרית ולמנחה:

כתר יתנו לך המוגי מעלה עם קבוצאי מטה, יתנד כלם קדשה לך ישילשו, כמה שונא אמר על יד נבייך: וקראה זה אלזה ואמר, קדוש קדוש קדוש יי' צבאות, מלא כל הארץ כבודו. לעמךם ברוך יאמרו: ברוך בכבוד יי' ממקוםו. ובדברי קדש כחוב לאמר: מלך יי' לעולם, אלהיך ציון לדור ודור, הלויה.

לדור ודור נמליך לאל, כי הוא לבוד מרום וקדוש, ושבחך אל הינו מפני לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אַתָּה. ברוך אתה יי', האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אותנו ורצית בנו ורומחנו מכל הלשונות, קדשתנו במצוותך וקרבתנו מלכנו לעובדותך, ושםך הגדול והקדוש עליינו קראת.

במושאי שבת אמורים:

וთודיענו משפטך צדקך לעשות מצות חקי רצונך, ותתן לנו יי' אל הינו באהבה משפטים ישרים ותורות אמת, חקים ומצות טובים אשר יעשה אותם האנשים וכי בהם. ותנהילנו זמני ששון ומועד קדש וחגיגת נדבה, ותורישנו קדשת שבת וcobod موعد וחגיגת הרجل, יגין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדל ואות יום השבעה הגדול והקדוש מששת ימי המעשה הבDEL וקדשת, וקדשת את עמק ישראל בקדשתך.

ותחנ-לנו יי' אל הינו באהבה (בשבת: שבות למנינה ו) מועדים לשמחה וחגיגים זמנים לששון, את יום (בשבת: השבת הוה ואות יום)

בפסח: חג המצות הוה, זמן חרותנו
שבועות: חג השבעות הוה, זמן מתן תורהינו
בסוכות: חג הסוכות הוה, זמן שמחתנו
בשמיני עצרת: שמיini חג עצרת הוה, זמן שמחתנו
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.

אל הינו ואל הי אבותינו, יעלה ויבא יגיע יראה ויראה ויישמע ויפקד ויזכר זכרוני זכרון אבותינו, זכרון ירושלים עירך זכרון מושיכ בן דור עבדך זכרון כל עמק בית ישראל לפניך (לפלטה) לטובה, לchan ולחסד ולרחמים ולרצון ביום (בשבת: השבת הוה וביום)

בפסח: חג הַמְצׁוֹת הָזֶה
שבועות: חג הַשְׁבּוּוֹת הָזֶה
בסוכות: חג הַסּוֹכּוֹת הָזֶה
בשמיני עצרת: שְׁמִינִי חַג עֲצָרָת הָזֶה

זכרנו יי' אלֵהינוּ בָּו לְטוֹבָה, וַפְקַדנוּ בָּו לְבָרְכָה, וְהוֹשִׁיעָנוּ בָּו לְחַיִם
טוֹבִים, בְּדָבָר יִשְׁעָה וּרְחַמִּים, וְחוֹסֵן וְחַנּוּן וְרַחֲםָן, כי'
אלֵיךְ עִינֵינוּ, כי' אֶל מֶלֶךְ חַנּוּן וּרְחַמּוֹן אַתָּה.

וְהַשִּׁיאָנוּ יי' אלֵהינוּ אֶת בְּרִכַת מוֹעֵדִיךְ, לְחַיִם וּלְשִׁמְחָה וּלְשָׁלוֹם,
כַּאֲשֶׁר אָמַרְתָּ וּרְצִיתָ לְבָרְכֵנוּ, כִּן תְּבָרֵכֵנוּ בְמִצּוֹתִיךְ
וּמִן חָלָנִי בְתֻורְתֶךָ, שָׁבַעַנוּ מַטוֹבָה, שְׁמַחַנּוּ בִישְׁעַטְתֶךָ, וַתְּהַרְתֵּן לְבָנָנוּ
לְצַבְדָךְ בְּאֶמֶת, וְהַנִּיחַלְנוּ יי' אלֵהינוּ (בשכת: בְאֶחָבה וּבְרָצֹן) בְשִׁמְחָה
וּבְשִׁוּזָן (בשכת: שְׁבָתוֹת וּמוֹעֵדי קָרְשָׁךְ. ברוך אתה יי', מקדש (בשכת:
השְׁבָתָן) יִשְׂרָאֵל וְהַזְמָנִים).

רְצָחָה יי' אלֵהינוּ בְעַמְךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלְתָּם שְׁעָה, וְהַשֵּׁב הַעֲבוֹדָה
לְדִבְרֵיךְ, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתְּפִלְתָּם מִהְרָה בְאֶחָבה תִּקְבֵּל בְּרָצֹן,
וְתַהְיָה לְרָצֹן פָמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַפְךְ. וְתַחֲזִיקָה עִינֵינוּ בְשִׁוּבָךְ לְצִיּוֹן
וְלִירוֹשָׁלָם עִירְךָ בְרָחַמִים כְמֵאֵז. ברוך אתה יי', המְחַזֵּיר בְרָחַמִים
שְׁכִינְתָּו לְצִיּוֹן.

בחזרה כשחזהן אומר "מודים" צריכין
כל הציבור לשוח עמו ואומרים
"מודים דרבנן":

מודים כוֹרְעִים וּמְשֻׁתְּחִרּוּם אֲנַחֲנוּ
לְפָנֵיךְ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר, יוֹצְרָנוּ
יוֹצָר בְּרָאשָׁתָה. בְּרָכוֹת וְהַזָּאות
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש, עַל שְׁהַחִימָנוּ

מודים אֲנַחֲנוּ לְךָ, שָׁאַתָּה
הוּא יי' אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ,
עַל חִינֵינוּ הַמִּסּוּרִים בְּזִיכָךְ וְעַל
נְשָׁמֹתֵינוּ הַפְּקוּדֹת לְךָ, וְעַל
גַּסְיָךְ שְׁבָכֵל יּוֹם וַיּוֹם עַמְנוּ וְעַל
נְפָלָאָתִיךְ וּטוֹבָוֹתִיךְ שְׁבָכֵל עַת,

וְקִימְתָנוּ. בָּן תְּחִינוּ וַתְּחַגֵּנוּ וַתְּאַסֹּף
אֲלֹיְתָנוּ מִאָרֶבֶע בְּנֶפֶת הָאָרֶץ, וַנְשׁוּב
לְשֻׁמֶּר חָקִיךְ וְלַעֲשֹׂות רְצׁוֹנָךְ בְּאַמֶּת
וּבְלַכְבֵּד שְׁלָם, עַל שָׁאָנוּ מְוִידִים לְהָ
(ברוך אל הוהדות).

עֲרָב וּבָקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב כִּי לֹא
כָּלוֹ רְחִמָּה, הַמְּרִחָם כִּי לֹא תָמִינָה
חַסְדִּיךְ וּמַעֲולָם קָרִינוּ לְהָ. לֹא
הַכְּלָמְתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְלֹא עַזְבָּתָנוּ
וְלֹא הַסְּתָרָת פְּנֵיכְ מִמָּנוּ.

על כלם יתברך ויתרומם שםך מלכנו תמיד, כל החיים יודוך שלה,
ויהיללו לשם הטוב באהמת. ברוך אתה יי, הטוב שםך ולך נאה
להודות.

בחזרה של שחרית הכהנים נשאים את כפיהם, ואם אין כהן החזן אומר:
אלָהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרְכֵנוּ בְּבָרְכָה הַמְּשִׁלְשָׁת בְּתוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מֹשֶׁה עַבְדָךְ, הָאָמוֹרָה מִפְּי אָהָרָן וּבְנֵיו כְּהָנִים עִם קָדוֹשֶׁיךְ, כָּאָמָר: יְבָרֶכֶךְ יְיָ
וּבִשְׁמֶךָךְ. (הקהל עונה: בן יחי רצון) יְאָרֶךְ פְּנֵינוּ אֲלֵיךְ וַתְּחַנֵּךְ. (הקהל עונה: בן יחי
רצון) יְשָׁא יְיָ פְּנֵינוּ אֲלֵיךְ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלָום. (הקהל עונה: בן יחי רצון).

שְׁלָום, טוֹבָה וּבָרְכָה, (חַיִים), חַן וְחִסְדָּה וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנֵיכְ, כִּי בְּאוֹר פְּנֵיכְ
נִתְתַּת לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִים, אַהֲבָה וְחֶסֶד, צְדָקָה, בָּרְכָה, יְשִׁיעָה
וּרְחַמִּים וּמִים וּשְׁלָום, וּטוֹב יְהִי בְּעִינֵיכְ (לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֶךֶךְ אֶת כָּל
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל פָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשַׁלּוֹמָךְ. בָּרוּךְ אֲתָה יְיָ,
הַמְּבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשַׁלּוֹם, (אמֶן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְרַצּוֹן אָמְרִיךְ-פִּי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיכְ, יְיָ צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

ויש נהוגן לומר:

אֱלֹהֵי, נְצֹור לְשׂוֹנִי מִרְעָע, וְשַׁפְטִי מִדְבָּר מִרְמָה, וְלִמְקָלְלִי נְפָשִׁי מִדּוֹם וְלִמְצֹותִיךְ תְּרַדֵּף נְפָשִׁי,
וְנְפָשִׁי בְּעַפְרָה לְפָל תְּהִיה. יְהִי רַצּוֹן מִלְפָנֵיכְ יְיָ אֱלֹהֵי, שָׁכַל הַקְּמִים עַלְיָה, פָּפָר עַצְפָּם

ותקלקל מחרשנותם. וכן יהי רצון מלפניך ייִּהְוֵד אֱלֹהִי, שטפוח לי שער תורה, שער חכמה,
שער בינה, שער דעתה, שער פרנסתך וככללה, שער מים, מן תחסד ורחמים ורצון מלפניך.
יהיו לך רצון אמרידפי ו诙יגון לבני לפניך, ייִּהְוֵד צורי וגואלי.

uposush שלוש פסיות לאחרורי בכירעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

**עלשה שלום במרומיו, הוא ברוחמי, יעsha שלום עלינו ועל כל
ישראל, אמן.**

(יהי רצון מלפניך, ייִּהְוֵד אלינו ואלהי אבותינו, שתבנה בית המקדש במתירה בימינו, ותן
חולקנו בתורתך).

סדר קידוש לשלוש רגלים

בשבת אמורים:

(יום הששי). ויבלו הרים והארץ וכל-צאמ. ויכל אלחים ביום השבייעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השבייעי מכל-מלאכתו אשר עשה. ויברכ אלחים את-יום השבייעי ויקדש אותו, כי בו שבת מכל-מלאכתו אשר-ברא אלחים לעשות.

אם חל יום טוב בחול מתחילה מכאן:

אללה מועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראם אתם במוועדם.

סביר מנגן: לחאים.

ברוך אתה יי, אלהינו מלך העולם, בורא פרי הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממן
מלך לשון, וקדשו במצוותיו, ותתן לנו יי אלהינו באהבה
(בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה ו חגיגים וזמןים לשwon
(בשבת: את יום השבת זהה () את יום,

בפסח: חג המצות הזה, זמן חרותנו
שבועות: חג השבעות הזה, זמן מפן תורתנו
בסוכות: חג הסוכות הזה, זמן שמחתני
בשמיני עצרה: שמיני חג עצרת הזה, זמן שמחתני

(באהבה) מקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואיתנו
קדשת מכל העמים (בשבת: לשבתות ו) מועדי קדש (בשבת: באהבה
וברצונ) בשמחה ובשווון הנחלתנו. ברוך אתה יי, מקדש (בשבת:
השבת () ישראל והזמנים.

אם חל ליל יום טוב במצואי שבת מוסיפים שתி ברכות אלו:

ברוך אָתָּה יְהָוָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בָּרוּךְ מַאֲוֹרֵי הָאָשׁ.

ברוך אָתָּה יְהָוָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמִּבְדִּיל بֵּין קָדְשָׁה לְחֻזֶּה,
בֵּין יִשְׂרָאֵל לְעָמִים, בֵּין יוֹם הַשְׁבִּיעִי לְשִׁשָּׁת יְמֵי הַפְּעֻשָּׁה, וּבֵין קָדְשָׁת שְׁבָת
לְקָדְשָׁת יוֹם טוֹב הַבְּדִילָה. וְאֵת יוֹם הַשְׁבִּיעִי הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ, מִשְׁשָׁת יְמֵי
הַפְּעֻשָּׁה הַבְּדִילָה וְקָדְשָׁת. וּקְדַשָּׁת אֶת-עַמּוֹק יִשְׂרָאֵל בְּקָדְשָׁתָה. בָּרוּךְ אָתָּה יְהָוָה
הַמִּבְדִּיל בֵּין קָדְשָׁה לְקָדְשָׁה.

ביו"ט (אך לא בשביעי של פסח) מברכים:

ברוך אָתָּה יְהָוָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם, שְׁחַחְנָנוּ וְקִימָנוּ וְהַגִּיעָנוּ לִזְמָן
הַזָּהָר.

בסוכות (אם אוכלים בסוכה) מברכים:

ברוך אָתָּה יְהָוָה מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אָשָׁר קָדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצָנָנוּ
לִישָׁב בְּסֻכָּה.

אין כמוד

שנוהגים לומר בבית הכנסת כי מנהג בני רומי בירושלים
ביום השבעי של פסח, בשבועות ובשמחת תורה

לפני פתיחת ארון הקודש אומרם:

אין כמוד באללים אדני ואין כמעשיך. מלכותך מלכות כל-עלמים, וממשליך בכל-זר ודר. כי מלך כי מלך, כי מלך לעוזם רעד. כי עז לעמו יתן, כי יברך את עמו-בשלום. שמע ישראל כי אל-הינו כי אחד. אחד אל-הינו, ברוך אדוננו, קדוש ונורא שמנו. אחד אל-הינו, גודל אדוננו, קדוש ונורא שמנו. אחד אל-הינו, רחום אדונינו, קדוש ונורא שמנו. אב הרוחמים היטיבה ברכזונך, א-ת-צ-י-וֹן תבנה, חומות ירושלם. כי בך בטחנו מלך עולם. ועתה קומה כי אל-הים לנויך אתה וארון עזך, מהניך כי אל-הים ילבשו תשועה וחסידיך ישמחו בטוב. בעבורך עבדך אל-תשב פנוי משיחך. כי אל-הים אל-תשב פנוי משיחך, זכרה, לחסדיך עבדך.

פומון מאת מתהיה בר' יצחק מבולוניא

אָפְתַח נָא שִׁפְתֵּי וְאַעֲנֵה בָּרֶן, לְאַל חַי אָשֵׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

מהלל אקררא אל, עת ישענו יואל, וכא לציון גואל, נקררא או בגראן.
לאל חי אשיר בנסע הארן.

תפוח הארץ ישע, לתרפלת דך תשע, וישראל נושא, וילשון אלם פרוץ.
לאל חי אשיר בנסע הארן.

תשיב שביתנו, אל חי גואלנו, ונשלם נגידינו, וכפר אהרון.
לאל חי אשיר בנסע הארן.

יפוצו אל אויביך, ירני תאביבך, يوم טריב את ריבך, ישבו לבצرون.
לאל חי אשיר בנסע הארן.

הן נַעֲבֹד גָּאוֹלִים, וְלֹנוּ אֶל אֱלִים, מַעֲזָה וְחִילִים, יִגְבֵּר וַיַּתְּרוֹן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

חִזְקִי נָא אֶל תְּהִי, וְנָס יָגּוֹן וְהִי, נְשִׁיר כְּנָם וְיִהִי, בְּנֶסֶע הָאָרֶן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

פותחים את ארון הקודש ואומרים:

וְיִהִי בְּנֶסֶע הָאָרֶן וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה, קַוְמָה יִי וַיַּפְצֹחַ אַיִּכְךְ וַיַּגְּסֹחַ מִשְׁנָאַיךְ
מִפְנִיחַ. קַוְמָה עַזְרָתָה לְנוּ, וַפְּגַדְנָה לְמַעַן חִסְדָּה. קַוְמָה אַלְהִים שְׁפֵטָה
הָאָרֶץ, כִּי־אַתָּה תַּנְחַל בְּכָל־הָגּוֹים. קַוְמָה אַלְהִים רִיבָּה רִיבָּה,
חִרְפַּתָּךְ מִנִּינְבָּל כָּל־הַיּוֹם. קַוְמָה יִי קָדְמָה פְּנֵיו הַכְּרִיעָהוּ, פָּלְטָה
נְפָשִׁי מְרֻשָּׁע חַרְבָּה. קַוְמָה יִי הַוּשִׁיעָנִי אֱלֹהִי כִּי־הַכִּית אַת־כָּל־אֹוִיבִי
לְחֵי, שְׂנִי רְשָׁעִים שְׁבָרֶת. קַוְמָה יִי אֶל נְשָׂא יִדְּיךָ, אַל־תִּשְׁבַּח עֲנוּוִים.
קַוְמָה יִי אֶל־יָעַז אָנוֹשׁ, יִשְׁפְּטוּ גּוֹים עַל־פְנִיחַ. קַוְמָה יִי לְמַנוֹּחָתָךְ,
אַתָּה וְאָרוֹן עַזְךָ. כְּהַנִּיחַ יַלְבְּשׁו צְדָקָה, וְחִסְדִּיךְ יַרְגְּנָנוּ. בְּעֹבוֹר דָוִד
עַבְדָּךְ, אַל־תִּשְׁבַּב פְנֵי מִשְׁיחָךְ. יִי אֱלֹהִים, אַל־תִּשְׁבַּב פְנֵי מִשְׁיחָךְ זְכָרָה
לְחִסְדֵי דָוִד עַבְדָךְ. הַפְּלָל הַבּוֹ גָדֵל לְאֱלֹהִינוּ וְתַנוּ כְּבָוד לְתֹרָה. בַּי
מַצְיוֹן תִּצְא תֹּרָה, וְדָבְרֵיִי מִרְוּשָׁלִים. יִי שְׁמָךְ לְעוֹלָם, יִי זְכָרָךְ
לְדָרְךָךְ. יִי חָפֵץ לְמַעַן צְדָקוֹ, יִגְדִּיל תֹּרָה וַיַּאֲקִידָר.

אומרים המזמור המועד לחג (בשביעי של פסח: תהילים קז; בשבועות: תהילים סח;
בשמחת תורה: תהילים יב), מוצאים שני ספרי תורה ואומרים:

גָּדוֹלָה לִי אַתִּי, וְנָרוּמָה שְׁמוֹ יִחְדֹּנוּ.

רוֹמָמוֹ יִי אֱלֹהִינוּ וְהַשְׁתַּחַווּ לְהַדָּם רְגָלָיו, קָדוֹשׁ הִיא. רְוָמָמוֹ יִי
אֱלֹהִינוּ, וְהַשְׁתַּחַווּ לְפָרָקְדוֹשׁ, כִּי־קָדוֹשׁ יִי אֱלֹהִינוּ. אַיִּז־קָדוֹשׁ בְּיִי
בַּי אִין בְּלַטָּה, וְאִין צָור בְּאֱלֹהִינוּ. אַחֲד אֱלֹהִינוּ, גָדוֹל אֶדוֹנָנוּ, קָדוֹשׁ
וּנוֹרָא שְׁמוֹ.

מעליהם את ספרי התורה על התיבה ואומרים:

אב הרוחמים אדוֹן הַשְׁלוּם הוּא יְחֹס וִינְגָן וַיְחַמֵּל וַיְרַחֲם עָלֵינוּ
וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל מִקּוּמוֹת מוֹשֶׁבּוֹתֵיכֶם וְאָמְרוּ אָמֵן. וְעַל
מְרַגְּלֵי רְבּוֹתֵינוּ וּמִנְהִגֵּי דָּוִרֵנוּ, אָזְרֵם יְאִיר כָּאָזְר שְׁבֻעָתֵים, בְּנֵיכֶם יַרְבֵּפּוּן,
בְּכָוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, גַּם פְּלִמְידֵיכֶם כַּזְהָר הַרְקִיעַ, דְּתַם תַּעֲמֹד וְלֹא תִּמְעֹט,
הֵם מִתּוֹקִים מִדְבָּשׂ וְלֹא יִמְעֹטוּ, וְגַם חֲכָמָתֵם לֹא תִּשְׁכַּח, זְכָרֵם לֹגְצָח
לֹא יִמְנַעַּ, וְגַרְגַּר יִשְׂרָאֵל לֹא יִכְבַּה מַלְפְּנֵינוּ לְעוֹלָם וְעַד וְאָמְרוּ כֵּל הַעַם
אָמֵן. אֲהַבְתֽוּ יוֹדֵעַ לְכֶם, בָּרְכֵתֽוּ יְשִׁים עַלְיכֶם, גֹּוֹאֵל יְחִישׁ לְכֶם, דָּגָול
יַגְדֵּל אֲתֶכֶם, הַדּוֹר בְּלִבְשׁוֹ יַזְאֵר מִכֶּם, וּמְנֹת אֶל יִמְשֹׁל בְּכֶם, וְעַפְתָּן
הַשְּׁטָן יִסְרַר מִעַלְיכֶם, חַמְלָתוֹ יִחְמֹל עַלְיכֶם, טֹוב עַזְן יִיטִיב לְכֶם, יִצְרָר
הַרְעָע יִסְרַר מִעַלְיכֶם, כֵּל הַבְּרִכּוֹת יִסְבְּבוּ אֲתֶכֶם, לְנוֹית חַנְנָה עַלְיכֶם,
מִשְׁאָלוֹתֵיכֶם יִמְלָא לְכֶם, נֹועֵם נֹצְרָכֶם יִתְּן לְכֶם, שִׁיחָ שְׁפָתּוֹתֵיכֶם
יִשְׁעָה מִכֶּם, עַז וִישׁוּעָה יִצְמִיחַ לְכֶם, פְּדוּת וְגָאֵלה יִשְׁלַח לְכֶם, צְדָקָה
תְּרוּמָם אֲתֶכֶם, קְוִמְמִיוֹת יַולְיכֶם, רָאשִׁית חֲכָמָה יַלְוָה לְכֶם, שָׁאנָן
וּבְطָח יַוְשִׁיבֶם, תּוֹרָה תְּמִימָה יַחְיִיכֶם וַיּוֹשִׁיעֶיכֶם, וְאָמְרוּ כֵּל הַעַם
אָמֵן.

עמידה למוסך של שלוש רגלים

ביום ראשון של פסח מכירזים: "מוריד הטל", ובשמיינו עצרת: "משיב הרוח ומוריד הגוף".

בחזרה החון אומר בלחש: **אָדָנִי שְׁפֵתִי פֶּפֶתָּח**, ופי יגיד **תַּהֲלֹתָךְ**.

בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אָלֹהֵינוּ וְאָלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אָלֹהֵי אָבָרָהָם, אָלֹהֵי יַעֲקֹב, וְאָלֹהֵי יַעֲקֹב. **הָאָל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַגָּוֹרָא, אֶל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים** טוביים וקונעה את הפל וזוכר חסידי אבות, ומ比亚 גואל לבני בנייהם **לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה, מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵר וּמַגָּן.** ברוך אתה יי', מגן אברהם.

אֱתָה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָנִי, מְחִילָה מְתִימָה אֱתָה רָב לְהוֹשִׁיעַ.

בחזרה של אי' של פסח אומרים:

שאֱתָה הוּא יי' אָלֹהֵינוּ, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרֵיד הַטָּל, לְבָרְכָה וְלֹא לְקַלְלָה, לְשַׁבָּע
וְלֹא לְרַעַב, לְרַצּוֹן וְלֹא לְרַזּוֹן, לְחַיִים וְלֹא לְמוֹת.

בכל המועדים, פרט לשמיini עצרת ובחזרה של אי' של פסח אומרים:

מוֹרֵיד הַטָּל

בחזרה של שמיini עצרת אומרים:

שאֱתָה הוּא יי' אָלֹהֵינוּ, מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרֵיד הַגְּשָׁם, לְבָרְכָה וְלֹא לְקַלְלָה, לְשַׁבָּע
וְלֹא לְרַעַב, לְרַצּוֹן וְלֹא לְרַזּוֹן, לְחַיִים וְלֹא לְמוֹת.

בשמיini עצרת (אך לא בחזרה) אומרים:

מְשִׁיב הָרוּחַ וּמוֹרֵיד הַגְּשָׁם

מִכְלָלֶל חִיִּים בְּחֶסֶד, מְתִיחָה מַתִּים בְּרַחֲמִים רַבִּים, סֻמְךָ נוֹפְלִים וּרְופָא
חוֹלִים, מַתִּיר אֲסּוּרִים, וּמְקִים אֲמֹנוֹת לִישְׁגִּי עַפְרָר, מֵי כָּמוֹךְ בַּעַל
גִּבּוֹרוֹת וּמֵי דֹמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמְּיתָה וּמְתִיחָה (ו)מַצְמִיחָה לְנוּ יִשְׁוֹעָה.
וּגְאַמְּן אֱתָה לְהַחֲיוֹת מַתִּים. ברוך אתה יי', מְתִיחָה הַמַּתִּים.

בשבת חוה"מ, ביו"ט ובהו"ר אומרים בחזרה:

כתר יתנו לך (כי אלְהִינוּ מֶלֶךְם) הַמּוֹנִי מֵעֶלֶה עַמּוֹ (עמך ישראאל) קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלו, כמה שנאמר על יד נבייך: וקרא זה אל-זה ואמר, (גם הקhal אומר: קדוש קדוש קדוש כי צבאות, מלא כל-הארץ כבודו). כבודו מלא עולם, משרותו שואלים זה לזהizia מוקום כבודו. לעמם ברוך יאמרו: (גם הקhal אומר: ברוך כבוד-יך מפקומו). מפקומו הוא יפן (ברחמיו) לעמו, המיחדים את שמך ערבות בקר פסיד בכל יום, פעמים באהבה ואומרים: (גם הקhal אומר: שמע ישראאל, כי אלְהִינוּ, כי אחד). אחד הוא אלְהִינוּ הוא אבינו, הוא מלכנו, הוא מושיענו, הוא ישמיענו ברחמיו שניית לעניין כל חי, להיות לכם לאלהים. (גם הקhal אומר: אני כי אלְהִיכם). יש אמורים ביו"ט: (אלְהִים אל עליון השוכן ברום חכיוון, השב שכינתק ב מהרה לציוון). ובדברי קדש כתוב לאמר: (גם הקhal אומר: מלך כי לעולם, אלְהִיך ציון לדור ודור, הלויה).

בחוה"מ אומרים בחזרה:

כתר יתנו לך הַמּוֹנִי מֵעֶלֶה עַמּוֹ קבוצי מטה, יחד כלם קדשה לך ישלו, כמה שנאמר על יד נבייך: וקרא זה אל-זה ואמר, קדוש קדוש קדוש כי צבאות, מלא כל-הארץ כבודו. לעמם ברוך יאמרו: ברוך כבוד-יך מפקומו. ובדברי קדש כתוב לאמר: מלך כי לעולם, אלְהִיך ציון לדור ודור, הלויה.

לדור ודור נמלך לאיל, כי הוא לבדו מרים וקדושים, ושבחך אלְהִינוּ מפינו לא ימוש לעולם ועד, כי אל מלך גדול וקדוש אתה. ברוך אתה כי, האל הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבתו ואצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות, קדשתנו במזותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך, ושםך הגדול והקדוש עליינו קראתך.

ונתנו לך כי אלְהִינוּ באהבה (בשבת: שבות למנוחה ו) מועדים לשמחה וחגיגים וזמןים לששון, את יום (בשבת: השבת הvae ואות يوم)

בפסח: חג הַמְצׁוֹת הָזֶה, זֶמֶן חֲרוֹתָנוּ
שבועות: חג הַשְׁבוּוֹת הָזֶה, זֶמֶן מִפְנֵן תּוֹרַתֵּינוּ
בסוכות: חג הַסּוֹכּוֹת הָזֶה, זֶמֶן שְׁמַחְתָּנוּ
בשמיני עצרת: שְׁמַינִי חג עֲצָרָת הָזֶה, זֶמֶן שְׁמַחְתָּנוּ
מקרא קדש זכר ליציאת מצרים.

ומפני חטאינו גלינו מארצנו, ונתרחקנו מעל ארמנתנו, ואין אנו
יכולים לעלות ולראות ולהשתחות בבית בחרתך, בבית הגדל
והקדש שנקרה שמה עליו, מפני היד שנשפתלה במקdash.
ובכן יhi רצון מלפניך אב הרחמן, מלך יעקב, שתשוב ותרחם עליינו
ועל מקדש ברוחך הربים, ותבנהו מהרה ותגדל כבודו בימינו.
אבינו מלכנו, אלהינו ואلهי אבותינו, גלה כבוד מלכותך ומלה
עלינו מהרה, והופע והנשא עליינו לעיני כל חי, וקרב פוזרינו מבין
הגויים, וגוצחותינו בסיס מירבתי הארץ. וביאנו כי אלהינו, לאיזון עירך
ברנה, ולירושלם בית מקדש בשמחת עולם, ושם נעשה לפניו את
קדבות חובהינו תמידין בסדרן ומוספין בהלבתן (בשכת: ומוסף يوم
השבת הזה) ומוסף:

בפסח: חג הַמְצׁוֹת הָזֶה
שבועות: חג הַשְׁבוּוֹת הָזֶה
בסוכות: חג הַסּוֹכּוֹת הָזֶה
בשמיני עצרת: שְׁמַינִי חג עֲצָרָת הָזֶה

נעשה ונקריב לפניו באבהה במצוות רצונך, כמו שכתבת עליינו
בثورתך, על ידי משה עבדך, מפי כבודך כאמור:

בשכת:

וביום השבת שני-כבשים בגין-שנה תמים, ושני עשרנים סלה מנחה בלולה
בשעת ונספה. עלת שבת בשבתו, על-עלת הפתמיד ונספה.

ביום א' של פסח:

ובחג^הראשון הראשון ב ארבעה עשר יום לחג^ה, פסח ל'י. וב חמלה
עשרה יומם לחג^ה הוה חג, שבעת ימים מצות יאכל. ביום הראשון
מקרא-קדש, כל-מלאת עבדה לא מעשה.

בכל ימי הפסח:

והקרבתם אישׁה עליה ל'י פירות בניג'בקר שניים ואיל אחד, ושבעה
כבשים בני שנה תמים יהיו לכם.

שבועות:

וביום הבכורים בהקריבכם מנוחה חידשה ל'י בשבעתיכם, מקרא-קדש
יהיה לכם כל-מלאת עבדה לא מעש. והקרבתם עליה לריח ניחוח
ל'י פירות בניג'בקר שניים איל אחד, שבעה כבשים בני שנה.

ביום א' של סוכות:

וב חמלה עשרה יומם לחג^ה השבעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאת
עבדה לא מעש, וחתמת חג ל'י שבעת ימים. והקרבתם עליה אישׁה
ריח ניחוח ל'י פירות בניג'בקר שלשה עשר אילם שניים, כבשים
בניג' שנה ארבעה עשר תמים יהיו.

ביום ב' של סוכות:

וביום השני פירות בניג'בקר שניים עשר אילם שניים, כבשים בניג' שנה
ארבעה עשר תמים.

ביום ג' של סוכות:

וביום השלישי פירות עשר-עשרה אילם שניים, כבשים בניג' שנה
ארבעה עשר תמים.

ביום ד' של סוכות:

וביום הרביעי פירות עשרה אילם שניים, כבשים בניג' שנה ארבעה
עשרה תמים.

ביום ה' של סוכות:

וביום החמישי פרים תשעה אילם שניים, כבשים בני-שנה ארבעה עשר טמים.

ביום ו' של סוכות:

וביום הששי פרים שמונה אילם שניים, כבשים בני-שנה ארבעה עשר טמים.

בஹשונא רכה:

וביום השביעי פרים שבעה אילם שניים, כבשים בני-שנה ארבעה עשר טמים.

בשמיני עצרת:

ביום השמיני עצרת תחיה לכם, כל-מלאת עבדה לא תעשו.
והקרכתם עליה אשה ריח ניחן ליה פר אחד איל אחד, כבשים
בניע-שנה שבעה טמים.

ומנחתם ונסכיהם כמזכר, שלשה עשרנים לפר, ושני עשרנים
לאיל, ועשרון לכבש, ויין בגסכו, ושער לכפר, ושני תמידין בהלקתן.

בחזרה החזן אומר כאן הפיטו "ואהורת ראשית לעמך נתה".

בשבת:

ישמחו במלכותך שומרינו שבת וקוראי עוג, עם מקדשי שבעי,
כלם ישבעו ויתענו מטווך, ובשביעי רצית בו וקדשתו, חמדת ימים
אותו קראת, זכר למעשה בראשית.

אלֵינוּ וְאֶלְهֵינוּ אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ רָחָם רַחֲמֵנוּ, טֹב וּמְטִיב הַקָּרֶשׁ
לָנוּ, שׁוֹבֵה עָלֵינוּ בְּהָמוֹן רְחַמֵּךְ, בְּגַלְל אֲבוֹתֵינוּ שְׁעָשָׂיו רְצׁוֹנָךְ. בְּנָה
בִּיתְךָ בְּבָתְחָלָה, וְכָנֵן בֵּית מִקְדָּשָׁךָ עַל מִכְנָנוּ, וְהָרָאנוּ בְּבָנֵינוּ וְשְׁמָחָנוּ
בַּתְּקוּנוּ, וְהַשֵּׁב שְׁכִינָה לְתוֹכוּ, וְהַשֵּׁב יִשְׂרָאֵל לְגֻרוֹתָם, וְהַשֵּׁב פְּהַנִּים
לְעִבּוּדָתָם וְלוּימָם לְשִׁירָה וְלִזְמָרָה, וְשָׁם נִעַלה וּנְגַרְאָה וּנְשַׁתְּחֹווּ לְפָנֵיךְ
בְּשִׁלְשָׁ פְּעָמִי רְגָלֵינוּ, בְּכַתּוֹב בְּתוֹרַתְךָ: שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בְּשָׁנָה יְרָאָה

כל-זיכירך אֶת־פָנִי ייְ אֱלֹהֵיך בַמְקוּם אֲשֶר יְבָחר, בְּחַג הַמִצּוֹת וּבְחַג הַשְׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסּוֹכּוֹת, וְלֹא יַרְאָה אֶת־פָנִי ייְ רַיקָם. אִישׁ כָמֹתָת יָדו, בְּכֶרֶת ייְ אֱלֹהֵיך אֲשֶר נִמְנַלֶה.

והשיינו ייְ אֱלֹהֵינו אֶת בְּרִכת מַעַדְך, לְחַיִם וּלְשֶׁמֶחָה וּלְשָׁלוֹם, כַּאֲשֶר אָמַרְתָ וּרְצָאת לְבָרְכָנו, כֵן תִּבְרְכָנו סָלָה. קָדְשָׁנו בְמַעֲתִיך וּמַן חָלְקָנו בְתֹרְתָך, שְׁבָעָנו מַטּוֹך, שְׁמַחָנו בִישׁוּעָתָך, וּטְהָר לְבָנו לְעַבְדָך בְּאַמְתָה, וְהַנִּיחַלְנו ייְ אֱלֹהֵינו (בשכבה: בְּאַהֲבָה וּבְרָצֹן) בְשֶׁמֶחָה וּבְשָׁרוֹן (בשכבה: שְׁבָתוֹת וּמַעַדְך קָדְשָׁך). וּתְרָאָה לְפָנֵיך אֶת תִּפְלָת עַמּוֹסִיך, כַּתְמִידִי יוֹם וּכְקָרְבָּנוֹת מַוְסִיף (בשכבה: וּכְקָרְבָּנוֹת מַוְסִיף). ברוך אתה ייְ, מקדש (בשכבה: הַשְׁבָת וּ) ישראל וְהַזְמָנִים.

רָצָה ייְ אֱלֹהֵינו בְעַמָך יִשְׂרָאֵל וְאֶל תִּפְלַתָם שְׁעָה, וְהַשֵּב הַעֲבוֹדָה לְדִבְרֵיך בַיִתְך, וְאֲשִׁי יִשְׂרָאֵל וְתִפְלַתָם מַהְרָה בְּאַהֲבָה תִּקְבֵל בְּרָצֹן, וְתַהַי לְרָצֹן פָמִיד עֲבוֹדָת יִשְׂרָאֵל עַמָך. וְתַחַזְנָה עִינֵינו בְשׁוֹבָך לְצִיּוֹן וְלִירוֹשָׁלָם עִירְך בְּרָחְמָמִים כְמֹאֲזָן. ברוך אתה ייְ, המחיזיר בְּרָחְמָיו שְׁכִינָתו לְצִיּוֹן.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין כל הציבור לשוחח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מודים כוֹרְעִים וּמַשְׁתַחֲרִים אֲנַחֲנו
לְפָנֵיך אֱלֹהֵינו אֱלֹהֵי כָל בָשָׁר, יוֹצְרָנו
יוֹצֵר בְּרָאשָׁת. בְּרָכוֹת וּהְזָדוֹת
לְשִׁמְך הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹש, עַל שְׁחַחְיִתָנו
וְקִימְתָנו. כֵן תִּחְנָנו וְתִחְנָנו וְתִאְסֹף
גְּלִילָתָנו מַאֲרֶבֶע פָנֹפוֹת הָאָרֶץ, וּנוֹשֵׁב
לְשִׁמְור חַקְיָיך וְלְעַשׂוֹת רְצׂוֹנָך בְּאַמְתָה
וּבְלַבָב שָׁלָם, עַל שֶׁאָנו מַודִים לך.
(ברוך אל הַהוֹדָות).

מודים אֲנַחֲנו לך, שָׁאָפה
הָרָא ייְ אֱלֹהֵינו וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינו,
עַל חִינָנו הַמְסֻוּרִים בְּזִיכָך וְעַל
נְשָׁמֹתֵינו הַפְּקוּדֹת לך, וְעַל
נְסָיך שָׁבְכָל יּוֹם וַיּוֹם עַמְנו וְעַל
גְּפַלְאוֹתִיך וּטוֹבּוֹתִיך שָׁבְכָל עַת,
עָרָב וּבָקָר וְצָהָרִים, הַטּוֹב בַי
לֹא כָלֵי רְחַמְיך, הַמְרַחָם בַי לֹא
תִּמְרַחָם חֲסִידִיך וּמַעֲולָם קָוֵינו לך.
לֹא הַכְלָמָתָנו ייְ אֱלֹהֵינו וְלֹא
עַזְבָתָנו וְלֹא הַסְתַרְתָ פָנֵיך מִמְנוּ.

עַל כָּלֶם יִתְבָּרֵךְ וַיִּתְרוּמֶם שֶׁמֶךְ מִלְבָנָנוּ תָּמִיד, פֶּל הַחַיִים יְדוֹךְ סָלה,
וַיַּהֲלֹלוּ לְשֶׁמֶךְ הַטּוֹב בְּאֶתְمָת. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, הַטּוֹב שֶׁמֶךְ וְלֹכֶד נָהָה
לְהֻזּוֹת.

בחזרה הכהנים נשואים את כפיהם, ואם אין כהן החזן אומר:

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בָּרַכְנוּ בְּבָרְכָה הַמְשֻׁלָּשָׁת בַּתּוֹרָה הַכְּתוּבָה עַל יְדֵי
מָשָׁה עַבְדָּךְ, הָאָמוֹרָה מִפְּיֵי אָהָרֹן וּבְנֵיו הַהֲנִים עִם קָדוֹשָׁיךְ, בָּאָמָרָה: יְבָרְכֵךְ יְיָ
וַיִּשְׁמַרְךְ. (הקהלעונה: בן יהי רצון) יָאָר יְיָ פָנֵיו אֶלְיךָ וַיַּחֲנַךְ. (הקהלעונה: בן יהי
רצון) יִשְׂא יְיָ פָנֵיו אֶלְיךָ וַיִּשְׁמַע לְךָ שְׁלוֹם. (הקהלעונה: בן יהי רצון).

שְׁלָוָם, טָבָה וּבָרְכָה, (חַיִים), חַן וְחַסְדָּן וְרָחֲמִים, עַלְינָנוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ. בָּרַכְנוּ אֲבִינוּ כָּלָנוּ בְּאֶחָד בְּאֶחָד פָנֵיכָךְ, כִּי בְּאֶורְךָ פָנֵיךָ
נִמְתָּף לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרָת חַיִים, אַהֲבָה וְחַסְדָּה, צְדָקָה, בָרְכָה,
וְרָחֲמִים וְחַיִים וְשְׁלָוָם, וּטוֹב יְחִיָּה בְּעֵינֵיכָךְ (לְבָרְכָנוּ) וּלְבָרְךֵךְ אֶת כָּל
עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעה בְּשְׁלָוֹמָךְ. בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ,
הַמְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלָוָם, (אמָן).

בחזרה החזן אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְرָצְוָן אָמְרִיָּה-פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךָ, יְיָ צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

יש נהוגין לומר:

אֱלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׂוֹנִי מֶרֶעָ, וְשִׁפְתָּחֵי מִדְבָּרָ מְרַמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי,
וְנִפְשֵׁי כְּעֵפֶר לְפָל תְּהִיהָ. יְהִי רָצְוָן מִלְפָנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁכָּל הַקְּמִים עַלְיָה, פָּרֶךָ עַצְפָּם
וְתִקְלְקָל מִחְשָׁבּוֹתָם. וְכֹן יְהִי רָצְוָן מִלְפָנֵיךָ יְיָ אֱלֹהֵי, שַׁתְּפַתְּחֵח לִי שְׁעָרֵי תּוֹרָה,
שְׁעָרֵי חַכְמָה, שְׁעָרֵי דִּעָה, שְׁעָרֵי פְּרִנְסָה וּכְלָלָה, שְׁעָרֵי חַיִים, חַן וְחַסְדָּן וְרָחֲמִים וְרָצְוָן מִלְפָנֵיךָ.

יְהִי לְרָצְוָן אָמְרִיָּה-פִי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנֵיךָ, יְיָ צּוֹרִי וְגֹאָלִי.

פוסע שלוש פסיעות לאחרורי בכירעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימינו ואומר:

עַשְ׈ה שְׁלָוָם בְּמַרְוָמִיו, הוּא בְּרָחְמָיו, **יִעֲשֶׂה שְׁלָוָם עַלְינָנוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל, אָמָן.** (יהי רצון מילפניך וככיו).

עמידה לערכית, שחרית ומנחה של ראש השנה

אָדָנִי שְׁפָטִי תִּפְתַּח, וְפִי יָגִיד תְּהִלְתָּח.

**בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֶבְרָהָם, אֱלֹהֵי יִצְחָק,
וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב.** הִאְלִיל הַגָּדוֹל הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עַלְיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים
טוֹבִים וּקוֹנֶה אֶת הַפֶּל וּזְכָר חָסִידי אֲבוֹת, וּמְבֵיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְּנֵיכֶם
לְמַעַן שְׁמוֹ בָּאַהֲבָה.

זִכְרָנוּ לְחַיִם מֶלֶךְ חַפְץ בְּחַיִם, וְכַתְבָנוּ בְּסֶפֶר הַחַיִם, לְמַעַן אֵל
חַי, מֶלֶךְ גּוֹאֵל עֹזֵר וּמוֹשִׁיעֵם וּמַגֵּן. **בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, מֶגֶן אֶבְרָהָם.**

אָתָה גָּבוֹר לְעוֹלָם אָדָנִי, מַחְיָה מַתִּים אֱתָה רַב לְהֹשִׁיעָה, מַזְרִיד
הַטָּל. מִכְלַפֵּל חַיִם בְּחַסֶּד, מַחְיָה מַתִּים בְּרֻחָםִים רַבִּים, סָומֵךְ נוֹפְלִים
וּרְופֵא חֹלִים, מַפִּיר אֲסּוּרִים, וּמַקִּים אָמִינָתוֹ לִישְׁנֵי עַפְרָה, מֵי כָּמוֹךְ
בַּעַל גִּבְורֹת וּמֵי דָוָמָה לְךָ, מֶלֶךְ מִמְּיתָה וּמַחְיָה (וּמַצְמִיחָה) לְנוּ יִשּׁוּעָה.

מֵי כָּמוֹךְ אָב הַרְחָמִים, זָכוֹר יִצְוְרִיךְ בְּרֻחָמִים מִמְּיתָה וּמַחְיָה, וּגְאָמֵן
אָתָה לְהַחִיּוֹת מַתִּים. **בָּרוּךְ אֱתָה יְיָ, מַחְיָה הַמְּתִים.**

החzon והקהל אומרים בחזרה :

כְּתַר יִתְנוּ לְךָ הַמּוֹגִן מַעַלה עִם קְבּוֹצִי מַטָּה, יְחִיד בְּלָם קְדָשָׁה לְךָ יִשְׁלָשָׂו, כִּמה
שָׁנְאָמֵר עַל יָד נְבִיאָךְ : וְקָרָא זֶה אֶלְזָה וְאָמֵר, קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ צְבָאות,
מֶלֶא כָּל-הָאָרֶץ כְּבָודָךְ. לְעַמְתָּם בָּרוּךְ יִאמְרוּ : בָּרוּךְ כְּבָוד-יְיָ מִמְּקוֹמוֹ. וּבְדִבְרֵי
קְדָשָׁךְ פָּתוּב לְאָמֵר : יְמֶלֶךְ יְיָ לְעוֹלָם, אֱלֹהֵיךְ צַיּוֹן לְדוֹר וְדוֹר, הַלְלֵיכָה.

לְדוֹר וְדוֹר נְגִיד גָּדוֹלָךְ וְלִנְצָח נְצָחִים קְדָשָׁתְךָ נְקָדִישׁ וְשְׁבָחוּ אֱלֹהֵינוּ
מִפְנֵינוּ לֹא יִמּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד, כי אל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אָתָה.

ובכן תן פחדך יי אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַעֲשֵׁיךְ וְאִמְתָּחֵךְ עַל כָּל מַה שְׁבָרָאתֶךָ, וַיַּרְאָךְ כָּל הַמְּעֻשָׂים וַיַּשְׁפַּחַדְךָ לִפְנֵיךְ כָּל הַבָּרוֹאִים, וַיַּעֲשֶׂךָ כָּל מְלָכָם אַגְדָּה אֶחָת לְעַשׂוֹת רְצׂוֹנָךְ בְּלִבְבָּךְ שְׁלָמָם. כַּמָּה שִׁידַעַנוּ יי אֱלֹהֵינוּ שַׁהְשַׁלְטָנוּ לִפְנֵיךְ עַז בִּידְךָ וְגִבּוֹרָה בִּימִינְךָ, וְשָׁמָךְ נֹרָא עַל כָּל מַה שְׁבָרָאתֶךָ.

ובכן תן כבוד יי לעמך תהלה ליראיך והקונה תוכחה לדודך, ופתחון פה למיחללים לך, שמחה לארכך, ששון לעירך ואסמידות קורן לדוד עבדך ועריכות גור לבן ישך משיחך, במהרה בימינו.

ואז צדיקים יראו ויישמחו וישרים יעלוז, וחסידים ברנה יגילו ועוולתיה תקוףן פיה וכל הרשעה כליה בעשן תכליה, כי תעבור ממלכת זדון מן הארץ. ותמלך אמתה יי לבודך על כל מעשיך, על ירושלם עירך ועל ציון משפטך בבודך, בכתוב בדרכך קדשך: ימלך יי לעולם אליהך ציון לדך ודרך הלווייה. ובכתוב: ויגבה יי צבאות במשפט, וכאל הקדוש נקדש באזכואה. ברוך אמתה יי, הallel הקדוש.

אתה בחרתנו מכל העמים, אהבת אתנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות, קדשתנו במצוותך וקרבתנו מלפניך לעבודתך, ושםך הגדול האBOR והנורא עליינו קראתך.

במצאי שכח אומרים:

וთודיענו משפטך צדקך לעשות מצות חקי רצונך, ותתן לנו יי אֱלֹהֵינוּ באהבה משפטים ישרים ותורות אמת, חוקים ומצוות טובים אשר יעשה אותך אדם נמי בהם. ותגילהנו זמי שwon ומוועדי קדש ותגיא נדבה, ותוריישנו קדשת שבת וקבע מועד ו חגיגת הרגל, ובין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבDELת ואת יום השבעי הגדול וכקדוש מששת ימי הפעשה הבDELת וקדשת, וקדשת את עמק ישראל בקדשתה.

וְתַתְפֹּנְדֶּלֶנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בָּאֲחָבָה (בשכתה: שְׁבָתוֹת לִמְנוֹתָה ו') מַזְעָדִים לְשֻׁמְחָה וְחִגְיָם וּמְגִנִּים לְשֻׁזּוֹן, אַת יוֹם (בשכתה: הַשְׁבָּת הַזָּה וְאַת יוֹם הַזְּכָרוֹן הַזָּה, יוֹם (בשכתה: זְכָרוֹן) תְּרוּעָה מִקְרָא קָדְשׁוֹ, זְכָר לִיצְיאָת מִצְרָיִם.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, יָעַלה וַיָּבָא יָגִיעַ יְרָאָה וַיַּרְאָה וַיִּשְׁמַע וַיִּפְקַד וַיִּזְכַּר זְכָרוֹנוּ וְזָכָרוֹן אֲבוֹתֵינוּ, זָכָרוֹן יָרַשְׁלָם עִירָךְ וְזָכָרוֹן מִשְׁיחָם בָּנֵן דָּרוֹד עַבְדָךְ, וְזָכָרוֹן כֵּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֵיךְ (לְפִלְתָּה) לְטוֹבָה, לְחֵן וְלִחְסָד וְלִרְחָמִים וְלִרְצָוֹן, בַּיּוֹם (בשכתה: הַשְׁבָּת הַזָּה וּבַיּוֹם הַזְּכָרוֹן הַזָּה, זָכָרָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה, וַיִּפְקַדֵּנוּ בּוֹ לְבָרָכה, וְהַזְּשִׁיעָנוּ בּוֹ לְחַיִם טוֹבִים, בָּרְכָר יְשֻׁועָה וְרָחִמים. חֹסֶן וְחַגְגָנוּ וְרָחָם עַלְינָנוּ וְהַזְּשִׁיעָנוּ בַּיּוֹם עִיגְנָנוּ, בַּיּוֹם מֶלֶךְ חַנּוּן וְרָחִום אַתָּה.

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָעוֹלָם כָּלּוּ בְּכָבוֹדָךְ, וְהַנְּשָׁא עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹךְ, וְהַזָּפֵע בַּהֲדר גָּאוֹן עַזָּה, עַל כָּל יוֹשְׁבֵי תּוֹבָל אָרָצָךְ, וַיַּדְעַ כָּל פְּעָוֵל בַּיּוֹתָה פָּעָלָתוֹ, וַיַּבְין כָּל יִצְׁוֹר בַּיּוֹתָה יִצְּרָתוֹ, וַיֹּאמֶר כָּל אָשֶׁר נִשְׁמָה בָּאָפּוֹ, יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מֶלֶךְ וּמֶלֶכְיוֹ בְּכָל מִשְׁלָה.

וְהַשְׁיִיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בְּרִכַּת מַזְעָדִיךְ, לְחַיִם וּלְשֻׁמְחָה וּלְשָׁלוֹם, פָּאַשֵּׁר אָמְרָת וּרְצָית לְבָרְכֵנוּ בְּנֵי תְּבִרְכֵנוּ סָלָה. קָדְשָׁנוּ בְמַצּוֹתִיךְ וְתַנְחֵלָנוּ בְתּוֹרַתְךָ, שְׁבַעֲנוּ מִטּוֹבָךְ, שְׁמַחְנוּ בִישְׁוּעָתְךָ, וְתַהְרֵ לְבָנוּ לְעַבְדָךְ בְּאֶמֶת, וְהַנְחִילָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ (בשכתה: בָּאֲחָבָה וּבְרָצָוֹן) בְשֻׁמְחָה וּבְשֻׁזּוֹן (בשכתה: שְׁבָתוֹת ו') מַזְעָדִי קָדְשָׁךְ, וְדָבָר אֶמֶת וְקַיִם לְעֵד, וּמְבָלָעָדִיךְ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה. בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ, מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ, מֶקְדֵּשָׁ (בשכתה: הַשְׁבָּת ו') יִשְׂרָאֵל וַיּוֹם הַזְּכָרוֹן.

רָצָה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאַל תִּפְלַתָּם שָׁעה, וְהַשְּׁבָּת הַעֲבוֹדָה

לדבריך ביטח, ואותך ישראל ותפלתם מגירה באלהבה תקבל ברכzon, ותהי לרצון תמיד עבودת ישראל עטך. ותחזינה עינינו בשוכך לאיזון ולירושלם עירך ברוחמים כמאז. ברוך אתה יי', המחזר ברוחמי שביבתו לאיזון.

בחזרה כשהחzon אומר "מודים" צריכין כל הצביע לשוח עמו ואומרים "מודים דרבנן":

מודים כורעים ומשפערים אנחנו לפניך אליהינו אליה כל בשר, יוציאנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשם הגדול והקדוש, על שהחייתנו וקיימתנו. בן תחינו ותחנו ותאסוף גליותינו מארעם פנויות הארץ, ונשוב לשמר חקיקך ולעשות רצונך באממת ובלבב שלם, על שהוא מודים לך. (ברוך אל ההודאות).

מודים אנחנו לך, שאפתה הוא יי' אליהינו ואליה אבותינו, על חיינו המסורים בצד ועל נשמהינו הפקודות לך, ועל נסיך שבכל יום עמןו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב ובקר וצערם, הטוב כי לא כלו רחמייך, המריהם כי לא فهو חסידך ומעולם קניינו לך. לא הכלמתנו יי' אליהינו ולא עזבתנו ולא הסתרת פניך ממנה.

זכור רחמייך וכבוש את בעסק, כלה דבר וחרב ורעב ישבי ומשחית וмагפה וכל מחלה, מעליינו ומעל כל בני בריתך. על כלם יתברך ויתרומם שם מלפני תמיד, כל התיים יודוך סלה, ויהללו לשם הטוב באממת, וכתוב לתיים טובים כל בני בריתך. ברוך אתה יי', הטוב שמאך ולך נאה להודאות.

בחזרה של שחרית הכהנים נושאים כפיהם, ואם אין כהן, החzon אומר: אליהינו ואליה אבותינו, ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך, האמורה מפני אחריך ובנוי בהנדים עם קדושיםך, כאמור: יברך יי' וישמך. (הקהלעונה: בן יהי רצון) יאר יי' פניו אליך ויחג. (הקהלעונה: בן יהי רצון). ישא יי' פניו אליך ויישם לך שלום. (הקהלעונה: בן יהי רצון).

שְׁלֹום, טוּבָה וּבָרֶכֶת, (חַיִים), חַן וְחַסֵּד וּרְחַמִּים, עַלְינוּ וְעַל
כָּל יִשְׂרָאֵל עַמָּךְ. בָּרְכֵנוּ אֲבִינוּ בְּלָנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנִיקָה, כִּי בָּאוֹר פָּנִיקָה
נִמְתָּח לְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ, תּוֹרַת חַיִים, אַהֲבָה וְחַסֵּד, אַדְקָה, בָּרֶכֶת, יִשְׁוֹעָה
וּרְחַמִּים וּמִימִים וּשְׁלֹום, וּטוֹב יְהִי בְּעִינֵיכֶם (לְבָרְכֵנוּ וּלְבָרֵךְ אֶת כָּל
עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל פָּמִיד בְּכָל עַת וּבְכָל שָׁעָה בְּשְׁלֹומָךְ).

בְּסֶפֶר חַיִים, בָּרֶכֶת וּשְׁלֹום, פָּרָנָסָה טוּבָה, וִישְׁוֹעָה וְנִחְמָה חַן וְחַסֵּד
נִזְכֵּר וּנְגַתֵּב לְפָנִיקָה, אָנוּ וְכָל עַמָּךְ יִשְׂרָאֵל, לְחַיִים (טוֹבִים) וּלְשְׁלֹום.
ברוך אתה ייְהוָה, הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלֹום, (אמֶן).

בחזרה החזון אומר פסוק זה בלחש:

יְהִי לְرָצֹן אָמְרִיךְ-פִּי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנִיקָה, יְיָ צָוֵרִי וְגֹאָלִי.

ישנו היגיון לומר:

אלֹהֵי, נִצּוֹר לְשׂוֹנִי מֶרֶעֶת, וְשִׁפְתֵּחַ מִדְבָּר מְרֻמָּה, וְלִמְקַלְלֵי נִפְשֵׁי,
וְנִפְשֵׁי כַּעֲפֵר לְפָלָתְהִיא. יְהִי רָצֹן מֶלֶפְנִיקָה יְיָ אֱלֹהֵי, שֶׁכָּל הַקְּמִים עַלְיָה, פָּרָעָה עַצְפָּם
וְתִקְלְקָל מַחְשָׁבֹותָם. וְכֹן יְהִי רָצֹן מֶלֶפְנִיקָה יְיָ אֱלֹהֵי, שַׁתְּפַתְּחֵה לֵי שְׁעָרֵי תּוֹרָה, שְׁעָרֵי חַקְמָה,
שְׁעָרֵי בִּנָה, שְׁעָרֵי דִּצְחָה, שְׁעָרֵי פָרָנָסָה וּכְלָלָה, שְׁעָרֵי חַיִים, חַן וְחַסֵּד וּרְחַמִּים וּרְצֹן מֶלֶפְנִיקָה.
יְהִי לְרָצֹן אָמְרִיךְ-פִּי וְהַגִּיּוֹן לְבִי לְפָנִיקָה, יְיָ צָוֵרִי וְגֹאָלִי.

פוסע שלוש פסיאות לאחרורי בכירעה אחת וחוזר לשמאלו, ואחר כך לימיינו ואומר:

עֲשֵׂה שְׁלֹום בְּמַרְוָמִיו, הוּא בְּרַחֲמֵיו, **יִעֲשֵׂה שְׁלֹום עַלְינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל**, אָמֶן.

(יְהִי רָצֹן מֶלֶפְנִיקָה, יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שַׁתְּבִנֵּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בְּמִגְרָה בִּימֵינוּ, וְתִּמְמָן
חַלְקֵנוּ בְּתוֹרְתָּה).

תפילה על הפרנסה לימים נוראים

לבד מזמור, ליה הארץ ומלאה, תבל וישבי בה. כי הוי על ימיהם
יסדה, ועל נחרות יכוננה. מייעלה בהרין, ומיקום במקומו קדשו.
נקי כפים ובר-לבב, אשר לא-נשא לשוא נפשו, ולא נשבע למרמה.
ישא ברכה מאת יי', וצקה מלאה ישבוע. זה דור דרשו, מבקשי
פניך יעקב סלה. שלו שערם ראשיכם והנשאו פתחי עולם, ויבוא
מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד, יי' עוז וגבור, יי' גבור מלחה.
שאו שערים ראשיכם וshaw פתחי עולם, ויבוא מלך הכבוד. מי הוא
זה מלך הכבוד, יי' צבאות, הוא מלך הכבוד סלה.

יהי רצון מלפניך יי' אלהינו ואלקי אבותינו, למען רחמים וחסדים
ושמותיך הקדושים, שיהיו מזונתינו ופרנסתנו וכסותנו וכסות עמך
ישראל, מיד המלאה והרחבה, הקדושה והטהורה, ואל מציריכנו
ליידי מתן בשר ודם, אלא בשמה גדול הגבור והנורא חננו אבינו,
פרנסנו אבינו, כלכלנו אבינו, ומואוצר מנתן חם תפקל כלנו ותפרנסנו,
ומשביע עליינו, שפיע רצון ומלא ברכת יי', יהי לרצון אמריך ויהגיו
לבי לפניך, יי' צורי וגואלי. פותח אתיך, ומשביע לכל-חי רצון.
יפתח יי' לך את-אוצרו הטוב את השמים, تحت מטר-ארץ בעתו
וילברך את כל-מעשהך יי', והלוית גוים רבים ואטה לא תלוה. בין
הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו-לهم.

מזמור לדוד, יי' רעי לא אחסר. בנאות דשא ירביאני, על-מי
מנחות יהלני. נפשי ישובב, ינוחי במעגלי-איך למן שמו. גם
בידך בgia צלים לא-אירא רע ביד-אטה עמי, שבטך ומשענתך
הפה ינחמני. מעוך לפני שלוחן נגד צרכי, לשנת בשמןראשי כוסי
רוחה. אף טוב וחסד ירדפוני כל-ימי חי, ושבתי בבית-יי לא-רכ
ימים.

סדר קידוש לראש השנה

בשבת אומרים :

(יום הששי). ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אללים ביום השבייעי מלאכתו אשר עשה, וישבת ביום השבייעי מפל-מלאכתו אשר עשה. ויברך אללים את יום השבייעי ויקדש אותו, כי בו שבת מפל-מלאכתו אשר ברא אללים לעשוות.

אם חל יום טוב בחול מתחללים מכאן :

אללה موועדי יי מקראי קדש, אשר-תקראו אתם במועדים.
סבורי מרכן : לחימים.

ברוך אתה יי, אלلينו מלך העולם, בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי, אלلينו מלך העולם, אשר בחר-בנו מכל-עם ורוממןנו מכל לשון, וקדשנו במצוותיו, ותפנ-לנו יי אלلينו באהבה (בשבת: שבתות למנוחה ו) מועדים לשמחה, וחתמים וzmanים לשzon (בשבת: את יום השבת הזה ו) את יום הזיכרון הזה, (בשבת: זכרון) יום תריעעה (באהבה) מקראי קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בתרף ואותנו קדשות מכל העמים, (בשבת: לשבות ו) מועדי קדש (בשבת: באהבה וברצון) בשמחה ובעשון הנחלהנו, ורבך אמת וקיים לעד, ומבלעדיך אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי, מלך על כל הארץ, מקדש (בשבת: השבת ו) ישראל ויום הזיכרון.

אם חל ליל ר"ה בموצאי שבת מוסיפים :

ברוך אתה יי, אלلينו מלך העולם, בורא מאורי הארץ.

ברוך אתה יי, אלلينו מלך העולם, הבדיל בין קדש לחול, בין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין يوم השבייעי לששת ימי הפעשה, ובין קדשת שבת

לקדשת יום טוב הַבְּדִילָת, ואות יומם הַשְׁבִּיעִי הַגָּדוֹל וקדוש משלשת ימי המעשה
הבדיל וקדש, וקדשה את עמך ישראל בקדשך. ברוך אתה יי', המבדיל
בין קדש לקדש.

ברוך אתה יי', אלוהינו מלך העולם, שהחינו וקיימנו והגינו לזמן
הזה.

סדר הכנסת ספר תורה

ס"י יואב

לפוצץ איביך בנסע הארץ, ובנוהה עפק שיר מזמור ירנן.

**ולבני עמק ילבשו רקמה, יאמרו חסידיך שירה בנעימה.
גוי על כל אמה שבח ויתרונו, ובנוהה עפק שיר מזמור ירנן.**

יפוצו וכרכ'ו

**אורים ותמים כבראשונה, קתרת סמים שחלה וחלבנה,
ויה לומנה לזרע אהרן, ובנוהה עפק שיר מזמור ירנן.**

יפוצו וכרכ'ו

**בעבור עבדך דוד בן ישি, שלח משיחך ולק יובילו שי,
להקריב אש מנתת זכרון, ובנוהה עפק שיר מזמור ירנן.**

יפוצו וכרכ'ו

ברוך הקא باسم יי, ברכנוכם מבית יי.

אל יי ויאר לנו, אסרו-חаг בעתים, עד-קרנות המזבח.

אליה אטה ואודהך, אלהי ארוממך.

הודו לבי כי-טוב, כי לעולם חסדו.

אליה על מה לא יעל על הר ציון הנאה,

רב א Zuk אבן ממעל לא אשמע כי אם קניה.

ישראל קולד השפילה, קץ הוחילה, נא אל נפשי הרגעיע אמור,

אמור אמור תאמר אמור תאמר אמור הגיע.

**מזמור לדוד, הקבוי לבי בני אלים, הקבוי לבי קבוע וען. הקבוי לבי
קבוע שמו, השתחוו לבי בהדרת-קדש. קול יי על-הימים, אל-קבוד
הרעים, יי על-מים רבים. קול-יי בפה, קול-יי בחדר. קול-יי שבר**

אֲרָזִים, וַיַּשְׁבֵּר יְיָ אֶת־אָרֶץ הַלְּבָנוֹן. וַיַּרְקִידֵם כִּמּוֹעֵגֵל, לְבָנוֹן וְשָׁרִין כִּמּוֹ בָּנְדָרָמים. קְוִיל־יְיָ חָצֵב לְהַבּוֹת אָשׁ. קְוָל יְיָ חִיל מַדְבָּר, יְחִיל יְיָ מַדְבָּר קָדְשׁ. קְוָל יְיָ יְחֹולֵל אִילוֹת וַיְחַשֵּׁף יְעָרוֹת וּבְהִיכְלוֹ, כְּלֹו אָמֵר כְּבָוד. יְיָ לְמַבּוֹל יִשְׁבֵּ, וַיַּשְׁבֵּ יְיָ מֶלֶךְ לְעוֹלָם. יְיָ עַז לְעַמּוֹ יִתְּן, יְיָ יִכְּרֹךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

פִּזְמוֹן מָאת מַתְּחִיה ב"ר יִצְחָק מִבּוּלָנוֹנִיא

אֶפְתָּח נָא שְׁפָתִי וְאַעֲנָה בָּרָן, לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

מִהְלָל אַקְרָא אֵל, עַת יִשְׁעַנוּ יוֹאֵל, וּבָא לְצִיוֹן גּוֹאֵל, נַקְרָא אֹז בְּגָרוֹן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

תִּפְתַּח אָרֶץ יִשְׁעָ, לְתִפְלַת דָּקְתִּשְׁעָ, וַיִּשְׂרָאֵל נוֹשָׁעָ, וְלִשְׁוֹן אַלְמָתְרָוָן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

תִּשְׁיבֵּ שְׁבוֹתֵינוּ, אָל חֵי גּוֹאֵלֵנוּ, וּנְשָׁלָם נְדָרֵינוּ, וּכְפָר אַהֲרֹן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

יִפּוֹצֵר אָל אַוְיְבֵיכָךְ, יִרְנֵי תָּאָכֵיכָךְ, יוֹם תְּרִיבֵת רִיבֵּךְ, יִשְׁוֹבוּ לְבָאָרוֹן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

הָן נִעְבֹּד גְּאוֹלִים, וְלָנוּ אָל אֶלְיִם, מְעוֹז וְחִילִים, יִגְּבָּר וַיִּתְּרֹן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

חִזְקֵי נָא אָל תְּהִי, וְנָס יְגֻונֵן וְהִי, נִשְׁרֵר כְּנָאֵם וְיִהֵי, בְּנֶסֶע הָאָרֶן.
לְאָל חֵי אָשִׁיר בְּנֶסֶע הָאָרֶן.

מי שברך לבר-מצוה

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב הוא יברך את הנער הזה
הנכדים בר מצוה היום, ויאילתו מכל צרה וצוקה, יג深情ה לתורה
ולמצוות ולמעשים טובים, וכלל אשר יפנה ישכnil ויצליח. יטע בלבבו
זכרון היום זה ולא ימוש ממנה לעולם ועד. יהיו רצון שישמר חקיו
ומשפטיו ותורומתו לטוב לו כל הימים ולחיותו בהיום הזה לטובה,
לברכה, לחיים ולשלום, וכן יהיה רצון ונאמר Amen.

בר-מצוה או בת-מצוה אומרים:

שמע ישראל יי אלהינו יי אחד. ברוך שם כבוד מלכותו לעולם
ועוד. יי הוא האלים יי הוא האלים. יי מלך יי מלך יי מלך לעולם
ועוד. ויהיה יי למלך על-כל-הארץ, ביום ההוא יהיה יי אחד ושמו
אחד. וידעת היום והשבת אל-לבך, כי יי הוא האלים בשמים
מן-על ועל-הארץ מפתח, אין עוד.

סדר השכבה

לפי הנוסח הנדרפס בספר שערי התשובה, ויניציאה תקל"ה.

צדוק הדין

צדיק אלה יי' וישראל משפטיך. צדיק יי' בכל דרכיו וחסיד בכל מעשייו. צדקה תהצק לך לעולם ותורתך אמת. משפטיך יי' אמתך צדקה יתדנו. באשר דבר מלך שלטונו ומי יאמר לו מה-תעשה. והוא באחד ומי ישיבנו ונפשו אותה ויעש. קטן וגדול שם היא ועבד חפשי מאלני. הן בעבדיו לא יאמין ובמלךיו ישים תחהלה. אף כי אנוש רעה ובן אדם תולעה. הוצרם פמים פעליו כי כל דרכיו משפט, אל אמרנה ולאין עול צדיק וישראל הוא. דין אמת שופט צדק ואמת, ברוך דין האמת כי כל משפטיו חסד ואמת.

השכבה

לאשה

אֲשֶׁת חִיל מֵי יָמָא וַרְחָק
מִפְנִינִים מִכְרָה. בְּתִיחָבָה לְבָ
בָּעֵלה וַשְׁלֵל לֹא יִחְסֶר. גַּמְלַתְהוּ
טוֹב וְלֹא רָע כָּל יְמִי חַיָּה.
רְבוּת בְּנוֹת עַשְׂוָה חִיל וְאַתָּ
עֲלִית עַל בְּלָנָה. שָׁקָר הַחַנָּ
וְהַכְּל הַיְפִי אֲשֶׁה יָרָאת יי' הִיא
תַּתְהַלֵּל. תְּנוּ לָה מִפְרִי יְדֵיכָ
וַיַּהַלְלוּךְ בְּשֻׁעָרִים מַעֲשֶׁיךָ. בְּגַנְזָ
אַמּוֹתֵינוּ הַקְדוּשָׁות וַהֲטַהוֹרוֹת
שָׁרָה רַבָּה רְחִיל וְלֹאָה וּמְרִים

לאיש

טוֹב שֵׁם מִשְׁמָן טֹב וַיּוֹם הַמִּוּת
מִיּוֹם הַנְּלָדוֹ. טֹב לְלִכְתָּאָל
בֵּית אֲבָל מִלְכָתָאָל בֵּית מִשְׁתָּה,
בְּאַשְׁר הוּא סֹוף כָּל הָאָדָם, וְהַמִּ
יְתָן אָל לְבָוֹ. סֹוף דָּבָר הַפְּלָל
נִשְׁמָע, אֶת הָאֱלֹהִים יָרָא וְאַתָּ
מִצּוֹתָיו שָׁמֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם.
מִנוֹתָה נְכוֹנָה בִּישִׁיבָה עַל יְנוּנָה
תַּחַת בְּנֵפִי הַשְׁכִּינָה. בְּמַעַלְתָּ
קְדוֹשִׁים וּבְמַלְאָכִים וּמַרְשִׁישִׁים
וּתְהוֹרִים בְּזַהַר הַרְקִיעַ מַאֲירִים

הנְּגִבְיאָה וְאַבְיִגְיָל עִם אַסְתָּר
הַפְּלֶפֶה בֶּת אֲבִיחִיל. שֵׁם תְּאָה
צְרוֹרָה נִפְשָׁה הַגְּבָרָת אֲשֶׁת חִיל
עַטְרָת פְּפָאָרָת... רֹוח יְיָ תְּגִינְחָנָה
בָּגָן עַדָּן.

הַעוֹלָם הַבָּא. שֵׁם תְּאָה מְנָה וּמְחִיאָה וַיְשִׁיבָת נִפְשָׁה לְשֵׁם הַטּוֹב... רֹוח
יְיָ תְּגִינְחָנוּ בָּגָן עַדָּן.

וּמְזָהִירִים. עִם יְשִׁגְנִי חַבְרוֹן. עִם
מְשֵׁה וּמְעַמְּדָן. בְּהַרְחָקָת פְּשֻׁעָה
וּמְקֻרְבָּת יְשֻׁעָה. בְּחַלוֹזָן עַצְמָמִים
וּכְפָרָת אֲשֶׁרֶם. וּמְלִיצָת רַחֲמִים
בְּחַמְלָה וּתְגִינָה מַלְפִנִי שָׂוָקָן
מְעוֹנָה וּחַוְלָקָא טָבָא לְחַיִי
מְעֻזָה וּחַוְלָקָא טָבָא לְחַיִי

שְׁגַפְטָר (שְׁגַפְטָרָה) מִן עַלְמָא הַדִּין כְּרֻעָות אֶלְהָא מְרָא שְׁמִיא וְאֶרְעָא.
הַפְּלֶךְ בְּרַחְמָיו יְרַחְם עַלְיוֹ (עַלְיָה). הַפְּלֶךְ בְּרַחְמָיו יְגַגְן עַלְיוֹ (עַלְיָה).
הַפְּלֶךְ בְּרַחְמָיו יְחֹס וְנִיחְמֹל עַלְיוֹ (עַלְיָה). מֶלֶךְ מַלְכִי הַמְּלָכִים בְּרַחְמָיו
יְסִתְירָהו (יְסִתְירָה) בְּסַחַר כְּנַפְיָו וְלַגְוָלָו (וְלַגְוָלָה) יְעַמְּדָהו (יְעַמְּדָה)
וּמְנַחֵל עַדְנָיו יְשַׁקָּהו (יְשַׁקָּה) וְלַחִים יְקִיצָהו (יְקִיצָה). וְיִצְרֹר בָּצָרָור
הַחִים נְשָׁמָתו (נְשָׁמָתָה) וְיִשְׁים בְּבָוד מְנוּחָתו (מְנוּחָתָה) יְיָ הָוָא
נְחַלְתָּו (נְחַלְתָּה). וְיִלְוָה אֶלְיוֹ (אֶלְיָה) הַשְּׁלוּם וְעַל מְשַׁבְּכָבוֹ (מְשַׁבְּכָה)
יְהִיה שְׁלוּם, בְּדַכְתִּיב יָבֹא שְׁלוּם יְנוּחוֹ עַל מְשַׁכְּבָוֹתָם הַלְּךָ נְכָחוֹ.
וַיְקִיצוּ הַיָּמִין. בְּדַכְתִּיב וְאַתָּה לְךָ לִקְזָן. וְתַנְהֵה וְתַעֲמֵד לְגַרְלָךְ לִקְזָן
הַיָּמִין. הָוָא (הָיָא) וְמַתְנֵנוּ וְמַתִּי כָּל יִשְׂרָאֵל אֲחִינוּ יְהִי בְּכָל הַתְּפִלָּה
וְתַחַנָּה וְהַסְלִיחָה וְהַרְחָמָם וְנָאָמֵר אָמֵן.

אחר שבעתימי אכבות מוסיפים: בְּלֹע הַמְּמוֹת לְגִצָּה וּמְחָה אֶלְנִי אֶלְהָים דְּמֻעה מַעַל
כָּל פָּנִים. וְחַרְפָת עַמּוֹ יִסְרָר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְיָ דָבָר. יְחִיו מַתִּיך גְּבָלָתִי יְקוּמוֹן.
הַקִּיצוּ וּרְגַנְנוּ שְׁכַנִּי עַפְרָכִי טַל אֹוֹת טַל וְאָרֶץ רְפָאִים תְּפִיל. וְהָוָא וְרַחֲם יִכְפֵּר
עָזָן וְלֹא יִשְׁחַית וְהַרְבָה לְהַשִּׁיב אָפָו וְלֹא יִעַיר כָּל חִמְתוֹ.

בַּיּוֹם תָּום הַשָּׁבָעָה או הַשְׁלֹשִׁים או הַשָּׁנָה אָוּרִים: לֹא יָבֹא עוֹד שְׁמַשָּׁךְ וְיַרְחֵךְ לֹא

יאסף. כי יי' יהיה-לך לאור עולם ושלמו ימי אבלך. כאיש אשר amo תנחמו
בן אובי אנחכם ובירושלים תנחמו.

השכבה לילדים

רְחַמָּנָא דרכם על אביהן, קדיש ארצה ועל צדיקיא וחסידיא
דשבין רעותיה דקודש בריך הוא. הוא ברוחמויה יرحم על הילך
הנעימים (ሊודה: הילדה הנעימה)... רוח יי' תניחנו (תנינה) בגין עזן
להשתעשע באחד צדיקיא וחסידיא. הפלך ברוחמיו יرحم על אביו
(אבייה) ועל אמו (אמה) ויסיר מיהם גzon ואנחתה וכן יהי רצון ונאמר
אמן. (בתום השבועה, השלושים והשנה מוסיפים: לא יבוא עוד שמשך כדרUIL).

הזכרת נשמות

יזכור אליהם לטוֹבה את נֶפֶשׁ (פלוני או פלונית)

לאשה

שהלכה לחיי העולם הבא, עם
נפש טيبة רבקה רחל ולאה
אשר הן חיות בגין עזן (ביום
הפקודה: והיום הוא יום פקדתך).

לאיש

שהלך לחיי העולם הבא, עם
נפש אברהם יצחק ויעקב אשר
הם חיים בגין עזן (ביום הפקודה:
והיום הוא יום פקדתך).

הקדוש ברוך הוא יתן לו (לה) מנינה נכונה בישיבה על יונה מחת
כגפי השכינה. ותהיה נפשו (נפשו) צורנה לצורך החיים. ויקיז
וירגן (ויקיז ותרגן) בתחית המתים עם הצדיקים (הצדיקות) שוכני
(שוכנות) עפר. ברכתייך יחי מתייך נבלתי יקומוין, הקיצו ורבנו שכני

עַפְרָה, כִּי טַל אֶזְרָת טַלְךָ וְאֶרְצָ רְפָאִים טְפִילָה. (ואם הוא יומם תום השבועה, השלושים או השנה, אשר אין אומרים בו חנוךן, מוסיפים: לֹא יֵבָא עוֹד שְׁמַשָּׁה, הנרפס לעיל). וְלִקְרוֹבֵי (וְלִקְרוֹבֵיכָה) וְלִכְלֵ בְּנֵי בֵּיתוֹ (בִּיתָה), יִתְן שְׁכָר טֻוב וְחִיִּים טֻובִים, בְּאֲרִיכָת יָמִים וְשָׁנִים, בְּכָרְכָה שְׁלָמָה, בִּישׁוּעָה וְנִצְחָמָה, וְכֵן יְהִי רְצֹן וּנוֹאָמֵר אָמֵן.

פיטוט לר' אברהם שנוהגים לאמרו בעת עצירת גשמיים

ס"י אברהם בן משה בצלאל.

אל חי יפתח השמיים. ישוב רוחו זילודמים:

בעבור טוב מעט עשה רב נמרץ. בצדקה נביא מארלו רץ. ואמר יעקב-נָא
מעט מים: ישוב ליה תרואה פני אדמה. בצדקה נביא לאביב דמה. ויחפר את בארות מים: ישוב
הורד גשם בתפקיד קולות. בצדקה נביא האביב מקלות. ברקטים בשקות
הרים: ישוב מים שאלו בנים בקראמ. בצדקה נביא יבניו בבלם. אל אهل מועד

ירחצודמים: ישוב ברוך דגן ותירוש זנית. בצדקה נביא נאמן בית. הכהן-צור ויזובו מים: ישוב
מלא שחוק פי ברכי עננים. בצדקה נביא שם גבעותים. חטבי עצים ושתבי
מים: ישוב הרבה לחם לבבי יסעד. בצדקה נביא התפלל بعد. עם נקבצו וישאבות

מים: ישוב דורך גשם היום ירחתם. בצדקה נביא באזיביו גלחם. ויאמר מי ישקני
ימים: ישוב יצוא אל להשכות עמו בחירות. בצדקה נביא ציה בספרו. שלח לחם על פני

הרים: ישוב הטעב לאשת ארשת לה. בצדקה נביא לאשה הלה. ויאמר לה קחי נא לי
מעט מים: ישוב גשם נדבות פגיף לנלאה. בצדקה נביא פלאים הראה. אף הוא ויבנה את

הרים: ישוב בצדקה לברך מעלה נשיאים. נהיל עמוק בצדקה נביאים. וקיה בעין שתול
על פלאי מים:

אל חי יפתח השמיים. ישוב רוחו זילודמים:
בפתחות: וקיה בעין שתול על פלאי מים, אשר פריו יתן בעתו ועלתו לאי
יבול, וכל אשר יעשה יצליית. ונאמר: מגדול ישועות מלכו ועשה-חסד
למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם.

ביבליוגרפיה

- מחוזר לפי הנוהג לקהיל רומה, שונצינור-אוזאל מיוורי, דפוס בני שונצינו, רמ"ז (1486–1485), 2 כרך.
- מחוזר כפי מנהג ק"ק רומה, עם פירוש קמה דאביישונה לר' יוחנן טריוס, בולוניא, דפוס השותפים, ש"י–ש"א (1540), 2 כרך.
- מחוזר כל השנה כפי מנהג ק"ק איטליאני, עם מבוא מאה ר' שמואל דוד לוצאטו, ליוורנו, דפוס שלמה בילפורט וחברו, תרט"ז (1856), 2 כרך.
- סדר תפלה כמנהג איטליאני, בהריכת הרב דונאטו קאמריני, טורינו, פ' סרווי, 1912.
- סדר תפלה כפי מנהג קדשות איטליאני יע"א. הוגה ע"י דוד יצחק פאנציר, וינה–בודפשט, דפוס יי' שלזינגר, תרצ"ח (1938).
- מחוזר מנהג איטליאני לפי הנוהג בכל הקהילות. הגיה, תרגם לאיטלקית והוסיף הערות מנחם עמנואל הרטום. כרך א: ימות החול, שבת, מועדים שונים, צומות. רומה, קארוצי, תש"ן, 1990.
- מנחם עמנואל הרטום, המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק. מהדורה שנייה מתוקנת. ירושלים, חברת היהודי איטליה לפוללה רוחנית, תשנ"א (1991).
- ספר התיבה. בית הכנסת כמנהג בני רומה, ירושלים. (ירושלים), הדפסה לרגל בר המצווה של דניאל ענבר, תשנ"ט (1999). (מהדורות צילום של ספר התיבה בכתב ידו של דניאל קאסוטו, משנת תשנ"א).
- כתר ירושלים: תנ"ך האוניברסיטה העברית בירושלים (על פי הנוסח והמסורת של כתרא ארם צובה וכתבייד הקרוביים לו, בשיטת הרב מרדי ברוייאר. פיקוח מדעי: יוסף עופר), ירושלים, בן-צבי, 2004 (מהד' ב).
- אי. בנ-זמורה, ה' סרמוניטה וא' פיאטלי, הוספות ותיקונים לחוברת של מ"ע הרטום, "המנהג האיטלקי בירושלים עיה"ק" (לאנדפס, ירושלים תשס"ח).
- סדרור כמנהג איטליאני של ק"ק רומה יע"א:ימי חול ושבת (עם תרגום לאיטלקית). מילאנו, מורה, תשס"ט, 2008.
- סדרור כמנהג איטליאני של ק"ק מילאנו יע"א:ימי חול ושבת (עם תרגום לאיטלקית). מילאנו, מורה, תשס"ט, 2008.
- מייכאל ריז'יק, מסורות לשון חכמים באיטליה על פי מחזוריים מימי הביניים, ירושלים, מוסד ביאליק, תשס"ט.

ת"ו ש"ל ב"ע